A Harmadik Testamentum

A Harmadik Testamentum

Az isteni kinyilatkoztatások kompendiuma
a 12 kötetes kinyilatkoztatási műből,
az Igaz Élet Könyvéből

Kiadói adatok

Szerzői jog a szerzői jogi törvény (UrhG) 2. §-a szerint:

Év: 2026

ISBN:

Borítóterv:
Covergenerator Bookmundo

Kiadói portál:
Bookmundo
Delftsestraat 33
NL – 3013AE Rotterdam
Hollandia
infor@bookmundo.com

Németországban nyomtatva a
CPI Books GmbH

A 12 kötetes „Libro de la Vida Verdadera” (Az Igaz Élet Könyve) című mű az egész emberiségnek szóló örökség

, és be van jegyezve a

„Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública” (Szerzői Jogi Főigazgatóság) nyilvántartásában, Mexikóvárosban

a 26002, 20111 és 83848 számok alatt.

További információk a spanyol nyelvű eredeti kiadásról: Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera Apartado Postal 888, México, D.F., C.P. 06000

Fordítás és összeállítás:
Traugott Göltenboth; Walter Maier;

Állapot: 2016. Október

Szerkesztés (új helyesírás és elrendezés):
Buchdienst zum Leben
Manfred Bäse*
(*aki már elhunyt)
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen
Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42
E-mail: manfredbaese@gmx.de

A harmadik testamentum Jézus Krisztus megbízásából, e német kiadás alapján, a **DeepL** (Business-verzió) – **DeepL** – *Letöltési link:* www.DeepL.com/Translator jelenleg körülbelül 35 nyelvre fordítják.

Ezek a német eredeti szövegek, amelyeket Gotthold Göltenbot fordított és a Reichl-Verlag adott ki. Ezeket eredeti tisztaságukban kell megőrizni, és tartalmukat nem szabad megváltoztatni. Ez bűn lenne, és isteni ítélethez vezetne.

A szerkesztésért és a fordításokért ***Anna Maria Hosta (lelki név)*** felelős, az Úr, Jézus Krisztus, a mi Istenünk megbízásából, akinek ezek az írások tartoznak.

Polgári név: Anna-Elisabeth Hos
Lakhely: Freiburg im Breisgau
E-mail: hoanna64@yahoo.com
Internet: https://www.anna-maria-hosta.de

Az Úr szavai Anna Maria Hosta számára:
Hosta Krisztus utasításai szerint a következőket jelenti:
Hos – vezetéknév – **t** – ostya – **A** – Anna – 2017-ben Krisztustól kapott.
2017. március 25.
Jézus így szól Annához: *„A pecsétek kora”* … majd így folytatja:
„Használd ki ezt. Ma téged választottalak ki arra, hogy tanításaimat fogadd, és továbbadjad az embereknek.”
„Még meg kell tanulnod, hogyan terjessz engem az egész világon.”
„Ezekre a könyvekre nem vonatkozhat szerzői jog, mivel minden ember számára szánják őket.”

Mivel a *mexikóvárosi „Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública”-nál a 26002, 20111 és 83848 számok alatt* a spanyol eredeti szerzője, Anna Maria von Jesus 1949-ben bekövetkezett halála után lejárt, ezért az írásokat most **Anna Maria Hosta** regisztrálja a Német Nemzeti Könyvtárban.

Jézus Krisztus szavai

… „Azt akarom, hogy a próféciáim beteljesülése érdekében az általam nektek adott szavakból könyveket állítsatok össze, később pedig kivonatokat és magyarázatokat készítsetek belőlük, és azokat hozzátok a tudomására embertársaitoknak.” (6, 52 *)

** A vessző előtti szám az utasítás számára utal, a vessző utáni szám pedig a „Az igaz élet könyve” című 12 kötetes mű versszámára.*

… „Ezzel a könyvvel, amelyet az emberiség végül a Harmadik Testamentumként fog elismerni, védjétek az ügyemet. Az emberiség csak az „Első Idő” törvényét ismeri, és azt, ami az Első és a Második Testamentumban van megírva. De a Harmadik most egyesíteni és helyesbíteni fogja azt, amit az emberek felkészültség és megértés hiányában megváltoztattak.” (348, 26)

… „Ez a hang, amely hív titeket, az Isteni Mester hangja. Ez a szó attól származik, aki mindent teremtett. E mű lényege lesz az alapkő, amelyen a jövőben minden rend nyugszik. Aki hatalmában áll mindent megtenni, a kőből faragott szíveteket a szeretet és a felemelkedés szentélyévé alakítja, és fényt gyújt ott, ahol eddig csak sötétség volt.” (50, 2)

Olvasói megjegyzés:

Az ember több, mint a teste. Ő egy szellemi lény egy földi testben. Ez a szellemi lény szellemből és lélekből áll. A szellem a lélek révén irányítja a testet.

A köznyelvben a „szellem” és a „lélek” kifejezéseket gyakran szinonimaként használják. Ez elsősorban a katolikus egyház meghatározásain alapul.

A fordítás alapjául szolgáló spanyol írásokban mindkét fogalomra az „espiritu” szó használatos, kivéve azokat a szövegrészeket, ahol mindkét fogalmat együtt említik, és tisztázzák a kettő közötti kapcsolatot.

Ezekben az esetekben a szükséges megkülönböztetés érdekében a „szellem” kifejezést a spanyol „lelkiismeret” és „tudat” szavakkal, azaz „conciencia”-val fejezik ki.

Mivel az „espiritu” egyetlen kifejezéssel történő egységes fordítása a német fordításban félreértésekhez vezetett volna, a fordítók legjobb tudásuk és lelkiismeretük szerint igyekeztek az „espiritu”-t a fenti magyarázatoknak megfelelően szellemnek, illetve léleknek vagy szellemi léleknek fordítani.

Kérjük az olvasót, hogy kétség esetén a kinyilatkoztatások szövegét azok értelmében értelmezze.

Előszava

A jelen könyv összefoglaló válogatást tartalmaz azokból a szövegrészletekből, amelyek az 1956 és 1962 között Mexikóban „Libro de la Vida Verdadera” címmel megjelent 12 gyűjteményes kötetben szerepelnek. Ezekben a kinyilatkoztatásokban vagy tanításokban Isten teremtőként, bíróként és atyaként, Krisztus pedig az Ő „Igéjeként” és Istenből származó bölcsesség isteni mestereként nyilvánult meg, a Szentlélek egységében Vele.

Nem volt könnyű feladat a tanítások szövegeinek hatalmas tömege közül megtalálni és kiválasztani azokat, amelyek tartalmilag és nyelvileg a legalkalmasabbak voltak egy témák szerint rendezett kivonatkiadáshoz, és amelyek elengedhetetlenek voltak az egyes témák lehető legátfogóbb bemutatásához. Szükségessé vált továbbá, hogy az eredeti kiadás egy versében szereplő bizonyos kijelentés kedvéért néha több, értelemben hozzá tartozó verset is felvegyünk a német kompendiumba. Más szövegrészeknél pedig szükségessé vált, hogy egy nagyobb eredeti versből, amely különböző témákat tartalmaz, csak egy részét vegyük fel.

A Kund spanyol eredeti szövegének németre történő fordításakor a jelentés pontos visszaadása volt a legfőbb elv, mivel ez képviseli az isteni szó lényegét. Ahol csak lehetséges volt, a spanyol szöveget is a lehető legszó szerinti módon adtuk vissza, így időnként kissé sajátos és szokatlan szavak, fogalmak és kifejezések fordulnak elő ezekben a szövegekben. Egyes esetekben ezért a pontosabb magyarázat érdekében lábjegyzetre volt szükség. Alapvetően azonban nagy hangsúlyt fektettünk a kellemes és érthető német kifejezésmódra is, ezért gyakran lemondtunk a szó szerinti fordításról, ha az nyelvtanilag nem lett volna szép, és az adott szövegrész értelme sérülés nélkül kifejezhető volt jó német nyelven is.

Bár a hanghordozók elragadtatásuk állapotában nem vettek tudatosan részt a kinyilatkoztatások megfogalmazásában, és csupán többé-kevésbé fejlett nyelvi és fogalmi képességeiket bocsátották az isteni kinyilatkoztatás rendelkezésére, és bár a kinyilatkoztatások szóhatalma messze meghaladta normális kifejezőképességüket, a kinyilatkoztatások nyelvi egyértelműsége és kifejezőereje mégis függött a szóátadó szellemi-lelki felkészültségétől és szókincsétől is ( ).

Különleges problémát jelentett a „szellem” és a „lélek” fogalmak értelemszerűen helyes fordítása, mivel a spanyol kiadásokban a „lélek” kifejezésére használt „alma” vagy „anima” szavak teljesen hiányoznak, és helyettük a „szellem” kifejezésére használt „espiritu” szót használják. Egyes esetekben tehát meglehetősen nehéz volt eldönteni, hogy az „espiritu” szót eredeti jelentésében, „szellemként” vagy „lélekként” kell-e fordítani, és ezt a legjobb tudásunk és lelkiismeretünk szerint kellett megtennünk. Az ilyen részleges szóhasználati zavarok oka nem az isteni kinyilatkoztatásokban rejlett, hanem a szóátadók nyelvi szokásaiban, valamint egy téves döntésben, amely a „VALÓDI ÉLET KÖNYVE” későbbi összeállításakor és első kiadásakor Mexikóban született.

A jelen, témák szerint tagolt kompendium célja, hogy az érdeklődő olvasónak és minden ismeretre és igazságra törekvő embernek átfogó áttekintést nyújtson arról, amit az Isteni Szellem számos kinyilatkoztatás során Mexikóban 1950 vége előtt, azaz 1884 és 1950 között, az emberiség számára új üzenetként és tanításként kinyilatkoztatott. De mindenekelőtt az a feladata, hogy megkönnyítse és elősegítse a Lélek tanításának, az új Isteni Szónak a alapos tanulmányozását és elmélyülését.

A témák áttekinthető felépítése révén a tartalomjegyzék segítségével gyorsan megtalálhatók azok a témák és szövegrészek, amelyek éppen foglalkoztatják az olvasót, vagy amelyekre szüksége van a más véleményen lévőkkel való vitához vagy a szellemi testvérekkel való megbeszéléshez.

A megbízást és a felhatalmazást e kompendium ilyen formában és ilyen címmel történő elkészítésére maga Krisztus adta új Igéjében. A könyv egyes fejezetei egy-egy témát tárgyalnak (a 61–63. fejezetek kivételével), és azok számára is érthetőek, akik különösen érdeklődnek iránt uk, anélkül, hogy ismernék az előző fejezeteket. Mindazonáltal a szellemi tanítás teljes megértéséhez ajánlott és szükséges a mű szisztematikus tanulmányozása az elsőtől az utolsó fejezetig.

A napi lelki épüléshez és útmutatáshoz különösen alkalmasak a 9–11., 16–18., 20–22., 32–36., 43–45., 59–61., 63. és 65. fejezetek, amelyek közül különösen érdemes megemlíteni a „BUCH DES WAHREN LEBENS” „Libro de la Vida Verdadera” című mű német fordítású kiadásaiban található teljes tanításokra is külön felhívjuk a figyelmet, amelyek a oldalon keresztül a könyvesboltokban kaphatók. Ezekből az érdeklődő olvasó vagy hívő képet kaphat arról, hogyan valósultak meg az isteni kinyilatkoztatások egészükben, és olvasásuk során,

akárcsak ebből a Harmadik Testamentumból, mély boldogságot és megvilágosodást tapasztalhat meg lelkében és szívében. Legyen ez minden jó szándékú ember része.

A kiadó

Bevezetés

A legtöbb keresztény, bármely felekezethez vagy hitcsoporthoz tartozzon is, a könyv címét: „A Harmadik Testamentum” – arrogánsnak fogja érezni, mivel ez az új kinyilatkoztatású mű ezzel egy szintre kerül az általuk ismert Biblia Ó- és Újszövetségével, amelyet szentírásként és hitük alapjaként lezártnak tekintenek, és amelynek nincs szüksége folytatásra vagy kiegészítésre.

A valódi bibliaismerőknek azonban tudniuk kell, hogy ez a hagyományos hozzáállásnak nincs alapja Jézus meghatározó tanításaiban, ahogyan azok az Újszövetség evangéliumaiban ránk maradtak. Éppen ellenkezőleg! Jézus búcsúbeszédeiben többször is beszélt visszatéréséről, és ezzel összefüggésben az „igazság szelleméről”, a „vigasztaló szellemről”, a „Szentlélekről”, aki majd „minden igazságra elvezet”.

Pál apostol az idők beteljesedésében bekövetkező nagy isteni kinyilatkoztatásról szóló meggyőződését a következő szavakkal fejezte ki: „Most csak részben ismerem, de akkor majd teljes mértékben megismerem, ahogyan én is megismertettem.” (1Kor 13,12)

Ez a bevezető a hívő kereszténynek, és ezen túlmenően a könyv minden érdeklődő olvasójának hűséges ismeretet kíván nyújtani a könyv keletkezéséről, valamint arról, hogy milyen módon és milyen külső körülmények között teljesült be Jézus ígérete a visszatéréséről, mivel a kinyilatkoztatásokban magukban szereplő kijelentések ellenére is számos kérdés nyitott maradna, és kétségeket és téves elképzeléseket kelthetne. Ezenkívül ez a bevezető megkönnyíti annak megértését, amit az Isteni Szellem új kinyilatkoztatásában, az emberiség számára hagyott harmadik testamentumaként hagyott hátra.

Ahogyan e új Isteni Szó minden olvasója maga is megállapíthatja, az a legfőbb tekintélyt, bölcsességet és szeretetet sugározza. Ez Jézusnak a „felhőben” való visszatéréséről szóló ígéretének beteljesülése (Lukács 21, 27), ami – a Szellem nyelvén szimbolikusan kifejezve – azt jelenti: szellemi módon. Így Isten harmadik végrendelete, mint a mexikói isteni kinyilatkoztatások tematikusan felépített összefoglalása, hűséges tanúságot tesz Krisztus „szellemben” való visszatéréséről, és koncentrált formában az emberiség számára szóló, korunknak megfelelő üzenete és tanítása.

Ez az ige szellemi útmutatásul szolgáljon a mai ember számára, és elvezesse őt Isten, önmaga, földi létezésének értelme, valamint a személyes életében bekövetkező események, továbbá a „Szentlélek korszakának” beköszöntét

szükségszerűen kísérő események és változások jobb és mélyebb megértéséhez. Erről az időről már a középkori Joachim von Fiore apát és utána még sokan mások is beszéltek. Ez az a jövőbeli Krisztus békés országa a földön, amelyet a próféták ideje óta ígértek az emberiségnek.

Krisztus szellemi visszatérésével a Szóban ez a Szentlélek kora és az ember szellemiségének korszaka már el is kezdődött, és Krisztus új szeretet-szavával megmutatta az oda vezető utat.

A Krisztus visszatérésének központi eseménye – a kereszténység minden várakozásával ellentétben – nem valami jövőbeli dolog, hanem már történelem: 1866 és 1950 között zajlott le csendben, a „nagyvilág" és a kereszténység által észrevétlenül és figyelmen kívül hagyva! Nem a nyugati kereszténység központjában, Rómában, vagy az ortodox jámborság központjában, az Athos-hegyen, vagy – amint sokan várták – az ókori zsidó-keresztény Jeruzsálemben, vagy a protestáns teológia és vallásfilozófia környezetében, hanem az úgynevezett harmadik világ egyik országában, Mexikóban! És ott sem a hatalommal és pompával rendelkező uralkodó katolikus egyházon belül, hanem a szegénység és jelentéktelenség közegében, a mexikóvárosi külvárosokban vagy peremkerületekben élő egyszerű, műveletlen nép körében, ahonnan az egész országra sugárzott és terjedt. Ki számított volna erre?

Krisztus visszatérése valósággá vált azáltal, hogy az Ő által kiválasztott emberek extázisban lévő állapotban szellemi úton kaptak üzeneteket tőle az újonnan alapított, karizmatikus, keresztény-spiritualista gyülekezetekben vagy testvériségekben.

Ezen kinyilatkoztatások nagy részét 1950 előtti utolsó években gyorsírással rögzítették, leírták, majd később 12 gyűjteményes kötetben adták ki „Libro de la Vida Verdadera" címmel, magyarul: „AZ IGAZ ÉLET KÖNYVE". Az elmúlt években az összes korábbi tanítást kibővített és elmélyített formában megismételték. A jelen könyv gondos szövegválogatást tartalmaz ebből a műből az abban szereplő összes témáról.

Krisztus tanításainak ezen gyűjteményét, valamint az abból tematikusan összeállított kivonatokat az Úr kezdettől fogva az emberiség, különösen a kereszténység számára szánt harmadik testamentumaként szánta. E bevezető célja, hogy az olvasó számára világossá tegye e súlyos kijelentés igazságát.

Mexikó kiválasztása Krisztus visszatérésének a Szó szerint kijelölt országaként az Úr szava szerint abban gyökerezik, hogy a mai lakosok indián őseit az Ő

nevében kínozták és erőszakkal „keresztényesítették” a spanyol hódítók. Másrészt ezek a népek és mai leszármazottaik a több évszázados elnyomás és szolgaság révén több testvéri szellemet, emberséget, szívből jövő alázatot és türelmet fejlesztettek ki, mint a föld más népei, különösen az európaiak. Ezért a régi, kiválasztott „Izráel népéből” is sok érettebb lélek született a jelenben a mexikói népben, és tanúi voltak a „szellemi Izráelnek” adott ígéretek beteljesülésének.

Jézus születése, Krisztus első eljövetele a világra, sem a hatalom és a civilizáció központjaiban, Rómában vagy Görögországban, sőt még a zsidó kultúra központjában, Jeruzsálemben sem történt, hanem félreeső helyen, szegényes körülmények között, és Jézus szülőhelye és fő tevékenységi területe a jeruzsálemi zsidók által megvetett Galilea volt. Erre a régi írástudók felsőbbrendűségi érzésükből fakadóan így reagáltak: „Mi jó származhat Názáretből?” A mai teológusoknak nem szabad ugyanazt a tévedést és hibát elkövetniük, és intellektuális felsőbbrendűségi érzésükből fakadóan titokban azt gondolniuk: Mi jó és nagy származhat Mexikóból?

Milyen okok szólnak amellett, hogy az ottani szellemi megnyilvánulások valóban isteni eredetűek? Elsősorban maguk a kinyilatkoztatások, amelyek felismerhetően át vannak hatva Krisztus szellemével és gondolkodásmódjával, valamint a Mennyei Atya szeretetével és irgalmával. Melyik emberi szív maradhatna ezek hatása alatt érintetlenül? A gondolatok, kinyilatkoztatások, intések és tanítások bölcsessége és mélysége is ékesszóló tanúbizonyságot tesz alkotójukról. Melyik csaló szellem lenne képes mindezt sötét szándékokkal csak színlelni? Miben állnának ezek, hiszen ezek a tanítások csak az emberi nem javulását, fejlődését és nemesítését szolgálhatják?

Ezen kinyilatkoztatások, mint Isten új szavának hitelességét alátámasztó további okként azt a körülményt kell figyelembe venni, hogy ezek olyan hosszú időn át, oly sok különböző közvetítőn és kinyilatkoztatási helyen keresztül történtek, és mégis szellemükben és jellegükben egységes jelleget mutatnak, és egyértelműen egyetlen kinyilatkoztatási forrásra utalnak. Melyik sötét erő lenne képes egy egész országban évtizedeken át ilyen csábító csalóka játékot rendezni – Isten gúnyolására? Ez egyszerűen lehetetlen, és Isten, mint emberi gyermekeinek szerető Atyja és a földi sorsok legfőbb irányítója, soha nem engedné meg.

További súlyos okok, amelyek alátámasztják e kinyilatkoztatások hitelességét, mint Krisztus szellemi visszatérésének bizonyságát az Igében, azok az egyezések, amelyek Jézus visszatéréséről és annak „jeleiről” szóló ígéretei, valamint a két

világháborúval járó, világot megrázó és megváltoztató események idején Mexikóban történtek között fennállnak. Erre vonatkozóan hivatkozunk a „BUCH DES WAHREN LEBENS" (Az igaz élet könyve) I. kötetének bevezetőjére, amelynek címe: „Die Wiederkunft Christi im Spiegel biblischer Verheißungen" (Krisztus visszatérése a bibliai ígéretek tükrében), valamint Ernesto Enkerlin „Gottes Geisteswerk" (Isten szellemi műve) című tanulmányára, amelyek mindkettő a Reichl Verlag kiadónál jelentek meg.

A 19. században a kereszténység számára egy jelentős bizonyságot adott a világrégióra, és ezzel együtt Mexikóra is, mint Krisztus szellemi visszatérésének helyszínére, az úgynevezett „Isten írnoka", Jakob Lorber. Nagy új kinyilatkoztatási művének egyik helyén Jézus arról beszél, hogy szellemi visszatérése egy országban fog megtörténni a nagy világtenger, azaz az Atlanti-óceán túloldalán (Gr. Ev. Joh. 94, 14-15). Nem kellene ez azoknak, akik hisznek Lorber kinyilatkoztatásainak, és minden szellemileg éber kereszténynek okot adni arra, hogy megkérdezzék maguktól: vajon nem teljesült-e már ez a prófécia, és hogy utánajárjanak-e, történt-e valami az amerikai kontinens egyik országában, ami ezt állítja magáról, és ennek is megfelel? Ennek értékelési mércéje azonban nem csupán a kinyilatkoztatott teremtési tudás nagysága lehet, hanem mindenekelőtt a kifejeződő isteni szeretet és bölcsesség.

Valóban történt ilyen esemény, amely a 19. század hatvanas éveinek elején kezdődött Mexikóban. Egy egyszerű, népi származású férfi, Roque Rojas nevű, 1861. június 23-án élte át az első hivatásbeli élményét a Gábriel arkangyal által, és látomást kapott, amelyben bejelentették neki küldetését, mint az Úr földi előkészítője.* Miután egy újabb nagy látomás meggyőzte őt isteni hivatásának valódiságáról, elkezdett másoknak is beszámolni azokról az üzenetekről és látomásokról ( ), amelyek elragadtatásos állapotban jutottak osztályrészül neki, és így meggyőző erejével és hitelességével fokozatosan egy hívőkből álló gyülekezetet gyűjtött maga köré. A későbbiekben a szellemi gyógyítás ajándékának köszönhetően széles körben ismertté vált, és mindenki nagyra becsülte, aki segítséget és tanácsot keresett. Megalapította az első gyülekezeti házát, ahol 1866. szeptember 1-jén először szólt hozzá Elias, és hét férfit és nőt szenteltek fel az újonnan alapítandó gyülekezetek vezetőinek, akik a megfelelő üdvösségtörténeti korszakok hét pecsétjét szimbolizálták.
* *Részletesebb információkat erről a „Die Dritte Zeit" (A harmadik idő) című könyv bevezetője tartalmaz, Reichl Verlag*

Amikor egy 1869-es nagyhétbeli gyűlés résztvevői nem mutatták meg azt a tiszteletet és áhítatot, amelyet Roque Rojas elvárt tőlük, szent harag fogta el, és megsemmisítette az addig Elias által kapott isteni kinyilatkoztatásokat. Bezárta a

gyülekezeti helyet, és ezzel idő előtt véget vetett áldásos munkájának. De a jó mag, amelyet elvetett, más helyeken kihajtott és virágzott, és az egyik Hét Pecsét gyülekezetben évekkel később, 1884-ben, Krisztus maga szólt először egy misszziójának hűséges szószólóján keresztül. Ettől kezdve az isteni kinyilatkoztatások generációkon át, megszakítás nélkül folytatódtak 1950 végéig.

A gyülekezetek és a hívők száma ebben az időben egyre nőtt, így ez a Krisztus által saját szellemi művének nevezett keresztény-spiritualista mozgalom végül több száz gyülekezetet és több ezer követőt foglalt magában az egész országban.

A hívők rendszeresen vasárnap délelőtt gyűltek össze díszítetlen gyülekezeti termeikben vagy magánlakásokban, és mindenütt, ahol egy vagy több szóátadó állt rendelkezésre, az Isteni Szellem egyidejűleg jelentkezett, a hallgatók igényeinek és befogadóképességének megfelelően.

Hetente egyszer gyógyító istentiszteleteket tartottak, amelyeken Isten szellemi világa tanító, tanácsadó és gyógyító módon nyilvánult meg szellemileg. Számos szellemi gyógyulás történt testben és lélekben, de sajnos ezeket nem rögzítették írásban és nem tanúsították az utókor számára. Nyilvánvalóan nem tekintették őket semmi rendkívülinek és hagyományozásra érdemesnek.

Az Úr által már jóval korábban bejelentett és 1950. év végére kitűzött isteni kinyilatkoztatások, valamint Isten szellemvilágából érkező üzenetek befejezésével mély szakadás következett be a Szellemi Műben: megosztottság alakult ki azoknak a gyülekezeteknek a között, amelyek betartották Krisztus ezen utasítását és lemondtak a további szellemi kinyilatkoztatásokról, és azok között a gyülekezetek és gyülekezetvezetők között, akik nem tartották be azt, és mostantól transzállapotba ejtették hanghordozóikat, és így megnyitották az ajtót az alacsonyabb szellemi világ és a csaló szellemek előtt a hamis Krisztus- és szellemi kinyilatkoztatások számára.

Sajnos ezeknek az engedetlen gyülekezeteknek sokkal nagyobb vonzerejük volt az egyszerű emberekre, mint a hűségeseknek, akiknek tagjai nagyrészt kis csoportokra oszlottak szét, vagy átálltak a másik táborba, mert ott többet „kínáltak” az emberi szórakozási és szenzációhajhász vágyaknak, mint a csendes áhítatok során, ahol egy tanító szakaszt olvastak fel, majd gondolatcserét folytattak róla.

Ezen kedvezőtlen körülmények ellenére 1950 után egy férfiakból és nőkből álló csoport – többnyire egykori szószólók – elkezdte összegyűjteni az ország egész területén szétszórt kinyilatkoztatásokat, hogy azokat könyv formájában

kiadják és az emberiség tudomására hozzák. Ennek során elsősorban a gépelt kéziratok másolataira kellett támaszkodniuk, amelyeket az akkori gyűlések gyorsírói maguk készítettek az akkori gyorsírói jegyzetek alapján, majd kérésre másolatként továbbadtak. Nagy számú különböző kinyilatkoztatás-kéziratot gyűjtöttek össze, amelyek közül végül 366-ot választottak ki a „Libro de la Vida Verdadera" (magyarul: „AZ IGAZ ÉLET KÖNYVE") gyűjteményes köteteibe való felvételre.

Bár ezek tehát csak az összes kinyilatkoztatás egy részét képviselik, főként az 1950 előtti utolsó évekből – amit egy nemrég „felbukkant", egykori hanghordozó hagyatékából származó, látszólag még kiadatlan kinyilatkoztatási kéziratokból álló nagy csomag is bizonyít –, a kinyilatkoztatások e nagy száma alapján feltételezhető, hogy azok, összességükben tekintve, minden olyan téma és tanítási tartalom benne van, amelyet az Isteni Szellem az emberiségnek közel hozott, és amelyről felvilágosítani akarta őket, hogy megtalálják az utat egy fényesebb jövő felé.

1962-ben Németországban megjelent ennek a teljes műnek az első német válogatáskötete „Die Dritte Zeit" (A Harmadik Idő) címmel, amely az Úr kinyilatkoztatását először egy korlátozott kör számára tette ismertté a német nyelvterületen. 1979 óta a Reichl Verlag kiadó a oldalon is kiadja a „BUCH DES WAHREN LEBENS" (Az Igaz Élet Könyve) német köteteit, amelyek a könyvesboltokban kaphatók.

A hetvenes években Mexikóvárosban megalakult a „Gesellschaft für geistige Studien" (Szellemi Tanulmányok Társasága), amelynek feladata a kinyilatkoztatások kéziratainak kezelése és megőrzése, valamint a gyűjteményes kötetek új kiadásainak és a kísérő irodalom kiadásának biztosítása lett. A társaság ma is ebben látja valódi feladatát, nem pedig egy olyan vallási mozgalom központi vezetésében, amely az egyén lelkiismerete alapján gyakorolt saját felelősségvállalásán alapul.

Bárhol is nyissuk ki a jelen művet, szellemileg elolvassuk és átéljük Krisztus meggyőző, bölcs és szeretetteljes szavait és kinyilatkoztatásait, melyeket előkészített emberi eszközei – olyan emberek – közvetítenek, akik részben alig rendelkeztek világi iskolai végzettséggel, és gyakran egyáltalán nem voltak jártasak abban a nyelvben, amely ajkaikról hangzott el, nemhogy a tartalomban, a bölcsességben és az abban megnyilvánuló isteni tekintélyben.

Ez az új Isteni Szó egyrészt megerősítéseket és magyarázatokat tartalmaz az ókori Izráel népében, valamint Jézus földi élete és működése során történt

eseményekre és kinyilatkoztatásokra vonatkozóan, másrészt rengeteg új szellemi felismerést hoz, amelyek részben a hagyományos keresztény világképet jelentősen korrigálják. Ez vonatkozik az Istenképre, Jézus és Mária isteni természetére, az ember lényére, amelyben Isten szikrája lakozik és a lélek örök fejlődése zajlik, a mennyről és a pokolról, az utolsó napról vagy az utolsó ítéletről alkotott elképzelésekre, az üdvösségtanra és a bűnbocsánatra, a halottak feltámadására és az örök életre. A keresztény hit gyakorlása, az istentisztelet formái tekintetében is részben új mércéket és célokat tűznek ki, és a régóta megszokottakat megkérdőjelezik vagy elvetik, ami elsősorban az istentiszteleti kultuszformákat és a szakrális épületeket érinti.

A központi üzenet megegyezik azzal, amit Jézus hirdetett: a külsőséges vallásgyakorlás, a látszatért végzett jámborság helyett – belső imádságos élet és a saját lelkiismeret szerint való egyéni cselekvés; az önző indítékokból fakadó, számító jótékonyság helyett – spontán, önzetlen cselekvés Isten, az emberek és a természet, Isten teremtése iránti szeretetből, ahol a „szeretetnek" sokféle kifejezési formája lehet: figyelem, megértés, tisztelet, együttérzés, ragaszkodás, vigasz, segítség és támogatás; a kényelmes, vak hit helyett – élő, látó hit, amely a megismerésen és a szellemi tudáson alapul.

Kinyilatkoztatásai során az Úr szavait először a jelen lévő hívőkhöz intézte, akiket gyakran „(én) népemnek", „tanítványainak" vagy „munkásainak" nevezett, alkalmanként pedig „(szeretett) Izraelnek" is. Tágabb értelemben azonban szava – kivételektől eltekintve – az egész szellemi Izraelhez, az egész Isten népéhez az egész világon, valamint minden nép, faj és vallás embereihez szól. De vajon ezek örömmel fogadják-e és ismerik-e el az új Isteni szót?

Ez nem lehet és nem is szabad, hogy új vallási közösség, egyház vagy szekta alapításának okát képezze. Ez Isten hívása az ember és minden társadalmi és vallási intézményének megújulására és szellemiségre. Aki elutasítja az emberiség számára szóló Harmadik Testamentumát, az Őt magát és az abban megnyilvánuló Szentlelkét is elutasítja. Ezt a figyelmeztető szót Isten új szeretetüzenetéből mindenki jól vegye figyelembe és szívébe fogadja, ugyanúgy, mint azokat a figyelmeztetéseket, amelyek Jézus példázataiban a „bölcs és a bolond szüzekről" (Máté 25, 1-13) és a „királyi menyegzőről" (Máté 22, 2-14) szerepelnek. Mert ez az ige a Szentlélek kialvó lámpásainak szent olaja, az Úr asztaláról való kenyér és bor, a lélek örök tápláléka és felüdülése.

Tartalomjegyzék

Tartalom

Kiadói adatok 5

Előszava 10

Bevezetés 13

Tartalomjegyzék 20

I. Krisztus visszatérése – A harmadik kinyilatkoztatás korszaka 36

1. fejezet – *Krisztus visszatérésének várakozásában* 36

Bevezető a z áttekintés az üdvösség történetéről 36

Remények és várakozások 37

Bibliai ígéretek 40

Beteljesült előjelek 41

2. fejezet – *A Harmadik Kor hajnala* 43

Az első kinyilatkoztatás 43

Üzenetek és tanácsok a világ minden tájáról 44

Elias működése az Úr előfutáraként 46

3. fejezet – *Krisztus visszatérésének szellemi napja* 50

Az Úr eljövetele 50

Minden szem rám fog tekinteni 52

4. fejezet – *Az isteni kinyilatkoztatások tanítása* 54

A kinyilatkoztatások forrása 54

A kinyilatkoztatások helyszínei és címzettjei 55

Az isteni kinyilatkoztatások közvetítése 59

A kinyilatkoztatások formája 63

A kinyilatkoztatások időbeli korlátai 65

5. fejezet – *Az új isteni kinyilatkoztatás oka* 66

Isten megváltási akarata 66

A tévedések és a külsőséges kultuszformák eltávolítása 67

Felvilágosítás az igazi életről 70
Az ember fejlődése, szellemiségre való átalakulása és megváltása 73
6. fejezet – *A Harmadik Testamentum és az Élet nagy könyve* 74
Isten szeretetének, igazságának és bölcsességének könyve 74
7. fejezet – *A szellemi tanítás hatása és jelentősége* 80
A kinyilatkoztatások hatása 80
Megismerés és remény az új szóból 82
8. fejezet – *Krisztus új gyülekezetei, tanítványok, apostolok és Isten küldöttei* 89
Fény és árnyék a kinyilatkoztatás gyülekezeteiben 89
Igazi tanítványság, új apostolok 94
Isten küldöttei az egész világon és minden időkben 96
II. Visszatekintés az első és a második kinyilatkoztatási időszakra 100
9. fejezet – Izráel népének történetei és alakjai 100
A bűnbeesés története 100
A szabad akarat és az eredendő bűn 101
Az özönvíz 101
Ábrahám áldozatkészsége 102
Jákób álma a mennyei létráról 103
József és testvérei 104
Izráel népének sivatagi vándorlása Mózes vezetésével 104
Elias harca az igaz Istenért 105
Izrael tizenkét törzse 106
Izrael prófétái és első királyai 107
10. fejezet – Amikor beteljesedett az idő 107
Prófétai jövendölések 107
A Messiás várakozása a zsidó nép körében 108
Mária, Jézus testi anyja 109
A kis Jézus imádása 109
A szeretet köteléke Jézus és Mária között 110

Jézus tudása és bölcsessége 110
A nazareti emberi környezet meg nem értése 111
11. fejezet – Jézus földi tevékenysége 111
A keresztség a Jordánban; felkészülés a sivatagban 111
Jézus egysége Istennel 112
Jézus el nem ismerése a várt Messiásként 113
Jézus, mint üdvözítő vendég az egyszerű nép körében 114
A fáradhatatlan prédikátor, Jézus 114
Jézus gyermek- és természet szeretete 115
Jézus tanítása 116
Jézus „csodái” 117
A házasságtörő asszony 119
Mária Magdolna 119
Nikodémus és a reinkarnáció kérdése 120
Jézus megdicsőülése 120
A hitvalláshoz szükséges bátorság hiánya 121
Jézus elleni ellenségeskedés 122
Búcsúbejelentés 123
Jézus bevonulása Jeruzsálembe 123
Az utolsó vacsora 125
12. fejezet – Szenvedés, halál és feltámadás 126
Jézus egész életen át tartó küzdelmei és szenvedései 126
Júdás árulása 127
Jézus szenvedése 127
Jézus megváltó cselekedete a túlvilági világokban 133
Jézus megjelenése feltámadása után 134
13. fejezet – Jézus és apostolai küldetése és jelentősége 136
A régi istenkép és hagyományok helyesbítése 136
Jézus példája 137

Jézus tanításának jelentősége 138
Jézus tanítványainak hivatása, tanulóideje és próbái 138
János apostol 139
Péter és Pál apostolok 141
Az apostolok példamutató élete 142
A kereszténység terjedése 142
III. Az egyházi kereszténység kora 144
14. fejezet – Kereszténység, egyházak és kultuszok 144
A kereszténység fejlődése 144
Kultikus cselekmények 145
A papság 146
Úrvacsorája és a mise 147
A keresztség 149
A halottak megemlékezése 151
Anyagi szimbólumok, keresztek és ereklyék 151
Szentek tisztelete 153
Egyházi ünnepek 153
Isten jelenléte a hamis kultuszformák ellenére 155
15. fejezet – Álkeresztények, egyházi tévtanok és visszásságok 156
Névleges keresztények 156
Hitetlenek és vallási fanatikusok 158
Jézus tanításának eltorzításai és azok következményei 159
A kereszténységben tapasztalható téves fejlemények és visszásságok 161
IV. A törvény – Isten- és embertárs-szeretet 164
16. fejezet – Az isteni törvény 164
Az isteni törvény hatalma 164
Isten szeretetének törvénye a „ ” című műben 165
Az isteni törvények megsértése és annak következményei 166
A legfőbb törvény betartása 168

17. fejezet – Isten imádásának új módja 169
Az imádat formáinak fejlődése 169
Látszatimádságok odaadás és hit nélkül 170
Az igazi imádság 172
A tökéletes ima négy szempontja 174
A szavak nélküli, spontán szívből jövő ima 175
A napi imádság 177
A pihenőnap mint az önreflexió napja 178
Kérjetek, és megadatik nektek 179
A közbenjárás áldása 181
Az imádság szükségessége 182
Az imádságos élet jótékony hatásai 183
Az imádság ereje 184
Isten és a felebarát iránti szeretet, mint Isten imádata 186
Isten és az ember közötti párbeszéd 188
18. fejezet – Az irgalmasság cselekedetei és a szeretet központi jelentősége 191
A jó cselekedetek visszamenőleges áldása 191
Igazi és hamis jótékonyság 192
Szellemi és anyagi szeretetcselekedetek 194
A szeretet átfogó jelentése 195
A szeretet nagy hatalma 197
V. Isten kinyilatkoztatásának formái és cselekedetei 198
19. fejezet – Isten Szentháromsága 198
Isten egysége Krisztussal és a Szentlélekkel 198
Isten három kinyilatkoztatási módja 200
Isten mint Teremtő Szellem és Atya 203
Krisztus, a szeretet és Isten szava 204
A Szentlélek – Isten igazsága és bölcsessége 205

20. fejezet – Mária, Isten anyai szeretete 206
Mária alázatos földi élete 206
Mária és Jézus 207
Mária szüzessége 207
Mária példája a nők számára 208
Mária mint az emberek közbenjárója, vigasztalója és társ-megváltója 210
Mária isteni természete 211
Mária egyetemes kisugárzása 212
21. fejezet – Isten mindenhatósága, mindenütt jelenléte és igazságossága . 213
Isten hatalma 213
Isten jelenléte minden teremtettben 214
A sors csapásai 217
Isten igazságossága 218
22. fejezet – Isten szeretete, gondoskodása és kegyelme 221
A Mennyei Atya szeretete 221
Isten gondoskodása és segítsége 223
A Legfőbb alázatossága 225
Isten együttérzése és szenvedése 226
Isten megbocsátása, kegyelme és irgalma 227
23. fejezet – Isten ihletései és kinyilatkoztatásai 228
Isteni ihletések 228
Az isteni kinyilatkoztatások hozzáigazítása az emberek megértéséhez 230
Isten kinyilatkoztatásainak különböző fajtái 231
Az isteni kinyilatkoztatások szükségessége 233
Az isteni kinyilatkoztatások határtalan volta 234
Isten jelenlétének kinyilatkoztatása az emberben 236
VI. A teremtés 236
24. fejezet – A szellemi és az anyagi teremtés 236
A szellemi lények teremtése 236

A nagy szellemek működése a teremtés művében 237
Isten gondviselési gondolatai 237
Anyagi világok teremtése a szellemi lények számára 238
Az ember teremtése 238
Emlék a paradicsomról 239
Az ember természete 240
A Teremtő egysége a teremtéssel 240
25. fejezet – A természet 241
A természet törvényei 241
Isten jelenléte a természetben 241
A természet, Isten teremtése és a szellemi világ példázata 242
Az Isten gyermekeinek hatalma a természet felett 243
Az ember és a természet 243
26. fejezet – Más világok 246
Krisztus egyetemes fénye 246
A világok közötti szellemi kapcsolat 247
Más világok és életformák megismerése 248
A csillagok rendeltetése 249
27. fejezet – A túlvilág 249
A szellemi életről szükséges tudás 249
„Menny” és „pokol” 250
A menny zeneje 253
Atyám házában sok „lakás” van 254
VII A tökéletesség felé vezető fejlődési út 255
28. fejezet – Haldoklás, halál és a túlvilágon való ébredés 255
A szellem halhatatlansága 255
Felkészülés a világról való távozásra 256
Az átmenet a másik világba 257
A „halál álma” 259

A viszontlátás a túlvilágon 259
A lélek ítélete a saját lelkiismeret által 260
A visszanyert szellemi tudatosság 263
29. fejezet – A lelkek megtisztulása és felemelkedése a túlvilágon 265
Lelkiismeret-furdalás, bűnbánat és önvád 265
A kiegyensúlyozó igazságosság 266
A lelkek felemelkedése Isten országába 268
30. fejezet – A lélek fejlődése a reinkarnációkon keresztül 271
A fejlődés törvénye 271
A „test feltámadása" – helyesen értelmezve 272
A lelkek különböző fejlettségi szintje 273
A korábbi földi életek és a saját fejlődési szint ismerete 274
A szeretet mint a szellemi-lelki fejlődés szükséglete 275
A reinkarnációk különböző okai 275
Az út a tökéletesség felé 276
Az élet egyetemes iskolája 277
A reinkarnáció tanának meggyőző ereje 280
Egy lélek reinkarnációs útjai 280
31. fejezet – Megmentés, megváltás és örök üdvösség 283
A megváltással kapcsolatos téves elképzelések helyesbítése 283
A „mennyországot" el kell nyerni 287
A megváltás leghatalmasabb ereje 290
Minden lélek megmentése és üdvözülése 291
Isten gyermekeinek csodálatos jövője 294
VIII. Az ember 295
32. fejezet – Az ember inkarnációja, természete és feladata 295
A földi inkarnáció 295
A test helyes megítélése és a szellem általi vezetése 297
A lélek, a szellem és a lelkiismeret jelentése és feladata az emberben 298

Isten temploma az emberben 302
33. fejezet – Férfi és nő, szülők és gyermekek, házasság és család 303
A férfi és a nő közötti kapcsolat 303
A férfi természete és feladata 305
A nő, a feleség és az anya 307
A gyermekek és a fiatalok nevelése 308
Egy szó a gyermekekhez és a szüzekhez 310
Házasság és család 311
34. fejezet – Akarat szabadsága és lelkiismeret 314
A lelkiismeret és az akarat szabadságának jelentősége 314
A szabad akarat visszaélése 317
A lelkiismeret impulzusainak szükséges követése 318
A szabad akarat és a lelkiismeret küzdelme 319
A lelkiismeret élesítése az új Isteni Igén keresztül 321
35. fejezet – A gondolatok, az érzelmek és az akarat ereje 322
A gondolatok küldése és fogadása, valamint azok hatása 322
Az érzelmek, vágyak vagy félelmek ereje 324
Az önfegyelem hiánya 325
IX Az isteni bölcsesség tanításai 326
36. fejezet – Hit, igazság és megismerés 326
A mindent legyőző hit 326
Isten igazságának felismerése 327
A szellemi és az isteni megismerése 329
A szellemi megismerés feltételei 330
Az ember tudatának szükséges kiterjesztése 330
37. fejezet – A bibliai szövegek helyes értelmezése 332
A bibliai szavak és ígéretek értelmezése 332
Jézus kinyilatkoztatása János apostolon keresztül 336
38. fejezet – A három kinyilatkoztatási korszak és a hét pecsét korszaka 338

Isten kinyilatkoztatásainak fejlődéstől való függése 338
Isten három végrendelete 340
A Harmadik Idő 342
A hét üdvösségtörténeti korszak 343
39. fejezet – A földi és a szellemi Izrael 347
Izrael történelmi küldetése, kudarca 347
A zsidó nép felosztása földi és szellemi beállítottságúakra 348
Izrael szellemi népe 349
A 144 000 kiválasztott és megjelölt 352
40. fejezet – A jó és a gonosz erői 355
A jó és a gonosz eredete 355
Gőg és alázat 358
A jó, a jó szándékú ember 359
A gonosz, a gonosznak alávetett ember 360
A jó és a gonosz küzdelme 361
Kísértések és csábítások 362
Erkölcsi bűnök 363
A gonosz tehetetlensége és mulandósága 364
A megbocsátás ereje 365
41. fejezet – A kapcsolat a földi élet és a túlvilág között 365
Inspiráció és segítség a szellemi világtól 365
Zavarodott és rosszindulatú szellemek 368
A szellemek harca az emberekért 371
A kapcsolat Isten szellemi világával 373
42. fejezet – Bűn és vezeklés, próbák és szenvedések 375
A bűnbánat és a vezeklés szükségessége 375
A vezeklés törvénye 377
A megpróbáltatások és a szenvedések oka 377
Hit, alázat és meghittség a megpróbáltatásokban 380

A szenvedés és a fájdalom jelentése 381
43. fejezet – Betegség, gyógyulás és megújulás 383
A betegség eredete és értelme 383
Gyógyulás saját erőből 383
Az ember megújulása 385
44. fejezet – Élet az isteni értelemben 385
A szükséges egyensúly 385
Jó és romlott örömök 386
Áldásos és szerencsétlen gazdagság 387
Az adás törvénye 389
A kötelességek és feladatok teljesítése 389
45. fejezet – Előre elrendelés, értelme és beteljesülése az életnek 391
Isten gondviselése és rendelése az emberi sorsban 391
Az élet iskolájában 394
Az emberi élet értelme és értéke 394
X Materializmus és spiritualizmus 397
46. fejezet – A tévútra jutott, materialista ember 397
Az ember szellemi tompasága, tudatlansága és gőgje 397
A lemondás, az erőfeszítés és a felelősségvállalás iránti hajlandóság hiánya 400
Az ember lelki nyomorúsága 402
Helytelen földi viselkedésmódok és azok következményei 404
47. fejezet – Materializmus és spiritualizmus 406
Az uralkodó materializmus hatása 406
A spiritualizmus lényege 407
Ki nevezheti magát joggal spiritualistának? 408
A spiritualizmus a vallásokban és felekezetekben 408
48. fejezet – Szellemi adományok és szellemiség 410
Az ember spirituális képességei 410

Az igazi spiritualitás feltételei és jellemzői 414
A spiritualitás áldásos hatása 415
XI Az emberiség 416
49. fejezet – Vallás és igazságszolgáltatás 416
Nincs olyan vallás vagy felekezet, amely az egyetlen igaz lenne 416
A vallások fejlődésellenessége 418
A vallás és a tudomány viszonya 419
A földi igazságszolgáltatás keménysége és igazságtalansága 421
Az ember szívtelen önigazsága 421
A földi igazságszolgáltatás mint szükséges rossz 422
50. fejezet – Oktatás és tudomány 422
Hiúság és tudásbüszkeség 423
A materialista gondolkodás következményei 424
Az új tudományos ismeretek Isten és a szellemi világ általi ihletése 428
Az emberiség javát szolgáló tudósok elismerése 430
51. fejezet – Hatalmon lévők, hatalommal való visszaélés és háborúk 431
A földi hatalom és nagyság mulandó téveszméje 431
Az emberek és népek felett gyakorolt önkényes erőszak 432
Gondolatok a második világháborúról 434
A háborúk elítélendősége és értelmetlensége 436
52. fejezet – Az igazságtalanság és az emberiség hanyatlása 438
A gyengék leigázása és kizsákmányolása az erősek által 438
Az emberiség romlottsága 441
Az éretlen emberiség fordított világa 442
XII Az emberiség ítélete és megtisztulása 444
53. fejezet – Eljött az ítélet ideje 444
Az emberi vetés gyümölcsének betakarítása 445
Az emberiség megtisztulása az ítéletben 446
Isten szeretete az ítéletben 448

54. fejezet – Világnézetek, vallások és egyházak küzdelme 449
Szellemi küzdelmek Krisztus földi békebirodalma előtt 449
A szellemi fölényért folyó küzdelem a Földön 450
A szellemi tanítás elleni küzdelem 452
A szellemi üzenetek és a szellemi gyógyítások figyelmen kívül hagyása vagy ellenzése 454
55. fejezet – A Föld és az emberiség megtisztítása az ítéletben 454
Isten és a természet figyelmeztető hangja az megtisztító ítélet előtt 454
A gonosz hatalma és uralma megtörik 457
Apokaliptikus háborúk, járványok, csapások és pusztítások 459
Természet és földi katasztrófák 460
Isten szerető igazságossága és irgalma 462
A bíróság hatása 463
XIII A világ és a teremtés átalakulása és beteljesülése 464
56. fejezet – Krisztus szellemi munkájának győzelme és elismerése 465
A szellemi tanítás terjesztése Isten küldöttei által 465
A küzdelem az új szó elismeréséért 465
A Szentlélek tanításának ereje 466
A Krisztus visszatérésének felismerése az egész világon 468
57. fejezet – Megújulás és változás minden területen 469
Új és mélyebb felismerések 469
Felvilágosítás Isten által küldött emberek által 471
Az ember átalakulása 472
Változások és felfordulások az élet minden területén 475
58. fejezet – Krisztus békés birodalma és a teremtés beteljesülése 477
A meghatározó erő Krisztus békés birodalmában 477
Az új ember 478
A Föld mint az ígéret földje és a mennyország tükörképe 480
A teremtés beteljesülése 482

A helyreállított teremtési harmónia dicsőítő éneke 483
XIV A missziós megbízatás 485
59. fejezet – A új Isteni Ige terjesztésének megbízatása 485
Utasítás könyvkötések, kivonatok és fordítások készítésére 485
A jog az új Isteni Szó megismerésére 486
Utasítások a szellemi tanítás terjesztésére 487
60. fejezet – Krisztus szellemében cselekedni 489
Az új tanítványok szükséges tulajdonságai, erényei és képességei 489
A helyes magatartás az Ige továbbadásakor 493
A szó hirdetésének helyes módja 496
Feladat a testi és lelki szenvedők vigasztalására és gyógyítására 499
A világméretű misszió megkezdésének ideje 501
XV. Intések, figyelmeztetések, tanítások 502
61. fejezet – Az Úr intései és figyelmeztetései 502
Parancsolatok és megbízások 502
Hit, remény, szeretet, alázat, bizalom 504
Ima, tanulás, éberség, megújulás és szellemiség 506
A kinyilatkoztatás gyülekezeteinek szóló figyelmeztetések 508
Figyelmeztetés a 1950 utáni kinyilatkoztatások folytatására és a hamis „Krisztus-kinyilatkoztatásokra” 509
Rossz szokások, képmutatás, bűnösség 511
Helytelen vezeklés és helytelen elvárások 512
Figyelmeztetés a népeknek és a föld hatalmasságainak 514
62. fejezet – Szavak a mexikói hallgatóság számára 515
Szavak a jelen lévő hallgatóknak Mexikóban 515
63. fejezet – Tanítások a gyülekezeteknek és Krisztus minden tanítványának 533
Krisztus szellemi munkája 533
A szellemi Izrael és a zsidó nép 543

Tanítványság és spiritualitás 546
fejlődése 557
Megtisztulás és tökéletesedés 562
A földi élet ezen és azon túl 565
Az Isteni kinyilatkoztatások 570
Az ember és rendeltetése 573
Rossz szokások, vétkek, tévelygések 579
Az emberiség megtisztulása és szellemiségre ébredése 582
XVI. Jövendölések és példázatok, vigasz és ígéret 584
64. fejezet – Jövendölések 584
A régi és új próféciák beteljesülése 584
Nagy népi prófécia 1945. január 10-én, a második világháború vége felé 585
Háborúk és természeti katasztrófák – jelek az égen 587
Jóslat a mexikói gyülekezetek megosztottságáról 588
65. fejezet – Példázatok, vigasz és ígéret 589
A rossz gazdákról szóló példabeszéd 589
Példabeszéd a sivatag átkeléséről a Nagyvárosig 590
király nagylelkűségéről szóló példabeszéd 594
Ösztönzők a fejlődéshez 595
Bátorítások a felfelé vezető fejlődéshez 596
Isten hívása 597
Felhívás a mai emberekhez: 597
Felhívás az értelmiségiekhez: 598
Felhívás a fáradtakhoz és terheket cipelőkhöz**:** 598
Felhívás a szellemi Izraelhez: 598
Az isteni tanítások Mexikóban 1866–1950 600

A harmadik Testamentum

I. Krisztus visszatérése – A harmadik kinyilatkoztatás korszaka

1. fejezet – *Krisztus visszatérésének várakozásában*

Bevezető a z áttekintés az üdvösség történetéről

1. Az idők kezdetén a világnak hiányzott a szeretet. Az első emberek messze voltak attól, hogy érezzék és megértsék azt az isteni erőt – a szellem lényegét, minden teremtett dolog eredetét.

2. Hittek Istenben, de csak hatalmat és igazságosságot tulajdonítottak Neki. Az emberek azt hitték, hogy a természet elemein keresztül megértik az isteni nyelvet; ezért, amikor látták, hogy az enyhe és békés, azt gondolták, hogy az Úr egyetért az emberek cselekedeteivel; de amikor a természeti erők szabadjára engedtek, azt hitték, hogy Isten haragját látják meg, amely ilyen formában nyilvánult meg.

3. Az emberek szívében kialakult egy félelmetes Isten képe, aki haragot és bosszúvágyat hordozott magában. Ha tehát úgy vélték, hogy megsértették Istent, égőáldozatokat és ajándékokat mutattak be Neki abban a reményben, hogy kibékítik Őt.

4. Mondom nektek, hogy azok az áldozatok nem az Isten iránti szeretet ihlette: az isteni igazságosságtól való félelem, a büntetéstől való rettegés késztette az első népeket arra, hogy adót fizessenek Uruknak. 5. Az isteni szellemet egyszerűen Istennek nevezték, de soha nem Atyának vagy Mesternek.

6. A pátriárkák és az első próféták voltak azok, akik megértették az emberrel, hogy Isten ugyan igazságosság volt – igen, de tökéletes igazságosság; hogy ő mindenekelőtt Atya volt, és Atyaként szerette minden teremtményét.

7. Lépésről lépésre az emberiség lassan haladt a szellemi fejlődés útján, folytatta zarándokútját, egyik korszakból a másikba lépett, és az Isten által gyermekeinek minden időkben adott kinyilatkoztatások révén egyre többet tudott meg az isteni titokról.

8. Az ember azonban nem jutott el az isteni szeretet teljes megismeréséig; mert nem szerette Istent igazán, mint egy Atyát, és nem volt képes a szívében érezni azt a szeretetet, amelyet Urának mindig is tanúsított iránta.

9. Szükséges volt, hogy a tökéletes szeretet emberré váljon, hogy az „Ige” megtestesüljön, és az emberek számára tapintható és látható testet öltsön, hogy azok végre megtapasztalhassák, mennyire és milyen módon szereti őket Isten.

10. Nem mindenki ismerte fel Jézusban az Atya jelenlétét. Hogyan is ismerhették volna fel, amikor Jézus alázatos, együttérző és szeretetteljes volt még azokhoz is, akik megsértették? Ők úgy gondolták, hogy Isten erős és büszke az ellenségeivel szemben, ítélkező és félelmetes azok számára, akik megsértik Őt.

11. De ahogy sokan elutasították azt a szót, úgy sokan hittek is benne – abban a szóban, amely a szív legmélyéig hatolt. Az a mód, ahogyan a szenvedést és a gyógyíthatatlan betegségeket csupán egy simogatással, egy végtelen együttérzéssel teli pillantással, egy reményt keltő szóval gyógyította meg, az a tanítás, amely egy új világ, egy fényben és igazságosságban teli élet ígéretét hordozta, már nem törölhető ki azokból a szívekből, akik megértették, hogy az az isteni ember az Atya igazsága volt, annak az isteni szeretete, akit az emberek nem ismertek, és ezért nem is tudtak szeretni.

12. Az a legfőbb igazság magja örökre el lett vetve az emberiség szívébe. Krisztus volt a vető, és Ő még mindig gondozza a vetését. Ezután be fogja aratni a gyümölcsét, és örökké örülni fog neki. Akkor már nem fogja mondani a szavaiban: „Éhes vagyok” vagy „Szomjas vagyok”, mert végre a gyermekei fogják szeretni Őt, ahogyan Ő szerette őket a kezdetektől fogva.

13. Ki beszél nektek Krisztusról, tanítványok? Ő maga.

14. Én vagyok az a „Szó”, amely újra szól hozzád, emberiség. Ismerj meg engem, ne kételkedj jelenlétemben azért, mert olyan szerényen mutatkozom meg. Bennem nem lehet gőg.

15. Ismerjetek meg akkori földi életutam alapján, emlékezzetek arra, hogy ugyanolyan alázatosan haltam meg, ahogyan születtem és éltem. (296, 4-16)

Remények és várakozások

16. Miután elhagytam a „Második Időt”, generációról generációra várták visszatérésemet azok között, akik megőrizték hitüket bennem. A szülők gyermekeikre adták át az isteni ígéretet, és szavam életben tartotta a vágyat, hogy megtapasztalják visszatérésemet.

17. Minden nemzedék azt hitte, hogy ő a kiválasztott, abban a reményben, hogy benne teljesül majd Urának szava.

18. Így telt az idő, és a nemzedékek is elmúltak, és az ígéretem egyre inkább kiszorult a szívekből, és elfelejtették az ébrenlétet és az imádkozást. (356, 4-5)

19. A világ próbatételnek van kitéve, a nemzetek érzik az igazságosságom teljes terhét, amely

rájuk nehezedik, és a fényem, a hangom, amely titeket hív, az egész emberiségben érezhetővé válik.

20. Az emberek érzik jelenlétemet, érzékelik az én egyetemes sugárzásomat, amely alászáll és rajtuk nyugszik. Érzik jelenlétemet anélkül, hogy ismernék ezt a művet*, anélkül, hogy hallották volna az én szavam, és lelküket felemelik hozzám, hogy megkérdezzenek: „Uram, milyen időkben élünk? Ezek a csapások és szenvedések, amelyek az embereket érték – mit jelentenek ezek, Atyám? Hát nem hallod e világ panaszait? Nem azt mondtad, hogy visszatérsz? Mikor jössz el, ó Uram?" És minden hitcsoportban és vallási közösségben felemelkedik gyermekeim lelke, és keresnek Engem, kérnek Engem, kérdeznek Engem és várnak Engem. (222, 29)

** Krisztus kinyilatkoztatásai visszatérésekor, szóban, szellemi formában, amelyek 1866-ban Mexikóban kezdődtek az előkészítő Elias által.*

21. Az emberek kérdeznek Tőlem, és azt mondják Nekem: „Uram, ha létezel, miért nem nyilvánulsz meg közöttünk, pedig máskor leereszkedtél földi világunkba? Miért nem jössz ma? Annyira nagy-e most az istentelenségünk, hogy megakadályoz téged abban, hogy segítségünkre jöjj? Mindig kerested az elveszetteket, a „vakokat", a „leprásokat" – most pedig a világ tele van velük. Már nem keltjük fel az irgalmadat?

22. Azt mondtad apostolaidnak, hogy visszatérsz az emberekhez, és jeleket adsz eljöveteledre, amelyeket most látni vélünk. Miért nem mutatod meg nekünk arcodat?"

23. Íme, így várnak rám az emberek, anélkül, hogy éreznék, hogy közöttük vagyok. A szemük előtt vagyok, és nem látnak engem; hozzájuk szólok, és nem hallják a hangomat; és amikor végre egy pillanatra meglátnak, tagadnak engem. De én továbbra is tanúskodom magamról, és azokat, akik reménykednek bennem, továbbra is várni fogom.

24. De bizony, kinyilatkoztatásom jelei ebben az időben nagyok voltak, még az emberek vére is, amely patakokban folyt és átitatta a földet, jelezte jelenlétem idejét köztetek, mint Szentlélek. (62, 27-29)

25. Senkit sem kellene meglepnie a jelenlétem. Már Jézuson keresztül is megmutattam nektek azokat az eseményeket, amelyek bejelentik a megjelenésemet, mint az Igazság Lelke. Azt is mondtam nektek, hogy az eljövetelem a Lélekben fog megtörténni, hogy senki se várjon olyan anyagi megnyilvánulásokat, amelyek soha nem fognak bekövetkezni.

26. Nézzétek a zsidó népet, hogyan várja még mindig a Messiást, anélkül, hogy az a formában jönne, amelyben várják, mert az igazi már köztük volt, és ők nem ismerték fel.

27. Emberiség, nem akarod elismerni az új kinyilatkoztatásomat,

hogy továbbra is a hited szerint várj rám, és ne annak megfelelően, amit megígértem neked? (99, 2)

28. A világnak nem kell új Messiást várnia. Ahogyan megígértem, hogy visszatérek, úgy tudattam veletek azt is, hogy eljövetelem szellemi lesz; de az emberek soha nem tudták felkészülni arra, hogy fogadjanak engem.

29. Akkoriban az emberek kételkedtek abban, hogy Isten Jézusban rejtőzhetne, akit olyan embernek tartottak, mint a többieket, és olyan szegénynek, mint bármelyik másik. Mégis, később, Krisztus hatalmas cselekedeteinek fényében az emberek meggyőződtek arról, hogy abban az emberben, aki a világra született, felnőtt és meghalt, Isten „Ige" volt. De a mai korban sokan csak akkor fogadnák el az én eljövetelemet, ha a Második Korbanhoz hasonlóan emberként jönnék el.

30. Azok a bizonyítékok, amelyek arra utalnak, hogy a Szellemben jövök el, és így nyilatkozom meg az emberiségnek, a tanúságtételek ellenére sem fognak mindenki által elismerést nyerni, mert a materializmus sötét fátylaként fogja eltakarni sokak szemét.

31. Hányan szeretnék még egyszer látni Krisztust szenvedni a világon, és csodát kapni tőle, hogy higgyenek jelenlétében vagy létezésében. De bizony, mondom nektek, ezen a földön nem lesz többé jászol, amely látna engem emberként megszületni, sem újabb Golgota, amely látna engem meghalni. Mostantól mindazok, akik az igazi életre támadnak fel, a szívükben érezni fogják, hogy megszületnek, ugyanúgy, ahogyan mindazok, akik makacsul a bűnben maradnak, a szívükben érezni fogják, hogy meghalnak. (88, 27-29)

32. Nézzétek, hányan kutatják manapság a múlt írásait, gondolkodnak a prófétákról, és próbálják megérteni azokat az ígéreteket, amelyeket Krisztus tett visszatéréséről.

33. Halljátok, hogyan mondják: „A Mester közel van" – „Az Úr már itt van", vagy: „Hamarosan eljön", és hozzáteszik: „Visszatérésének jelei egyértelműek és nyilvánvalóak."

34. Egyesek keresnek és hívnak engem, mások érzik a jelenlétemet, megint mások a Lélekben sejtik az eljövetelemet.

35. Ó, bárcsak mindannyian éreznék ezt a tudásszomjat, bárcsak mindannyian vágyakoznának a legfőbb igazság megismerésére! (239, 68-71)

36. Nézzétek, hogyan kutatják az emberek minden felekezetben és szektában az időt, az életet és az eseményeket abban a reményben, hogy felfedezik azokat a jeleket, amelyek az én eljövetelemet hirdetik. Tudatlanok, akik nem tudják, hogy már régóta kinyilatkoztatom magam, és hogy hamarosan véget ér ez a fajta kinyilatkoztatás.

37. De azt is elmondom nektek, hogy sokan azok közül, akik olyan nagy vágyakozással várnak rám, nem ismernének fel, ha tanúi lennének annak, ahog on kinyilatkoztatom magam, sőt, egyenesen elutasítanának.
38. Csak a bizonyságok jutnak el hozzájuk, és ezeken keresztül mégis el fogják hinni, hogy gyermekeim között voltam.
39. Ti is belső türelmetlenséggel vártatok rám; de én tudtam, hogy fel fogtok ismerni, és ebben az időben a munkásaim közé fogtok tartozni. (255, 2-4)

Bibliai ígéretek

40. Jézuson keresztül adott kinyilatkoztatásomban bejelentettem nektek a Szentlélek eljövetelét; de az emberek azt hitték, hogy egy istenségről van szó, aki – számukra felismerhetetlenül – Istenben lakozik, anélkül, hogy megértenék, hogy amikor a Szentlélekről beszéltem, nektek az egyetlen Istenről beszéltem, aki előkészítette azt az időt, amikor az emberi értelem képességein keresztül kinyilatkoztatja magát az embereknek. (8, 4)
41. Miért lenne bárkinek is meglepetés az én új kinyilatkoztatásaim? Bizony, mondom nektek, az ókori pátriárkák már tudtak e korszak eljöveteléről, más korszakok látnokai meglátták, és a próféták bejelentették. Ez egy isteni ígéret volt, amelyet az embereknek adtak, jóval azelőtt, hogy Jézusban a világra jöttem.
42. Amikor tanítványaimnak bejelentettem újbóli eljövetelemet, és közöltem velük, hogy milyen módon fogom magam az embereknek kinyilatkoztatni, már sok idő telt el azóta, hogy nektek megadták az ígéretet.
43. Most már látjátok annak az időnek a lefolyását, itt teljesednek be azok a próféciák. Ki lehet ezen meglepve? Csak azok, akik a sötétségben* aludtak, vagy azok, akik kiirtották magukból az ígéreteimet. (12, 97-99)
** A „sötétség" kifejezés itt és másutt a „tudatlanság", a „tudás hiánya" jelentését hordozza, míg a „fény" ellentétes értelemben a „megismerés", a „megvilágosodás" szimbólumaként használatos.*

44. Mivel tudtam, hogy csak keveset fogtok elmélyülni tanításaimban, és előre láttam azokat a tévedéseket, amelyekbe a kinyilatkoztatásaim értelmezése során beleesnétek, bejelentettem nektek visszatérésemet azzal, hogy azt mondtam nektek, elküldöm nektek az Igazság Lelkét, hogy az sok titkot megvilágítson és elmagyarázza nektek azt, amit nem értettetek.
45. Hiszen prófétai szavam lényegében azt jelentettem be nektek, hogy ebben az időben nem úgy jövök el, mint a Sínai-hegyen villámok és mennydörgés közepette, és nem is azért, hogy emberré

váljak, és szeretetemet és szavaimat emberivé tegyem, mint a „Második Időben”, hanem hogy bölcsességem sugárában jövök el a szellemetekhez, meglepetésként érjem el az elméteket az ihlet fényével, és a szívetek kapujánál olyan hangon szóljak, amelyet a szellemetek megért. Azok a jövendölések és ígéretek éppen most teljesednek be.

46. Elég, ha egy kicsit felkészültök, hogy lássátok a fényemet és érezzétek a szellemem jelenlétét – annak, aki bejelentette nektek, hogy eljön, hogy tanítson titeket és feltárja az igazságot. (108, 22-23)

47. Sokan vannak, akik félelem vagy szorgalom hiánya miatt nem fejlődtek, és csak Mózes törvényét követik, anélkül, hogy elismernék a Messiás eljövetelét, és mások, akik bár hisznek Jézusban, mégsem várták az ígért Vigasztaló Szellemet. Most harmadszor is lejöttem, és ők nem várták Engem.

48. Az angyalok bejelentették ezeket a kinyilatkoztatásokat, és hívásuk betöltötte a teret. Felismertétek őket? A szellemi világ jött el hozzátok, hogy tanúskodjon jelenlétemről. Minden, ami meg van írva, beteljesülni fog. A kiváltott pusztítás legyőzi az ember gőgjét és hiúságát, és ő – alázatos lett – keresni fog engem, és Atyának fog hívni. (179, 38-39)

49. A következőket mondtam nektek akkoriban: „Amit mondtam nektek, az nem minden, amit tanítanom kell nektek. Ahhoz, hogy mindent megtudjatok, először el kell mennem, és el kell küldenem nektek az Igazság Lelkét, hogy ő magyarázza el mindazt, amit mondtam és tettem. Megígérem nektek a Vigasztalót a próbatételek idején.” De az a Vigasztaló, az a Magyarázó én magam vagyok, aki visszatér, hogy megvilágosítsalak benneteket, és segítsek nektek megérteni a múltbeli tanításokat és ezt az újat, amelyet most hozok nektek. (339, 26)

50. A bölcsességben van az a gyógyító balzsam és vigasz, amelyre a szívetek vágyik. Ezért ígértem nektek egykor az Igazság Lelkét, mint a vigasz Lelkét. De elengedhetetlen a hit, hogy ne álljatok meg az úton, és ne érezzetek félelmet a próbák előtt. (263, 10-11)

Beteljesült előjelek

51. Kevesen vannak azok az emberek, akik felismerik a jeleket, hogy új korszak köszöntött be, és hogy jelenleg szellemileg kinyilatkoztatom magam az emberiségnek. Többségük az anyagi haladásnak szenteli életét és erőfeszítéseit, és ebben a könyörtelen, olykor véres küzdelemben céljaik elérése érdekében vakon élnek, elveszítik az irányt, már nem tudják, mit is törekednek, nem látják az új hajnal ragyogó fényét, nem veszik észre a jeleket, és messze vannak attól, hogy megismerjék kinyilatkoztatásaimat.

52. Ez az emberiség jobban hitt az emberek tanításaiban és szavaiban, mint a kinyilatkoztatásokban, amelyeket az idők folyamán adtam nektek. Talán arra vártok, hogy az Atya igazságosságában még nagyobb jeleket küldjön nektek, mint azokat, amelyeket minden lépéseteknél láttok, hogy érezzétek és higgyétek, hogy ez az az idő, amelyet az Igazság Szellemeként való megjelenésemre megjövendöltek? Ó, ti kicsinyhitű emberek! Most meg fogjátok érteni, tanítványaim, miért mondom néha nektek, hogy a hangom a pusztában kiált, mert nincs senki, aki meghallja és valóban figyel rá. (93, 27-28)

53. Hogy a föld minden embere higgyen ennek az üzenetnek az igazságában, elintéztem, hogy azok a jelek, amelyeket az ókorban megjövendöltek, az egész földkörön érezhetőek legyenek – próféciák, amelyek az én visszatérésemről szóltak.

54. Ezért amikor ez az örömhír eljut a nemzetekhez, az emberek mindent kutatni és vizsgálni fognak, amit ezekben az időkben mondtak nekik, és meglepetten és örömmel fogják felfedezni, hogy mindaz, amit a visszatérésemmel kapcsolatban bejelentettek és megígértek, hűségesen beteljesedett, ahogyan az illik ahhoz, akinek csak egy akarata, egy szava és egy törvénye van. (251, 49)

55. A „Második Időben”* bejelentettem apostolaimnak új kinyilatkoztatásomat, és amikor megkérdezték tőlem, milyen jelek fogják bejelenteni azt az időt, egyenként bejelentettem nekik azokat, valamint a bizonyítékokat is, amelyeket adni fogok nekik.

** Krisztus az üdvösség történetét 3 nagy szakaszra, korszakra vagy „időre” osztja, amelyek közül a „Második Idő” az Isten Jézuson keresztül történő kinyilatkoztatásának ideje és az azt követő idő (részletekért lásd a 38. fejezetet)*

56. Az előjelek mind megjelentek, hirdették, hogy ez az a korszak, amelyet Jézus megjövendölt, és most azt kérdezem tőletek: ha ez a szellemi kinyilatkoztatás, amelyben részesítelek benneteket, nem lenne igazság – akkor miért nem jelent meg Krisztus (a hívők által várt formában), noha a jelek beteljesedtek? Vagy azt hiszitek, hogy a kísértőnek hatalma van az egész teremtés és a természeti erők felett is, hogy megtéveszthessen benneteket?

57. Egyszer már figyelmeztettelek benneteket, hogy ne essetek áldozatul a hamis próféták, hamis Krisztusok és hamis Megváltók csábításának. Ma azonban azt mondom nektek, hogy a megtestesült lélek fejlődése, ismerete és tapasztalata révén annyira felébredt, hogy nem könnyű sötétséget fényként kínálni neki, bármilyen sok csalóka eszköz álljon is rendelkezésre.

58. Ezért mondtam nektek: mielőtt vak hitből átadjátok magatokat ennek az útnak, vizsgáljátok meg, amennyit csak akartok! Ismerjétek fel, hogy ez az Ige mindenkinek adatott , és hogy soha nem tartottam meg belőle egyetlen részét sem csak bizonyos emberek számára. Lássátok, hogy ebben a műben nincsenek olyan könyvek, amelyekben bármilyen tanítást titokban akarnék tartani előttetek.

59. De azt is mondtam nektek abban a „Második Időben" apostalom, János száján keresztül: „Ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, be fogok menni hozzá, és vele fogok vacsorázni, ő pedig velem." Ugyanígy tanítottam nektek a szűzről szóló példabeszédet is, hogy ebben az időben szívetekbe fogadjátok. (63, 79-80)

60. Mivel a jelek és a csapások bekövetkeztek, és én sem a zsinagógában, sem egyetlen templomban sem jelentem meg – vajon nem sejti-e a világ, hogy jelenleg valahol meg kell jelennem, mivel nem szeghetem meg a szavam? (81, 41)

2. fejezet – *A Harmadik Kor hajnala*

Az első kinyilatkoztatás

1. Ez az emlékezés napja: egy olyan napon, mint a mai, felszenteltem első hanghordozóimat, hogy rajtuk keresztül hirdessem új utasításaimat és új kinyilatkoztatásaimat. Illés szelleme átjárta Roque Rojas*-t, hogy emlékeztessen benneteket arra az útra, amely Isten törvénye.

** Ennek az első szószólónak a nevét „Roke Rochas"-nak ejtik*.

2. A pillanat ünnepélyes volt, a jelenlévők lelke félelemtől és gyönyörtől remegett, ahogyan Izráel szíve remegett a Sínai-hegyen, amikor a törvényt kihirdették; ahogyan remegtek a tanítványok, akik a Tábor-hegyen látták Jézus átváltozását, amikor Mózes és Illés szellemileg megjelentek a Mester jobbján és balján.

3. Az 1866. szeptember 1-je egy új korszak születése volt, egy új nap hajnala: a „Harmadik Korszak", amely az emberiség számára köszöntött.

4. Attól a pillanattól kezdve szüntelenül teljesedtek be azok a próféciák és ígéretek, amelyeket Isten évezredek óta adott az embereknek. Nálatok teljesedtek be, ti férfiak és nők, akik ebben az időben lakjátok a világot. Közületek ki volt a földön, amikor azokat a próféciákat kimondták és azokat az ígéreteket tették? Csak én tudom; de a lényeg az, hogy tudjátok, hogy megígértem nektek, és hogy most teljesítem.

5. Tudtok-e arról a „felhőről", amelyen tanítványaim láttak felmenni, amikor utoljára megjelentem előttük? Mert igazság szerint meg van írva, hogy „a felhőn" fogok visszatérni, és ezt

teljesítettem. 1866. szeptember 1-jén a szellemem a szimbolikus felhőn érkezett, hogy felkészítse titeket az új tanítás befogadására. Ezt követően, 1884-ben kezdtem el nektek adni a tanításomat.

6. Nem emberként jöttem, hanem szellemileg, egy fénysugárba zárva, hogy az emberi értelemre szállhasson. Ez az én akaratom által választott eszköz, hogy ebben az időben hozzátok szóljak, és jóvá fogom írni nektek azt a hitet, amelyet e szó iránt tápláltok.

7. Mert nem Mózes az, aki átvezet titeket a sivatagon az Ígéret Földjére, és nem is Krisztus, mint ember, aki hallatja veletek az élet szavát, mint az üdvösség és a szabadság útját. Most e teremtmények emberi hangja éri el a fületeket, és szükséges, hogy megszellemesedjetek, hogy felfedezzétek az isteni esszenciát, amelyben jelen vagyok. Ezért mondom nektek, hogy érdemes hinni ebben a szóban, mert tökéletlen lények adják át. (236, 46-50)

8. 1866-ban alakult meg az első spiritiszta közösség, e mű tanítványai. Szellemem fényében és Illés tanításai alapján azok az első tanítványok elkezdték fogadni az üzenet sugarait, amelyeket ti most, annak befejezése előtt, bőségesen fogadtok. (255, 10)

Üzenetek és tanácsok a világ minden tájáról

9. Elias, akinek először kellett eljönnie, hogy előkészítse az Úr útját, 1866-ban jelent meg először az emberi értelem révén. Nem szánnátok egy kis időt arra, hogy kutassátok azokat a jeleket és eseményeket, amelyek minden területen bekövetkeztek, és egybeestek azzal az időponttal, amikor ez a kinyilatkoztatás történt? Ismét azok a tudósok lesznek, akik a csillagokat tanulmányozzák, és akiket az ókorban mágusoknak neveztek, akik tanúságot tesznek arról, hogy az ég jeleket adott, amelyek isteni hívások. (63, 81)

10. Ne gondoljátok, hogy ez a földi pont, ahol ezt a szót halljátok, az egyetlen hely, ahol megjelenek gyermekeim előtt. Mert bizony, mondom nektek, kinyilatkoztatásom különböző formákban világszerte jelen van.

11. Elias, aki köztetek jelent meg, mint az én kinyilatkoztatásom előfutára az emberi értelem révén, nem csak ebbe az országba jött, ahol ti laktok. A Föld egyik helyéről a másikra járt, és bejelentette az Új Időt, valamint hirdette a Mennyország közeledtét.

12. Mindenfelől felhangzottak a kiáltások, amelyek bejelentették nektek az én érkezésemet: a megrendült természet megrázta a földet, a tudomány csodálkozott az új kinyilatkoztatások láttán, a szellemi világ* rávetette magát az emberekre, és mégis az emberiség

süket maradt azoknak a kiáltásoknak a hangjára, amelyek egy új korszak előhírnökei voltak.
** Ez a kifejezés a magasabb túlvilági szintek lakóira utal, Isten szellemvilágának fényszellemeire.*

13. Isteni fény áradata hullott alá, hogy kivezessék az embereket a sötétségükből. De ők – önzőek és materializáltak*, távol attól, hogy a lélek tökéletesítésére, földi életük erkölcsi javítására törekedjenek – azt a fényt csak arra használták, hogy trónokat és dicsőségeket, kényelmet és élvezeteket teremtsenek a test számára, és – ha szükségesnek tartották – fegyvereket is, hogy embertársaik életét elpusztítsák. Szemüket elvakította fényem intenzitása, és hiúságuk lett a vesztük. De mondom nektek, hogy éppen ezen a fényen keresztül fogják megtalálni az igazságot, felfedezni az utat és megmenekülni.
** Ez a „szellemi" ellentétét jelenti, vagyis az ember kizárólag az anyagi és testi dolgokra irányuló életét és gondolkodását.*

14. Azok, akik képesek voltak befogadni ezt a fényt az elméjükbe, és isteni üzenetként fogadták el, hagyták, hogy a lelkiismeretük irányítsa lépteiket, és vezérelje cselekedeteiket. Mert megérzésük volt, hogy az Úr visszatért, és hogy az emberek között van.
15. A különböző szekták és felekezetek képviselői nem akartak fogadni Engem, szívük, méltóságuk és hamis nagyságuk megakadályozta őket abban, hogy szellemileg befogadjanak Engem. Ezért alakultak ki az egész földön csoportok, testvériségek és egyesületek azokból, akik érzik az Új Kor jelenlétét, akik a magányt keresik, hogy imádkozzanak és fogadják az Úr ihletéseit. (37, 76-81)
16. Vannak olyan vallási közösségek, amelyek az én visszatérésemre készülnek, anélkül, hogy tudnák, hogy én már úton vagyok.
17. Mindenkit hívtam, és valójában a hívásom és a hír, hogy jelenleg kinyilatkoztatom magam az embereknek, eljutott a föld minden szegletébe, együtt a rólam szóló tanúságokkal és bizonyítékokkal: megújult bűnösök, megtért hitetlenek, feltámadó „halottak", meggyógyuló gyógyíthatatlan betegek és a gonosztól megszabaduló megszállottak.
18. De sokakat süketnek találtam, másokat elvakított a földi hírnevük, mások pedig túlságosan félénkek voltak ahhoz, hogy az Igazság Szellemeként való megnyilvánulásomat hirdessék. Mindenkit befogadtam és tanítottam, aki hozzám jött és bízott a szeretetemben. (239, 17-19)
19. Más országokból emberek tömegei fognak érkezni ehhez a néphez, akik mohón fognak kérdezősködni tőletek azokról a szellemi eseményekről, amelyeknek tanúi voltatok ebben az időben ,

valamint azokról a kinyilatkoztatásokról és próféciákról is, amelyeket nektek adtam.

20. Mert a világ számos részén fogadták az üzeneteimet, amelyek arról szólnak, hogy isteni sugárzásom egy nyugati helyre szállt le, hogy az akkori emberiséghez szóljon.

21. Amikor eljön az idő, meg fogjátok tapasztalni, hogy más népek és nemzetek jönnek majd hozzátok, hogy felkeressenek benneteket. Akkor a nagy felekezetek emberei megdöbbennek majd, hogy nem hozzájuk szóltam. (276, 45)

22. Milyen kevéssé érdekli a világot az én új megnyilvánulásom! Milyen kevesen vannak azok, akik ébren vannak és várnak rám, és milyen sokan vannak azok, akik alszanak!

23. Azokról, akik az Én várakozásomban élnek, elmondhatom nektek, hogy nem mindannyian sejtik meg jelenlétem tényleges formáját ebben az időben. Mert míg egyesek a régi hitbeli elképzelések hatása alatt azt gondolják, hogy emberként térek vissza a világra, mások azt hiszik, hogy valamilyen, minden emberi szem számára látható alakban kell megjelennem, és csak nagyon kevesen sejtik az igazságot, és sejtik, hogy eljövetelem szellemi.

24. Míg egyesek azt kérdezik, milyen formát öltök majd, melyik órában vagy napon mutatkozom meg a földön, és melyik helyen jelenek meg, mások, anélkül, hogy konkrét megjelenési formákra vagy időpontokra gondolnának, azt mondják: „A Mester már közöttünk van, fénye, amely a szelleme, eláraszt minket."

25. Amikor ez az üzenet eljut minden szívhez, egyesek számára ez öröm pillanata lesz, mert benne megerősítést nyernek minden előérzetük és hitük. Mások viszont tagadni fogják üzenetem igazságát, mert nem találják azt összhangban azzal, amit szerintük történni fog, és azzal a móddal, ahogyan az megnyilvánul. (279, 41-44)

Elias működése az Úr előfutáraként

26. Visszatértem Elias-szal a „Harmadik Időben"*, és én, mint Mester, bejelentettem őt abban a „Második Időben", és azt mondtam: „Bizony, Elias köztetek volt, és ti nem ismertétek fel. Visszatérek a világra, de bizony, mondom nektek: előttem ott lesz Elias."

** lásd a 38. fejezetet.*

27. Mivel a Mester minden szava beteljesül, Elias a „Harmadik Korszakban" előttem jött, hogy felébressze a lelkeket, hogy sejtessék velük, hogy a Szentlélek órája megnyitotta kapuit, hogy minden léleknek megmondja, nyissa ki a szemét, készüljön fel arra, hogy átlépje a Második Korszak küszöbét a Harmadikba. Hogy Elias megnyilvánulása ebben a „harmadik korszakban" érthetőbb legyen, egy

igaz ember, Roque Rojas révén kinyilatkoztattam őt.
28. Elias a túlvilágról szellemileg megvilágosította ezt az embert, inspirálta, megerősítette és végigkísérte minden útján az elejétől a végéig.
29. De igazán, nem azt mondom nektek, hogy ő választotta ki Roque Rojast az emberek közül. Én választottam ki őt, elküldtem az én irgalmasságom által felkészített lelkét. Adtam neki egy szintén általam előkészített testet, és tudjátok, hogy alázatos volt, hogy az Atya az ő alázatosságán és erényén keresztül nagy dolgokat vitt véghez. Próféta, szószóló, látnok és vezető volt. Mindezekből ragyogó példát hagyott hátra a népnek.
30. Saját népe kinevette és gúnyolta, ahogyan Mózessel történt a sivatagban, üldözték, mint Illés prófétát, és kénytelen volt a hegycsúcsokra visszavonulni, hogy ott imádkozzon népeért és közbenjárjon értük.
31. Mesteréhez hasonlóan őt is kigúnyolták és elítélték a papok és az írástudók. Mesteréhez hasonlóan őt is csak kevesen hitték, követték és vették körül. Kezéből gyógyító erő áradt, csodákat tett, amelyek egyesekben hitet ébresztettek, másokban pedig zavart keltettek. Egyesek számára prófétai szavak hangzottak el az ajkáról, amelyek betűről betűre beteljesedtek. Szája vigasztaló tanácsokat adott a beteg szíveknek. 32. Elméje képes volt befogadni a nagy ihletéseket, és az igazak, az apostolok és a próféták elméjehez hasonlóan elragadtatásba eshetett. Lelke elszakadhatott ettől a világtól és testétől, hogy belépjen a szellemi birodalomba, és alázatosan eljusson az Úr titkos kincstárának kapuihoz. Ezen felemelkedés révén Elias lelke kinyilatkoztatta magát az első tanúknak, még mielőtt a Mester sugara megérkezett volna. (345, 57-58)
33. Roque Rojas összegyűjtött egy csoport hitben és jó szándékban élő férfit és nőt, és ott, első gyülekezeteinek kebelében, Elias a hírnök elméjén keresztül kinyilatkoztatta magát, mondván: „Én vagyok Elias próféta, az, aki a Tabor-hegyen megdicsőült.” Első tanítványainak adta az első tanításokat, egyúttal bejelentette nekik a szellemiség korszakát, és megjövendölte
, hogy hamarosan eljön az Isteni Mester sugara, hogy megnyilvánuljon népe előtt.
34. Egy nap, amikor a roque rojas-i szerény gyülekezeti hely tele volt követőkkel, akik hittek ennek az embernek a szavában, Elias lejött, hogy megvilágosítsa szócsövét, és tőlem ihletve megkenett hét ilyen hívőt, akiknek a Hét Pecsétet kellett képviselniük vagy szimbolizálniuk.
35. Később, amikor eljött az ígéretes pillanat a kinyilatkoztatásomra, azt találtam, hogy azok közül a hét kiválasztott közül csak egy várt ébren a tiszta Menyasszony érkezésére ( ), és ez a

szív Damiana Oviedoé volt, a szűzé, akinek elméje elsőként vehette át az isteni sugár fényét, jutalmul kitartásáért és felkészültségéért.

36. Damiana Oviedo képviselte a Hatodik Pecsétet*. Ez újabb bizonyíték volt arra, hogy a Hatodik Pecsét fénye az, amely megvilágítja ezt a korszakot. (1, 6-9)

** Ez a János Jelenéseire utaló kifejezés a „Hét Pecsét" utolsó előtti pecsétjét jelöli, amelyeket a három üdvtörténeti korszakon belüli hét korszak szimbólumaként kell érteni (részletek erről a 38. fejezetben).*

37. Csak kevesen tudták valóban megérezni az Isten által küldöttnek jelenlétét. Ismét ő volt a hang, amely a sivatagban kiáltott, és újra előkészítette az emberek szívét az Úr közelgő eljövetelére. Így felnyílt a hatodik pecsét, megmutatta tartalmát, és igazságosság és fény áradataként ömlött az emberiségre. Így teljesedtek be sok ígéret és prófécia.

38. Illés, akárcsak Jézus és Mózes, megvilágította lelketek szemét, hogy láthassátok az Atyát. Mózes azt tanította nektek: „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat." Jézus azt mondta nektek: „Szeressétek egymást!" Illés azt parancsolta nektek, hogy egyre több együttérzést tanúsítsatok felebarátotok iránt, és azonnal hozzátette: „és meglátjátok Atyámat teljes dicsőségében." (81, 36-37)

39. Amikor az emberiséget körülvevő sötétség eloszlik, és a lelkekben megvilágosodik, érezni fogják egy új korszak jelenlétét, mert Illés visszatért az emberekhez.

40. Mivel azonban az emberek nem voltak képesek meglátni őt, szükségessé vált, hogy szelleme az emberi értelem révén nyilvánuljon meg, és a látnokok előtt a próféta Elias szimbólumában jelenjen meg: a felhők felett, tüzes szekerén.

41. Elias ebben az időben előfutárként jött, hogy előkészítse az én eljövetelemet. Prófétaként jött, hogy bejelentsen nektek az új korszakot a küzdelmeivel és próbáival, de a kinyilatkoztatásainak bölcsességével is. Fényes járművével érkezik, hogy meghívjon benneteket, szálljatok fel rá, hogy a felhők fölé emeljen benneteket, és elvigyen benneteket a szellemi hazába, ahol a béke uralkodik. Bízzatok benne, mint a Jó Pásztorban, kövessétek őt szellemileg, ahogyan a nép az „Első Időben" Mózest követte. Imádkozzatok, hogy segítsen nektek feladatotok teljesítésében, és ha utánozni akarjátok őt, tegyétek meg. (31, 58-59)

42. Elias, egy nagy hatalmú szellem, akit az emberiség nem ismert fel, mindig az én útelőm volt. Ma ismét eljött, hogy felkészítse a Megjelölteket*, akik hanghordozóként szolgáltak nekem, valamint az összes embert.

** A Megjelöltek (spanyolul: marcados) vagy a Megpecsételtek (János Jelenései, 14. fejezet, 1-5) Krisztus által kiválasztottak, akik*

tőle kapták a Szentháromság jelét a homlokukra. (További részletek erről a 39. fejezet utolsó szakaszában találhatók)

43. Ha felkészültök és tanulmányozzátok tanításaimat, hogy megismerjétek akaratomat, Elias segítségetekre siet, és támaszátok és barátotok lesz.

44. Elias (egy) isteni sugár, amely minden lényt megvilágít és irányít, és hozzám vezet. Szeressétek és tiszteljétek őt, mint úttörőtöket és közbenjárótokat. (53, 42-44)

45. Illés próféta, az „Harmadik Korszak" előkészítője és hírnöke, közbenjár a nyájáért, imádkozik azokért, akik nem tudnak imádkozni, és köpenyével eltakarja a bűnös szégyenfoltját, abban a reményben, hogy az megújul. Elias felkészíti seregeit, hadseregeit, hogy harcoljanak a sötétség ellen, amelyet a tudatlanság, a bűn, a fanatizmus és az emberiség materializmusa okozott. (67, 60)

46. Most mindazok feladata, akik már felkészültek és felébredtek, hogy hirdessék a világ felszabadítását. Emlékezzetek arra, hogy Elias, az erre az időre megígért, jelenleg mindent előkészít, hogy a materializmus rabszolgájává vált földi nemzeteket kiszabadítsa a fáraó hatalmából, ahogyan egykor Mózes tette Egyiptomban az Izráel törzseivel.

47. Mondjátok meg embertársaitoknak, hogy Elias már az emberi értelem révén is megnyilvánult, hogy jelenléte a szellemben volt, és továbbra is megvilágítja minden nép útját, hogy azok előrehaladhassanak.

48. Pásztorotok feladata, hogy minden teremtményt visszavezetjen az igazi útjára, függetlenül attól, hogy az a szellemi, az erkölcsi vagy az anyagi területhez tartozik-e. Ezért mondom nektek, hogy azok a nemzetek lesznek áldottak, amelyek Illésen keresztül megkapják Uruk hívását, mert az igazságosság és a szeretet törvénye fogja őket egyesíteni, amely megértésük és testvériségük gyümölcseként békét hoz számukra. Így egyesülve a harctérre vezetnek őket, ahol a romlottság, a materializmus és a hazugság ellen fognak küzdeni.

49. Ebben a küzdelemben a mai emberek meg fogják élni az új csodákat, és meg fogják érteni az élet szellemi értelmét – azt, amely a halhatatlanságról és a békéről szól. Abbahagyják egymás megölését, mert felismerik, hogy amit el kell pusztítaniuk, az a tudatlanságuk, az önzésük és a romboló szenvedélyek, amelyekből származnak bukásaik és nyomorúságaik – mind az anyagiak, mind a lelkieket. (160, 34-36)

50. Elias az Isten sugara, akinek fényével elűzi a sötétségeteket, és megszabadít benneteket e korszak rabságából, amely a bűn korszaka, és aki átvezeti lelketeket a sivatagon, amíg el nem értek az „Ígéret Földjére", Isten kebelére. (236, 68)

3. fejezet – *Krisztus visszatérésének szellemi napja*

Az Úr eljövetele

1. Az emberiség körében jelen vagyok egy olyan korban, amikor az új felfedezések megváltoztatták az emberek életét, és jelenlétemet köztetek ugyanazzal az alázatossággal teszem érzékelhetővé, amelyet egykor bennem ismertetek.

2. Isten „Ige” nem lett újra emberré, Krisztus nem született újra egy istálló nyomorúságában – nem; mert már nincs szükség arra, hogy egy test tanúskodjon Isten hatalmáról. Ha az emberek azt gondolják, hogy ez a test itt az a Isten, aki a világra jött, akkor tévednek. Isten jelenléte szellemi, egyetemes, végtelen.

3. Ha minden, amit az emberek ebben az időben elérték, az igazság, a megengedett és a jó határain belül lenne, nem lett volna szükség arra, hogy lejöjjek, hogy újra hozzátok szóljak. De nem minden cselekedet, amit ez az emberiség felmutat nekem, jó: sok a vétkezés, sok az igazságtalanság, sok a tévút és a gonoszság. Ezért szükséges volt, hogy gondoskodó szeretetem felébressze az embert, amikor a legmélyebben elmerült munkájában, hogy emlékeztesse őt arra, mely kötelességeit felejtette el, és kinek köszönhet mindent, ami van és ami még lesz.

4. Hogy hallhatóvá váljak egy materializálódott emberiség számára, amely nem tudott engem lélektől lélekig meghallani, kénytelen voltam igénybe venni szellemi adományaikat és képességeiket, hogy az ember értelmi képességein keresztül nyilvánuljak meg.

5. Az a magyarázat, hogy miért „jövök le”, hogy közöljem magam veletek, a következő: mivel nem tudtatok felemelkedni, hogy szellemről szellemre párbeszédet folytassatok Uratokkal, le kellett szállnom egy szinttel lejjebb, azaz a szellemi, az isteni szférából, ahová ti még nem juthattok el. Ekkor kénytelen voltam igénybe venni az értelmi szerveteket, amely az ember agyában található, és isteni ihletemet emberi szavakba és anyagi hangokba átültetni.

6. Az embernek bővített ismeretre van szüksége, és Isten az, aki az emberhez jön, hogy bölcsességet bízzon rá. Ha a kiválasztott eszköz nem tűnik méltónak számotokra az én rövid üzenetem közvetítésére e szócsövek értelmi szervén keresztül, akkor igazság szerint mondom nektek, hogy az üzenet, amelyet rajtuk keresztül adok, nagyon nagy. Inkább azt szerettétek volna, ha kinyilatkoztatásom az emberek

előtt pompa és szertartások kíséretében történt volna, amelyek hatást keltettek volna, de valójában, a szellem szempontjából nézve, hiábavalók lettek volna, mert nem tartalmaznak igazi fényt.

7. Villámok és viharok közepette is eljöhettem volna, hogy érzékelhetővé tegyem hatalmamat; de milyen könnyű lett volna akkor az embernek bevallania, hogy eljött az Úr jelenléte! De nem gondoljátok, hogy akkor visszatért volna a félelem a szívetekbe, és az a gondolat is, hogy valami felfoghatatlan dologról van szó? Nem gondoljátok, hogy az Atya iránti minden szeretet érzése csak félelemmé változott volna az Ő igazságossága iránt? De tudnotok kell, hogy Isten, bár mindenható erő, nem ezzel az erővel fog legyőzni benneteket, nem ezzel fog érvényesülni, hanem egy másik erővel, és ez a szeretet ereje.

8. Az Isteni Szellem az, aki ma az Univerzumhoz szól. Ő az, aki fényt hoz mindabba, amit más időkben nem láttatok tisztán. Ő egy új nap hajnala minden ember számára, mert megszabadít benneteket a hamis félelmektől, eloszlatja kétségeiteket, hogy lelketek és elmétek szabad legyen.

9. Mondom nektek: miután megismertétek tanításaim lényegét és törvényeim igazságosságát, fel fogjátok ismerni azokat a határokat is, amelyeket elképzeléseitek szabtak rátok, és amelyek megakadályoztak benneteket abban, hogy az igazságról való csekély ismereten túljussatok.

10. Többé nem a büntetéstől való félelem vagy rettegés fog titeket visszatartani a kutatástól, a felfedezéstől. Csak akkor fog a lelkiismeretetek tiltani az utat, ha valóban meg akarjátok ismerni a számotokra felfoghatatlant; mert tudnotok kell, hogy az embernek nem jár az egész igazság, és hogy abból csak azt a részt kell megértenie, amely neki megfelel.

11. Nép: Ha az én eljövetelemet úgy hirdették meg, hogy háborúk, szabadjára engedett természeti erők, járványok és káosz közepette fog bekövetkezni, akkor ez nem azért történt, mert én hoztam volna rátok mindezt; hanem azért, mert jelenlétem éppen abban a válságos órában lenne hasznos az emberiség számára.

12. Itt van tehát mindaz, amit az én visszatérésemről mondtak. Az emberekhez jövök, miközben a világ a halállal küzd, és a Föld halálos agóniájában remeg és rázkódik, hogy utat nyisson egy új emberiségnek. Ezért Isten hívása a „Harmadik Időben” a szeretet hívása, egy olyan szereteté, amely magában hordozza az

igazságosságot, a testvériséget és a békét, és ezekre inspirál.

13. Krisztus szava egykor tanítványai szívében csírázott, és a nekik követő népben nőtt fel a magja. Tanítása elterjedt, és jelentése az egész világra kiterjedt. Így fog elterjedni ez a mai tanítás is, amelyet mindazok elfogadnak majd, akik képesek megérezni és megérteni. (296, 17-27, 35)

Minden szem rám fog tekinteni

14. Jézus így szólt tanítványaihoz: „Csak rövid időre távolodom el tőletek – visszatérek." Ezután kinyilatkoztatták nekik, hogy Mesterük „a felhőn" jön el, angyalok kíséretében, és fénysugarakat bocsát le a földre.

15. Itt vagyok tehát „a felhőn", angyalok kíséretében, akik azok a szellemi lények, akik köztetek jelentek meg az én istenségem hírnökeiként és a ti jó tanácsadóitokként. A fénysugarak az én szavam, amely új kinyilatkoztatásokat hoz nektek, és minden értelmet bölcsességgel áraszt el.

16. Boldogok azok, akik látás nélkül hittek, mert ők azok, akik érzik jelenlétemet. (142, 50-52)

17. Az ember a szelleme segítségével fogja felfedezni az igazságot, mindannyian érezni fogják a jelenlétemet; mert már akkor is megmondtam nektek, hogy minden szem látni fog engem, amikor eljön az ideje.

18. Nos, ez az idő, amelyben éltek, éppen az, amelyet az én szavam és a múlt idők prófétái bejelentettek, amikor minden embernek a szellemének érzékei és képességei révén látnia kell engem.

19. Nem lesz szükség arra, hogy korlátozott emberi alakban lássanak engem, hogy azt mondhassák, láttak engem, hanem elég lesz, ha szellemük érez engem, és értelmük megérti engem, hogy teljes igazsággal mondhassák, hogy láttak engem.

20. A szeretet, a hit és az értelem végtelenül messzebb látnak, mint amire a szemetek képes. Ezért mondom nektek, hogy nem szükséges, hogy jelenlétemet emberi alakra vagy bármilyen szimbolikus alakra korlátozzam ahhoz, hogy lássatok engem.

21. Hányan voltak azok közül, akik abban a „Második Időben" láttak engem, vagy velem jártak, akik nem is tudták, ki vagyok. Hányan viszont, akik nem is tudtak róla, amikor emberként születtem, láttak engem a szellemben, felismertek a fényem alapján, és hitük miatt örültek a jelenlétemnek.

22. Nyissátok ki mindannyian a szemeteket, és hitetekkel bizonyítsátok, hogy a fény gyermekei vagytok. Mindannyian láthattok Engem, de ehhez elengedhetetlen, hogy jó

szándékotok és hitetek legyen. (340, 45-51)

23. Mondom nektek: ha ez az emberiség szeretetlensége, az igazságtól és a jótól való elfordulása miatt még inkább ellenem fordulna, dicsőségben jelenek meg az útjukon, ahogyan azt Saul előtt tettem, és hallatni fogom velük a hangomat.

24. Akkor meglátjátok majd, hogy azok közül, akik – anélkül, hogy tudatában lettek volna ennek – üldöztek engem, hányan válnak meg és válnak megvilágosodottá, hogy a jóság, a szeretet és az igazságosság útjain kövessenek engem.

25. Nekik azt fogom mondani: Álljatok meg, vándorok, és igyatok ebből a kristálytiszta vízforrásból. Pihenjetek meg a nehéz életutazásból, amelyet rátok róttam. Bízzátok rám gondjaitokat, és engedjétek, hogy tekintetem mélyen behatoljon lelketekbe, mert kegyelemmel akarok betölteni benneteket és megvigasztalni benneteket. (82, 46)

26. Szeretetem megremegteti szívetek legérzékenyebb húrjait. De a lelkiismeretetekkel való összhang fogja lehetővé tenni, hogy meghalljátok isteni koncertemet, és sokan közületek Jézus szellemi alakjában fognak látni engem.

27. Rá kell mutatnom nektek, hogy Jézus alakja nem a legtökéletesebb módja annak, ahogyan látni fogtok engem. Amikor a múltban azt mondtam nektek: „Minden szem látni fog engem”, azt akartam ezzel kifejezni, hogy mindannyian meg fogjátok ismerni az igazságot, bár el kell mondanom, hogy minden egyes lélek fejlődésének megfelelően korlátozom magam. De ha felmásztok a tökéletesség lépcsőjén, bizonyosan látni fogtok engem teljes dicsőségemben.

28. Ne próbáljátok most semmilyen módon elképzelni Engem. Gondoljatok bele: ha a ti szellemetek, bár korlátozott, mégis esszencia, fény – milyen alakja lehetne akkor a ti Uratok Univerzális Szellemének, akinek nincs sem kezdete, sem vége? Hagyjátok a kifürkészhetetlent az Isteni Bölcsesség könyvem mélyén. (314, 69-70)

29. A „Második Idő” szavaimban tudattam veletek, hogy újra eljövök hozzátok, hogy szellemi seregeim velem együtt alászállnak. De az emberiség nem értette meg és nem értelmezte helyesen szavaim jelentését.

30. Ezért minden vallási közösség a saját közepén vár rám, ezért azt várják, hogy halandó szemükkel lássanak engem; de azok, akik most így várnak rám, ugyanazok, akik egykor tagadták, hogy Jézus a

Messiás, és álmodozónak tartották őt.

31. Ma azt mondom nektek, tanítványaim: eljön az a pillanat, amikor teljes dicsőségemben fogtok látni engem. Ekkor a Föld és lakói megtisztulnak, és a lélek erénye és szépsége helyreáll. A fájdalom eltűnik, és minden boldogsággá válik, végtelen „nap" lesz, véget nem érő számotokra. Nem akartok látni ezeket a csodákat? Nem akartok, hogy gyermekeitek párbeszédet folytassanak az én szellememmel, és bűntől mentesen teremtsenek egy békés világot? (181, 74, 81)

32. Ha az emberiség megértette volna az Első és a „Második Korszak" próféciáit, azok beteljesülése sem okozna neki zavart. Ugyanez történt a „Második Korszakban" is, amikor a Messiás az emberek közé született, és ugyanez történik most is, amikor én a Lélekben eljöttem.

33. Tanításom lényege mindkét korszakban ugyanaz. Felkészít benneteket arra, hogy ebből az életből szeretetteljes, bár mulandó otthont teremtsetek, ahol az emberek testvéreiknek tekintik és kezelik egymást, és igazi testvéri melegséggel fordulnak egymás felé.

34. Készítsétek fel a lelket arra is, hogy ezen az életen túl belépjen azokba a világokba vagy otthonokba, amelyeket az Úr tartogat gyermekei számára. Kívánságom az, hogy amikor odaértek, ne érezzétek magatokat idegennek, hanem szellemiségetek és belső megismerésetek révén mindent úgy lássatok, amivel találkoztok, mintha már korábban is ott lettetek volna. Ebben sok igazság lesz, ha már itt is kapcsolatban álltok a szellemi világgal az imádság révén. (82, 9-10)

35. Én vagyok a vándor, aki kopogtat a szívetek ajtaján. Kopogok, és ti nem tudjátok, ki az; kinyitjátok, és nem ismertek fel. Olyan vagyok, mint a vándor, aki egy faluba érkezik, és nincs senki, aki ismerné, mint az idegen, aki egy idegen országba lép, és a nyelvén nem értik meg . Így érzem magam köztetek. Mikor fogjátok érezni a jelenlétemet? Ó, emberek, mikor fogtok felismerni engem, ahogy annak idején József felismerte a testvéreit Egyiptomban? (90, 1)

4. fejezet – *Az isteni kinyilatkoztatások tanítása*

A kinyilatkoztatások forrása

1. Hozzátok szól az „Ige", amely mindig Istenben volt, ugyanaz, amely Krisztusban volt, és amelyet ma a Szentlélek által ismertek; mert az „Ige" szó, törvény, üzenet,

kinyilatkoztatás, bölcsesség. Ha Krisztus szavain keresztül hallottátok az „Ige”-t, és most a Szentlélek ihletése által fogadjátok – bizony, mondom nektek, Isten hangját hallottátok. Mert csak egy Isten van, csak egy Ige és csak egy Szentlélek. (13, 19)

2. Tudjátok-e, mi az eredete annak a fénynek, amely a hanghordozók ajkain keresztül kimondott szavakban rejlik? Eredete a jóságban, az isteni szeretetben, az Istentől kiáradó egyetemes fényben van. Ez az a sugár vagy szikra abból a mindenséges Fényből, amely életet ad nektek – része annak a végtelen erőnek, amely mindent mozgat, és amelyen keresztül minden rezeg, pulzál és szüntelenül halad a pályáján. Ez az, amit ti isteni kisugárzásnak neveztek, ez az Isteni Szellem fénye, amely megvilágítja és megeleveníteti a lelkeket. (329, 42)

3. Ebben a pillanatban az szól hozzátok, aki mindig a megmentésetekre jött: Krisztus, az isteni ígéret, aki Jézusban emberré lett a „Második Időben”, az Isteni Szó, amely emberi szóvá lett; a szeretet, a fény és a bölcsesség szelleme, egy sugárban összpontosítva, amely a szellemen keresztül érinti az ember lelkét és értelmét, hogy megtanítsa őt az én gondolataim átadására. (90, 33)

4. Én vagyok Krisztus, akit üldöztek, gyaláztak és vádlottá tettek ebben a világban. Mindaz után, amit velem tettetek a „Második Időben” Jézusban, eljövök hozzátok, hogy még egyszer bebizonyítsam nektek, hogy megbocsátottam nektek és szeretlek benneteket.

5. Meztelenül feszítettetek fel a keresztre, és ugyanígy jövök vissza hozzátok; mert nem rejtem el a szemetek elől a szellememet és az igazságomat a képmutatás vagy a hazugság leple mögé. De ahhoz, hogy felismerhessetek, előbb meg kell tisztítanotok a szíveteket. (29, 27-28)

6. Ma azt mondom nektek: Itt van a Mester – az, akit az emberek a galileai rabbi-nak neveztek. Nektek adom az örökké érvényes tanítást, a szeretet tanítását. Az ünnepi vacsora, amelyre ma meghívlak benneteket, szellemi, a kenyér és a bor is az. De ma, mint régen és mint mindig, én vagyok az út, az igazság és az élet. (68, 33)

A kinyilatkoztatások helyszínei és címzettjei

7. Emlékezzetek arra, hogy én vagyok az Atya „Ige”; hogy az isteni esszencia, amelyet ebben az Igében kaptok, e Teremtő Szellem fénye; hogy mindannyiótokban hagytam a Szellemem egy részét.

8. De amikor látjátok a szegénységet, amely körülveszi azt a sokaságot, amely éppen engem hallgat, és a szerénységet annak a helyiségnek, amelyben összegyűltetek, csendben megkérdeztek tőlem: „Mester, miért nem választottál ki magadnak ebben az időben egy olyan nagy templomot vagy dómot a

kinyilatkoztatásodhoz, ahol gazdag oltárokat és ünnepélyes szertartásokat kínálhattak volna neked, amelyek méltók hozzád?”

9. Azoknak a szíveknek válaszolok, akik így gondolnak Mesterükről: nem az emberek vezettek engem ebbe a szegénységbe. Magam választottam ki a városotok szegény külvárosában lévő szerény lakást a kinyilatkoztatásomhoz, hogy ezzel megértessem veletek: nem anyagi adományokat vagy külsőséges áldozatokat keresek nálatok, hanem éppen ellenkezőleg: éppen azért tértem vissza, hogy ismét az alázatosságot hirdessem, hogy abban leljétek meg a szellemiséget. (36, 24-25)

10. Sokan nem hisznek jelenlétemben, mert szembeállítják azzal a gyűléshelyek szegénységét és szerénységét, valamint azoknak a hanghordozóknak a jelentéktelenségét, akik révén kinyilatkoztatom magam. De ha az ilyen kételkedők tanulmányoznák Krisztus életét, felismernék, hogy ő soha nem kereste a pompát, a tiszteletadást vagy a gazdagságot.

11. Ezek a helyek olyan szegények és jelentéktelenek lehetnek, mint az istálló és a szalma, amelyen akkor születtem. (226, 38-39)

12. Ne gondoljátok, hogy csak az utolsó pillanatban választottam ki ezt a nemzetet új kinyilatkoztatásomhoz. Minden már az örökkévalóság óta előre elrendeltetett. Ezt a földet, ezt a fajt, lelketeket én készítettem elő, ahogyan jelenlétem ideje is az én akaratom által előre elrendeltetett.

13. Úgy döntöttem, hogy kinyilatkoztatásaimat a legkisebbek között kezdem, azok között, akik megőrizték tiszta elméjüket és lelküket. Ezután megengedtem, hogy mindenki hozzám jöjjön, mert az én asztalomnál nincsenek különbségek, sem előnyben részesítések. Az e népnek küldött szavam egyszerű és szerény volt formájában, számotokra érthető, de tartalma teljes tisztaságában mély volt a szellemetek számára, mert én, bár minden tudás tárháza vagyok, mindig egyszerűen és világosan fejezem ki magam és hirdetem az igét. Senki számára sem vagyok titk ; a titok és a misztérium a tudatlanságotok gyermekei. (87, 11-12)

14. Azok, akik elsőként hallgattak rám, úgy bántak a művemmel, mint egy fával: levágták az első ágakat, hogy azokat különböző területekre ültessék át. Egyesek jól értelmezték a tanításaimat, mások eltévedtek az úton.

15. Kicsik voltak azok a csoportok, amelyek a szegényes gyülekezeti helyiségek árnyékában gyűltek össze. De amikor ezek száma megnőtt, és az emberek tömege megnövekedett, felszólítottam őket az egyesülésre, hogy mindannyian egyetlen Mester tanítványainak ismerjék fel magukat, és ugyanúgy gyakorolják a tanítást; hogy a magot ne a „munkások”* tetszése szerint,

hanem az isteni akarat szerint vessék el.
** Utalás Jézus „a szőlőskert munkásai" című példabeszédére.*

16. Az Új Szövetség szellemi ládája előtt az emberi tömegek alázatot, engedelmességet és jó szándékot fogadtak meg; de amikor a viharok és a tornádók hatalmas erővel törtek be, és a fa ágait ostorozták, sokan meggyengültek, míg mások rendíthetetlenül kitartottak, és az új „munkásokat" tanították a „mezők" művelésére.
17. Néhányan, akik felismerték e kinyilatkoztatás nagyságát, szándékukban állt mélyebben behatolni titkaimba, mint az én akaratom, hogy olyan tudást és hatalmat szerezzenek maguknak, amely mások felett fölénybe hozza őket; de hamarosan szembesültek igazságosságommal.
18. Mások, akik nem tudták felfedezni e mű nagyságát annak tisztaságában, egyszerűségében, szekták és egyházak rítusait, szimbólumait és szertartásait vették át, mert azt hitték, hogy ezzel ünnepélyességet kölcsönöznek kinyilatkoztatásaimnak. (234, 27-30)
19. Amióta ez a kinyilatkoztatás nyilvánvalóvá vált, a ti lelketek megvilágosodott az én tanításom által, bár voltak hitetlenek is – mind azok között, akik képezték az elméjüket, mind a műveletlenek és tudatlanok között.
20. Hány érv volt ennek a kinyilatkoztatásnak a tagadására! Hány kísérlet volt ennek az igének a megsemmisítésére! De semmi sem állította meg üzenetem terjedését – éppen ellenkezőleg: minél jobban harcoltak ez ellen a mű ellen, annál jobban lángra lobbant az emberek hite, és minél több idő telt el, annál nagyobb lett azok száma, akik révén átadom az igémet.
21. Mit lehet ebből tanulni? Hogy az emberi hatalom soha nem lesz képes megakadályozni, hogy az isteni hatalom végrehajtsa terveit.
22. Amikor a nép ezeken a gyülekezeti helyeken összegyűlt, mindig a világtól való félelem nélkül tette ezt, mindig teljes bizalommal az én jelenlétemben és védelmemben, és én bebizonyítottam neki, hogy hite az igazságon alapult. (329, 28-30, 37)
23. Ebben a közösségben új apostoli sereg jött létre, amely egyszerű és alázatos szívű emberekből állt, akik azonban szeretettel és hittel telve követtek engem. Természetesen nem hiányzott közülük egy új Tamás, akinek látnia kellett, hogy higgyen jelenlétemben — egy új Péter, aki bár hitt bennem, az emberektől való félelmében tagadott volna meg, és egy új Júdás Iskariót, aki elárult volna engem azzal, hogy pénzért és hízelgésért eladta volna szavam és igazságomat.
24. A népet alkotó tömegek egyre szaporodtak, és városokra, vidékekre és falvakra terjedtek szét; és ebből a népből születtek az igazság és az igazságosság apostolai, önfeláldozó munkások, akik buzgón

hirdették Uruk tanítását, és tiszta szívű próféták, akik az igazságot hirdették. (213, 72-73)

25. Új kinyilatkoztatásomban mindent megváltoztattam: a helyszíneket és a kinyilatkoztatás eszközeit, hogy eltávolítsam a tudatlanságot, a tévedést és a hamis értelmezést, amellyel korábbi kinyilatkoztatásaimat illették. Ahogy a nap keleten kel fel, és délben a legmagasabb pontján látjátok, hogy aztán megfigyeljétek, ahogy nyugaton lenyugszik, úgy haladt az én Szellemem fénye az idő folyamán keletről nyugatra, hogy dicsőségemet és hatalmamat ne korlátozzátok bizonyos helyekre, emberekre vagy fajokra. (110, 9)

26. Nekem elég, ha csak kevesen hallanak meg, mert ők holnap tanúskodnak erről embertársaiknak. Tudom, hogy ha minden embert összehívtam volna, a legtöbbjük nem jött volna el, mert a világ dolgai lekötik őket. Tagadnának engem, és megakadályoznák, hogy a jó szándékú emberek eljöjjenek, hogy meghallgassanak.

27. Itt, e jelentéktelen helyek elzártságában, ahol kinyilatkoztatom magam, hagyom, hogy magom kihajtson. Az egyszerű szívűeket gyülekezetekbe egyesítem, és amikor már távol vannak a materialista élet zűrzavarától, a szeretetről, az Örökről, a Szellemről, az igazi emberi és szellemi értékekről beszélek nekik, amivel eléröm, hogy az életet a Szellem által, és ne az érzékek által szemléljék.

28. Ezeket a gyermeki szíveket tanítványoknak nevezem, és ők, akik soha semmit sem birtokoltak, akiket soha nem vettek figyelembe a közelebbi társaik, elteltek az elégedettségtől, hogy engem hívtak, és új életre keltek. Meggyőződéssel és felemelő érzéssel emelkedtek fel, hogy hasznára lehetnek embertársaiknak, mert az Úr kinyilatkoztatásait beléjük helyezte, és megmutatta nekik a szeretet útját.

29. Lehet, hogy egyesek tagadják őket, és gúnyt űznek belőlük, mert Jézus tanítványainak nevezik magukat – de bizony, mondom nektek, még ha megtagadják tőlük ezt a kegyelmet is, továbbra is az én tanítványaim maradnak. (191, 33-36)

30. A világ arra vár, hogy a hangom hívja; az emberek szíve, bár a hitben elhalt, arra vár, hogy Krisztus hangja közeledjen hozzá, és azt mondja neki: „Állj fel és járj!”

31. A „halottak”, a „vakok”, a betegek és a kitaszítottak nagyon nagy népet alkotnak. Hozzájuk fogok menni, mert azok, akik lelkileg vagy testileg szenvednek, a legfogékonyabbak a jelenlétemre. A világ nagyjai – azok, akik hatalommal, gazdagsággal és világi dicsőséggel rendelkeznek – nem hiszik, hogy szükségük lenne rám, és nem várnak rám: mit is adhatna nekik Krisztus, hiszen azt mondják, hogy már mindennel rendelkeznek?

Talán néhány lelki javakat vagy egy helyet az örökkévalóságban? Ez nem érdekli őket!

32. Ez az oka annak, hogy miért kerestem meg ezeket a testben és lélekben szegény és beteg tömegeket, hogy tanításomat hirdessem nekik; mert ők vágyakoztak utánam, ők kerestek engem. Így természetes volt, hogy érezték jelenlétemet, amikor eljött az idő, hogy újra megmutassam magam az emberiségnek. (291, 32-34)

Az isteni kinyilatkoztatások közvetítése

33. Aki az emberi értelem által közvetített kinyilatkoztatásban kételkedik, úgy viselkedik, mintha tagadná más teremtmények feletti felsőbbrendűségét – mintha tagadná saját szellemét, és nem akarna tudatára ébredni annak a szellemi és értelmi szintnek, amelyet végtelenül sok próbatétel, szenvedés és küzdelem révén ért el.

34. Tagadni, hogy az értelmi képességeiteken vagy a szellemeteken keresztül nyilvánulok meg, azt jelenti, hogy tagadjátok önmagatokat, és az alacsonyabb rendű teremtmények közé soroljátok magatokat.

35. Ki ne tudná, hogy az ember Isten gyermeke? Ki ne tudná, hogy lelket hordoz magában? Miért ne hinnétek akkor, hogy az Atya és gyermekei között egy vagy többféle módnak kell lennie a kölcsönös megértésre?

36. Mivel én intelligencia vagyok, az értelmetek révén szólok hozzátok; mivel én szellem vagyok, a szellemetekhez szólok. De hogyan akarnák azok, akik tagadják a kinyilatkoztatásomat, megérteni és elfogadni ezt az igazságot, ha soha nem akartak engem szellemként tekinteni és felismerni? Szívükben sok téves nézetet alakítottak ki, mint például azt, hogy én egy emberi alakú isteni lény vagyok, akit szimbólumokkal és képekkel kell ábrázolni, hogy azok révén kapcsolatba lépjenek velem.

37. Az évszázadok során azok az emberek, akik így kerestek engem, hozzászoktak a képeik és szobraik némaságához, amelyek előtt imádkoznak és szertartásokat végeznek, és végül szívükben kialakult az a meggyőződés, hogy senki sem méltó arra, hogy Istent lássa, hallja vagy érezze. Azt állítva, hogy én végtelenül túl magas vagyok ahhoz, hogy az emberekhez közeledjek, ezek az emberek azt hiszik, hogy csodálattal teli tisztelettel adóznak nekem. De tévednek; mert aki azt állítja, hogy én túl nagy vagyok ahhoz, hogy olyan kicsiny teremtményekkel foglalkozzak, mint az ember, az egy tudatlan, aki tagadja a legszebbet, amit a szellemem kinyilatkoztatott nektek: az alázatot.

38. Ha Krisztusban hisztek, ha azt állítjátok, hogy keresztények vagytok, nem szabad olyan értelmetlen elképzeléseket dédelgetnetek, mint az, hogy nem

vagytok méltók arra, hogy Uratok közeledjen hozzátok. Elfelejtettétek, hogy éppen keresztény hitetek azon az isteni szeretet bizonyítékán alapul, amikor Isten „Ige” emberré lett? Milyen kézzelfoghatóbb és emberibb közeledés tudott volna jobban megfelelni a bűnös és testi emberek, elsötétült lelkűek és gyenge értelműek felfogóképességének, mint az, amelyben meghallgattattam velük az én isteni hangomat, amely emberi szóvá vált?

39. Ez volt a szeretet, az alázat és az emberek iránti együttérzés legnagyobb bizonyítéka, amelyet vérrel pecsételtem meg, hogy mindig szem előtt legyen számotokra, hogy senki sem méltatlan rám, hiszen éppen azokért, akik a leginkább a sárban, a sötétségben és a bűnökben vesztek el, hagytam, hogy az én szavam emberré váljon, és ontottam ki vérem életerejét.

40. Miért tagadják akkor éppen azok, akik mindezt elhiszik, most a jelenlétemet és kinyilatkoztatásomat? Miért próbálják azt állítani, hogy ez lehetetlen, mert Isten végtelen, az ember pedig túlságosan alacsonyrendű, jelentéktelen és méltatlan? Bizony, mondom nektek, aki ebben az időben tagadja kinyilatkoztatásomat, az tagadja jelenlétemet is a világon abban a „Második Időben”, és tagadja szeretetemet és alázatosságomat is.

41. Nektek, bűnösöknek, természetes, hogy bűneitekben távol érzitek magatokat tőlem. Én viszont úgy érzem, hogy minél több vétket követtek el, és minél jobban bemocskoljátok lelketeket, annál szükségesebb, hogy hozzátok forduljak, hogy fényt adjak nektek, kezet nyújtsak nektek, hogy meggyógyítsalak és megmentselek benneteket.

42. Tudtam, hogy ha újra kinyilatkoztatom magam gyermekeimnek, sokan tagadni fognak engem, és ezért már akkor bejelentettem visszatérésemet; de egyúttal világossá tettem, hogy jelenlétem akkor szellemi lesz. Ha azonban ezt kétségbe vonjátok, győződjetek meg arról a négy tanítvány tanúsága alapján, akik leírták szavaimat az evangéliumokban.

43. Itt vagyok a Szellemben, és a ragyogó „felhőből” küldöm nektek az Igémet, és ezeken a szócsöveken keresztül emberivé teszem azt – előkészítő tanításként arra a kinyilatkoztatásra, amelyhez mindannyian el kell jutnotok: a Szellem és a Szellem közötti párbeszédre. (331, 1-10, 13)

44. Az isteni gondolatok az én elragadtatásban lévő szócsöveken keresztül szavakká alakultak, amelyek mondatokká egyesülve egy szellemi tanítást alkottak és rögzítettek, 64 4. fejezet amely tele van kinyilatkoztatásokkal és tökéletes tanításokkal.

45. Ez az ígért Vigasztaló, ez az a bejelentett Igazság Lelke, aki mindent megtanítana nektek. A felkészülés már megkezdődött, eljönnek azok az idők, amikor szükségetek lesz arra, aki, mivel szellemében erővel rendelkezik, szívének nemességével és egyszerűségével, bölcsességgel és irgalmassággal vezet titeket. (54, 51-52)

46. Tanításom azért jön hozzátok, hogy fényt hozzon értelmetekbe. De ne csodálkozzatok azon, ahogyan ebben az időben hozzátok jöttem; ne zavarjon ez titeket, de ne hagyjátok, hogy rutinná váljon.

47. Amikor az én Isteni Fényem eljut annak az embernek az értelméhez, aki a hanghordozómként szolgál, rezgésekké sűrűsödik, amelyek bölcsesség és szeretet szavakká alakulnak át. Hány lépcsőfokot kell leereszkednie a mennyei létrán a Szellememnek, hogy ebben a formában eljusson hozzátok! És a „Szellemi Világomat" is el kellett küldenem hozzátok, hogy részletes magyarázatot adjon nektek a tanításaimról. (168, 48)

48. Az emberi értelem szervén keresztül nyilvánítom ki magam, mert az agy az a „készülék", amelyet a Teremtő tökéletesen megalkotott, hogy benne megnyilvánulhasson az intelligencia, amely a lélek fénye.

49. Ez a „készülék" egy olyan modell, amelyet ti soha nem tudtok utánozni az összes tudományotokkal. Alakját és felépítését példaként fogjátok használni alkotásaitokhoz; de soha nem fogjátok elérni azt a tökéletességet, amellyel Atyátok művei rendelkeznek. Miért kételkedtek akkor abban, hogy én használni tudom azt, amit teremtettem? (262, 40-41)

50. Minden időkben a Mester szeretete gondosan figyelembe vette az embereknek szükséges tanítást, és mindig hozzájuk jöttem, hogy szellemi érettségüknek és intellektuális fejlődésüknek megfelelően szóljak hozzájuk.

51. Azért jöttem hozzátok, mert láttam, hogy az emberi szó és a tanítások, amelyeket létrehoztatok, nem csillapítják lelketek égő szomjúságát – a fény, az igazság, az örökkévalóság és a szeretet iránti szomjúságot. Ezért jelentem meg köztetek, és alázatos, tudatlan és műveletlen embereket használok, és arra késztetem őket, hogy az elme és a lélek elragadtatásába merüljenek, hogy szájukból a „Harmadik Idő" üzenete áradjon.

52. Ahhoz, hogy méltók legyenek az én isteni gondolataim fogadására és továbbadására, küzdeniük kellett a materializálódás és a világ csábításai ellen. Így visszaszorítva saját személyiségüket és megfékezve hiúságukat, elérték lényük teljes odaadását azokban a rövid időszakokban, amikor elméjüket az isteni ihlet rendelkezésére bocsátották, és így lehetővé tették, hogy ajkaikról bölcsességgel, gyengédséggel, igazságossággal,

balzsammal és békével teli szavak áradjanak.

53. Mindig lesznek olyanok, akik nem tudják megérteni, hogyan lehetséges, hogy a hanghordozók ennyi tudást fejeznek ki szavakban, és ennyi életerőt önthetnek a hallgatóság szellemére anélkül, hogy az én Szellemem leszállna ezekbe az agyakba, és csupán fényem egy sugara világítaná meg őket. Erre azt mondom nektek, hogy a királycsillagnak – ahogy ti a Napot hívjátok – sem kell a Földre jönnie, hogy megvilágítsa azt, mivel a fény, amelyet távolról a bolygótokra sugároz, elegendő ahhoz, hogy fénybe, melegbe és életbe merítse azt.

54. Hasonlóképpen az Atya Lelke is, mint egy végtelen sugárzású nap, mindent megvilágít és életre kelt azáltal a fény által, amelyet minden teremtményre – mind a szellemi, mind az anyagiakra – leereszt.

55. Értsétek meg tehát, hogy ahol az én fényem van, ott az én Szellemem is jelen van. (91, 12-16)

56. Szellemem egy fényszikrája, az isteni Ige tükröződése az, ami rászáll a hanghordozó szellemére, akiken keresztül hallhatóvá teszem nektek üzenetemet. Melyik emberi hanghordozó tudná befogadni az „Ige" teljes erejét? Senki. És bizony, mondom nektek, még nem tudjátok, mi az „Ige".

57. A „Szó" élet, szeretet, Isten szava, de mindebből a hanghordozó csak egy atomnyit tud befogadni. De itt, abban a fénysugárban, abban a lényegben felfedezhetitek a végtelent, az abszolútot, az örökkévalót.

58. Hogy rólam beszéljek, ezt nagy cselekedetekkel éppúgy megtehetem, mint kicsi és korlátozott megnyilvánulásokkal. Mindenben ott vagyok, minden rólam beszél, a nagy és a kicsi egyformán tökéletes. Az embernek csak meg kell értenie, hogyan kell megfigyelni, gondolkodni és tanulmányozni. (284, 2-3)

59. Az én „Szavam" nem lett újra emberré. Ebben az időben „a felhőn" vagyok, a túlvilág szimbólumán, ahonnan sugárom kiindul, amely megvilágítja a hanghordozó értelmét.

60. Tetszett nekem, hogy az emberen keresztül közljem magam, és elhatározásom tökéletes. Ismerem az embert, mert én teremtettem őt. Méltónak tartom, mert az én gyermekem, mert belőlem származik. Használhatom őt, mert erre teremtettem, és kinyilatkoztathatom dicsőségemet az ő közvetítésén keresztül , mert azért teremtettem, hogy dicsőítsem magam benne.

61. Az ember! Ő az én képmásom, mert intelligencia, élet, tudat, akarat, mert rendelkezik minden tulajdonságommal, és lelke az örökkévalósághoz tartozik.

62. Gyakran jelentéktelenebbek vagytok, mint hittétek, máskor pedig nagyobbak, mint el tudjátok képzelni. (217, 15-18)

63. Ha egy kicsit elgondolkodtok és tanulmányozzátok az Írásokat, rájöttök, hogy minden próféta egyetlen szellemi tartalmat fejezett ki, amelyet szavaikban átadtak az embereknek. Figyelmeztetéseket, kinyilatkoztatásokat és üzeneteket adtak az embereknek, anélkül, hogy az akkori időkben a nép által gyakorolt materializált kultusz tévedéseibe esnének. Arra tanítottak, hogy kövessék Isten törvényét és szavát, és segítettek az embereknek kapcsolatba lépni Mennyei Atyjukkal.

64. Nép, nem találsz-e nagy hasonlóságot azok között a próféták között és azok között a szóvivők között, akik révén jelenleg hozzátok szólok? E utóbbiak ajkára is ráhelyezem törvényem lényegét, szavaikon keresztül éri el benneteket az én ihletem, és ragyogóan tör elő belőlük az a tanítás, amely a hallgatókat arra buzdítja, hogy a legőszintébb módon keressék Urukat. Félelem nélkül beszélnek, attól tartva, hogy a sok hallgató között felderítők vagy fanatikusok is vannak. Odaadóan teljesítik feladatukat Atyjuk szolgálatában, hogy Ő rajtuk keresztül szólhasson az emberiséghez, és megadhassa nekik azokat a tanításokat, amelyek új utakat nyitnak meg az emberek számára a fény felé.

65. Népem, nemcsak nagy a hasonlóság azoknak a prófétáknak és ezeknek a hanghordozóknak között, hanem tökéletes kapcsolat is van közöttük. Azok bejelentették őket, és amit azok régen megjósoltak, azt most ezek a szolgák élik át. (162, 9-11)

66. Nem minden szószólóm volt képes és hajlandó felkészülni arra, hogy nekem szolgáljon, és gyakran le kellett bocsátanom fényemet tisztátalan értelmi szervekre, amelyek haszontalansággal, sőt bűnös dolgokkal voltak elfoglalva. Vétkeikkel előidézték igazságosságomat, mert elméjük minden ihletetől, ajkaik pedig minden ékesszólástól megfosztva voltak, hogy kifejezzék az isteni üzenetet.

67. Ilyen esetekben a hallgatóság elzárta fülét azok előtt a szegényes üzenetek előtt, viszont megnyitotta lelkét, hogy benne érezze jelenlétemet és befogadja lényegemet. A nép táplálkozott abból a lényegből, amelyet irgalmasságom abban a pillanatban küldött nekik; de a szószóló megakadályozta egy olyan üzenetet, amely nem az ő ajkáról jött, és így kényszerítette a jelenlévőket, hogy lélekről lélekre párbeszédet folytassanak Mesterükkel , noha még nem voltak felkészülve arra, hogy ilyen formában fogadják meg ihletésemet. (294, 49)

A kinyilatkoztatások formája

68. A Mester tanítása mindig ugyanúgy kezdődik, mert ugyanazt a szeretetet hordozza. Szeretetben kezdődik és irgalomban végződik — két szó, amelyekben egész

tanításom benne van. Ezek a magasztos érzések adnak erőt a léleknek, hogy eljusson a fény és az igazság tartományába. (159, 26)

69. Mondhatnátok, hogy a nyelv külső formája, amelyben a „Második Korban” beszéltem, és az, amelyet most használok, eltérő, és részben igazatok lenne. Mert Jézus akkor azoknak a népeknek a kifejezésmódjaival és szófordulataival szólt hozzátok, akik között élt, ahogyan én is teszem ma azok szellemi beállítottságát figyelembe véve, akik az én szavamra hallgatnak. De a szellemi tartalom, amelyet az a szó közvetít, amelyet akkor és ma is adtam, ugyanaz, egyetlen, és megváltoztathatatlan. Ennek ellenére ez sok olyan ember figyelmét elkerülte, akiknek a szíve megkeményedett, és az elméje elzárult. (247, 56)

70. Ó, hitetlenek! Gyertek és hallgassatok rám gyakran, az én szavam legyőzi a kételyeiteket. Ha az a benyomásotok, hogy az én szavam kifejezésmódja nem ugyanaz, mint amilyen egykor volt, akkor azt mondom nektek, hogy ne a formához, a külsőségekhez ragaszkodjatok, hanem a tartalmat keressétek, amely ugyanaz.

71. A lényeg, a tartalom mindig csak egy, mert az isteni örök és változatlan; de a forma, amelyben a kinyilatkoztatás eljut hozzátok, vagy amelyen keresztül az igazság egy újabb részét tudatom veletek, mindig összhangban van a befogadóképességetekkel vagy az elért fejlődésetekkel. (262, 45)

A túlvilági lények jelenléte Krisztus tanításai során

72. Bizony, mondom nektek, azokban a pillanatokban, amikor szavam áthatja az ember értelmét, itt több ezer és több ezer testetlen lény van jelen a kinyilatkoztatásomnál, és hallgatja szavaimat; számuk mindig nagyobb, mint azoké, akik az anyagi világban jelennek meg. Akárcsak ti, ők is lassan emelkednek ki a sötétségből, hogy belépjenek a fény birodalmába. (213, 16)

73. Ezt az én szavamot ti a földön az emberi értelem révén halljátok, és a tiéteknél magasabb életfokozatokon azok lakói, más lelkek is hallják; ugyanúgy, ahogyan más, még magasabb életszinteken élő szellemi lények is hallják, akik ott otthon vannak. Mert ez a „koncert”, amelyet az Atya a „Harmadik Időben” a fénylényekkel ad elő, egyetemes.

74. Mondtam már: Sugaram egyetemes, szavam és (abban rejlő) szellemi esszenciám szintén egyetemes, és még a legmagasabb szinten is, amelyet a szellemek elértek, hallanak engem. Ti jelenleg ezt a kinyilatkoztatást a legteljesebb mértékben halljátok, ami az ember által lehetséges.

75. Ezért most felkészítelek benneteket magasabb kinyilatkoztatásokra, hogy amikor beléptek a szellemi világba és

teljesen elhagyjátok ezt a Földet, akkor egyesülhessetek egy új életszinttel, hogy meghallgathassátok azt a „koncertet”, amelyet az Atya a ti szellemetekkel együtt ad elő.

76. Ma még az anyagi világban vagytok, ez a szó felüdíti a szíveteket és a szellemeteket, és azok a lények, akik a földön hozzátok tartoztak, akiket még mindig apának, férjnek, feleségnek, testvérnek, gyermeknek, rokonnak vagy barátnak neveztek, más életszinteken vannak, és ugyanazt a szót hallják; de számukra a jelentése, a lényege más, még ha ugyanazt a boldogságot, ugyanazt a felüdülést, ugyanazt a bátorítást és ugyanazt a kenyeret is élvezik. (345, 81-82)

77. Minden világra elküldök egy sugárát a fényemnek. Hozzátok ezt a fényt emberi szavak formájában juttattam el, ahogyan más otthonokba is inspiráció útján jut el.

78. Ezen isteni sugár fényében minden szellem egyesülni fog, és abból egy mennyei létrát alkotnak, amely ugyanahhoz a ponthoz vezeti őket, a szellemi birodalomhoz, amelyet mindnyájatoknak megígértem, akik az én istenségem szellemi részecskéi vagytok. (303, 13-14)

A kinyilatkoztatások időbeli korlátai

79. Birodalmam leszáll a szenvedő emberiségre, és szavam e kor kiválasztottjain keresztül hangzik el, hogy azok, akik hallanak engem, vigasztalást nyújtsanak embertársaiknak.

80. Minden időkben voltak közvetítőim az emberek és az én istenségem között; azok voltak a szívükben szelídek és alázatosak, akiket én használtam. Most előkészítem tanításaim új hírnökeit, hogy ez az örömhír az emberek között a szellemi életre való ébredés legyen.

81. Hányan vannak azok közül, akik képesek egy nemes szellemi küldetést teljesíteni, akik még alszanak, szétszórva a világban! Felébrednek majd, és szellemi fejlődésüket azzal bizonyítják majd, hogy érzéseik nagylelkűségében hasznos lényekké válnak embertársaik számára. Alázatosak lesznek, és soha nem dicsekednek felsőbbrendűségükkel. (230, 61-63)

82. Művemnek hamisítatlanul kell eljutnia az emberiséghez, hogy az felkerekedjen, és betöltse törvényemet, magához ölelve megváltásának keresztjét.

83. Megígértem ezt az embereknek, az egész emberiségnek, és be fogom tartani, mert az én szavam királyi szó; tanítványaimon keresztül elküldöm nekik szavam aranybúzáját, és ez az emberek felkészülésére fog szolgálni, hogy hamarosan örülhessenek a lélek és lélek közötti párbeszédnek. Mert 1950 után sem itt, sem máshol nem fogom magam többé egy hanghordozó értelmi képességein

keresztül kinyilatkoztatni. (291, 43-44)

5. fejezet – *Az új isteni kinyilatkoztatás oka*

Isten megváltási akarata

1. Ha a világon nem lenne tudatlanság, ha nem folyna vér, ha nem lenne fájdalom és nyomorúság, nem lenne ok arra, hogy a Szellemem megtestesüljön, azáltal, hogy érzékeitek számára érzékelhetővé válik. De szükségetek van rám. Tudom, hogy csak a szeretetem menthet meg benneteket ezekben az időkben, és ezért jöttem el.

2. Ha nem szeretnélek titeket – mit jelentene az, hogy tönkreteszitek magatokat, és mit jelentene a fájdalmatok? De én az Atyátok vagyok – egy Atya, aki magában érezte gyermeke fájdalmát, mert minden gyermek egy kis része. Ezért adom nektek minden szavamban és minden ihletésemben az igazság fényét, amely a szellem számára az életet jelenti. (178, 79-80)

3. Itt vagyok köztetek, és kopogok a szíveteken. Gondoljátok talán, hogy békém teljes, amikor látom, hogy állandó ellenségeskedésekbe keveredtek? Ezért jöttem el, mint a Nagy Harcos, hogy harcoljak a sötétség és a gonosz ellen, és velem együtt jöttek a jóság szellemei is, a szellemi világ, hogy befejezzék a munkámat. Meddig fog tartani ez a harc? Amíg minden gyermekem meg nem menekül. De nem hoztam magammal fájdalmat, csak szeretettel akarok átalakítani benneteket. (268, 31)

4. Szavam az embereknek, mint a múltban, ismét kényelmetlen lesz, de én az igazat fogom mondani nekik. Anélkül, hogy bárkit is lelepleztem volna, a képmutatót képmutatónak, a házasságtörőt házasságtörőnek, a gonoszt pedig gonosznak neveztem. Az igazság eltorzult, és szükséges volt, hogy újra ragyogjon, ahogy most is, amikor az igazságot eltitkolták, és ezért újra napvilágra kell kerülnie az emberek szeme előtt. (142, 31)

5. Nem egyszer, hanem többször és különböző módon hirdettem és ígértem tanítványaimnak újbóli eljövetelemet. Bejelentettem nektek azokat a jeleket, amelyek az én eljövetelemet jelzik – jeleket a természetben, eseményeket az emberiségben, világméretű háborúkat, a bűn csúcspontját. Hogy a világ ne essen tévedésbe, és ne várjon engem újra emberként, tudattam velük, hogy Krisztus „a felhőn” jön, vagyis a Szellemben.

6. Az az ígéret beteljesedett. Itt van a Mester a Szellemben, és szól a világhoz. Itt van a Béke és a Fény Birodalmának Ura, aki mérhetetlenül nagy bárkát épít, amelyben az emberek menedéket találnak és megmenekülhetnek, mint az „Első Időben”, amikor Noé építette a bárkát az emberi mag

megmentése érdekében. (122, 52-53)

7. Az a mód, ahogyan ebben az időben kinyilatkoztam, eltér a „Második Idő” módjától, de szándékom ugyanaz: megmenteni az emberiséget, kimenteni abból a forgószélből, amellyel útja során találkozott, és amelyből nem tudott kiszabadulni.

8. A kísértés teljes erejében szabadjára engedett, és az ember, mint egy kisgyermek, elbukott és nagy szenvedéseket élt át. Kiüríti szenvedésének kehelyét, és mély zavarában Hozzám kiált, és az Atya vele volt.

9. A kehelyben még mindig ott van a keserűség, de segíteni fogok nektek elviselni azokat a fájdalmakat, amelyek engedetlenségetek következményei. Boldogok vagytok ti, akik hallgattok rám, mert erősek lesztek! De mi lesz a többiekkel, amikor az a nagy szenvedés eléri őket? Összeomlik-e lelkük a hit hiánya miatt? Izrael imádsága* kell, hogy támaszt nyújtson nekik. (337, 38)

** Ez a név az új Isten népére, a „szellemi Izraelre” utal, nem pedig Izrael állam lakóira vagy a zsidó nép egészére (részletekért lásd a 39. fejezetet)*

10. Végtelen szeretettel kereslek benneteket. Annyi kegyelmet és annyi ajándékot helyeztem a lelketekbe, hogy nem vagyok hajlandó egyetlen gyermekemet sem elveszíteni. Ti a Szellemem részei vagytok, a lényem egy darabjai – lehet-e gonosz az, aki ilyen buzgósággal és ilyen szeretettel keres benneteket?

11. Valahányszor lejövök, hogy átadjam nektek az Igémet, a tömegben „utolsókat” találok; ők azok, akik a szívükben a leginkább kérdeznek tőlem. De én kedvükre vagyok, és mindig válaszolok a kérdéseikre.

12. Ma a legutoljára érkezettek kérdezik tőlem, mi a visszatérésem célja, mire azt válaszolom, hogy az az, hogy az embert képessé tegyem arra, hogy saját erejéből térjen vissza eredeti tisztaságához. (287, 19-20)

A tévedések és a külsőséges kultuszformák eltávolítása

13. Az „harmadik korszak” teljes mértékben beköszöntött az emberiség számára. Körülbelül 2000 év telt el azóta, hogy átadtam nektek az igémet; azonban az eltelt idő ellenére azt a tanítást még nem ismerte fel az egész emberiség, mert nem minden gyermekem szeret engem. Mindazonáltal mindannyian tisztelettel viseltetnek irántam, mindannyian egyetlen Isteni Szellemet keresnek, amely az enyém. De nem látok egységet az emberek között, nem látom közöttük ugyanazt a hitet, ugyanazt a felemelkedést és felismerést, és ezért jövök el Szentlélekként, hogy egyesítsem őket Bennem, hogy tökéletesítsem őket az igazság tanításommal, megváltoztathatatlan

szavammal, a szeretet és az igazságosság törvényével. (316, 4)

14. Az elme elhomályosulása, a hit hiánya, az igazság ismeretének hiánya sötétséget jelent a lélek számára, és ezért az emberiség ma tévúton jár. Milyen sokra szaporodtak azok az emberek, akik úgy élnek, hogy nem tudják, és nem is akarnak tudni, hová mennek!

15. Tudtam, hogy eljön az emberek számára egy ilyen idő, tele fájdalommal, zavarodottsággal, bizonytalansággal és bizalmatlansággal. Megígértem, hogy megmentelek benneteket ebből a sötétségből, és itt vagyok: én vagyok az Igazság Lelke. Miért akartok engem újra emberként? Nem emlékeztek arra, hogy emberként haltam meg, és azt mondtam nektek, hogy a királyságomban foglak várni benneteket? Ezzel értetettem veletek, hogy a lélek örök, halhatatlan. (99, 7-8)

16. Szavam ebben az időben emlékeztet benneteket a múltra, felfedi előttetek a titkokat, és bejelenti nektek a jövőt. Minden helyreáll, amit az emberek eltorzítottak és érvénytelenítettek; mert én, az igazság őrzője, a buzgóságom és az igazságosságom kardjával jövök, hogy leromboljak minden hamisat, hogy szétzúzzam a képmutatás és a hazugságot, hogy ismét elűzzem a kereskedőket az igazság templomából.

17. Értsétek meg, hogy nem kell az igazságot könyvekben, tanácsokban vagy emberek parancsaiban keresnetek, hogy elnyerjétek lelketek üdvösségét.

18. Mindannyiótoknak meg kell menekülnötök, nem találok egyet sem, aki már szilárd talajon állna. Hajótöröttek vagytok egy viharos éjszaka közepén, amikor mindenki a saját életéért küzd, anélkül, hogy a felebarátjára gondolna, mert az ő élete is veszélyben van.

19. De bizony, mondom nektek, én vagyok az egyetlen megmentőtök, aki ismét eljön azok után kutatva, akik eltévedtek, mert eltávolodtak a hajózási útvonalról, amely a törvény. Megvilágítom utatokat, hogy partra érjetek, abba az áldott földre, amely vár rátok, mert méhében végtelen kincseket rejt a szellem számára. (252, 37-40)

20. Ahogyan egykor az isteni utasításokat tévesen értelmezték, úgy hamisították meg tanításomat ebben az időben is; és így szükségessé vált , hogy a Mester újra eljöjjön, hogy segítsen nektek megszabadulni tévedéseitektől, mivel önmagukban csak nagyon kevesen képesek kiszabadulni tévelygéseikből.

21. Igaz, már akkor megígértem nektek, hogy visszajövök; de azt is el kell mondanom nektek, hogy azért tettem, mert tudtam, hogy eljön egy idő, amikor az emberiség, abban a meggyőződésben, hogy tanításaim útján jár, nagyon messze kerül tőlük; és ez az az idő, amelyre visszatérésemet bejelentettem. (264, 35-36)

22. A „Második Korszakban” Krisztus – ugyanaz, aki ebben a pillanatban szól hozzátok – emberré lett és a Földön lakott. De most a Szellemben veletek van, és így teljesíti az emberiségnek tett ígéretét: azt az ígéretet, hogy egy új korszakban visszatér, hogy a legnagyobb vigaszt és az igazság fényét hozza nektek, és ezzel megvilágítson és elmagyarázzon mindent, ami az embereknek kinyilatkoztatott. (91, 33)

23. Az emberiség iránytalan, de én azért jöttem, hogy a Szentlélek fényével vezessem őket, és hogy megértsék az én szavam jelentését.

24. Az idők folyamán az írásokat, amelyeket tanítványaim hagytak hátra, az emberek megváltoztatták, és ezért viszály van a felekezetek között. De én minden tanításomat elmagyarázom, hogy az emberiséget egyetlen fényben és egyetlen akaratban egyesítsem. (361, 28-29)

25. Ma új szakasz kezdődik a világ számára, amelyben az ember nagyobb gondolati szabadságra fog törekedni, amelyben harcolni fog a szolgaság láncainak eltörléséért, amelyeket lelke magával cipelt. Eljött az az idő, amikor látni fogjátok, hogy a népek a szellemi táplálék és az igazi fény iránti vágyukban átlépik a fanatizmus korlátait, és mondom nektek, hogy senki, aki csak egy pillanatra is megtapasztalja azt a boldogságot, hogy szabadnak érzi magát a gondolkodásra, a kutatásra és a cselekvésre, soha többé nem tér vissza önként a börtönébe. Mert most már szemei meglátták a fényt, és lelke elragadtatva volt az isteni kinyilatkoztatások láttán. (287, 51)

26. Tudtam, hogy az emberek nemzedékről nemzedékre egyre inkább misztifikálni fogják tanításomat, megváltoztatják törvényemet és eltorzítják az igazságot. Tudtam, hogy az emberek elfelejtik visszatérésem ígéretét, és hogy többé nem tekintenek egymásra testvérekként, hanem a legkegyetlenebb, leggyávaabb és legembertelenebb fegyverekkel fogják megölni egymást.

27. De most eljött az idő és az ígért nap, és itt vagyok. Ne ítéljétek el azt a módszert, amelyet választottam, hogy kinyilatkoztassam magam nektek; mert nem a világnak kell ítélkeznie felettem, hanem én vagyok az, aki ítélkezik az emberiség felett, mert most eljött az ítéletük ideje.

28. Birodalmat építek az emberek szívében – nem földi birodalmat, amint sokan várják, hanem szellemit –, amelynek hatalma a szeretetből és az igazságosságból fakad, és nem a világ hatalmaiból.

29. Látom, hogy egyesek meglepődnek, amikor így hallanak beszélni; de megkérdezem tőletek: Miért akartok mindig selyemben, aranyban és drágakövekben öltözve elképzelni engem? Miért akartok minden időkben azt, hogy birodalmam e világból való legyen, miközben én az ellenkezőjét

kinyilatkoztattam nektek? (279, 61-64)

30. Már megjósoltam nektek, hogy heves lesz a küzdelem, mert mindenki a saját vallását tartja tökéletesnek, és a gyakorlásának módját kifogástalannak. De mondom nektek, hogy ha így lenne, nem lett volna okom arra, hogy ebben az időben eljöjjek és hozzátok szóljak.

31. Inspiráció révén mélyen szellemi tanítást adok nektek, mert látom, hogy a pogányság uralkodik kultuszformáitokban, és hogy a fanatizmus rossz magja tudatlansággal és gyűlöletérzelmekkel mérgezett meg benneteket.

32. A fény kardja a jobb kezemben van, én vagyok a harcos és a király, aki minden ellenállást, minden létező gonoszt és minden hamisat elpusztít. Amikor harcunk véget ér, és a szívek megtanultak egyesülni az imádkozás és az élet érdekében, lelketek tekintete felfedez engem a végtelen fényben és az örök békében. „Ez az én országom" – mondom nektek –, „és én vagyok a királyotok, mert erre vagyok itt, és erre teremtettelek titeket: hogy uralkodjak." (279, 72-74)

Felvilágosítás az igazi életről

33. Minden ember tudja, hogy én vagyok minden teremtett dolog Atyja, és hogy a lények sorsa bennem van. Ennek ellenére sem figyelmüket, sem tiszteletüket nem kaptam tőlük. Ők is teremtenek, urak is, és azt hiszik, hatalmuk van embertársaik sorsára – miért is hajolnának le előttem?

34. Így az ember próbára tette a türelmemet és kihívta az igazságosságomat. Időt adtam neki, hogy megtalálja az igazságot, de ő semmit sem akart tőlem elfogadni. Atyaként jöttem, és nem szerettek; utána Mesterként jöttem, és nem értettek meg; de mivel szükséges az emberiség megmentése, most Bíróként jövök. Tudom, hogy az ember fellázad majd igazságosságom ellen, mert bíróként sem fog megérteni, és azt fogja mondani, hogy Isten bosszút állt.

35. Azt akartam, hogy mindenki megértse: Isten nem táplálhat bosszúvágyat, mert szeretete tökéletes. Ugyanígy nem is Ő küldi a fájdalmat; ti magatok vonjátok magatokra azt bűneitekkel. Isteni igazságosságom a szenvedésetek és még a halálotok felett is áll. A fájdalom, az akadályok, a kudarcok azok a próbák, amelyeket az ember folyamatosan ró magára , és a vetésének gyümölcse az, amit fokozatosan arat. Nekem elég, ha ezekben az életkrízisekben fényemet eljuttatom a lelketekhez, hogy elnyerje üdvösségét. (90, 5-7)

36. Az Igazság Lelke az, aki alászáll, hogy a titkokat megvilágítsa, és nektek kinyilatkoztassa a szükséges tudást, hogy az igazi élet örömében részesüljetek. Ő az isteni vigasz, amely kiárad szenvedéseitekre, hogy tanúságot tegyen arról, hogy az isteni ítélet nem büntetés és nem

bosszú, hanem a szeretet ítélete, amely a fényhez, a békéhez és a boldogsághoz vezet titeket. (107, 24)

37. Tudjátok meg, hogy aki megérti és felismeri azt, ami azoknak van fenntartva, akik felemelkednek, az már nem tudja elszakítani lelkét attól a fénytől, amely neki kinyilatkoztatott. Akár ismeretlen világokba lép, akár újra és újra visszatér a Földre: amit egyszer isteni fényszikraként fogadott, az újra és újra a lényének legtisztább részéből fog előtörni, mint megérzés, mint isteni ihlet. Időnként ez édes ébredésként vagy mennyei énekként fog felcsendülni, amely gyönyörrel árasztja el a szívet, mint a szellemi hazába való visszatérés utáni vágyakozás. Ez az, amit tanításom jelent azoknak a lelkeknek, akik visszatérnek ebbe az életbe. Látszólag a szellem elfelejti múltját, de valójában nem veszíti el a tudásomat.

38. Azoknak, akik kételkednek abban, hogy az Isteni Szó szól hozzájuk ebben a pillanatban és ebben a formában, azt mondom, hogy ha nem akarnak nekem azt a nevet adni, ha nem akarják ezt a szót az Isteni Mesternek tulajdonítani, akkor vegyék figyelembe e tanítás tartalmát, vizsgálják meg alaposan minden gondolatát; és ha az általuk hallottak átgondolása során arra a következtetésre jutnak, hogy az az emberiség számára fényt és igazságot tartalmaz, akkor azt használják mércéül földi lépéseikhez, és alakítsák át vele életüket.

39. Tudom, hogy az igazi bölcsességet adom át nektek; az, amit az emberek hisznek, a legcsekélyebb mértékben sem változtatja meg az én igazságomat. De szükséges, hogy az ember biztos legyen abban, amit hisz, amit tud és amit szeret. Csak ezért állok néha kinyilatkoztatásaimban az emberiség szintjére, hogy így elérjem, hogy felismerjenek. (143, 54-56)

40. Az embereknek rólam alkotott képe nagyon korlátozott, a szellemi dolgokról való ismeretük nagyon csekély, hitük nagyon kicsi.

41. A vallások évszázados álomban szunnyadnak, anélkül, hogy egy lépést is előrehaladnának, és amikor felébrednek, csak belsőjükben, aktívak, és nem merik áttörni azt a kört, amelyet hagyományaik révén teremtettek maguk körül.

42. A megvetettek, a szegények, az egyszerűek és a tudatlanok lesznek azok, akik a fény, a tiszta szellemi környezet, az igazság és a haladás iránti vágyukban elhagyják azt a kört. Ők fogják megszólaltatni a harangot és az ébresztőt, amikor megérzik az új kinyilatkoztatásaim idejének eljövetelét a szellemiség korszakában.

43. Az emberek szeretnék felfedezni a szellemi élet titkát – azt a létezést, amelybe visszavonhatatlanul belépnek, és amelyet éppen ezért érdekes megismerni számukra.

44. Az emberek kérdeznek, könyörögnek, irgalomból fényt kérnek, mert érzik a felkészülés szükségességét; de mindenre azt a választ kapják, hogy a szellemi élet titok, és hogy a leplezetét felemelni akaró vágy gőg és istenkáromlás.

45. Bizony, mondom nektek, azok, akik az igazság és a fény után szomjaznak, nem fogják megtalálni a világon azt a forrást, amelynek vize csillapítja szomjukat. Én leszek az, aki a mennyből leereszti azt a bölcsesség vizét, amelyet a lelkek inni kívánnak. Rá fogom öntetni az igazság forrásomat minden szellemre és minden értelemre, hogy a „titkok" semmivé váljanak. Mert még egyszer mondom nektek, hogy nem én vagyok az, aki titkokba burkolózik az emberek előtt, hanem ti vagytok azok, akik megteremtik azokat.

46. Igaz, hogy Atyátokban mindig lesz valami, amit soha nem fogtok megismerni, ha figyelembe veszitek, hogy Isten végtelen, és ti csak apró részecskék vagytok. De azt, hogy ne tudjátok meg, kik vagytok az örökkévalóságban, hogy magatok számára áthatolhatatlan titok maradjatok, és hogy meg kell várnotok, amíg beléptek a szellemi életbe, hogy megismerjétek – ezt nem én írtam elő.

47. Igaz, hogy a múltban nem így szóltak hozzátok, és nem is hangzott el széles körű felhívás arra, hogy hatoljatok be a szellemi ismeretek fényébe; de csak azért nem, mert az emberiség a múltban nem érezte azt a sürgető szükségét a tudásnak, amelyet ma érez, és szellemileg és értelmileg sem volt képes megérteni. Bár mindig keresett és tapogatózott, ez mégis inkább kíváncsiságból történt, mint a fény iránti valódi vágyból.

48. Ahhoz, hogy az emberek megtalálják azt az utat, amely elvezeti őket ahhoz a fényhez, és hogy képesek legyenek befogadni az élet és a bölcsesség forrásának vizét, előbb fel kell adniuk minden külső kultuszt, és ki kell irtaniuk szívükből minden fanatizmust. Amikor aztán szívükben kezdik érezni az élő és mindenható Isten jelenlétét, lényük legmélyéből egy új, ismeretlen áhítat fog felemelkedni, tele érzéssel és őszinteséggel, tele felemelkedéssel és szívből jövő melegséggel, amely az igazi ima lesz, a Lélek által kinyilatkoztatva.

49. Ez lesz a fény felé való felemelkedésének kezdete, az első lépés a szellemiség felé vezető úton. Ha a Szellem képes az embernek kinyilatkoztatni az igazi imát, akkor képes lesz kinyilatkoztatni neki minden képességét is, amellyel rendelkezik, valamint azt is, hogyan fejlessze ki azokat, és hogyan vezesse őket a szeretet útjára. (315, 66 75)

50. Kinyilatkoztatásomban ugyanazokat a tanításokat találjátok, mint a „Második Időben"; de ebben a korszakban a Szent Szellemem fényén keresztül kinyilatkoztattam nektek a

kimondhatatlant, és a szellem és szellem közötti párbeszédben továbbra is új és nagyon nagy tanításokat fogok nektek kinyilatkoztatni. A Hatodik Pecsét teljes tartalmát meg fogom nektek ismertetni ebben a kinyilatkoztatási korszakban, amely felkészít benneteket arra az időre, amikor feloldom a Hetedik Pecsétet. Így egyre jobban meg fogjátok ismerni a „kifürkészhetetlent"; így fogjátok felfedezni, hogy a szellemi világ minden lélek otthona, a végtelen és csodálatos Atya-ház, amely a magas túlvilágon vár rátok, ahol megkapjátok a jutalmat azokért a cselekedetekért, amelyeket szeretettel és irgalommal tettetek embertársaitok iránt. (316, 16)

Az ember fejlődése, szellemiségre való átalakulása és megváltása

51. Nem csupán erkölcsi fékként adom nektek tanításomat anyagi természetetek számára; sokkal inkább ezzel a segítségével feljuthattok lelki kiteljesedésetek magasabb szintjeire.

52. Nem alapítok új vallást köztetek, ez a tanítás nem tagadja meg a meglévő vallásokat, ha azok az én igazságomra épülnek. Ez az isteni szeretet üzenete mindenkinek, felhívás minden társadalmi intézményhez. Aki megérti az isteni szándékot és betartja parancsaimat, az a lelke fejlődése és magasabb szintre emelkedése felé vezetve fogja érezni magát.

53. Amíg az ember nem fogja fel azt a szellemiséget, amelyre életében szüksége van, a béke még sokáig nem válik valósággá a világon. Aki viszont betartja a szeretet törvényemet, nem fog félni sem a haláltól, sem az ítélettől, amely lelkét várja. (23, 12-13)

54. Ezekkel a kinyilatkoztatásokkal nem csupán a világ békéjét akarom elhozni nektek, és a testi szenvedéseket enyhíteni. Ezzel a kinyilatkoztatással azokat a nagy tanításokat adom nektek, amelyek lelki fejlődésetekről szólnak. Mert ha csak a világ javait akartam volna nektek hozni – bizony, mondom nektek, ehhez elég lett volna megbízni azokat a tudósokat, akiket megvilágosítok az intuícióval, és akiknek kinyilatkoztattam a természet titkait, hogy abból vegyék ki a gyógyító balzsamot, hogy meggyógyítsanak titeket testi szenvedéseitektől.

55. Művem további horizontokat akar mutatni nektek, bolygótok túlsó oldalán, azokkal a végtelen számú világokkal, amelyek körülvesznek benneteket – horizontok, amelyeknek nincs vége, amelyek az örökkévalóság felé mutatják az utat, amely a tiétek. (311, 13-14)

56. Szellemi tanításomnak különböző céljai vagy feladatai vannak: az egyik az, hogy vigasztalja a lelket száműzetésében, és megértesse vele, hogy az Isten, aki

teremtette, örökké várja őt békéjének birodalmában. A másik az, hogy tudassa vele, hány ajándékkal és képességgel rendelkezik, hogy elérje üdvözülését, felemelkedését vagy tökéletesedését.

57. Ez az Ige hordozza a szellemiség üzenetét, amely megnyitja az emberek szemét, hogy szemtől szembe lássák a valóságot, amelyet csak abban hisznek megtalálni, amit látnak, amit megérintenek, vagy amit emberi tudományukkal bizonyítanak, anélkül, hogy tudatában lennének annak, hogy eközben a mulandót „valóságnak" nevezik, az örökkévalót pedig, ahol az igazi valóság létezik, félreértik és tagadják.

58. Hadd terjedjen ez az üzenet nemzetről nemzetre, házról házra, és hagyja hátra a fény, a vigasz és a béke magvait, hogy az emberek néhány pillanatra megálljanak, és szellemüknek megadják azt a pihenőt, amely elengedhetetlen ahhoz, hogy elmélkedjen és emlékezzen arra, hogy minden pillanat a szellemi világba való visszatérésének pillanata lehet, és hogy a világon végzett cselekedeteitől és elvetett magjaitól függ az a gyümölcs, amelyet a szellemi életbe való érkezésekor arat. (322, 44-46).

6. fejezet – *A Harmadik Testamentum és az Élet nagy könyve*

Isten szeretetének, igazságának és bölcsességének könyve

1. Az én Igém könyve az isteni és igaz szeretet könyve; benne megtaláljátok a változatlan igazságot. Nyúljatok hozzá, és megtaláljátok a bölcsességet, amely segít nektek fejlődni és elnyerni az örök békét. El fog tűnni az, aki eltorzítja vagy megváltoztatja annak tartalmát, és súlyosan megsérti a törvényemet az, aki egyetlen szót is kihagy vagy hozzáad, ami nem áll összhangban a tökéletes tanításommal.

2. Őrizzétek meg ezt az igét eredeti tisztaságában, mert ez a legszebb örökség, amelyet az emberiségnek hagyok. Írjátok le tanításomat, és terjesszétek azt embertársaitok között; őrizzétek meg hűségesen, mert ti vagytok a felelősek ezért az örökségért.

3. Holnap az ember megtalálja benne kinyilatkoztatásom lényegét, amely tanításainak fényével az igazság útjára fogja vezetni.

4. Szülőkről gyermekekre öröklődnek majd ezek az írások, mint az élő víz forrása, amelynek áradata kimeríthetetlenül fakad, és szívről szívre áramlik.

Tanulmányozzátok az Élet Nagy Könyvét, a megszellemesedés könyvét, amely megmagyarázza

nektek azokat az isteni kinyilatkoztatásokat, amelyeket az idők során kaptatok.
5. Hát nem ígértem-e nektek, hogy minden ismeret visszaáll az eredeti igazságába? Mert ez az az idő, amelyet bejelentettek nektek.
6. Igazságban mondom nektek: aki elmélkedik könyvem tanításain, és azokat igazi vágyakozással mélyíti el, hogy ismereteit gyarapítsa, az lelkének fényt nyer, és közelebb érez majd hozzám.
7. A régi és a mai mítoszok elbuknak; minden középszerűség és hamisság összeomlik; mert eljön az az idő, amikor már nem táplálkozhattok a tökéletlenségekből, és akkor a lélek elindul az igazság keresésére, hogy az szolgáljon neki egyetlen táplálékul.
8. Ezekben a tanításokban az emberiség megtalálja kinyilatkoztatásaim lényegét, amelyet a mai napig a szellemiség hiánya miatt nem értett meg. Az ókor óta kinyilatkoztatásaimat küldötteimen, hírvivőimen és „tolmácsaimon" keresztül bíztam rátok, de ez nektek csak arra szolgált, hogy mítoszokat és hagyományokat alkossatok belőle. Gondolkodjatok el ezen a tanításon, és tanulmányozzátok azt tisztelettel és szeretettel, ha meg akarjátok kímélni magatokat a zavarodottság és a szenvedés évszázadaitól. De vegyétek figyelembe, hogy nem teljesítitek feladatotokat, ha csak a könyv birtoklásával elégedtek meg; nem, annak fel kell rázni és tanítania kell benneteket, ha valóban tanítványaim akartok lenni. Tanítsatok azzal a példával, szeretettel és segítőkészséggel, amelyet én mutattam nektek. (20, 1-8)
9. Tanításom könyve azokból a tanításokból áll, amelyeket ebben az időben az emberi értelem segítségével diktáltam nektek. Ezzel a könyvvel, amelyet az emberiség végül a Harmadik Testamentumként fog elismerni, nektek kell megvédeni az én isteni ügyemet.
10. Az emberiség csak az „Első Kor" törvényét ismeri, és azt, ami az Első és a Második Testamentumban van megírva; de a Harmadik most egyesíteni és helyesbíteni fogja azt, amit az emberek felkészültség és megértés hiányában eltorzítottak. Az emberiségnek tanulmányoznia kell az üzenetemet, hogy minden szó lényegébe belelátva egyetlen ideált, egyetlen igazságot, egy és ugyanazt a fényt fedezze fel, amely a szellemiséghez vezeti. (348, 26)
11. Kinyilatkoztatom nektek azt, amit a tudós nem tud megtanítani nektek, mert nem ismeri. Földi nagyságában elaludt, és nem emelkedett fel hozzám a bölcsességem iránti vágyában.
12. Bezárultak azoknak a papoknak a szívét, akiknek a különböző szektákban és vallási közösségekben azt a szellemi tudást kellett volna tanítaniuk, amely nagyságot és gazdagságot jelent a szellem számára.

13. Láttam, hogy a törvény és a tanítások, amelyeket az emberiségnek hagyományoztam a múltban, el lettek rejtve, és rítusok, külsőséges kultuszok és hagyományok váltották fel őket.
14. De ti, akik mélyen felismeritek, hogy e szó lényege ugyanaz, mint amit Izráel a Sínai-hegyen kapott, és amit az emberek tömegei a „Második Időben" Jézus szájából hallottak, imádatotokkal és cselekedeteitekkel tanítsátok, hogy az isteni törvényt nem szabad elfelejteni az olyan ostoba hagyományok követése miatt, amelyek nem hasznosak a lélek számára. (93, 10-13)
15. Emlékeztettelek titeket a küldötteim nevére, akik révén üzeneteket, parancsolatokat, próféciákat és tanításokat kaptatok.
16. Így egyesítettem az összes korábbi tanítás tartalmát egyetlen tanításban.
17. A spiritualizmus az a hagyaték, amelyben a Három Testamentum egyetlen szellemi könyvben egyesül. (265, 62-64)
18. Ez a tanítás, amelyet szellemiségnek neveznek, mert a szellemit tárja fel, az az út, amelyet az ember számára kijelöltek, és amelyen megismeri Teremtőjét, szolgálja Őt és szereti Őt. Ez az a könyv, amely megtanítja az embereket arra, hogy szeressék Atyjukat a saját felebarátjukban. A szellemiség egy törvény, amely a jót, a tisztát, a tökéleteset parancsolja.
19. A törvény betartásának kötelezettsége mindenkire vonatkozik; mégis, senkit sem kényszerít annak teljesítésére, mert minden szellem szabad akaratot élvez, hogy küzdelme és minden cselekedete saját érdemként számíthasson be, amikor ítéletet kap.
20. Ismerjétek fel tehát, hogy ez a tanítás az isteni szeretet lángja, amely az elsőtől az utolsóig minden gyermekemet megvilágította és melegséggel töltötte el. (236, 20-22)

A szellemtan és Jézus tanítása közötti kapcsolat

21. A szellemtan nem elmélet, hanem gyakorlati tanítás mind az emberi életre, mind a lélek életére nézve. Nincs más, átfogóbb és tökéletesebb tanítás, mint ez. Kísér benneteket még mielőtt a földre jöttök, követi benneteket egész földi életetek során, és egyesül a lelketekkel, amikor az visszatér korábbi otthonába.
22. Nem én leszek az, aki eltávolítja a liturgiát és a hagyományokat az istentiszteleteitekből – hanem az ember szelleme lesz az, aki öntudatlanul is felülemelkedik régi elképzelésein, szembesülve azzal a szükséglettel, hogy nagyobb fény világítsa meg fejlődési útját. Hamarosan az ember meg fogja érteni, hogy az egyetlen dolog, amit Istennek felajánlhat, a szeretet gyakorlása, mert a szeretet a jót, az irgalmat, a bölcsességet és az igazságosságot jelenti.

23. A spiritualizmus nem törli ki egyetlen szót sem azok közül, amelyeket Krisztus hirdetett egykor. Ha nem így lenne, nem adhatná magának ezt a nevet, mivel ellentétben állna az igazsággal. Hogyan lehetne ez a szó ellentétes azzal, hiszen ugyanaz a Mester mondja ki mindkettőt. Ha valóban elmélyülnétek e tanítás jelentésében, látnátok, hogy mai szavam annak a magyarázata vagy kifejtése, amit egykor mondtam. Ezért a mai és a jövő emberisége képes többet megérteni, mint a múlt generációi, és ezért a törvényt is tisztább, magasabb és igazabb módon tudja betartani.

24. Ha figyelmesen megfigyelitek embertársaitokat vallásgyakorlásuk során, látni fogjátok, hogy azt, ami korábban imádatuk tárgya volt, most belső érdeklődés nélkül szemlélik. Ennek az az oka, hogy a lélek önmagától ébred fel, és azt kívánja, ami valóban táplálja. Ezért mondom nektek, hogy ennek az emberiségnek a külső istentisztelete eltűnésre van ítélve. (283, 27-30)

25. Ebben a szerény és egyszerű, de isteni fény által átitatott könyvben az emberek minden kétségükre választ találnak, felfedezik azoknak a tanításoknak a kiegészítését, amelyek a múltban csak részben lettek kinyilatkoztatva, és megtalálják azt a világos és egyszerű módszert, amellyel mindazt értelmezhetik, ami az ókori szövegekben szimbolikusan rejtőzik.

26. Aki e szellemi üzenet fogadását követően meggyőződik annak tartalmának igazságáról, és elhatározza, hogy leküzdje érzéki vágyait, bálványimádását és fanatizmusát, megtisztítsa elméjét és szívét mindazoktól a szennyeződésektől, felszabadítja lelkét, és örömöt és békét ajándékoz neki, mert most már képes lesz küzdeni az örökkévalóság elnyeréséért, amely rá vár. De azok, akik továbbra is külsőséges kultuszukat gyakorolják, akik ragaszkodnak ahhoz, hogy a világhoz tartozókat szeressék, és akik nem hisznek a lélek kibontakozásában vagy fejlődésében – bizony, mondom nektek, ők lemaradnak, és könnyeket fognak hullajtani, amikor tudatára ébrednek lemaradásuknak és tudatlanságuknak. (305, 4-5)

A viták az új szó miatt

27. Ha tanításom annyira idegennek tűnik számotokra, hogy úgy vélik, még soha nem hallottak ilyen szavakat, noha ismernek engem, akkor azt mondom nektek, hogy meglepetésetek annak a következménye, hogy elmulasztottátok feltárni annak a lényegét, amit a múltban kinyilatkoztattam nektek. Ezért tűnhet számotokra ez a tanítás idegennek vagy újnak, noha ez a fény valójában mindig jelen volt az életetekben. (336, 36)

28. Tanításom ebben az „Időben”, akárcsak a „Második Időben”,

megrázza az emberiséget. A képmutatóknak szembe kell nézniük az igazsággal. A hamisság le fogja vetni álarcát, és az igazság ragyogni fog. Az igazság legyőzi a hazugságot, amely beburkolja ezt a világot.

29. Az ember képes lesz megérteni és felismerni mindazt, ami az ésszerűséget és az igazságot tartalmazza; de mindazt, amit rákényszerítettek, hogy higgyen, még ha nem is értette, azt magától el fogja utasítani. Ezért fog tanításom elterjedni, mert olyan fényt áraszt, amire az embereknek szükségük van. Nektek nagy rész jut ebből a munkából, azzal, hogy embertársaitoknak kinyilatkoztatjátok annak kezdetét és célját. (237, 28-29)

30. Az emberiség éhezik az én szavamra, az én igazságomra. Az emberek fényt követelnek és vágynak az elméjük számára, igazságosságot kiáltanak és vigaszt várnak. Ez egy döntő pillanat. Bizony, mondom nektek, sok elképzelés, elmélet és még dogmák is, amelyeket évszázadokig igazságnak tartottak, összeomlanak és hamisnak lesznek elvetve. A fanatizmust és a bálványimádást azok fogják leküzdeni és felszámolni, akik leginkább el voltak ragadtatva tőlük és hozzájuk kötődtek. Isten tanításait meg fogják érteni, fényüket, tartalmukat és lényegüket meg fogják érteni és meg fogják érezni.

31. Amikor a tudósok lelkében, egy próbatételekkel teli időszak után, amelyben nagyon nagy zavarodottságot fognak átélni, fény lesz, és meghallják lelkük hangját, olyan dolgokat fognak felfedezni, amiről álmodni sem mertek.

32. Ismét mondom nektek: vigyázzatok! Hiszen a hitvallások és tanok, a vallások és a tudományok közötti ellentétek idején sokan azt fogják gondolni, hogy a könyveikből szerzett tudásuk lesz az a fegyver, amellyel legyőzhetik az én új tanítványaimat, jól tudva, hogy nektek nincsenek könyveitek. (150, 11 13)

33. Mondtam nektek, tanítványok, hogy szembe kerültök a nagy egyházakkal és a kisebb szektákkal; de ne féljetek sem az egyiktől, sem a másiktól. Az igazság, amelyet rátok bíztam, nyilvánvaló, az ige, amelyet tanítottam nektek, külső szemlélő számára világos és egyszerű, de jelentésében végtelenül mély, és ezek erős fegyverek, amelyekkel harcolni fogtok és győzni fogtok.

34. De mondom nektek: egy nép a földön, tele materializmussal és hitetlenséggel, fel fog emelkedni, hogy megtagadja tőletek a jogot, hogy Izráelnek nevezzétek magatokat, hogy tagadja a tanúságotokat, miszerint átéltétek a Messiás újbóli eljövetelét, és ez a nép a zsidó nép. Nem gondoltatok erre? Az a nép a saját közepén várja Messiásának, Megváltójának érkezését, aki igazságot szolgáltat neki, és újra a föld minden népe fölé emeli. Az a nép tudja, hogy én mindig hozzá jöttem, és ebben a

„harmadik korszakban” azt fogja mondani: „Miért jönne Isten egy másik néphez?” – De íme, itt vannak a tanításaim! (332, 10)

35. Ez a szellemi közösség itt felismerhetetlenül él. A világ nem tud a létezésetekről, a hatalmasságok nem vesznek rólatok tudomást, de közeledik a harc a szellemiségiek és a „keresztények”, a szellemiségiek és a zsidók között. Ez a harc szükséges a tanításom bevezetéséhez az egész emberiségben. Akkor az Ószövetséget a Második és a Harmadik Szövetséggel egyetlen lényeggé fogják egyesíteni.

36. Sokatoknak ez lehetetlennek tűnhet; számomra ez a legtermészetesebb, a leghelyesebb és a legtökéletesebb. (235, 63-64)

Az Igaz Élet Nagy Könyve

37. Szavam örökre le lesz írva, ebből fogjátok összeállítani a Harmadik Kor könyvét, a Harmadik Testamentumot, az Atya utolsó üzenetét; mert mindhárom korszakban Istennek voltak „aranytollai”*, hogy bölcsességét az emberiségre hagyja. * Ez a kifejezés azokra az isteni kinyilatkoztatások résztvevőire utal, akiknek az volt a feladatuk, hogy stenografikusan lejegyezzék az Úr szavát.

38. Mózes volt az első „aranytoll”, akit az Atya használt, hogy az „Első Kor” eseményeit kitörölhetetlen betűkkel egy tekercsre írja. Mózes volt Jehova „aranytolla”.

39. A „Második Korszak” apostolai és utódai között Jézusnak négy „tollja” volt, és ezek Máté, Márk, Lukács és János voltak. Ők voltak az Isteni Mester „aranytollai”. De amikor eljött az idő, hogy az Első Testamentumot a szeretet, a megismerés és a szellemi fejlődés kötelékei révén egyesítsék a Másodikkal, ebből egyetlen könyv született.

40. Most, a „Harmadik Korszakban”, amikor újra megkaptátok az én szavam, én is kineveztem „aranytollakat”, hogy az írásban megmaradjon.

41. Amikor eljön az idő, egyetlen könyvet fogtok összeállítani, és ez a könyv, a „Harmadik Idő” könyve – amikor eljön az ideje – szintén egyesülni fog a Második és az Első Idő könyvével, és akkor a „Három Idő” kinyilatkoztatásai, próféciái és szavai alapján létrejön az Élet Nagy Könyve* minden lélek épülésére.

** Magyarázó szöveg a 85. tanítás 24. verséből, az Igaz Élet könyvéből: „Nem kell törekednetek arra, hogy ez a (jelenleg készülő) végrendelet vagy könyv egyesüljön az előzőekkel, mert én voltam az, aki ebben a könyvben egyesítettem a Három Idő kinyilatkoztatásait és tanításait, kivonva azokból a lényeget, hogy egyetlen üzenetet alkossak.”*

42. Akkor fel fogjátok ismerni, hogy minden szó – az elsőtől az utolsóig – valóra vált az igazságban és a szellemben, hogy minden prófécia

az előre látott történelmi folyamat volt, amelyet az emberiség Atyja kinyilatkoztatott. Mert egyedül Isten tudja leírni azokat az eseményeket, amelyek bekövetkeznek. Amikor a próféták beszéltek, nem ők voltak azok, hanem Isten tette azt közvetítésükön keresztül.

43. Új kiválasztottjaimnak elegendő felkészülést biztosítottam, ahogyan Mózesnek és a „Második Korszak" négy tanítványának is, hogy szavam teljes tisztaságban, teljes világosságban és igazságban legyen leírva, mert ez a holnap generációi számára van; de ha valaki szándékában állna valamit hozzáadni vagy elhagyni abból a könyvből, akkor számon fogom kérni tőletek.

44. Nos, szeretett gyermekeim: ki tulajdonít jelentőséget annak a könyvnek, amelyet most kezdtek összeállítani? Valójában – senki! De eljön az az idő, amikor az emberiség vágyakozva, kíváncsisággal fogja kérni tőletek a könyveteket, és akkor felébred, kutatni fogja az én szavam, és vitatkozni fog róla. Ebben az eszmei vitában felbukkannak majd a felek – tudósok, teológusok és filozófusok. A nemzetekhez eljut a szavatok tanúsága és a bölcsesség könyve, és mindenki az én tanításomról fog beszélni. Ez lesz az új csata, a szavak, a gondolatok és az ideológiák háborújának kezdete; de a végén, amikor mindenki az igazságban és a szellemben felismeri, hogy az Élet Nagy Könyvét az Úr írta, testvéri öleléssel fogják egymást átkarolni és szeretni, ahogyan az az én akaratom.

45. Miért nem volt elég az Úr szava az „Első Korban" a világ egyesítéséhez, és miért nem volt képes erre Jézus tanítása sem a Másodikban? Miért nem volt elég ebben az időben, hogy 1866 óta átadom az Igémet, hogy a nemzetek szeressék egymást és békében éljenek? Szükséges, hogy a három könyv egyetlen könyvet alkosson, hogy ez az Ige megvilágítsa az egész világot. Akkor az emberiség követni fogja azt a fényt, és Bábel átka feloldódik, mert minden ember el fogja olvasni az Igaz Élet Nagy Könyvét, mindenki ugyanazt a tanítást fogja követni, és a Lélekben és az Igazságban Isten gyermekeként fogják szeretni egymást. (358, 58-66).

7. fejezet – *A szellemi tanítás hatása és jelentősége*

A kinyilatkoztatások hatása

1. Itt, e szavak hallatán, nincs olyan ember, aki ne remegne lényének belső és külső részében, azaz a szellemben és a testben. Miközben itt hallgat engem, az életre, a halálra, az isteni igazságosságra, az örökkévalóságra, a szellemi életre, a jóra és a gonoszra gondol.

2. Miközben hallja a hangomat, magában érzi lelke jelenlétét, és eszébe jut, honnan jött.

3. Abban a rövid idő alatt, amíg hallgat engem, eggyé válik minden embertársával, és lényének legmélyén felismeri őket igazi testvéreiként, a szellemi örökkévalóság testvéreiként, akik még közelebb állnak hozzá, mint azok, akik csak a test szerint azok, mivel ez csak átmenetileg van a földön.

4. Nincs olyan férfi és nő, aki, ha hallgat engem, ne érezné, hogy én figyelem őt. Ezért senki sem meri előlem elrejteni vagy szépíteni szégyenfoltjait. És én tudatosítom őket, de anélkül, hogy bárkit is nyilvánosan lelepleznék, mert én olyan bíró vagyok, aki soha nem leplez le senkit.

5. Mondom nektek, hogy köztetek házasságtörőket, gyermekgyilkosokat, tolvajokat, bűnöket és hibákat fedezek fel, amelyek olyanok, mint a leprás folt a bűnösök lelkén. De nem csupán azzal bizonyítom nektek szavam igazságát, hogy megmutatom nektek, képes vagyok feltárni szívetek vétkeit. A tanításaim erejét is be akarom bizonyítani nektek azzal, hogy fegyvereket adok nektek a gonosz és a kísértések legyőzésére, azzal, hogy megtanítalak benneteket, hogyan érhetitek el a megújulást, és azzal, hogy a lényetekben felébresztem a jó, a nemes és a tiszta iránti vágyat, valamint az alantas, a hamis és a lélek számára káros dolgok iránti abszolút ellenszenvet. (145, 93 65-68)

6. Ma még a fényt megelőző borongós napokban éltek. És mégis – miközben az a fény kihasználja a ködös égboltotok apró felderüléseit, áthatol rajta röpke fénysugarakkal, amelyek eljutnak a Föld néhány pontjára, megérintik a szíveket, és megremegtetik és felébresztik a lelkeket.

7. Mindazok, akiket ez a fény meglepett, megálltak útjukon, és megkérdezték: „Ki vagy te?” És én így válaszoltam nekik: „Én vagyok a világ világossága, én vagyok az örökkévalóság világossága, én vagyok az igazság és a szeretet. Én vagyok az, aki megígérte, hogy visszatér, hogy hozzátok szóljak, az, akiről azt mondták, hogy ő Isten „Igeje”.”

8. Mint Saul a damaszkuszi úton, ők is legyőzték minden büszkeségüket, legyőzték gőgjüket, és alázatosan lehajtották fejüket, hogy szívükből mondják nekem: „Atyám és Uram, bocsáss meg nekem, most már értem, hogy tudatlanul üldöztelek téged!”

9. Attól a pillanattól kezdve ezek a szívek kicsiny követőkké váltak; mert ebben a „Harmadik Időben” a mai napig nem jelent meg az új tanítványaim között olyan apostol, akinek az odaadása olyan lenne, mint annak, aki annyira üldözött engem a tanítványaimban, és aki utána olyan buzgósággal szeretett engem. (279, 21-24)

10. Az egyházak évszázadokig tartó rutin és stagnálás álmába merültek, míg az igazság rejtve maradt. De

azoknak, akik ismerik Jehova parancsolatait és az Isteni Mester szavát, fel kell ismerniük ebben a hangban, amely jelenleg hozzátok szól, az Igazság Lelkének hangját, amelyet ezekre az időkben megígértek. (92, 71)

11. Tudom, hogy sokan felháborodnak majd, amikor megismerik ezt a szót; de azok lesznek azok, akik szellemi zavarodottságukban nem akarnak belátni, hogy az emberben az emberi természeten kívül létezik a szellemi lényeg is — vagy azok, akik ugyan hisznek az emberi lélekben, de hagyományaik és hitbeli meggyőződéseik szokásaihoz kötve tagadják, hogy a léleknek végtelenül hosszú fejlődési útja van. (305, 65)

12. Leírt formában hagyom hátra ezeket a szavakat, és azok eljutnak majd jövőbeli tanítványaimhoz, és amikor azok majd tanulmányozzák őket, frissen, élőnek fogják találni őket, és lelkük örömtől reszketni fog, mert érzik, hogy Mesterük szól hozzájuk abban a pillanatban.

13. Gondoljátok, hogy mindaz, amit mondtam nektek, csak azoknak szól, akik hallgattak rám? Nem, szeretett népem, szavaimmal a jelenlévőkhöz és a távollévőkhöz szólok, a mai napra, a holnapra és minden időre; azokhoz, akik meghalnak, az élőkhöz és azokhoz, akik még megszületnek. (97, 45-46)

Megismerés és remény az új szóból

14. Én vagyok a szeretet szava, amely vigaszt hoz a szenvedőnek – a zavartnak, a sírónak, a bűnösnek és annak, aki engem keresett. Szavam az élet folyama azoknak a szívében, ahol szomjukat csillapítják és szennyeződéseiket lemossák. Ez az út is, amely a nyugalom és a béke örök hazájába vezet.

15. Hogyan juthattok arra a következtetésre, hogy az élet küzdelme – áldozatai, viszontagságai és próbái – a halállal végződik, anélkül, hogy igazságos jutalmat találnátok az örökkévalóságban? Ezért a törvényem és a tanításom, kinyilatkoztatásaikkal és ígéreteikkel együtt, a szívetekben az ösztönzés, a simogatás és a balzsam a napi munkában. Csak akkor éreztek éhséget és gyengeséget, ha elfordultok tanításaimtól. (229, 3-4)

16. Az emberi teremtmények iránti isteni szeretetemben megengedem nekik, hogy kutassák műveimet, és használják mindazt, amit teremtettem, hogy soha ne legyen okuk azt állítani, hogy Isten igazságtalan, mert elrejti bölcsességét gyermekei elől.

17. Én teremtettelek titeket, és megadtam nektek a szabad akarat ajándékát, és tiszteletben tartottam azt, bár az ember visszaélt ezzel a szabadsággal, és ezzel megsértett engem, és megszentségtelenítette a törvényemet.

18. Ma azonban hagyom, hogy érezze megbocsátásom

gyengédségét, és megvilágítom lelkét bölcsességem fényével, hogy gyermekeim egyenként visszatérjenek az igazság útjára.

19. Az igazság szelleme, amely az én fényem, ragyog a szellemben, mert ti az ígért időkben éltek, amikor minden titok megvilágosul számotokra, hogy megértsétek azt, amit eddig nem értelmeztek helyesen. (104, 9-10)

20. Megnyilvánultam a Föld ezen pontján, és szavamot ajándékként hagyom hátra minden ember számára. Ez az ajándék megszünteti az emberiség szellemi szegénységét. (95, 58)

21. Mindenkinek megadom Isten imádásának igaz módját, valamint az isteni törvénynek megfelelő életvitel helyes módját is, amelynek betartása az egyetlen dolog, amit az Úr mindannyiótoknak jóvá fog írni.

22. Végül meg fogjátok ismerni az én szavam tartalmát vagy jelentését, ó, emberek. Akkor rájöttök, hogy a tanításom nem csupán az isteni hang, amely az emberekhez szól, hanem minden szellem kifejeződése is.

23. Szavam a bátorító hang, a szabadságért való kiáltás, a megmentő horgony. (281, 13-15)

Az Isteni Szó ereje

24. Tanításom az embert minden lényegi vonatkozásában fejleszti: érzékenyíti és nemesíti a szívet*, felébreszti és elmélyíti az értelmet, és tökéletesíti és felemeli a lelket.

** A „szív" és a „lélek" fogalmaknak Krisztus kinyilatkoztatásában eltérő jelentésük van: a „szív" (spanyolul „corazón") a földi– , emberi, testhez kötött lelki életet szimbolizálja, amellyel a pszichológia foglalkozik, míg a „lélek" (itt „espíritu") a magasabb, örök lelki aspektust jelöli, amelyet a benne lakozó isteni szikra, a szellem vezet a „hangján", a lelkiismereten keresztül.*

25. Tanulmányozzátok alaposan tanításomat, hogy megértsétek az utasításaim helyes gyakorlásának módját, hogy fejlődésetek harmonikus legyen; hogy ne csak az értelmet fejlesszétek anélkül, hogy törődnétek a lélek ideáljaival, amelyeket ösztönöznetek kell.

26. Lényetek minden hajlamának megtalálhatja az én szavaimban azt a fényes utat, amelyen növekedhet és kiteljesedhet a végtelenségig. (176, 25-27)

27. Tanításom lényegében spirituális, fény és erő, amely leáramlik és behatol a lelketekbe, hogy győzedelmeskedjen a gonosz elleni küzdelmében. Szavam nem csupán a fülnek szól, hanem a lélek fénye.

28. Akartok-e lelketekkel hallgatni rám, hogy lelketek táplálkozzon és hasznosítsa e tanítás tartalmát? Akkor tisztítsátok meg szíveteket, tisztázzátok elméteket, és engedjétek, hogy lelkiismeretetek vezessen benneteket. Akkor megtapasztaljátok majd, hogyan kezdődik el a változás a lényetekben

– nemcsak lelkileg, hanem erkölcsileg és testileg is. Az a felemelkedés, amelyet a lélek fokozatosan elér a megismerés révén – az a tisztaság, amelyet fokozatosan elér, tükröződni fog a szív érzéseiben és a test egészségében.

29. A szenvedélyek egyre gyengébbek lesznek, a bűnök fokozatosan eltűnnek, a fanatizmus és a tudatlanság egyre inkább helyet ad az igazi hitnek és a törvényemben rejlő mély ismereteknek. (284, 21-23)

30. Ez a tanítás, amelyet csak kevesen ismernek, és amelyet az emberiség nem vesz tudomásul, hamarosan gyógyító balzsamként jut el minden szenvedőhöz, hogy vigaszt nyújtson, hitre gyújtson, elűzze a sötétséget és reményt csepegtessen. Felemeli titeket a bűn, a nyomorúság, a fájdalom és a halál fölé.

31. Nem is lehetne másképp, mert én vagyok az, az Isteni Orvos, az ígért Vigasztaló, aki ezt kinyilatkoztatta nektek. (295, 30-31)

32. Ha egyszer megteltek szellemiséggel, és találkoztok olyan emberekkel, akik szenvednek és kétségbeesettek, mert nem birtokolhatják azt, amit a világban törekednek, megtapasztaljátok majd, hogy materializmusuk milyen ellentétben áll tanítványaim felemelkedésével, akiknek nagy lesz az elégedettségük, mert törekvéseik és vágyaik nemesek lesznek, azon a szilárd meggyőződésen alapulva, hogy ebben az életben minden mulandó.

33. Tanítványaim a szellemiség példáival fognak szólni a világhoz – olyan élettel, amely arra törekszik, hogy a lelket közelebb hozza az Istenséghez, ahelyett, hogy a világ hamis kincseihez láncolná.

34. Tudom, hogy a materialisták felháborodnak majd a jövőben, amikor megismerik ezt a tanítást; de a lelkiismeretük azt fogja mondani nekik, hogy egyedül az én szavam mond igazat. (275, 5-7)

35. A nagy napi munkában, amely rátok vár, én leszek a segítségetek. Tanításom nagy felfordulást fog okozni a világon. Nagy változások lesznek a szokásokban és a felfogásban, és még a természetben is átalakulások fognak bekövetkezni. Mindez az emberiség számára egy új korszak kezdetét jelzi majd, és azok a lelkek, akiket hamarosan a Földre küldök, mind ezekről a próféciákról fognak beszélni, hogy hozzájáruljanak e világ helyreállításához és felfelé irányuló fejlődéséhez. Ők fogják magyarázni az én szavam, és értelmezni az eseményeket. (216, 27)

36. A „harmadik korszak” a feltámadás korszaka. A lelkek halottakhoz, testük pedig sírkamrákhoz hasonlítottak. De eljött hozzájuk a Mester, akinek az élet szava így szólt hozzájuk: „Gyertek ki, és emelkedjetek fel a fénybe, a szabadságba!”

37. Aki közülük megnyitja szemét az igazságra, és aztán képes emelni

életét, cselekedeteit és érzéseit embertársai iránti szeretetben, az többé nem fogja ezt a világot száműzetés helyének vagy a könnyek és a vezeklés völgyének tekinteni, mert egyre inkább meg fogja érezni az igazi béke gyönyörét, amelyet a lélek békéje ad.

38. Az a magasztos állapot ebben az életben a tökéletes béke és fény tükröződése lesz, amelyet a lélek jobb világokban fog élvezni, ahol én magam fogom fogadni, hogy olyan otthont adjak neki, amely méltó érdemeihez. (286, 13)

Teológusok és materialisták reakciói

39. Ne csodálkozzatok, ha azt mondják nektek, hogy az, aki ebben az időben szólt hozzátok, a kísértő volt, és hogy megjövendölték, hogy ő is csodákat fog tenni, amelyekkel ő maga fogja megzavarni és összezavarni a kiválasztottakat. Bizony, mondom nektek, sokan azok közül, akik így ítélik meg kinyilatkoztatásomat, azok közé fognak tartozni, akik valójában a gonosz és a sötétség szolgálatában állnak, még ha ajkaik is azt próbálják biztosítani, hogy mindig az igazságot hirdetik.

40. Ne felejtsétek el, hogy a fát gyümölcséről ismerik meg, és mondom nektek: a gyümölcs az a szó, amely hallhatóvá vált e hanghordozók – egyszerű szívű férfiak és nők – értelmi képességei számára. A gyümölcsön és azok szellemi fejlődésén, akik élvezték azt, az emberiség fel fogja ismerni azt a fát, aki én vagyok.

41. A Szentháromság-Mária-i szellemi mű kezd elterjedni, és ezáltal igazi riadalmat fog kiváltani sokak körében, akik abban a meggyőződésben, hogy tanulmányozták és megértették azt a tanítást, amelyet korábban az Atyától kaptak, elbizakodottá váltak filozófiájuk és tudományuk ismerete miatt, anélkül, hogy tudatában lennének annak a szellemi fejlődésnek, amelyet az emberiség elért.

42. Amikor felébrednek szellemi tétlenségükből, észreveszik majd, hogy ma az emberek szelleme hogyan gondolkodik és érez, átkokat szórnak majd arra, amit „új eszméknek” neveznek, és terjeszteni fogják, hogy ezt a mozgalmat az Antikrisztus idézte elő.

43. Akkor a szentírásokhoz, a próféciákhoz és az én szavamhoz fognak folyamodni, amelyet a „Második Időben” adtam nektek, hogy megpróbálják leküzdeni az én új kinyilatkoztatásomat, az én új tanításaimat és mindazt, amit megígértem nektek, és amit ma teljesítek.

44. Szavam a tanítványaim ajkán és az írásokon keresztül eljut majd azokhoz is, akik nem fogadnak el semmit, ami a materiális világon túl van, vagy ami kívül esik azon a tudáson és fogalmakon, amelyeket egyszer elfogadtak, és hamis istennek fognak nevezni engem, mert elhoztam nektek ezt a szót.

45. De ha ezt halljátok, hitetek nem fog megrendülni – bár szívetek megsérül –, mert belső megindulással fogtok arra gondolni, hogy Mesteretek már bejelentette nektek, és szavával bátorított benneteket, hogy álljatok ellen ezeknek a próbáknak.

46. De azt mondom nektek: bár utatokon csalással, képmutatással, babonával, vallási fanatizmussal és bálványimádással fogtok találkozni, senkit sem ítélhettek el vétkei miatt. Tanítsátok őket az én szavaimmal, és hagyjátok a dolgot rám, aki az egyetlen vagyok, aki ítélhet felettetek, és aki tudja, ki a hamis isten, a hamis Krisztus, a gonosz apostol, a képmutató farizeus. (27, 32-35)

47. Eljön az eszmék, hitvallások, vallások, tanok, filozófiák, elméletek és tudományok háborúja, és az én nevem és tanításom mindenki száján lesz. Visszatérésemről viták fognak folyni, és el fogják utasítani, mire a nagy hívők fel fognak állni, és hirdetni fogják, hogy Krisztus ismét az emberek között járt. Ekkor én a végtelenségből bátorítani fogom azokat a szíveket, és csodákat fogok tenni az útjukon, hogy megerősítsem hitüket. (146, 8)

A szellemi tanítás hatása

48. Fényem, miközben elterjedt az egész világon, azt eredményezte, hogy minden tanításban az én igazságomat keresik. Ez az oka az emberek viselkedésének a különböző hitbeli meggyőződéseikben.

49. Ez a próféciák beteljesülése. Kik közülük képviselik az igazságot? Kik rejtegetik a bárányбőrbe bújt éhes farkast? Kik biztosítják tiszta ruhájukkal abszolút belső tisztaságukat?

50. Alkalmaznotok kell a spiritualizmust, hogy felfedezzétek az igazságomat; mert az emberiség annyi hitvallásra és világnézetre szakadt szét, amennyire az az emberi gondolkodás fejlődésének megfelelt.

51. Így egyre több szekta és felekezet alakult, és nektek nagyon nehéz lesz megítélni, hogy melyikben rejlik az igazság.

52. Tanításom megvilágosítja az emberek gondolatait és elképzeléseit, és fokozatosan mindenki meg fogja érteni azokat az alapelveket, amelyekkel tökéletesítheti cselekedeteit, és azokat egy tökéletesebb és magasabb pályára terelheti.

53. Eljön az az idő, amikor minden szekta és egyház önmagába tekint, hogy megkeresse azt, ami az én művemhez tartozik. De ahhoz, hogy megtalálják ezt a kincset, szükséges lesz, hogy felemeljék lelküket, és hallgassanak a Szellem hangjára. (363, 4-8, 29)

54. Ezen a földön sok vallási közösség létezik, de egyik sem fogja egyesíteni az embereket, sem elérni, hogy szeressék egymást. Az én szellemi tanításom fogja véghezvinni ezt a munkát. Hiába fog a világ

ellenállni ennek a fénynek a terjedésének.

55. Amikor a tanítványaim üldözése a leghevesebb lesz, a természeti erők felszabadulnak; de az én munkásaim imádsága által megnyugszanak, hogy a világ tanúja lehessen annak a hatalomnak, amelyet nekik adtam. (243, 30)

56. A világ felbolydul, amikor az én szavam elhangzik a nemzetek között, mert az emberek lelke, amely felkészült erre a kinyilatkoztatásra, örömtől és egyúttal félelemtől is megrendül. Akkor az, aki meg akarja ismerni az igazságot, szabaduljon meg materialista elképzeléseinek rabságából, és frissüljön fel a fényes horizontokon, amelyek a szeme elé tárulnak. De aki lelki sötétségében és e fény elleni küzdelmében marad, továbbra is szabadon teheti ezt.

57. A szellemiség felé történő szemléletváltás barátságot és testvériséget fog előidézni a nemzetek között. De szükséges, hogy felkészüljetek, mert a küzdelem nagy lesz. Amikor az emberek háborúkban emelkednek egymás ellen, ez nem azért történik, mert az az én akaratom, hanem azért, mert nem fogták fel Isten törvényét. (249, 47-48)

58. Eljött az általános ítélet ideje, és minden cselekedetet és minden vallási közösséget én fogok megítélni. Az ember lelkéből fájdalmas kiáltás tör fel, mert minden, ami hamis, napvilágra kerül; egyedül az igazság fog ragyogni. Az emberiségben felébredés lesz, és akkor az emberek így fognak szólni hozzám: „Atyám, adj nekünk segítséget, adj nekünk igazi fényt, amely vezet minket.” És ez a fény és ez a segítség a Szentlélek tanítása lesz, az a tanítás lesz, amelyet nektek adtam, és amely mindannyiuké is, mert én mindenki Atyja vagyok. (347, 27)

Az új kinyilatkoztatás jelentése

59. Látszólag ez a kinyilatkoztatás nem tartalmaz semmi nagyszerűt, de a jövőben még meg fogjátok tapasztalni, milyen jelentősége lesz az emberiség körében.

60. E nép között mindenféle tanítványok vannak; egyesek sejtik e mű nagyságát, és már érzik azt a megrázkódtatást, amelyet megjelenése a világban okozni fog; mások megelégednek azzal, hogy hiszik, ez egy jó út, és vannak olyanok is, akik nem tudják felfedezni e tanítás nagyságát, és kételkednek győzelmében és az emberek szívébe való behatolásában. Mondom nektek, ez egy ékszer, amelyet rátok bíztam, és amelynek isteni fénysugarait nem akartátok felismerni, mert nem mélyültetek el a tanításomban. Mondtam nektek, hogy a fény éppen a sötétségben ragyog a legfényesebben, és ugyanígy ebben a materializmus és bűn idején is látni fogjátok, hogy az igazság, amelyet hoztam nektek, teljes fényességében ragyog.

61. Ne felejtsétek el, hogy Krisztus idején is kételkedtek az Ő szavában, mert az emberek Jézust származása és ruházata alapján ítélték meg, és amikor megtudták, hogy egy názáreti ács és egy szegény asszony fia volt – aki később szegény galileai halászok társaságában indult el, hogy olyan tanítást hirdessen, amely számukra furcsának tűnt – nem tudták elhinni, hogy az a vándorprédikátor, aki faluról falura járt, és ruházatának szegényességét mutatta, az a király lenne, akit az Úr megígért Izráel népének.

62. Ezeket a tanácsokat adom nektek, mert az emberek a külső ragyogást keresik, amely elkápráztatja az érzékeket, hogy elhiggyék annak a nagyságát, amit csak a lélekkel lehet látni és érezni.

63. Vérét kellett ontanom, életemet kellett adnom és feltámadnom, hogy az emberek megnyissák a szemüket. Milyen kehelyt kell most a lelkemnek meginni, hogy higgyetek bennem? Emberiség: Mit nem tennék, hogy megmentve lássalak titeket? (89, 68-69; 71 73)

64. Aki azt állítja, hogy tanításom veszélyt jelent az emberiség anyagi fejlődésére, súlyos hibát követ el. Én, a mesterek mestere, megmutatom az emberiségnek az utat felfelé vezető fejlődéséhez és az igazi haladáshoz. Szavam nem csak a szellemhez szól, hanem az értelemhez, az észhez és még az érzékekhez is. Tanításom nemcsak a szellemi életre inspirál és tanít titeket, hanem fényt hoz minden tudományba és minden útra. Mert tanításom nem korlátozódik arra, hogy minden lelket elvezessen az e létezésen túli otthonba, hanem eléri az ember szívét is, és inspirálja őt arra, hogy ezen a bolygón kellemes, emberséges és hasznos életet éljen. (173, 44)

65. A „harmadik korszak”, amelyben most éltek, a nagy titkok felfedésének ideje. A tudósoknak és a teológusoknak ki kell javítaniuk ismereteiket az igazság fényében, amelyet jelenleg kinyilatkoztatok nektek.

66. Ez az az idő, amikor az embereknek meg kell nyitniuk szemüket bölcsességem fényére – egy olyan fényre, amelyet tanítássá alakítottam, hogy általa szellemileg feltámadjatok az igazi életre. (290, 51-52)

67. Az emberek megpróbálják majd tagadni kinyilatkoztatásom igazságát, de a tények, a bizonyítékok, az események e igazság mellett fognak szólni, és tanúskodni fognak arról, ami népem ajkáról a „Harmadik Idő” nagy üzeneteként fog elhangzani. Tanításom az írások révén is elterjed majd a világon, mert ez egy megengedett eszköz, amelyet a legkorábbi idők óta sugalltam hírnökeimnek. Csak azt akarom, hogy őrizzétek az igazságomat, és a legtisztább és legegyszerűbb módon adjátok tovább a szíveknek. (258, 6)

68. Abban a „Második Korszakban” csak kevesen hittek az én emberként való eljövetelemben. Az

emberiség azonban később a Megváltó születését egy új korszak kezdetének nyilvánította. Hasonlóképpen, ebben az időben az én kinyilatkoztatásom kezdetét, vagyis az én eljövetelemet Szentlélekként, holnap egy újabb korszak kezdeteként fogják meghatározni. 69. Hallgassatok arra, amit Krisztus mond nektek, az Isteni Szeretet megtestesülése: Békesség a jó szándékú embereknek, azoknak, akik szeretik az igazságot, és elvetik a szeretet magvát. (258, 41-43).

8. fejezet – *Krisztus új gyülekezetei, tanítványok, apostolok és Isten küldöttei*

Fény és árnyék a kinyilatkoztatás gyülekezeteiben

1. Ha minden nemzetnek adtam volna az Igémet, a többség elutasította volna, mert az emberek hiúsága, materializmusa és hamis nagyságérzete nem fogadta volna el azt a tanítást, amely a szellemiségről, az alázatosságról és a testvériségről szól. A világ még nem áll készen a szeretet megértésére, ezért nem mindenki lett volna fogékony az én jelenlétemre ebben a formában.

2. Ahogy Krisztus akkoriban egy sziklahasadékot választott, hogy emberként szülessen, úgy fedeztem fel ma ezt a földi zugot, amely készen állt arra, hogy meghallgasson, és amely hasonlít a barlangra és a jászolra, amelyek azon az áldott éjszakán befogadták az Isten Fiát. (124, 13-14)

3. Az itt élő egyszerű nép példája, amely papok irányítása nélkül járja útját, és szertartások és szimbólumok nélkül tisztel engem, felhívásnak szántam, amely felébreszti azokat, akik még mindig évszázados éjszakájukban alszanak, és ösztönzésnek szántam sok gyermekem megújulására és megtisztulására. (94, 39)

4. Tanításom árnyékában nem fognak trónokat emelni, ahonnan dicsőített emberek uralkodhatnak embertársaik lelkén. Senki sem lesz megkoronázva, sem bíbor köpennyel borítva abban a törekvésben, hogy elfoglalja az Úr helyét, sem fognak megjelenni gyóntató atyák, akik ítélkeznek, megbocsátanak, elítélnek vagy ítéletet hoznak az emberek cselekedetei felett. Csak én vagyok képes egy lelket igazságos és tökéletes bírói székről megítélni.

5. Küldhetek embereket, akik helyesbítenek, tanítanak és vezetnek, de senkit sem küldök, hogy ítélkezzen és büntessen. Küldtem embereket, akik az emberek pásztorai voltak, de nem urak vagy atyák. A szellem szerint az egyetlen Atya én vagyok. (243, 13-14)

6. Ebben az időben olyan népet fogok kialakítani, amely valóban betartja a törvényemet, szereti az igazságot és a cselekvő szeretetet.

Ez a nép olyan lesz, mint egy tükör, amelyben a többiek láthatják visszatükröződni az általuk elkövetett hibákat. Nem lesz senki bírája, de erényei, cselekedetei és lelki kötelességteljesítése megérinti mindazok lelkét, akik útjába kerülnek, és rámutatnak mindazokra a hibákra, amelyek megsértik a törvényemet.

7. Ha ez a nép egyszer erős és számos lesz, magára vonzza majd szomszédai figyelmét, mert cselekedeteinek tisztasága és istenimádatának őszintesége csodálatba ejti az embereket. Akkor az emberek megkérdezik majd: „Kik azok, akik templom nélkül is ilyen módon tudnak imádkozni? Ki tanította meg ezeket a népcsoportokat arra, hogy imádkozva tiszteljék Istenüket, anélkül, hogy szükségét éreznék oltárok felállításának az istentiszteletükhöz? Honnan jöttek ezek a vándorprédikátorok és misszionáriusok, akik a madarakhoz hasonlóan nem vetnek, nem aratnak, nem fonnak, és mégis tovább léteznek?”

8. Akkor azt mondom nekik: Ez a szegény és alázatos nép, amely azonban buzgón él a törvényem szerint, és erős a világ szenvedélyeivel szemben, nem valamelyik ember nevelte. Ezek a tömegek, akik örömüket lelik a jótéteményben, akiket az ihlet megvilágosít, és akik a szíveknek a béke üzenetét és egy csepp gyógyító balzsamot hoznak, nem tanítók vagy papok tanították őket a föld bármelyik vallási közösségéből. Mert bizony, mondom nektek, ebben az időben nincs a világon egyetlen ember sem, aki képes lenne Isten imádatát igazi szellemiségben tanítani. Nem a rítusok vagy szertartások pompájában, sem a gazdagságban vagy a földi hatalomban gyökerezik az igazság, amely, mivel alázatos, a tiszta, nemes, őszinte, igazságszerető szíveket keresi templomául. Hol vannak azok a szívek? (154, 12-14)

9. Sok gyermekemet hívtam, hogy különböző megbízatásokat, különböző feladatokat adjak nekik e műben, és a ti fejlődéseteknek és tehetségeteknek megfelelően adtam őket nektek. Mindannyiukból együtt alkottam meg népemet, új apostoli seregemet.

10. Néhányuknak a vezetői tisztséget bíztam, és hogy feladatuk ne legyen nehéz és fárasztó, a népet gyülekezetekre osztottam.

11. Másoknak a szószóló ajándékát bíztam, hogy az én emberi szóvá vált ihletésemet továbbadják azoknak a tömegeknek, akik összegyűlnek, hogy ezt a csodát fogadják.

12. Néhányuknak megadtam a tisztánlátás kiváltságát, hogy prófétákká tegyem őket, és közvetítésükön keresztül bejelentsék, ami eljön.

13. Azok kapták a „pillérek” feladatát, akiknek támogatniuk kell a népet zarándokútján, és segítséget nyújtanak a gyülekezetvezetőknek,

hogy azok a hallgatóság tömegével együtt hordozzák a kereszt terhét.

14. Mások a közvetítői adománnyal lettek megáldva, és őket a szellemi világ eszközeiként képezték ki, hogy továbbítsák annak üzeneteit, az én művem magyarázatát, és hogy a gyógyító balzsam, a betegek vigaszának birtokosai legyenek, hogy gyógyító szellemi kisugárzásuk révén együttesen irgalmat osztogassanak a szenvedőknek.

15. „Aranytollnak" neveztem azt, aki a könyvbe, amelyet rátok hagyok, leírja kinyilatkoztatásaimat, tanításaimat és jövendöléseimet ebből az időből.

16. A „sarokkő" tisztségét azoknak adtam, akiknek a nép körében a szilárdság, a stabilitás és az erő példaképei kell lenniük. Szavuk, tanácsuk és példájuk a nép körében változatlan legyen, mint a szikla.

17. De most, hogy kinyilatkoztatásomnak ez a szakasza a végéhez közeledik, minden tisztséget rendbe hozok, és mindazoknak, akiket kiválasztottam, hogy ilyen nagy feladatokat kapjanak, felhívást intézek, hogy alaposan vizsgálják meg magukat, és ismerjék fel cselekedeteik eredményét. Ebben a megfontolás órájában mindnyájatok mellett állok. (335, 27-28)

18. Mint minden időkben, sok volt a hívott és kevés a kiválasztott, mert csak azokat választom ki, akik időben készek feladatuk teljesítésére; a többieknek pedig fényt adok, hogy megértsék, mikor várhatják azt az időt, amikor ők is kiválasztásra kerülnek.

19. Hányan, akiket csak elhívtak, anélkül, hogy már eljött volna az ideje, hogy megbízatásra válasszák őket, sorakoztak fel tanítványaim és munkatársaim közé, anélkül, hogy lelkük rendelkezett volna a kereszt terhének viseléséhez feltétlenül szükséges fejlettséggel, vagy elméjük a szükséges fénnyel, hogy befogadják az én ihletésemet! Mit tettek közülük sokan, miután a kiválasztottak sorába kerültek? Megszentségtelenítettek, megmérgezték a légkört, rossz hajlamaikkal megfertőzték a többieket, hazudtak, viszályt szítottak, az én nevemmel és a szellemi ajándékokkal, amelyeket tanítványaimba helyeztem, uzsorát űztek.

20. Senki se próbálja kideríteni, kik azok, mert nem tudnátok. Csak az én átható bírói tekintetem nem veszíti szem elől őket, és én eljutok a lelkiismeretükbe azzal a szavammal, amely azt mondja nekik: Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy időben megbánhassátok vétkeiteket; mert ha ezt teszitek, megígérem nektek, hogy szellemileg gyorsan leültetlek titeket az asztalomhoz, és megünnepeljük a megbékélés és a megbocsátás ünnepét. (306, 53-55)

21. Ez az igazság: nem mindenki szereti egymást az én művemben, még ha hozzá is tartoznak, és nem is értették meg mindannyian. Ezért mondhatom nektek, hogy az egyikek

az én művemhez tartoznak, a másikok pedig a sajátjukat végzik.

22. Akik szeretetből követnek engem, szeretik az én szavam, mert tudják, hogy az kijavítja őket anélkül, hogy megsértené őket, és rámutat hibáikra anélkül, hogy leleplezné őket. Ez arra készteti őket, hogy kitartóan törekedjenek cselekedeteik tökéletesítésére.

23. Azok, akik e tökéletesítésre való törekvés helyett csak dicséretet, felsőbbrendűségi érzést, hízelgést vagy megélhetésüket keresik, ahelyett, hogy a lélek tökéletesítésére törekednének, nem viselik el az én szavam, amikor az hibáikat szemük elé tárja. Akkor olyan művet kell létrehozniuk, amely eltér az enyémtől, ahol szabadok, hogy akaratukat cselekedjék. Még nem fogták fel, hogy az egyetlen dolog, amit a hallgatóknak az én kinyilatkoztatásaim ideje alatt tenniük kell, az az, hogy a legnagyobb felmagasztaltsággal hallgassanak rám, hogy utána értelmezhessék az üzenetemet. (140, 72–74)

24. Azt mondtam, hogy eljön a zavarodottság, a engedetlenség ideje, amelyben az a „munkás” felemelkedik, és azt állítja majd, hogy kinyilatkoztatásom az emberi értelemmel nem fog befejeződni. De eljön az az idő, amikor szavam beteljesül, még ha az ember akarna is ellenállni akaratomnak.

25. Hány tévedést követtek el az úton azok közül, akiknek megbízatást és kegyelmet bíztam. Mennyi meg nem értést látok, amely 1950 után terjed el gyermekeim között.

26. A meg nem értés és a bolondság miatt az ember visszatartja segítő szeretetemet, a hatalmat és a kegyelmet, és eltávolodik a törvény, a harmónia és az igazság igazi útjától.

27. Izrael ismét törzsről törzsre megosztódik, ismét megosztódik, és a tiszta és őszinte törvényt, amelyet a kezébe adtam, lábbal fogja taposni; Izrael ismét a korábbi utakat fogja keresni, és bálványimádásba és fanatizmusba fog esni. A szekták felé fordul, zavarba és sötétségbe kerül, és gyönyörködni fog a szép hangzású, de hamis szavakban, amelyeket az ember kínál neki.

28. Amikor az egyháziak és a szektások látják, hogy Izrael megosztott, hogy Izrael egymást tagadja és gyenge, okokat fognak keresni, hogy magukhoz ragadják a felbecsülhetetlen értékű ékkövet, hogy magukhoz ragadják az Új Szövetség ládáját, és holnap azt mondják, hogy ők az igazi Isten-küldöttek az emberiség között, és az én istenségem képviselői. (363, 47-49, 51, 57)

A hallgatóknak szóló figyelmeztető szavak a szellemi munkával kapcsolatban

29. Azt akarom, hogy kinyilatkoztatásom befejeztével világos képetek legyen arról, mi is ez

a tanítás, hogy helyesen kövessétek azt; mert a mai napig még nem jelentek meg igazi spiritualisták azok között a sokaságok között, akik hallották az én szavam. Eddig nem a spiritualizmust gyakoroltátok, hanem csak a saját elképzeléseteket arról, mi is az én munkám, ami azonban messze áll az igazi spiritualitástól.

30. Erőseknek kell lennetek ahhoz, hogy beismerjétek, hogy eltévelyedtetek; össze kell szednetek magatokat, hogy javítsatok szokásaitokon, és buzgón törekedjetek arra, hogy köztetek ragyogjon e tanítás igazsága és tisztasága.

31. Ne féljetek megváltoztatni imádatotok és kultuszotok külső formáit, amíg nem hamisítjátok meg tanításaim lényegét. (252, 28-30)

32. Használjátok ki a még rendelkezésetekre álló időt, hogy meghallgassátok tanításomat, hogy az fényével és kegyelmével töltse el benneteket, hogy határozott lépést tegyetek a spiritualitás felé – egy lépést, amelyet eddig nem tettetek meg, mert egy materializmussal és tévedésekkel teli kultuszban folytattátok életeteket.

33. A mai napig hiányzott belőletek a hit ahhoz, hogy eltávolítsátok a szobrokat, a rítusokat és a szimbólumokat, és szellemileg keressetek engem a végtelenben. Hiányzott belőletek a bátorság ahhoz, hogy szellemiségiek legyetek, és kitaláltatok egyfajta látszat-szellemiséget, amely mögé elrejtitek materialista gondolkodásmódotokat és hibáitokat.

34. Nem képmutatókat akarok, hanem őszinte és igazságszerető embereket. Ezért a legnagyobb egyértelműséggel szólok hozzátok, hogy alaposan megtisztítsátok az életeteket, és megmutassátok a világnak ennek a műnek az igazságát. Spiritualistáknak nevezitek magatokat? Akkor legyetek azok valóban. Ne beszéljetek a tanításomról, amíg annak teljesen ellentétesét cselekszitek, mert akkor a cselekedeteitekkel csak összezavarjátok az embereket.

35. Legfőképpen ismerjétek fel, mi az én művem – mit jelent a törvényem, mi a feladatotok, és hogyan kell azt végrehajtani, hogy – ha nincs útmutatótok, aki méltó lenne lépteiteket irányítani – a lelkiismeretetek és az én tanításomban szerzett ismereteitek vezessenek benneteket. Így senkit sem fogtok hibáztathatni semmiféle botlásért vagy tévedésért. (271, 27-30)

36. Az emberi értelem révén történő kinyilatkoztatásom kezdetétől fogva az volt az akaratom, hogy gyakorlati módon alkalmazzátok szellemi adományaitokat, és megkezdjétek szellemi küldetéseteket, hogy amikor eljön a búcsú napja, már egy részét az útnak megtettétek, és ne érezzétek magatokat túl gyengének ahhoz, hogy egy ilyen nehéz feladat teljesítésébe kezdjetek.

37. Néhányan megértették az isteni gondolatot, és igyekeztek megvalósítani azt. De vannak olyanok is – és ők vannak többségben –, akik félreértették e mű értelmét.

38. Ezek azok a tévedések, amelyeket itt, ennél a népnél kifogásolok, mert nem akarom, hogy az emberiség gúnyt űzzön azokból, akiket oly sokáig tanítottak. (267, 65-67)

39. Míg az egyiket csak az én szavam tartalma érdekelte, és mindig lelkük fejlődésére és haladására vágyott, a másiknak inkább a külsőséges kultusz tetszett. Hasonlóképpen – míg az előbbiek örültek, amikor a szellemiségről kaptak tanításokat –, a másikokat zavarta, hogy hibáikat említették.

40. Csak én tudom, kiknek kell majd előttem felelniük mindazért, amit a szószólóimon keresztül kellett volna tudniuk, és amit elhallgattak. (270, 8-9)

41. Gondolkodjatok el, és meg fogjátok érteni, hogy az összhang, amire szükségetek van, szellemi természetű, és akkor fogjátok elérni, ha felülemelkedtek szenvedélyeiteken és önigazoló magatartásotokon.

42. Hogyan teremthettek békét, ha mindenki a sajátját hirdeti egyetlen igazságként, és egyúttal a többiekét hamisnak tartja?

43. A fanatizmus sötétség, vakság, tudatlanság, és gyümölcsei soha nem lehetnek fényesek. (289, 8-10)

44. Bizony, mondom nektek, ha nem egyesültök, ahogyan az az én akaratom, az emberiség szétszór titeket, és kiűz titeket a közepéből, ha látja, hogy az életetek eltér attól, amit hirdettek.

45. Mi fog történni, ha az emberek rájönnek, hogy minden gyülekezetben más a hitgyakorlat és más a tanításom gyakorlásának módja?

46. Rátok bízom a kinyilatkoztatásom utolsó három évét, hogy dolgozzatok e nép egyesítésén – egy olyan egyesülésen, amely magában foglalja mind a szellemit, mind a külsőt, hogy a harmóniával és egységességgel teli munkátok legyen a legnagyobb bizonyítéka annak, hogy titeket mindannyiótokat, a különböző gyülekezeti helyeken és az ország különböző részein, egyetlen Mester tanított: ISTEN. (252, 69-71)

Igazi tanítványság, új apostolok

47. Ne próbáljátok korlátozni ezt a munkát, amely egyetemes és végtelen, és ne szabjatok határokat szellemi fejlődéseteknek sem, mert minél jobban elmélyültök a jó cselekedetek és a tanulás útján, annál nagyobb kinyilatkoztatásokat fogtok kapni. Látni fogjátok, ahogy az isteni mű a legjelentéktelenebb dolgokból tör elő, látni fogjátok, ahogy minden teremtményben megnyilvánul, érezni fogjátok, ahogy a lényetekben lüktet.

48. Ez az az egyszerűség, amellyel a spiritiszta tanítványt tanítom, hogy ő is legyen egyszerű, mint a Mestere. A tanítványnak szavai igazságával és cselekedetei erejével kell meggyőznie és megtérítenie, anélkül, hogy titokzatos erőkkel vagy rendkívüli képességekkel akarna lenyűgözni bárkit is.

49. Az igazi tanítvány egyszerűségével lesz nagy. Meg fogja érteni Mesterét, és egyúttal érthetővé teszi magát embertársai számára. (297, 15-17)

50. Jézus tanítványa az, aki az igével győz le, aki meggyőz és vigasztal, aki felemeli és felébreszt, aki a legyőzöttből önmaga és az ellenállások legyőzőjét faragja.

51. Krisztus apostola nem hordozhat önzést a szívében, nem gondolhat csak a saját szenvedéseire vagy gondjaira. Nem a saját dolgai miatt aggódik, hanem másokra gondol, abban a teljes bizalomban, hogy semmit sem hanyagolt el, mert az Atya azonnal segítségére siet annak, aki hátrahagyta a sajátját, hogy az Úr egy gyermekének szentelje magát, akinek lelki támogatásra van szüksége. És az, aki megfeledkezett magáról, hogy egy embertársának reményteli mosolyt, vigaszt a szomorúságához, egy csepp balzsamot a fájdalmához hozzon, hazatérve otthonát egy olyan fény világítja meg, amely áldás, öröm és béke. (293, 32-33)

52. Asztalomnál ebben az időben mind a férfi, mind a nő apostol lesz; ezt az asztalt fogom lelketeknek adni.

53. A nők voltak azok, akik ebben az időben magasra emelték a spiritualista zászlót, ők hagyták hátra az úton az apostol nyomát, aki buzgón betartja az Úr törvényét.

54. Új apostoli seregemben a nő a férfi mellett fog állni, és nem lesz meghatározott életkor az én szolgálatomra: mind a felnőtt, mind a gyermek, mind az öreg fogja ezt tenni, a fiatal lány éppúgy, mint az anya. Mert még egyszer mondom nektek, hogy a ti lelketeket keresem, és hogy az már régóta maga mögött hagyta gyermekkori állapotát. (69, 16-17)

55. Ha a „Második Időben” azt mondtam nektek, hogy az én országom nem ebből a világból való, ma azt mondom nektek, hogy a tiétek sem itt van, mert ez a világ, mint azt már tudjátok, az ember számára csak átmenet.

56. Az igazi életet tanítom nektek, amely soha nem alapult a materializmuson. Ezért a föld hatalmasságai ismét fellázadnak tanításom ellen. Örökkévaló tanításommal jövök hozzátok, örökre érvényes tanításommal, amely szeretetből, bölcsességből és igazságosságból áll. Ennek ellenére nem fogják azonnal megérteni, az emberiség ismét elítél engem, ismét keresztre feszít. De tudom, hogy tanításomnak mindezen keresztül kell mennie, hogy elismerjék és szeressék. Tudom, hogy leghevesebb üldözőim később a

leghűségesebb és legönfeláldozóbb magvetőim lesznek, mert nagyon nagy bizonyítékokat adok nekik igazságomról.

57. Az a Nikodémus a „Második Korból”, a papok fejedelme, aki felkereste Jézust, hogy bölcs és mély tanításokról beszéljen vele, ebben az időben újra megjelenik, hogy lelkiismeretesen kutassa a munkámat, és áttérjen hozzá.

58. Az a Saulus, akit Pálnak hívnak, aki – miután hevesen üldözött engem – az egyik legnagyobb apostolommá vált, újra megjelenik az utamon, és mindenütt megjelennek az új tanítványaim – egyesek buzgón, mások önmagukat megtagadva. A jelen pillanat nagy jelentőségű, az az idő, amelyről beszélek nektek, egyre közelebb kerül hozzátok. (173, 45-48)

59. Az embereknek szükségük van azokra, akik képesek kitartani a megpróbáltatásokban, akik ismerik a világ és a szellem nagy küzdelmeit. Ők azok, akik irányt mutathatnak az emberiségnek és vezethetik azt, mert szívükben nem lesz vágy arra, hogy bárkit is elnyomjanak vagy uraljanak. Nem adhatnak helyet az önzésnek, mert felemelkedésük pillanataiban megérezték az Úr irgalmát, aki szeretettel árasztja el őket, hogy ezt az irgalmat továbbadják testvéreiknek. (54, 53)

Isten küldöttei az egész világon és minden időkben

60. A föld népei soha nem szenvedtek hiányt a szellemi fényből. Bizony, mondom nektek, nem csupán ennek a népnek voltak prófétái és hírvivői, hanem mindegyiküknek küldtem hírvivőket, hogy felébresszem őket.

61. Tanításaik fénye és igazsága, valamint az általam nektek kinyilatkoztatottakkal való hasonlóság alapján megítélhetitek szavaikat.

62. Egyesek a Messiás eljövetele előtt éltek, mások az én emberi létem után működtek, de mindannyian szellemi üzenetet hoztak az embereknek.

63. Azok a tanítások – akárcsak az enyémek – eltorzításokat szenvedtek el; mert ha nem is változtatták meg tartalmukat, akkor megcsonkították őket, vagy eltitkolták az igazságra éhező emberek elől.

64. Egyetlen igazság és egyetlen erkölcs van, amelyet hírnökök, próféták és szolgák révén tettek közzé az embereknek. Miért van akkor a népeknek különböző elképzelése az igazságról, az erkölcsről és az életről?

65. Ez az igazság, amelyet az emberiség minden időkben eltorzított, helyreáll, és fénye olyan erővel fog ragyogni, hogy az emberek számára úgy tűnik majd, mintha valami új dolog lenne, pedig ugyanaz a fény, amely mindig is megvilágította az én Istenségem gyermekeinek fejlődési útját.

66. Sokan vannak azok közül, akik azért haltak meg, mert az igazat mondták; és sokan azok közül is,

akiket kínzásoknak vetettek alá, mert nem akarták elhallgattatni a bennük szóló hangot.

67. Ne gondoljátok, hogy az ég csak azokat küldte el hozzátok, akik a szellemről, a szeretetről, az erkölcsről beszéltek nektek – nem, elküldte azokat is, akik a tudomány jó gyümölcseit hozták el nektek, azokat a ismereteket, amelyek fényt hoznak az emberek életébe, amelyek megkönnyítik terheiket és enyhítik szükségleteiket. Mindannyian az én követeim voltak.

68. Vannak mások is, akik ugyan nem hoznak szellemi erkölcsi tanításokat vagy tudományos felfedezéseket, de az üzenetet hozzák, amely arra tanít, hogy érezzük és csodáljuk a teremtés szépségeit. Ők az én követeim, akiknek az a feladatuk, hogy örömöt és balzsamot vigyenek a szomorúak szívébe.

69. Mindannyian keserű poharat ittak, amikor szembesültek egy, az igazság iránt vak világ meg nem értésével, egy, a szép és a jó iránt érzéketlen emberiségével. És mégis – ha azt mondtam nektek, hogy ebben a korszakban minden helyreáll – ha bejelentettem nektek, hogy minden visszatér a helyes útra, és minden tanításom visszakapja eredeti jelentését, akkor hihetitek, hogy közeledik e világ számára a szellemi ragyogás ideje, bár nem szabad elfelejtenetek, hogy – mielőtt ez bekövetkezik – minden megítéltetik és megtisztul. (121, 9-16)

70. Valahányszor Isten kinyilatkoztatása készül megvilágosítani az embereket, küldtem nekik előfutárokat vagy prófétákat, hogy felkészítsem őket, hogy felismerhessék azt a fényt. De ne higgyétek, hogy csak azok a hírnökeim, akik üzeneteket hoznak a szellemnek. Nem, tanítványaim, mindenki, aki az emberek között a jót vet el bármilyen formában, az én hírnököm.

71. Ezekkel a hírvivőkkel életetek minden útján találkozhattok, mind a vallási közösségekben, mind a tudományokban — az emberek között, akik kormányoznak, vagy azok között, akik jó tanításokat adnak.

72. Az én jó szolgám soha nem tér el az útjától, amelyet be kell járnia; inkább meghal az úton, mintsem visszalépjen. Példája a fény magja a közelebbi embertársai életében, és cselekedetei példaként szolgálnak mások számára. Ó, bárcsak az emberiség megértené azokat az üzeneteket, amelyeket rajtuk keresztül küldök neki! De nem így van, mert sokan vannak, akiknek kényes küldetésük van a világon, de elterelik tekintetüket azokról a nagy példaképekről, hogy egy olyan utat válasszanak, amely jobban tetszik nekik. (105, 13-15)

73. De mit tettél azokkal az emberekkel, emberiség, akiket hozzád küldtem, hogy emlékeztessenek téged az én utamra, a hit útjára, amely a

bölcsesség, a szeretet és a béke útja?

74. Nem akartatok tudni a feladataikról, és a képmutató hitetekkel harcoltatok ellenük, amelyet elméleteitek és felekezeteitek alapján tápláltok. (263,18-19)

75. Még egyszer el kell mondanom nektek, hogy ez a nép, amely az én kinyilatkoztatásaim körül alakult ki, nem olyan nép, amelyet az Atya szeretetében a föld többi népe fölé emel. Az Úr csak azért fordította rá tekintetét, mert olyan lelkekből alkotta meg, akik mindig is a világon voltak, amikor új isteni kinyilatkoztatás szállt alá. Ők annak a népnek, Izráelnek a szellemi gyermekei, a próféták, hírnökök, látnokok és ősatyák népének.

76. Ki tudna engem jobban befogadni ebben az időben, megérteni kinyilatkoztatásom új formáját és tanúskodni ígéreteim beteljesüléséről, mint ők? (159, 51-52)

77. Leszálltam Izráel népének kebelére, amelynek többsége ebben a nemzetben él. A többiek szétszóródtak minden nemzet között, akiket én küldtem, és nekik lelkileg kinyilatkoztam magam. Ők az én kiválasztottaim, akik hűségesek maradtak hozzám. Szívük nem fertőződött meg, és lelkük képes befogadni az én ihletéseimet. Közvetítésükön keresztül jelenleg nagy bölcsességi kincset adok a világnak. (269, 2)

78. Szeretett gyermekeim, akik kis számban jöttetek el, bizony, mondom nektek: átható tekintetem mindenütt felfedezi a kiválasztottjaimat, akik lelkükben érzik, hogy eljött az én jelenlétem ideje. Nem úgy hallották az én szavam, mint ti; mégis lelkükben hallanak egy hangot, amely azt mondja nekik, hogy ismét az emberiség között vagyok, hogy szellemileg „a felhőn” érkeztem. Az egyiknek megadom, hogy a szellem szemével lásson engem, a másiknak a megérzés képességén keresztül, a többieknek pedig erősen éreztetem a szeretetemet, hogy érezzék a szellemem jelenlétét. (346, 13)

79. Hamarosan az intuitívak, az ihletettek, a lelkileg érzékenyek felemelkednek, és a nemzetekben tanúskodnak arról, amit a szellemmel látnak, amit érzékelnek, amit hallanak és fogadnak. Ismét elmondom nektek, hogy népem nem korlátozódik azokra, akik ezeken a szószólókon keresztül hallottak rólam, hanem szolgáimat a Föld különböző pontjaira küldtem, hogy előkészítsék az utakat és megtisztítsák a mezőket, ahová később a vetőknek el kell jutniuk.

80. Erősítem és megáldom őket, mert napi munkájuk fájdalmas, útjuk tövisekkel teli. Gúny, csúfolás, rágalmazás és aljasság követi őket mindenhová. De ők – megérzéssel és ihlettel telve – tudják, hogy tőlem lettek elküldve, és hajlandók a küldetésük teljesítésében eljutni az út végéig. (284, 50-51)

81. Meghívlak benneteket, hogy lépjetek be az én országomba. A föld minden népét hívom, mindenféle előnyben részesítés nélkül; de tudom, hogy nem mindenki fog rám hallgatni.
82. Az emberiség eloltotta lámpását, és a sötétben jár. De ott, ahol a tévedés érezteti hatását, megjelenik egy általam megvilágosított ember, aki fényt terjeszt környezetében – egy szellemi őr, aki virraszt, és várja a jelemet, hogy felcsendüljön a riasztó kiáltás, amely felébreszt és megráz.
83. Legyen azoknak a hírnököknek a szeretete gyümölcsöt hozó mag a szívetekben. Ne utasítsátok el őket, ha külső szegénységben jelennek meg előttetek. Hallgassatok rájuk, mert az én nevemben jönnek, hogy olyan képességet adjanak át nektek, amelyet jelenleg nem ismertek. Megtanítanak titeket a tökéletes imádságra, megszabadítanak titeket a materializmus bilincseitől, amelyekhez láncolva vagytok, és segítenek nektek elnyerni azt a szellemi szabadságot, amely felemeli titeket hozzám. (281, 33)
84. Ha valaki felbukkan, és azt állítja, hogy ő a Krisztus, aki újra emberré lett, ne higgyetek neki. Mert amikor bejelentettem nektek, hogy visszatérek, tudattam veletek, hogy ez a Szellemben fog megtörténni. Ha valaki azt mondja nektek: „Én vagyok Isten küldötte” – ne higgyetek neki, mert az igazi hírnökök nem dicsekednek, és nem hirdetik hangosan a rájuk bízott küldetést. Csak cselekedeteikkel bizonyítják magukat. Az emberek dolga eldönteni, hogy az illető az Úr hírnöke-e. Emlékeztek arra, hogy azt mondtam nektek, hogy a fát gyümölcséről ismerik meg?
85. Nem tiltom meg nektek, hogy megkóstoljátok a „fák gyümölcseit”, de fel kell készülnetek arra, hogy meg tudjátok különböztetni a jó gyümölcsöt a rossztól.
86. Azokat, akik szeretik az igazságot, lámpásként állítom fel, hogy megvilágítsák embertársaik útját. (131, 5-7)
87. Elmúltak azok az idők, amikor szükségetek volt egy szellemi vezetőre a világon. Mostantól kezdve mindenkinek, aki ezt az utat követi, nem lesz más útja, mint a törvényem, és nem lesz más vezetője, mint a saját lelkiismerete.
88. Mindazonáltal mindig lesznek nagy fényű és nagy lelki erővel rendelkező férfiak és nők, akik példájukkal és inspirációjukkal segítik az emberek tömegeit. 89. Ha másképp lenne, már régen elküldtem volna hozzátok a földre olyan szellemeket, mint Mózes vagy Illés, hogy kijelöljék nektek az utat, és állandóan emlékeztessenek titeket a törvényre. Ők is segítenek nektek, őrzik és kísérnek benneteket, de már nem emberi alakban, hanem a szellemi világból.
90. Ki látja őket? Senki. De ha felkészültök, érezni fogjátok magatok felett a nagy szellemek jelenlétét, akik mindig kapcsolatban álltak az emberiséggel, és nagy

küldetéseket kellett teljesíteniük benne. (255, 40-41)

II. Visszatekintés az első és a második kinyilatkoztatási időszakra

9. fejezet – Izráel népének történetei és alakjai

A bűnbeesés története

1. Az első emberekről, akik a Földet lakták, szóló történelmi hagyomány generációról generációra öröklődött, mígnem leírásra került az „Első idők” című könyvben. Ez egy élő példázata azoknak az első embereknek, akik a Földön éltek. Tisztaságuk és ártatlanságuk lehetővé tette számukra, hogy érezzék Anyatermészet simogatását. Minden lény között baráti viszony volt, és minden teremtmény között korlátlan testvériség. (105, 42)

2. Egy isteni példázattal inspiráltam az első embereket, hogy megismerjék rendeltetésüket, de kinyilatkoztatásaim jelentését félreértették.

3. Amikor nektek az élet fájáról beszéltek, amelyből az ember evett, a jó és a rossz ismeretéről, azt akarták nektek csak érthetővé tenni, hogy az ember – amikor elegendő ismerettel rendelkezett ahhoz, hogy megkülönböztesse a jót a rossztól, és ezzel felelőssé vált tetteiért – attól kezdve kezdte el betakarítani cselekedetei gyümölcsét. (150, 42)

4. Tudjátok, hogy Isten azt mondta az embereknek: „Szaporodjatok, sokasodjatok, és töltsétek be a földet”. Ez volt az a kezdeti törvény, amelyet nektek adtak, ó, nép. Később az Atya nemcsak arra szólította fel az embereket, hogy szaporodjanak és az emberi nem tovább növekedjen, hanem arra is, hogy érzéseik egyre nagylelkűbbek legyenek, és lelkük akadálytalanul kibontakozhasson és fejlődhessen. De ha az első törvény célja az emberi faj elterjedése volt – hogyan gondolhatjátok akkor, hogy ugyanaz az Atya büntetne titeket azért, mert betartottatok és teljesítettetek egy parancsát? Lehetséges-e, nép, hogy Istenetekben ilyen ellentmondás létezik?

5. Nézzétek, milyen anyagi értelmezést adtak az emberek egy példázatra, amelyben nektek csak a lélek ébredéséről beszéltünk az emberben. Értsétek meg tehát tanításomat, és ne mondjátok többé, hogy ti fizetitek meg azt a bűnt, amelyet az első földlakók az Atyájuk iránti engedetlenségükkel magukra vállaltak. Legyen magasabb elképzelésetek az isteni igazságosságról. (150, 45-46)

6. Most van eljött az az idő, amikor megérthetitek szavaimat: „Szaporodjatok és sokasodjatok”, hogy ezt ugyanis szellemileg is meg kell tenni, és hogy jó cselekedeteitekkel és fényes gondolatokkal kell betöltenetek az

univerzumot. Üdvözlök mindenkit, aki közelebb akar kerülni hozzám – mindenkit, aki a tökéletességre törekszik. (150, 48-49)

A szabad akarat és az eredendő bűn

7. Azt mondjátok nekem, hogy szabad akaratotok miatt hibákba és tévedésekbe estetek. Erre azt válaszolom nektek, hogy ezen ajándék révén végtelenül messzire emelkedhettek azon a ponton túl, ahonnan fejlődésetek kezdetén indultatok.

8. Az akarat szabadságán kívül minden léleknek megadtam a fényemet a szellemében, hogy senki se tévedjen el; de azok, akik nem akarták hallani a hangomat, vagy a szellemi fény iránti vágyukban nem akartak befelé fordulni, hamarosan elcsábultak az emberi élet számtalan szépségétől, elvesztették a törvényem támaszát a lelkük számára, és megbotlottak és elbuktak.

9. Egyetlen vétket is sok fájdalmas következmény kísért, mégpedig azért, mert a tökéletlenség nem áll összhangban az isteni szeretettel.

10. Azokat, akik alázatosan és bűnbánóan azonnal visszatértek az Atyához, és szelíden kérték Őt, hogy tisztítsa meg őket, és bocsássa meg nekik a vétkeket, amelyeket éppen elkövettek, az Úr végtelen szeretettel és irgalommal fogadta, megvigasztalta lelküket, elküldte őket, hogy jóvátegyék hibáikat, és megerősítette őket feladatukban.

11. Ne higgyétek, hogy mindenki szelíden és bűnbánóan tért vissza első engedetlensége után. Nem, sokan gőg és haraggal jöttek. Mások szégyenkezve, bűnük tudatában akarták igazolni előttem vétkeiket, és messze attól, hogy bűnbánattal és javulással megtisztuljanak – ami az alázatosság bizonyítéka –, úgy döntöttek, hogy maguknak teremtenek egy saját módjuk szerinti életet, az én szeretetem által előírt törvényeken kívül.

12. Ekkor lépett életbe igazságosságom – de nem azért, hogy megbüntessem őket, hanem hogy javítsam őket – nem azért, hogy elpusztítsam őket, hanem hogy örökké megőrizzem őket, azáltal, hogy átfogó lehetőséget kínáltam nekik a tökéletesedésre.

13. Hányan vannak azok közül az első bűnösök közül, akiknek még mindig nem sikerül megszabadulniuk foltjaiktól; mert egyik bukásból a másikba egyre mélyebbre zuhantak a mélységbe, ahonnan egyedül az én törvényem gyakorlása mentheti meg őket. (20, 40-46)

Az özönvíz

14. Az emberiség kezdeti időszakában az ártatlanság és az egyszerűség uralkodott az emberek között; de ahogy számuk növekedett, fejlődésük és szabad akaratuk miatt bűneik is egyre számosabbá váltak, és egyre gyorsabban terjedtek – nem

erényeik, hanem törvényem elleni vétkeik.

15. Ekkor előkészítettem Noét, akinek szellemről szellemre kinyilatkoztam, mert ezt a párbeszédet az emberiség kezdete óta folytatom az emberekkel.

16. Azt mondtam Noénak: „Megtisztítom az emberek lelkét minden bűnüktől; e célból nagy özönvizet küldök. Építs bárkát, és engedd be oda gyermekeidet, azok feleségeit, gyermekeid gyermekeit és minden állatfajból egy párt."

17. Noé engedelmeskedett parancsomnak, és a katasztrófa bekövetkezett, beteljesítve szavaimat. A rossz magot gyökerestül kiirtottam, a jót pedig magtáraimban őriztem meg, amelyből új emberiséget teremtettem, amely magában hordozta igazságosságom fényét, és tudta, hogyan kell betartani törvényemet és a jó erkölcsök szerint élni.

18. Talán azt gondoljátok, hogy azok az emberek, akik ilyen fájdalmas halált haltak, testben és lélekben is elpusztultak? Bizony, mondom nektek: nem, gyermekeim. Lelkeiket én megőriztem, és felébredtek a Bíró, a saját lelkiismeretük előtt, és felkészültek arra, hogy újra visszatérjenek az élet útjára, hogy azon szellemi fejlődést érjenek el. (302, 14-16)

Ábrahám áldozatkészsége

19. Nem mindig lesz szükség arra, hogy a szenvedés serlegét az utolsó cseppig kiürítsétek. Mert nekem elég, ha látom a hiteteket, engedelmességeteket, elhatározásotokat és szándékotokat, hogy teljesítsétek a megbízásomat, és így megkímélem titeket a próbatétel legnehezebb pillanatától.

20. Emlékezzetek arra, hogy Ábrahámtól elvárták fia, Izsák életét, akit nagyon szeretett, és akit a pátriárka fájdalmát és fiához fűződő szeretetét legyőzve, az engedelmesség, a hit, a szeretet és az alázat próbájában, amelyet ti még nem tudtok megérteni, feláldozni készült. De nem engedték meg neki, hogy véghezvigye a fiának szóló áldozatot, mert a szíve mélyén már bizonyította engedelmességét az isteni akarat iránt, és ez elég volt. Milyen nagy volt Ábrahám belső öröme, amikor egy felsőbb hatalom megállította a kezét, és megakadályozta, hogy feláldozza Izsákot! Hogyan áldotta az Úr nevét, és csodálta bölcsességét! (308, 11)

21. Ábrahámban és fiában, Izsákban példát mutattam nektek arra, mit jelentene a Megváltó áldozati halála, amikor próbára tettem Ábrahám irántam tanúsított szeretetét azzal, hogy felszólítottam őt, áldozza fel fiát, a nagyon szeretett Izsákot.

22. Ha helyesen szemléltitek, abban a cselekedetben hasonlóságot fogtok felismerni azzal, amit később az „egyszülött Fiú"

** a világ megmentése érdekében. * Ez a bibliai kifejezés azt jelenti: a*

világba született (vagy megtestesült) Isten Fia.

23. Ábrahám itt Isten megtestesülése volt, Izsák pedig Jézus képmása. Abban a pillanatban a pátriárka azt gondolta, hogy az Úr azért követeli tőle fia életét, hogy az ártatlan vérével mossa le a nép bűneit, és bár mélyen szerette azt, aki az ő húsából való volt, az Isten iránti engedelmessége, valamint a népe iránti irgalom és szeretet számára súlyosabb volt, mint szeretett fiának élete.

24. Az engedelmes Ábrahám közel állt ahhoz, hogy végzetes csapást mérjen fiára. Abban a pillanatban, amikor a fájdalomtól elborítva felemelte karját, hogy feláldozza őt, az én erőm visszatartotta, és megparancsolta neki, hogy fiának helyett egy bárányt áldozzon fel, hogy ez a szimbólum a szeretet és az engedelmesség tanújeleként megmaradjon. (119, 18-19)

Jákób álma a mennyei létráról

25. Tudjátok-e, milyen jelentése van annak a létrának, amelyet Jákób álmában látott? Az a létra a lelkek életét és fejlődését szimbolizálja.

26. Jákób teste a kinyilatkoztatás pillanatában aludt, de lelke ébren volt. Imádság révén felemelkedett az Atyához, és amikor lelke a fény birodalmába érkezett, mennyei üzenetet kapott, amelyet szellemi kinyilatkoztatások és igazságok végrendeleteként kellett megőrizni népe számára, amely az egész emberiség; hiszen „Izrael" nem földi, hanem szellemi név.

27. Jákób látta, hogy az a létra a földön állt, és csúcsa az eget érintette. Ez a lelki felfelé vezető fejlődés útját jelzi, amely a földön a testi testtel kezdődik, és akkor ér véget, amikor a lélek fényét és lényegét egyesíti Atyjáéval, minden anyagi befolyástól távol.

28. A pátriárka látta, hogy angyalok fel- és leereszkedtek azon a létrán. Ez szimbolizálta a szüntelen születést és halált, a lelkek állandó jönni-menniét a fény iránti vágyból, vagy azzal a feladattal, hogy vezekeljenek és megtisztuljanak, hogy a szellemi világba való visszatéréskor egy kicsit magasabbra emelkedhessenek. Ez a lelki fejlődés útja, amely a tökéletességhez vezet.

29. Ezért látta Jákób a létra tetején Jehova szimbolikus alakját, ami azt jelezte, hogy Isten a tökéletesedésetek, törekvésetek célja és a végtelen boldogság legfőbb jutalma – a nehéz küzdelmek, a hosszú szenvedések és az Atya ölébe jutás iránti kitartás jutalmaként.

30. A lélek mindig a sorscsapásokban és a próbákban talált alkalmat arra, hogy érdemeket szerezzen a felemelkedéshez. Minden próba során mindig Jákób létrája volt a szimbólum, amely arra szólított benneteket, hogy másszatok fel egy újabb fokra.

31. Ez nagy kinyilatkoztatás volt, ó tanítványok, mert abban a szellemi életről beszélt nektek egy olyan

korban, amikor a lélek ébredése az isteni, a magas, a tiszta, a jó és az igaz imádatára alig kezdődött el.

32. Az a üzenet nem csak egy családnak szólhatott, sőt, még egyetlen népnek sem; lényege szellemi volt, és ezért egyetemes jelentőségű. Éppen ezért szólt az Atya hangja Jákóbhoz: „Én vagyok Jehova, Ábrahám Istene és Izsák Istene. A földet, amelyen tartózkodsz, neked és utódodnak adom, és ez az utód olyan sokas lesz, mint a föld pora. Nyugatra és keletre, északra és délre fogtok terjedni, és a föld minden nemzetsége áldott lesz benned és utódjaidban.” (315, 45-50)

József és testvérei

33. József, Jákób fia, saját testvérei által eladva került néhány kereskedőhöz, akik Egyiptomba tartottak. József még kicsi volt, de máris bizonyította, hogy nagy prófétai adománnyal rendelkezik. Az irigység hatalmába kerítette testvéreit, akik megszabadultak tőle abban a hitben, hogy soha többé nem látják viszont. De az Úr, aki vigyázott szolgájára, megvédte őt, és nagyra emelte az egyiptomi fáraó előtt.

34. Sok évvel később, amikor a világot aszály és éhínség sújtotta, Egyiptom, József tanácsai és ihletései alapján, elegendő készletet halmozott fel ahhoz, hogy ellenálljon a csapásnak.

35. Ekkor történt, hogy Jákób fiai élelmet keresve Egyiptomba érkeztek. Nagy volt a megdöbbenésük, amikor rájöttek, hogy testvérük, József a fáraó minisztere és tanácsadója lett. Amikor meglátták, térdre estek a lába előtt, bűnbánatot tanúsítva vétkük miatt, és felismerték, hogy testvérük jóslatai beteljesedtek. Akit halottnak hitték, ott állt előttük, tele hatalommal, erénnyel és bölcsességgel. A próféta, akit eladtak, bebizonyította nekik a prófécia igazságát, amelyet az Úr már gyermekkorában az ajkára helyezett. A testvér, akit kínoztak és eladtak, megbocsátott nekik. Értitek, népem? Most már tudjátok, miért mondtam nektek ezen a napon: Mikor fogtok felismerni engem, ahogy József felismerte testvéreit? (90, 2)

Izráel népének sivatagi vándorlása Mózes vezetésével

36. Az „első időkben” Mózes állt Izrael élén, hogy negyven éven át vezesse őket a sivatagon át Kánaán földjére. De engedetlenségük, hitetlenségük és anyagiasságuk miatt egyesek káromolták, mások elpártoltak, megint mások pedig lázadtak. Mózes azonban ebben a helyzetben bölcsességgel és türelemmel szólt hozzájuk, hogy ne sértsék meg a Legfőbb akaratát, hanem alázatosak és engedelmesek legyenek az iránt az Atya iránt, aki – engedetlenségükre való tekintet nélkül – mannával árasztotta el őket az égből, és vizet csordultatott a sziklából. (343, 53)

37. Mózes elegendő bizonyítékot szolgáltatott arra, hogy az igaz Isten vele van; de a nép még több bizonyságot akart, és amikor a hírnök a tömegeket a Sínai-hegy lábához vezette, Jehova hatalmát hívta segítségül, és az Úr megbecsülte őt, és nagy bizonyítékokat és csodákat adott neki.

38. A nép azt akarta hallani és látni, akit Mózes hite által hallott és látott, és így kinyilatkoztattam magam a népnek a felhőben, és órákig hallattam velük a hangomat. De az olyan hatalmas volt, hogy az emberek félelmükben azt hitték, meghalnak; testük remegett, és lelkük reszketett az igazságosság hangjától. Ekkor a nép könyörgött Mózesnek, hogy kérje meg Jehova-t, ne szóljon többé népéhez, mert már nem tudták hallgatni Őt. Felismerték, hogy még túlságosan éretlenek ahhoz, hogy közvetlenül kapcsolatba lépjenek az Örökivel. (29, 32, 34)

39. Erősítsétek meg lelketeket az élet nagy csatáiban, ahogyan az a nép, Izrael, megerősödött a sivatagban. Tudjátok-e, milyen hatalmas az a sivatag, amelynek látszólag nincs vége, kegyetlen nappal és forró homokkal? Tudjátok-e, mi a magány és a csend, és mi az éjszakai virrasztás szükségessége, mert az ellenségek lesben állnak? Bizony, mondom nektek, ott a sivatagban fogta fel az a nép azt a nagyságot, amely abban állt, hogy Istenben higgyen, és ott tanulta meg Őt szeretni. Mit várhatott az a nép a sivatagtól? És mégis mindene megvolt: kenyér, víz, pihenőhely, oázis és szentély, hogy hálával emelje fel lelkét Atyjához és Teremtőjéhez. (107, 28)

Elias harca az igaz Istenért

40. Az „Első Korban” Elias a Földre jött, közel került az emberek szívéhez, és azt találta, hogy azok a pogányság és a bálványimádás rabjai lettek. A világot királyok és papok kormányozták, és mindkettő elfordult az isteni törvények betartásától, és népeiket a tévelygés és a hamisság útjára vezette. Különböző isteneknek emeltek oltárokat, és imádták őket.

41. Illés abban az időben megjelent, és igazságos szavakkal szólt hozzájuk: „Nyissátok ki a szemeteket, és ismerjétek fel, hogy megszentségtelenítettétek az Úr törvényét. Elfelejtettétek az Ő hírnökeinek példáját, és olyan kultuszokba estetek, amelyek méltatlanok az élő és hatalmas Istenhez. Fel kell ébrednetek, rá kell tekintenetek és el kell ismernetek Őt. Távolítsátok el bálványimádásotokat, és emeljétek fel szemeteket minden képmásról, amellyel Őt ábrázoltátok.”

42. Illés meghallotta a hangomat, amely így szólt hozzá: „Távozz ettől a gonosz néptől. Mondd meg nekik, hogy sokáig nem fog esni az eső, amíg te az én nevemben meg nem parancsolod.”

43. És Elias így szólt: „Nem fog többé esni, amíg Uram meg nem jelzi az órát, és a hangom meg nem parancsolja”, és ezt mondva eltávozott.
44. Attól a naptól fogva a föld kiszáradt, az esőre kijelölt évszakok elteltek anélkül, hogy eső esett volna. Az égen nem látszott eső jele, a mezők érezték a szárazságot, az állatok fokozatosan elszáradtak, az emberek a földben ástak víz után, hogy szomjukat csillapítsák, de nem találtak; a folyók kiszáradtak, a fű elhervadt, mert a perzselő nap sugaraitól elszáradt, és az emberek isteneihez kiáltottak, és kérték őket, hogy az az elem térjen vissza hozzájuk, hogy vetni és aratni tudjanak, ami táplálná őket.
45. Elias isteni parancsra visszavonult, imádkozott és várt Urának akaratára. A férfiak és nők elindultak szülőföldjükről, új országokat keresve, ahol nem kell víz nélkülözniük. Mindenütt karavánokat lehetett látni, és mindenütt kiszáradt a föld.
46. Az évek teltek, és egy nap, amikor Elias felemelte lelkét az Atyához, meghallotta az Ő hangját, amely így szólt hozzá: „Keress fel a királyt, és ha jelzést adok neked, az eső újra hullani fog erre a földre.”
47. Elias, alázatosan és engedelmesen, elment annak a népnek a királyához, és a hamis isten imádói előtt megmutatta hatalmát. Ezután beszélt az Atyáról és annak hatalmáról, és akkor megjelentek a jelek: villámok, mennydörgés és tűz látszott az égen; erre az életet adó eső zuhogva hullott alá. A mezők újra zöldbe öltöztek, a fák tele voltak gyümölcsökkel, és jólét volt.
48. A nép felébredt e bizonyíték láttán, és eszébe jutott az Atya, aki Illésen keresztül szólította és intette őket. Számos és nagyon nagyok voltak abban az időben Illés csodatettei, hogy felrázza az emberiséget. (53, 34-40)

Izrael tizenkét törzse

49. Ne higgyétek, hogy csak Izráel népének kebelében voltak próféták, úttörők és fénylények. Más népek közé is elküldtem közülük néhányat; de az emberek isteneknek tekintették őket, nem pedig hírnököknek, és tanításaik köré vallásokat és kultuszokat hoztak létre.
50. Izráel népe nem fogta fel azt a küldetést, amely más népek iránt fűződött hozzá, és áldásokkal és kényelemmel teli fekhelyén szunnyadt.
51. Az Atya egy tökéletes családként alakította ki őket, amelyben az egyik törzsnek az volt a feladata, hogy megvédje a népet és fenntartsa a békét; egy másik a földet művelte, egy harmadik pedig halászokból és tengerészekből állt. Egy másiknak Isten szellemi imádatát bízták, és így a népet alkotó tizenkét törzs mindegyike más-más feladatot látott el, amelyek együttesen a harmónia példáját mutatták. De bizony,

mondom nektek, azok a szellemi képességek, amelyekkel azokban a régi időkben rendelkeztetek, még mindig megvannak bennetek. (135, 15-16)

Izrael prófétái és első királyai

52. A próféták nagy őszinteséggel szóltak, szinte mindig zavaros és tévelygő időkben jöttek a földre. Figyelmeztették a népeket, és bűnbánatra és megtérésre szólították fel őket, miközben nagy igazságszolgáltatási csapásokat jósoltak, ha nem fordulnak a jó felé. Más alkalmakkor áldásokat jósoltak az isteni törvény betartásáért és az iránti engedelmességért.

53. De amit azok a próféták mondtak, az a jóság, az igazságosság és a kölcsönös tisztelet gyakorlására való intés volt. Nem tártak fel semmit a lélek életéről, rendeltetéséről és fejlődéséről. Még Mózes sem, akit én választottam ki, hogy helyettesem legyen, és akinek közvetítésével átadtam a törvényt minden időkre, nem beszélt nektek a szellemi életről.

54. Az Atya törvénye bölcsességet és igazságosságot tartalmaz. Arra tanítja az embereket, hogy békében éljenek, szeressék és tiszteljék egymást, és az én szememben méltónak bizonyuljanak. De Mózes nem mutatta meg az emberiségnek, mi van a testi halál küszöbén túl, sem azt, hogy milyen a engedetlen lelkek vezeklése, vagy milyen a jutalom azoknak, akik életfeladatukban bölcsek és szorgalmasak.

55. Később Dávid uralkodott, aki szellemi adományokkal és ihletekkel volt telve, és felemelkedésének pillanataiban, elragadtatásában himnuszokat és szellemi énekeket hallott, amelyekből megalkotta a zsoltárokat. Ezekkel arra kellett hívnia Izráel népét, hogy imádkozzanak, és szívük legjobb áldozatát ajánlják fel Uruknak. De Dávid minden szeretete és ihletése ellenére sem tudta az népnek feltárni a lelkek csodálatos létezését, fejlődésüket és céljukat.

56. És Salamon, aki uralkodásában követte őt, és szintén bizonyította a bölcsesség és a hatalom nagy adományait, amelyeket kapott, és amelyekért szerették és csodálták, és akinek tanácsaira, ítéleteire és közmondásaira még ma is emlékeznek – ha népe hozzá fordult volna és megkérdezte volna tőle: „Uram, milyen a szellemi élet? Mi van a halál után? Mi a lélek?” – Salamon minden bölcsességével sem tudott volna erre válaszolni. (339, 12-15)

10. fejezet – Amikor beteljesedett az idő

Prófétai jövendölések

1. Atyátok mindent előkészített, hogy Isten „Igeje” az emberek között lakozzon, és szeretetének

magasztos példáin keresztül mutassa meg nekik a jóvátétel útját.

2. Először is megihlette a prófétákat, akiknek be kellett jelentenie, milyen formában fog a Messiás a világra jönni, milyen lesz munkája, szenvedései és halála emberként, hogy amikor Krisztus megjelenik a földön, az, aki ismeri a próféciákat, azonnal felismerje Őt.

3. Évszázadokkal azelőtt, hogy Jézusban megjelentem, Ézsaiás próféta így szólt: „Ezért ad nektek az Úr ezt a jelet: Íme, egy szűz fogan, és fiút szül, akit Immanuelnek neveznek." (Ami azt jelenti: Isten velünk.) Ezzel a próféciával, többek között, bejelentette az én eljövetelemet.

4. Dávid sok évszázaddal az én megjelenésem előtt fájdalommal teli és prófétai jelentőségű zsoltárokban énekelt a Messiás keresztre feszítés közbeni szenvedéseiről. Azokban a zsoltárokban beszél a kereszten elhangzott hét szavam egyikéről, leírja azt a megvetést, amellyel a tömeg a keresztre feszítésre vezetne engem, az emberek gúnyos kifejezéseit, amikor hallják, hogy az Atya bennem van; az elhagyatottságról, amelyet testem az emberi hálátlanság miatt érezne, minden kínzásról, amelynek ki lennék téve, sőt arról is, ahogyan a ruhámért sorsot vetnének.

5. Minden prófétám bejelentette eljövetelemet, előkészítette az utakat, és pontos jellemzőket adott, hogy amikor eljön a nap, senki se tévedjen. (40, 1-5)

A Messiás várakozása a zsidó nép körében

6. A világ a jelenkorban nem volt kész arra, hogy úgy várjon rám, ahogyan az izraeli nép várt rám abban a „második korszakban". Nagy prófétáim bejelentettek egy Messiást, egy Megváltót, Isten Fiát, aki eljön, hogy felszabadítsa az elnyomottakat, és megvilágítsa a világot a „Szó" fényével. Minél többet szenvedett az a nép, annál inkább vágyott az Ígéretes eljövetelére; minél többet ivott a megaláztatás és az elnyomás kehelyéből, annál inkább vágyott a Messiás jelenlétére, és mindenhol olyan utalásokat és jeleket keresett, amelyek a Megváltó érkezésének közelségéről beszéltek volna neki.

7. Nemzedékről nemzedékre, szülőkről gyermekekre öröklődött az isteni ígéret, amely hosszú időn át ébrenlétre és imádkozásra késztette az Úr kiválasztott népét.

8. Végül eljöttem népemhez, de nem mindenki volt képes felismerni Engem, bár mindannyian várták: egyesek szellemi módon, mások pedig anyagi értelmezésben.

9. De nekem elég volt azok őszintesége és szeretete, akik érezték jelenlétemet, és az én igém fényében meglátták a mennyek országát, és hittek kinyilatkoztatásomban. Nekem elég volt azokból, akik hűségesen követtek engem, és bennem látták

szellemi Megváltójukat, mert ők voltak azok, akik tanúskodtak igazságomról, miután elhagytam ezt a világot.

10. Noha üzenetem a föld minden népének szólt, hívásom a Kiválasztott Nép szívéhez szólt, hogy az később az én igém szócsövévé váljon. Mindazonáltal – nem csak az a nép érezte jelenlétemet, más nemzetekben is voltak emberek, akik felfedezték érkezésem jeleit, és megsejtették földi jelenlétem idejét. (315, 17-19)

11. Minden korszakban és minden isteni kinyilatkoztatáskor Illés megjelenik az emberek között.

12. A Messiás még nem jött el a földre, de már nem soká, emberként fog megszületni, és a próféta lelke már megtestesült Jánosban, akit később Keresztelőnek neveztek, hogy bejelentsék a Mennyország közelségét, amely az „Ige" jelenléte lesz az emberek között. (31, 61-62)

Mária, Jézus testi anyja

13. Már az „első időkben" a pátriárkák és a próféták elkezdtek beszélni a Messiás eljöveteléről. De a Messiás nem csak szellemben jött el – azért jött, hogy egy nőtől szülessen, hogy emberré váljon, hogy egy nőtől testet kapjon.

14. Isten anyai szellemének is emberré kellett válnia, nővé kellett lennie, a tisztaság virágaként, hogy virágkoronájából áradjon Isten „Igéjének" illata, amely Jézus volt. (360, 26)

15. Názáretben élt a tisztaság és a gyengédség virága, egy Mária nevű eljegyzett szűz, aki éppen az volt, akit Ézsaiás próféta meghirdetett, mert méhéből kellett előjönnie az igazi élet gyümölcsének.

16. Hozzá jött az Úr szellemi hírnöke, hogy bejelentsen neki azt a küldetést, amelyet a földre hozott, mondván: „Üdvözlégy, kegyelemmel teljes, az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között."

17. Eljött az óra, amikor az isteni titok kinyilatkoztatásra került, és minden, amit a Messiás, a Megváltó, a Megváltó jelenlétéről mondtak, most közvetlenül beteljesedni fog. De milyen kevés szív érezte jelenlétemet, milyen kevés lélek volt felkészülve arra, hogy igazságom fényében felismerje a mennyek országát. (40, 6-7)

A kis Jézus imádása

18. Az emberiség manapság emlékezik arra a napra, amikor néhány bölcs a Kelet felől eljött a betlehemi jászolhoz, hogy imádja az isteni gyermeket. Ma néhány szív megkérdezi tőlem: „Uram, igaz-e, hogy azok a hatalmas és bölcs urak meghajoltak előtted, és elismerték isteni mivoltodat?"

19. Igen, gyermekeim, a tudás, a hatalom és a gazdagság térdelt le jelenlétem előtt.

20. Ott voltak a pásztorok is, feleségeikkel és gyermekeikkel, szerény, egészséges és egyszerű ajándékaikkal, amelyekkel fogadták és üdvözölték a világ Megváltóját, és

ott volt Mária is, a mennyei gyengédség megtestesítője. Ők az alázatot, az ártatlanságot és az egyszerűséget képviselték. De azok, akik pergamen tekercseikben a Messiásról szóló próféciákat és ígéreteket őrizték, mélyen aludtak, anélkül, hogy sejtették volna, ki jött a világra. (146, 9-11)

A szeretet köteléke Jézus és Mária között

21. Jézus gyermek- és ifjúkorát Mária oldalán töltötte, és az ő ölében és oldalán élvezte az anyai szeretetet. Az Istennővé lett Isteni Gyengédség édesítette meg a Megváltó számára az életének első éveit a földön, mivel amikor eljött az óra, olyan nagy keserűséget kellett meginnia.

22. Hogyan lehetséges, hogy valaki azt gondolhassa, hogy Máriának, akinek ölében Jézus teste formálódott, és akinek oldalán a Mester élt, hiányozhatott volna a lelki emelkedettség, a tisztaság és a szentség?

23. Aki engem szeret, annak előbb mindazt kell szeretnie, ami az enyém – mindazt, amit én szeretek. (39, 52-54)

Jézus tudása és bölcsessége

24. Az emberek könyveikben azt állítják, hogy Jézus az esszénusoknál járt, hogy megszerezze tudását. De Aki mindent tudott és élt, mielőtt a világok létrejöttek, annak nem volt mit tanulnia az emberektől. Az isteni nem tanulhatott semmit az embertől. Bárhol is tartózkodtam, az a tanítás céljából történt. Lehet-e a földön valaki, aki bölcsebb Istennél? Krisztus az Atyától jött, hogy az isteni bölcsességet hozza az embereknek. Nem adott erre bizonyítékot a Mesteretek, amikor tizenkét évesen a korabeli teológusokat, filozófusokat és törvénytudósokat a legnagyobb csodálkozásba ejtette?

25. Sokan Jézusra vetítették az emberek gyengeségeit, és örömüket lelik abban, hogy azt az embert, aki isteni és hibátlan, a szívükben hordozott szennyel dobálják meg. Ezek nem ismernek engem.

26. Ha a természet minden csodája, amelyet szemléltek, nem más, mint az isteni gondolatok anyagi megtestesülése – nem gondoljátok-e, hogy Krisztus teste is Atyátok szeretetének egy magasztos gondolatának megtestesülése volt? Ezért Krisztus csak a Lélekkel szeretett benneteket, nem a testtel. Az én igazságomat soha nem lehet hamisítani, mert abszolút fényt és korlátlan hatalmat rejt magában. (146, 35-36)

27. A „Második Időben” példát mutattam nektek arra, hogyan kell megvárnotok a megfelelő órát, hogy teljesítsétek azt a feladatot, ami a Földre hozott benneteket.

28. Vártam, amíg testem – az a Jézus, akit az emberek láttak – elérte a legjobb korát, hogy általa teljesítsem az isteni küldetést, hogy megtanítsalak titeket a szeretetre.

29. Amikor az a test – a szív és az elme – elérte teljes kiteljesedését, szellemem az ő ajkain keresztül szólt, bölcsességem átjárta az elméjét, szeretetem letelepedett a szívében, és a harmónia az a test és az őt megvilágító isteni fény között olyan tökéletes volt, hogy gyakran szóltam az emberek tömegéhez: „Aki ismeri a Fiút, ismeri az Atyát.”

30. Krisztus Isten igazságát használta az emberek tanítására. Nem a világból merítette azt. Sem a görögöktől, sem a káldoktól, sem az esszénusoktól, sem a föníciaiaktól, sem senki mástól nem merítette a fényt. Ők még nem ismerték az útját a mennyországnak, én pedig azt tanítottam, ami a földön még ismeretlen volt.

31. Jézus gyermek- és ifjúkorát a cselekvő szeretetnek és az imádságnak szentelte, amíg el nem jött az óra, hogy hirdesse a mennyországot, a szeretet és az igazságosság törvényét, a fény és az élet tanítását.

32. Keressétek meg az akkori hirdetésem értelmét, és mondjátok meg nekem, hogy származhatott-e bármely emberi tanításból vagy bármely akkor ismert tudományból.

33. Mondom nektek, ha valóban azoknak az embereknek a tudását vettem volna igénybe, akkor közülük kerestem volna tanítványaimat, és nem a műveletlen és tudatlan emberek közül, akikből apostoli seregemet alkottam. (169, 62-68)

A nazareti emberi környezet meg nem értése

34. Egy olyan nép kebelét kellett felkeresnem, mint Egyiptom, mivel az a nép, amelyhez eljöttem, nem tudott nekem védelmet nyújtó menedéket adni. De ez nem volt az egyetlen fájdalom, amelyet a szívemnek el kellett szenvednie.

35. Amikor visszatértem Egyiptomból, és aztán Názáretben éltem, folyamatosan gúnyoltak, és hitetlenségükkel és irigységükkel megsebezték a lelkemet.

36. Csodákat tettem ott, megmutattam szeretetemet és hatalmamat – és félreértettek. Egyikük sem hitt bennem azok közül, akik közelről ismerték az életemet és a cselekedeteimet.

37. Amikor tehát eljött a prédikálás órája, Názáret elhagyásakor ezt kellett mondanom: „Bizony, mondom nektek, egyetlen próféta sem talál hitet szülőföldjén. El kell hagynia azt, hogy szavának hallgatóságot találjon.” (299, 70-72)

11. fejezet – Jézus földi tevékenysége

A keresztség a Jordánban; felkészülés a sivatagban

1. Jézus, a szerető és alázatos nazarénus, aki várt arra az órára, amikor az isteni szó kijön a szájából, felkereste Jánost a Jordán partján, hogy megkapja a keresztség vizét.

Jézus a megtisztulás vágyában ment oda? Nem, népem. Talán azért ment, hogy egy szertartást végezzen? Az sem. Jézus tudta, hogy eljött az az óra, amikor ő maga megszűnt létezni, amikor az ember eltűnt, hogy a Lélek beszélhessen, és azt az órát egy olyan cselekedettel akarta megjelölni, amely az emberek emlékezetébe véső dik.

2. A szimbolikus víznek nem volt semmiféle foltot le kell mosnia, de az a testet – az emberiség példájaként – megszabadította minden világi kötöttségtől, hogy lehetővé tegye, hogy akaratából eggyé váljon a Lélekkel . Ez akkor történt, amikor a jelenlévők egy isteni hangot hallottak, amely emberi szavakkal így szólt: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm. Hallgassatok rá!”

3. Attól a pillanattól kezdve Isten szava az örök élet szavává vált Jézus ajkain, mert Krisztus teljes teljességében kinyilatkoztatta magát rajta keresztül. Az emberek rabbinak, mesternek, hírnöknek, Messiásnak és Isten Fiának nevezték. (308, 25-27)

4. Ezután visszavonultam a sivatagba, hogy elmélkedjek, és megtanítsalak benneteket a Teremtővel való párbeszédre, valamint hogy a sivatag csendjében szemügyre vegyem a rám váró munkát, és ezzel megtanítsalak benneteket arra, hogy először meg kell tisztulnotok, mielőtt hozzákezdenétek annak a munkának a teljesítéséhez, amelyet rátok bíztam. Keresd tehát a lényed csendjében a közvetlen párbeszédet Atyáddal, és így felkészülve – megtisztulva, megerősödve és elszántan – rendíthetetlenül láss hozzá nehéz küldetésed teljesítéséhez. (113, 9)

Jézus egysége Istennel

5. Három éven át Jézus száján keresztül szóltam a világhoz, anélkül, hogy egyetlen szavam vagy gondolatom is eltorzult volna az ő elméje által, anélkül, hogy egyetlen cselekedete sem állt volna összhangban az én akaratommal. Ennek oka az volt, hogy Jézus és Krisztus, az ember és a Szellem egyek voltak, ahogyan Krisztus is egy az Atyával. (308, 28)

6. Ismerjétek fel bennem az Atyát; mert bizony mondom nektek, Krisztus az Atyával egy az örökkévalóságtól fogva, még mielőtt a világok léteztek volna.

7. A „Második Időben” ez a Krisztus, aki egy az Istennel, a földön emberré lett Jézus áldott testében, és így lett Isten Fia, de csak emberi mivolta tekintetében. Mert még egyszer mondom nektek, hogy csak egyetlen Isten létezik. (9, 48)

8. Amikor emberré lettem Jézusban, az nem azért történt, hogy megértessem veletek, hogy Istennek emberi alakja van, hanem azért, hogy láthatóvá és hallhatóvá tegyem magam azok számára, akik vakok és süketek voltak minden isteni dolog iránt.

9. Bizony, mondom nektek, ha Jézus teste Jehova alakja lett volna, akkor nem vérzett volna, és nem halt volna meg. Tökéletes test volt, de emberi és érzékeny, hogy az emberek láthassák őt, és rajta keresztül hallhassák Mennyei Atyjuk hangját. (3, 82)

10. Jézusban két természet volt: egy anyagi, emberi, amelyet az én akaratom által teremtettem Mária szűz méhében, és amelyet én az Emberfiának neveztem; a másik pedig isteni – a Szellem, akit Isten Fiának neveztek. Ebben volt az Atya „Isteni Szava", amely Jézusban szólt; a másik pedig csupán anyagi és látható volt. (21, 29)

11. Krisztus, Isten „Ige" volt az, aki Jézus, a tiszta és őszinte ember száján keresztül szólt.

12. Az ember, Jézus megszületett, élt és meghalt; de ami Krisztust illeti: Ő nem született, nem nőtt fel a világban, és nem is halt meg, mert Ő a szeretet hangja, a szeretet szelleme, az Isteni Ige, a Teremtő bölcsességének kifejeződése, aki mindörökké az Atyában volt. (91, 28-29)

Jézus el nem ismerése a várt Messiásként

13. A „Második Időben" nem mindenki ismerte el Engem. Amikor megjelentem a zsidó nép körében, amely már várt rám, mert látta, hogy beteljesedtek a próféták által adott előjelek, jelenlétem sokakat zavarba ejtett, akik nem tudták helyesen értelmezni a prófétákat, és Messiásukat hatalmas fejedelemként várták, aki legyőzi ellenségeit, megalázza a királyokat és az elnyomókat, és azoknak, akik várták őt, vagyont és földi javakat adna.

14. Amikor az a nép meglátta Jézust – szegényen és nadrág nélkül, testét csupán egy egyszerű köntös fedte; istállóban született, és később egyszerű kézművesként dolgozott –, nem tudta elhinni, hogy ő az Atya által küldött, az Ígéretes. A Mesternek látható csodákat és tetteket kellett volna véghezvinnie, hogy higgyenek neki, és megértsék isteni üzenetét. (227, 12-13)

15. Mindig a szerények és a szegények voltak azok, akik felfedezték jelenlétemet, mert értelmük nem foglalkozik olyan emberi elméletekkel, amelyek elhomályosítják tiszta ítélőképességüket.

16. A „Második Korszakban" is így történt, hogy – bár a Messiás eljövetelét bejelentették – csak az egyszerű szívű, alázatos szellemű és terhektől mentes elméjű emberek ismerték fel érzelmileg, amikor eljött.

17. A teológusok kezükben tartották a próféták könyvét, és nap mint nap ismételgették azokat a szavakat, amelyek a Messiás eljövetelének jeleit, idejét és módját hirdették, és mégis – láttak engem, de nem ismertek fel, hallgattak rám, és tagadták, hogy én lennék az ígért Megváltó. Látták cselekedeteimet, de az egyetlen, amit tudtak tenni, az

volt, hogy felháborodtak rajtuk, noha valójában mindet megjövendölték. (150, 21-23)

18. Ma már nem kételkednek Jézusban, de sokan vitatják, sőt tagadják is az én istenségemet. Egyesek nagy szellemi felemelkedést tulajdonítanak nekem; mások azt állítják, hogy én is végigjárom a lélek fejlődési útját, hogy eljuthassak az Atyához. De ha így lenne, nem mondtam volna nektek: „Én vagyok az út, az igazság és az élet." (170, 7)

Jézus, mint üdvözítő vendég az egyszerű nép körében

19. A ti feladatotok az, hogy az Isteni Mester példáját kövessétek földi útján. Emlékezzetek: valahányszor megjelentem az otthonokban, mindegyikben békesség üzenetét hagytam hátra, meggyógyítottam a betegeket, megvigasztaltam a szomorúakat az isteni hatalommal, amely a szeretetben rejlik.

20. Soha nem mulasztottam el belépni egy házba azért, mert ott nem hittek volna bennem; tudtam, hogy amikor elhagyom azt a helyet, a lakók szíve tele lesz túlcsorduló örömmel, mert anélkül, hogy tudták volna, lelkük az én tanításom által belátott a mennyek országába.

21. Néha én kerestem meg a szíveket, néha ők kerestek engem; de minden esetben a szeretetem volt az örök élet kenyerét, amelyet az én szavam értelmében adtam nekik. (28, 3-5)

A fáradhatatlan prédikátor, Jézus

22. Néhány alkalommal, amikor valamelyik völgy magányába vonultam vissza, csak pillanatokra maradtam egyedül, mert a tömegek, alig várva, hogy hallhassanak, közeledtek Mesterükhöz, vágyakozva a tekintete végtelen jóságára. Fogadtam őket, és elárasztottam azokat a férfiakat, nőket és gyermekeket határtalan irgalmasságom melegségével, mert tudtam, hogy minden teremtményben van egy lélek, akinek kedvéért jöttem a világra. Aztán beszéltem nekik az Isten országáról, amely a szellem igazi otthona, hogy szavaimmal megnyugtassam belső nyugtalanságukat, és megerősítsem őket abban a reményben, hogy elnyerik az örök életet.

23. Előfordult, hogy a tömegben rejtőzve volt valaki, aki azt szándékozta, hogy kiabálva tagadja meg az igazságomat, és biztosítsa, hogy hamis próféta vagyok; de az én szavam megelőzte őt, mielőtt még ideje lett volna kinyitni a száját. Más alkalmakkor megengedtem, hogy valamelyik káromló szidalmazzon engem, hogy a tömeg előtt bebizonyítsam, hogy a Mester nem haragszik a sértésekre, amivel alázatosság és szeretet példáját mutattam nekik.

24. Voltak, akik – szelídségemtől megszégyenülve – azonnal eltávoztak, és megbánták, hogy kételyeikkel megsértették azt, aki

cselekedeteivel hirdette az igazságot. Amint alkalom adódott, hozzám jöttek, követtek az utakon – sírva, meghatva szavaimtól, anélkül, hogy mertek volna megszólítani, hogy bocsánatot kérjenek a sértésekért, amelyeket korábban okoztak nekem. Odahívtam őket, szavaimmal megsimogattam őket, és kegyelmet adtam nekik. (28, 6-7)

25. Hallgassatok: Amikor a földön voltam köztetek, az emberek tömegesen jöttek hozzám – magas rangú emberek, tele hiúsággal, uralkodók, akik titokban kerestek fel engem , hogy hallgassanak rám. Egyesek csodáltak engem, de félelmükben nem vallották be nyíltan; mások elutasítottak engem.

26. Emberek tömegei jöttek hozzám, férfiak, nők és gyermekek, akik reggel, délután és éjszaka hallgattak rám, és mindig készen találták a Mestert, hogy Isten szavát adja nekik. Látták, hogy a Mester megfeledkezett magáról, és nem tudták megmagyarázni, mikor étkezett, hogy teste ne legyen gyenge és hangja ne legyen erőtlen. Az ok az volt, hogy nem tudták, hogy Jézus a saját szelleméből merített erőt, és önmagában talált táplálékot. (241, 23)

Jézus gyermek- és természet szeretete

27. Néha, amikor egyedül voltam, gyermekek fedeztek fel, akik odajöttek hozzám, hogy kis virágokat nyújtsanak nekem, elmeséljenek valami apró bánatukat, és megcsókoljanak.

28. Az anyák aggódva figyelték, amikor kicsinyeiket a karjaimban találták, ahogy a szavaimat hallgatták. A tanítványok, akik úgy vélték, hogy ez tiszteletlenséget jelent a Mester iránt, megpróbálták elűzni őket a közelemből. Akkor azt kellett mondanom nekik: „Hagyjátok, hogy a gyermekek hozzám jöjjenek; mert ahhoz, hogy bejussatok az Isten országába, rendelkeznetek kell a gyermekek tisztaságával, egyszerűségével és ártatlanságával.”

29. Örültem annak az ártatlanságnak és természetességnek, ahogyan valaki örül a éppen kinyíló virágbimbó látványának. (262, 62-64)

30. Hányszor találták Jézust a tanítványai, amint a föld különféle teremtményeivel beszélgetett. Hányszor lepte meg a Mester beszélgetései közben a madarak, a mező, a tenger! De tudták, hogy Mesterük nem elragadtatott, tudták, hogy Mesterükben az Atya Teremtő Lelke élt, aki minden teremtménynek nyelvet adott, aki minden „gyermekét” megértette, aki minden általa teremtettől dicséretet és szeretetet kapott.

31. Hányszor látták a tanítványok és az emberek Jézust, ahogy egy madarat vagy egy virágot simogatott, és mindent megáldott, és a szemében felfedezték a minden teremtmény iránti végtelen szeretet tekintetét! A tanítványok

megsejtették az Úr isteni gyönyörét, amikor annyi dicsőség, annyi csodálatos dolog vette körül, ami bölcsességéből fakadt, és gyakran láttak könnyeket a Mester szemében, amikor az emberek közönyét látta e dicsőség láttán, az emberi teremtmények tompaságát és vakságát ennyi pompával szemben. Gyakran látták a Mestert sírni, amikor meglátott egy leprást, aki leprája miatt könnyeket hullatott , vagy férfiakat és nőket, akik sorsukon siránkoztak, noha tökéletes szeretet légköre vette körül őket! (332, 25-26)

Jézus tanítása

32. Jézus az irgalmat, a szelídséget és a szeretetet tanította nektek. Arra tanított, hogy szívből bocsássatok meg ellenségeiteknek, és azt mondta nektek, hogy el kell utasítanotok a hazugságot, és szeretnetek kell az igazságot. Hirdette nektek, hogy a gonoszt ugyanúgy, mint a jót, amit kaptatok, mindig jótéttel kell viszonoznotok. Megtanított benneteket minden felebarátotok tiszteletére, és kinyilatkoztatta nektek, hogyan találhatjátok meg a test és a lélek egészségét; hogyan tisztelhetitek szüleitek nevét az életetekkel, hogy egyúttal gyermekeitek is tiszteljenek benneteket.

33. Ezek azok a parancsolatok, amelyeket mindenkinek be kell tartania, aki igazán keresztény akar lenni. (151, 35-36)

34. Amikor az írástudók és a farizeusok figyelemmel kísérték Jézus cselekedeteit, és rájöttek, hogy azok eltérnek a sajátjaiktól, azt állították, hogy az általa hirdetett tanítás ellentétes Mózes törvényével. Ennek oka az volt, hogy összekeverték a törvényt a hagyományokkal. De én bebizonyítottam nekik, hogy nem szegtem meg azt a törvényt, amelyet az Atya kinyilatkoztatott Mózesnek, hanem szavakkal és tettekkel teljesítettem azt.

35. Bizony, sok hagyományt figyelmen kívül hagytam annak a népnek, mert már eljött az idő, amikor azoknak el kellett tűnniük, hogy egy új korszak kezdődhessen magasabb tanításokkal. (149, 42-43)

36. Emlékezzetek arra, hogy a törvény első parancsolatában, amelyet Mózes révén adtam az emberiségnek, azt mondtam: „Ne készítsetek magatoknak semmiféle képmást vagy hasonlatot a mennyei dolgokról, hogy leboruljatok előtte és imádjátok.” Azóta az ember és a lélek útja egyértelműen kijelölve van.

37. Mózes nem korlátozódott arra, hogy átadja az embereknek a Tízparancsolatot, hanem másodlagos törvényeket is életbe léptetett az emberi életre vonatkozóan, és bevezette a hagyományokat, a szertartásokat és a szimbólumokat az istenimádat szellemi keretein belül, mindezt az akkori emberi szellem fejlődési lépéseinek megfelelően.

38. De eljött az ígért Messiás, és eltörölte a hagyományokat, a szertartásokat, a szimbólumokat és az áldozatokat, és csak a törvényt hagyta érintetlenül. Amikor tehát a farizeusok azt mondták a népnek, hogy Jézus Mózes törvényei ellen van, én azt válaszoltam nekik, hogy nem vagyok a törvény ellen, hanem azért jöttem, hogy beteljesítsem azt. Ha tanításaim eltörölnék a hagyományokat, az azért történne, mert a nép, hogy azokat betartsa, megfeledkezett a törvény betartásáról. (254, 17-18)

39. Jelenbeli szavam nem fogja kitörölni azokat a szavakat, amelyeket a „Második Időben" mondtam nektek. A korszakok, a századok és a korok elmúlnak, de Jézus szavai nem múlnak el. Ma elmagyarázom és kinyilatkoztatom nektek annak a jelentését, amit akkor mondtam nektek, és amit akkor nem értettetek. (114, 47)

Jézus „csodái"

40. Hogy az a tanítás a szívekben hitre gyújtsa a lángot, egyidejűleg csodákat is tettem, hogy azok szeressék őt; és hogy ezek a „csodák" a lehető legkézzelfoghatóbbak legyenek, betegek testén hajtottam végre őket, meggyógyítottam a vakokat, a süketeket, a némákat, a sántákat, a megszállottakat, a leprásokat, és halottakat is feltámasztottam.

41. Hány csodát tett Krisztus a szeretetből az emberek között! A történelem megőrizte ezek nevét példaként a jövő nemzedékei számára. (151, 37-38)

42. A fény lényei az isteni mű szolgálatában, és mások, akik lázadók és tudatlanok voltak, mindenütt feltűntek, és az emberiség körében megjelentek a megszállottak, akiket a tudomány nem tudott megszabadítani, és akiket a nép elutasított. Sem a törvény tanítói, sem a tudósok nem tudták visszaadni az egészséget azoknak a betegeknek.

43. De mindezt Én előre elrendeltem, hogy tanítsalak benneteket és szeretetem bizonyítékát adjam nektek. Jézuson keresztül megadtam nektek teremtményeim gyógyítását, sokak megdöbbenésére.

44. A hitetlenek, akik hallottak Jézus hatalmáról és tudtak csodáiról, a legnehezebb bizonyítékokat követelték, hogy egy pillanatra bizonytalanná tegyék Őt, és bebizonyítsák, hogy nem tévedhetetlen. De a megszállottak megszabadítása, az a tény, hogy normális emberi lények állapotába állítottam vissza őket pusztán azzal, hogy megérintettem őket, ránéztem rájuk, vagy parancsszót intéztem hozzájuk, hogy azok a szellemek elhagyják az elméjüket, és mindketten megszabaduljanak súlyos terheiktől, összezavarta őket.

45. E hatalom láttán a farizeusok, a tudósok, az írástudók és a vámszedők különböző reakciókat mutattak. Egyesek elismerték Jézus hatalmát, mások ismeretlen

hatásoknak tulajdonították azt, megint mások nem tudtak mit mondani rá. De a meggyógyult betegek áldották a nevét.

46. Néhányukat egyetlen szellem szállta meg, másokat hét, mint például Mária Magdolnát, és néhányukat olyan nagy számú, hogy maguk is azt mondták, egy légió.

47. A Mester egész élete során egymást követték a szellemi megnyilvánulások. Az egyiket a tizenkét tanítvány, a másikat a nép látta – a szabadban és az otthonokban. Ez a csodatételek, a „csodák" ideje volt. (339, 20-22)

48. A csoda, ahogy ti értitek, nem létezik; nincs ellentmondás az isteni és az anyagi között.

49. Jézusnak sok csodát tulajdonítotok; de igazán mondom nektek, cselekedetei a szeretet természetes következményei voltak, ennek az isteni erőnek, amelyet még nem tudtok használni, bár minden lélekben kihasználatlanul jelen van. Mert nem akartátok megismerni a szeretet erejét.

50. Mi volt hatékony Jézus minden csodatettében, ha nem a szeretet?

51. Hallgassatok, tanítványok: Ahhoz, hogy Isten szeretete kinyilatkozhasson az emberiségnek, szükség volt az eszköz alázatosságára, és Jézus mindig alázatos volt; és mivel példát mutatott ebből az embereknek, egy alkalommal azt mondta nektek, hogy Mennyei Atyja akarata nélkül semmit sem tudna tenni. Aki nem mélyül el e szavak alázatosságában, azt fogja gondolni, hogy Jézus olyan ember volt, mint bármelyik másik; de az igazság az, hogy ő alázatosságra akart tanítani titeket.

52. Tudta, hogy ez az alázat, ez az Atyával való egység tette őt mindenhatóvá az emberiség előtt.

53. Ó, milyen hatalmas és gyönyörű dicsőség, melyet a szeretet, az alázatosság és a bölcsesség ad!

54. Most már tudjátok, miért tudott Jézus valójában mindent, bár azt mondta, hogy semmit sem tehet, ha az nem az Atyja akaratának megfelelő; mert engedelmes volt, mert alázatos volt, mert a törvény és az emberek szolgájává tette magát, és mert tudott szeretni.

55. Ismerjétek meg tehát, hogy – bár magatok is ismeritek a szellemi szeretet néhány képességét – nem érezitek azokat, és ezért nem tudjátok megérteni mindazt, amit csodának vagy misztériumnak neveztek, ami pedig az Isteni Szeretet által véghezvitt cselekedetek.

56. Milyen tanításokat adott nektek Jézus, amelyek nem a szeretetből fakadtak volna? Milyen tudományt, milyen gyakorlatokat vagy titkos ismereteket alkalmazott, hogy példáit mutassa nektek a hatalomról és a bölcsességről? Csak a boldogító szeretetet, amellyel mindenre képesek vagyunk.

57. Nincs semmi ellentmondás az Atya törvényeiben, amelyek egyszerűek, mert bölcsek, és bölcsek, mert átjárja őket a szeretet.

58. Értsétek meg a Mestert, ő a ti tankönyvetek. (17, 11-21)
59. A szellem, amely Jézust éltette, az enyém volt, a ti Istenetek, aki emberré lett, hogy köztetek lakozzon és megmutassa magát, mert ez szükséges volt. Emberként éreztem az összes emberi szenvedést. A tudósok, akik a természet lényegét tanulmányozták, hozzám jöttek, és rájöttek, hogy semmit sem tudnak a tanításomról. Nagyok és kicsik, erényesek és bűnösök, ártatlanok és vétkesek egyaránt befogadták szavaim lényegét , és mindannyiukat megtiszteltem jelenlétemmel. De bár sokakat hívtam el, csak kevesen voltak a kiválasztottak, és még kevesebben voltak azok, akik körülöttem voltak. (44, 10)

A házasságtörő asszony

60. Megvédtem a bűnösöket. Nem emlékeztek a házasságtörő asszonyra? Amikor a tömeg üldözte és elítélte, és hozzám hozták, a farizeusok odajöttek hozzám, és megkérdezték: „Mit tegyünk vele?" – A papok azt várták, hogy azt mondjam: „Hadd érvényesüljön az igazságosság!", hogy aztán így válaszolhassanak: „Hogy lehet, hogy a szeretetről prédikálsz, és megengeded, hogy ezt a bűnöst megbüntessék?" És ha azt mondtam volna: Engedjétek szabadon, így válaszoltak volna: „Mózes törvényeiben, amelyeket – ahogy mondod – megerősítesz, van egy rendelkezés, amely kimondja: Minden nőt, akit házasságtörésen kapnak, meg kell kövezni."
61. Mivel felismertem szándékukat, nem válaszoltam szavaikra, hanem lehajoltam, és a föld porába írtam azok bűneit, akik elítélték őt. Újra megkérdezték tőlem, mit tegyenek azzal a nővel, és én így válaszoltam nekik: „Aki bűntelen, az vesse rá az első követ." Ekkor felismerték vétkeiket, és elmentek, eltakarva arcukat. Senki sem volt tiszta, és mivel úgy érezték, hogy a szívük legmélyéig átláttam őket, többé nem vádolták azt a nőt, mert mindannyian vétkeztek. De a nő és vele együtt mások, akik szintén házasságtörést követtek el, megbánták bűneiket, és többé nem vétkeztek. Mondom nektek, könnyebb szeretettel megtéríteni egy bűnöst, mint szigorral. (44, 11)

Mária Magdolna

62. Mária Magdolna – akit a világ bűnösnek nevezett – kiérdemelte a szívességemet és a megbocsátásomat.
63. Hamarosan elnyerte üdvösségét, ami másokkal, akik csak gyenge hittel kérnek bocsánatot bűneikért, nem történik meg. Míg ő hamarosan megtalálta, amit keresett, mások nem jutnak hozzá.
64. Magdolnát megbocsátották anélkül, hogy dicsekedett volna bűnbánatával. Vétkezett, ahogyan ti is vétkeztek; de ő nagyon szeretett.
65. Aki szeret, az emberi viselkedésében tévedéseket is elkövethet; de a szeretet az a szívből

áradó melegség. Ha azt akarjátok, hogy – ahogy ti is – megbocsássanak nektek, akkor tekintsétek rám szeretettel és bizalommal, és minden vétketek alól felmentést nyertek.

66. Az a nő többé nem vétkezett; a szívéből áradó szeretetet a Mester tanításának szentelte.

67. Megbocsátottak neki, bár hibákat követett el. De a szívében égett a megtisztító tűz, és a bűnösnő által kapott megbocsátás miatt egy pillanatra sem vált el Jézustól; tanítványaim viszont a legvéresebb órákban magamra hagytak. De az a megvetett Mária nem vált el tőlem, nem tagadott meg, nem félt, és nem szégyellte magát.

68. Ezért megadatott neki, hogy a keresztem lábánál és sírhelyem felett könnyeket hullajtson. Lelke hamarosan megváltást nyert, mert sokat szeretett.

69. A szívében ő is apostoli szellemet hordozott. Megtérése úgy ragyog, mint az igazság fénye. A lábam elé borult, hogy azt mondja nekem: „Uram, ha akarod, bűntől mentes leszek."

70. Ti viszont – hányszor akartok meggyőzni engem ártatlanságotokról azzal, hogy hosszú imákkal leplezitek el vétkeiteket.

71. Nem, tanítványok, tanuljatok tőle, szeressétek igazán Uratokat minden embertársatokban. Szeressetek sokat, és bűneitek megbocsátást nyernek. Nagyok lesztek, ha ezt az igazságot virágozni hagyjátok a szívetekben. (212, 68-75)

Nikodémus és a reinkarnáció kérdése

72. Abban az időben azt mondtam Nikodémusnak, aki jó szándékkal kereste fel Engem, hogy beszéljen Velem: „Ami a testből születik, az test, és ami a Lélekből születik, az Lélek. Ne csodálkozz, ha azt mondom neked, hogy újra kell születni." Ki értette meg azokat a szavakat?

73. Ezekkel azt akartam mondani nektek, hogy egy emberi élet nem elegendő ahhoz, hogy megértsétek egyetlen tanításomat is, és hogy ahhoz, hogy megértsétek azt a tankönyvet, amelyet ez az élet magában hordoz, sok földi életre van szükségetek. Ezért a testnek csak az a feladata, hogy támaszként szolgáljon a léleknek földi útján. (151, 59)

Jézus megdicsőülése

74. A „Második Időben" Jézus egyszer túrára indult, néhány tanítványa kíséretében. Felmásztak egy hegyre, és miközben a Mester szavai csodálattal töltötték el azokat a férfiakat, hirtelen látták, hogy Urunk teste megdicsőült, lebegett a térben, jobb oldalán Mózes szelleme, bal oldalán pedig Illés szelleme állt.

75. Ezen a természetfeletti látvány láttán a tanítványok a földre

vetették magukat, elvakítva az isteni fénytől. De azonnal megnyugodtak, és azt javasolták Mesterüknek, hogy a királyok bíbor köpenyét terítsék a vállára, valamint Mózesre és Illésre is. Ekkor hallottak egy hangot, amely a végtelenből szállt le, és így szólt: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm; hallgassatok rá!”

76. Nagy félelem fogta el a tanítványokat, amikor meghallották azt a hangot, és amikor felnéztek, csak a Mestert látták, aki így szólt hozzájuk: „Ne féljetek, és ne mondjátok el ezt a látomást senkinek, amíg fel nem támadok a halálból.” Ekkor megkérdezték Urunkat: „Miért mondják az írástudók, hogy Illésnek előbb kell eljönnie?” Jézus pedig így válaszolt nekik: „Bizony, Illés előbb eljön, és mindent rendbe hoz. De mondom nektek, hogy Illés már eljött, és nem ismerték fel; sőt, azt tettek vele, amit akartak.” Ekkor a tanítványok megértették, hogy János Keresztelőről beszélt nekik.

77. Hányszor tettem láthatatlanná a jelenkorban a szemetek előtt azt a testet, amelyen keresztül kifejezem magam, hogy aztán megengedjem nektek, hogy az emberi alakban lássatok engem, amelyben az emberiség Jézust ismerte, és mégis nem borultatok le az új átváltozás* láttán. (29, 15-18)

** Ez a jelenség a parapsychológiában „transzfigurációként” is ismert, mint egy megnyilvánuló szellemi lény egyre növekvő láthatóvá válása megnyilvánuló szellemi lény fokozatos láthatóvá válását.*

A hitvalláshoz szükséges bátorság hiánya

78. Amikor akkor emberré lettem és köztetek éltem, gyakran előfordult, hogy éjszaka, amikor mindenki pihent, emberek jöttek hozzám, akik titokban kerestek fel, mert féltek, hogy felfedezik őket. Felkerestek, mert lelkiismeret-furdalást éreztek, mivel kiabáltak velem és bosszúságot keltettek bennem, miközben a tömeghez szóltam. Bűnbánatuk még erőteljesebb volt, amikor rájöttek, hogy szavaim békét és fényt hagytak a szívükben, és hogy testükbe árasztottam gyógyító balzsamomat.

79. Lehajtott fejjel jelentek meg előttem, és azt mondták nekem: „Mester, bocsáss meg nekünk, rájöttünk, hogy szavaid igazságot tartalmaznak.” Válaszoltam nekik: „Ha rájöttetek, hogy csak az igazat mondom – miért rejtőzködtök akkor? Nem mentek ki a szabadba, hogy befogadjátok a nap sugarait, amikor megjelenik – de mikor szégyelltétek ezt? Aki szereti az igazságot, soha nem titkolja el, nem tagadja meg, és nem szégyelli magát miatta.”

80. Ezt mondom nektek, mert látom, hogy sokan csak titokban hallgatnak rám, és tagadják, hová mentek – eltitkolják, amit hallottak, és néha tagadják, hogy nálam voltak. Akkor mitől szégyelltek? (133, 23-26)

Jézus elleni ellenségeskedés

81. Amikor a „Második Időben” a tömegekhez szóltam, szavaimat – tartalmukban és formájukban is tökéletesen – mindenki meghallotta. A szívekbe hatoló tekintetem felfedezte mindazt, amit mindenki magában rejtett. Egyesekben kétely volt, másokban hit, megint másokban pedig félelemmel teli hang szólt hozzám: Ezek voltak a betegek, akiknek fájdalma miatt csodát reméltek tőlem. Voltak, akik megpróbálták elrejteni gúnyolódásukat, amikor hallották, hogy az Atyától jöttem, hogy az embereknek elhozzam a mennyek országát, és voltak olyan szívek is, amelyekben gyűlöletet fedeztem fel irántam, valamint azt a szándékot, hogy elhallgattassanak vagy eltüntessenek.

82. A gőgösök, a farizeusok voltak azok, akiket az igazságom megérintett. Mert bár az én szavam olyan világos volt, olyan tele szeretettel és vigasztaló – bár mindig hatalmas cselekedetekkel megerősítették –, sokan továbbra is az én jelenlétem igazságát akarták felfedezni azzal, hogy az ember Jézus alapján ítéltek meg engem, azáltal, hogy az én életemet vizsgálták, és figyelmüket az én ruháim szerénységére és az anyagi javakban való abszolút szegénységemre irányították.

83. De nem elégedtek meg azzal, hogy engem elítéltek, hanem a tanítványaimat is elítélték, szigorúan figyelték őket, akár beszéltek, akár az utakon követtek engem, akár leültek az asztalhoz. Milyen felháborodást keltett ez a farizeusokban, amikor egy bizonyos alkalommal látták, hogy tanítványaim nem mosták meg a kezüket, mielőtt leültek az asztalhoz! Szegényes elmék, akik összetévesztették a test tisztaságát a lélek tisztaságával! Nem voltak tudatában annak, hogy amikor a templomban megérintették a szent kenyeret, kezeik ugyan tiszták voltak, de szívük tele volt romlással. (356, 37-38)

84. Minden lépésemnél vizsgálgattak. Minden cselekedetemet és szavam rosszindulatúan ítélték meg, legtöbbször zavarba jöttek a cselekedeteim és bizonyítékaim láttán, mert az értelmük nem volt képes megérteni azt, amit csak a szellem képes felfogni.

85. Amikor imádkoztam, azt mondták: „Miért imádkozik, amikor azt mondja, hogy tele van hatalommal és bölcsességgel? Mire lehet szüksége, vagy mit kérhet?” És amikor nem imádkoztam, azt mondták, hogy nem teljesítem a vallási előírásaikat.

86. Amikor látták, hogy nem eszem, míg a tanítványaim ettek, úgy ítélték meg, hogy Isten által megállapított törvényeken kívül állok; és amikor látták, hogy eszem, azt kérdezték maguktól: Miért kell ennie, hogy éljen – ő, aki azt állította, hogy ő maga az élet? Nem értették, hogy

azért jöttem a világra, hogy kinyilatkoztassam az embereknek, hogyan fog élni az emberiség egy hosszú megtisztulási időszak után, hogy abból egy szellemiségre ébredt nemzedék szülessen, amely felülemelkedik az emberi nyomorúságon, a test szükségletein és a testi érzékek szenvedélyein. (40, 11-13)

Búcsúbejelentés

87. Jézus három éven át élt együtt tanítványaival. Hatalmas tömegek vették körül, akik mélyen szerették őt. Azok a tanítványok csak arra figyelték, ahogy Mesterük hirdette isteni tanítását. Lépteit követve nem érezték sem éhséget, sem szomjúságot, nem volt semmiféle botlás vagy akadály, minden béke és boldogság volt a csoportot körülvevő légkörben, és mégis – amikor egyszer különösen elragadtatta őket szeretett Jézusuk szemlélése, Ő így szólt hozzájuk: „Most más idő jön el; el fogok menni tőletek, és ti olyanok lesztek, mint a farkasok között élő juhok. Ez az óra közeledik, és szükséges, hogy visszatérjek oda, ahonnan jöttem. Egy ideig egyedül lesztek, és annak a tanúságát, amit láttatok és hallottatok, elviszitek azoknak, akik szeretetre és igazságosságra éheznek és szomjaznak. Cselekedjetek az én nevemben, és utána magamhoz veszlek titeket az Örök Hazába.”

88. Ezek a szavak elszomorították a tanítványokat, és minél közelebb került az óra, Jézus annál nagyobb hangsúllyal ismételgette ezt a bejelentést, amikor búcsújáról beszélt. De ugyanakkor megvigasztalta azok szívét, akik hallgatták Őt, mondván nekik, hogy a Lelke nem távozik el, hanem továbbra is vigyáz a világra. Amikor felkészülnek arra, hogy az akkori embereknek vigasztaló és reményteli üzenetként hirdessék az Ő szavát, Ő a szájukon keresztül fog szólni és csodákat fog tenni. (354, 26-27)

Jézus bevonulása Jeruzsálembe

89. Üdvrivalgással fogadtak engem a tömegek, amikor beléptem Jeruzsálem városába. A falvakból és a sikátorokból özönlöttek a férfiak, nők és gyermekek, hogy tanúi lehessenek a Mester bevonulásának a városba. Ők voltak azok, akik részesültek az Isten Fiának csodájában és hatalmának bizonyítékában. – Vakok, akik most már láttak, némák, akik most már Hosianná-t énekelhettek, sánták, akik elhagyták ágyukat, és sietve jöttek, hogy lássák a Mestert a húsvéti ünnepen.

90. Tudtam, hogy ez a diadal csak múló volt, tanítványaimnak már előre megjósoltam, mi fog ezután történni. Ez alig volt több, mint küzdelmem kezdete, és ma, messze azoktól az eseményektől, azt mondom nektek, hogy igazságom fénye továbbra is harcol a tudatlanság, a bűn és a csalás sötétsége ellen, ezért hozzá kell

tennem, hogy végső diadalom még nem jött el.

91. Hogyan hihetitek, hogy az a jeruzsálemi bevonulás az én ügyem győzelmét jelentette, amikor csak kevesen tértek meg, és sokan voltak, akik nem ismerték fel, ki vagyok?

92. És még ha azok az emberek mind megtértek volna az én igémre – nem kellett volna még sok nemzedéknek követnie őket?

93. Az a diadalmas pillanat, az a rövid, diadalmas bevonulás csupán a fény, a jó, az igazság, a szeretet és az igazságosság győzelmének szimbóluma volt – annak a napnak, amelynek el kell jönnie, és amelyre mindannyian meg vagytok hívva.

94. Tudjátok meg, hogy ha egyetlen gyermekem is az Új Jeruzsálem kívül maradna, nem lenne ünnepség, mert Isten akkor nem beszélhetne diadalról, nem ünnepelhetne győzelmet, ha hatalma nem lett volna képes megmenteni az utolsó gyermekét is. (268, 17-21)

95. Ti ugyanazok vagytok, akik a „Második Időben" énekelték a Hosiannát, amikor Jézus belépett Jeruzsálembe. Ma, amikor a Lélekben nyilatkozom meg nektek, már nem a köpenyeiteket terítitek az utamra, hanem a szíveteket kínáljátok lakóhelyül Uratoknak. Ma már nem teljes torokból hangzik el a Hosiannátok, ez a Hosianna a lelketekből fakad, mint az alázat, a szeretet és az Atya megismerésének himnusza, mint a hit himnusza abban a kinyilatkoztatásban, amelyet Urunk hozott nektek a „Harmadik Időben".

96. Akkoriban, mint ma is, ugyanazok vagytok, mint azok, akik követtek engem, amikor bevonultam Jeruzsálembe. A nagy tömegek vettek körül, megbabonázva a szeretet szavaimtól. Férfiak és nők, öregek és gyermekek üdvrivalgásukkal megrengették a várost, és még a papok és a farizeusok is, akik attól tartottak, hogy a nép lázadni fog, így szóltak hozzám: „Mester, ha a békét tanítod – miért engeded, hogy követőid ilyen zűrzavart keltsenek?" De én így válaszoltam nekik: „Bizony, mondom nektek, ha ezek elhallgatnának, a kövek beszélnének." Mert azok az öröm pillanatai voltak, a Messiás dicsőítésének csúcspontja azok között, akik igazságra éheztek és szomjaztak – azok között a lelkek között, akik hosszú ideje várták az Úr eljövetelét a próféciák beteljesülésében.

97. Azon az örömünnepen és boldogságon keresztül ünnepelte népem az egyiptomi kivonulást is. Azt a húsvéti emlékezést akartam népem számára felejthetetlenné tenni. De bizony, mondom nektek, nem csupán egy hagyományt követtem azzal, hogy bárányt áldoztam – nem, Jézusban, az áldozati bárányban felajánlottam magamat, mint az utat, amelyen minden gyermekem megváltást talál. (318, 57-59)

Az utolsó vacsora

98. Amikor Jézus tanítványaival együtt megünnepelte azt a húsvéti vacsorát, ahogyan az a nép hagyományainak megfelelt, így szólt hozzájuk: „Most valami újat tártok fel előttetek: vegyetek ebből a borból és egyétek ezt a kenyeret, amelyek az én véremet és testemet jelképezik, és tegyétek ezt az én emlékezetemre."

99. A Mester elhunytát követően a tanítványok az Úr áldozatára emlékeztek azzal, hogy bort ittak és kenyeret ettek, amelyek szimbólumai voltak annak, aki az emberiség iránti szeretetből mindent feláldozott.

100. Az évszázadok során a felekezetekre szakadt népek különbözőképpen értelmezték szavaimat.

101. Ma el akarom mondani nektek, mit éreztem abban az órában, azon az utolsó vacsorán, ahol Jézus minden szava és cselekedete egy mély bölcsesség és végtelen szeretet könyvének tanulsága volt. Amikor ehhez kenyeret és bort használtam, az azért történt, hogy megértsétek, hogy azok hasonlítanak a szeretethez, amely a lélek tápláléka és élete; és amikor azt mondtam nektek: „Csináljátok ezt az én emlékezetemre", akkor a Mester azzal akarta mondani, hogy szeressétek felebarátjaitokat Jézuséhoz hasonló szeretettel, és adjátok oda magatokat az embereknek igazi táplálékként.

102. Minden szertartás, amelyet ezekből a tanításokból csináltok, eredménytelen lesz, ha nem alkalmazzátok az én tanításaimat és példáimat az életetekben. Pont ez a nehéz számotokra, de ebben rejlik az érdem. (151, 29-32; 34)

103. Ahogyan most körülöttem vagytok, úgy volt az a „Második Idő" utolsó estéjén is. A nap éppen lement, amikor Jézus utoljára beszélt tanítványaival abban a szobában. Ezek egy haldokló apa szavai voltak szeretett gyermekeihez. Szomorúság volt Jézusban és a tanítványokban is, akik még nem tudták, mi vár néhány órával később arra, aki tanította és annyira szerette őket. Uratok el akart válni tőlük, de még nem tudták, hogyan. Péter sírt, és közben a kehelyt szorította a szívéhez, János könnyeivel nedvesítette meg a Mester mellkasát, Máté és Bartolomeus el voltak ragadtatva szavaimtól. Fülöp és Tamás elrejtették szívfájdalmukat, miközben ettek. Jakab, a fiatalabb és az idősebb, Thaddäus, András és Simon a fájdalomtól némák voltak; mégis sok mindent mondtak nekem a szívükkel. Júdás Iskariót is fájdalmat hordozott a szívében, de félelmet és lelkiismeret-furdalást is. De már nem tudott visszafordulni, mert a sötétség birtokba vette.

104. Amikor Jézus kimondta utolsó szavait és intéseit, azok a tanítványok könnyekben úsztak. De egyikük már nem volt ott, lelke nem tudott befogadni ennyi szeretetet,

sem ennyi fényt látni, és így elment, mert az a szó megégette a szívét. (94, 56-58)

105. Jézus isteni vágya az volt, hogy tanítványai az ő megváltó tanításának hirdetőivé váljanak.

106. Utolsó beszédének csúcspontján, amely egyben az Atya és a gyermekek közötti utolsó beszélgetés is volt, ezért szeretetteljes hangon így szólt hozzájuk: „Most új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást!”

107. E legfőbb parancsolat fényével meggyújtotta az emberiség legnagyobb reményét. (254, 59)

12. fejezet – Szenvedés, halál és feltámadás

Jézus egész életen át tartó küzdelmei és szenvedései

1. Az emberek között éltem, és életemből példát, tanulságot csináltam. Megismertem minden szenvedést, a kísértéseket és a küzdelmeket, a szegénységet, a munkát és az üldözéseket. Tapasztaltam a hozzátartozók elutasítását, a hálátlanságot és az árulást; a hosszú napi munkát, az éhséget és a szomjúságot, a gúnyt, a magányt és a halált. Engedtem, hogy az emberi bűn teljes terhe rám nehezedjen. Megengedtem, hogy az ember a szavaimban és a szúrt testemben kutassa a lelkemet, ahol még az utolsó bordámat is láthatta. Bár Isten vagyok, gúnykirályt, meztelenül állítottak, és még a gyalázat keresztjét is hordoznom kellett, és azzal fel kellett másznom a dombra, ahol a rablók haltak meg. Ott véget ért emberi életem, bizonyítékként arra, hogy nem csupán a szó Istene vagyok, hanem a cselekedetek Istene is. (217, 11)

2. Amikor közeledett az óra, és az utolsó vacsora véget ért, Jézus megadta utolsó utasításait tanítványainak. Elindult az olajfák kertjébe, ahol szokott imádkozni, és így szólt az Atyához: „Uram, ha lehetséges, vedd el tőlem ezt a poharat. De ne az én akaratom, hanem a Te akaratod legyen meg.” Ekkor odajött az a tanítványom, aki ki akart adni engem, egy csapat kíséretében, akik letartóztattak volna. Amikor azok megkérdezték: „Ki az a Jézus, a názáreti?”, Júdás odament a Mesteréhez, és megcsókolta. Félelem és megdöbbenés töltötte el azoknak a férfiaknak a szívét, amikor látták Jézus nyugodt higgadtságát, és újra megkérdezték: „Ki az a Jézus?” Akkor odamentem hozzájuk, és azt mondtam nekik: „Itt vagyok, én vagyok az.” Ekkor kezdődött meg szenvedésem.

3. Papok, bírák és hatalmasságok elé állítottak. Kihallgattak, ítéletet hoztak felettem, és azzal vádoltak, hogy megszegtem Mózes törvényét, és olyan birodalmat akarok létrehozni, amely elpusztítaná a császár birodalmát. (152, 6–7)

Júdás árulása

4. Nem emlékeztek arra, hányszor mutattam ki szeretetemet, nemcsak azoknak, akik hittek bennem, hanem annak is, aki elárult, és azoknak is, akik üldöztek és ítéltek felettem? Most megkérdezhetitek tőlem, mi volt az az ok, ami arra késztetett, hogy mindazokat a gúnyolódásokat megengedjem. És én így válaszolok nektek: szükséges volt, hogy teljes gondolati és cselekvési szabadságot hagyjak nekik, hogy megfelelő alkalmakat teremtsen a kinyilatkoztatásomra, és hogy mindannyian megtapasztalják azt az irgalmat és szeretetet, amelyet a világnak tanítottam.

5. Nem én késztettem Júdás szívét arra, hogy eláruljon engem; ő egy gonosz gondolat eszköze volt, amikor szíve sötétséggel teli volt. De annak a tanítványnak a hűtlensége ellenére megmutattam neki a megbocsátásomat.

6. Nem lett volna szükség arra, hogy az enyéim közül valaki eláruljon engem, hogy nektek ezt a példát az alázatosságra adjam. A Mester bármely alkalommal bizonyította volna azt, amelyet az emberek kínáltak volna neki. Azon tanítványra esett a sors, hogy ő legyen az eszköz, amelyen keresztül a Mester megmutatta a világnak isteni alázatosságát. Még ha azt is gondoltátok, hogy az az ember gyengesége okozta Jézus halálát, azt mondom nektek, hogy tévedtek; mert azért jöttem, hogy teljesen odaadjam magam nektek, és ha nem így történt volna, biztosak lehettek benne, hogy más módon történt volna. Ezért nincs jogotok átkozni vagy elítélni azt, aki a testvéretek, akinek egy sötét pillanatban hiányzott a szeretet és a hűség, amivel a Mesterének tartozott. Ha őt okoljátok az én halálomért – miért nem áldjátok meg, hiszen tudjátok, hogy az én véremet az emberek megmentése érdekében ontották? Jobb lenne, ha imádkoznátok és kérnétek, hogy senki közületek ne essen kísértésbe, mert az írástudók és a farizeusok álszentsége még mindig létezik ebben a világban. (90, 37-39)

Jézus szenvedése

7. Amikor Kaifás főpap kihallgatott, és azt mondta nekem: „Esküszöm neked, hogy mondd meg nekem, te vagy-e a Krisztus, a Messiás, az Isten Fia”, én így válaszoltam neki: „Te mondtad.” (21, 30)

8. Hány szív, amely néhány nappal korábban még csodálta és áldotta cselekedeteimet, felejtette el azokat, hálátlannak bizonyult, és csatlakozott azokhoz, akik gyaláztak engem. De szükséges volt, hogy az az áldozat nagyon nagy legyen, hogy soha ne törlődjön ki az emberek emlékezetéből.

9. A világ és ti, mint annak részei, gyaláztatok, kigúnyoltatok és megaláztatok engem, ahogyan senki más nem tehette volna. De türelmesen kiittam azt a kehelyt, amelyet nekem adtatok inni.

Lépésről lépésre betöltöttem az emberek között az szeretetből fakadó rendeltetésemet, és teljesen odaadtam magam gyermekeimnek.

10. Boldogok azok, akik hittek Istenükben, bár vérrel borítottan és zihálva látták Őt.

11. De még nehezebb dolog várt rám: két rabló között egy fához szögezve meghalni. De meg volt írva, és ezért be kellett teljesülnie, hogy engem az igazi Messiásként ismerjenek el. (152, 8-11)

12. Erre a tanításra, amelyet most adok nektek, már a „Második Időben" is adtam nektek példát. Jézus a kereszten lógott, a Megváltó a halállal küzdött az emberek tömege előtt, akiket annyira szeretett. Minden szív egy ajtó volt, amelyen kopogtatott. A nézők között ott volt az ember, aki az emberek tömegeit irányította, az egyházi fejedelem, a vámszedő, a farizeus, a gazdag, a szegény, a romlott és az egyszerű lelkű. De míg egyesek tudták, ki volt az, aki abban az órában meghalt, mert látták cselekedeteit és részesültek jótetteiben, mások, ártatlan vérre szomjazva és bosszúra éhezve, siettették annak a halálát, akit gúnyosan „zsidók királyának" nevezték, anélkül, hogy tudták volna, hogy ő nem csupán egy nép királya volt, hanem a föld minden népének és az univerzum minden világának királya. Miközben Jézus utolsó pillantásait az emberek tömegére irányította, irgalmas szeretettel és együttérzéssel emelte fel kérését az Atyához, és így szólt: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek."

13. Az a tekintet mindazokat magába foglalta, akik körülötte sírtak, mindazokat, akik gyönyörködtek a kínjaiban, mert a Mester szeretete, amely az Atya szeretete volt, mindenkire egyformán vonatkozott. (103, 26–27)

14. Amikor eljött az a nap, amikor a tömeg, akiket azok uszítottak fel, akik Jézus jelenlététől zavarba jöttek, megsebesítette és megkorbácsolta őt, és az ütések következtében látták, ahogy egy közönséges halandóként vérzik, majd később a halállal küzd és meghal, mint bármely más ember, a farizeusok, a nép vezetői és a papok elégedetten kiáltották: „Nézzétek meg azt, aki Isten Fiának nevezi magát, királynak tartotta magát, és a Messiásnak adta ki magát!"

15. Éppen értük, másoknál is inkább, kért Jézus az Atyjától, hogy bocsásson meg nekik – nekik, akik – bár ismerték az Írásokat – most tagadták Őt, és a tömeg előtt csalónak állították be. Ők voltak azok, akik annak ellenére, hogy a törvény tanítóinak tartották magukat, Jézus elítélésekor valójában nem tudták, mit cselekszenek, míg a tömegben voltak olyanok, akiknek a szívét fájdalom tépte szét a szemük előtt zajló igazságtalanság láttán, és olyanok, akiknek az arcát könnyek árasztották el az igaz ember áldozati

halála láttán. Ezek voltak azok a férfiak és nők, akik egyszerű szívvel, alázatos -sággal és nagylelkű szellemmel rendelkeztek, akik tudták, ki volt a világon az emberek között, és akik megértették, mit veszítettek el a Mester távozásával. (150, 24-25)

16. Az szól hozzátok, aki a kereszten a halállal küzdve, a hóhérok által bántalmazva és megkínozva, szemét a végtelenbe emelte, és így szólt: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek."

17. Abba az isteni megbocsátásba minden idők minden emberét belefoglaltam, mert láttam az emberiség múltját, jelenét és jövőjét. Igazságban és szellemben mondhatom nektek, hogy abban az áldott órában titeket is láttalak, akik ebben az időben hallgatjátok az új igémet. (268, 38-39)

18. Amikor a kereszt magasságából utolsó pillantásaimat az emberiség tömegére vetettem, megláttam Máriát, és neki Jánosra utalva azt mondtam: „Asszony, ez itt a te fiad", Jánosnak pedig: „Fiam, ez itt a te anyád."

19. János volt az egyetlen abban az órában, aki megértette a következő mondat jelentését, mert a tömeg annyira vak volt, hogy amikor azt mondtam: „Szomjazom", azt hitték, hogy testi szomjúságról van szó, és epét és ecetet adtak nekem, pedig a szeretet iránti szomjúság volt az, amit lelkem érzett.

20. A két bűnös is mellettem küzdött a halállal; de míg az egyik káromkodott és a pusztulásba vetette magát, a másik hagyta, hogy a hit fénye megvilágítsa; és bár látta, hogy Istene a gyalázatos keresztrúdra van szögezve és a halál közelében van, hitt az Ő istenségében, és így szólt hozzá: „Ha a mennyek országában vagy, emlékezz meg rólam", mire én, ennyi hit hatására, így feleltem: „Bizony, mondom neked, még ma velem leszel a paradicsomban."

21. Senki sem ismeri azokat a viharokat, amelyek ebben az órában Jézus szívében dúltak. A szabadjára engedett természeti erők csak halvány tükörképei voltak annak, ami annak az embernek a magányában zajlott, és az Isteni Lélek fájdalma olyan nagy és olyan valóságos volt, hogy a test, amely egy pillanatra gyengének érezte magát, felkiáltott: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?"

22. Ahogyan az embereket az életre tanítottam, úgy tanítottam őket a halálra is, és magam is megbocsátottam azoknak, akik gyaláztak és kínoztak engem, és megáldottam őket, amikor az Atyához szóltam: „Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek."

23. És amikor a Lélek elhagyta ezt a világot, így szólt: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet." A tökéletes tanító példa beteljesedett, Istenként és emberként szóltam. (152, 12 161 17)

24. Dimasnak egy pillanat is elég volt ahhoz, hogy megtalálja az

üdvösséget, és ez volt élete utolsó pillanata. A keresztről szólt hozzám, és bár látta, hogy Jézus, akit Isten Fiának neveztek, halálos küzdelmet vív, érezte, hogy ő a Messiás, a Megváltó; és teljes szívéből való bűnbánattal és lelkének teljes alázatával átadta magát neki. Ezért még aznap megígértem neki a paradicsomot.

25. Mondom nektek, mindenkinek, aki tudatán kívül vétkezik, de élete végén alázatos és hittel teli szívvel szól hozzám, meg fogom éreztetni irgalmas szeretetem gyengédségét, amely felemeli őt a földi szenvedésekből, hogy megismerhesse a nemes és felemelt élet boldogságát. (94, 71-72)

26. Igen, kedves Dimas, velem voltál a fény és a lelki béke paradicsomában, ahová hitted jutalmául elvittem a lelkedet. Ki tudta volna azoknak, akik kételkedtek abban, hogy Jézusban – haldokló és vérző állapotában – Isten lakozott, elmondani, hogy a rablóban, aki halálos küzdelmében az ő jobbján feküdt, egy fénylélek rejtőzött? 27. Az idő telt, és amikor a lelki nyugalom visszatért, sokan azok közül, akik elutasítottak és kigúnyoltak, beléptek az igazságom fényébe, ezért nagy volt a bűnbánatuk, és a szeretetük az én követésemben elpusztíthatatlan volt. (320, 67)

28. Amikor a test, amely a Második Korban burkolatként szolgált nekem, halálos küzdelembe kezdett, és én a keresztről kimondtam az utolsó szavakat, az utolsó mondataim között volt egy, amelyet sem azokban a pillanatokban, sem sokáig azután nem értettek meg: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?”

29. E szavak miatt sokan kételkedtek; mások pedig zavarba jöttek, mert azt hitték, hogy ez gyengeség, megingás, egy pillanatnyi gyengeség volt. De nem vették figyelembe, hogy ez nem volt az utolsó mondat, hanem hogy utána még másokat is mondtam, amelyek teljes erőt és világosságot mutattak: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet”; és: „Minden teljesült.”

30. Most, hogy visszatértem, hogy fényt derítsek tévedéseitekre és megvilágítsam azt, amit titkoknak neveztetek, azt mondom nektek: Amikor a kereszten lógtam, a halálos küzdelem hosszú és véres volt, és Jézus teste, amely végtelenül érzékenyebb volt, mint bármely más emberé, hosszú ideig tartó agóniát szenvedett el, és a halál nem jött el. Jézus betöltötte küldetését a világon, már kimondta az utolsó szót és megadta az utolsó tanítást. Ekkor az a megkínzott test, az a széttépett hús, amikor érezte a szellemtől való elszakadást, fájdalommal telve így kiáltott az Úrhoz: „Atyám, Atyám, miért hagytál el engem?” – Ez volt a sebesült Bárány szelíd és szenvedő kiáltása pásztora után. Ez volt a bizonyíték arra, hogy Krisztus, az „Ige”, valóban emberré lett

Jézusban, és hogy szenvedése valódi volt.

31. Tudjátok-e ezeket a szavakat Krisztusnak tulajdonítani, aki örökké egy az Atyával? – Most már tudjátok, hogy ez Jézus testének nyöszörgése volt, amelyet az emberek vaksága meggyalázott. De amikor az Úr gyengédsége rászállt arra a megkínzott testre, Jézus folytatta a beszédet, és szavai ezek voltak: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet." – „Minden beteljesedett." (34, 27–30)

32. Amikor Jézus a kereszten lógott, nem volt olyan lélek, amely ne érezte volna megrendülve annak a szeretet és igazságosság hangját, aki meghalt – meztelenül, mint maga az igazság, amelyet szavaiban hirdetett. Azok, akik Jézus életét tanulmányozták, felismerték, hogy sem előtte, sem utána nem volt senki, aki olyan művet végzett volna, mint ő, mert ez egy isteni mű volt, amely példájával meg fogja menteni az emberiséget.

33. Szelíden jöttem az áldozatra, mert tudtam, hogy véremnek meg kell változtatnia és meg kell mentenie titeket. Az utolsó pillanatig szeretettel beszéltem és megbocsátottam nektek, mert azért jöttem, hogy magasztos tanítást hozzak nektek, és tökéletes példákkal mutassam meg nektek az örökkévalósághoz vezető utat.

34. Az emberiség el akarta téríteni a szándékomtól, a test gyengeségét kihasználva; de én nem tértem el tőle. Az emberek istenkáromlásra akartak csábítani; de én nem káromoltam. Minél jobban sértett a tömeg, annál több irgalmat és szeretetet éreztem iránt uk, és minél jobban megsebezték a testemet, annál több vér áradt belőle, hogy életet adjon a hitért meghaltaknak.

35. Az a vér a szeretet szimbóluma, amellyel kijelöltem az utat az emberi szellem számára. Hittem és reményem szavát hagytam hátra az igazságosságra éhezőknek, kinyilatkoztatásaim kincsét pedig a szellemileg szegényeknek.

36. Csak ezután az idő után vált az emberiség tudatára annak, ki volt a világban. Ekkor Jézus műve tökéletesnek és isteni mivoltúnak, emberfelettinek lett tekintve – mennyi bűnbánó könny! Mennyi lelkiismeret-furdalás a lelkekben! (29, 37-41)

37. Amikor Jézus, aki „az út, az igazság és az élet" volt, azzal a hét szóval zárta le küldetését, és végül így szólt Atyjához: „A te kezedbe ajánlom lelkemet", akkor gondoljatok bele, hogy ti, akik annak a Mesternek a tanítványai és követői vagytok, el tudjátok-e hagyni ezt az életet anélkül, hogy azt az Atyának engedelmesség és alázat adományaként felajánlanátok; és hogy le tudjátok-e csukni a szemeteket e világra anélkül, hogy az Úrtól védelmet kérnétek, hiszen csak más régiókban fogjátok azokat újra kinyitni.

38. Jézus egész élete szeretetáldozat volt az Atyának. A keresztfán töltött halálos

küzdelmének órái a szeretet, a közbenjárás és a megbocsátás imái voltak.

39. Ez az út, amelyet mutattam nektek, emberiség. Éljétek a Mesteretek nyomdokaiban, és megígérem nektek, hogy elvezetlek titeket az én keblembe, amely minden boldogság forrása. (94, 78 80)

40. Én, Krisztus, Jézus emberén keresztül kinyilatkoztattam az Atya dicsőségét, bölcsességét és hatalmát. A hatalmat csodák végrehajtására használtam azok javára, akiknek szellemükben hitre, értelmükben világosságra és szívükben békére volt szükségük. Az a hatalom, amely maga a szeretet ereje, a szenvedőkre áradt, hogy teljesen odaadjam magam nekik, ami odáig ment, hogy nem használtam fel a saját testem számára, amelynek a halál óráján szintén szüksége volt rá.

41. Nem akartam használni az erőmet, hogy elkerüljem testem átható fájdalmát. Mert amikor emberré lettem, azzal a szándékkal tettem, hogy értetek szenvedjek, és kézzelfogható isteni és emberi bizonyítékot adjak nektek végtelen szeretetemről és együttérzésemről az éretlenek, a szenvedők és a bűnösök iránt.

42. Minden hatalom, amelyet mások előtt megnyilvánítottam – legyen az, hogy meggyógyítottam egy leprást, visszaadtam a látást egy vaknak és a mozgásképességet egy sántának, vagy hogy megtértem a bűnösöket és feltámasztottam a halottakat – minden hatalmat, amelyet a tömegek előtt mutattam meg, hogy bizonyítékot adjak nekik igazságomról, azáltal, hogy megmutattam nekik hatalmamat a természet birodalmai felett, valamint hatalmamat az élet és a halál felett, nem akartam magamra alkalmazni, amivel megengedtem, hogy testem átélje azt a szenvedést és elviselje azt a fájdalmat.

43. Igaz, hogy hatalmammal megkímélhettem volna testemet minden fájdalomtól, de akkor milyen érdemem lett volna a szemetekben? Milyen, az ember számára érthető példát hagytam volna hátra, ha hatalmamat arra használtam volna, hogy megkíméljem magam a fájdalomtól? Szükséges volt, hogy azokban a pillanatokban lemondjak hatalmamról, elutasítsam az isteni erőt, hogy érezzem és átéljem a test fájdalmát, a hálátlanság miatti bánatot, a magányt, a halálos küzdelmet és a halált.

44. Ezért kért Jézus ajkai segítséget a halál óráján, mivel fájdalma valódi volt. De nem csupán a fizikai fájdalom volt az, ami Jézus lázas és kimerült testét elborította – hanem az a lelki érzés is, hogy Isten, akinek a testén keresztül szenvedett és akit kigúnyoltak vak, hálátlan és gőgös gyermekei, akikért ontotta azt a vért.

45. Jézus erős volt a benne lakozó Lélek által, amely az Isteni Lélek volt, és érzéketlen lehetett volna a

fájdalomra, és legyőzhetetlen az üldözői támadásaira; de szükséges volt , hogy könnyeket hullajtson, hogy érezze, hogy újra és újra a tömeg szeme láttára a földre zuhan, testének ereje kimerül, és hogy meghaljon, miután teste az utolsó csepp vért is elvesztette.

46. Így teljesült a földi küldetésem; így ért véget annak a léte a világon, akit a nép néhány nappal korábban királynak kiáltott ki, amikor Jeruzsálembe vonult be. (320, 56-61)

Jézus megváltó cselekedete a túlvilági világokban

47. Az emberiség kezdeti időszakában szellemi fejlődése olyan csekély volt, hogy a testhalál utáni lélekéletre vonatkozó (hiányos) belső felismerése és végső rendeltetésének (hiányzó) ismerete azt eredményezte, hogy a lélek, amikor elhagyta a testi burkot, mély álomba merült, amelyből csak lassan ébredt fel. De amikor Krisztus Jézusban emberré lett, hogy minden léleknek tanítását adja, miután befejezte feladatát az emberek között, fényét nagy létszámú lényekhez küldte, akik a világ kezdete óta várták érkezését, hogy megszabaduljanak zavarodottságuktól, és felemelkedhessenek a Teremtőhöz.

48. Csak Krisztus tudta megvilágítani azt a sötétséget, csak az Ő hangja tudta felébreszteni azokat a lelkeket, akik aludtak, fejlődésük érdekében. Amikor Krisztus emberként meghalt, az Isteni Szellem fényt hozott a szellemi világokba, sőt a sírokba is, ahonnan előjöttek azok a lelkek, akik testük mellett a halál álmát aludták. Ezek a lények azon az éjszakán végigvonultak a világon, láthatóvá téve magukat az emberi tekintetek előtt, tanúságot téve arról, hogy a Megváltó minden lény számára élet volt, és hogy a lélek halhatatlan. (41, 5-6)

49. Férfiak és nők kaptak jeleket és hívásokat a túlvilágról. Az idősek és a gyermekek egyaránt tanúi voltak ezeknek a jelenségeknek, és a Megváltó kereszthalálát megelőző napokban a Mennyei Fény behatolt az emberek szívébe; a Szellemi Völgy lényei az emberek szívéhez szóltak; és azon a napon, amikor a Mester emberként utolsó lélegzetét vette, és fénye behatolt minden barlangba és minden zugba, az anyagi és szellemi otthonokba, vágyakozva azok után a lények után, akik már régóta várták Őt — anyagiassá vált, zavart és beteg lények, akik letértek az útról, a bűntudat láncaival megkötözve, az igazságtalanság terhét magukkal cipelve, és más lelkek, akik halottnak hitték magukat, és testükhöz voltak kötve — mindannyian felébredtek mély álmukból, és felkeltek az életre.

50. De mielőtt elhagyták volna ezt a földet, tanúbizonyságot tettek azoknak, akik egykor hozzátartozóik voltak, feltámadásukról és létezésükről. Mindezeken keresztül

a világ átélte ezeket a megnyilvánulásokat azon a gyász és fájdalom éjszakáján.

51. Az emberek szíve megremegett, és a gyermekek sírtak azok láttán, akik már régóta halottak voltak, és ezen a napon csak egy pillanatra tértek vissza, hogy tanúskodjanak arról a Mesterről, aki lejött a földre, hogy szétvesse szeretetének magvait, és aki egyúttal megművelte azokat a szellemi mezőket is, amelyeket végtelenül sok lélek lakott, akik szintén az ő gyermekei voltak, és akiket meggyógyított és megszabadított tudatlanságuktól. (339, 22)

52. Amikor elhagytam testemet, szellemem belépett a szellemi lények világába, hogy az igazság szavával szóljon hozzájuk. Ahogyan hozzátok, úgy beszéltem nekik az isteni szeretetről, mert ez az élet igazi megismerése.

53. Bizony, mondom nektek, Jézus szelleme egy pillanatig sem volt a sírban; más élettérben sok jótettnek kellett eleget tennie. Végtelen szellememnek – ahogy korábban nektek is – sok kinyilatkoztatást kellett közölnie velük.

54. Vannak olyan világok is, ahol a szellemi lények nem értik a szeretetet; sötétségben élnek, és a fény után vágyakoznak. Ma az emberek tudják, hogy ahol a szeretetlenség és az önzés uralkodik, ott sötétség van, hogy a háború és a szenvedélyek azok a kulcsok, amelyek bezárják a kaput az Isten országába vezető úthoz.

55. A szeretet viszont az a kulcs, amellyel megnyílik a fény birodalma, amely az igazság.

56. Itt a földön anyagi eszközökkel nyilvánítottam ki magam, a túlvilágon pedig közvetlenül közöltem magam a magas szellemi lényekkel, hogy azok tanítsák azokat, akik nem képesek közvetlenül fogadni az én ihletésemet. Azok a magas, ragyogó lények – mint itt nektek – a hanghordozók. (213, 6 11)

Jézus megjelenése feltámadása után

57. Keresztre feszítésem után néhány nappal, amikor tanítványaim Mária körül gyűltek össze, éreztettem velük jelenlétemet, amelyet a szellemi látomásban egy galamb szimbolizált. Abban az áldott órában senki sem merte megmozdulni, sem egy szót sem szólni. Igazi elragadtatás uralkodott e szellemi kép szemlélése közben, és a szívek erővel és bizakodással dobogtak, mert tudták, hogy a Mester, aki látszólag elhagyta őket, a szellemben örökké jelen lesz közöttük. (8, 15)

58. Miért gondolnátok, hogy a szellemben való eljövetelemnek nincs értelme? Emlékezzetek arra, hogy halála után, mint ember, továbbra is beszéltem tanítványaimhoz, és szellemi lényként mutattam meg magam nekik.

59. Mi lett volna velük azok nélkül a megnyilvánulások nélkül, amelyeket

nekik adtam, amelyek megerősítették hitüket, és új bátorságot öntöttek beléjük küldetésük teljesítéséhez?

60. Szomorú volt a kép, amelyet távozásom után mutattak: a könnyek szüntelenül folytak az arcukon, minden pillanatban zokogás tört ki a mellkasukból, sokat imádkoztak, és a félelem és a bűntudat nyomta a vállukat. Tudták: az egyik elárult engem, egy másik megtagadott, és szinte mindannyian elhagytak a halál óráján.

61. Hogyan lehettek volna annak a Mesternek a tanúi, aki minden tökéletességben részesült? Honnan vehették volna a bátorságot és az erőt ahhoz, hogy szembeszálljanak az emberekkel, akiknek olyan különböző hitbeli elképzeléseik és gondolkodásmódjuk, életvitelük volt?

62. Éppen akkor jelent meg közöttük a Szellemem, hogy enyhítse fájdalmukat, felgyújtsa hitüket, és a tanításom eszményével lángra lobbantsa szívüket.

63. Emberi alakot öltöttem a Szellememnek, hogy láthatóvá és érzékelhetővé tegyem a tanítványok számára, de jelenlétem mégis szellemi volt, és lássátok, milyen hatással és jelentőséggel bírt ez a megjelenés az apostolaim körében. (279, 47-52)

64. Áldozatom teljesült; de tudva, hogy azok a szívek minden eddiginél jobban szükségük volt rám, mert belsejükben kétségek, szenvedések, zavarodottságok és félelmek vihara dúlt, azonnal közeledtem hozzájuk, hogy újabb bizonyítékot adjak nekik végtelen irgalmasságomról. Szeretetemben és együttérzésemben azok iránt a gyermekek iránt, akik az Igémhez tartoztak, emberré lettem, felvéve annak a testnek a formáját vagy képmását, amely a földön volt, és megmutattam magam, hallhatóvá tettem magam, és szavaimmal újra lángra lobbantottam a hitet azoknak a letört lelkeknek. Ez egy új lecke volt, egy új módja annak, hogy megnyilvánuljak azok előtt, akik a földön kísértek engem; és ők megerősödve, inspirálva, átalakulva érezték magukat a hit és az én igazságom megismerése által.

65. Annak ellenére, hogy mindannyian tanúi voltak azoknak a bizonyítékoknak, volt egy, aki makacsul tagadta azokat a kijelentéseket és bizonyítékokat, amelyeket szellemileg adtam tanítványaimnak, és így szükség volt arra, hogy megengedjem neki, hogy fizikai érzékszerveivel is megérintse szellemi jelenlétemet, hogy higgyen.

66. De nem csak a hozzám közel álló tanítványok között merült fel ez a kétség – nem, hanem a követők tömegei között is, a településeken, a városokban és falvakban, azok között, akik megkapták hatalmam bizonyítékait, és e cselekedeteim miatt követtek engem, zavar, félénk kérdések, megdöbbenés támadt; nem tudták megmagyarázni, miért végződött minden így.

67. Együtt éreztem mindannyiukkal, és ezért nekik is, akárcsak legközelebbi tanítványaimnak, bizonyítékokat adtam arra, hogy nem távolodtam el tőlük, még ha már nem is segítettem őket emberként a földön. Minden otthonban, minden családban és minden népben kinyilatkoztam azoknak a szívének, akik hittek bennem, oly módon, hogy sokféleképpen érzékelhetővé tettem számukra szellemi jelenlétemet. Ekkor kezdődött annak a keresztény népnek a küzdelme, akiknek el kellett veszíteniük Mesterüket a földön, hogy felemelkedjenek és hirdessék az igazságot, amelyet Ő kinyilatkoztatott nekik. Mindannyian ismeritek nagy cselekedeteiket. (333, 38-41)

68. Amikor a „Második Időben" utoljára megjelentem tanítványaim előtt a felhők között, szomorúság töltötte el őket, amikor eltűntem a szemük elől, mert abban a pillanatban magukra hagyva érezték magukat; de utána hallották az Úr angyalhírnökének hangját, aki így szólt hozzájuk: „Galileai férfiak, mit kerestek? Ezt a Jézust, akit ma láttatok felmenni az égbe, ugyanúgy fogjátok látni lejönni."

69. Ekkor megértették, hogy a Mester, ha visszatér az emberekhez, azt szellemileg fogja megtenni. (8, 13-14)

13. fejezet – Jézus és apostolai küldetése és jelentősége

A régi istenkép és hagyományok helyesbítése

1. Jézus, a Krisztus, volt a legvilágosabb példa, amelyet nektek adtam a világon, hogy megmutassam nektek, milyen nagy az Atya szeretete és bölcsessége. Jézus volt az élő üzenet, amelyet a Teremtő a földre küldött, hogy felismerjétek annak a magas tulajdonságait, aki teremtett benneteket. Az emberek Jehova-ban egy haragos és megbocsátásra képtelen Istent, egy félelmetes és bosszúálló bírót láttak; de Jézuson keresztül Ő megszabadított benneteket tévedésetekből.

2. Lássátok a Mesterben az emberré lett isteni szeretetet. Ő az alázat, az áldozat és az irgalom életével ítélte meg minden cselekedeteteket. De ahelyett, hogy halállal büntetett volna benneteket, felajánlotta nektek a vérét, hogy megmutassa nektek az igazi életet, a szeretet életét. Az az isteni üzenet megvilágította az emberiség életét, és az a szó, amelyet az Isteni Mester átadott az embereknek, egyházak és szekták forrásává vált, amelyek révén kerestek Engem és még mindig keresnek. De bizony, mondom nektek, még nem értették meg annak az üzenetnek a tartalmát.

3. Az emberiség ugyan hiszi, hogy Isten szeretete gyermekei iránt

határtalan, mivel Jézusban az emberek iránti szeretetből meghalt. en meg is hatódik Jézus szenvedéseitől bírói és hóhérai előtt, és fokozatosan a Fiúban is felismeri az Atyát, de mindaznak a jelentőségét, a hatását, amit az Úr az embereknek akart mondani azon a kinyilatkoztatáson keresztül, amely egy Szűzben kezdődött és a betániai „felhőben" végződött, a mai napig nem értelmezték helyesen.

4. Vissza kellett térnem ugyanarra a „felhőre", amelyen a „Szó" felemelkedett az Atyához, hogy magyarázatot adjak nektek, és megmutassam mindaznak a jelentőségét, ami Jézus születésével, életével, cselekedeteivel és halálával kinyilatkoztatott nektek.

5. Az igazság Lelke, amelyet Krisztus akkor megígért, ez az isteni kinyilatkoztatás, amely azért jött, hogy megvilágítsa a sötétségeket, és megmagyarázza azokat a titkokat, amelyeket az emberek értelme vagy szíve nem tudott átlátni. (81, 46-49)

6. Az „Új Korszakban" emberként, példamutatásommal hirdettem az igazságomat. Megszüntettem az ártatlan és tudatlan lények haszontalan feláldozását azzal, hogy egy tökéletes szeretet-tanítás érdekében feláldoztam magam. „Isten Bárányának" neveztetek, mert az a nép hagyományos ünnepein feláldozott engem.

7. Valóban kiontották a véremet, hogy megmutassam az embereknek az üdvösséghez vezető utat. Isteni szeretetem a keresztről kiáradt az akkori és minden kor emberiségére, hogy az emberiség ihletet merítsen abból a példából, azokból a szavakból, abból a tökéletes életből, és megtalálja az üdvösséget, a bűnök megtisztítását és a lélek felemelkedését. (276, 15)

Jézus példája

8. Szükséges volt, hogy Jézus megmutassa nektek azokat az elveket, amelyek szerint élnetek kellett volna, és amelyektől eltávolodtatok.

9. Bizonyítottam nektek minden szelídségemet, szeretetemet, bölcsességemet és irgalmasságomat, és veletek együtt ittam a szenvedés kehelyét, hogy meginduljon a szívetek és felébredjen az értelmetek. A szíveknek a jóra kellett születniük, és a fájdalom, hogy szeretetükből keresztre feszítettek, olyan volt, mint egy tüske, amely emlékeztette őket arra, hogy mindannyian a szeretetért kell szenvednetek, hogy eljussatok az Atyához. Ígéretem mindazok számára, akik hajlandók felvenni a keresztjüket és követni Engem, az örök béke volt, a legfőbb boldogság, amelynek nincs vége a Lélekben. (240, 23–24)

10. Krisztus a példaképetek, és annak is kell lennie; ezért lettem akkor emberré. Mi volt az a kinyilatkoztatás, amelyet Jézus hozott az emberiségnek? Végtelen szeretete, isteni bölcsessége, határtalan irgalma és hatalma.

11. Azt mondtam nektek: vegyetek példaképeteknek engem, és ugyanazokat a cselekedeteket fogjátok véghezvinni, amelyeket én végzek. Mivel Mesterként jöttem, meg kell értenetek, hogy ez nem azért történt, hogy teljesíthetetlen tanításokat adjak nektek, vagy olyanokat, amelyek az ember felfogóképességén túlmutatnak.
12. Értsétek meg tehát, hogy ha olyan cselekedeteket hajtotok végre, amik hasonlóak azokhoz, amelyeket Jézus tanított nektek, akkor elértétek azt az élet teljességét, amelyről korábban beszéltem nektek. (156, 25–27)

Jézus tanításának jelentősége

13. Jézus tanítása – amelyet iránymutatásként, nyitott könyvként adtam, hogy az emberiség tanulmányozhassa – semmivel sem hasonlítható össze a föld bármely más népénél, bármely generációban, bármely fajban. Mert azokat, akik elindultak, hogy az igazságosság parancsait vagy a szeretet tanításait hirdessék, én küldtem a földre útmutatóként, hírvivőként, de nem istenségként. Csak Krisztus jött hozzátok istenségként. Ő hozta nektek a legvilágosabb és legnagyobb tanítást, amelyet az emberi szív valaha is fogadott. (219, 33)

Jézus tanítványainak hivatása, tanulóideje és próbái

14. Emlékeztetek azokra az évekre, amikor prédikáltam – arra a három évre, amikor tanítványaimat készítettem fel, amikor velük éltem együtt. Mindannyian látták cselekedeteimet, és felkészülésük során képesek voltak behatolni a szívembe, és meglátni a tisztaságot, a teljes fenségességet és a bölcsességet, ami a Mesterben volt.
15. Akkoriban cselekedeteim nem a feltűnés kedvéért történtek, földi életem szerény volt; aki azonban felkészült volt, megsejtette jelenlétem nagyságát és azt az időt, amelyben élt.
16. Így választottam ki tanítványaimat, akik közül néhányat a folyó partján találtam meg, és akiket így hívtam meg: „Kövessetek engem!” Amikor ezek rám emelték tekintetüket, megértették, ki az, aki hozzájuk szól, és így választottam ki őket egyenként. (342, 21)
17. Amíg a világon prédikáltam, soha nem mondtam, hogy tanítványaim már mesterek lennének, vagy hogy hallgatni kellene rájuk. Ők még tanítványok voltak, akik – az én szavam fényétől elbűvölve – készségesen követtek engem, de még hibákat követtek el; mert időbe telt, amíg megváltoztak, és utána példaként hatottak az emberekre. Ők olyan szikladarabok voltak, amelyeket még az isteni szeretet vésője simított ki, hogy később ők is köveket gyémántokká alakíthassanak. (356, 39)

18. Minden időkben próbára tettem tanítványaimat. Hányszor vetettem Péter próbára, és csak egyszer ingott meg. De ne ítéljétek el őt ezért a cselekedetért, mert amikor hite lángra lobbant, az emberek között olyan volt, mint egy fáklya, amikor prédikált és tanúskodott az igazságról.

19. Ne ítéljétek el Tamást; gondoljatok arra, hányszor tapintottátok meg a kezetekkel a cselekedeteimet, és még akkor is kételkedtetek. Ne nézzetek megvetéssel Júdás Iskariótra, arra a szeretett tanítványra, aki harminc ezüstért eladta Mesterét; mert soha nem volt nagyobb bűnbánat, mint az övé.

20. Mindegyiküket felhasználtam arra, hogy tanításokat hagyjak hátra nektek, amelyek példaként szolgálnak számotokra, és örökre megmaradnak az emberiség emlékezetében. Gyengeségük után megbánták, megváltoztak, és teljes mértékben elkötelezték magukat küldetésük teljesítése mellett. Igazi apostolok voltak, és példát hagytak hátra minden nemzedék számára. (9, 22-23)

János apostol

21. Emlékezzetek: amikor testemet levették a keresztről, és eltemették, a tanítványok, akik megdöbbentek és nem tudták felfogni, mi történt, azt hitték, hogy a Mester halálával mindennek vége. Szükséges volt, hogy szemeik újra lássanak engem, és fülük újra halljanak engem, hogy hitük lángra gyúljon, és megismerésük az én szavaimról megerősödjön.

22. Most elmondhatom nektek, hogy azok között a tanítványok között volt egy, aki soha nem kételkedett bennem, aki a megpróbáltatások ellenére sem ingott meg, és aki egy pillanatra sem hagyott el. János volt az, a hűséges, bátor, tüzes és legszeretőbb tanítvány.

23. E szeretetért bíztam rá Máriát, amikor a kereszt lábánál álltak, hogy továbbra is megtalálja a szeretetet abban a makulátlan szívben, és az ő oldalán még inkább megerősödjön a rá váró küzdelemre.

24. Míg testvérei, a többi tanítvány, egymás után estek el a hóhér halálos csapása alatt, és így vérükkel és életükkel pecsételték meg az általuk hirdetett teljes igazságot és Mesterük nevét, János legyőzte a halált és elkerülte a vértanúságot.

25. Mivel a pusztába száműzték, üldözői nem gondoltak arra, hogy ott, azon a szigeten, ahová elűzték, az emberre leszáll majd a korszakok nagy kinyilatkoztatása az égből, amelyet ő fokozatosan átél – a prófécia, amely az embereknek mindarról szól, ami megtörtént és be fog teljesedni.

26. Miután János sok szeretetet ajándékozott testvéreinek, és életét annak a feladatnak szentelte, hogy Mesterének nevében szolgálja őket, el kellett válnia tőlük, egyedül kellett élnie; de folyamatosan imádkozott az emberiségért, mindig

azokra gondolt, akikért Jézus kiontotta vérét.

27. Az imádság, a csend, a befelé fordulás, létezésének tisztasága és gondolatainak jósága olyan csodát műveltek, hogy az az ember, az a lélek rövid idő alatt fejlődött meg, amire más lelkeknek évezredekre van szükségük, hogy elérjék. (309, 41-45)

28. Ha megnézem e világ lakóit, látom, hogy minden nép ismeri a nevemet, hogy milliók ismételgetik a szavaimat; de igazán mondom nektek, mégsem látok szeretetet az emberek között!

29. Minden, amit ebben az időben tanítok nektek, és ami a világon történik, az a kinyilatkoztatás magyarázata és beteljesülése, amelyet az emberiségnek adtam apostolomon, Jánoson keresztül, amikor ő a Patmosz-szigeten élt, a szellemben a mennyei magasságokba, az isteni síkra, a végtelenbe vittem, hogy szimbólumok révén megmutassam neki az eredetet és a célt, az Alfát és az Omegát; és ő látta a megtörtént eseményeket – azokat, amelyek éppen zajlottak, és azokat, amelyek még csak jönni fognak.

30. Ekkor még semmit sem értett ebből, de a hangom azt mondta neki: „Írd le, amit látni és hallani fogsz”, és így írt.

31. Jánosnak voltak tanítványai, akik hajókon keltek át a tengeren, hogy felkeressék őt menedékhelyén. Azok az emberek mohón kérdezték azt, aki Jézus tanítványa volt, milyen volt a Mester, milyenek voltak szavai és csodatettei; és János, aki szeretetben és bölcsességben igyekezett utánozni Mesterét, szavával meghökkentette őket. Még akkor is, amikor az öregség közeledett, amikor testét már megterhelte az idő, még volt elég ereje, hogy tanúskodjon Mesteréről, és tanítványainak azt mondja: „Szeressétek egymást.”

32. Amikor azok, akik felkeresték, látták, hogy János elhunytának napja közeledik, arra vágyva, hogy birtokolják mindazt a bölcsességet, amelyet az apostol összegyűjtött, arra kérték, hogy fedje fel előttük mindazt, amit Mesterétől tanult; de minden válasz helyett mindig csak azt a mondatot hallották: „Szeressétek egymást.”

33. Azok, akik olyan lelkesedéssel és érdeklődéssel kérdeztek, csalódottnak érezték magukat, és azt gondolták, hogy az öregség kitörölte Krisztus szavait az emlékezetéből.

34. Mondom nektek, hogy János egyetlen szavamról sem feledkezett meg, hanem minden tanításomból egyetlen kvintesszenciaként azt a tanítást fogalmazta meg, amely az egész törvényt összefoglalja: a szeretetet egymás iránt.

35. Hogyan is tűnhetett volna el annak a szeretett tanítványnak a memóriájából a Mester tanítása, akit annyira szeretett? (167, 32-37)

36. A „Második Időben”, távozásom után, Mennyei Anyátok továbbra is erősítette tanítványaimat és

mellettük állt. A fájdalom és a próbatétel után menedéket találtak Mária szerető szívében, szavai nap mint nap táplálták őket. Mária bátorítására, aki továbbra is az Isteni Mester nevében tanította őket, folytatták útjukat. Amikor elhunyt, megkezdődött küzdelmük, és mindannyian azt az utat követték, amelyet nekik kijelöltek. (183, 15)

Péter és Pál apostolok

37. Ne felejtsétek el azt az esetet, amikor Péter, a tanítványom, halálra üldözte Sauluszt. Bebizonyítottam a hűséges apostolnak, hogy nem egyedül áll a megpróbáltatásában, és hogy ha bízik az én hatalmamban, meg fogom védeni az üldözőitől.

38. Saulus-t meglepte az én isteni fényem, amikor Péter után kutatott, hogy letartóztassa. Fényem eljutott Szaul szívének legmélyéig, aki – jelenlétem láttán a földre vetve, szeretetem által legyőzve, képtelenül arra, hogy véghezvigye azt a feladatot, amelyet tanítványom ellen szánt, legmélyebb lényében érezve egész lényének átalakulását, és most, Krisztusba vetett hitre térve – sietett Péter után kutatni; de már nem azért, hogy megölje, hanem hogy megkérje, tanítsa meg az Úr szavára, és vegye be munkájába.

39. Ettől kezdve Saulus Pál lett, és ez a névváltoztatás jelképezte e ember teljes lelki átalakulását, teljes megtérését. (308, 46-47)

40. Pál nem tartozott a tizenkét apostol közé, nem az én asztalomnál étkezett, és nem is követte az utamat, hogy meghallgassa tanításaimat. Sőt, nem hitt bennem, és nem nézett barátságos szemmel azokra, akik követtek engem. Szívében az a gondolat élt, hogy elpusztítsa azt a magot, amelyet tanítványaimra bíztam, és amely éppen kezdett elterjedni. De Pál nem tudta, hogy az enyéim közé tartozik. Tudta, hogy el kell jönnie a Messiásnak, és hitt is benne. De nem tudta elképzelni, hogy a szerény Jézus lenne az ígért Megváltó. Szíve tele volt a világ gőgjével, és ezért nem érzékelte Urának jelenlétét.

41. Saul fellázadt Megváltója ellen. Üldözte tanítványaimat, valamint azokat az embereket, akik hozzájuk fordultak, hogy az apostolok szájából hallják az üzenetemet. És így megleptem őt, amikor éppen az enyéimet üldözte. Megérintettem a szíve legérzékenyebb pontját, és azonnal felismert engem, mert lelke várt rám. Ezért hallotta a hangomat.

42. Az volt az akaratom, hogy az a messze-széles körben ismert ember ilyen módon térjen meg, hogy a világ minden útján tanúja lehessen azoknak a meglepő cselekedeteknek, amelyek a hitre és a megértésre ösztönözni fogják.

43. Miért is kellene részletesen áttekintenünk ennek az embernek az életét, aki attól kezdve a felebarátja iránti szeretetnek szentelte életét, mestere iránti szeretete és annak isteni tanításai ihletésére?

44. Pál az én igém egyik legnagyobb apostola volt, tanúságtétele mindig átitatva volt szeretettel, őszinteséggel, igazsággal és fénnyel. Korábbi materializmusa nagyon magas szellemiséggé, keménysége végtelen gyengédséggé változott; és így az apostolaim üldözője az én igém legbuzgóbb hirdetőjévé, fáradhatatlan vándorprédikátorrá vált, aki az Úr isteni üzenetét, akinek élt és akinek szentelte az életét, különböző nemzetekbe, tartományokba és falvakba vitte.
45. Itt van nektek, szeretett népem, egy gyönyörű példa a megtérésre, és egy bizonyíték arra, hogy az emberek, még ha nem is hallottak még rólam, nagy apostolaim lehetnek. (157, 42-47)

Az apostolok példamutató élete

46. Ki más, mint Én, bátorította a tanítványokat abban a „második időben", amikor Mesterük nélkül jártak a világban? Nem tűnik csodálatosnak mindegyikük munkája? De mondom nektek, hogy nekik is voltak gyengeségeik, mint minden más embernek. Később a szeretet és a hit töltötte el őket, nem csüggesztette őket, hogy a világban, mint juhok a farkasok között, mindig üldöztetés és az emberek gúnyolódása közepette járják az útjukat.
47. Hatalmuk volt csodákat véghezvinni, megértették, hogyan használják fel azt a kegyelmet, hogy a szíveket az igazság felé térítsék.
48. Boldogok mindazok, akik Jézus szavát az apostolaim szájából hallották, mert náluk a tanításom nem változott meg, hanem teljes tisztaságában és igazságában lett átadva. Ezért az emberek, amikor hallgatták őket, lelkükben érezték az Úr jelenlétét, és lényükben egy ismeretlen érzést éreztek: erőt, bölcsességet és fenséget.
49. Azokban a szegény és alázatos galileai halászokban méltó példaképet találtok: a szeretet által lelki halászokká válva, a Jézustól tanult szóval megrázta a népeket és a birodalmakat, és kitartásukkal és önfeláldozásukkal előkészítették a népek megtérését és a lelki béke megteremtését. A királyoktól a koldusokig – mindannyian megtapasztalták békémet az igazi kereszténység napjaiban.
50. Az emberek körében uralkodó szellemiség korszaka nem tartott sokáig; de én, aki mindent tudok, bejelentettem és megígértem nektek visszatérésemet, mert tudtam, hogy ismét szükségetek lesz rám. (279, 56-60)

A kereszténység terjedése

51. Tanításom, tanítványaim ajkán és cselekedeteiben, a szeretet és a fény kardja volt, amely a tudatlanság, a bálványimádás és a materializmus ellen harcolt. Felháborodás kiáltása emelkedett fel azokból, akik mítoszaik és hagyományaik közelgő bukását látták, míg mások szívéből örömhimnusz hallatszott a fényes út

láttán, amely megnyílt az igazságra szomjazók és a bűn terhe alatt nyögők reménye és hite előtt.
52. Azok, akik tagadták a szellemi életet, dühbe gurultak, amikor meghallották a mennyországról szóló kinyilatkoztatásokat, míg azok, akik megsejtették azt a létezést, és abból igazságosságot és üdvösséget reméltek, hálát adtak az Atyának, hogy elküldte a világnak az Ő egyszülött Fiát.
53. Azok az emberek, akik szívükben megőrizték az áldott vágyat, hogy őszintén szolgálják és szeressék Istenüket, látták, hogy útjuk megvilágosodik és elméjük kitisztul, amikor elmélyültek az én szavaimban, és élénkülést éreztek lelkükben és szívükben. Krisztus tanítása, mint igazi lelki kenyér, kitöltötte a bennük lévő mérhetetlen ürességet, és teljességével és tartalmával bőségesen kielégítette lelkük minden vágyát.
54. Új korszak kezdődött, egy fényesebb út nyílt meg, amely az örökkévalóságba vezetett.
55. Milyen gyönyörű érzések ébredtek fel a lelki felemelkedés, a szeretet és a gyengédség terén azokban, akiket a hit megvilágított, hogy befogadják az én szavam! Milyen bátorság és kitartás kísérte azokat a szíveket, amelyek mindent elviselni és legyőzni tudtak, anélkül, hogy egy pillanatra is csüggedtek volna!
56. Talán azért, mert a Mester vére még friss volt? Nem, népem: annak a vérnek a szellemi esszenciája, amely az isteni szeretet anyagi megtestesülése volt, nem szárad ki, és soha nem aludik ki; ma is jelen van, él és meleg, mint akkor.
57. Ennek oka az, hogy azoknak a szíveknek is jelen volt a szeretet az igazság iránt, amelynek szentelték életüket, és amelyért még a vérüket is adták, hogy ezzel bizonyítsák, megtanulták Mesterük tanítását.
58. Az a nagylelkűen feláldozott vér legyőzte az akadályokat és a megpróbáltatásokat.
59. Micsoda ellentét mutatkozott az én igém tanítványainak szellemisége és a bálványimádás, a materializmus, az egoizmus és a régi hagyományok fanatikusainak vagy a pogányoknak a tudatlansága között, akik csak a test örömeinek hódolásáért éltek! (316, 34-42)
60. Töltsétek meg az életutat jó, példamutató cselekedetekkel, ne hamisítsátok meg tanításaimat. Vegyétek példaképeteknek a „Második Korszak” apostolaimat , akik soha nem estek bele érzéki kultuszokba, hogy tanítsák és magyarázzák tanításomat. Nem őket lehet hibáztatni azért a bálványimádásért, amelybe az emberiség később beleesett. Kezük soha nem emelt oltárokat, sem nem építettek palotákat a szellemi istenimádatra. De elhozták az emberiségnek Krisztus tanítását, gyógyulást hoztak a betegeknek, reményt és vigaszt a szegényeknek és a szomorúaknak, és mint Mesterük, megmutatták az

eltévelyedetteknek az üdvösséghez vezető utat.

61. A keresztény vallás, amelyet ma ismertek, még csak nem is árnyéka annak a tanításnak, amelyet apostolaim gyakoroltak és tanítottak!

62. Még egyszer mondom nektek, hogy azokban a tanítványokban az alázat, a szeretet, az irgalmasság és a felemelkedés tökéletes példaképeit találhatjátok. Vérükkel pecsételték meg az igazságot, amelyet szájuk kimondott.

63. Az emberiség már nem fog tőletek vért követelni, hogy higgyen a tanúságtételetekben; de igazságosságot fog tőletek követelni. (256, 30-33)

III. Az egyházi kereszténység kora

14. fejezet – Kereszténység, egyházak és kultuszok

A kereszténység fejlődése

1. Miután elhagytam a „Második Időt”, apostolaim folytatták munkámat, és azok, akik az apostolaimat követték, folytatták munkájukat. Ők voltak az új munkások, azoknak a termőföldeknek a művelői, amelyeket az Úr készített elő, termékennyé tett a vérével, könnyeivel és szavával, és amelyeket a tizenkét első és az őket követők munkája készített elő. De az idő múlásával és nemzedékről nemzedékre az emberek egyre inkább misztifikálták vagy hamisították a munkámat és a tanításomat.

2. Ki mondta az embernek, hogy képet készíthet rólam? Ki mondta neki, hogy a kereszten lógva ábrázoljon engem? Ki mondta neki, hogy elkészítheti Mária képét, az angyalok alakját vagy az Atya arcát? Ó, ti kicsinyhitű emberek, akiknek a szellemit anyagi formában kellett láthatóvá tennetek, hogy érezzétek a jelenlétemet!

3. Az Atya képmása Jézus volt, a Mester képmása pedig a tanítványai. A „Második Időben” azt mondtam: „Aki ismeri a Fiút, ismeri az Atyát.” Ezzel azt akartam mondani, hogy Krisztus, aki Jézusban szólt, maga az Atya. Csak az Atya tudta megalkotni saját képmását.

4. Emberi halálom után élőként jelentem meg apostolaim előtt, hogy felismerjék: én vagyok az élet és az örökkévalóság, és hogy – akár testben, akár test nélkül – köztetek vagyok. Nem mindenki értette meg ezt, és ezért bálványimádásba és fanatizmusba süllyedtek. (113, 13–17)

5. Azt mondtam a samáriai asszonynak: „Aki abból a vízből iszik, amelyet én adok, soha többé nem szomjazik.” És ma azt mondom nektek: ha az emberiség abból az

élő vízből ivott volna, nem lenne ilyen nagy nyomorúság benne.

6. Az emberek nem tartották be rendíthetetlenül a tanításomat, és inkább a nevemet használták fel arra, hogy saját értelmezésüknek és kényelmüknek megfelelően egyházakat alapítsanak. Elvetettem a hagyományokat, és a szeretet tanítására tanítottam őket, de ma hozzám jöttök, hogy tartalmatlan rítusokat és szertartásokat mutassatok be nekem, amelyek a lelketeknek a legcsekélyebb hasznot sem hozzák. Ha a cselekedeteitekben nincs spiritualitás, nem lehet bennük igazság, és ami nem hordozza magában az igazságot, az nem jut el az Atyátokhoz.

7. Amikor az a szamaritánus asszony érezte, hogy a szemem fénye a szíve legmélyéig hatol, így szólt hozzám: „Uram, ti zsidók azt mondjátok, hogy Jeruzsálem az a hely, ahol imádni kell a mi Istenünket." Erre azt mondtam neki: „Asszony, bizony mondom neked, eljön az idő, amikor nem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben fogjátok imádni az Atyát, ahogyan jelenleg teszitek. Közeledik az az idő, amikor az Atyát »lélekben és igazságban« fogják imádni; mert Isten lélek."

8. Ez az én tanításom minden időkben. Látjátok, az igazság a szemetek előtt volt, és nem akartátok látni. Hogyan akartok élni vele, ha nem ismeritek? (151, 2-5)

Kultikus cselekmények

9. Ha szerettek, nem lesz szükségetek kézzelfogható szertartásokra vagy rítusokra, mert megkapjátok azt a fényt, amely megvilágítja belső templomotokat, amelyen megtörnek mindazok a viharok hullámai, amelyek megkorbácsolhatnák titeket, és amely feloldja az emberiség sötét ködét.

10. Ne szentségtelenítsétek meg tovább az Istent, mert igazán mondom nektek, nagy a hálátlanság, amellyel Isten előtt mutatkoztok, amikor elvégzitek azokat a külső szertartásokat, amelyeket őseitektől vettetek át, és amelyekben fanatikussá váltatok. (21, 13-14)

11. Nézzétek az eltévelyedett emberiséget – eltévelyedett, mert a nagy, kereszténynek nevezett egyházak nagyobb jelentőséget tulajdonítanak a rituáléknak és a külsőségeknek, mint magának a tanításomnak. Az az élet szava, amelyet szeretet cselekedeteivel és a kereszten kiontott véremmel pecsételtem meg, már nem él az emberek szívében , hanem bezárva és némán fekszik a régi, poros könyvekben. Így van egy „keresztény" emberiség, amely sem nem érti, sem nem tudja, hogyan kell Krisztust követni.

12. Ezért van csak kevés tanítványom ebben az időben – olyanok, akik szeretik szenvedő testvéreiket, akik enyhítik a fájdalmat – olyanok, akik erényesen

élnek, és példájukkal hirdetik azt: ők Krisztus tanítványai.

13. Aki ismeri a tanításomat, és eltitkolja, vagy csak ajkaival hirdeti, és nem szívével, az nem az én tanítványom.

14. Ebben az időben nem azért jöttem, hogy kőből épült templomokat keressek, és ott nyilvánuljak meg. Lelkeket, szíveket keresek, nem anyagi pompát. (72, 47-50)

15. Amíg a vallási közösségek továbbra is mély álomban maradnak, és nem lépnek ki a megszokott kerékvágásból, nem lesz szellemi ébredés, sem a szellemi eszmék megismerése; és ezért nem lehet béke az emberek között, sem helye a cselekvő szeretetnek. A fény, amely megoldja a súlyos emberi konfliktusokat, nem ragyoghat fel. (100, 38)

A papság

16. Mivel nem tudjátok, mi az igazi béke, beértek azzal, hogy vágyakoztok utána, és minden lehetséges eszközzel és minden elképzelhető módon megpróbáltok egy kis lelki békét, kényelmet és kielégülést elérni, de soha nem azt, ami valóban a lélek békéje. Mondom nektek, hogy azt csak a gyermek engedelmessége az Úr akaratával szemben nyerheti el.

17. A világon hiányoznak az én szavam jó magyarázói, tanításaim jó értelmezői. Ezért az emberiség, még ha kereszténynek is nevezi magát, szellemileg elmaradottan él, mert nincs senki, aki megrázza őket az én igazi tanításommal, nincs senki, aki a szíveket azzal a szeretettel ápolja, amellyel én tanítottam az embereket.

18. Nap mint nap – gyülekezeti termekben, templomokban és katedrálisokban – kimondják a nevemet és ismételgetik a szavaimat, de senki sem érez belső megindulást, senki sem remeg a fényüktől, és ez azért van, mert az emberek félreértették azok jelentését. A legtöbbjük úgy véli, hogy Krisztus szavának hatása azon alapul, hogy azt újra és újra mechanikusan ismételgetik, anélkül, hogy megértenék, hogy nem azt kell felmondani, hanem tanulmányozni, átgondolni, gyakorolni és élni kell.

19. Ha az emberek Krisztus szavainak tartalmát keresnék, az számukra mindig új, friss, élő és élethű lenne. De ők csak felületesen ismerik, és így nem tudnak belőle táplálkozni, és így soha nem is fognak tudni.

20. Szegény emberiség – a sötétben tévelyeg, bár a fény olyan közel van hozzá, félelemmel panaszkodik, bár a béke karnyújtásnyira van! De az emberek nem láthatják azt az isteni fényt, mert voltak olyanok, akik könyörtelenül bekötötték a szemüket. Én, aki igazán szeretlek benneteket, segítségetekre sietek azzal, hogy kiszabadítalak benneteket a sötétségből, és bebizonyítom nektek, hogy mindaz, amit annak idején mondtam nektek, minden időkre szól, és hogy nem

tekinthetitek azt az isteni szót egy elmúlt korszak régi tanításának. Mert a szeretet, amely egész tanításom lényege volt, örök, és benne rejlik a megváltásotok titka ebben a tévelygések, mérhetetlen szenvedés és féktelen szenvedélyek idején. (307, 4-8)

21. Elítélem azokat, akik vak hitet hirdetnek, a megismerés nélküli hitet, a félelmek és babonák által megszerzett hitet.

22. Ne hallgassatok azok szavára, akik az emberiséget gyötrő minden gonoszt, minden csapást, éhínséget és járványt Istennek tulajdonítanak, és ezeket Isten büntetésének vagy haragjának nevezik. Ők a hamis próféták.

23. Forduljatok el tőlük, mert nem ismernek engem, mégis meg akarják tanítani az embereket arra, hogy milyen Isten.

24. Ez a gyümölcse annak a rossz értelmezésnek, amelyet a múlt idők írásainak adtak, amelyek isteni nyelvét még nem fedezték fel az emberi nyelv magjában, amellyel a kinyilatkoztatásokat és próféciákat leírták. Sokan beszélnek a világ végéről, az utolsó ítéletről, a halálról és a pokolról anélkül, hogy a legcsekélyebb ismeretük lenne az igazságról. (290, 16-19)

25. Ti már a „Harmadik Korban" éltek, és az emberiség még mindig szellemileg elmaradott. Lelkészeik, teológusaik és szellemi pásztoraik nagyon keveset, néha pedig egyáltalán semmit sem fednek fel nekik az Örök Életről. Nekik is kinyilatkoztatom a bölcsességem könyvének titkait, és így kérdezem tőletek: Miért hallgatnak? Miért félnek attól, hogy felébresszék az emberek álmos lelkeit? (245, 5)

26. Tanításom az Atya tökéletes, szellemi és tiszta imádatára tanít benneteket, mert az ember lelke – anélkül, hogy észrevenné – eljutott az Úr templomának küszöbére, ahová belép, hogy érezze jelenlétemet, hogy szelleme által hallja hangomat, és meglásson engem a fényben, amely rásüt az elméjére.

27. Az üresség, amelyet az emberek ebben az időben különböző vallási közösségeiken belül éreznek, annak tudható be, hogy a lélek éhezik és szomjazik a szellemiségre. A rítusok és hagyományok már nem elégítik ki, vágyik arra, hogy megismerje az én igazságomat. (138, 43-44)

Úrvacsorája és a mise

28. Soha nem titkokba burkolózva jöttem az emberekhez. Ha képletes értelemben szóltam hozzátok, hogy kinyilatkoztassam nektek az Istent, vagy valamilyen anyagi formában ábrázoljam az Örököt, az azért történt, hogy megértsetek engem. De ha az emberek ragaszkodnak ahhoz, hogy formákat, tárgyakat vagy szimbólumokat imádjanak, ahelyett, hogy azoknak a tanításoknak a tartalmát keresnék, akkor természetes, hogy évszázadokon át stagnálnak, és mindenben rejtélyeket látnak.

29. Izrael egyiptomi tartózkodásának ideje óta, amikor a véremet egy bárány vére testesítette meg, voltak olyan emberek, akik csak hagyományokból és szertartásokból éltek, anélkül, hogy megértették volna, hogy az az áldozat annak a vérnek a képmása volt, amelyet Krisztusnak kellett kiontania, hogy nektek szellemi életet adjon. Mások, akik azt hiszik, hogy az én testemből táplálkoznak, anyagi kenyeret esznek, anélkül, hogy meg akarnák érteni, hogy – amikor az utolsó vacsorán kenyeret adtam a tanítványaimnak – az azért történt, hogy megértsék: aki az én szavam tartalmát táplálékként veszi magához, az tőlem táplálkozik.

30. Milyen kevesen vannak azok, akik valóban képesek megérteni az én isteni tanításaimat, és ez a kevesek azok, akik a Lélekkel értelmezik azokat. Gondoljatok azonban arra, hogy nem egyszerre adtam át nektek az isteni kinyilatkoztatást, hanem fokozatosan, minden tanításom során magyarázom el nektek. (36, 7-9)

31. Öröm tölti el e hallgatóság szívét, mert tudják, hogy lelkük előtt ott áll a mennyei lakoma, ahová a Mester várja őket, hogy az igazi élet kenyerét és borát adja nekik enni és inni.

32. Az asztal, amely körül Jézus akkor az apostolaival összegyűlt, a Mennyország szimbóluma volt. Ott az Atya gyermekei vették körül, ott voltak az ételek, amelyek az életet és a szeretetet jelképezték; ott hangzott az isteni hang, és lényege a világot átfogó harmónia volt, és az ott uralkodó béke az a béke volt, amely Isten országában létezik.

33. Megpróbáltatok megtisztulni ezen a reggelen, mert azt gondoltátok, hogy a Mester szavaiban új szövetséget hoz nektek, és így is van: ma megengedem nektek, hogy megemlékezzetek a kenyérről és a borról, amelyekkel testemet és véremet szimbolizáltam. De azt is mondom nektek, hogy ebben az új korszakban ezt a táplálékot csak az én szavam isteni értelmében fogjátok megtalálni. Ha a testemet és a véremet keressétek, azt a teremtés isteni természetében kell keresnetek, mert én csak szellem vagyok. Egyétek azt a kenyeret és igyátok azt a bort, de töltsétek meg a poharamat is, mert veletek szeretnék inni: szomjazom a szeretetetekre.

34. Vigyétek ezt az üzenetet testvéreiteknek, és tanuljátok meg, hogy a vér, mivel élet, csupán az örök élet szimbóluma, amely az igazi szeretet. Rajtatok keresztül kezdem megvilágosítani az emberiséget új kinyilatkoztatásaimmal. (48, 22-25)

35. Békét és új tanítást hozok nektek. Ha a „Második Idő” áldozatom eltörölte az ártatlan állatok feláldozását, amelyeket Jehova oltárán áldoztatok fel, akkor ma az én isteni szavam tápláléka azt eredményezte, hogy testemet és

véremet már nem a világ kenyerével és borával szimbolizáljátok.
36. Minden lélek, aki élni akar, az Isteni Lélekből kell táplálkozzon. Aki meghallja az én igémet, és a szívében megérzi, az igazán táplálkozott. Ez az ember nem csak az én testemet ette és az én véremet itta, hanem az én Lelkemből vett, hogy táplálkozzon.
37. Ki fog, miután megkóstolta ezt a mennyei táplálékot, ismét emberi kéz alkotta formákban és alakzatokban keresni Engem?
38. Időről időre eljövök, és eltávolítom a hagyományokat, a rítusokat és a szokásokat, és csak a törvényt és tanításaim szellemi lényegét hagyom meg a lelketekben. (68, 27)

A keresztség

39. Népem, a maga idejében János, akit Keresztelőnek is neveznek, vízzel keresztelte meg azokat, akik hittek jövendölésében. Ez a cselekedet az eredendő bűn megtisztításának szimbóluma volt. A Jordánhoz érkező tömegnek, akik az Útmutató szavait hallani akarták, így szólt: „Íme, én vízzel keresztellek titeket, de már úton van az, aki a Szentlélek tűzével fog titeket megkeresztelni."
40. Ebből az isteni tűzből születtek minden szellemek, tisztán és szentül léptek ki belőle. De ha útjuk során bemocskolódtak a bűnnel, amelyet az engedetlenség hozott magával, akkor újra kiárad rájuk az én Szellemem tüze, hogy eltörölje bűnüket, kitörölje foltjaikat, és visszaadja nekik eredeti tisztaságukat.
41. Ha ezt a szellemi keresztséget nem megtisztulásként értitek, amelyet az ember a Teremtőjével szemben tanúsított őszinte bűnbánat révén nyer el, hanem szertartássá alakítjátok, és megelégedtek egy cselekmény szimbolikus tartalmával – bizony, mondom nektek, akkor lelketek semmit sem nyer.
42. Aki így cselekszik, még a Keresztelő idejében él, és olyan, mintha nem hitt volna annak próféciáiban és szavaiban, amelyek a szellemi keresztségről szóltak, az isteni tűzről, amelyen keresztül Isten megtisztítja gyermekeit, és a fényben halhatatlanná teszi őket.
43. János felnőttként hívta magához az embereket, hogy rájuk öntse azt a vizet, amely a megtisztulás szimbóluma. Ők már akkor jöttek hozzá, amikor már tudatában voltak cselekedeteiknek, és már rendelkeztek azzal a szilárd akaratával, hogy a jóság, az igazságosság és a jogosság útján maradjanak. Lássátok, hogyan részesítette előnyben az emberiség a vízzel történő szimbolikus megtisztulási cselekményt a bűnbánatból és a javulásra irányuló szilárd elhatározásból fakadó valódi megújulás helyett, amelyek az Isten iránti szeretetből születnek. A rituális cselekmény nem jelent erőfeszítést; ezzel szemben a szív megtisztítása és a tisztaság

megőrzéséért való küzdelem az ember számára nagyon is erőfeszítést, lemondást és önfeláldozást jelent. Ezért az emberek inkább külsőleg leplezték bűneiket, azzal, hogy megelégedtek szertartások, bizonyos cselekedetek és rítusok betartásával, amelyek a legcsekélyebb mértékben sem javítják erkölcsi vagy szellemi állapotukat, ha a lelkiismeretük nem szólal meg bennük.

44. Tanítványok, ez az oka annak, hogy nem akarom, hogy rituális cselekedetek történjenek köztetek, hogy azok végrehajtása során ne felejtsétek el azt, ami valóban hatással van a lélekre. (99, 56-61)

45. Én vagyok az, aki a fejlődés törvényével összhangban küldöm a lelkeket inkarnációra, és bizony, mondom nektek, e világ hatása nem fogja megváltoztatni isteni terveimet. Mert minden hatalomra törő törekvés felett az én akaratom fog megvalósulni.

46. Minden emberi lény feladatot hoz magával a Földre, sorsát az Atya előre megírta, és lelkét az én Atyai szeretetem kenete jelzi. Hiába rendeznek az emberek szertartásokat és áldják meg a kicsiket. Bizony, mondom nektek, egyetlen anyagi életkorban sem fogja a víz megtisztítani a lelket a törvényem elleni vétkeitől. És ha én egy minden bűntől tiszta lelket küldök – akkor a felekezetek papjai a keresztséggel milyen szennyeződéstől tisztítják meg azt?

47. Ideje, hogy megértsétek, hogy az ember eredete nem a bűn, hanem születése egy természeti törvény beteljesülésének eredménye, egy olyan törvényé, amelyet nemcsak az ember teljesít, hanem minden teremtmény, amely a természetet alkotja. Figyeljetek arra, hogy azt mondtam: „az ember”, és nem „a lelke”. Az embernek megvan a felhatalmazásom, hogy hozzá hasonló lényeket teremtsen; a lelkek azonban csak belőlem származnak.

48. A növekedés és a szaporodás egyetemes törvény. A csillagok is más, nagyobb csillagokból származnak, ahogyan a mag is szaporodik, és soha nem mondtam, hogy ezzel a ténnyel vétkeztek volna, vagy megsértették volna a Teremtőt. Miért kellene akkor bűnösnek tekintenetek titeket e isteni parancs teljesítése miatt? Értsétek meg, hogy a törvény betartása soha nem szennyezheti be az embert.

49. Ami bemocskolja az embert, és eltéríti a lelket a fejlődés útjáról, azok az alantas szenvedélyek: a féktelenség, a bűn, a paráznaság, mert mindez a törvény ellen való.

50. Tanulmányozzátok és kutassatok, amíg meg nem találjátok az igazságot. Akkor már nem fogjátok bűnnek nevezni az Élet Teremtőjének parancsait, és jó cselekedeteitek példájával megszentelitek gyermekeitek létét. (37, 18-23)

A halottak megemlékezése

51. Az emberek ragaszkodnak hagyományaikhoz és szokásaikhoz. Érthető, hogy kitörölhetetlen emlékük van azokról az emberekről, akiknek testét a sírba tették, és vonzza őket az a hely, ahol eltemették maradványukat. De ha elmélyülnének az anyagi élet valódi értelmében, felismernék, hogy az a test, amikor atomról atomra felbomlik, visszatér azokba a természeti birodalmakba, amelyekből kialakult, és az élet tovább folytatódik.

52. De az ember a szellemi tanulmányozás hiánya miatt minden időkben a test iránti fanatikus kultuszok láncolatát hozta létre. Megpróbálja az anyagi életet halhatatlanná tenni, és megfeledkezik a lélekről, amely az, ami valójában örök életet birtokol. Milyen messze vannak még attól, hogy megértsék a szellemi életet!

53. Most már értitek, hogy felesleges ajándékokat vinni azokba a helyekbe, ahol egy sírkő, amely a „halált" fejezi ki, a „feloldódást és az életet" kellene kifejeznie; mert ott a természet teljes virágzásban van, ott van a föld, amely a teremtmények és az életformák termékeny és kimeríthetetlen méhe.

54. Ha ezeket a tanításokat megértik, az emberiség meg fogja érteni, hogy a materiálisnak a maga helye van, az isteni pedig a magáé. Akkor eltűnik az elhunytak iránti bálványimádás.

55. Az embernek lélekről lélekre kell felismernie és szeretnie Teremtőjét.

56. Az oltárok gyászszalagok, a síremlékek pedig a tudatlanság és a bálványimádás bizonyítékai. Megbocsátom minden vétketeket, de tényleg fel kell rázzalak benneteket. Tanításomat meg fogják érteni, és eljön az idő, amikor az emberek a magas gondolatokkal felváltják az anyagi ajándékokat. (245, 16-21)

Anyagi szimbólumok, keresztek és ereklyék

57. Az „Első Korban" ismertétek a szimbólumokat: a tabernákulumot vagy szentélyt, amely őrizte a frigyládát, amelyben a törvénytáblákat őrizték. Amikor azok a szimbólumok betöltötték feladatukat, akaratom eltávolította őket a földről, elrejtette őket az emberek szeme elől, hogy a világ ne süllyedjen bálványimádásba; de azoknak a tanulságos szimbólumoknak a jelentését vagy lényegét meghagytam, hogy szolgáim szellemében megmaradjanak.

58. A „Második Korszakban", miután Krisztus áldozata beteljesedett, eltüntettem a kereszténység legfőbb szimbólumát, a keresztet, a töviskoronával, a kehelyvel és mindazzal együtt, ami az emberiség részéről rajongó imádat tárgyává válhatott volna. (138, 36)

59. Az emberiség látta Jézus szenvedését, és ti hisztek tanításában és bizonyságtételében. Miért keresztre feszítitek továbbra is szobraitokban? Nem elég nektek az a sok évszázad, amelyet azzal töltöttetek, hogy áldozatként állítottátok ki őt gonoszságotok előtt?

60. Ahelyett, hogy Jézus kínjait és halálos küzdelmét emlékeznétek meg helyettem – miért nem emlékeztek meg a fényben és dicsőségben teli feltámadásomra?

61. Vannak, akik a Jézus keresztjén ábrázoló képeitek láttán néha azt hitték, hogy egy gyenge, gyáva vagy félénk emberről van szó, anélkül, hogy eszükbe jutott volna, hogy én Szellem vagyok, és az egész emberiség példaképeként szenvedtem el azt, amit ti áldozatnak neveztek, én pedig szeretetből fakadó kötelességnek.

62. Ha arra gondoltok, hogy egy voltam az Atyával, akkor gondoljatok arra, hogy nem voltak fegyverek, erőszak vagy kínzások, amelyek megtörhettek volna; de amikor emberként szenvedtem, véreztem és meghaltam, az azért történt, hogy nektek adjak a szerénységem magasztos példáját.

63. Az emberek nem fogták fel e lecke nagyságát, és mindenütt felállították a Megfeszített képét, ami szégyent jelent e emberiség számára, amely – szeretet és tisztelet nélkül az iránt, akit állítólag szeret – folyamatosan keresztre feszíti és nap mint nap megsebesíti, azáltal, hogy az emberek megsebezik embertársaik szívét, akikért a Mester életét adta. (21, 192 15-19)

64. Nem ítélnélek el benneteket, ha eltüntetnétek a Földről azt az utolsó keresztet is, amellyel keresztény hiteteket szimbolizáljátok, és cserébe azt a szimbólumot a valódi egymás iránti szeretettel helyettesítenétek; mert akkor hitetek és külső istenimádásotok a szellem imádatává és hitévé válna, ami megfelel annak, amit tőletek elvárok.

65. Ha legalább az istentiszteleteiteknek és szimbólumaitoknak lenne erejük megakadályozni a háborúitokat, megakadályozni, hogy a bűnbe süllyedjetek, és békében tartani titeket. De nézzétek, hogyan léptek át mindenen, ami a szavaitok szerint szent; nézzétek, hogyan taposjátok lábbal azt, amit isteni dolognak tartottatok.

66. Még egyszer mondom nektek: jobb lenne nektek, ha nem lenne egyetlen templomotok, egyetlen oltárotok, egyetlen szimbólumotok vagy képmásotok az egész földön, de a Lélekkel imádkozni tudnátok, és szeretni tudnátok Atyátokat, és hinni tudnátok benne anélkül, hogy helytartókra lenne szükségetek, és szeretnétek egymást, ahogyan tanítottam nektek a tanításomban. Akkor megmenekülnétek, azon az úton járnátok, amelyet vérem nyomai jelölnek – nyomok,

amelyekkel tanításaim igazságát pecsételtem meg. (280, 69-70)

Szentek tisztelete

67. Ezeket a tanításokat azért adom nektek, mert sok igaz ember lelkét szentté nyilvánítottátok, akiket imádtok és tiszteltek, mintha istenek lennének. Micsoda tudatlanság, emberiség! Hogyan ítélhetik meg az emberek egy lélek szentségét és tökéletességét pusztán emberi cselekedetei alapján?

68. Én vagyok az első, aki azt mondja nektek, hogy vegyétek példaképetekül azokat a jó példákat, amelyeket testvéreitek tetteikkel, életükkel, erényeikkel írtak; és azt is mondom nektek, hogy amikor rájuk gondoltok, remélhetitek lelki támogatásukat és befolyásukat. De miért emeltek nekik oltárokat, amelyek csak arra szolgálnak, hogy megsértsék azoknak a lelkeknek az alázatosságát? Miért hoztok létre kultuszokat az emlékük körül, mintha ők lennének az Istenség, és helyettesítitek velük az Atyát, akit a saját testvéreitek imádatában elfelejtetek? Milyen fájdalmas volt számukra az a dicsőség, amelyet itt nekik adtatok!

69. Mit tudnak az emberek az én ítéletemről azokról, akiket szenteknek neveznek? Mit tudnak azoknak a lényeknek a szellemi életéről, vagy arról a helyről, amelyet mindegyikük elnyert az Úrnál?

70. Senki se gondolja, hogy ezekkel a kinyilatkoztatásokkal a szívetekből ki akarom törölni azokat az érdemeket, amelyeket szolgáim az emberek között szereztek – éppen ellenkezőleg, akarom, hogy tudjátok, hogy nagy a kegyelem, amelyet nálam találtak, és hogy imáik révén sok mindent megadok nektek; de szükséges, hogy megszüntessétek tudatlanságotokat, amelyből a vallási fanatizmus, a bálványimádás és a babona fakad.

71. Ha érzitek, hogy azoknak a lényeknek a szelleme uralkodik életvilágotokon, bízzatok bennük, akik a szellemi világ részét képezik, hogy ti és ők, az Úr útján egyesülve, végrehajtsátok a szellemi testvériség munkáját – azt a munkát, amelyet én minden tanításom eredményeként várok. (115, 52-56)

Egyházi ünnepek

72. Ezen a napon, amikor az emberek tömegei nagy kiáltással sietnek templomaikba, hogy megünnepeljék azt a pillanatot, amikor a menny megnyílt, hogy befogadjon Engem, azt mondom nektek, hogy mindez csak egy hagyomány, amelynek célja az emberek szívének meghatása. Ezek csak rituálék, amelyek ma az én isteni szenvedésemet testesítik meg.

73. Ne kövessétek ezt a tendenciát azzal, hogy oltárokat és szimbólumokat állítotok fel. Ne

ábrázoljátok a szent eseményeket, és ne használjatok különleges ruhákat, hogy feltűnőek legyetek, mert mindez bálványimádás.

74. Hívjatok engem a szívetekből, idézzétek fel tanításaimat, és kövessétek példáimat. Ajánljátok fel nekem javulásotok adományát, és érezni fogjátok, ahogy a menny kapui megnyílnak, hogy befogadjanak benneteket.

75. Kerüljétek a hamis és profán ábrázolásokat, amelyeket rólam és szenvedésemről készítenek, mert senki sem tud engem megtestesíteni. Éljétek meg példámat és tanításomat. Aki így cselekszik, az megtestesítette Mesterét a földön. (131, 11-13, 16)

76. Emberiség: Ezekben a napokban, amikor Jézus születésére emlékeztek, engedjétek be a békét a szívetekbe, és jelenjetek meg mint egy egyesült és boldog család.

77. Tudom, hogy nem minden szív érez őszinte örömöt, amikor az én világra jövetelemre emlékeznek abban az időben. Nagyon kevesen vannak, akik időt szánnak a elmélkedésre és a összeszedettségre, és hagyják, hogy az öröm belső legyen, és hogy az emlékezés ünnepe a szellemben valósuljon meg.

78. Ma, mint minden időkben, az emberek a megemlékezés napjaiból profán és értelmetlen ünnepeket csináltak, hogy az érzékek számára szórakozást keressenek, messze attól, aminek a szellem örömeinek lennie kellene.

79. Ha az emberek ezt a napot arra használnák, hogy a szellemnek szenteljék, az isteni szereteten elmélkedve, amelynek megdönthetetlen bizonyítéka az a tény volt, hogy emberré lettem, hogy veletek éljek – bizony, mondom nektek, hitetek a lényetek legmagasabb szintjén ragyogna, és az lenne a csillag, amely megmutatná nektek az utat, amely hozzám vezet. Lelketek annyira átjárná a jóság, hogy életutatokon jótékonysággal, vigasztalással és szívélyességgel halmoznátok el a rászorulókat. Többnek éreznétek magatokat, mint testvérek, és szívből megbocsátanátok sértőiteknek. Gyengédséggel telnétek el a kitaszítottak, azoknak a szülők, menedék és szeretet nélküli gyermekeknek a látványától. Gondolnátok a béke nélküli népekre, ahol a háború elpusztította az emberi élet minden jóságát, nemességét és szentségét. Akkor imátok tiszta szívből szállna fel hozzám, és így szólna: „Uram, milyen jogunk van a békére, amíg olyan sok testvérünk szenved rettenetesen?”

80. Erre a válaszom a következő lenne: Mivel éreztétek embertársaitok fájdalmát, imádkoztatok és együttérzést tanúsítottatok, gyülekezzetek össze otthonotokban, üljetek le az asztalhoz, és örüljetek abban az áldott órában, mert ott leszek jelen. Ne habozzatok örülni, bár tudjátok, hogy abban a pillanatban sokan

szenvednek; mert igazán mondom nektek, ha örömötök őszinte, abból a béke és a remény lehelete árad majd, amely a szenvedőket úgy érinti, mint a szeretet fájdalma.

81. Senki se gondolja, hogy ki akarom törölni a szívetekből azt a legtisztább ünnepet, amelyet az év folyamán ünneplitek, amikor Jézus születésére emlékeztek. Csak azt akarom megtanítani nektek, hogy adjatok a világnak azt, ami neki jár, és a léleknek azt, ami neki jár; mert ha ennyi ünnepet tartotok az emberi események megünneplésére – miért nem hagyjátok ezt az ünnepet a léleknek, hogy gyermekké válva jöjjön el, hogy nekem adja át a szeretet ajándékát, hogy elnyerje a pásztorok egyszerűségét, hogy imádjon engem, és a bölcsek alázatát, hogy meghajoljon, és tudását az igazi bölcsesség Urának felajánlja?

82. Nem akarom elvenni az örömöt, amely ezekben a napokban körülveszi az emberek életét. Ez nem csupán a hagyomány ereje – hanem annak köszönhető, hogy irgalmasságom megérint benneteket, fényem megvilágít benneteket, szeretetem köpenyként borít be benneteket. Akkor a szívetek tele van reménnyel, örömmel és gyengédséggel, és elönt benneteket az a vágy, hogy ajándékozzatok, éljetek és szeressetek. Csak nem hagyjátok, hogy ezek az érzések és sugallatok mindig valódi nagylelkűségükben és őszinteségükben nyilvánuljanak meg; mert elpazaroljátok ezt az örömöt a világ élvezeteire, anélkül, hogy megengednétek, hogy a lélek, akinek kedvéért a Megváltó a világra jött, átélje azt a pillanatot, belépjen abba a fénybe, megtisztuljon és megmeneküljön. Mert az az isteni szeretet, amely emberré lett, örökké jelen van minden ember életútján, hogy az ember benne találja meg az életet. (299, 43-48)

Isten jelenléte a hamis kultuszformák ellenére

83. Mivel az ember anyagi lény, kénytelen az érzékszerveken keresztül keresni Engem, és mivel szellemi szemei nem nyitottak, kénytelen képmásomat létrehozni, hogy láthasson Engem. Mivel lelkileg nem tette magát érzékennyé, mindig anyagi csodákat és bizonyítékokat követel, hogy higgyen a létezésemben, és feltételeket szab nekem, hogy szolgáljon, kövessen, szeressen, és viszonozza azt, amit adok neki. Így látom az összes egyházat, az összes vallási közösséget, az összes szektát, amelyet az emberek az egész Földön létrehoztak. Áthatja őket a materializmus, a fanatizmus és a bálványimádás, a titkolózás, a csalás és a szentségtörés.

84. Mit fogadok el ebből? Csak a szándékot. Mi jut el hozzám mindebből? Gyermekeim lelki vagy testi szükséglete, a kevés szeretetük, a fény iránti vágyuk. Ez az, ami eljut hozzám, és én mindannyiukkal vagyok. Nem az

egyházakra, sem a formákra, sem a szertartásokra tekintek. Egyformán jövök minden gyermekemhez. Imádságban fogadom a lelküket. A mellkasomhoz húzom őket, hogy megöleljem őket, hogy érezzék a melegségemet, és ez a melegség ösztönzés és bátorítás legyen számukra a megpróbáltatások és a próbák útján. De azért, mert elfogadom az emberiség jó szándékát, nem engedhetem meg, hogy örökre a sötétben maradjon, bálványimádásába és fanatizmusába burkolózva.

85. Azt akarom, hogy az ember felébredjen, hogy a lélek felemelkedjen hozzám, és felemelkedésében megláthassa Atyja igazi dicsőségét, és elfelejtse a liturgiák és szertartások hamis ragyogását. Azt akarom, hogy amikor eléri valódi felemelkedését, megújuljon, megszabaduljon az emberi szükségektől, és legyőzze az érzékekhez való ragaszkodást, a szenvedélyeket, a bűnöket, és megtalálja önmagát; hogy soha ne mondja az Atyának, hogy földi féreg; hogy tudja, hogy az Atya a saját képmására és hasonlatosságára teremtette. (360, 14-16)

86. Sok vallási közösség létezik a földön, és többségük Krisztusba vetett hitre épül. Ennek ellenére nem szeretik egymást, és nem ismerik el egymást az Isteni Mester tanítványainak.

87. Nem gondoljátok, hogy ha mindannyian megértenék a tanításomat, akkor azt alkalmazták volna, és a felekezeteket a megbékélés és a béke felé vezették volna? De nem így történt. Mindannyian távolságot tartottak egymástól, amivel szellemileg elválasztották és megosztották az embereket, akik így ellenségnek vagy idegennek tekintik egymást. Mindenki eszközöket és érveket keres, hogy bebizonyítsa a másiknak, hogy ő az igazság birtokosa, és hogy a többiek tévednek. De senkinek nincs ereje és bátorsága ahhoz, hogy az összes egyesüléséért küzdjön, és senkinek nincs jó szándéka ahhoz, hogy felfedezze, hogy minden hitbeli meggyőződésben és minden istenimádatban van valami igazság. (326, 19-20)

15. fejezet – Álkeresztények, egyházi tévtanok és visszásságok

Névleges keresztények

1. Az emberiség nagy része kereszténynek nevezi magát; de a Mester azt mondja nektek: ha valóban keresztény lenne, szeretetével, alázatosságával és békéjével már rég legyőzte volna a többi embert. De a tanításom, amelyet már a „Második Korszakban” hagyottam hátra végrendeletként, nincs az emberiség szívében, nem él és nem virágzik az emberek cselekedeteiben. Poros könyvekben őrzik, és én nem azért

jöttem, hogy könyvekről beszéljek az embereknek.

2. Könyv helyett az életemet, a szavam és a cselekedeteimet, az emberként való szenvedésemet és halálomat hoztam nektek. Az ok, amiért az emberiség nagy része, amely kereszténynek nevezi magát, nem rendelkezik Krisztus békéjével és kegyelmével , az az, hogy az emberek nem veszik Őt példaképüknek, mert nem az Ő tanítása szerint élnek. (316, 5)

3. Hallgassatok rám, tanítványok, hogy kiirtsátok a régi hitbeli elképzeléseket az elmétekből. A kereszténység olyan hitcsoportokra oszlott, amelyek nem szeretik egymást, amelyek hamis ítéletekkel megalázzák, megvetik és fenyegetik testvéreiket. Mondom nektek, ezek szeretet nélküli keresztények, ezért nem is keresztények, mert Krisztus a szeretet.

4. Néhányan Jehova-t egy öregemberként ábrázolják, aki tele van emberi hibákkal, bosszúálló, kegyetlen és rettenetesebb, mint a legrosszabb földi bíróitok.

5. Nem azért mondom ezt nektek, hogy gúnyt űzzetek valakiből, hanem azért, hogy megtisztuljon az isteni szeretetről alkotott elképzelésetek. Most nem tudjátok, milyen módon imádtatok engem a múltban. (22, 33-35)

6. Hogyan lehetséges, hogy a kereszténynek nevező népek háborúval pusztítják egymást, sőt imádkoznak is, mielőtt elmennek megölni testvéreiket, és kérnek tőlem, hogy adjam meg nekik a győzelmet ellenségeik felett? Létezhet-e az én magom ott, ahol a szeretet helyett a gyűlölet, a megbocsátás helyett pedig a bosszú uralkodik? (67, 28)

7. Mindenféle hitvallású és vallású embernek azt mondom, hogy nem tudták a anyagi javakat a helyükre utalni, hogy aztán a szellemi javakat a nekik járó helyre állítsák. Ha az emberek betartanák törvényeimet, már innen is látnák az Ígéret Földjének tükörképét, és hallanák lakóinak hangjait.

8. Azt állítjátok, hogy hisztek a létezésemben, és hisztek az isteni mivoltomban; azt is mondjátok, hogy legyen meg az én akaratom. De igazán mondom nektek: milyen csekély a hitetek és az alávetettségetek abban, amit én rendelek! De én felébresztem bennetek az igazi hitet, hogy erősek legyetek azon az úton, amelyet nektek kijelöltem. (70, 12-13)

9. Ma nem követelem a véreteket, hogy feláldozzátok az életeteket. Amit tőletek kérek, az a szeretet, az őszinteség, a igazságosság, az önzetlenség.

10. Így tanítalak titeket, és ebben oktatlak titeket, és ezáltal nevelem az én Istenségem tanítványait ebben a Harmadik Korban; mert látom, hogy közömbösen nézitek a világ menetét, és ez azért van, mert nem tudtok beleélni magatokat az emberek szívébe, ahol annyi nyomorúság és annyi fájdalom van.

11. Nagy egyenlőtlenség uralkodik; mert látom az urakat, akiknek csak a korona hiányzik ahhoz, hogy királyoknak nevezhessék magukat, és látom az alattvalókat, akik igazi rabszolgák. Ebből harc robbant ki. Azok között az urak között, akik a világon meggazdagodtak, sokan vannak, akik keresztényeknek nevezik magukat, de mondom nektek, hogy alig ismerik a nevemet.
12. Azok, akik nem látják embertársaikban a felebarátjukat, akik gazdagságot halmoznak fel, és mások tulajdonát ragadják magukhoz, nem keresztények, mert nem ismerik az együttérzést.
13. Eljön a szellemi és az anyagi közötti küzdelem, az emberiség belekeveredik ebbe a konfliktusba. De mennyi szenvedést kell elviselnie, hogy eljöjjön az igazságosság győzelme! (222, 43-45)

Hitetlenek és vallási fanatikusok

14. Azt mondom nektek, hogy jobb nektek, ha bizonytalanságok és tagadások töltik be a lelketeket, mint ha hamis meggyőződések vagy hazugságok, amelyeket igazságnak tartotok. Az őszinte tagadás, amely a kételyből vagy a tudatlanságból fakad, kevesebb kárt okoz nektek, mint a hamis dolgok iránti kétszínű egyetértés. Az őszinte kétely, amely a megértésre éhezik, jobb, mint a bármely mítoszba vetett szilárd hit. A kétségbeesett bizonytalanság, amely fényért kiált, jobb, mint a fanatikus vagy bálványimádó bizonyosság.
15. Ma mindenhol a hitetlenek, a csalódottak és a megkeseredettek vannak túlsúlyban. Ezek lázadók, akik gyakran tisztábban látnak, mint a többiek, és nem érzik rituális viselkedésnek a rituális viselkedést. Azok a biztosítékok sem győzik meg őket, amelyeket azoktól hallottak, akik szellemileg vezetik az embereket. Mert azok a bonyolult elméletek nem töltik be a szívüket, amely tiszta víz után szomjazik, ami megnyugtatja félelmüket.
16. Azok, akiket lázadónak tartotok, kérdéseikben gyakran több megértés fényét mutatják, mint azok, akik azt gondolva, hogy tanultak és nagyok, válaszolnak rájuk. Ők tisztábban érzékelnek, látnak, hallanak és értenek, mint sokan, akik az isteni tanítások mestereinek nevezik magukat. (248, 12)
17. Milyen világos és egyszerű az igazság! Milyen világos és egyszerű a spiritualitás! És mégis – milyen nehéz megérteni azt annak, aki makacsul ragaszkodik fanatizmusának és hagyományainak sötétjéhez. Értelme nem képes felfogni, hogy létezik valami több annál, amit ő megért; szíve nem hajlandó elvetni azt, ami számára Isten és törvény volt: a hagyományt és a szertartást.
18. Gondoljátok talán, hogy megvetem azokat, akik egyáltalán nem akarnak felismerni az igazságomat? Nem, gyermekeim, irgalmasságom végtelenül nagy, és éppen hozzájuk fordulok, hogy

segítsek nekik kilépni börtönükből, hogy gyönyörködhessenek a fény szemlélésében. Nekik vannak fenntartva azok a próbák, amelyek szükségesek a hitre való ébredésükhöz. Ezek nem lesznek az erejüket meghaladó próbák, hanem olyan leckék, amelyek bölcsen igazodnak minden lélekhez, minden élethez, minden emberhez.

19. Onnan, azok közül a sötét agyak közül, azok közül a szívek közül, amelyek betegek a vallási fanatizmustól és a tudatlanságtól, látni fogjátok megjelenni az igazság nagy és szenvedélyes katonáit. Mert azon a napon, amikor megszabadulnak láncaiktól, sötétségüktől, és meglátják a fényt, nem fogják tudni visszatartani örömüket, és teljes torokból kiáltják majd, hogy visszatértem, hogy megmentsem a világot azzal, hogy a szellemiség lépcsőjén felemelem őket az igazi királyságba. (318, 48-50)

Jézus tanításának eltorzításai és azok következményei

20. Ugyanazzal a szellemi tartalommal adom nektek az igémet, amellyel a „Második Időben” szóltam hozzátok, és emlékeztettelek benneteket sok tanításomra, amelyet elfelejtettetek, vagy amelyektől elfordultatok őseitek téves értelmezései miatt.

21. Annyira megszegtétek a tanításomat, hogy azt mondhatom nektek: olyan utat hoztatok létre, amely teljesen eltér az enyémtől, de ugyanazt a nevet adtátok neki. Rajtam kívül senki sem tudott megszabadítani benneteket a tévedésetektől – az élet, a szeretet és az igazság szavainak segítségével.

22. Fedezzétek fel és értsétek meg tehát az én szavam most, amikor hallgattok rám, akkor fény lesz bennetek. Ez az az idő, amikor teljes egyértelműséggel mondom nektek, hogy a lélek reinkarnációja tény, hogy az emberiség kezdete óta létezik, mint az isteni igazságosság és szeretet fénye, amely nélkül nem tudnátok előrehaladni a lélek tökéletesítésének hosszú útján. (66, 63-65)

23. Nagyon keveset tártak fel az egyházak az embereknek a lélekről. De most felébrednek letargiájukból, és azok lesznek áldottak, akik legyőzik a kételyeket és a félelmeket, és felfedik az emberiség előtt az igazságot, amelyet eltitkoltak. Megvilágítom őket megbocsátásom, kegyelem és bölcsességem fényével.

24. Amikor az emberiség felismeri, hogy az egyházak nem csupán azért vannak, hogy az emberek erkölcsösen éljenek a földön, hanem azért is, hogy a lelket örök hazájába vezessék, az emberiség egy lépéssel előrehaladt lelki fejlődésének útján. (109, 15–16)

25. Jézusként az emberek között töltött életem után mindig küldtem olyanokat, akik „katonákként” vagy apostolokként jöttek, hogy cselekedeteikkel megerősítsék

tanításomat, és megakadályozzák, hogy az emberiség eltorzítsa tanításaimat. De sok „süket” és „vak”, akik az én szavamot tökéletlenül értelmezték, megosztottak voltak a véleményükben, és így hozták létre a szekták sokféleségét. De ha az emberek lelkileg elválasztottak egymástól – hogyan tudnának egymást szeretni a törvényem legfőbb parancsa szerint?

26. Ezért mondom nektek, hogy ez a civilizáció csak látszat, mert az emberek maguk rombolják le. Amíg az emberiség nem épít fel egy világot az igazságosság és a szeretet törvényem alapjaira, addig nem lesz része a békében és a szellem fényében, amelynek erényeire építve és alakítva teremtene egy igazi, felfelé fejlődő világot – mind a szellemi életben, mind a tudományban és az erkölcsben. (192, 17)

27. Csak a megújulás és a tökéletesedés eszménye fog titeket visszavezetni az igazság útjára.

28. Azok, akik az isteni törvény értelmezőinek tartják magukat, azt mondják nektek, hogy romlottságotok és engedetlenségetek miatt pokoli kínok várnak rátok, és hogy csak akkor, ha megbánásotokat kifejezitek, testeteket megkínozzátok és megsebezitek, és anyagi áldozatokat hoztok Istennek, Ő megbocsát nektek és bevezet benneteket az Ő országába – bizony, mondom nektek, tévedésben vannak.

29. Hová fogtok jutni, emberek, azok vezetésével, akiket ti a szent kinyilatkoztatások nagy mestereiként csodáltok, és akiket én tévelygőknek tartok? Ezért jövök, hogy megmentselek benneteket e tanítás fényével, amely előrevisz benneteket az én szeretetem útján. (24, 46-47)

30. Az emberek eltitkolták tanításom valódi jelentését, hogy helyette olyan Krisztust mutassanak nektek, aki még csak nem is annak a tükörképe, aki meghalt, hogy életet adjon nektek.

31. Ma tapasztaljátok annak következményeit, hogy elfordultatok a Mesterről, aki tanított benneteket. Fájdalom veszi körül benneteket, nyomja a nyomorúságotok, kínoz a tudatlanság. De eljött az idő, amikor az emberben szunnyadó képességek és adottságok felébrednek, és mint hírnökök hirdetik, hogy új korszak köszöntött be.

32. Az egyházak, a tudomány és az emberek igazságszolgáltatása megpróbálja majd megakadályozni annak terjedését, ami számukra idegen és káros befolyás. De nem lesz olyan hatalom, amely megállíthatná a szellem ébredését és fejlődését. A felszabadulás napja közel van. (114, 5-8)

33. Rosszul képviseltek engem a földön azok, akik azt állítják, hogy ismernek engem, és ez az oka

annak, hogy sokan hátat fordítottak nekem.

34. Nem azokat fogom számon kérni, akik ateistának nevezik magukat, mert kiszorítottak engem a szívükből, hanem azokat, akik – az igazságot eltorzítva – olyan Istent mutattak be, akit sokan nem tudtak elfogadni.

35. Minden, ami igazságos, egészséges és jó, tartalmazza az igazságot, amelyet én minden időkben hirdettem.

36. Eljött az óra, amikor újra szeretnetek kell az igazságot, vagyis amikor újra felismeritek az igazságosat és a jót. Mivel tőlem születtetek, el kell jutnotok oda, hogy a Magasztosat, az Örököt és a Tisztát keressétek. (125, 22-25)

37. Igen, Izrael, az emberi szív mindig az anyagi dolgok imádására törekedett, a fül a kellemes hangú szavakban gyönyörködött. Ezért az ember megváltoztatta azt, amit a „Második Időben" keresztény tanításként hoztam, amikor azt „vallássá" alakította át.

38. Az emberi szívben mindig felébredt az önzés, a kapzsiság és a hiúság, és ezek királyokká és urakká tették magukat, hogy a nép meghajoljon előttük, és hogy vazallussá, rabszolgává tegyék, a bűn láncaiba kössék, és a sötétségbe, a tájékozódásképtelenségbe és a zavarodottságba vezessék. (363, 36)

39. E kor teológusai kutatni fogják az én szavaimat és az új írásokat, és megkérdezik: „Ki vagy te, aki így beszéltél?" Ahogyan a régi írástudók és farizeusok lázadtak fel, és azt mondták nekem: „Ki vagy te, hogy megsérted és felváltod Mózes törvényét?" Akkor megértetem velük, hogy a három kinyilatkoztatás az egyetlen törvény, amelyet mindig tanítottam és követtem.

40. Sokan azok közül, akik ebben a korszakban elítélnek engem, azok közé tartoznak, akik a „Második Időben" kételkedtek. De én megőriztem őket, és újra a földre küldtem őket, hogy tanúi lehessenek törvényem győzelmének, és megnyíljanak a szemük a fényre. (234, 46-47)

A kereszténységben tapasztalható téves fejlemények és visszásságok

41. Az emberiség nagy része „kereszténynek" nevezi magát, anélkül, hogy egyáltalán tudná, mit jelent a „Krisztus" szó, vagy ismerné a tanítását.

42. Mit csináltatok az én szavaimból, a példámból, a tanításomból, amelyet egykor adtam nektek?

43. Valóban fejlettebb emberek vagytok-e, mint az akkori korszak emberei? Miért nem bizonyítjátok ezt szellemetek cselekedeteivel? Talán azt gondoljátok, hogy ez az élet örök, vagy talán azt, hogy csak az emberi tudomány révén kell fejlődnötök?

44. Megtanítottam nektek a törvény valódi betartását, hogy ezt a világot egy nagy templommá

alakítsátok, amelyben az igaz Istent imádják, ahol az ember élete állandó szeretetajándék lenne az Atyának, akit minden embertársában szeretnie kell, és így tisztelegnie Teremtője és Mestere előtt.

45. De ma, amikor visszatértem az emberekhez – mit találok ott? A hazugság és az önzés felváltotta az igazságot és a felebarát szeretetét; a büszkeség és a hiúság a szelídséget és az alázatot; a bálványimádás, a fanatizmus és a tudatlanság a fényt, a felemelkedést és a szellemiséget; A haszonszerzés és a szentségtörés uralkodik ott, ahol csak a kötelességtudatnak és az igazságosságnak kellene lennie; a gyűlölet és a testvérek közötti féktelen viszály felváltotta a testvériséget, a békét és a szeretetet.

46. De el fogok jönni a templomomba, hogy onnan elűzzem a kereskedőket, ahogyan azt a „Második Időben" a jeruzsálemi templomban tettem, és ismét azt fogom mondani nekik: „Ne tegyétek az imádkozó házat kereskedőházá." Megtanítom az embereket, hogy mindenki az igazi oltár előtt szolgáljon, hogy ne legyenek tovább tévedésben, és ne tévesszék meg őket a tudatlanságuk miatt a törvényem rossz értelmezései. (154, 15-20)

47. Példámat és apostolaim példáját nem mindenki vette példaképül, aki megpróbált követni engem. Sokan urakká váltak, ahelyett, hogy szolgák lettek volna, szívüket felsőbbrendűségi érzéssel és gőggel töltötték meg, és csak a gazdagságra, a pompára és a kitüntetésekre vágytak. Eközben megfeledkeztek a szegények nyomorúságáról, és közömbössé és érzéketlenné váltak mások nyomorúsága és szenvedése iránt. Ezért az emberek az igazság keresése során egyik felekezetről a másikra vándorolnak, ezért van szellemi szükségük új szekták létrehozására, hogy szabadon kereshessenek engem.

48. Azokat, akiket korábban szenteknek és félisteneknek tartottak, ma egy csalódott emberiség elutasítja.

49. Az emberek már nem keresik fel a gyóntatójukat, hogy feloldozza őket vétkeik alól, mert méltatlannak tartják ezt. És az örök pokol tüzével való fenyegetés már nem hat és nem rémíti meg a bűnös szívét.

50. Kihasználva ezt a szellemi tájékozódási zavart, a farkas leselkedik a sövény mögött.

51. Minden szolgámnak és minden képviselőmnek az a feladata, hogy békét teremtsen az emberek között, de ez ellentétes azzal, amit jelenleg tesznek. Mindenki magát tartja az elsőnek, mindenki a legerősebb akar lenni, és közben elfelejti, hogy az egyetlen Erős, aki én vagyok, mindnyájukban ott van.

52. Most már megérthetitek, miért ígértem meg nektek, hogy visszatérek a „Második Korszakban"; most már érthető számotokra, miért

tanítalak titeket újra. Mert csak az én szavam képes eltávolítani a szellem sötét kötéseit, egyedül az én szeretetem képes megváltani titeket bűneitektől. (230, 23–28)

53. Az én törvényem ellen elkövetett súlyos bűnök és vétkek miatt eljön az én ítéletem. Nem lesz egyetlen vétk sem, amelyet a tökéletes Mester ne javítana ki. Ne hagyjátok, hogy megzavarjanak titeket: javítsátok ki hibáitokat, és ne ítélkezzetek. Értsétek meg, hogy én soha nem büntetlek titeket – ti magatok büntetitek magatokat.

54. Megvilágosítom azt, aki tudatlanságból vétkezett, és bűnbánatra késztetem azt, aki tudatosan vétkezett, hogy mindketten teljes bizalommal az én megbocsátásomban járjanak el, és jóvátegyék az elkövetett hibát. Ez az egyetlen út, hogy hozzám jussatok.

55. Gondoljatok mindezekre, ti, papok, akik az embereket a különböző felekezeti utakon vezetitek. Imádkozzatok, és vezessétek híveiteket a szellemiség felé. Eljött az idő, hogy megbánjátok tévedéseiteket, és harcot kezdjetek az emberi materializmus ellen, amely halál és sötétség a lélek számára. Ehhez használjátok az igazságomat, fogjátok fegyverként az igémet, és éljetek a tanításomban.

56. Nincs kedvencem az egyik vagy a másik felekezet közül. Nem én állok a ti oldalatokon, hanem nektek kell az én oldalamon állnotok. Mert ha ezt teszitek, elértétek, hogy mindannyian szellemileg egyesüljetek. (162, 27-30)

57. Szellemiséggel teli tanításom meg fog gyökerezni ennek a népnek a szívében, hogy a jövőben az igazság és az élet gyümölcseit hozza. Szavam elterjed a földön, és nem hagy olyan helyet, ahol ne tisztítana, megvilágosítana és ítélne.

58. Akkor a népek elkezdnek felébredni a szellemi életre, az igaz és örök életre, és eltávolítják különböző kultuszformáik külsőséges és materialista részét, hogy kizárólag a törvényem lényegére összpontosítsanak.

59. Az emberiség felismeri majd a szellemiség által nyújtott erőt, és elfordítja tekintetét mindattól, ami oly sok évszázadon át visszatartotta.

60. Mi haszna van annak, hogy a kereszténység szimbóluma, azaz a kereszt, milliószámra található a földön, ha az emberek nem jó szándékúak és nem szeretik egymást?

61. A külsőségeknek már nincs hatalmuk az emberek felett, nincs többé tisztelet, sem jóhiszeműség, sem sajnálat azért, hogy megsértettek valakit. Ezért mondom nektek, hogy a szimbólumok és a kultikus formák eltűnnek, mert idejük lejárt, és a belső imádat lesz az, ami az embert a fény felé emeli, felmagasztalja és hozzám vezeti. (280, 63-67)

IV. A törvény – Isten- és embertárs-szeretet

16. fejezet – Az isteni törvény

Az isteni törvény hatalma

1. Sok ember tartja tanításomat elavultnak; ennek oka azonban az, hogy anyagiasságuk nem engedi meg nekik, hogy felfedezzék tanításaim örök tartalmát.

2. Törvényem megváltoztathatatlan. Az emberek, kultúráik, civilizációik és törvényeik azok, amelyek mulandóak, és mindebből csak az marad fenn, amit a Szellem szeretetének és irgalmának műveivel épített fel. Ő az, aki minden napi munka után, minden próbatétel után, amikor az isteni bölcsesség forrásához fordul, meglátja törvényem mozdíthatatlan szikláját és a mindig nyitott könyvet, amely a Szellem tanítását tartalmazza. (104, 31-32)

3. Minden embert megvilágítottam a fényemmel, és ezzel kinyilatkoztattam nekik az egyetlen létező igazságot; de látjátok, hogy minden ember és minden nép másképp érez, gondolkodik, hisz és értelmez.

4. Az emberek e különböző gondolkodásmódjai okozták megosztottságukat, mivel minden nép és minden faj más utakat követ, és másfajta eszményeket tart fenn.

5. A többség eltávolodott a fényes és igaz úttól, abban a hitben, hogy az isteni törvény betartása emberfeletti áldozatokat, lemondásokat és erőfeszítéseket jelent, és inkább saját maguk számára alapítottak vallási közösségeket és szektákat, amelyek törvényeinek betartása és szertartásainak végzése számukra könnyebb. Így az emberek azt hiszik, hogy csillapíthatják a fény és a felemelkedés iránti vágyat, amelyet lelkükben éreznek.

6. Sok század és sok korszak telt el anélkül, hogy az emberek ráébredtek volna arra, hogy törvényem betartása nem emberi áldozat, és hogy éppen ellenkezőleg, testüket és lelküket áldozzák fel a világnak, ha megszegik parancsaimat. Nem fogták fel, nem akarták megérteni, hogy aki az én szavaim szerint él, az megtalálja az igazi boldogságot, a békét, a bölcsességet és a dicsőséget, amelyet az anyagiassá vált emberek oly sokféleképpen képzelnek el.

7. A titeket körülvevő erkölcsi és tudományos világ a materialista eszmékkel rendelkező emberek műve – olyan embereké, akik csak az emberiség anyagi javulását törekedtek elérni, és én megengedtem nekik, hogy végezzék munkájukat, vigyék azt a végsőkig, megismerjék annak következményeit és betakarítsák gyümölcsét, hogy abból a tapasztalat fényét meríthessék. Abban a fényben fog megnyilvánulni az igazságosságom, és abban az igazságosságban lesz jelen a

törvényem, amely a szeretet. (313, 60-64)

8. Ha megengedném nektek, hogy tanításomat a saját akaratotok szerint, és nem az enyém szerint alkalmazzátok az életetekre – bizony, mondom nektek, ti soha nem találnátok ki a szellemi pangásotokból, és soha nem engednétek meg lelketeknek a fejlődését, kibontakozását és tökéletesedését.

9. Látjátok azokat az embereket, akik vallásukban lustává váltak, és már nem tesznek egyetlen lépést sem a fény felé, mert nem alávetették magukat annak, amit az isteni törvény parancsol, hanem megpróbálták a törvényt saját akaratuk alá rendelni azzal, hogy mítoszokkal és téves tanokkal töltötték meg.

10. Szükséges volt, hogy e kor sok embere megszabaduljon minden vallástól, hogy a Lélekkel kereshessen Engem, és kibontakoztathassa mindazokat a tulajdonságokat, adottságokat és képességeket, amelyeket lényük legmélyén éreznek. (205, 6-8)

Isten szeretetének törvénye a „ ” című műben

11. A ti Istenetek szól hozzátok, az én hangom a törvény. Ma újra halljátok, anélkül, hogy kőbe kellene vésni, vagy hogy elküldjem köztetek megtestesült Igémet. Az én isteni hangom az, amely eljut a szellemetekhez, és kinyilatkoztatja neki egy korszak kezdetét, amelyben az ember igazságossá válik, kibékül Teremtőjével és megtisztul, ahogyan meg van írva. (15, 8)

12. Jézuson keresztül adtam nektek a tökéletes tanítást. Tekintsétek át emberi életutamat a születéstől a halálig, és akkor a szeretet élő és tökéletes módon fog megnyílni előttetek.

13. Nem követelem tőletek, hogy Jézushoz hasonlóak legyetek, mert benne volt valami, amit ti nem érhettek el: hogy emberként tökéletes legyen, mivel az, aki benne volt, maga Isten volt korlátozott formában. De mégis azt mondom nektek, hogy kövessétek a példáját.

14. Örök törvényem mindig erről a szeretetről beszélt nektek. Az első időkben azt mondtam nektek: „Teljes szívből és teljes lélekből szeresd Istent”, és „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat.”

15. Később ezeket az inspiráló szavakat adtam nektek: „Szeressétek testvéreiteket, ahogyan az Atya szeretett titeket”; „Szeressétek egymást”.

16. Ebben az időben kinyilatkoztattam nektek, hogy Istent minden teremtettnél jobban kell szeretnetek, hogy Istent minden létezőben és minden létezőt Istenben kell szeretnetek, hogy embertársaitok iránt irgalmat és újra irgalmat kell gyakorolnotok, hogy az Atyát teljes dicsőségében lássátok; mert az irgalom szeretet. (167, 15-19)

17. Nem is mondom nektek, hogy ez a szellemi tanítás lesz a

világvallás; mert soha nem vallást hoztam, hanem törvényt. Arra korlátozom magam, hogy elmondjam nektek: az a törvény, amely diadalmaskodni fog a Földön, és maradandó érvényességgel bír majd az emberek létezésének megvilágítására, a szeretet törvénye lesz, amelyet tanításomban elmagyaráztam nektek, hogy teljes mértékben megértsétek.

18. Az emberiség még sok hamis cselekedetet fog véghezvinni a szeretet és a jótékonyság nevében, amíg meg nem tanul szeretni és igazi szeretetet gyakorolni, és sokan még felekezetről felekezetre kell vándorolniuk, amíg szellemük fel nem emelkedik a magasabb megismeréshez, és végre meg nem értik, hogy az egyetlen törvény, a szellem egyetemes és örök tanítása a szereteté, amelyhez mindenki eljut majd.

19. Minden vallás eltűnik, és csak Isten templomának fénye marad meg, amely az ember belsejében és kívül ragyog – annak a templomnak, amelyben mindannyian egyetlen istentiszteletet fogtok bemutatni: az engedelmesség, a szeretet, a hit és a jó szándék istentiszteletét. (12, 63-65)

Az isteni törvények megsértése és annak következményei

20. Ezen az ünnepélyes megemlékezés reggelén azt kérdezem tőletek: Mit tettetek azzal a törvénnyel, amelyet Mózes révén küldtem az emberiségnek? Vajon ezek a parancsolatok csak az akkori embereknek lettek-e adva?

21. Igazság szerint mondom nektek, hogy az a áldott mag nincs az emberek szívében, mert nem szeretnek engem, és egymást sem szeretik; nem tisztelik szüleiket, és nem tartják tiszteletben mások tulajdonát; ellenkezőleg, egymás életét veszik el, megszegik a házasságot, és szégyent hoznak magukra.

22. Nem halljátok-e minden ajkról a hazugságot? Nem vettétek-e észre, hogy az egyik nép hogyan rabolja el a békét a másiktól? És mégis az emberiség azt mondja, hogy ismeri a törvényemet. Mi lenne az emberekkel, ha teljesen elfelejtenék a parancsaimat? (15, 1-3)

23. A „Második Időben”, amikor Jézus bevonult Jeruzsálembe, azt találta, hogy a templom, az imádságnak és az istenimádatnak szentelt hely, piaccá változott, és a Mester buzgósággal kiűzte azokat, akik ilyen módon megszentségtelenítették azt, és így szólt hozzájuk: „Atyám háza nem piactér.” Ezek kevésbé voltak bűnösök, mint azok, akiknek feladata volt, hogy az emberek lelkét Isten törvényének betartására vezessék. A papok a templomot olyan hellyé változtatták, ahol a hatalomvágy és a pompakedvelés uralkodott, és ezt az uralmat megsemmisítették.

24. Ma nem használtam ostort azok megbüntetésére, akik megszentségtelenítették a

törvényemet. Megengedtem azonban, hogy saját vétkeik következményei érezhetőek legyenek az emberekben, hogy megértsék azok jelentését, és megértsék, hogy a törvényem hajthatatlan és megváltoztathatatlan. Megmutattam az embernek az utat, az egyenes utat, és ha eltávolodik tőle, kiteszi magát egy igazságos törvény szigorának, mert abban nyilvánul meg a szeretetem. (41, 55-56)

25. Újra felépítem templomomat – egy falak és tornyok nélküli templomot, mert az az emberek szívében van.

26. A Bábel tornya még mindig megosztja az emberiséget, de alapjai az emberek szívében fognak megsemmisülni.

27. A bálványimádás és a vallási fanatizmus szintén felépítette magas tornyait, de azok törékenyek, és össze kell omolniuk.

28. Bizony, mondom nektek, törvényeim – az isteni és az emberi törvények egyaránt – szentek, és maguk fogják megítélni a világot.

29. Az emberiség nem tartja magát bálványimádónak, de igazán mondom nektek, még mindig az Aranyborjút imádja! (122, 57)

30. A káosz visszatért, mert nincs erény, és ahol nincs erény, ott nem lehet igazság. Ennek oka nem az, hogy az Atya által Mózesnek átadott törvénynek nincs ereje, sem az, hogy Jézus tanítása csak a múlt időkre lenne alkalmazható. Mindkettő szellemi tartalmában örök törvény. De ismerjétek fel, hogy olyanok, mint egy forrás, amelynek vizét senki sem kényszerül meginni, hanem mindenki, aki közeledik ehhez a szeretet forrásához, saját akaratából teszi. (144, 56)

31. Értelmezzétek helyesen tanításomat; ne gondoljátok, hogy lelkem örömét leli abban, ha látja földi szenvedéseiteket, vagy hogy azért jövök, hogy elvegyek tőletek mindent, ami örömet okoz nektek, hogy abból gyönyörködhessek. Azért jövök, hogy elismerjétek és tiszteljétek törvényeimet, mert azok méltók a tiszteletetekre és figyelmetekre, mivel boldogságot hoznak nektek, ha engedelmeskedtek nekik.

32. Arra tanítottalak benneteket, hogy adjatok Istennek, ami Istené, és a „császárnak”, ami a „császáré”; de a mai emberek számára csak a „császár” létezik, és Uruknak nincs mit felajánlaniuk. Ha legalább a világnak csak a szükségeset adnátok, szenvedéseitek kisebbek lennének. De a „császár”, akinek hagyjátok, hogy meghatározza cselekedeteiteket, értelmetlen törvényeket írt elő nektek, rabszolgákká tett benneteket, és elveszi az életeteket anélkül, hogy bármit is adna cserébe.

33. Gondoljatok bele, mennyire más a törvényem, amely sem a testet, sem a lelket nem köti meg. Csak szeretettel győz meg benneteket, és jósággal vezet

benneteket. Mindent önzetlenül és önérdek nélkül ad nektek, és mindent megjutalmaz és meghálál nektek az idő múlásával. (155, 14-16)

A legfőbb törvény betartása

34. Amikor az Úr azt mondta nektek: „Teljes szívből és teljes lélekből szeresd Istent, és felebarátodat, mint önmagadat”, és ha a Mester a szeretet tanítását hirdette nektek, akkor ez a szellemi hang, amely ugyanabból a forrásból származik, azt mondja nektek, hogy ragaszkodjatok a szeretet törvényéhez, mert olyan hatalma van, amellyel a világ legnagyobb seregei sem rendelkeznek, és hogy hódításaik biztosak és tartósak lesznek, mert mindaz, amit a szeretet alapjaira építetek, örök életet fog élvezni. (293, 214 67)

35. Megmutatom nektek a lélek igazi életét, hogy ne éljetek indokolatlan fenyegetések alatt, és ne csak a büntetéstől való félelemből tartsátok be a törvényemet, amiről azok beszéltek nektek, akik nem tudták helyesen értelmezni az én szavam.

36. Fogjátok fel a törvényemet, nem bonyolult és nem nehéz megérteni. Senki, aki ismeri és az szerint cselekszik, nem szégyenül meg, és nem ad teret hamis szavaknak vagy jóslatoknak, téves elképzeléseknek vagy rossz értelmezéseknek.

37. Törvényem egyszerű, mindig megmutatja az utat, amelyet követnetek kell. Bízzatok bennem, én vagyok az út, amely elvezet titeket a fehér, ragyogó városba, az Ígéret Földjére, amely kapuit nyitva tartja, várva érkezéseteket. (32, 9)

38. Mikor fogtok végre meggyőződni arról, hogy csak a törvényem betartásában találhatjátok meg az egészséget, a boldogságot és az életet?

39. Elismeritek, hogy az anyagi életben vannak elvek, amelyekhez alkalmazkodnotok kell, hogy túlélhessetek. De elfelejtettétek, hogy a szellemi életben is vannak elvek, amelyeket tisztelnetek kell, hogy az ember részesülhessen az örök élet forrásában, amely az Istenségben létezik. (188, 62)

40. Gondoljatok arra, hogy egyedül én vagyok a ti üdvösségetek. A múltban, a jelenben és a jövőben is a törvényem volt, van és lesz a lelketek útja és vezetője.

41. Áldottak legyenek azok, akik a törvényemre támaszkodnak, mert az útkereszteződéseknél soha nem tévednek el. Eljutnak az Ígéret Földjére, és diadalmas éneket zengenek. (225, 31-32)

42. Tudom, hogy minél nagyobb lesz a megismerésetek, annál nagyobb lesz a szeretetetek irántam.

43. Amikor azt mondom nektek: „Szeressetek engem” – tudjátok, mit akarok ezzel mondani nektek? Szeressétek az igazságot, szeressétek a jót, szeressétek a fényt, szeressétek egymást,

szeressétek az igazi életet. (297, 57-58)

44. Azt akarom, hogy szeressétek egymást, ahogy én szeretlek titeket, és magatokat is. Mert nem csak egy bizonyos számú ember vezetését és irányítását bíztam rátok, hanem az első kötelességetek velem szemben az, hogy vigyázzatok magatokra. Szeressétek egymást, annak tudatában, hogy ti vagytok Teremtőtök élő képmása. (133, 72)

45. A küldetés, amelyet a földi népemre bíztam, nagy és nagyon kényes. Ezért minden korszakban felkerestem őket, hogy szavaimmal inspiráljam őket, és kinyilatkoztassak nekik még egy kicsit a törvény tartalmából.

46. A szeretet, a jóság és az igazságosság törvénye volt az a szellemi örökség, amelyet minden korszakban elhoztam nekik. Leckéről leckére én az emberiséget arra a felismerésre vezettem, hogy a törvény egyetlen parancsolatba foglalható: a szeretet parancsolatába. Szeressétek az Atyát, aki az élet teremtője, szeressétek embertársaitokat, akik az Atya részei, szeressétek mindazt, amit az Úr teremtett és elrendezett.

47. A szeretet a bölcsesség, a nagyság, az erő, a felemelkedés és az élet alapja, forrása és magja. Ez az igazi út, amelyet a Teremtő kijelölt a lélek számára, hogy lépésről lépésre, otthonról otthonra egyre nagyobb közelséget érezzen Hozzám.

48. Ha az ember az idők kezdete óta a szellemi szeretetből Isten-szolgálatot csinált volna, ahelyett, hogy bálványimádó szertartásokba és vallási fanatizmusba süllyedt volna, akkor ez a világ, amely ma az emberek félelmétől és nyomorúságától egy könnyek völgyévé vált, a béke völgye lenne, amelyben a lelkek érdemeket szereznének, hogy e földi élet után eljussanak azokba a szellemi otthonokba, ahová a léleknek a felfelé vezető fejlődés útján el kell jutnia. (184, 35-38)

17. fejezet – Isten imádásának új módja

Az imádat formáinak fejlődése

1. Milyen lassan halad az emberiség Isten imádásának tökéletessége felé!

2. Valahányszor új tanítással jövök hozzátok, az számotokra túlságosan messze előrehaladottnak tűnik a fejlődési szintetekhez képest. De értsétek meg, hogy egy korszakot bocsátok rendelkezésetekre, hogy amíg az tart, megértsétek és beépítsétek az életetekbe. (99, 30-31)

3. Az állatáldozatokat, amelyeket Jehova oltárán mutattatok be, Ő elfogadta. De ez nem volt a legjobb módja annak, hogy lelketeket az Úrhoz emeljétek. Ezért jöttem el hozzátok Jézusként, hogy megtanítsam nektek az isteni

parancsolatot, amely azt mondja nektek: Szeressétek egymást.

4. Most azt mondom nektek, hogy azokat a tanításokat, amelyeket a „Második Időben” Jézus cselekedetei által hirdettem nektek, egyszer megváltoztatták, máskor pedig rosszul értelmezték. Ezért jöttem el, ahogyan bejelentettem nektek, hogy megvilágítsam az igazságomat. Akkori áldozatom sok állatáldozatot elkerült, és egy tökéletesebb Isten-imádást tanítottam nektek.

5. Új kinyilatkoztatásom ebben az időben azt fogja eredményezni, hogy az emberiség megértse: nem szabad a szimbolikus kultikus formákat használni anélkül, hogy előbb megértené azok jelentését, mivel azok csak tanításaim szimbolikus ábrázolásai. (74, 28)

6. Az ima az a szellemi eszköz, amelyet én ihlettem az embernek, hogy párbeszédet folytasson az én istenségemmel. Ezért kezdettől fogva vágyként, a lélek szükségleteként, menedékként nyilvánult meg bennetek a megpróbáltatások óráiban.

7. Aki nem ismeri az igazi imát, az nem ismeri az általa hozott boldogságot, nem ismeri az egészség és a jótetemények forrását, amelyek benne rejlenek. Bár érzi a késztetést, hogy közeledjen hozzám, beszéljen velem és kérését elém terjessze, de mivel szellemi éretlenségben szenved, az áldozat, hogy csupán gondolatait emelje felém, olyan szegényesnek tűnik számára, hogy azonnal valami anyagi dolgot keres, amit felajánlhat nekem, mert úgy véli, hogy azzal jobban tisztel engem.

8. Így az emberek bálványimádásba, fanatizmusba, rítusokba és külsőséges kultuszokba süllyedtek, amivel elfojtották lelküket, és megfosztották őket attól az áldott szabadságtól, hogy közvetlenül Atyjukhoz imádkozzanak. Csak akkor, ha a fájdalom nagyon heves, ha a gyötrelem eléri az emberi erők határait, szabadul fel a lélek, megfeledkezik a formalitásokról, és ledönti bálványait, hogy felemelkedjen, és a szíve legmélyéből kiáltson: „Atyám, Istenem!”

9. Látjátok, hogyan vannak a népek ebben a materializmus korában azzal elfoglalva, hogy háborút folytassanak egymás ellen? De mondom nektek, hogy sokan ott, a háborús események közepette, felfedezték az imádság titkát – azt az imádságot, amely a szívből fakad, és sürgős segélykiáltásként, panaszul, könyörgő kérésként jut el hozzám.

10. Amikor aztán útjuk során megtapasztalták a kért csodát, tudták, hogy nincs más módja Istenhez szólni, csak a lélek nyelvén. (261, 22-24, 27)

Látszatimádságok odaadás és hit nélkül

11. Ó, minden hitvallású gyermekeim, ne öljétek meg a lélek legnemesebb érzéseit, és ne

próbáljátok azokat külsőséges szokásokkal és kultuszokkal kielégíteni.

12. Nézzétek: ha egy anyának nincs mit felajánlania szeretett kisgyermekének, a szívéhez szorítja, minden szeretetével megáldja, csókokkal borítja, szeretettel néz rá, könnyeivel áztatja; de soha nem próbálja meg csalni üres szeretetnyilvánításokkal.

13. Honnan veszitek azt az ötletet, hogy én, az Isteni Mester, jóváhagyom, hogy megelégedjetek olyan szertartásokkal, amelyek minden szellemi értéktől, minden igazságtól és szeretettől mentesek, és amelyekkel megpróbáljátok becsapni a lelketeket, elhitve vele, hogy táplálkozott, miközben valójában az igazság tekintetében egyre tudatlanabbá válik? (21, 20-21)

14. Az ima egy kegyelem, amelyet Isten adott az embernek, hogy útmutatóként szolgáljon neki a (szellemi) felemelkedéshez, fegyverként a védekezéshez, könyvként a tanuláshoz, és balzsamként a gyógyuláshoz és minden betegségből való felépüléshez.

15. Az igazi ima eltűnt a földről; az emberek már nem imádkoznak, és ha megpróbálják, akkor csak az ajkaikkal teszik, ahelyett, hogy a lelkükkel szólnának hozzám, és üres szavakat, szertartásokat és színjátékot használnak. Hogyan akarnak az emberek csodákat látni, ha olyan formákat és gyakorlatokat alkalmaznak, amelyeket Jézus nem tanított?

16. Szükséges, hogy az igazi ima visszatérjen az emberek közé, és én vagyok az, aki újra megtanítom nektek. (39, 12-14)

17. Tanítsatok imádkozni, értessétek meg embertársaitokkal, hogy a lelküknek kell párbeszédet folytatnia Teremtőjével, hogy belássák: imáik szinte mindig a test kiáltása, a félelem kifejezése, hitetlenségük, lázadásuk vagy irántam érzett bizalmatlanságuk bizonyítéka.

18. Érthetővé tegyétek embertársaitok számára, hogy nem kell megkínozniuk vagy megcsonkítaniuk testüket ahhoz, hogy megindítsák a lelkemet, hogy felébresszék az együttérzésemet vagy irgalmasságomat. Azok, akik testi szenvedéseket és vezekléseket róznak magukra, azért teszik ezt, mert a legcsekélyebb fogalmuk sincs arról, melyek a legkedvesebb áldozatok számomra, és nincs elképzelésük az Atyátok szeretetéről és irgalmáról sem.

19. Gondoljátok, hogy a szemetekben lévő könnyekre és a szívetekben lévő fájdalomra van szükségem ahhoz, hogy irgalmazzak nektek? Ez azt jelentené, hogy keménységet, érzéketlenséget, közönyösséget, önzést tulajdonítotok nekem. El tudjátok képzelni ezeket a hibákat abban az Istenben, akit szerettek?

20. Milyen keveset törekedtetek arra, hogy megismerjetek engem!

Ennek az az oka, hogy nem képeztétek az elméteket arra, hogy a Lélekkel összhangban gondolkodjon. (278, 17-20)

21. Ma hagyjátok magatok mögött a földet néhány pillanatra, és gyertek hozzám a szellemben.

22. Sok évszázadon át az emberek elmulasztották a helyes imádkozás módját, ezért nem erősödtek meg, és életútjukat sem világította meg az én szeretetem, mivel érzékeikkel imádkoztak, és nem a szellemükkel.

23. A bálványimádás, amelyre az ember annyira hajlamos, olyan volt, mint egy méreg, amely megakadályozta, hogy élvezze a belső imádság szellemi örömeit.

24. Mennyi nyomorúságot cipeltek magukkal az emberek, csak azért, mert nem tudtak imádkozni! És ez természetes, tanítványok. Mert milyen lelki erővel rendelkezhet egy emberi lény, hogy ellenálljon az élet kísértéseinek, ha nincs semmije, amivel közel kerülhetne az élet forrásához, amely az én szellememben létezik ? A mélységekben, az árnyékokban keres engem, pedig felemelkedhetne, hogy a csúcsokon, a fényben találjon rám.

25. Ó, ha csak a mai emberek megértenék az ima erejét – hány emberfeletti cselekedetet hajtanának végre! De a materializmus korszakát élik át, amelyben még az isteni dolgokat is megpróbálják materializálni, hogy megérinthessék és láthassák őket. (282, 61-64)

Az igazi imádság

26. Áldom azokat, akik imádkoznak. Minél szellemesebb az imájuk, annál nagyobb a béke, amelyet éreztetem velük.

27. Ezt könnyen megmagyarázhatjátok magatoknak; mert aki imádkozni akar, és ehhez kénytelen leborulni képek vagy tárgyak előtt, hogy érezze az isteni jelenlétét, az nem fogja megtapasztalni az Atya jelenlétének szellemi érzését a szívében.

28. „Boldogok, akik látás nélkül hisznek” – mondtam egyszer, és most újra elmondom; mert aki szemét a világ dolgai elől elzárja, megnyitja a szellemi dolgok előtt, és aki hisz szellemi jelenlétemben, annak éreznie kell azt, és örülnie kell neki.

29. Mikor fogják abbahagyni a földi emberek, hogy megtagadják lelküknek azt az örömöt, hogy közvetlen imádság vagy – ami ugyanaz – lélektől lélekig szóló imádság révén érezzék jelenlétemet a szívükben? Akkor, amikor fényem megvilágítja az emberek életét, megismerik az igazságot és megértik tévedéseiket.

30. Most van a megfelelő idő az imádkozásra és a meditációra; de olyan imákkal, amelyek mentesek a fanatizmustól és a bálványimádástól, és nyugodt, mély elmélkedéssel az én isteni szavamról.

31. Minden óra és minden hely alkalmas lehet az imádkozásra és a

meditációra. Tanításaimban soha nem mondtam nektek, hogy lennének olyan helyek vagy pillanatok, amelyek kifejezetten erre lennének rendeltetve. Miért keressétek a világon bizonyos helyeket az imádkozáshoz, amikor a lelketek nagyobb, mint a világ, amelyben éltek? Miért korlátoztok engem szobrokra és ilyen korlátozott helyekre, amikor én végtelen vagyok?

32. Az emberek lelki szegénységének és földi sorscsapásainak legsúlyosabb oka a tökéletlen imádkozásuk, ezért mondom nektek, hogy ennek a felismerésnek el kell jutnia az egész emberiséghez. (279, 2-7)

33. Nem mindig imádkoztok ugyanolyan belső összpontosítással, ezért nem is mindig tapasztaljátok meg ugyanazt a békét vagy ugyanazt az ihletet.

34. Vannak olyan alkalmak, amikor ihletet kaptok, és a gondolatok felemelkednek; és vannak mások, amikor teljesen közömbösek maradtok. Hogyan akartok így mindig ugyanúgy fogadni az üzeneteimet? Meg kell tanítanotok a lelketeket, sőt a testeteket is, hogy az imádság pillanataiban együttműködjenek a Lélekkel.

35. A szellem mindig készen áll arra, hogy egyesüljön Velem; de szüksége van a test jó állapotára, hogy azokban a pillanatokban felemelkedhessen, és megszabadulhasson mindattól, ami földi életében körülveszi.

36. Törekedjetek az igazi imádság elérésére; mert aki tud imádkozni, magában hordozza a béke, az egészség, a remény, a lelki erő és az örök élet kulcsát.

37. Törvényem láthatatlan pajzsa meg fogja védeni az üldözésektől és a veszélyektől. Szájában láthatatlan kardot fog hordozni, hogy legyőzze minden ellenségét, aki az útjába áll. Egy világítótorony fogja megvilágítani útját a viharok közepette. A csoda mindig elérhető lesz számára, amikor csak szüksége van rá, legyen az saját maga vagy embertársai javára.

38. Imádkozzatok, gyakoroljátok a Lélek ezen magas ajándékát, mert ez az erő fogja mozgatni a jövő embereinek életét — azokét, akik már a testben elérik a kapcsolatot a saját lelkük és az én lelkem között.

39. A családapák az imádság révén megkapják az ihletet, hogy gyermekeiket vezessék.

40. A betegek az imádság révén nyerik el az egészséget. A kormányzók az imádságban keresett fény segítségével oldják meg nagy problémáikat, és a tudósok is az imádság ajándékán keresztül kapják meg a kinyilatkoztatásokat. (40, 40-47)

41. Tanítványok: A „Második Időben” apostolaim megkérdezték tőlem, hogyan imádkozzanak, és én megtanítottam nekik a tökéletes imát, amelyet ti „Mi Atyánknak” neveztek.

42. Most azt mondom nektek: merítsetek ihletet ebből az imából,

annak tartalmából, alázatosságából és hitéből, hogy lelketek párbeszédet folytasson az enyémmel. Mert akkor már nem a testi ajkak fogják kimondani azokat az áldott szavakat, hanem a lélek, amely saját nyelvén szól hozzám. (136, 64)

43. Vigyázzatok arra, hogy ne csak az ajkaitok nevezzenek engem „Atyának", mert sokan közületek ezt mechanikusan szokták tenni. Azt akarom, hogy amikor azt mondjátok: „Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved", ez az ima a legmélyebb szívből jöjjön, és minden mondatot átgondoljatok, hogy utána ihletet kapjatok és tökéletes közösségben legyetek velem.

44. Megtanítottam nektek azt a hatalmas, tökéletes imát, amely valóban közelebb hozza a gyermeket az Atyához. Ha a „Atya" szót buzgósággal és tisztelettel, felmagasztalással és szeretettel, hittel és reménnyel ejtitek ki, a távolságok eltűnnek, a tér eltűnik, mert ebben a pillanatban, amikor lélek lélekhez szól, Isten sem távol van tőletek, sem ti nem vagytok távol Tőle. Imádkozzatok így, és szívetekben teljes kézzel fogjátok fogadni szeretetem jótéteményét. (166, 52-53)

A tökéletes ima négy szempontja

45. Küzdelmetek, küzdelmetek a lelki tökéletesség eléréséért. Megmutattam nektek az utat, hogy elérjétek ezt a célt. Rábízottam rátok az imát, mint minden anyagi fegyvernél felsőbbrendű „fegyvert", hogy megvédjen titeket az élet útján a cselszövés ellen. De a legjobb fegyvert akkor fogjátok birtokolni, ha betartjátok a törvényemet.

46. Miből áll az imádság? Az imádság kérés, közbenjárás, imádat és lelki elmélkedés. Minden része szükséges, és az egyik a másikból fakad. Mert igazán mondom nektek: a kérés abból áll, hogy az ember arra kér engem, hogy teljesítsem kívánságait, kielégítsem vágyait – azt, amit életében a legfontosabbnak és a leghasznosabbnak tart. És igazán mondom nektek, gyermekeim, az Atya meghallgatja a kérést, és mindenkinek megadja azt, amire a legnagyobb szüksége van, amikor az az ő javát szolgálja. De vigyázzatok, ne kérjetek olyasmit, ami ellentétes lelketek üdvösségével. Mert azok, akik csak anyagi javakat, testi gyönyöröket és mulandó hatalmat kérnek, azt kérik, hogy lelküket láncokba verjék.

47. A testi gyönyörök csak szenvedést hoznak magukkal – nemcsak ebben a világban, hanem a szellemi világba való átlépés után is; mert még oda is eljuthat azoknak a testi vágyaknak a hatása; és mivel a lélek nem tud megszabadulni tőlük, továbbra is azok a vágyak gyötrik, és újra és újra vissza akar térni a Földre, hogy reinkarnálódjon és továbbra is anyagi életet éljen. Ezért, gyermekeim, csak azt

kérjétek, amire valóban szükségetek van lelketek javára.

48. Az imádság második fajtája, a közbenjárás, a felebarát iránti szeretetből fakad, abból a szeretetből, amelyet Mesterként tanítottam nektek, amikor erre a világra jöttem. Imádkozzatok közeli és távoli testvéreitekért, azokért, akik a különböző nemzetekben szenvednek a háború következményeitől, akik elviselik e világ mulandó uralkodóinak zsarnokságát.

49. Készüljetek fel, ó gyermekeim, imádkozzatok embertársaitokért, de ebben a közbenjárásban is tudnotok kell imádkozni, mert ami fontos, az a lélek. Ha egy testvéretek, szüleitek vagy gyermekeitek betegek, imádkozzatok értük, de ne ragaszkodjatok ahhoz, hogy ebben az életben maradjanak, ha ez nem az, amire a léleknek szüksége van. Inkább imádkozzatok azért, hogy ez a lélek megszabaduljon, hogy szenvedéseiben megtisztuljon, hogy a fájdalom elősegítse a lélek felfelé irányuló fejlődését. Ezért tanította nektek a Mester már a „Második Időben": „Atyám, legyen meg a te akaratod." Mert az Atya jobban tudja, mint bármelyik gyermeke, mire van szüksége a léleknek.

50. Az imádság harmadik fajtája, az Isteni Szellem imádata, minden tökéletes dolog imádatát jelenti; mert ezen imádságfajta révén egyesülhettek a tökéletességgel, a szeretettel, amely az egész világegyetemet átöleli. Az imádatban megtalálhatjátok azt a tökéletességi szintet, amelyet mindannyian el kell érnetek, és az imádat tovább vezet titeket a szellemi elmélkedéshez, amely az imádattal együtt elvezet titeket az Isteni Lélekkel való egyesüléshez, az Örök Élet forrásához – ahhoz a forráshoz, amely nap mint nap erőt ad nektek, hogy eljussatok az Atya országába.

51. Így kell imádkoznotok: a kéréssel kezdve a szellemi elmélkedésig. Ez erőt ad nektek.

52. Ha aztán jól felkészültetek, ne csak magatokért küzdjetek, hanem azért is, hogy segítsétek embertársaitokat ezen az úton járni. Mert nem érhetitek el a lelketek üdvösségét egyedül magatok számára, hanem küzdenetek kell az egész emberiség üdvösségéért. (358, 10-17)

A szavak nélküli, spontán szívből jövő ima

53. Népem, itt van a Szentlélek hangja, Isten szellemi kinyilatkoztatása az értelmetek révén, amely nem új törvényt vagy új tanítást tár fel előttetek, hanem egy új, fejlettebb, szellemesebb és tökéletesebb módszert arra, hogy kapcsolatba lépjetek az Atyával, befogadjátok Őt és imádjátok Őt. (293, 66)

54. Hányan vannak, akik hallják az én szavam, akik annak nagy értelmezőivé váltak, és mégis nem ők a tanításom legjobb cselekvő tanítványai, nem teljesítik azt az

isteni parancsot, amely azt mondja nektek: „Szeressétek egymást.”

55. Nézzétek viszont, milyen könnyen megváltozik az, aki tanításomnak akár csak egy apró részét is gyakorlatba ülteti. Akartok erre példát?

56. Volt valaki, aki egész életében szóval imádkozott nekem, hogy szeret engem – imákat, amelyeket mások fogalmaztak meg, és amelyeket ő nem is értett, mert olyan szavakból álltak, amelyek jelentését nem ismerte. De hamarosan megértette, hogyan kell igazán imádkozni, és félretéve régi szokásait, lelke legmélyére koncentrált, gondolatait Isten felé emelte, és először érezte meg Őt.

57. Nem tudta, mit mondjon Urának, a mellkasa zokogni kezdett, és a szemeiből könnyek hullottak. Elméjében csak egy mondat formálódott, amely így szólt: „Atyám, mit mondhatnék Neked, amikor nem tudok veled beszélni?”

58. De azok a könnyek, azok a zokogások, az a belső gyönyör, sőt még a zavarodottsága is olyan gyönyörű nyelven szóltak az Atyához, amilyet soha nem fogtok megtalálni sem emberi nyelvetekben, sem könyveitekben.

59. Az ember dadogása, aki szellemileg imádkozni kezd Urához, hasonlít a kisgyermekek első szavaihoz, amelyek örömöt és gyönyört jelentenek szüleiknek, mert egy olyan lény első megnyilvánulásait hallják, amely kezd felemelkedni az életbe. (281, 22-24)

60. A fejlettebb lélek tudja, hogy az emberi szó szegényessé és kicsinyessé teszi a szellemi gondolat kifejezését. Ezért elhallgattatja az anyagi ajkakat, hogy felemelkedjen, és az Isten által egyedül ismert nyelven kimondja azt a titkot, amelyet lényének legmélyén rejtve hordoz magával. (11, 69)

61. Milyen nagy örömet okoztok lelkemnek, amikor látom, hogy gondolataitokat Atyátok felé emelitek. Éreztetem veletek jelenlétemet, és békével árasztalak el benneteket.

62. Keressetek Engem, beszéljetek Velem, ne törődjetek azzal, hogy gondolataitok túl ügyetlenek ahhoz, hogy kifejezzék kéréseteket; Én meg fogom érteni őket. Beszéljetek hozzám azzal a bizalommal, amellyel az ember az Atyjához szól. Bízzátok rám panaszaitokat, ahogyan a legjobb barátotoknak tennétek. Kérdezzetek tőlem, amit nem tudtok, mindent, ami számotokra ismeretlen, és én a Mester szavával fogok hozzátok szólni. De imádkozzatok, hogy abban az áldott pillanatban, amikor lelketek felemelkedik hozzám, megkapjátok azt a fényt, erőt, áldást és békét, amelyet Atyátok ad nektek. (36, 15)

63. Csendben meséljetek nekem szenvedéseitekről, bízzátok rám vágyaitokat. Bár mindent tudok, azt akarom, hogy fokozatosan megtanuljátok megfogalmazni saját imátokat, amíg el nem éritek azt a

szintet, hogy lelketek tökéletes párbeszédet folytasson az Atyával. (110, 31)

64. Az ima lehet hosszú vagy rövid, attól függően, hogy mire van szükség. Ha úgy kívánjátok, órákat is eltölthettek abban a lelki gyönyörben, ha testetek nem fárad el, vagy ha más kötelesség nem igényli a figyelmeteket. És lehet olyan rövid is, hogy csupán egy másodpercre korlátozódik, ha valamilyen próbatételnek vagytok kitéve, amely hirtelen meglepetésként ért benneteket.

65. Nem azok a szavak jutnak el hozzám, amelyekkel az elmétek megpróbálja megfogalmazni az imát, hanem a szeretet, a hit vagy a szükség, amellyel előttem jelenetek meg. Ezért mondom nektek, hogy lesznek olyan esetek, amikor imátok csak egy másodpercig tart, mert nem lesz időtök gondolatokat, mondatokat vagy ötleteket megfogalmazni, ahogyan szoktátok.

66. Bárhol hívhattok Engem, mert számomra a hely nem számít, mivel amit keresek, az a lelketek. (40, 36-38)

67. Amikor a „Második Időben” egy asszony megkérdezte Jézust, hogy Jeruzsálem-e az a hely, ahol Istent imádnia kell, a Mester így válaszolt neki: „Eljön az idő, amikor sem Jeruzsálem, sem más hely nem lesz a megfelelő hely Isten imádására, mert Őt a Lélekben és az Igazságban fogják imádni”, vagyis lélektől lélekig.

68. Amikor tanítványaim arra kérték, hogy tanítsam meg őket imádkozni, példaként adtam nekik azt az imát, amelyet ti „Mi Atyánknak” neveztek, amivel megértettem velük, hogy az igazi, tökéletes ima az, amely – akárcsak Jézusé – spontánul jön a szívből, és feljut az Atyához. Tartalmaznia kell engedelmességet, alázatot, bűnvallomást, hálát, hitet, reményt és tiszteletet. (162, 23-24)

A napi imádság

69. Szeretett tanítványok: Gyakoroljátok naponta a lelki imát, és tegyetek bele minden jó szándékotokat, hogy tökéletesedjetek.

70. Gondoljatok bele: azon túl, hogy bensőséges közösségbe kerültök Mesteretekkel, és ezekben a pillanatokban végtelen békét tapasztaltok, ez a legjobb alkalom számotokra, hogy megkapjátok isteni ihletéseimet. Bennük megtaláljátok a magyarázatot mindarra, amit nem értettetek vagy félreértettetek. Megtaláljátok az utat, hogy megelőzzetek bármilyen veszélyt, megoldjatok egy problémát, eloszlassatok egy tisztázatlan kérdést. Abban az áldott lelki párbeszéd órájában minden érzéketek megvilágosodik, és készebbnek és hajlamosabbnak fogjátok érezni magatokat a jótéteményre. (308, 1)

71. Ne hagyjátok el az imádságot, még akkor sem, ha olyan rövid, hogy nem tart tovább öt percnél; de a

lelkiismeretetek fényében alávessétek magatokat egy alapos vizsgálatnak, hogy szem előtt tartsátok cselekedeteiteket, és tudjátok, miben kell javulnotok.

72. Ha imádságotok során elveszítitek az időérzéketeket, az a szellemiség jele lesz, mivel – ha csak néhány pillanatra is – ki tudtatok lépni az időből – abból az időből, amelyet a materializmus rabszolgái csak szórakozásukra vagy pénzük gyarapítására vágynak.

73. Aki naponta megvizsgálja magát, javítani fog gondolkodásmódján, életvitelén, beszédén és érzésein. (12, 30-32)

74. Megtanítottalak titeket arra, hogy az imádság által bölcsességre tesztek szert; de ezért nem akarom, hogy meghosszabbítsátok imáitokat. Öt perces imát kértem tőletek, és ezzel azt akarom mondani, hogy röviden imádkozzatok, hogy ezekben a pillanatokban valóban Atyátoknak szenteljétek magatokat; de a fennmaradó időt szellemi és anyagi kötelességeiteknek kell szentelnetek embertársaitok iránt. (78, 52)

75. Most megtanítalak titeket egy bizonyos módszerre, hogy felkészüljetek, hogy mindennapi cselekedeteitek mind nemes érzelmek ihlessék, és hogy a megpróbáltatások és nehézségek ne állítsanak meg titeket, és ne kényszerítsenek visszavonulásra: Amikor szemeteket megnyitjátok az új nap fényére, imádkozzatok, gondolataitokkal közeledjetek hozzám, majd az én fényem ihletésére állítsátok össze napi terveteket, és vágjatok bele az élet küzdelmébe. Fogadjátok el magatoknak, hogy erősek lesztek, és egyetlen pillanatig sem szegültök meg az engedelmesség és a hit ellen.

76. Bizony, mondom nektek, hamarosan meg fogtok lepődni kitartásotokon és cselekedeteitek eredményén. (262, 7-8)

A pihenőnap mint az önreflexió napja

77. Már az „Első Időben” megtanítottalak benneteket arra, hogy a hetedik napot nekem szenteljétek. Mivel az ember hat napon át világi kötelességeinek teljesítésével foglalkozott, igazságos és méltányos volt, hogy legalább egyet az Urának szolgálatára szenteljen. Nem azt kértem tőle, hogy az első napot szentelje nekem, hanem az utolsót, hogy azon pihenhessen meg fáradalmaitól, és szellemi elmélkedésnek szentelje magát, hogy lelkének lehetőséget adjon arra, hogy közelebb kerüljön Atyjához, és imádságon keresztül beszéljen vele.

78. A pihenés napját azért vezették be, hogy az ember – ha csak rövid időre is – megfeledkezzen a kemény földi életküzdelemről, és lehetőséget adjon lelkiismeretének, hogy szóljon hozzá, emlékeztesse a törvényre, és hogy önmagát vizsgálja, megbánja vétkeit, és

szívében nemes elhatározásokat fogalmazzon meg a megtérésre.

79. A szombat volt az a nap, amelyet régen a pihenésnek, az imádságnak és a törvény tanulmányozásának szenteltek. De a nép a hagyomány betartása közben megfeledkezett a embertársai iránti testvéri érzésekről és a szomszédjaival szemben fennálló lelki kötelességeiről.

80. Az idők teltek, az emberiség szellemileg fejlődött, és Krisztus eljött, hogy megtanítson benneteket arra, hogy a pihenőnapokon is gyakoroljátok a cselekvő szeretetet, és minden jó cselekedetet tegyetek.

81. Jézus ezzel azt akarta mondani nektek, hogy bár van egy nap, amelyet a elmélkedésnek és a testi pihenésnek szenteltek, meg kell értenetek, hogy a Szellem küldetésének teljesítésére sem napot, sem órát nem lehetett előre meghatározni.

82. Noha a Mester a legnagyobb egyértelműséggel szólt hozzátok, az emberek eltértek ettől, és mindenki azt a napot választotta, amelyik neki a legalkalmasabb volt. Így míg egyesek továbbra is a szombatot tartották meg a pihenésnek szentelt napként, mások a vasárnapot választották istentiszteleteik megünneplésére.

83. Ma ismét szólok hozzátok, és tanításaim új felismeréseket hoznak számotokra. Sok tapasztalatot éltetek át, és fejlődtetek . Ma már nem számít, melyik napot szentelitek a földi fáradalmakból való pihenésnek, hanem az, hogy tudjátok: minden napon azon az úton kell járnotok, amelyet kijelöltem számotokra. Értsétek meg, hogy nincs meghatározott időpont az imádságra, mert a nap bármely szakasza alkalmas arra, hogy imádkozzatok, és tanításomat embertársaitok javára gyakoroljátok. (166, 31-35)

Kérjetek, és megadatik nektek

84. Mindannyian sebet hordoztok a szívetekben. Ki tudna úgy behatolni a lelketekbe, mint én? Ismerem a szenvedéseteket, a bánatotokat és a letörtségeteket a világotokon uralkodó hatalmas igazságtalanság és hálátlanság láttán. Tudom, milyen kimerültek azok, akik már régóta élnek a földön, és fáradoznak, és akiknek a létezésük nehéz tehernek tűnik. Ismerem azok ürességét, akiket ebben az életben magukra hagytak. Mindnyájatoknak azt mondom: „Kérjetek, és adatik nektek”; mert azért jöttem, hogy megadjam nektek azt, amire szükségetek van tőlem, legyen az társaság, lelki béke, gyógyulás, feladatok vagy fény. (262, 72)

85. Ne féljetek a nyomortól, az csak átmeneti, és abban imádkozzatok, és vegyétek példaként Jób türelmét. A bőség visszatér, és akkor nem lesz elég szavatok, hogy megköszönjétek nekem.

86. Ha egyszer betegség nyomja le titeket, ó, áldott betegek, ne essetek kétségbe; lelketek nem beteg. Emelkedjetek fel imádságban

Hozzám, és hitetek és szellemiségetek visszaadja nektek a test egészségét. Imádkozzatok abban a formában, ahogyan tanítottam nektek: szellemileg. (81, 43-44)

87. A próbatételek pillanataiban imádkozzatok egy rövid, de őszinte és szívből jövő imát, és megvigasztalva fogjátok érezni magatokat; és ha elértétek, hogy összhangban legyetek Uratokkal, akkor azt mondhatom nektek, hogy az én akaratom a tiétek, és a ti akaratotok az enyém. (35, 7)

88. Imádkozzatok, de imátokat a napi terveitek és cselekedeteitek határozzák meg, ez lesz a legjobb imátok. De ha egy gondolatot akartok felém irányítani, hogy azzal egy kérést fejezzetek ki, akkor csak annyit mondjatok nekem: „Atyám, legyen meg a te akaratod rajtam." Ezzel még annál is többet fogtok kérni, mint amit megérthettek és remélhettek, és ez az egyszerű mondat, ez a gondolat még jobban leegyszerűsíti azt az „Úr imádságot", amelyet egy másik időben kértetek tőlem.

89. Ezzel megvan az imátok, amely mindent kér, és amely a legjobban fog szólni értetek. De ne az ajkatok mondja ki, hanem a szívetek érezze; mert mondani nem egyenlő az érezéssel, és ha érezitek, nem kell nekem mondanotok. Tudom hallani a Lélek hangját, és értem a nyelvét. Van-e nagyobb öröm számotokra, mint ezt tudni? Vagy talán azt gondoljátok, hogy arra vagyok utalva, hogy ti mondjátok meg nekem, mit kell tennem? (247, 52-54)

90. Megtanítottalak benneteket másokért imádkozni és kérni; de meghallgatlak benneteket akkor is, ha magatokért kértek. Elfogadom ezt az imát. De azt mondom nektek, hogy elmúlt az az idő, amikor, mivel még éretlenek voltatok, kéréseteknek megfelelően adtam nektek. Most az az akaratom, hogy tanítványként viselkedjetek, és imádkozáskor felajánljátok nekem a lelketeket és a szíveteket, de közben megengedjétek, hogy belelássak azokba, és megtegyem az akaratomat. (296, 69)

91. Ha hozzám fordultok vagy kértek tőlem valamit, ne erőltessétek magatokat azzal, hogy világosan elmagyarázzátok nekem a problémátokat, és ne törekedjetek arra sem, hogy az elmétekben a legjobban megfogalmazott mondatokat keressétek. Nekem elég, ha lelketek ebben a pillanatban elszakad a világtól, és szívetek és elmétek tiszta, hogy befogadni tudják az én ihletemet. Mi haszna van nektek abból, ha csodálatos szavakat mondtok nekem, ha nem vagytok képesek érezni a jelenlétemet a lelketekben? Mindent tudok, és nem kell semmit sem magyaráznotok nekem ahhoz, hogy megértselek benneteket. (286, 9-10)

92. Ha képesek vagytok megérteni a tanításomat, az sok örömet fog okozni nektek, és sok lehetőséget

kínál majd arra, hogy fejlődhessetek. Tanuljatok meg imádkozni, mielőtt bármilyen döntést hoztok, mert az imádság a tökéletes módja annak, hogy Atyátokat kérjétek, mivel tőle vártok fényt és erőt, hogy kiálljátok az élet küzdelmeit.

93. Imádkozás közben hamarosan megvilágosodik az értelmetek, ami lehetővé teszi számotokra, hogy egyértelműen megkülönböztessétek a jót a gonosztól, a tanácsosat attól, amit nem szabad tennetek, és ez lesz a legnyilvánvalóbb bizonyíték arra, hogy belsőleg felkészültetek a Lélek hangjának meghallgatására.

94. Türelemmel viseljétek megpróbáltatásaitokat, és ha nem tudjátok megérteni próbáitok értelmét, imádkozzatok, és én kinyilatkoztatom nektek azok értelmét, hogy belsőleg elfogadjátok azokat. (333, 61, 62, 75)

95. Valahányszor ajkaitok vagy gondolataitok azt mondják nekem: „Uram, könyörülj rajtam, irgalmazz fájdalmamnak – Uram, ne tagadd meg tőlem a bocsánatodat”, akkor bizonyítjátok tudatlanságotokat, zavarodottságotokat és azt, hogy milyen keveset ismertek engem.

96. Azt mondjátok nekem, hogy legyek együttérző a fájdalmatokkal? Arra kértek, hogy legyek irgalmas a gyermekeimhez? Arra könyörögtök, hogy bocsássam meg a bűneiteket – nekem, aki a szeretet, a kegyelem, az irgalom, a megbocsátás és a könyörület vagyok?

97. Jó, ha megpróbáljátok meghatni azokat, akiknek kemény a szívük a földön, és ha könnyekkel és könyörgő kérésekkel próbáltok irgalmat ébreszteni azokban, akiknek nincs egy szikrányi együttérzésük sem embertársaik iránt; de ne használjátok ezeket a mondatokat vagy gondolatokat arra, hogy meghatározzátok azt, aki szeretetből teremtett benneteket, és hogy örökké szeressen benneteket. (336, 41-43)

98. Legyetek elégedettek a nagy jótéteményekkel, amelyeket az Atya adott nektek mindazzal kapcsolatban, ami a földi emberi életet illeti. Ne kérjetek olyasmit, ami lelketek és testetek romlását okozhatja. Többet adhatok nektek, mint amennyit tőlem kérhettek. De én vagyok az, aki tudja, mi hiányzik nektek igazán az élet útján. Azt mondtam nektek: ha megértitek, hogyan kell betartani a törvényemet, megláttok engem teljes dicsőségemben. (337, 21)

A közbenjárás áldása

99. Ne szokjatok hozzá, hogy csak szavakkal imádkozzatok, hanem imádkozzatok a Lélekkel. Azt is mondom nektek: áldjátok meg imádsággal, küldjetek fényes gondolatokat embertársaitoknak, ne kérjetek semmit magatok számára; emlékezzetek: aki az Enyémmel foglalkozik, annak mindig Ő leszek az őrzője.

100. A magot, amelyet szeretettel vetetek el, sokszorosan fogjátok visszakapni. (21, 3-4)

101. Ne csak akkor imádkozzatok, amikor éppen fájdalmas próbatételen mentek keresztül, hanem akkor is, amikor békében vagytok, mert akkor a szívetek és a gondolataitok másokkal is foglalkozhatnak. Ne csak azokért imádkozzatok, akik jót tettek veletek, vagy azokért, akik nem okoztak nektek kárt; mert bár ez érdemes dolog, nem olyan nagy, mint amikor azokért közbenjártok, akik valamilyen módon kárt okoztak nektek. (35, 8)

102. Mit tanítok nektek jelenleg? Hogy mindent és mindenkit szívvel és lélekkel áldjatok meg; mert aki így áld, hasonlít Atyjához, amikor Ő mindenkinek megadja melegségét. Ezért mondom nektek: Tanuljatok meg lélekkel, gondolatokkal, szívvel áldani, és békességetek, erőtök és szívmelegségetek eljut ahhoz, akinek külditek, bármilyen messze is legyen tőletek.

103. Mi történne, ha minden ember megáldaná a másikat, anélkül, hogy ismernék egymást, vagy valaha is látták volna egymást? Tökéletes béke uralkodna a földön, a háború elképzelhetetlen lenne!

104. Ahhoz, hogy ez a csoda valóra váljon, kitartással az erényben kell emelnetek lelketeket. Talán ezt lehetetlennek tartjátok? (142, 31)

105. Kérjetek, és megadatik nektek. Mindent, amit embertársaitok javára kívántok – kérjétek tőlem. Kérjetek, egyesítsétek kéréseteket a rászorulóéval, és megadom nektek, amit kértek. (137, 54)

Az imádság szükségessége

106. „Ébren legyetek és imádkozzatok” – mondom nektek újra és újra; de nem akarom, hogy megszokjátok ezt a jóságos tanácsot, hanem hogy elgondolkodjatok rajta és cselekedjetek is szerint.

107. Arra hívlak benneteket, hogy imádkozzatok, mert aki nem imádkozik, az felesleges, anyagi és néha értelmetlen gondolatoknak adja át magát, amivel anélkül, hogy tudatában lenne ennek, elősegíti és táplálja a testvérgyilkos háborúkat. De ha imádkoztok, gondolataitok, mintha a fény kardja lennének, széttépik a sötétség fátylait és a kísértés hurokjait, amelyek ma sok lényt fogva tartanak; lelki erővel telítik környezeteteket, és ellensúlyozzák a gonosz erőit. (9, 25-26)

108. Az emberek mindig túlságosan elfoglaltak voltak a földi dicsőségekkel ahhoz, hogy elgondolkodjanak azon a jelentőségén, amelyet az imádkozásnak és a túlvilág szellemi szemlélésének van, hogy felfedezhessék saját lényük lényegét. Aki imádkozik, az az Atyához szól, és ha kér, azonnal választ kap. Az emberek szellemi dolgokkal kapcsolatos tudatlansága az imádkozás hiányának következménye. (106, 33)

109. Olyan idő felé haladtok, amikor igazságosan tudjátok majd megadni a lelketeknek azt, ami jár neki, és a világnak azt, ami neki jár. Ez az igaz imádság ideje lesz, a fanatizmustól mentes Isten-tisztelet ideje, amikor minden vállalkozás előtt imádkoztok, amikor tudjátok megőrizni azt, ami rátok lett bízva.

110. Hogyan követhetne el az ember hibát, ha ahelyett, hogy a saját akaratát tenné, először imádságban kérdezné meg Atyját? Aki imádkozik, kapcsolatban él Istennel, ismeri az Atyjától kapott jótetemények értékét, és egyúttal megérti az általa átélt próbák értelmét vagy célját. (174, 2 3)

Az imádságos élet jótékony hatásai

111. Minden időkben azt mondtam nektek: imádkozzatok. Ma azt mondom nektek, hogy az imádság által bölcsességre tehettek szert. Ha minden ember imádkozna, soha nem térne el attól a fényes ösvénytől, amelyet Én jelöltem ki. Az imádság által a betegek meggyógyulnának, nem lennének többé hitetlenek, és a béke visszatérne a lelkekbe.

112. Hogyan lehet az ember boldog, ha elutasította kegyelmemet? Talán azt gondolja, hogy a szeretet, az irgalom és a szelídség nem az emberi élet tulajdonságai? (69, 7-8)

113. Tudjátok meg, hogy a szó, amelyben nincs szeretet, sem életet, sem erőt nem hordoz. Azt kérdezitek tőlem, hogyan kezdhettek el szeretni, és mit kell tennetek, hogy ez az érzés felébredjen a szívetekben, és erre azt mondom nektek: amivel el kell kezdenetek, az az, hogy tudjatok helyesen imádkozni. Ez közelebb hoz titeket a Mesterhez, és ez a Mester én vagyok.

114. Az imádságban vigaszt, ihletet és erőt fogtok találni, megadja nektek azt a csodálatos elégedettséget, hogy bizalmasan beszélhessetek Istennel, tanúk és közvetítők nélkül. Isten és a lelketek egyesülnek ebben az édes pillanatban, a bizalmas beszélgetés, a lelki párbeszéd és az áldások pillanatában. (166, 43-44)

115. Bármikor szükségetek van egy bizalmasra, egy jóságos barátra, forduljatok hozzám, és rakjátok le nálam a szívetekben lévő szenvedéseket, és én a legjobb utat fogom tanácsolni nektek – azt a megoldást, amelyet kerestek.

116. Ha lelketeket terhek nyomják, az azért van, mert vétkeztetek. Én befogadlak benneteket, és ítéletemben kegyes leszek, megerősítem javulási szándékotokat, és visszaadom nektek az elvesztett erőt.

117. Csak az én tanításaim követése fog megőrizni benneteket a kegyelemben, és megőrizni lelki és testi egészségeteket. A tapasztalat, amelyet szereztek, fény lesz, amelyet fokozatosan gyűjtötök a lelketekben. (262, 20-21)

118. Az a lélek, amelyik éberen tud élni, soha nem tér el attól az úttól, amelyet Urának kijelölt számára, és képes felhasználni örökségét és adományait, amíg el nem éri magasabb fejlődési szintjét.
119. Ennek a lénynek előre kell haladnia a próbákban, mert éberen él, és soha nem hagyja, hogy az anyag uralkodjon rajta. Aki éber és imádkozik, mindig győztesen kerül ki az élet válságaiból, és határozott léptekkel halad végig az élet útján.
120. Milyen más a viselkedése annak, aki elfelejti imádkozni és ébren lenni! Önként lemond arról, hogy a legjobb fegyverekkel védekezzen, amelyeket én az emberekbe helyeztem, és amelyek a hit, a szeretet és a tudás fénye. Ő az, aki nem hallja a belső hangot, amely az intuíció, a lelkiismeret és az álmok révén szól hozzá. De a szíve és az elméje nem érti ezt a nyelvet, és nem hisz a saját lelke üzenetének. (278, 2-3)
121. Az imádság az a szellemeteknek kinyilatkoztatott eszköz, amellyel kérdéseitekkel, gondjaitokkal és a fény iránti vágyatokkal hozzám juthattok. Ezen a párbeszéden keresztül eloszthatjátok kétségeiteket, és elszakíthatjátok azt a fátylat, amely bármely titkot elrejt.
122. Az imádság a lélektől lélekig tartó párbeszéd kezdete, amely a jövőben virágba borul és gyümölcsöt hoz ezen az emberiség körében.
123. Ma mindezt kinyilatkoztattam ennek a népnek, amely hallgat rám, hogy előkészítse az utat a szellemiség korszakának. (276, 18-19)

Az imádság ereje

124. Amikor valamelyikőtök imádkozik, nem tudatában van annak, mit ér el gondolataival a szellemi világban. Ezért tudnotok kell, hogy amikor embertársaitokért imádkoztok – azokért a népekért, akik háborúban pusztítják egymást –, a szellemetek ezekben a pillanatokban gondolati csatát vív a gonosz ellen, és hogy a kardotok, amely a béke, az ésszerűséget, az igazságosságot és a jó iránti vágyat jelenti számukra, a gyűlölet, a bosszú és a gőg fegyvereivel találkozik.
125. Eljött az az idő, amikor az emberek tudatára ébrednek az ima erejének. Ahhoz, hogy az imának valóban ereje és fénye legyen, szükséges, hogy szeretettel küldjétek fel hozzám. (139, 7-8)
126. Az értelem és a szellem, imádságban egyesülve, olyan erőt teremt az emberben, amely minden emberi erőnél felsőbbrendű.
127. Az imában a gyenge megerősödik, a gyáva bátorsággal telik meg, a tudatlan megvilágosodik, a félénk pedig szabad lesz.
128. Ha a szellem képes harmonikusan együttműködni az értelemmel az igazi imádság eléréséért, láthatatlan katonává

válik, aki ideiglenesen elhatárolódik lényétől, más helyekre helyezkedik át, megszabadul a test hatásától, és elkötelezi magát a küzdelem mellett, hogy jót cselekedjen, a gonosz és a veszélyek elhárítására, hogy a rászorulóknak egy szikrányi fényt, egy csepp balzsamot vagy egy leheletnyi békét hozzon.

129. Értsétek meg mindaz alapján, amit mondok nektek, hogy mennyit tudtok tenni a szellemmel és az értelemmel az emberiséget elragadó káosz közepette. Egy ellentétes gondolatok és eszmék világában éltek, ahol a szenvedélyek tombolnak és a gyűlölet érzései ütköznek egymással, ahol a gondolkodást a materializmus zavarja meg, és a lelkeket a sötétség veszi körül.

130. Csak az, aki az imádság révén megtanulta, hogyan emelkedjen fel gondolatban és szellemileg a fény régióiba, a béke szféráiba, léphet be a küzdelmek világába, amelyben minden emberi szenvedély tükröződik, anélkül, hogy legyőzetne, sőt, éppen ellenkezőleg, valami hasznosat hagyhat hátra azok számára, akiknek szükségük van a szellem fényére. (288, 18-22)

131. Tanuljatok meg imádkozni, mert az imádsággal is sok jót tehettek, és ugyanúgy védekezhettek is a cselszövés ellen. Az ima pajzs és fegyver; ha ellenségeitek vannak, védjétek meg magatokat az imával. De tudjátok meg, hogy ez a fegyver senkit sem sebesíthet meg vagy árthat, mert egyetlen feladata az, hogy fényt hozzon a sötétségbe. (280, 56)

132. A természeti erők az ember ellen szabadultak el. Ne féljetek, mert tudjátok, hogy hatalmat adtam nektek a gonosz legyőzésére és embertársaitok védelmére. Parancsolhattok azoknak a pusztító elemeknek, hogy álljanak meg, és engedelmeskedni fognak. Ha imádkozva és ébren maradtok, csodákat fogtok tudni tenni, és a világot ámulatba ejthetitek.

133. Imádkozzatok őszintén, teremtsetek közösséget az én Szellememmel, ne keressetek ehhez külön helyet. Imádkozzatok egy fa alatt, útközben, egy hegy csúcsán vagy a hálóhelyetek sarkában, és én lejövök hozzátok, hogy beszéljek veletek, megvilágosítsalak benneteket és erőt adjak nektek. (250, 24-25)

134. Bizony, mondom nektek, ha már szellemben, gondolkodásban és akaratban egyesülnétek, imátok önmagában is elegendő lenne ahhoz, hogy megállítsátok azokat a nemzeteket, amelyek arra az órára készülnek, amikor egymásra akarnak támadni. Elhárítanátok az ellenségeskedéseket, gátat szabnátok embertársaitok minden gonosz tervének, olyanok lennétek, mint egy láthatatlan kard, amely legyőzi a hatalmasokat, és mint egy erős pajzs, amely megvédi a gyengéket.

135. Az emberiség e magasabb hatalom nyilvánvaló bizonyítékai láttán egy pillanatra megállna, hogy

elgondolkodjon, és ez a megfontolás megkímélné őt sok súlyos csapástól és megpróbáltatástól, amelyeket egyébként a természet és elemei okoznának neki. (288, 27)

136. Ha nagy hitetek és nagyobb tudásotok lenne az ima erejéről – mennyi irgalmas cselekedetet tennétek gondolkodóképességetek révén. De nem tulajdonítottatok neki minden hatalmát, amellyel rendelkezik, és ezért gyakran nem vagytok tudatában annak, mit hárítotok el egy pillanatnyi őszinte és igaz imával.

137. Nem veszitek észre, hogy valami Magasabb megakadályozza, hogy a világotokon kitörjön a legembertelenebb háborútok? Nem értitek, hogy erre a csodára milliók imái hatnak, férfiaké, nőké és gyermekeké, akik szellemükkel harcolnak a sötét erők ellen, és ellensúlyozzák a háborús törekvéseket? Imádkozzatok tovább, ébren maradjatok továbbra is, de tegyetek ebbe a tevékenységbe minden hiteteket, amire képesek vagytok.

138. Imádkozzatok, nép, és terítsétek ki a háború, a fájdalom és a nyomorúság fölé gondolataitok béke köpenyét, amellyel pajzsot alkotnak, amelynek védelme alatt embertársaitok megvilágosodást és menedéket találnak. (323, 24-26)

Isten és a felebarát iránti szeretet, mint Isten imádata

139. Tudjátok meg, ó, új tanítványaim, hogy az Úr iránti tiszteleteteknek és hódolatotoknak állandónak kell lennie, anélkül, hogy bizonyos időpontokra vagy napokra várnátok, hogy azokat felajánljátok, ahogyan Atyátok irántatok érzett szeretete is állandó. De ha tudni akarjátok, hogyan kell naponta emlékeznetek szeretetem cselekedeteire anélkül, hogy fanatizmusba esnétek, megmondom nektek: életetek legyen állandó tisztelgés annak előtt, aki mindent teremtett, azáltal, hogy szeretitek egymást.

140. Cselekedjetek így, és megadom nektek, amit alázatosan kértek tőlem: hogy bűneitek megbocsátassanak. Megvigasztallak benneteket és megkönnyebbülést adok nektek; de azt mondom nektek: Ha felfedezitek hibáitokat, és lelkiismeretetek elítél benneteket, imádkozzatok, javítsátok ki hibáitokat, fegyverkezzetek fel erővel, hogy ne kövessétek el újra ugyanazt a bűnt, és ne kelljen újra kérnetek tőlem, hogy bocsássak meg nektek. Szavam tanít benneteket, hogy felemelkedjetek, és hozzáférést nyerjetek a fényhez és a szellemiséghez. (49, 32-33)

141. „Szomjazom” – mondtam annak a tömegnek, amely nem értette szavaimat, és gyönyörködött halálos küzdelmemben. Mit mondhatnék ma, amikor látom, hogy nem csupán egy tömeg, hanem az egész világ sérti meg lelkemet, anélkül, hogy tudatában lenne fájdalmamnak?

142. Szomjúságom végtelen, felfoghatatlanul nagy, és csak a ti szeretetetek képes azt csillapítani. Miért kínáltok nekem szeretet helyett külsőséges kultuszt? Nem tudjátok, hogy miközben vizet kérek tőletek, ti epét és ecetet adtok nekem? (94, 74-75)

143. Bizony, mondom nektek, éppen azok, akik sokat szenvedtek és gyakran megsebezték Engem, fognak a legforróbban szeretni Engem, szívükből folyamatosan áldozat fog áradni az én istenségemnek. Ezek nem anyagi ajándékok, sem zsoltárok, sem földi oltárok lesznek. Tudják, hogy a legkedvesebb áldozat és tisztelet számomra azok a szeretet cselekedetei, amelyeket testvéreik iránt tesznek. (82, 5)

144. Nap mint nap eljut hozzám a lelki imádságotok, amelynek nyelvét földi természetetek nem ismeri, mert azok nem az ajkatokról elhangzó szavak, sem az elmétek által kialakított képek. A Lélek imádsága olyan mély, hogy túlmutat az emberi képességeken és érzékeken.

145. Abban az imában a szellem eljut a fény és a béke tartományaiba, ahol a magas szellemek lakoznak, és ott megtelítődik azzal az esszenciával, majd visszatér mulandó testéhez, hogy erőt adjon neki. (256, 63-64)

146. Népem: Eljött az idő, amikor meg kell tanulnotok imádkozni. Ma nem azt mondom nektek, hogy boruljatok le a földre, nem tanítalak titeket arra, hogy ajkatokkal imádkozzatok, vagy hogy választott szavakkal, szép imákban hívjatok engem. Ma azt mondom nektek: forduljatok hozzám gondolatban, emeljétek fel lelketeket, és én mindig le fogok jönni, hogy érezhetővé tegyem számotokra jelenlétemet. Ha nem tudtok beszélni a ti Istenetekkel, nekem elegendő lesz a bűnbánatotok, a gondolataitok, a fájdalmatok, nekem elegendő lesz a szeretetetek.

147. Ez az a nyelv, amelyet hallok, amelyet megértek, a szavak nélküli nyelv, az igazságosság és az őszinteség nyelve. Ez az az ima, amelyet megtanítottam nektek ebben a Harmadik Időben.

148. Valahányszor jó cselekedetet tettetek, éreztétek a békémet, megnyugvásomat és reményemet, mert akkor az Atya nagyon közel van hozzátok. (358, 53-55)

149. Megvetem mindazt, ami emberi hiúság és emberi pompázás, mert csak az jut el a lelkemhez, ami szellemi, ami nemes és nagylelkű, ami tiszta és örök. Emlékezzetek arra, hogy a szamaritánus asszonynak azt mondtam: „Isten szellem, és akik imádják Őt, azoknak szellemben és igazságban kell imádniuk Őt.” Keressetek engem a végtelenben, a tisztaságban, és ott meg fogtok találni.

150. Miért ajánljátok fel nekem azt, amit én teremtettem nektek? Miért ajándékoztok nekem virágokat, ha azok nem a ti munkátok? Ha viszont a szeretet, az irgalom, a

megbocsátás, az igazságosság és a felebarátotok megsegítésének cselekedeteit ajánljátok fel nekem, akkor ez az adomány bizonyosan szellemi lesz, és az Atyához emelkedik, mint egy simogatás, mint egy csók, amelyet a gyermekek a földről küldenek Uruknak. (36, 26, 29)

151. Nem akarom azt sem, hogy istenimádatotokat anyagi gyülekezeti helyiségekre korlátozzátok, mert akkor bezárnátok a szellemeteket, és nem hagynátok, hogy kiterjessze szárnyait, hogy elnyerje az örökkévalóságot.

152. Az oltár, amelyet rátok hagyok, hogy rajta megünnepeljétek az általam várt istentiszteletet, maga az élet, minden korlát nélkül, minden valláson, minden egyházon és szektán túl, mert a szellemi, az örök, az isteni alapul. (194, 27-28)

Isten és az ember közötti párbeszéd

153. Ma egy olyan tanítással jövök hozzátok, amely – ha egyszer megértitek – a legkönnyebben teljesíthető, még akkor is, ha a világ számára úgy tűnik, hogy lehetetlen megvalósítani. Megtanítom nektek az Isten iránti szeretet istentiszteletét az életetek, a cselekedeteitek és a szellemi imádság révén, amelyet nem egy meghatározott helyen mondanak ki a szájjal, és amelyhez nincs szükség kultikus cselekedetekre vagy képekre az ihletéshez. (72, 21)

154. Míg az emberek bennem egy távoli, megközelíthetetlen Istent akartak felismerni, én elhatároztam, hogy bebizonyítom nekik, hogy közelebb vagyok hozzájuk, mint a szemhéjuk szempillái.

155. Mechanikusan imádkoznak, és ha nem látják azonnal megvalósulni mindazt, amit sürgősen kértek, elbátortalanul kiáltják: „Isten nem hallgatott meg minket."

156. Ha tudnának imádkozni, ha szívüket és értelmüket egyesítenék lelkükkel, szellemükben hallhatnák az Úr isteni hangját , és érezhetnék, hogy jelenléte nagyon közel van hozzájuk. De hogyan érezhetnék jelenlétemet, ha külsőséges kultuszok révén imádkoznak hozzám? Hogyan érhetnék el, hogy lelkük érzékennyé váljon, ha még Urukat is a saját kezükkel készített képeken imádják?

157. Azt akarom, hogy megértsétek, hogy nagyon közel vagyok hozzátok, hogy könnyen kapcsolódhattok hozzám, érezhettek engem és fogadhatjátok az ihletemet. (162, 17-20)

158. Gyakoroljátok a csendet, amely segít a szellemnek megtalálni Istent. Ez a csend olyan, mint egy tudásforrás, és mindazok, akik belépnek, megtelnek bölcsességem tisztaságával. A csend olyan, mint egy elpusztíthatatlan falakkal körülvett hely, ahová csak a szellemnek van bejárása. Az ember folyamatosan magában hordozza annak a titkos helynek a tudását, ahol kapcsolatba léphet Istennel.

159. Nem számít, hol tartózkodtok, mindenhol egyesülhettek Uratokkal, akár egy hegy csúcsán vagytok, akár egy völgy mélyén, a város nyüzsgésében, az otthon békéjében vagy egy harc közepette. Ha a szentélyetek mélyén, a felemelkedésetek mély csendjében kerestek Engem, azonnal megnyílnak az egyetemes és láthatatlan templom kapui, hogy valóban az Atyátok házában érezzétek magatokat, amely minden lélekben jelen van.

160. Ha a megpróbáltatások fájdalma nyomja a vállatokat, és az élet szenvedései tönkreteszik az érzelmeiteket, ha forró vágyat éreztek egy kis békére, vonuljatok vissza hálószobátokba, vagy keressétek a csendet, a mezők magányát; ott emeljétek fel lelketeket, a Lélek vezetésével, és merüljetek el. A csend a Szellem birodalma, egy birodalom, amely a testi szem számára láthatatlan.

161. A szellemi elragadtatásba való belépés pillanatában elérhetővé válik a magasabb érzékek ébredése, az intuíció megjelenése, az ihlet felcsillanása, a jövő megsejtése, és a szellemi élet tisztán felismeri a távoli dolgokat, és lehetővé teszi azt, ami korábban elérhetetlennek tűnt.

162. Ha be akartok lépni ennek a szentélynek, ennek a kincstárnak a csendjébe, magatoknak kell előkészíteni az utat, mert csak igazi tisztasággal tudtok behatolni oda. (22, 36-40)

163. Szükséges, hogy újra felálljanak prófétáim, hogy intést adjanak az emberiségnek. Mert míg vannak népek, akik elpusztítják egymást, elvakítva a hatalomvágy és az erőszak által, addig azok, akik megkapták a fényemet és pártatlanul ítélik meg az emberiséget, félnek felvállalni feladatukat és továbbadni az örömhírt.

164. Ha az emberek tudnának a Lélekkel imádkozni, hallanák a hangomat, megkapnák az ihletemet. De minden alkalommal, amikor imádkoznak, fátyol borul a szellemi szemükre, amely elrejti előlük jelenlétem fényét. Azokban a pillanatokban kell az emberekhez jönnöm, amikor testük pihen, hogy felébresszem lelküket, hogy hívjam őket és beszéljek hozzájuk. Krisztus az, aki mint egy tolvaj a mély éjszakában behatol a szívetekbe, hogy elvesse benne a szeretet magját. (67, 29)

165. Tanuljatok meg imádkozni és egyúttal meditálni, hogy mindannyiótokban a megismerés és a megértés napvilágra kerüljön. (333, 7)

166. A spiritualitás szabadság. Ezért azok, akik jelenleg hallgatnak rám, és megértették ennek a felszabadító tanításnak a jelentését, látják, hogy előttük megnyílik egy széles völgy, amelyben küzdeni fognak, és tanúskodni fognak arról, hogy eljött az idő, amikor Isten, a mindenható Teremtő eljött, hogy bevezesse a

párbeszédet önmaga és az ember között. (239, 8)

167. Krisztus tanítása spirituális volt, de az ember rítusokkal és formákkal vette körül, hogy a kevésbé felemelkedett lelkek számára is befogadhatóvá tegye.

168. Beléptetek a Szellem, a nagy kinyilatkoztatások korszakába, amelyben minden kultuszból eltűnik a materializálódás, a csalás és a tökéletlenség, amelyben minden ember a szelleme segítségével megismeri az ő Istenét, aki teljes mértékben Szellem. Ezen az úton fogja felfedezni a tökéletes párbeszéd formáját. (195, 77-78)

169. Ha az emberek egyszer megtanultak párbeszédet folytatni a Szellememmel, többé nem kell könyveket lapozgatniuk, sem kérdéseket feltenniük.

170. Ma még azokhoz fordulnak, akikről azt hiszik, hogy többet tudnak, vagy írásokat és könyveket keresnek – az igazság megtalálásának vágyában. (118, 37)

171. Ha megtanulnátok naponta rövid ideig meditálni, és ha a meditációtok a szellemi életre vonatkozna, végtelenül sok magyarázatot fedeznétek fel és olyan kinyilatkoztatásokat kapnátok, amelyeket más módon nem kaphatnátok meg.

172. A lelketek már rendelkezik elegendő fénnyel ahhoz, hogy kérdéseket tegyetek fel nekem, és fogadjátok a válaszomat. Az emberi lélek már nagy fejlődési szintet ért el. Figyeljétek meg szerény körülmények között élő embertársaitokat, akik tudásuk hiányossága ellenére mélyreható megfigyeléseikkel, valamint azzal a világos móddal lepnek meg benneteket, ahogyan megmagyarázzák azt, ami sok más számára megmagyarázhatatlan. Talán könyvekből vagy iskolákból merítik ezt? Nem. De intuícióból vagy szükségszerűségből felfedezték a meditáció ajándékát, amely a szellemi imádság része. Elzártságukban, a hatásoktól és az előítéletektől elszigetelve felfedezték azt az utat, amelyen kapcsolatba léphetnek az Örökkel, a Szellemivel, az Igazsággal; és akár többet, akár kevesebbet , mindazok, akik az élet valódi lényegén meditáltak, szellemi fényt kaptak értelmükben. (340, 43-44)

173. Azt kérdezitek tőlem, miből áll az imádság, és én így válaszolok nektek: engedjétek, hogy lelketek szabadon emelkedjen az Atyához; teljes bizalommal és hittel adjátok át magatokat ennek a cselekedetnek; fogadjátok be szívetekben és elmétekben azokat a benyomásokat, amelyeket a Lélek felvett; igazi alázatossággal fogadjátok el az Atya akaratát. Aki így imádkozik, életének minden pillanatában örömét leli jelenlétemben, és soha nem érzi magát nélkülözőnek. (286, 11)

174. Lényem legtisztább részében, a Lélekben, ebben az időben fogom leírni törvényemet, hallatni fogom hangomat, fel fogom építeni

templomomat; mert ami nincs az ember belsejében, ami nincs a lelkében, az olyan, mintha nem is létezne.

175. Akár hatalmas anyagi templomokat emelnek a dicsőségemre, akár pompás ünnepségeket és szertartásokat rendeznek nekem – ez az áldozat nem jut el hozzám, mert nem szellemi. Minden külső kultusz mindig magában hordozza a hiúságot és a hivalkodást; a titkos áldozat viszont – amelyet a világ nem lát, és amelyet nektek szellemtől szellemig ajánlotok fel nekem – eljut hozzám alázatosságának, őszinteségének, igazságosságának köszönhetően, egy szóval: mert a szellemből fakadt.

176. Hívjátok fel magatok elé azt a példabeszédemet, amelyet a „Második Időben" kaptatok, és amely a farizeus és a vámszedő példabeszédeként ismert, és meg fogjátok érteni, hogy tanításom minden időkben ugyanaz volt. (280, 68)

177. Tudjátok-e, hogy vannak, akiket szeretnek anélkül, hogy megérdemelnék? Így szeretlek benneteket. Adjátok nekem a kereszteteket, adjátok nekem a szenvedéseiteket, adjátok nekem a csalódott reményeiteket, adjátok nekem a nehéz terhet, amelyet hordoztok: minden fájdalommal megbirkózom. Szabaduljatok meg terhetektől, hogy boldogok legyetek; lépjetek be szeretetem szentélyébe, és csendben álljatok az Univerzum oltára előtt, hogy lelketek az Atyával beszélgethessen a legszebb nyelven: a szeretet nyelvén. (228, 73)

18. fejezet – Az irgalmasság cselekedetei és a szeretet központi jelentősége

A jó cselekedetek visszamenőleges áldása

1. Figyeljétek meg az emberi nyomorúság, a fájdalom és a szükség mindenfajta formáját, és hagyjátok, hogy a szívetek egyre együttérzőbbé váljon a fájdalom látványától, amely mindenütt körülvesz benneteket.

2. Ha lényetek legmélyén nagylelkű és nemes vágyat éreztek a jótéteményre, akkor hagyjátok, hogy ez az ösztön átvegye az irányítást és megnyilvánuljon. A lélek közvetíti üzenetét, mert testét hajlandónak és késznek találta. (334, 3-4)

3. Gondoskodjatok arról, hogy a szeretet cselekedetei álljanak törekvéseitek élén, és soha ne bánjátok meg, hogy jótékonyak voltatok; mert ezen erény révén fogjátok megélni létezésetek legnagyobb elégedettségét és boldogságát, és egyúttal el fogjátok érni mindazt a bölcsességet, erőt és felemelkedést, amelyre minden nemes lélek vágyik.

4. Embertársaitok iránti irgalmasságotok által megtisztítjátok lelketeket, és így rendezitek régi adósságaitokat. Emberi életeteket nemesítitek, és szellemi életeteket emelitek.

5. Amikor majd egyszer eljuttok ahhoz a kapuhoz, amelyen mindannyian egyszer kopogtatni fogtok, nagy lesz a boldogságotok, mert hallani fogjátok a szellemi világ üdvözlő kiáltását, amely megáld benneteket, és a megújulás és a szellemesedés munkájára hív benneteket. (308, 55-56)

6. Mondom nektek: Áldottak legyenek azok a munkásaim, akik szívükben képesek együttérezni azok szenvedésével, akik elvesztették szabadságukat vagy egészségüket, és akik meglátogatják és vigasztalják őket. Mert egy napon újra találkoznak egymással – legyen az ebben vagy egy másik életben –, és nem tudjátok, hogy akkor nem lesz-e nekik több egészségük, nagyobb szabadságuk és több fényük, mint azoknak, akik a szeretet üzenetét vitték nekik a börtönbe vagy a kórházba. Akkor hálájuk jeléül kinyújtják a kezüket annak, aki egy másik időben nyújtotta ki nekik a kezét.

7. Az a pillanat, amikor szívükhöz közel hoztátok az én szavam – az a pillanat, amikor kezetek végigsimította homlokukat, és rávezettétek őket, hogy gondoljanak rám és érezzék jelenlétemet –, soha nem fog kitörlődni lelkükből, ahogyan az elméjükben sem merül feledésbe arcotok és testvéri hangotok, ezért bárhol is legyetek, fel fognak ismerni benneteket. (149, 54-55)

8. Ahogy a szellő és a nap simogat titeket, úgy, népem, nektek is simogatnotok kell a felebarátjaitokat. Ez az az idő, amikor bővelkednek a rászorulók és a szenvedők. Értsétek meg, hogy aki szívességet kér tőletek, az megadja nektek a kegyelmet, hogy másoknak hasznára legyetek és a megváltásotokért munkálkodjatok. Lehetőséget ad nektek, hogy irgalmasak legyetek, és ezáltal hasonlóvá váljatok Atyátokhoz. Mert az ember azért született, hogy a világra szórja a jóság magvait. Értsétek tehát meg, hogy aki kér tőletek, az jót tesz nektek. (27, 62)

Igazi és hamis jótékonyság

9. Ó, tanítványok, legfőbb feladatotok a szeretet cselekedete lesz! Gyakran fogjátok ezt titokban, dicsekvés nélkül tenni, anélkül, hogy a bal kezetek tudná, mit tett a jobb. De lesznek olyan alkalmak, amikor szeretet cselekedeteiteket embertársaitoknak látniuk kell, hogy megtanuljanak részt venni benne.

10. Ne aggódjatok a jutalom miatt! Én vagyok az Atya, aki igazságosan megjutalmazza gyermekei cselekedeteit, egyet sem kihagyva.

11. Mondtam nektek, hogy ha igazi szeretettel adtok egy pohár vizet, az nem marad jutalom nélkül.

12. Boldogok azok, akik hozzám érve ezt mondják: „Uram,

cselekedeteimért nem várok semmilyen jutalmat; nekem elég a létezés és a tudat, hogy a Te gyermeked vagyok, és máris boldogsággal telik meg lelkem." (4, 78-81)

13. Ne tápláljatok önző vágyakat azzal, hogy csak a lelketek üdvösségére és a jutalmatokra gondoltok; mert nagyon fájdalmas lesz a csalódásotok, amikor a szellemi világba kerültök, mert rájöttök, hogy valójában nem érdemeltetek ki semmilyen jutalmat.

14. Hogy jobban megértsétek, mit akarok mondani nektek, a következő példát hozom fel: Vannak és mindig is voltak olyan férfiak és nők, akik fontosnak tartották, hogy jótékony cselekedeteket végezzenek embertársaik között, és akik mégis, amikor hozzám jöttek, nem tudtak felmutatni érdemeiket a szellemi boldogságukra. Mi volt ennek az oka? El tudjátok képzelni, hogy apjuk részéről igazságtalanság áldozatai voltak? A válasz egyszerű, tanítványok: nem tudtak semmi jót aratni maguknak, mert cselekedeteik nem voltak őszinték. Mert amikor kinyújtották a kezüket, hogy adjanak valamit, soha nem a szenvedő iránti igazi irgalmasságból tették, hanem magukra gondoltak, a lelkük üdvösségére, a jutalmukra. Az egyikeket az önérdek, a másikat a hiúság vezérelte, és ez nem igazi irgalom, mert sem őszinte, sem önzetlen nem volt. Mondom nektek, hogy aki nem rendelkezik őszinteséggel és szeretettel, az nem az igazságot veti el, és nem is szerez magának jutalmat.

15. A látszólagos jótékonyság a földön sok örömet okozhat nektek, amely a csodálatból fakad, amit kiváltotok, és a hízelgésből, amit kaptok; de a látszat nem jut be az én országomba, oda csak az igazság jut be. Oda mindannyian eljutotok, anélkül, hogy a legkisebb foltot vagy tisztátalanságot el tudnátok rejteni. Mert mielőtt Isten elé járulhatnátok, le kell vetnetek a díszruhákat, koronákat, jelvényeket, címeket és mindazt, ami a világhoz tartozik, hogy a legfőbb Bíró előtt egyszerű lelkekként jelenhessetek meg, akik a Teremtő előtt számot adnak a rájuk bízott feladatról. (75, 22-24)

16. Aki szeretetből szívesen szeretne hasznára lenni embertársainak, az az élet által kínált sokféle út valamelyikén szenteli magát a jónak. Tudja, hogy olyan emberi lény, akinek készen kell állnia arra, hogy az isteni akarat nagyon magas célok érdekében felhasználja. Azt akarom, hogy ti, tanítványok, tudást szerezzetek, hogy megszabadítsátok tévedéseiktől azokat, akik eltévedtek a felfelé vezető fejlődés útján.

17. Az igazi szeretet – az, amely túllép a szív emberi érzésein – a bölcsesség gyümölcse. Lássátok, hogyan vetem el bölcsességemet szavaimmal a képzeletetekbe, és utána várom szeretetetek gyümölcsét.

18. Sokféleképpen lehet jót cselekedni, sokféleképpen lehet vigasztalni és szolgálni. Mindegyik a szeretet kifejeződése, amely egyetlen – a szeretet, amely a szellem bölcsessége.
19. Egyesek a tudomány útján járnak, mások a szellem útján, megint másokat az érzelmek vezérelnek, de mindez együttesen a szellemi harmóniát eredményezi. (282, 23-26)

Szellemi és anyagi szeretetcselekedetek

20. Ha anyagi szempontból szegények vagytok, és emiatt nem tudtok segíteni a felebarátotokon, ne szomorkodjatok. Imádkozzatok, és én elintézem, hogy ott, ahol nincs semmi, fény ragyogjon és béke legyen.
21. Az igazi embertárs-szeretet, amelyből az együttérzés születik, a legjobb ajándék, amelyet a rászorulóknak adhattok. Ha egy pénzérmét, egy kenyeret vagy egy pohár vizet adva nem éreztek szeretetet embertársaitok iránt – bizony, mondom nektek, akkor nem adtatok semmit, akkor jobb lenne nektek, ha nem válnátok meg attól, amit adtok.
22. Mikor akarod megismerni, ó emberiség, a szeretet erejét? A mai napig még soha nem vetted igénybe azt az erőt, amely az élet forrása. (306, 32-33)
23. Ne ellenségeket lássatok, hanem testvéreket mindazokban, akik körülvesznek benneteket. Ne kérjetek büntetést senkinek; legyetek elnézőek, hogy példát mutassatok a megbocsátásra, és ne keletkezzen bűntudat a lelketekben. Zárjátok be ajkatokat, és hagyjátok, hogy Én ítéljem meg ügyeteket.
24. Gyógyítsátok meg a betegeket, adjátok vissza az elméjüket az eltévedteknek. Űzzétek el az elmét elhomályosító szellemeket, és gondoskodjatok arról, hogy mindkettő visszanyerje az elvesztett fényt. (33, 58-59)
25. Tanítványok: Az az alapelv, amelyet a „Második Időben” tanítottam nektek: hogy szeressétek egymást, életetek minden cselekedetére alkalmazható.
26. Néhányan azt mondják nekem: „Mester, hogyan szeressem felebarátomat, hiszen jelentéktelen lény vagyok, akinek az élete fizikai munkával telik?”
27. Ezeknek a gyermek tanítványaimnak azt mondom: még ebben a látszólag jelentéktelen fizikai munkában is szerethetitek embertársaitokat, ha munkátokat azzal a vágyakozással végzitek, hogy embertársaitoknak szolgáljatok.
28. Képzeljétek el, milyen szép lenne az életetek, ha minden ember azzal a gondolattal dolgozna, hogy jót cselekedjen, és egyesítse a saját kis erőfeszítését másokéval. Bizony, mondom nektek, akkor nem lenne többé nyomorúság. De az igazság az, hogy mindenki magáért dolgozik, magára gondol, és legfeljebb a sajátjaira.

29. Mindannyian tudnotok kell, hogy senki sem lehet önmagának elég, és hogy szüksége van a többiekre. Mindannyian tudnotok kell, hogy mélyen kötődtek egy egyetemes küldetéshez, amelyet együtt kell teljesítenetek – azonban nem földi kötelezettségek kötnek össze benneteket, hanem a gondolkodásmód, az inspiráció és az eszmék, egy szóval: az egymás iránti szeretet. A gyümölcs akkor mindenki javát fogja szolgálni. (334, 35-37)

30. Nektek, tanítványaim, a szeretet törvényében ezt mondom: ha nem tudtok olyan tökéletes cselekedeteket véghezvinni, mint amilyeneket én Jézusban tettem, akkor legalább igyekezzetek az életetekben közel kerülni hozzájuk. Nekem elég, ha egy kis jó szándékot látok, hogy utánam cselekedjetek, és egy kis szeretetet a felebarátotok iránt, és máris mellettetek állok, és kinyilatkoztatom kegyelmemet és hatalmamat az utatokon.

31. Soha nem lesztek egyedül a küzdelemben. Mivel nem hagylak titeket egyedül, amikor bűneitek terhe nyomja le titeket – vajon azt hiszitek, hogy elhagylak titeket, amikor e szeretetmisszió keresztjének terhe alatt járjátok utatokat? (103, 28-29)

A szeretet átfogó jelentése

32. Minden időkben tanításom világossá tette számotokra, hogy legbelső lényetek a szeretet.

33. A szeretet Isten lényege. Minden lény ebből az erőből merít az élethez; ebből fakadt az élet és az egész teremtés. A szeretet az eredete és a célja mindannak, amit az Atya teremtett.

34. Azon erő fényében, amely mindent mozgat, megvilágít és életre kelti, a halál eltűnik, a bűn elpárolog, a szenvedélyek elhalványulnak, a szennyeződések lemosódnak, és minden, ami tökéletlen, kiteljesedik. (295, 32)

35. Felfedtem nektek a létezésemet és a tiétek okát. Felfedtem nektek, hogy az életet adó és mindent megelevenítő tűz a szeretet. Ez az eredete minden életformának.

36. Lássátok: a szeretetből születtetek, a szeretetből léteztek, a szeretetből nyertek bocsánatot, és a szeretetből lesztek az örökkévalóságban. (135, 19-20)

37. A szeretet a forrása és oka a létezéseteknek, ó emberek. Hogyan tudnátok élni e ajándék nélkül? Higgyetek nekem, sokan vannak, akik magukban hordozzák a halált, és mások, akik betegek, csak azért, mert senkit sem szeretnek. A gyógyító balzsam, amely sokakat megmentett, a szeretet volt, és az isteni ajándék, amely az igazi életre ébreszt, megvált és felemeli, szintén a szeretet. (166, 41)

38. Szeressetek! Aki nem szeret, mély szomorúságot hordoz magában: azt, hogy nem birtokolja, nem érezheti az élet legszebb és legmagasabb értékét.

39. Ezt tanította nektek Krisztus az életével és a halálával, és ezt hagyta rátok az isteni szavában, összefoglalva abban a mondatban: „Szeressétek egymást azzal a szeretettel, amellyel én szerettelek titeket.”

40. Eljön az a nap, amikor azok, akik nem szerettek, megszabadulnak keserűségüktől és előítéleteiktől, idejönnek és nálam pihennek, ahol visszatérnek az életbe, ha meghallják végtelen gyengédségű szerető szavam.

41. Bizony, mondom nektek, a szeretetben rejlik az én erőm, bölcsességem és igazságom. Olyan, mint egy mérhetetlenül hosszú lépcső, amely különböző formákban jelenik meg az alacsonyabb szintű emberi lényektől egészen a legmagasabb szellemekig, akik elérték a tökéletességet.

42. Szeressetek, még ha a ti módszeretek szerint is, de szeressetek mindig. Ne gyűlölködjetek, mert a gyűlölet halálos nyomokat hagy maga után, míg a szeretetből megbocsátunk, és minden harag elhalványul. (224, 34-36)

43. Mondom nektek: aki nem a legmagasabb formában és abszolút őszinteséggel nyilvánítja ki szeretetét, az nem szeret. Nem lesz igazi tudása, és csak nagyon keveset fog birtokolni. Aki viszont teljes lelkével és minden neki adott erejével szeret, az magában hordozza a bölcsesség fényét, és érzi, hogy valójában ő a tulajdonosa mindannak, ami körülveszi; mert ami az Atyáé, az gyermekeinek is tulajdona. (168, 11)

44. A szeretet megadja nektek a bölcsességet, hogy megértsétek az igazságot, amelyet mások hiába keresnek a tudomány göröngyös útjain.

45. Engedjétek, hogy a Mester vezessen benneteket minden cselekedetetekben, szavatokban és gondolataitokban. Készüljetek fel az Ő jóságos és szeretetteljes példája szerint, akkor kinyilatkoztatjátok az isteni szeretetet. Így közel fogjátok érezni magatokat Istenhez, mert összhangban lesztek Vele.

46. Ha szerettek, sikerülni fog nektek olyan szelídnek lenni, amilyen Jézus volt. (21, 10-12)

47. Aki szeret, az megért; aki tanul, annak van akarata; akinek akarata van, az sokra képes. Mondom nektek, aki nem szereti teljes lelkével, az sem lelki felemelkedést, sem bölcsességet nem fog elérni, és nagy cselekedeteket sem fog véghezvinni. (24, 41)

48. Ne hagyjátok, hogy a szívetek elbizakodottá váljon, mert az az örökkévalóság tüzét szimbolizálja, amelyből minden származott, és ahol minden új életre kel.

49. A szellem a szívet használja arra, hogy a test révén szeressen. Ha csak az anyag törvénye szerint szerettek, szerelmetek mulandó lesz, mert korlátozott. De ha szellemileg szerettek, az az érzés hasonlít az Atyáéhoz, aki örök, tökéletes és változatlan.

50. Minden élet és minden teremtett dolog kapcsolatban áll a Lélekkel, mert az örök életet birtokolja. Ne korlátozzátok magatokat, szeressetek Engem és szeressétek egymást, mivel birtokoljátok azt az „Lét” isteni szikráját, amely nem ismer határokat a szeretetben, amely maga Isten. (180, 24-26)

51. Emelkedjetek fel azon az ösvényen, amely a hegy csúcsára vezet benneteket, és minden egyes lépésetekkel jobban meg fogjátok érteni az utasításaimat, és egyre tökéletesebbé váltok az isteni üzenet értelmezésében.

52. Mi a szellem nyelve? A szeretet. A szeretet az összes szellem egyetemes nyelve. Hát nem látjátok, hogy az emberi szeretet is beszél? Gyakran nincs szüksége szavakra, jobban beszél tetteken, gondolatokon keresztül. Ha már az emberi szeretet így fejezi ki magát – milyen lesz akkor a nyelve, ha tökéletesedtek az én törvényeimben? (316, 59-60)

53. Ha elgondolkodtok azon, hogy én vagyok a bölcsesség – az a bölcsesség a szeretetből fakad. Ha bíróként ismertek fel engem – az az ítélkezés a szereteten alapul. Ha hatalmasságként tekintetek rám – az én hatalmam a szereteten nyugszik. Ha tudjátok, hogy én örök vagyok – az én örökkévalóságom a szeretetből fakad, mert ez az élet, és az élet halhatatlanná teszi a lelkeket.

54. A szeretet fény, élet és tudás. És ezt a magot adtam nektek az idők kezdete óta – az egyetlenet, amelyet tökéletes földművesként elvetettem a szíveteknek számító földeken. (222. 23)

A szeretet nagy hatalma

55. Ó, a világ férfiai és női, akik tudásotokban elfelejtettétek az egyetlen dolgot, ami bölccsé és boldoggá tehet benneteket: elfelejtettétek a szeretetet, amely mindent inspirál – a szeretetet, amely mindenre képes és mindent átalakít! Fájdalom és sötétség közepette éltek; mert mivel nem gyakoroljátok azt a szeretetet, amelyet tanítok nektek, magatok okozzátok testi vagy lelki szenvedéseteket.

56. Ahhoz, hogy felfedezzétek és megértsétek üzeneteimet, először is szívből jónak és szelídnek kell lennetek – ezek olyan erények, amelyek minden lélekben jelen vannak a teremtésük pillanatától kezdve; de ahhoz, hogy az igazi, magasztos érzést, az szeretetet érezhessétek, szellemiségre kell törekednetek, ápolva jó érzéseiteket; de az életben mindent akartatok, csak a szellemi szeretetet nem. (16, 31-32)

57. Minden időkben voltak vezetőitek, akik megtanították nektek a szeretet erejét. Ők voltak a fejlettebb testvéreitek, akik jobban ismerték a törvényemet, és cselekedeteikben nagyobb tisztaságot mutattak. Erő, szeretet

és alázatosság példáját mutatták nektek, amikor a tévelygések és bűnök életét felcserélték egy olyan létezésre, amely a jónak, az áldozatnak és a cselekvő szeretetnek volt szentelve.
58. Gyermekkortól idős korig világos példáitok vannak mindarra, amit a szeretettel el lehet érni, és a szenvedésekre, amelyeket a szeretet hiánya okoz; de ti – érzéketlenebbek, mint a sziklák – nem értettétek meg, hogy tanuljatok a mindennapi élet tanításaiból és példáiból.
59. Figyeltétek már meg valaha, hogy még a ragadozók is gyengéden reagálnak a szeretet hívására? Ugyanígy reagálhatnak az elemek, a természet erői – minden, ami a materiális és a szellemi világban létezik.
60. Ezért mondom nektek, hogy mindent szeretettel áldjatok meg, az Atya és a Világegyetem Teremtőjének nevében.
61. Áldani azt jelenti, hogy kielégít. Áldani azt jelenti, hogy érezzétek a jót, kimondjátok és továbbadjátok. Áldani azt jelenti, hogy mindent, ami körülvesz benneteket, 254 18. fejezet szeretetteljes gondolatokkal átitattok. (14, 56-60)
62. Bizony, mondom nektek, a szeretet az a megváltoztathatatlan erő, amely mozgatja az univerzumot. A szeretet az élet forrása és értelme.
63. Mostantól egy szellemi feltámadás idejét vezetem be mindenki számára — egy korszakot, amelyben virágzásra fogom hozni azt az áldott szeretetmagot, amelyet a kereszt magasáról árasztottam a világra, és ezzel bejelentettem nektek, hogy ha az emberek úgy szeretik egymást, ahogyan tanítottam nektek, a „halál” eltűnik a világból, és helyette az élet uralkodik az emberek felett, és minden cselekedetükben megnyilvánul. (282, 13-14)

V. Isten kinyilatkoztatásának formái és cselekedetei

19. fejezet – Isten Szentháromsága

Isten egysége Krisztussal és a Szentlélekkel

1. Szavam fénye egyesíti majd az embereket ebben a Harmadik Korszakban. Igazságom minden elmében felragyog, és ezzel eltünteti a hitvallások és kultuszok közötti különbségeket.
2. Míg ma egyesek Jehova-ban szeretnek engem, és tagadják Krisztust, mások Krisztusban szeretnek engem, és nem ismerik Jehova-t; míg egyesek elismerik a Szentlélekben való létezésemet, mások vitatkoznak és megosztottságot okoznak a Szentháromságom miatt.
3. És most megkérdezem ezt az emberiséget és azokat, akik

szellemileg vezetik őket: Miért távolodtok el egymástól, amikor mindannyian az igaz Istenhez valljátok magatokat? Ha Jehova-ban szerettek engem, az igazságban vagytok. Ha Krisztus által szerettek engem – Ő az út, az igazság és az élet. Ha Szentlélekként szerettek engem, közeledtek a fényhez.

4. Csak egyetlen Istenetek van, csak egyetlen Atyátok. Nincsenek három isteni személyek, akik Istenben léteznek, hanem csak egy Isteni Szellem, aki három különböző fejlődési szakaszban nyilvánult meg az emberiség előtt. Amikor az emberiség eljutott erre a mélységre, gyermeki mivoltában három személyt hitt látni ott, ahol csak egyetlen Isteni Szellem létezik. Ha tehát halljátok Jehova nevét, gondoljatok Istenre, mint Atyára és Bíróra. Ha Krisztusra gondoltok, ismerjétek fel benne Istent, mint Mestert, mint Szeretetet; és ha a Szentlélek eredetét próbáljátok megérteni, tudjátok meg, hogy Ő nem más, mint Isten, amikor mérhetetlen bölcsességét olyan tanítványoknak nyilvánítja meg, akik már előrehaladottabbak.

5. Ha az „első korszak” emberiségét olyan szellemileg fejlettnek találtam volna, amilyen ma, akkor Atyaként, Mesterként és Szentlélekként nyilatkoztam volna meg előttük; akkor az emberek nem láttak volna három istenséget ott, ahol csak egy van. De ők nem voltak képesek tanításaimat helyesen értelmezni, és összezavarodtak volna, és távol maradtak volna az én utamtól, hogy továbbra is a saját elképzeléseiknek megfelelő, hozzáférhető és kicsiny isteneket teremtsenek.

6. Amint az emberek megértik és elfogadják ezt az igazságot, sajnálni fogják, hogy egy tévedés miatt félreismerték egymást, amit egy kis szeretettel elkerülhettek volna.

7. Ha Krisztus a szeretet, akkor el tudjátok-e hinni, hogy Ő független Jehova-tól, amikor én vagyok a szeretet?

8. Ha a Szentlélek a bölcsesség, akkor elhiszitek-e, hogy ez a Lélek Krisztustól függetlenül létezik, amikor én vagyok a bölcsesség? Úgy gondoljátok, hogy a „Szó” és a Szentlélek két különböző dolog?

9. Elég, ha csak egy kicsit ismeritek azt az Igét, amelyet Jézus tanított az emberiségnek, hogy megértsétek: csak egy Isten létezett, és örökké csak egy lesz. Ezért mondtam rajta keresztül: „Aki ismeri a Fiút, ismeri az Atyát, mert ő bennem van, és én benne vagyok.” Később, amikor bejelentette, hogy egy másik időben visszatér az emberekhez, nem csak azt mondta: „Visszatérek”, hanem megígérte, hogy elküldi a Szentlelket, a Vigasztaló Lelkét, az Igazság Lelkét.

10. Miért jönne Krisztus a Szentlélektől elválasztva? Hát nem hozhatná magával a szellemében az igazságot, a fényt és a vigaszt? (1, 66-70, 73-76)

11. Én vagyok a Mesteretek; de ne tekintsétek engem az Atyától elválasztva, mert én vagyok az Atya.

12. Nincs különbség a Fiú és a Szentlélek között, mert a Szentlélek és a Fiú egyetlen Lélek, és ez vagyok én.
13. Lássatok kinyilatkoztatásaimban minden időn át egyetlen Istent, aki sokféle és különböző leckék révén tanított titeket: egyetlen könyvet, sok oldallal. (256, 4)

Isten három kinyilatkoztatási módja

14. Most már tudjátok, miért kinyilatkoztatta magát az Atya szakaszosan, és megértitek az emberek tévedését a Szentháromság fogalmát illetően.
15. Ne próbáljatok többé fizikai alakot adni nekem a képzeletetekben, mert a szellememnek nincs alakja, éppúgy, ahogy az intelligenciának, a szeretetnek vagy a bölcsességnek sincs alakja.
16. Ezt azért mondom nektek, mert sokan egy öregember alakjában képzelnek el engem, amikor az Atyára gondolnak; de én nem vagyok öregember, mert én az időn kívül vagyok, a szellememnek nincs kora.
17. Amikor Krisztusra gondoltok, azonnal Jézus fizikai képét formáljátok meg elmétekben. De mondom nektek, hogy Krisztus, a testbe született isteni Szeretet, az én emberré lett Igém, amikor elhagyta a fizikai burkot, egyesült az én Szellememmel, amelyből származott.
18. Amikor azonban a Szentlélekről beszéltek, a galamb szimbólumát használjátok, hogy megpróbáljátok valamilyen formában elképzelni Őt. De mondom nektek, hogy a szimbólumok ideje lejárt, és ezért, amikor a Szentlélek hatása alatt érzitek magatokat, fogadjátok Őt megérzésként, fényként a szellemetekben, tisztaságként, amely feloldja a bizonytalanságokat, a rejtélyeket és a sötétségeket. (39, 42, 44-47)
19. Korról korra az emberek egyre tisztább képet kapnak rólam. Azok, akik Krisztuson keresztül ismertek meg Engem, közelebb állnak az igazsághoz, mint azok, akik csak Mózes törvényein keresztül ismernek Engem. Azt az Istent, akit az emberek tömegei az igazságosságától való félelmükben követtek és engedelmeskedtek neki, később, amikor Krisztus szeretetének magja kicsírázott a szívükben, Atyaként és Mesterként keresték. (112, 3)
20. Én a korszakok felett állok, minden teremtett dolog felett, isteni Szellemem nem alá van vetve a fejlődésnek. Én örök és tökéletes vagyok – nem úgy, mint ti, akiknek nagyon is van kezdetetek, akik teljes mértékben alá vagytok vetve a fejlődés törvényeinek, és emellett létezésetek felett érzitek az idők múlását.
21. Ne mondjátok tehát, hogy az Atya csak egy korszakhoz tartozik, Krisztus egy másikhoz, a Szentlélek pedig megint egy harmadikhoz.

Mert az Atya örök és nem tartozik egyetlen korszakhoz sem, hanem az idők az övéi, és Krisztus, miután emberként eltűnt, maga Isten, ugyanúgy, mint a Szentlélek, aki nem más, mint maga az Atyátok, aki köztetek készíti elő legfőbb kinyilatkoztatásának formáját, azaz bármilyen földi közvetítő segítsége nélkül. (66, 43)

22. Elmagyaráztam nektek, hogy amit Atyának neveztek, az Isten, az Egyetemes Teremtő abszolút hatalma, az egyetlen teremtetlen; hogy az, akit „Fiának" neveztek, Krisztus, azaz az Atya teremtményei iránti tökéletes szeretetének kinyilatkoztatása, és hogy amit „Szentléleknek" neveztek, az a bölcsesség, amelyet Isten küld nektek fényként ebben az időben, amikor a szellemetek képes jobban megérteni a kinyilatkoztatásaimat.

23. A Szentléleknek ez a fénye, Istennek ez a bölcsessége hamarosan uralkodni fog ebben a harmadik korszakban, amelynek kialakulását látjátok, és megvilágosítja egy olyan emberiség gondolkodását, amelynek szüksége van a spiritualitásra, amely az igazságra szomjazik és a szeretetre éhezik.

24. Ugyanígy igaz, népem, hogy egyetlen Isten nyilvánította ki magát az embereknek, még ha három különböző aspektusban is: Ha az Atya cselekedeteiben az első korszakban a szeretetet kerestétek, meg fogjátok találni; és ha a bölcsesség fényét kerestétek, azt is felfedezitek, ahogyan Krisztus cselekedeteiben és szavaiban nemcsak a szeretettel fogtok találkozni, hanem a hatalommal és a bölcsességgel is. Mi lenne tehát furcsa abban, ha a Szentlélek műveiben ebben a korszakban felfedeznétek mind az erőt, a törvényt és a hatalmat, mind pedig a szeretetet, a gyengédséget és a gyógyító balzsamot? (293, 20-21, 259 25-26)

25. Törvény, szeretet, bölcsesség – ezek a három kinyilatkoztatási forma, amelyekben megmutattam magam az embernek, hogy fejlődési útján szilárd meggyőződéssel és teljes ismerettel rendelkezzen Teremtőjéről. Ez a három kinyilatkoztatási szakasz különbözik egymástól, de mindegyiknek egy és ugyanaz a forrása, és összességükben az abszolút tökéletességet jelentik. (165, 56)

26. Bennem van a Bíró, az Atya és a Mester – három különböző kinyilatkoztatási fázis egyetlen lényben, három erőközpont és egyetlen lényeg: a szeretet. (109, 40)

27. Én vagyok Jehova, aki minden időkben megszabadított titeket a haláltól. Én vagyok az egyetlen Isten, aki minden időkben hozzátok szólt. Krisztus az én „Ige", aki Jézuson keresztül szólt hozzátok. Ő azt mondta nektek: „Aki ismeri a Fiút, ismeri az Atyát." És a Szentlélek, aki ma hozzátok szól, szintén én vagyok; mert csak egy

Szentlélek van, csak egy „Ige”, és ez az enyém.

28. Hallgassatok, tanítványaim: az „Első Korban” adtam nektek a törvényt, a Másodikban megtanítottalak benneteket a szeretetre, amellyel azokat a parancsolatokat kell értelmeznetek, és most, ebben a harmadik korszakban, elküldöm nektek a fényt, hogy belelássatok mindazonba, ami nektek kinyilatkoztatott.

29. Miért akartok tehát feltétlenül három istenséget felfedezni ott, ahol csak egy isteni szellem létezik, amely az enyém?

30. Az első embereknek adtam a törvényt, és mégis Mózesnek bejelentettem, hogy elküldöm a Messiást. Krisztus, akiben nektek adtam az „Ige”-met, így szólt hozzátok, amikor küldetése már a végéhez közeledett: „Visszatérek az Atyához, akitől eljöttem.” Azt is mondta nektek: „Az Atya és én egy vagyunk.” De utána megígérte, hogy elküldi nektek az Igazság Lelkét, aki az én akaratom szerint és a ti fejlődéseteknek megfelelően megvilágítja kinyilatkoztatásaim titkát.

31. De ki tud fényt deríteni titkaimra, és megmagyarázni ezeket a misztériumokat? Ki tudja feloldani bölcsességem könyvének pecsétjeit rajtam kívül?

32. Bizony, mondom nektek, a Szentlélek, akit jelenleg valami, Jehova-tól és Krisztustól eltérőnek tartotok, nem más, mint a bölcsesség, amelyet a ti szellemeteknek kinyilatkoztatok, hogy megértsétek, lássátok és érezzétek az igazságot. (32, 22-27)

33. Egyesítsétek elmétekben és lelketekben kinyilatkoztatásaimat, mint Istenét, amelyek a törvényt hirdetik nektek; kijelentéseimet, mint Atya, amelyek felfedik előttetek végtelen szeretetemet, és tanításaimat, mint Mester, amelyek kinyilatkoztatják előttetek bölcsességemet, akkor mindebből egy esszenciát, egy isteni szándékot fogtok kapni: hogy a szellemi fény útján jöjjetek hozzám – ami több, mint csupán egy kinyilatkoztatás számotokra. A saját birodalmamba akarok vezetni benneteket, ahol mindig jelen vagyok, örökké bennetek vagyok. (324, 58)

34. Nem ez lesz az első alkalom, hogy az emberek küszködnek egy isteni kinyilatkoztatás értelmezésével, vagy hogy tisztán lássanak egy olyan ügyben, amely a szemük előtt rejtélyként jelenik meg. Már a „Második Időben” is, miután a világon prédikáltam, az emberek tanácskoztak Jézus személyéről, és tudni akarták, hogy isteni-e vagy sem, hogy egy-e az Atyával, vagy tőle eltérő személy. Mindenféle módon megítélték és kutatták a tanításomat.

35. Most ismét értelmezések, viták, ellentétek és vizsgálódások tárgyává válok.

36. Meg fogják vizsgálni, hogy Krisztus Lelke, amikor megnyilvánult, független volt-e az

Atya Lelkétől; és lesznek mások is, akik azt mondják, hogy a Szentlélek szólt, és nem az Atya, sem a Fiú.

37. De amit ti „Szentléleknek” neveztek, az Isten fénye, és amit „Fiúnak” neveztek, az az Ő „Ige”. Ha tehát itt halljátok ezt az Igét, ha igénybe veszitek a „Második Idő” tanításomat, vagy az „Első Idő” törvényére és kinyilatkoztatásaira gondoltok, akkor legyetek tudatában annak, hogy az Egy Isten jelenlétében vagytok, az Ő Igéjét halljátok, és a Szelleme fényét fogadjátok. (216, 39-42)

Isten mint Teremtő Szellem és Atya

38. Én vagyok minden teremtett dolog lényege. Minden az én végtelen hatalmam által él. Minden testben és minden formában ott vagyok. Mindannyiótokban ott vagyok, de fel kell készülnötök és érzékennyé kell válnotok, hogy érezhessetek és felfedezhessetek engem.

39. Én vagyok az élet lehelete minden lény számára, mert én vagyok az élet. Ezért megértettem veletek, hogy ha jelen vagyok minden cselekedetetekben, nincs szükség agyagból vagy márványból készült képmásomra, hogy imádjatok engem, vagy közel érezzétek magatokhoz. Ez a félreértés csak arra szolgált, hogy az emberiséget bálványimádásra csábítsa.

40. Szavaim alapján megsejtitek az Atya és minden teremtmény között fennálló harmóniát, megértitek, hogy Én vagyok az esszencia, amely minden lényt táplál, és hogy ti is részei vagytok Nekem. (185, 26-28)

41. Az Atya Lelke láthatatlan, de végtelenül sok formában nyilvánul meg. Az egész világegyetem csupán az Istenség anyagi megnyilvánulása. Minden teremtett dolog az igazság tükörképe.

42. Az én istenségem gyermekei, a lelkek létezését a lakóhelyüknek megfelelően egy sor életformával vettem körül, amelyekbe bölcsességet, szépséget, életerőt és értelmet helyeztem, hogy mindegyiknek a legszembetűnőbb bizonyítékot adjam a létezésemről és képet az én hatalmamról. Felhívom a figyelmeteket arra, hogy az élet értelme a szeretetben, a tudásban és az igazság felismerésében rejlik. (168, 9-10)

43. Tanítványok, belőlem származnak a három létszerkezet: az isteni, a lelki és az anyagi. Mint minden teremtett dolog Teremtője és Tulajdonosa, isteni és egyben érthető módon tudok hozzátok szólni. Mivel az anyagi természet belőlem származik, hangomat és szavaimat fizikailag is hallhatóvá tehetem, hogy az ember számára érthetővé váljak.

44. Én vagyok a tökéletes tudomány, mindennek az eredete, minden okának az oka és a mindent megvilágító fény. Minden teremtett dolog és minden tudás felett állok. (161, 35-36)

45. Most van a megértés, a lélek és az értelem megvilágosodásának ideje, amelyben az ember végre szellemileg fog keresni Engem, mert fel fogja ismerni, hogy Isten sem személy, sem képzeletbeli elképzelés, hanem határtalan és abszolút egyetemes Szellem. (295, 29)

Krisztus, a szeretet és Isten szava

46. Mielőtt az Atya Jézusban kinyilatkoztatta volna magát az emberiségnek, kinyilatkoztatásait küldte nektek, anyagi formák és események segítségével. A „Krisztus” név alatt megismertétek azt, aki az emberek között hirdette Isten szeretetét; de amikor a Földre jött, már korábban kinyilatkoztatta magát Atyaként, ezért nem szabad azt mondanotok, hogy Krisztus született a világra — Jézus született, az a test, amelyben Krisztus lakozott.

47. Gondolkodjatok el, és végül meg fogtok érteni Engem, és el fogjátok ismerni, hogy Krisztus már Jézus előtt is létezett, mert Krisztus Isten szeretete. (16, 6-7)

48. Itt vagyok veletek, és erőt adok nektek, hogy lelketek örök békéjéért küzdjetek. De bizony, mondom nektek, még mielőtt az emberiség megismert volna Engem, már a végtelenségből megvilágosítottalak benneteket, és már a szívetekhez szóltam. Mert mivel Egy vagyok az Atyával, mindig benne voltam. Korszakoknak kellett eltelniük az emberiség felett, mire a világ befogadott engem Jézusban, és meghallotta Isten szavát, bár el kell mondanom nektek, hogy nem mindazok, akik akkor hallották a tanításomat, rendelkeztek a szükséges lelki fejlettséggel ahhoz, hogy Krisztusban érezzék Isten jelenlétét. (300, 30)

49. Jehova-ban azt hittétek, hogy egy kegyetlen, rettenetes és bosszúálló Istent ismertek fel. Ekkor az Úr, hogy megszabadítson benneteket tévedésetektől, elküldte nektek Krisztust, az Ő isteni szeretetét, hogy „megismerve a Fiút, megismerjétek az Atyát”; és mégis a tudatlan és újra bűnébe keveredett emberiség azt hiszi, hogy egy haragos és megsértett Jézust lát, aki csak arra vár, hogy azok, akik megsebezték, megérkezzenek a „Szellemi Völgybe”, hogy azt mondhassa nekik: „Távozzatok tőlem, nem ismerlek titeket”; és hogy azonnal a legkegyetlenebb kínokat szenvedjék el az örökkévalóságban.

50. Ideje, hogy megértsétek tanításaim értelmét, hogy ne essetek tévedésbe. Az Isteni Szeretet nem fog megakadályozni benneteket abban, hogy hozzám jöjjetek; de ha nem jóváteszitek hibáitokat, a lelkiismeretetek könyörtelen bírája lesz az, aki azt mondja nektek, hogy nem vagytok méltók arra, hogy a Fény Birodalmába jussatok. (16, 46-47)

51. Azt akarom, hogy olyanok legyetek, mint a Mesteretek, hogy joggal nevezhessétek magatokat

tanítványaimnak. Örökségem a szeretetből és a bölcsességből áll. Krisztus volt az, aki eljött hozzátok, és Krisztus az, aki ebben a pillanatban szól hozzátok; de ne próbáljatok elválasztani engem Istentől, vagy engem Őtől elkülöníteni, mert én egy vagyok és mindig is egy voltam az Atyával.

52. Mondtam nektek, hogy Krisztus az isteni szeretet; ezért ne próbáljatok elválasztani az Atyától. Gondoljátok, hogy Ő olyan Atya, aki nem szereti gyermekeit? Honnan veszitek ezt az ötletet? Itt az ideje, hogy ezt felismerjétek.

53. Senki ne szégyellje Istent, a Teremtőt Atyának nevezni, mert ez az Ő igazi neve. (19, 57-58)

54. Jézusban a világ meglátta az emberré lett Istent. Az emberek tőle csak a szeretet leckéit, a végtelen bölcsesség tanításait, a tökéletes igazságosság bizonyítékait kapták, de soha egy szót sem az erőszakról, egyetlen cselekedetet vagy jelet sem a haragról. Lássátok inkább, mennyire megsértették és kigúnyolták Őt. Hatalma és minden erő a kezében volt, amilyen az egész világnak nincs, de szükséges volt, hogy a világ megismerje Atyját valódi lényében, valódi igazságosságában és irgalmában.

55. Jézusban a világ egy Atyát látott, aki mindent feláldoz a gyermekeiért, anélkül, hogy bármit is kérne magának; egy Atyát, aki a legsúlyosabb sértéseket is végtelen szeretettel megbocsátja, anélkül, hogy valaha is bosszút állna, és egy Atyát, aki ahelyett, hogy megölné a gyermekeit, akik megsértik Őt, megbocsát nekik, és vérével kijelöli számukra az útját a lelki üdvösség felé. (160, 46-47)

56. Emberként Jézus volt az ideálotok és a tökéletesség megtestesülése; hogy benne egy követésre méltó példaképetek legyen, azt akartam megtanítani nektek, milyennek kell lennie az embernek, hogy hasonlóvá váljon Istenéhez.

57. Egy Isten van, és Krisztus Egy vele, mert Ő az Istenség „Ige”, az egyetlen út, amelyen keresztül eljuthattok a teremtett világ Atyjához. (21, 33-34)

58. Tanítványok, Krisztus az isteni szeretet legfőbb megnyilvánulása, az a fény, amely a szellem birodalmában az élet; az a fény, amely áttöri a sötétséget, és minden szellemi tekintet előtt feltárja az igazságot, feloldja a rejtélyeket, kinyitja az ajtót, és megmutatja az utat a bölcsességhez, az örökkévalósághoz és a lelkek tökéletességéhez. (91, 32)

A Szentlélek – Isten igazsága és bölcsessége

59. A bölcsességben rejlik az a gyógyító erő és vigasz, amelyre szívetek vágyik. Ezért ígértem nektek egykor az igazság szellemét, mint a vigasz szellemét.

60. De feltétlenül szükséges a hit, hogy ne álljatok meg a fejlődés útján, és ne érezzetek félelmet a próbáktól. (263, 10-11)

61. Ez a fény korszaka, amelyben az isteni bölcsesség, amely a Szentlélek fénye, megvilágítja a szív és a lélek legrejtettebb zugaiból is. (277, 38) (Lásd még a fejezet 8-10, 12, 18, 21-24, 27, 32, 36-37 verseit)

20. fejezet – Mária, Isten anyai szeretete

Mária alázatos földi élete

1. Mária az én mennyei kertem virága, akinek lényege mindig is az én szellememben volt.
2. Látjátok ezeket a virágokat itt, amelyek alázatosságukban rejtegetik szépségüket? Mária is ilyen volt és ilyen marad: a szépség kimeríthetetlen forrása annak, aki tisztasággal és áhítattal képes rá tekinteni, és a jóság és gyengédség kincse minden teremtmény számára.
3. Mária végigjárta a világot, és elrejtette isteni lényét; tudta, ki ő és ki az ő Fia, de ahelyett, hogy azzal a kegyelemmel dicsekedett volna, csupán a Magasságos szolgálójának, az Úr terveinek eszközének nyilvánította magát. (8, 42-43, 46)
4. Mária tudta, hogy egy hatalmasabb és nagyobb királyt fog fogadni, mint a föld összes királya. De vajon ezért koronázta-e magát az emberek királynőjévé? Hirdették-e ajkai a terekben, az utcákon, az egyszerű kunyhókban vagy a palotákban, hogy ő lesz a Messiás anyja, hogy az Atya „egyszülött Fia" az ő méhéből fog származni?
5. Bizonyára nem, népem: a legnagyobb alázat, szelídség és kegyelem volt benne, és az ígéret beteljesedett. Emberi anyaként szíve megtelett örömmel, és már a szülés előtt – abban a pillanatban és azután a Fia egész élete során – a legszeretőbb anya volt, aki lelkileg ismerte Jézus rendeltetését, azt a küldetést, amelyet az emberek között kellett teljesítenie, és azt, amiért eljött. Soha nem szegült szembe ezzel a rendeltetéssel, mert ő is részese volt ugyanannak a műnek.
6. Ha néha könnyeket hullajtott, az egy emberi anya sírása volt, a testi természeté, amely érezte a fájdalmat a Fiúban, a saját testében.
7. De vajon a Mester, a fia tanítványa volt-e? Nem. Máriának nem kellett semmit tanulnia Jézustól. Ő maga az Atyában volt, és csak azért inkarnálódott, hogy teljesítse azt a gyönyörű és nehéz feladatot.
8. Arra korlátozódott-e az a kiváló anyai szív, hogy csak a legkedvesebb fiát szeresse? Bizonyára nem; azon a kis emberi szíven keresztül nyilvánult meg az anyai szív vigasztalásban és magasztos szavakban, tanácsokban és jótettekben, csodákban, fényben és igazságban.
9. Soha nem állt a figyelem középpontjába, soha nem értelmezte félre a Mester szavait. De ahogyan a jászol lábánál volt,

amely bölcsőként szolgált neki, úgy volt a kereszt lábánál is, amelyen a Fia, a Mester, az egész teremtés Atyja meghalt, és emberként utolsó lélegzetét vette.
10. Így teljesítette be emberi anyakénti hivatását, és minden anyának és minden embernek magasztos példát mutatott. (360, 28-31)

Mária és Jézus

11. Az emberek gyakran feltették maguknak a kérdést, hogy miért mutatkozott meg Jézus, még keresztre feszítése után is, a bűnös Mária Magdolnának, és miért kereste fel utána tanítványait, míg arról semmit sem tudunk, hogy meglátogatta volna édesanyját. Erre azt mondom nektek, hogy nem volt szükséges Máriának ugyanúgy megmutatnom magam, ahogyan azoknak tettem. Mert a kapcsolat Krisztus és Mária között mindig is fennállt, még a világ teremtése előtt is.
12. Jézuson keresztül kinyilatkoztam az emberiségnek, hogy megmentsem a bűnösöket, és a keresztre feszítés után megmutattam magam nekik, hogy felélénkítsem azok hitét, akiknek szükségük volt rám. De igazán mondom nektek, Mária – mint ember, szerető Anyám – nem kellett megtisztulnia semmiféle szennyeződéstől, és nem is lehetett hiányossága a hitben, mert tudta, ki volt Krisztus, még mielőtt anyai méhét felajánlotta Neki.
13. Nem volt szükség arra, hogy megemberesítsem a lelkemet, hogy meglátogassam azt, aki ugyanazzal a tisztasággal és szelídséggel, amellyel méhében fogadott, visszaadott engem annak a birodalomnak, ahonnan jöttem. De ki ismerhette azt a módot, ahogyan magányában szóltam hozzá, és azt az isteni gyengédséget, amellyel lelkem körülvette őt?
14. Így válaszolok azoknak, akik feltették nekem ezt a kérdést, mert gyakran gondolták, hogy Jézus első látogatásának az anyjának kellett volna szólnia.
15. Milyen különbözőnek kellett lennie annak a formának, ahogyan Mária előtt megjelentem, attól, amelyet használtam, hogy Mária Magdolna és tanítványaim számára érzékelhetővé tegyem magam. (30, 17-21)

Mária szüzessége

16. A hegy csúcsán, ahol a Mester tartózkodik, ott van Mária is, az egyetemes Anya – az, aki a „Második Időben” nővé vált, hogy a „Isteni Ige” megtestesülésének csodája valósággá váljon.
17. Az ember gyakran ítélte meg és vizsgálta Mária személyét, valamint azt is, ahogyan Jézus a világra jött, és ezek az ítéletek elszakították az anyai szellem tisztaságának köntösét, akinek szíve vért ontott a világra.
18. Ebben az időben elhúztam az ismeretlen fátylait, hogy eloszlassam a hitetlenek kételyét, és

megadjam nekik a szellemi tanítások ismeretét.
19. Az emberek az én igazságomból, amely olyan, mint egy út, sok mellékutat csináltak, amelyeken többnyire tévútra kerülnek. Míg egyesek a Mennyei Anya közbenjárását keresik, mások pedig félreértik őt, szeretete és gyengédsége köpenye örökké mindannyiukat beburkolja.
20. Az idők kezdete óta kinyilatkoztattam a Szellemi Anya létezését, akiről a próféták már azelőtt beszéltek, hogy a világra jött volna. (228, 1-5)
21. Máriát azért küldték, hogy kinyilatkoztassa erényét, példamutatását és tökéletes isteni mivoltát. Ő nem olyan nő volt, mint a többi ember között. Ő másfajta nő volt, és a világ figyelte az életét, megismerte gondolkodásmódját és érzéseit, tudta lelke és teste tisztaságát és kecsességét.
22. Ő az egyszerűség, az alázat, az önzetlenség és a szeretet példája. De bár élete az akkori világnak és az utána következő nemzedékeknek is ismert volt, sokan vannak, akik nem ismerik el erényét, szüzességét. Nem tudják megmagyarázni azt a tényt, hogy egyszerre volt szűz és anya. Ennek az az oka, hogy az ember természeténél fogva hitetlen, és nem tudja felébredt szellemmel megítélni az isteni cselekedeteket. Ha tanulmányozná az Írásokat, és elmélyülne Mária megtestesülésében és őseinek életében, végül megértené, ki is ő valójában. (221, 3)
23. Isten teremtményei iránti legérzékenyebb szeretete nincs formája*. A Második Korszakban azonban egy nő formáját öltötte Mária, Jézus anyja személyében.
** A Mária-jelenésekből ismert Mária-alakot ezért csak egy rövid ideig felvett szellemi kinyilatkoztatási alaknak kell tekinteni.*
24. Értsétek meg, hogy Mária mindig is létezett, mivel lényege, szeretete, gyengédsége mindig is az Istenségben volt.
25. Hány elméletet és tévedést alkottak az emberek Máriáról! Anyaságáról, fogantatásáról és tisztaságáról. Mennyire gyalázták őt emiatt!
26. Azon a napon, amikor valóban megértik azt a tisztaságot, azt fogják mondani maguknak: „Jobb lett volna nekünk, ha soha nem születünk meg." Tűzzel teli könnyek fognak égni a lelkükben. Akkor Mária kegyelemmel fogja őket körülölelni, az Isteni Anya köpenyével fogja őket megvédeni, és az Atya megbocsát nekik, és végtelen szeretettel mondja: „Ébren legyetek és imádkozzatok, mert megbocsátok nektek, és bennetek megbocsátok és megáldom a világot." (171, 69-72)

Mária példája a nők számára

27. Mesteretek élete példaként szolgál minden ember számára. Mivel azonban a nőknek hiányzott

az anyai feladatukra vonatkozó tanítás, Mária lett nekik elküldve, az isteni gyengédség megtestesítőjeként, aki nőként jelent meg az emberek között, hogy nektek is megadja az alázatosság isteni példáját. (101, 58)

28. Áldott nők: ti is az apostolaim közé tartoztok. A férfi és a ti lelketek között nincs különbség, még ha fizikailag különbözőek is vagytok, és a kölcsönös feladatotok is eltérő.

29. Fogadjátok el Jézust lelketek mestereként, és kövessétek őt azon az úton, amelyet szeretete kijelölt. Tegyétek magatokévá az ő szavát, és öleljétek át a keresztjét.

30. Ugyanazokkal a szavakkal szólok a lelketekhez, mint a férfiakhoz, mert szellemileg egyenlőek vagytok. Mindazonáltal – ha női szívetek példaképet keres, akit követhet; ha tökéletes példákra van szükségetek támaszként, hogy tökéletesedjetek az életben, akkor emlékezzetek Máriára, figyeljétek őt egész földi élete során.

31. Az Atya akarata volt, hogy Mária szerény életét leírják azok a tanítványaim, akik egész tevékenységének ideje alatt ismerték őt, és beszélgettek vele.

32. Az az élet – szerény azok számára, akik ismerik – a születésétől a földi életének végéig ragyogó volt. Mária szellemének alázatosságával, végtelen érzékenységével, szívének tisztaságával, az emberiség iránti szeretetével sok oldalt írt a szeretetteljes tanításból, amit inkább csenddel, mint szavakkal fejezett ki, mivel tudta, hogy az, aki az emberekhez szól, Krisztus volt.

33. Mária lelke maga volt az Atyától származó anyai szeretet, hogy az emberiségnek tökéletes példát mutasson az alázatosságra, az engedelmességre és a szelídségre. Világon való járása fénynyom volt. Élete egyszerű, fenséges és tiszta volt. Benne teljesedtek be azok a próféciák, amelyek azt hirdették, hogy a Messiás szűztől fog születni.

34. Csak ő tudta méhében hordozni Isten magját, csak ő volt méltó arra, hogy feladatának teljesítése után Jézus mellett maradjon, mint az emberiség szellemi anyja.

35. Ezért Mária a ti tökéletes példaképetek, nők. De forduljatok hozzá, és vegyétek példaképeteknek csendjében, alázatosságának cselekedeteiben, a rászorulók iránti szeretetből fakadó végtelen önmegtagadásában, csendes fájdalmában, mindent megbocsátó együttérzésében, valamint közbenjárás, vigasz és édes támasz lévő szeretetében.

36. Szüzek, feleségek, anyák, árva lányok vagy özvegyek, magányos nők, akiknek fájdalom áthatja a szívét – nevezzétek Máriát szerető és gondoskodó anyátoknak, hívjátok őt gondolatban, fogadjátok be a szellemben, és érezzétek őt a szívetekben. (225, 46-54)

Mária mint az emberek közbenjárója, vigasztalója és társ-megváltója

37. Mária csendesen járt a világban, de békével töltötte meg a szíveket, közbenjárást nyújtott a rászorulókért, imádkozott mindenkiért, és végül megbocsátás és együttérzés könnyeit hullatta az emberek tudatlansága és gonoszsága miatt. Miért ne fordulnátok Máriához, ha az Úrhoz akartok jutni, hiszen általa fogadtátok be Jézust? Nem voltak-e egyesülve az Anya és a Fiú a Megváltó halálának óráján? Nem keveredett-e abban a pillanatban a Fiú vére az Anya könnyeivel? (8, 47)

38. A keresztről lefelé hagyományoztam a világnak az élet és a szellemi bölcsesség könyvét – egy könyvet, amelyet az évszázadok, a korszakok és a korszakok során az embereknek kellett értelmezniük és megérteniük. Ezért mondtam a fájdalomtól megrendült Máriának a kereszt lábánál: „Asszony, íme a fiad", miközben Jánosra mutattam, aki abban a pillanatban az emberiséget testesítette meg, de a Krisztus jó tanítványává átalakult, megszellemesült emberiséget.

39. Jánoshoz is fordultam a következő szavakkal: „Fiam, ez az anyád" – szavak, amelyeket most meg fogok magyarázni nektek.

40. Mária megtestesítette a tisztaságot, az engedelmességet, a hitet, az érzékenységet és az alázatot. Ezen erények mindegyike egy-egy fok a létrán, amelyen leereszkedtem a világra, hogy annak a szent és tiszta asszonynak a méhében emberré váljak.

41. Az a gyengédség, az a tisztaság és az a szeretet az az isteni méh, amelyben az élet magja megtermékenyül.

42. Az a létra, amelyen leereszkedtem hozzátok, hogy emberré váljak és gyermekeim között lakozzak, ugyanaz, mint amelyet nektek kínálok, hogy rajta feljussatok hozzám, miközben emberekből fénylényekké változtok.

43. Mária a létra, Mária az anyai méh. Forduljatok hozzá, és találkozni fogtok Velem. (320, 68-73)

44. Mária mellett hagytalak benneteket a kereszt lábánál, azon a dombon, amely befogadta véremet és az Anya könnyeit. Ott maradt gyermekei várakozásában, mert ő lesz az, aki leveszi a keresztet a vállukról, és megmutatja nekik az utat a mennybe. (94, 73)

45. Mária üzenete a vigasz, a gyengéd gondoskodás, az alázat és a remény üzenete volt. A földre kellett jönnie, hogy megismertesse anyai természetét, és felajánlja szűz méhét, hogy abban az „Ige" emberré válhasson.

46. De küldetése nem ért véget a földön. E világon túl volt az ő igazi otthona, ahonnan együttérzés és gondoskodás köpenyét terítheti ki minden gyermeke fölé, ahonnan követheti a tévelygők lépteit, és kiárasztja mennyei vigaszát a szenvedőkre.

47. Sok évszázaddal azelőtt, hogy Mária a világra jött volna, hogy – egy asszonyban emberré válva – betöltse isteni rendeltetését, egy Isten prófétája bejelentette őt. Rajta keresztül tudtátok meg, hogy egy szűz fog fiút fogadni és szülni, akit Immanuelnek fognak nevezni, ami azt jelenti: Isten velünk.
48. Máriában, a folt nélküli asszonyban, akire a Mennyei Anyai Szeretet Lelke leszállt, beteljesedett az a mennyei ígéret, amelyet a próféta bejelentett.
49. Azóta a világ ismeri őt, és az emberek és a népek szeretettel ejtik ki a nevét, és fájdalmukban anyaként vágyakoznak utána.
50. Fájdalmas Anyának hívjátok őt, mert tudjátok, hogy a világ a fájdalom kardját szúrta a szívébe, és képzeletetekből nem tűnik el az a szenvedő arc és a végtelen bánat kifejezése.
51. Ma azt akarom mondani nektek, hogy távolítsátok el szívetekből azt az örök fájdalomképet, és helyette gondoljatok Máriára, mint kedves, mosolygós és szerető anyára, aki szellemileg hat, és segít minden gyermekének, hogy a Mester által kijelölt úton fejlődjön felfelé.
52. Felismeritek-e most, hogy Mária küldetése nem korlátozódott a földi anyaságra? A „Második Korszakban” való megnyilvánulása sem volt az egyetlen, hanem egy új korszak van számára fenntartva, amelyben lélekről lélekre fog szólni az emberekhez.
53. Tanítványom, János, a próféta és látnok, elragadtatásában látott egy nőt, akit a nap öltöztetett, egy szüzet, aki ragyogott a fénytől.
54. Ez a nő, ez a szűz Mária, aki méhében már nem egy új Megváltót fog fogadni, hanem egy egész világnyi embert, akik benne táplálkoznak a szeretetből, a hitből és az alázatból, hogy kövessék Krisztus, a minden tökéletesség Mestere isteni nyomait.
55. A próféta látta, hogyan szenvedett az a nő, mintha szülne; de az a fájdalom az emberek megtisztulásának, a lelkek engesztelésének fájdalma volt. Amikor a fájdalom elmúlik, fény lesz a lelkekben, és öröm tölti be az Egyetemes Anyátok szellemét. (140, 44-52)

Mária isteni természete

56. Mennyei Anyátok köpenye örök idők óta árnyékot vet a világra, és szeretettel védi gyermekeimet, akik az ő gyermekei is. Mária, mint szellem, nem a világon született; anyai lényegének magja mindig is részem volt.
57. Ő a tisztaságom, a szentségem hitvese. A lányom volt, amikor nővé vált, és az anyám, amikor befogadta a „Megtestesült Igét”. (141, 63-64)
58. Mária lényegében isteni, lelke egy az Atyával és a Fiúval. Miért ítélik meg őt emberi szempontból, amikor ő volt a kiválasztott leány, akit az idők kezdete óta az emberiségnek bejelentettek, mint

azt a tiszta teremtményt, akiben a „Szent Szó” megtestesülne?
59. Miért káromolja hát az ember, és kételkedik hatalmamban, és tisztelet nélkül kutatja műveimet? Ennek oka az, hogy nem mélyült el az én isteni tanításomban, nem gondolkodott el azon, amit az Írások mondanak, és nem alávetette magát az én akaratomnak.
60. Ma, a „Harmadik Korban” ugyanúgy kételkedik abban, hogy Mária megnyilvánul az emberek előtt. De én mondom nektek, hogy ő részesedik minden cselekedetemben, mert ő a legérzékenyebb szeretet megtestesülése, amely az én Isteni Szellememben lakozik. (221, 4-6)
61. Mária az a Lélek, amely annyira egyesült az Istenséggel, hogy annak egyik aspektusát képezi, amint azt a három kinyilatkoztatási forma is ábrázolja: az Atya, az Ige és a Szentlélek Fénye. Ebben az értelemben Mária az a Isteni Lélek, amely kinyilatkoztatja és megtestesíti az isteni gondoskodást. (352, 76)
62. Hányan remélik, hogy eljutnak a legmagasabb mennybe, hogy megismerjék Máriát, akit mindig emberi alakban képzelnek el, mint a nőt, aki a földön volt, mint az emberré lett Krisztus anyját, és akit királynőként képzelnek el trónon, gyönyörűen és hatalmasan.
63. De én azt mondom nektek, hogy ne adjatok többé alakot az isteni dolgoknak az elmétekben. Mária, a ti szellemi Anyátok, létezik; de ő sem női alakot, sem bármilyen más alakot nem ölt. Ő a szent és szerető gyengédség, akinek irgalma a végtelenbe nyúlik. Ő uralkodik a lelkekben, de uralkodása az alázat, az irgalom és a tisztaság uralkodása. De nincs trónja, ahogyan az emberek elképzelik.
64. Szép, de olyan szépséggel, amelyet még a legszebb arccal sem tudtok elképzelni. Szépsége mennyei, és a mennyeit soha nem fogjátok megérteni. (263, 30)

Mária egyetemes kisugárzása

65. Mária, az egyetemes Anyátok, bennem él, és legkedvesebb gyermekeinek a leggyengédebb simogatásokat adja. A szívetekben járt, hogy békéjét és egy szentély felkészítését hagyja ott. Mária őrködik a világ felett, és szárnyait, mint egy pacsirta, kiterjeszti fölötte, hogy egyik sarkától a másikig megvédje. (145, 10)
66. Istenségemben él a közbenjáró szeretet; ez Mária. Hány szív, amely eddig zárva maradt a hit előtt, nyílt meg általa a bűnbánatra és a szeretetre! Anyai lényege jelen van az egész teremtésben, mindenki érzékeli, és mégis sokan tagadják, bár látják. (110, 62)
67. Azok, akik tagadják Mária isteni anyaságát, tagadják az egyik legszebb kinyilatkoztatást, amelyet az Istenség az embereknek adott.
68. Azok, akik elismerik Krisztus istenségét, de tagadják Máriát, nem tudják, hogy lemondanak az én istenségemben létező

legérzékenyebb és legkedvesebb tulajdonságról.

69. Hányan vannak, akik azt hiszik, hogy ismerik az Írásokat, és mégis semmit sem tudnak, mert semmit sem értettek meg. És hányan vannak, akik annak ellenére, hogy úgy vélik, felfedezték a teremtés nyelvét, tévedésben élnek.

70. Az anyai szellem szeretetteljesen működik minden lényben, mindenhol láthatjátok a képmását. Isteni anyai szeretete áldott magként hullott minden teremtmény szívébe, és a természet minden birodalma élő tanúbizonyságot tesz róla, minden anyai szív pedig az a nagy szeretet előtt emelt oltár. Mária isteni virág volt, és a gyümölcs Jézus volt. (115, 15-18)

21. fejezet – Isten mindenhatósága, mindenütt jelenléte és igazságossága

Isten hatalma

1. Ha a mai ember minden tudásával sem képes a természet elemeit akaratának alávetni – hogyan tudná akkor hatalmát a szellemi erőkre kényszeríteni?

2. Ahogyan a csillagok a kozmoszban követik megváltoztathatatlan rendjüket anélkül, hogy az ember akarata megváltoztathatná pályájukat vagy rendeltetésüket, úgy a szellemi világban létező rendet sem változtathatja meg senki.

3. Én teremtettem a nappalt és az éjszakát, vagyis én vagyok a fény, és rajtam kívül senki más nem tudja visszatartani. Ugyanez vonatkozik a szellemi világra is. (329, 31-33)

4. Ha hisztek bennem, bízhattok abban, hogy hatalmam végtelenül nagyobb, mint az emberek bűne, és hogy ezért az embernek és életének meg kell változnia, amint a bűn visszavonul az igazság és az igazságosság fénye előtt.

5. El tudjátok képzelni az életet ezen a világon, ha az emberek egyszer Isten akaratát cselekszik? (88, 59-60)

6. Számomra egy emberi lény bűnbánata, megújulása és üdvözülése nem lehet lehetetlen. Akkor nem lennék mindenható, és az ember erősebb lenne nálam. Alulmaradónak tartjátok az én hatalmamat a gonosz emberben lévő erővel szemben? Az emberben lévő sötétséget az isteni fénynél felsőbbrendűnek tartjátok? Soha! – mondja nekem a szívetek.

7. Gondoljatok bele: az én feladatom, miután megadtam nektek a létezést, hogy elvezesselek benneteket a tökéletességhez, és mindannyiótokat egyetlen szellemi családba egyesítselek; és ne felejtsétek el, hogy az én akaratom minden felett teljesül.

8. Én, az Isteni Vető, észrevétlenül elhelyezem szeretetem magját minden lélekben. Csak én tudom, mikor fog ez a mag az egész

emberiségben kihajtani, és csak én vagyok képes végtelen türelemmel várni munkáim gyümölcsére. (272, 17-19)

9. Nem akarom megalázni titeket nagyságommal, sem azzal dicsekedni, de mégis megmutatom nektek, amennyire az az én akaratom, hogy a legnagyobb örömöt érezzétek abból, hogy minden hatalom, bölcsesség és tökéletesség Istene az Atyátok.

10. Örüljetek annak a gondolatnak, hogy soha nem fogjátok megtapasztalni hatalmam végét, és hogy minél magasabb szintre fejlődik lelketek, annál jobban fogtok megismerni engem. Ki ne lenne hajlandó elfogadni azt, hogy soha nem fogja elérni Urának nagyságát? Talán nem fogadtátok el a földön, hogy fiatalabbak vagytok, mint földi atyátok? Talán nem ismerte el neki önként a tapasztalatot és a tekintélyt? Talán nem örültetek annak, hogy olyan férfitok van atyátoknak, aki erősebb nálatok – büszke, bátor és erényes? (73, 41-42)

11. Mit jelent az emberek ereje az én hatalmamhoz képest? Mit tehet a materialista népek ellenállása a szellemiség végtelen ereje ellen? Semmit!

12. Megengedtem, hogy az ember eljusson hatalomvágyának határáig és gőgje csúcsáig, hogy saját maga állapítsa meg, hogy az Atyától kapott szabad akarat ajándéka igazságot jelent.

13. De amikor eléri a határt, megnyitja szemét a fény és a szeretet előtt, és meghajol jelenlétem előtt, legyőzve az egyetlen abszolút hatalom és az egyetlen egyetemes bölcsesség által, amely a ti Isteneteké. (192, 53)

Isten jelenléte minden teremtettben

14. Nincs meghatározott vagy korlátozott helyem, ahol a végtelenben lakozom, mert jelenlétem minden létezőben ott van, mind az isteni, mind a szellemi, mind az anyagi világban. Nem mondhatjátok meg rólam, hogy melyik irányban fekszik a birodalmam; és ha a magasba emelitek tekinteteteket, és az az ég felé irányul, akkor ezt csak szimbolikusan teszitek. Mert a bolygótok szüntelenül forog, és minden mozdulatával új égboltokat és új magasságokat kínál nektek.

15. Mindezzel azt akarom mondani nektek, hogy nincs távolság köztetek és köztem, és az egyetlen dolog, ami elválaszt titeket tőlem, azok a tiltott cselekedeteitek, amelyeket az én tökéletes törvényem és a szellemetek közé állítotok.

16. Minél nagyobb a tisztaságotok, minél nemesebbek a cselekedeteitek és minél állandóbb a hitetek, annál közelebb, annál bensőségesebben, imáitokhoz annál hozzáférhetőbbnek fogtok érezni Engem.

17. Ugyanígy: minél inkább eltávolodtok a jótól, az igazságtól, a megengedettől, és átadjátok magatokat egy sötét és önző élet materializmusának, annál inkább egyre távolabb fogtok érezni Engem magatoktól. Minél inkább eltávolodik a szívetek a törvényem betartásától, annál érzéketlenebbé válik az én isteni jelenlétem iránt.

18. Értsétek meg, miért hirdetem meg ebben az időben az Igémet ebben a formában, és készítelek fel benneteket a lélek és lélek közötti párbeszédre.

19. Mivel végtelenül távoliaknak hittetek Engem, nem értettétek, hogyan jöjjetek hozzám. Én kerestelek meg benneteket, hogy érzékelhetővé tegyem számotokra isteni jelenlétemet, és bebizonyítsam nektek, hogy az Atya és gyermekei között nincsenek terek vagy távolságok, amelyek elválasztanák őket. (37, 27-32)

20. Ha azt gondoljátok, hogy elhagytam trónomat, hogy kinyilatkoztassam magam nektek, tévedésben vagytok; mert az a trón, amelyet elképzeltek, nem létezik. A trónok a hiú és gőgös embereknek valók.

21. Mivel szellemem végtelen és mindenható, nem lakozik egy meghatározott helyen: mindenütt ott van, minden helyen, a szellemi és az anyagi világban egyaránt. Hol lenne tehát az a trón, amelyet nekem tulajdonítotok?

22. Ne adjatok nekem többé olyan anyagi, testi alakot, amely trónon ül, mint a földi uralkodók; szabadítsatok meg attól az emberi alakból, amelyet mindig rám ruháztok; ne álmodozzatok többé olyan mennyországról, amelyet emberi értelmetek nem képes felfogni. Ha megszabadultok mindeztől, olyan lesz, mintha eltörnétek a láncokat, amelyek megkötöztek benneteket, mintha egy magas fal omlana össze a szemetek előtt, mintha egy sűrű köd oszlana el, és lehetővé tenné számotokra, hogy egy határtalan horizontot és egy végtelen, ragyogó égboltot lássatok, amely azonban elérhető a szellemetek számára.

23. Egyesek azt mondják: Isten a mennyben van, mások: Isten a túlvilágon lakozik. De nem tudják, mit mondanak, és nem értik sem, miben hisznek. Igaz, hogy a mennyben „lakom”; de nem azon a meghatározott helyen, amelyet elképzeltek: a fény, a hatalom, a szeretet, a bölcsesség, az igazságosság, a boldogság és a tökéletesség mennyében lakom. (130, 30, 35-36)

24. Egyetemes jelenlétem mindent betölt, az univerzum egyetlen helyén vagy élettérében sincs üresség, mindent áthatok. (309, 3)

25. Mondtam nektek, hogy olyan közel vagyok hozzátok, hogy még a gondolataitok legrejtettebb titkait is ismerem, hogy ott vagyok, ahol ti vagytok, mert mindenütt jelen vagyok. Én vagyok a fény, amely inspirációk vagy fényes gondolatok révén megvilágítja az elméteket.

26. Bennetek vagyok, mert én vagyok a szellem, amely lelket ad nektek, a lelkiismeret, amely ítélkezik felettetek. Bennetek vagyok az érzékeitekben és a testetekben, mert én vagyok az egész teremtésben.

27. Érezzétek egyre jobban jelenlétemet magatokban és mindabban, ami körülvesz titeket, hogy amikor eljön az idő, hogy elhagyjátok ezt a világot, teljes mértékben belépjetek a szellemi életbe, és lelketekben ne legyen zavar a érzéki világ által hagyott benyomások miatt; és egy újabb lépéssel közelebb kerüljetek hozzám, aki a végtelen tisztaság forrása vagyok, amelyből örökké inni fogtok. (180, 50-52)

28. Tudjátok-e, mi az eredete annak a fénynek, amely a hanghordozók ajkáról elhangzó szavakban rejlik? Eredete a jóságban, az isteni szeretetben, az Istentől kiáradó egyetemes fényben van. Ez annak a ragyogó Mindenségnek a sugara vagy szikrája, amely életet ad nektek; ez annak a végtelen erőnek a része, amely mindent mozgat, és amely alatt minden rezeg, mozog és szüntelenül köröket ír le. Ez az, amit ti isteni kisugárzásnak neveztek, ez az Isteni Szellem fénye, amely megvilágítja és megeleveníteti a lelkeket.

29. Ez a kisugárzás hatással van mind a lélekre, mind a testre, mind a világokra, mind az emberekre, a növényekre és a teremtés minden lényére. Szellemileg a szellem számára, anyagilag az anyag számára, intelligenciaként az értelem számára, szeretetként a szívekben van jelen. Tudás, tehetség és önreflexió, ösztön, intuíció, és minden lény érzékei felett áll, rendjüknek, természetüknek, fajuknak és fejlettségi fokuknak megfelelően. De az eredet egyetlen: Isten; és a lényege egyetlen: a szeretet. Mi lehet tehát lehetetlen abban, hogy megvilágosítom e teremtmények értelmét, hogy szellemi fény üzenetét küldjem nektek?

30. A növények fogadják az élet sugárzását, amelyet az én Szellemem küld nekik, hogy gyümölcsöt teremjenek. A csillagok fogadják az erőt, amelyet az én Szellemem sugároz rájuk, hogy pályájukon keringhessenek. A Föld, amely a jelenvaló, élő tanúság, minden érzéketek számára hozzáférhető, szüntelenül fogadja az élet sugárzását, amely oly sok csodát hoz létre méhéből. Miért lenne akkor lehetetlen, hogy az ember, akinek lényében, mint egy ékszerben, ragyog egy szellem jelenléte, amelyben alapul a hozzám való hasonlósága, közvetlenül az én Szellememtől a saját szellemébe fogadja az isteni sugárzást, amely az a szellemi mag, amelynek gyümölcsöt kell hoznia benne? (329, 42-44)

31. Egyetlen sóhajotok sem marad meghallgatatlanul a mennyben, minden imátok visszhangra talál bennem, egyetlen szomorúságotok

vagy életkrízisétek sem marad figyelmen kívül az Atyai szeretetem előtt. 280 21. fejezet Mindent tudok, hallok, látok, és mindenben jelen vagyok.

32. Mivel az emberek azt gondolják, hogy bűneik miatt visszavonultam tőlük, végül távol érzik magukat Tőlem. Ó, emberi tudatlanság, amely annyi keserűséget hozott ajkaikra! Tudjátok meg, hogy ha eltávolodnék bármelyik teremtményemtől, az azonnal megszűnne létezni. De ez nem történt meg, és nem is fog megtörténni, mert amikor megadtam nektek a Lelket, mindannyiótokat örök élettel ruháztam fel. (108, 44-45)

A sors csapásai

33. Ne átkozzátok azokat a megpróbáltatásokat, amelyek titeket és az egész emberi nemzetséget nyomják, ne mondjátok, hogy azok Isten büntetése, haragja vagy bosszúja, mert akkor istenkáromlást követtek el. Mondom nektek, hogy éppen ezek a megpróbáltatások viszik az emberiséget egyre közelebb a megmentő kikötőhöz.

34. Nevezzétek őket igazságosságnak, engesztelésnek vagy leckének, akkor helytálló és helyes lesz. A harag és a bosszú emberi szenvedélyek, amelyek olyan lényekre jellemzőek, akik még távol állnak a lelki békétől, a harmóniától és a tökéletességtől. Nem igazságos, hogy az irántatok érzett szeretetemnek, amely minden cselekedetemet meghatározza, a vulgáris „büntetés” vagy a méltatlan „bosszú” nevet adjátok.

35. Gondoljatok arra, hogy önként indultatok el tövises utakon vagy sötét mélységekbe, és hogy nem hallgattatok az én szerető hívásomra, sem a lelkiismeretetek hangjára, ezért szükségessé vált, hogy a fájdalom segítségetekre siessen, hogy felébresszen benneteket, megállítson benneteket, józan eszre térítsen benneteket, és visszatérjenek az igaz útra. (181, 6-8)

36. Nem büntetlek titeket; de én vagyok az igazságosság, és mint ilyen, mindenkinek éreztetem azt, aki megszegi parancsaimat. Mert az Örök megismertetett veletek a törvényét, amelyet senki sem változtathat meg.

37. Nézzétek, hogyan panaszkodik az ember egy súlyos próbatételben, amikor egy mérhetetlenül mély szakadékba zuhan, amikor látja, hogy felesége sír a szeretett lények elvesztése miatt, a gyermekek megélhetésüktől fosztva, és az otthonok nyomorúságba és szomorúságba süllyednek. Megdöbben a szerencsétlensége láttán, kétségbeesik; de ahelyett, hogy imádkozna és megbánná bűneit, ellenem lázad, és azt mondja: „Hogy lehetséges, hogy Isten így büntet engem?”, miközben az Isteni Lélek valójában szintén könnyeket ont gyermekei fájdalma

miatt, és könnyei a szeretet, a megbocsátás és az élet vére.

38. Bizony, mondom nektek: az emberiség által elért fejlődés miatt helyzetük javulása ebben az időben nem csupán az én irgalmamtól függ. Ők saját maguk áldozatai, de nem az én büntetésemé. Mert törvényem és fényem minden lelkiismeretben ragyog.

39. Igazságosságom leszáll, hogy minden gyomot* gyökerestül kitépjen, és még a természeti erők is e igazságosság végrehajtóiként nyilvánulnak meg. Akkor úgy tűnik, mintha minden összefogna az ember kiirtására, noha ez az ő megtisztulását szolgálja. De egyesek megtévesztődnek ettől, és azt mondják: „Ha ilyen nagy fájdalmat kell elviselnünk – akkor miért jövünk egyáltalán erre a világra?", anélkül, hogy belegondolnának, hogy a fájdalom és a bűn nem tőlem származik.

** Krisztus egy másik, hasonló szavaiból kitűnik, hogy ez a „gyomnövény" nem az embereket jelenti, hanem azok gonosz és bűnös ösztöneit és hajlamait.*

40. Az ember felelős azért, hogy tudatlanságban marad azzal kapcsolatban, mi az igazságosság és mi a vezeklés. Ezért jön először lázadása, majd istenkáromlása. Csak az, aki tanításomat kutatta és törvényemet betartja, nem képes többé vádolni Atyját. (242, 19-21)

Isten igazságossága

41. Olyanok vagytok, mint a cserjék, amelyeknek néha olyan száraz és beteg ágai vannak, hogy fájdalmas metszésre van szükségük, hogy eltávolítsák a beteg részeket, és így újra meggyógyulhassanak.

42. Amikor szerető igazságosságom eltávolítja az emberi fáról azokat a beteg ágakat, amelyek károsítják a szívét, az felvidítja őt.

43. Ha egy embernek le kell vágni egy testrészét, sóhajt, remeg és meghátrál, még akkor is, ha tudja, hogy azért történik, hogy eltávolítsák azt, ami beteg, ami halott és fenyegeti azt, ami még élhet.

44. A rózsák is, amikor megmetszik őket, életnedvüket fájdalmas könnyekként ontják; de utána a legszebb virágokkal borítják be magukat.

45. Szeretetem végtelenül magasabb rendű módon metszeti ki a gonoszt gyermekeim szívéből, miközben néha magamat is feláldozom.

46. Amikor az emberek keresztre feszítettek, jóságommal és megbocsátásommal borítottam be hóhéraimat, és életet adtam nekik. Szavaimmal és csendemmel megtöltöttem őket fénnyel, megvédtem és megmentettem őket. Így metszem le a gonoszt, szerelmemmel hárítom el, és megvédem és megmentem a gonosztevőt. Azok a megbocsátások voltak, még mindig azok, és örökké

az üdvösség forrásai lesznek. (248, 5)

47. Nem hozhatok rátok olyan ítéletet, amely nehezebb lenne, mint vétkeitek súlya. Ezért mondom nektek, hogy tőlem nem kell tartanotok, hanem önmagatoktól.

48. Csak én ismerem bűneitek súlyát, nagyságát és jelentőségét. Az emberek folyton a külsőségek hatására cselekszenek, mert nem képesek belelátni embertársaik szívébe. Én viszont a szívekbe látok, és elmondhatom nektek, hogy jöttek hozzám olyan emberek, akik súlyos vétkekkel vádolták magukat, és bűnbánattal telve voltak, mert megsértettek engem, de én tisztának találtam őket. Ezzel szemben mások jöttek, és azt mondták nekem, hogy soha nem tettek rosszat senkinek, de én tudtam, hogy hazudnak. Mert bár kezeik nem szennyeződtek meg embertársaik vérével, áldozataik vére, akiket megölni parancsoltak, lelkükre ömlött. Ők azok, akik megdobják a követ, miközben elrejtik a kezüket. Amikor kijelentésemben kimondtam a „gyáva", „hamis" vagy „áruló" szavakat, egész lényük megremegett, és gyakran elfordultak a tanításomtól, mert érezték, hogy egy tekintet ítélkezik felettük. (159, 42-43)

49. Ha az isteni igazságosságban nem lenne jelen az Atya legnagyobb szeretete, ha igazságossága nem ebből a forrásból fakadna, ez az emberiség már nem létezne, bűneik és szüntelen vétkeik kimerítették volna az isteni türelmet; de ez nem történt meg. Az emberiség tovább él, a lelkek továbbra is inkarnálódnak, és minden lépésnél, minden emberi cselekedetben megnyilvánul az igazságosságom, amely szeretet és végtelen irgalom. (258, 3)

50. Mérlegeljétek az én szavam, hogy ne tévedjetek el, mint sokan, az én isteni igazságosságom cselekedetei miatt, amikor azokat, akik csak egy kis vétséget követnek el, hatalmammal megbüntetem, és ezzel szemben látszólag megbocsátok azoknak, akik súlyos bűnt követtek el.

51. A Mester azt mondja nektek: ha hatalmammal megbüntetem azt, aki látszólag csak egy kis vétséget követett el, az azért van, mert ismerem a lelkek gyengeségét, és ha azok eltérnek a törvény betartásának útjától, az lehet az első lépés, amely a vesztükbe vezet. De ha másoknak megbocsátok egy súlyos vétket, az azért történik, mert tudom, hogy egy nagy vétke a lélek számára egy ugyanolyan nagy bűnbánat okát jelenti.

52. Ne ítélkezzetek, ne ítéljetek el, ne kívánjátok még gondolatban sem, hogy igazságosságom azokra szálljon, akik a népek között vérontást okoznak. Gondoljatok csak arra, hogy ők is, akárcsak ti, az én gyermekeim, az én teremtményeim, és nagy bűneiket nagy vezekléssel kell megváltaniuk. Bizony, mondom nektek: éppen

azok, akiket ujjal mutattok, mint azokat, akik kíméletlenül tönkretették a békét és káoszba taszítottak benneteket, a jövőben a nagy béketeremtők, az emberiség nagy jótékonyságai lesznek.

53. Milliók áldozatainak vére kiált a földről az én isteni igazságosságomért, de az emberi igazságszolgáltatáson túl az enyém lesz az, amely minden lélekhez, minden szívhez eljut.

54. Az emberek igazságszolgáltatása nem bocsát meg, nem szabadít meg, nem szeret. Az enyém szeret, megbocsát, megszabadít, új életre ébreszt, felemeli és megvilágosít; és éppen azokat, akik oly sok fájdalmat okoztak az emberiségnek, megváltom és megmentem azzal, hogy átvezetem őket nagy vezeklésükön, amely az a próbatétel lesz, amelyben megtisztulnak és teljesen ébren lesznek lelkiismeretük hangjára, hogy cselekedeteik legmélyebb okát is megláthassák. Ugyanazt az utat fogom velük bejárni, amelyet áldozataikkal, népeikkel bejárattak. De végül el fogják érni a lelki tisztaságot, hogy visszatérhessenek a földre, hogy újjáépítsék mindazt, amit elpusztítottak, hogy helyreállítsák mindazt, amit tönkretettek. (309, 16-18)

55. Tudnotok kell, hogy nem csak akkor ítél meg titeket Atyátok, amikor a halál eljön hozzátok, hanem ez az ítélet akkor kezdődik, amint tudatára ébredtek cselekedeteiteknek, és meghalljátok lelkiismeretetek hívását.

56. Ítéletem mindig rajtatok van. Minden lépéseteknél, legyen az emberi életben vagy szellemi életetekben, az én ítéletem alá tartoztok; de itt a földön, a testi burkolatban, a lélek érzéketlenné és süketévé válik a lelkiismeret hívására.

57. Azért ítéllek meg benneteket, hogy segítsek nektek megnyitni a szemeteket a fény felé, hogy megszabadítsalak benneteket a bűntől és megváltalak benneteket a fájdalomtól.

58. Ítéletemben soha nem számolok be azokat a sértéseket, amelyeket nekem okozhattatok, mert ítéletemben soha nem jelenik meg a harag, a bosszú, sőt még a büntetés sem.

59. Ha a fájdalom behatol a szívetekbe, és a legérzékenyebb pontotokra hat, az azért történik, hogy rámutasson valamely hibára, amit elkövettetek, hogy megértsétek tanításomat, és hogy új és bölcs tanítást adjak nektek. Ezen próbák mindegyikének hátterében mindig jelen van a szeretetem.

60. Bizonyos alkalmakkor megengedtem nektek, hogy megértsétek a próbatétel okát, máskor viszont nem találjátok meg az igazságosságom figyelmeztetésének értelmét, és ez azért van, mert az Atya művében és lelketek életében mély titkok vannak, amelyeket az emberi

értelem nem képes megfejteni. (23, 13-17)

61. Messze van az az idő, amikor azt mondták nektek: „A mértékkel, amellyel mértek, mérnek majd titeket.” Hányszor használták azt a törvényt arra, hogy itt a földön bosszút álljanak, és félretegyenek minden irgalmasság érzését!

62. Most azt mondom nektek, hogy megragadtam ezt az igazságosság mérőpálcáját, és azzal foglak titeket mérni, ahogy ti mértetek, bár hozzá kell tennem, hogy minden ítéletemben jelen lesz az Atya, aki nagyon szeret titeket, és a Megváltó, aki a megváltásotokra jött.

63. Az ember az, aki cselekedeteivel hozza meg ítéletét, olykor szörnyű ítéleteket, és a ti Uratok az, aki segítséget nyújt nektek, hogy megtaláljátok azt a módot, ahogyan el tudjátok viselni a vezekléseteket.

64. Bizony, mondom nektek, ha el akarjátok kerülni a túlságosan fájdalmas vezeklést, akkor időben bánjátok meg bűneiteket, és őszinte megújulással adjatok új irányt életeteknek, testvéreitek iránti szeretet és irgalom cselekedeteivel.

65. Értsétek meg, hogy én vagyok a megváltó kapu – az a kapu, amely soha nem lesz bezárva mindazok előtt, akik igaz hitből keresnek engem. (23, 19-23)

66. Most már látjátok, hogy az isteni igazságosság szeretetből áll, nem pedig büntetésből, mint a tiétek. Mi lenne veletek, ha a saját törvényeiteket alkalmaznám, hogy ítélkezzek felettetek – előttem, akinek előtt sem a külsőségek, sem a hamis érvek nem érvényesek?

67. Ha a gonoszságotok szerint ítélnélek meg benneteket, és a szörnyen szigorú törvényeiteket alkalmaznám – mi lenne veletek? Akkor joggal kérnétek tőlem, hogy kegyelmet gyakoroljak.

68. De nem kell félnetek, mert az én szeretetem soha nem hervad el, nem változik meg, és nem múlik el. Ti viszont biztosan elmúlik, meghaltok és újra megszülettek, elmentek, majd visszajöttök, és így járjátok zarándokutatokat, amíg el nem jön az a nap, amikor felismeritek Atyátokat, és alávetitek magatokat az Ő isteni törvényének. (17, 53)

22. fejezet – Isten szeretete, gondoskodása és kegyelme

A Mennyei Atya szeretete

1. Ne csodálkozzatok azon, hogy szeretetem bűneitek ellenére is mindenhová követ benneteket. Ti mindannyian az én gyermekeim vagytok. Ezen a világon a szüleitek szeretetében az isteni szeretet tükörképét láthattátok. Elfordulhattok tőlük, nem ismerhetitek el hatalmukat, nem engedelmeskedhettek parancsaiknak és nem hallgathattok tanácsaikra; rossz cselekedeteitekkel sebet okozhattok a szívükben, okozhatjátok, hogy a

sok sírástól kiszáradjanak a szemük, hogy fehér haj jelenjen meg a halántékukon, és az arcukat a szenvedés nyomai jelezzék; de soha nem fognak abbahagyni a szeretetteteket, és csak áldást és megbocsátást fognak érezni irántatok.

2. De ha ezek a szülők, akik a földön voltak nektek, és akik nem tökéletesek, ilyen nagy bizonyítékokat adtak nektek a tiszta és magasztos szeretetről – miért csodálkoztok akkor azon, hogy Aki ezeket a szíveket teremtette, és nekik adta azt a feladatot, hogy szülők legyenek, tökéletes szeretettel szeret titeket? – A szeretet a legfőbb igazság. Az igazságért lettem emberré, és az igazságért haltam meg emberként. (52, 27)

3. Szeretetem ne csodálkoztasson meg benneteket, de ne is kételkedjetek benne, ha azt tapasztaljátok, hogy a világban gyakran kell meginnotok egy nagyon keserű poharat.

4. Az ember mélyre süllyedhet, sötétség töltheti el, vagy habozhat visszatérni hozzám. De mindenkinek eljön az az idő, amikor saját lényükben érzik majd engem, nem érzik többé távoli lénynek, és nem tekinthetnek rám idegenként, sem tagadhatják meg létezésemet, szeretetemet és igazságosságomat. (52, 30)

5. Nem akarom, hogy vádlottként álljatok előttem, mindig gyermekeimnek akarok tekinteni benneteket, akiknek atyai szeretetem mindig készen áll a segítségre. A Szellemem dicsőségére teremtettelek benneteket, és azért, hogy boldogok legyetek bennem. (127, 41)

6. Tanuljátok meg szeretni Engem, ismerjétek fel, hogy szeretetem a vétkeitek és bűneitek ellenére is mindenhová követ benneteket, anélkül, hogy elkerülhetnétek vagy elmenekülhetnétek előle. Ismerjétek fel: minél súlyosabbak a vétkeitek, annál nagyobb az irgalmam irántatok.

7. Az emberek gonoszsága el akarja hárítani a szeretetemet, de nem tud ellene tenni, mert a szeretet az egyetemes erő, az isteni hatalom, amely mindent teremt és mindent mozgat.

8. Mindennek, amit mondok nektek, a bizonyítéka az, amit adtam nektek, amikor kinyilatkoztam köztetek ebben az időben, amikor az emberiség eltévedt bűneinek mélységében. Szeretetem nem érezhet undort az emberi bűn iránt, hanem csak irgalmat.

9. Ismerjetek meg engem, gyertek hozzám, hogy az irgalmasságom kristálytiszta forrásában lemossátok foltjaitokat. Kérjetek, kérjetek, és megadatik nektek. (297, 59–62)

10. Az emberek pillanatokra annyira méltatlannak tartják magukat, hogy nem értik, mennyire szerethetem őket. És ha egyszer beletörődtek abba, hogy távol éljenek Atyjuktól, saját elképzeléseik szerint építik fel életüket, megalkotják törvényeiket

és megalapítják vallási közösségeiket. Ezért nagy a meglepetésük, amikor meglátnak engem. Akkor azt kérdezik: „Tényleg annyira szeret minket Atyánk, hogy ilyen módon keresi a lehetőséget, hogy közölje magát velünk?”

11. Emberek, csak annyit mondhatok nektek, hogy amit az enyém, azt nem hagyom tönkremenni, és ti az enyémek vagytok. Már azelőtt szerettelek benneteket, hogy léteztetek volna, és örökké szeretni foglak benneteket. (112, 14-15)

Isten gondoskodása és segítsége

12. Tanítványok, megadtam nektek minden tanítást, amire a léleknek szüksége van fejlődése során.

13. Boldogok azok, akik felismerik az igazságot, mert ők gyorsan megtalálják „az utat”. Mások mindig elutasítják az isteni tanításokat, mert cselekedeteiket az enyémeknél felsőbbrendűnek tartják.

14. Mindannyiótokat szeretlek. Én vagyok a pásztor, aki hívja juhaikat, aki egyesíti és megszámolja őket, és nap mint nap többet szeretne – aki táplálja és simogatja őket, gondoskodik róluk, és örül, ha látja, hogy sokan vannak, bár néha sír, amikor látja, hogy nem mind engedelmesek.

15. Ilyenek a szívetek: sokan jöttök hozzám, de kevesen követnek engem igazán. (266, 23-26)

16. Vegyétek fel a kereszteteket, és kövessetek engem alázatban. Bízzatok abban, hogy – miközben valakinek vigaszt nyújtotok, békét hoztok egy szívnek vagy fényt egy léleknek – én gondoskodni fogok mindenről, ami anyagi életetekkel kapcsolatos, és semmit sem fogok elhanyagolni.

17. Higgyétek el, hogy amikor a lelketekhez szólok, belenézek a szívetekbe is, hogy felfedezzem benne a gondjait, szükségleteit és vágyait. (89, 6-7)

18. Nincsenek olyan fajok vagy törzsek, bármilyen műveletlennek is tűnjenek számotokra – még azok sem, akiket nem ismertek, mert elzárt erdőkben élnek –, akik ne tapasztalták volna meg szeretetem megnyilvánulásait. A veszély pillanatában mennyei hangokat hallottak, amelyek megvédik, őrzik és tanácsot adnak nekik.

19. Soha nem éltetek elhagyatva. A kezdetektől fogva, amikor életre keltetek, az én szeretetem pajzsa alatt voltatok.

20. Ti, emberi szülők, akik gyengéden szeretitek gyermekeiteket: képesek lennétek-e sorsukra hagyni őket, amikor alig születtek ebbe az életbe, amikor a leginkább szükségük van gondoskodásotokra, odaadásotokra, szeretetetekre?

21. Láttam, hogy aggódtok gyermekeitekért, még akkor is, ha már felnőttkorba léptek; még azokért is, akik vétkeznek, akik bántottak titeket, a legnagyobb szeretettel aggódtok.

22. De ha így reagáltok gyermekeitek szükségére – milyen

lehet akkor a Mennyei Atyátok szeretete, aki már azelőtt szeretett benneteket, hogy léteztek volna?

23. Mindig segítségetekre siettem; és ebben az időben, amikor nagyobb lelki fejlődéssel találkozom nálatok, megtanítottalak benneteket arra, hogyan kell küzdenetek a gonosz erők megsemmisítése érdekében, és arra, hogyan növeljétek a jóság rezgéseit. (345, 39-42)

24. Most életetek egy új szakaszába léptek; az út kijelölve van. Vegyétek fel a kereszteteket, és kövessetek engem. Nem mondom nektek, hogy ezen az úton nincsenek próbák; de valahányszor egy nehéz szakaszon haladtok át, vagy kiürítitek a szenvedés kehelyét, hallani fogtok egy hangot, amely bátorít és tanácsot ad nektek, veletek lesz a szeretetem, amely mellettetek áll és felemeli benneteket, és érezni fogjátok a gyógyító balzsamom gyengéd simogatását. (280, 34)

25. Ha látom, hogy hagyjátok, hogy a fájdalom legyőzzön benneteket, és hogy ahelyett, hogy levonnátok belőle a tanulságokat, amelyeket minden próbatétel tartalmaz, megelégedtek azzal, hogy sírtok, káromkodtok, vagy egyszerűen csak a halált várjátok, mint szenvedéseitek végét, akkor közeledem hozzátok, hogy szeretettel szóljak a szívetekhez, vigaszt és reményt adjak neki, és megerősítsem, hogy legyőzze önmagát, gyengeségét és hitetlenségét, és diadalmaskodhasson a próbák felett; mert ebben a diadalban rejlik a béke, a fény és a lelki boldogság, amely az igazi boldogság. (181, 10)

26. Ha belegondoltok, hogy én magam a természet legkisebb lényeiben is ott vagyok – hogyan tagadhatnálak meg titeket és válhatnék el tőletek csak azért, mert vannak benn -i hiányosságaitok, amikor éppen akkor van rátok a legnagyobb szükségetek?

27. Én vagyok az élet, és mindenben jelen vagyok, ezért semmi sem halhat meg. Gondolkodjatok el alaposan, hogy ne ragadjatok le a kifejezésmódnál. Nyugtasd meg érzékeiteket, és fedezzetek fel engem a szó magjában. (158, 43-44)

28. Forduljatok be a belsőtökbe, és ott megtaláljátok a szentélyt, a frigyládát. Felfedezitek a kegyelem és az áldások forrását, kútját.

29. Nincs tehetetlen lélek, senki sem örökös nélküli. Isteni irgalmasságom fényében az egész világegyetemben nincs egyetlen olyan sem, aki szegénynek nevezhetné magát, akit az Atyja elutasított volna; nincs olyan, aki az Úr földjéről száműzöttnek nevezhetné magát.

30. Aki magát kitaszítottnak érzi, az azért teszi ezt, mert nem fedezte fel magában a kegyelmi ajándékokat, vagy mert éppen a bűnbe tévedt, mert elvakult, vagy mert méltatlannak érzi magát.

31. Mindig fedezzétek fel magatokban ezeket a kegyelmi

ajándékokat; akkor megtapasztaljátok, hogy soha nem fog hiányozni nektek a jelenlétem, hogy mindig lesz bennetek „kenyér”, „gyógybalzsam”, „fegyverek”, „kulcsok” és minden, amire szükségetek van, mert ti vagytok az én országom és dicsőségem örökösei. (345, 87)

32. Az Atya és a gyermekek között van egy kötelék, amely soha nem szakadhat meg, és ez a kötelék az oka annak, hogy párbeszéd folyik az Isteni Szellem és mindnyájatok között. (262, 35)

33. Az emberiségnek szüksége van a szeretetemre, az igémre, amelynek el kell jutnia a szívük legmélyéig. A Mester fáradhatatlanul küzd azért, hogy lelketek nap mint nap egyre jobban megvilágosodjon, hogy a tudatlanságtól megszabadulva magasabb régiókba emelkedhessenek.

34. Birodalmam kapui nyitva állnak, és az Atya „szava” végtelen szeretettel jön hozzátok, hogy újra megmutassa nektek az utat.

35. Ismét eljöttem az emberiséghez, de nem érezték meg Engem, mert szellemileg jelentem meg, és nagy a materializmusuk. Mivel lelketek az én Isteni Szellememtől származik – miért nem érezték meg az emberek Engem? Mert lelküket a materializmushoz, az alantas szenvedélyekhez kötötték.

36. De itt van Isten Báránya, aki fényként érkezik hozzátok, hogy megvilágítson benneteket és elhozza az igazságot. (340, 13-15)

A Legfőbb alázatossága

37. Értsétek meg, hogy szavam nem hiú filozófiákkal tölti meg elméteket, hanem az élet esszenciája. Nem vagyok gazdag, aki világi gazdagságot kínál nektek. Én vagyok az Egyetlen Isten, aki megígéri nektek az igazi élet birodalmát. Én vagyok az alázatos Isten, aki pompátlanul közeledik gyermekeihez, hogy szeretetével és csodatévő szavával felemelje őket a vezeklés útján. (85, 55)

38. Legyetek szolgáim, és soha nem fogok megalázni benneteket.

39. Látjátok: nem királyként jöttem, és nem viselek jogar vagy koronát. Közöttetek vagyok az alázatosság példájaként, sőt még ennél is több: a szolgátok.

40. Kérjetek tőlem, és adok nektek; parancsoljatok nekem, és engedelmeskedem, hogy további bizonyítékot adjak nektek szeretetemről és alázatosságomról. Csak azt kérem tőletek, hogy ismerjetek meg engem, és tegyétek az akaratomat; és ha akadályokba ütköztek kötelességeitek teljesítése során, imádkozzatok és győzzétek le azokat az én nevemben, és érdemeitek nagyobbak lesznek. (111, 46)

41. Az Atya szól hozzátok – Aki nincs senkije, aki imádkozva meghajolna előtte. De bizony, mondom nektek, ha lenne valaki, aki nagyobb nálam, meghajolnék előtte,

mert a szelídség lakozik a lelkemben.

42. Gondoljatok arra, hogy – bár kicsi gyermekeim vagytok – arra késztettek, hogy lejöjjek hozzátok, hogy beszéljek hozzátok, meghallgassalak titeket és megvigasztaljalak titeket, ahelyett, hogy arra törekednétek, hogy feljussatok hozzám. (125, 19)

43. Érezzétek meg szívetekben azt az örömöt, hogy szeretve érezitek magatokat Atyátok által, aki soha nem alázott meg titeket nagyságával, hanem azt tökéletes alázatosságában mutatta meg, hogy naggyá tegyen titeket, és eljuttasson oda, hogy élvezhessétek az igazi életet az Ő országában, amelynek nincs sem kezdete, sem vége. (101, 63)

Isten együttérzése és szenvedése

44. Ha azt hiszitek, hogy Jézus, mivel Isten Fia volt, nem érzett fájdalmat, tévedtek. Ha azt hiszitek, hogy én fájdalomtól mentes vagyok, mert ma a Szellemben jövök, akkor szintén tévedésben vagytok. Ha azt gondoljátok, hogy – mivel tudom, hogy végül mindannyian velem lesztek – ma nem szenvedek, akkor ebben sem igazatok van. Bizony, mondom nektek, nincs más lény, aki érzékenyebb lenne, mint az Isteni Szellem.

45. Megkérdezlek titeket: ki adta az érzékenységet minden lénynek? Mit tehettek jót, ami nem okoz örömet Nekem? És mit tehettek rosszat, ami nem seb az én érzékenységem számára? Látjátok, ez az oka annak, hogy azt mondom nektek, hogy az emberiség újra keresztre feszített engem. Mikor vesznek le a keresztemről, és szabadítanak meg a töviskoronától? (69, 34)

46. Ha egyesek az ellenségeimnek tartják magukat, én nem tekintek rájuk úgy, hanem csak rászorulóknak. Azokat, akik tudósoknak tartják magukat, és tagadják a létezésemet, szánalommal nézek rájuk. Azokat, akik megpróbálnak engem az emberek szívében elpusztítani, tudatlanoknak tekintem, mivel azt hiszik, hogy rendelkeznek azzal a hatalommal és fegyverekkel, amellyel elpusztíthatják azt, aki az élet teremtője. (73, 33)

47. Szerető Atyaként, alázatos Mesterként mutatom meg magam nektek, soha nem vagyok közömbös szenvedéseitek iránt, és mindig elnéző és irgalmas vagyok hiányosságaitokkal szemben, mert a szememben mindig gyermekek maradtok.

48. Meg kell ítélnem titeket, amikor látom, hogy a gyermekek, akiket annyi szeretettel teremtettem és az örök életre rendeltem, a földön makacsul a halált keresik, anélkül, hogy törődnének a szellemi élettel, és anélkül, hogy vágyakoznának arra, hogy megismerjék azokat a tökéletességeket, amelyeket az a létezés tartogat számukra. (125, 59-60)

49. Mivel én a ti Atyátok vagyok, szükségszerűen együtt kell éreznem

azzal, amit a gyermekek éreznek. Csak így fogjátok megérteni, hogy – miközben mindannyian szenvedtek és érezitek a saját fájdalmatokat – az Isteni Lélek is együtt szenved minden gyermeke fájdalmában.

50. Ezen igazság bizonyítékaként jöttem a világra, hogy emberré váljak, és hordozzam azt a keresztet, amely a világ minden fájdalmát és bűnét jelképezte. De ha emberként a vállamon hordoztam a ti tökéletlenségeitek terhét, és éreztem minden fájdalmatokat – vajon Istenként érzéketlennek mutatkozhatnék-e gyermekeim szenvedései előtt? (219, 11-12)

Isten megbocsátása, kegyelme és irgalma

51. Én vagyok az egyetlen, aki ismeri mindenki sorsát, az egyetlen, aki ismeri az utat, amelyet már megtettetek, és amelyet még be kell járnotok. Én vagyok az, aki megérti szenvedéseiteket és örömeiteket. Tudom, milyen hosszú utat jártatok be, hogy megtaláljátok az igazságot és az igazságosságot. Az én irgalmasságom fogadja annak félelemmel teli kiáltását, aki belsőleg bocsánatot kér tőlem vétkeiért.

52. És mint Atya, teljesítem minden könyörgő kéréseteket, összegyűjtöm könnyeiteket, meggyógyítom gyengeségeiteket, éreztetem veletek, hogy megbocsátottak nektek, és mentesültek vagytok bűneitektől, hogy újjá alakíthassátok életeteket.

53. Én vagyok az egyetlen, aki megbocsáthatja azokat a sértéseket, amelyeket ti, az én gyermekeim, nekem okoztok. (245, 39-41)

54. Ebben az időben az én szavam újra megvilágosít benneteket. Bőségesen akarom kiönteni kegyelmemet, hogy tiszták és kegyesek legyetek. De ha újra bűnbe estek, akkor ismerjétek fel, népem, hogy nem én vagyok az, aki eltávolít benneteket az ölemből, hanem ti vagytok azok, akik eltávolodtok tőlem, bár ez nem az én akaratom. De a megbocsátásom és a szeretetem olyanok, mint a nyitott kapuk, hogy befogadjanak mindenkit, aki bűnbánóan szeretne visszatérni hozzám. (283, 69)

55. Abban a szeretetben, amellyel megbocsátok nektek és kijavítalak benneteket, kinyilatkoztatom magam. Amikor a saját akaratotok szerint éltetek, és ezzel folyamatosan megsértettétek az Atyát, nem vágtam el annak a bűnös életnek a fonalát, nem tagadtam meg tőletek sem a levegőt, sem a kenyeret; nem hagytalak titeket a fájdalomban, és nem hallgattam el a panaszotokat. És a természet továbbra is körülvett benneteket termékenységével, fényével és áldásaival. Így adom magam felismerni az embereknek, és kinyilatkoztatom magam nekik. Senki sem tud titeket a földön ezzel a szeretettel szeretni, és senki sem tud úgy megbocsátani nektek, ahogy én teszem.

56. Lelketek egy mag, amelyet örökké ápolok és tökéletesítek, amíg a legszebb virágokat és a legtökéletesebb gyümölcsöket nem hozza. Hogyan hagyhatnám, hogy elhaljatok, vagy a viharok erejének kiszolgáltassam titeket? Hogyan hagyhatnám cserben titeket utatokon, amikor én vagyok az egyetlen, aki minden teremtmény sorsát ismeri? (242, 31-33)

57. Ti, akik tévutakon jártok: készen állok arra, hogy befogadjalak benneteket, és megadjam nektek az erőmet és a fényemet, ha hívtok engem. Nem számít, ha testeteken és lelketeken a nagy bűnösök nyomát hordozzátok. Elérni fogom, hogy azokat áldjátok meg, akik megsértettek benneteket, és hogy Istent áldjátok meg, mert Ő lehetségesnek tartotta bennetek ezt a csodát. Akkor elkezditek érezni Krisztus szeretetét a szívetekben.

58. Néhányan ezeket a szavakat hallva azt gondolják majd: Hogyan lehetséges, hogy a nagy bűnösök ugyanúgy részesülhetnek ebben a kegyelemben, mint az igazak, akik érdemeik miatt birtokolják azt?

59. Ó, emberek, emberek, akik nem láttok tovább a szemeteknél! Jótetteimet mindig kegyelemből adtam nektek, még mielőtt kiérdemeltétek volna őket.

60. Válaszolok mind a tiszta gondolatra, mind annak a szomorú panaszára, aki szennyezett állapotban közeledik hozzám, valahányszor – embertársai iránti szeretetének hiányából fakadóan – még a legkisebb szikra is kicsúszik belőle az alázatból vagy a felismerésből.

61. Én vagyok a gyengék védelmezője, akik nagy tehetetlenségükben és tudatlanságukban könnyeket hullatnak. Én vagyok az Isteni Remény, aki a sírókat hívja és vigasztalja; én vagyok a jóságos Jézus, aki gyengéden simogatja a fájdalmában és vezeklésében nyögőket.

62. Én vagyok a ti Megváltótok, a ti Megváltótok; én vagyok az ember számára érthető igazság. (248, 18-21)

23. fejezet – Isten ihletései és kinyilatkoztatásai

Isteni ihletések

1. Tanítványok: Ha az én szavam eljut hozzátok, és nem értitek, kételkedtek benne. De mondom nektek: ha a bizonytalanság gyötör benneteket, vonuljatok vissza a mezők magányába, és ott, a természet közepette, ahol csak a szabad mező, a hegyek és a firmamentum a tanúitok, kérdezzétek meg még egyszer a Mestereteket. Merüljetek el az Ő szavában, és hamarosan eléri titeket szerető válasza. Akkor támogatva, inspirálva, ismeretlen lelki gyönyörrel telve fogjátok érezni magatokat.

2. Így már nem lesztek hitetlen emberek, mert tudjátok, hogy Isten minden szava igazságot tartalmaz, de ahhoz, hogy megértsétek, áhítattal és tiszta elmével kell belemerülnötök, mert az egy szentély.

3. Valahányszor felkészültök és tudni akartok valamit, a fény iránti vágyatok vonzza majd az isteni fényt. Hányszor mondtam már nektek: menjetek a hegyek magányába, és ott mondjátok el nekem gondjaitokat, szenvedéseiteket és szükségeteket.

4. Jézus a „Második Időben" a saját példájával tanította nektek ezeket a leckéket. Emlékezzetek az én példámra, amikor a sivatagba vonultam imádkozni, mielőtt megkezdtem volna prédikálói szolgálatomat. Emlékezzetek arra, hogy az emberek között töltött utolsó napjaimban, még mielőtt a zsinagógába mentem volna imádkozni, felkerestem az Olajfák hegyének magányát, hogy beszéljek az Atyával.

5. A természet a Teremtő temploma, ahol minden felemelkedik Hozzá, hogy imádja Őt. Ott közvetlenül és hamisítatlanul fogadjátok Atyátok sugárzását. Ott, távol az emberi önzéstől és anyagiasságtól, érezni fogjátok, ahogy bölcs ihletek hatolnak be a szívetekbe, amelyek arra ösztönöznek benneteket, hogy az utatokon a jót cselekedjétek. (169, 28-31)

6. Ébereknek kell lennetek, tanítványok, mert nem csak ezen a csatornán keresztül fogok hozzátok szólni, hanem a lelketeknek is megnyilvánulok azokban a pillanatokban, amikor a testetek alszik. Megtanítalak benneteket arra, hogy felkészülten adjátok át magatokat az alvásnak, és válasszátok le lelketeket a földi dolgokról, hogy felemelkedhessen a fény régióiba, ahol megkapja azt a jövendölést, amellyel megvilágítja útját, hogy aztán üzenetét átadja az értelemnek. (100, 30)

7. Soha nem voltam távol tőletek, ahogyan néha hittétek, szenvedéseitek sem voltak soha közömbösek számomra, és nem voltam süket a kiáltásaitokra sem. A következő történt: nem törekedtetek arra, hogy finomítsátok magasabb érzékeiteket, és azt vártátok, hogy a testi érzékekkel fogjátok érzékelni Engem. De mondom nektek, hogy az az idő, amikor ezt megengedtem az embereknek, már nagyon régen elmúlt.

8. Ha egy kicsit is törekedtetek volna néhány szellemi képességetek kibontakoztatására, mint például a szellemi elmélkedés, az imádság, a megérzés, a prófétai álom vagy a szellemi látomás által elérhető belső felemelkedés – biztosíthatlak benneteket, hogy ezek bármelyike révén kapcsolatba kerülnétek velem, és így választ kapnátok kérdéseitekre, valamint isteni ihletet kapnátok gondolataitokba.

9. Mindig készen állok arra, hogy beszéljek veletek, mindig várom, hogy felemelkedjetek és lelkileg készen álljatok arra, hogy tetszetek nekem, és hogy boldogságotokra szolgáljak azzal, hogy megnyilvánulok a lelketekben. Ehhez csupán az szükséges, hogy a legnagyobb őszinteséggel készüljetek fel arra, hogy elnyerjétek ezt a kegyelmet. (324, 52–54)

10. Kérdezzétek meg tudósaitokat, és ha őszinték, azt fogják mondani nektek, hogy Istentől kérték az ihletet. Több ihletet adnék nekik, ha több szeretettel kérnének tőlem embertársaikért, és kevesebb hiúsággal magukért.

11. Bizony, mondom nektek: minden, amit igazi tudásként felhalmoztatok, tőlem származik. Mindent, ami az emberekben tiszta és nemes, ebben az időben a ti javotokra fogom felhasználni, mert ezért adtam nektek. (17, 59-60)

12. Most olyan idő van, amikor a Szellemem szüntelenül szól az emberek szelleméhez, lelkéhez, értelméhez és szívéhez. A hangom gondolatok és próbák útján jut el az emberekhez, amelyek révén sokan önmaguktól ébrednek rá az igazságra, mivel azok, akik vezetik vagy tanítják őket, alszanak, és azt szeretnék, hogy a világ soha ne ébredjen fel. (306, 63)

13. A „Harmadik Időben” kinyilatkoztatásaim világosságával megvalósítottam az emberek számára lehetetlent: hogy az emberi értelem segítségével közöljem magam.

14. Értsetek meg, tanítványok, mert a szellem és szellem közötti párbeszédben, amely rátok vár, örökké érezni fogjátok jelenlétemet. Ha tudtok felkészülni, többé nem fogjátok nekem mondani: „Uram, miért nem jössz? Miért nem látod a fájdalmamat?” Többé nem fogtok így hozzám szólni. Bizony, tanítványok, mondom nektek, aki így szól hozzám, kézzelfogható bizonyítékot ad majd tudatlanságáról és felkészületlenségéről.

15. Nem akarom, hogy tanítványaim elszakadjanak tőlem, azt akarom, hogy lelketekben ezt mondjátok nekem: „Mester, köztünk vagy, lelkünk érzékel téged, bölcsességed az én inspirációm forrása.” Ez az igazi hitvallás, amelyet hallani akarok tőletek. (316, 54)

Az isteni kinyilatkoztatások hozzáigazítása az emberek megértéséhez

16. Az isteni kinyilatkoztatáshoz nyelvetek túl korlátozott; ezért minden időkben példázatokban, megfelelő képekben kellett hozzátok szólnom ; de most látjátok, hogy – még ha ilyen módon is szóltam hozzátok – keveset értettetek meg belőlem, mert hiányzott belőletek a szükséges akarat, hogy kinyomozzátok kinyilatkoztatásaimat. (14, 50)

17. Minden korszakban vártatok rám, és mégis – amikor is voltam köztetek, nem ismertetek fel engem felkészültségetek és szellemiségetek hiányossága miatt. Mondom nektek: bármilyen formát is öltsön is jelenlétem, mindig igazságot és isteni életerőt fog tartalmazni.

18. Mondtam nektek, hogy különböző formákat használtam, hogy kinyilatkoztassam magam a világnak. De ezek nem maszkok voltak, hogy elrejtsem előletek a szellememet, hanem arra szolgáltak, hogy emberivé tegyenek, korlátozzanak, és így hallhatóvá és érzékelhetővé tegyenek az emberek számára.

19. Most azt mondom nektek, hogy mielőtt ítéletet mondanátok, előbb hallgassátok meg ezt a hangot, amíg el nem jön a meggyőződésetek vagy megvilágosodásotok pillanata, amikor a lélekben fény lesz. (97, 11-12)

20. Amíg az emberek vakságukban és tudatlanságukban maradnak, ők lesznek az oka annak, hogy Istennek, aki mindenekelőtt Atya, meg kell emberivé válnia, korlátoznia és kicsinyítenie magát gyermekei előtt, hogy megértsék Őt. Mikor fogjátok megengedni, hogy dicsőségemben mutassam meg magam előttetek, ahogyan látnotok kell Engem?

21. Nagyoknak kell lennetek, hogy elképzelhessétek nagyságomat, és ezért jövök újra és újra, hogy szellemi nagyságot adjak nektek, hogy megtapasztalhassátok azt a végtelen gyönyört, hogy megismerjétek Atyátokat, érezzétek szeretetét, halljátok az isteni koncertet, amely felettetek zeng. (99, 26-27)

22. Az Atya Sínai-hegyi kinyilatkoztatásának külső része az a kő volt, amely eszközként szolgált az isteni törvény belé véséséhez.

23. Istennek az emberekhez Jézuson keresztül történő kinyilatkoztatásának külső része a testburkolat, Krisztus emberi alakja volt.

24. A mai korban kinyilatkoztatásom külső része a hanghordozó volt, ezért ennek a kinyilatkoztatási formának, akárcsak a múlt korokénak, véget kell vetnie.

25. Értsétek meg, hogy ti a Spiritualista Nép gyermekei vagytok, akiknek nem a formákból kell táplálkozniuk, hanem a lényegből. Ha helyesen értitek az én szavam, soha többé nem fogtok bálványimádásba esni, és nem fogtok ragaszkodni a külső kultikus cselekményekhez, a rítusokhoz, a mulandó dolgokhoz, mert mindig a lényegre, az örökkévalóra fogtok vágyni. (224, 69-71)

Isten kinyilatkoztatásainak különböző fajtái

26. Az emberiség szívesen látna egy új Messiást, aki kimenti őt a mélységből, vagy legalábbis hallani szeretné Isten hangját, mint egy ember hangját, amely a levegőben cseng. De mondom nektek, elég lenne, ha egy kicsit megfigyelnétek, vagy meditációban

összpontosítanátok lelketeket, hogy érzékenységet adjatok neki, és máris hallanátok, hogyan szól hozzátok minden. Ha lehetetlennek tűnik számotokra, hogy a kövek beszéljenek, azt mondom nektek, hogy nemcsak a kövek, hanem minden, ami körülvesz titeket, a Teremtőtől szól hozzátok, hogy felébredjetek a nagyságról, a gőgről és a materializmusról szóló álmaitokból. (61, 49)

27. A múlt korok megvilágosodottjai mindig fényességet láttak, mindig hallották az én szavam. A próféták, az ihletettek, az előfutárok, a magas szellemiségű tanok alapítói tanúskodtak arról, hogy hangokat hallottak, amelyek a felhőkből, a hegyekből, a szélből vagy valamilyen olyan helyről jöttek, amelyet nem tudtak pontosan meghatározni; hogy Isten hangját hallották, mintha tűznyelvekből és titokzatos visszhangokból származna. Sokan érzékeikkel hallottak, láttak és éreztek, mások szellemi tulajdonságaik révén; ugyanez történik ebben az időben is.

28. Bizony, mondom nektek: azok, akik fizikai érzékeikkel fogadták üzeneteimet, szellemileg értelmezték az isteni ihletet, és ezt fizikai és szellemi felkészültségüknek megfelelően tették, a világon töltött idejüknek megfelelően, ahogyan ez most is történik azokkal az emberi eszközökkel, akiket ti „hanghordozóknak” vagy „ajándékhordozóknak” neveztek. De el kell mondanom nektek, hogy a múltban éppúgy, mint a jelenben, az isteni kinyilatkoztatások tisztaságához hozzáadták saját elképzeléseiket vagy azokat, amelyek környezetükben uralkodtak, és tudatosan vagy tudat alatt megváltoztatták az igazság tisztaságát és határtalan lényegét, amely valójában a szeretet a legmagasabb kinyilatkoztatásaiban.

29. A szellemi rezgések és ihletek bennük voltak, és mind az „elsők”, mind az „utolsók” tanúskodtak és tanúskodni fognak erről az ihletről, amely szinte mindig anélkül jutott el szellemükhöz, hogy tudták volna, hogyan, ugyanúgy, ahogyan ma sokuknál történik, és ahogyan holnap még többeknél fog történni.

30. A szavak, az értelmezések és a cselekvés módja az emberekre és az időkre vezethető vissza, amelyekben élnek, de mindezek felett áll a legfőbb igazság. (16, 11-14)

31. Időről időre szükséges, hogy a Szellemem valamilyen, a felfogóképességetek számára hozzáférhető és érthető módon nyilvánuljon meg. Ez a szükségesség, hogy hozzátok szóljak, a törvényem iránti engedetlenségetekben, az igaz úttól való eltérésetekben gyökerezik.

32. Az ember a szabad akaratának köszönhetően a teremtés leglázadóbb teremtménye. A mai napig nem akart alávetni magát a lelkiismeret utasításainak.

33. Szavam az egyiket vissza akarja tartani, a másiknak iránymutatást

adni, mindenkit megerősíteni az igazságban, és megmenteni titeket a mélységből.

34. Ne botránkozzatok azon, ahogyan most kinyilatkoztatom magam, ami annyira eltér a „Második Idő” módjától. Tudjátok meg, hogy soha nem használtam kétszer ugyanazt a formát, mivel ez azt jelentené, hogy ugyanazon a tanításnál tartanálak benneteket, én pedig mindig azért jövök, hogy új leckéket tanítsak nektek, és segítsek nektek új lépéseket tenni. (283, 39-42)

35. Szavam sokféle módon közvetítődik: a lelkiismereten keresztül, az énről szóló próbákon keresztül, a természeti erőkön keresztül vagy szellemi gyermekeimen keresztül. Szavam egyetemes. Mindenki, aki felkészül, hallani fogja a hangomat. (264, 48)

Az isteni kinyilatkoztatások szükségessége

36. Isteni tanításom nem csak a szellemnek szól – nem, el kell jutnia az emberi szívhez is, hogy mind a szellemi, mind a testi lényrész harmonikus legyen.

37. Az isteni szó arra rendeltetett, hogy megvilágosítsa az értelmet és érzékennyé tegye az ember szívét, az ebben a szóban rejlő életerő pedig arra rendeltetett, hogy táplálja és felemelje a lelket.

38. Ahhoz, hogy az ember élete teljes legyen, feltétlenül szüksége van szellemi táplálékra, ugyanúgy, ahogyan az anyagi táplálékért is dolgozik és fáradozik.

39. „Az ember nem csak kenyérből él” – mondtam nektek a „Második Korszakban”; szavaim továbbra is érvényesek, mert az emberek soha nem tudnak lemondani a szellemi táplálékról anélkül, hogy a Földön betegségek, fájdalom, sötétség, szerencsétlenségek, nyomorúság és halál ne sújtanák őket.

40. A materialisták azzal érvelhetnek, hogy az emberek máris abból élnek, amit a föld és a természet ad nekik, anélkül, hogy szellemi táplálékra kellene törekedniük, ami táplálja őket, ami erőt ad nekik életútjuk során. De azt kell mondanom nektek, hogy ez nem teljes és kiteljesedett élet, hanem olyan létezés, amelyből hiányzik a lényeg, amilyen a szellemiség. (326, 58-62)

41. Minden időkben egyszerű módon nyilatkoztam meg az embernek, hogy megérthessen engem, mindig az értelmi képességeitek és a szívetek befogadóképességének határain belül tettem ezt. Leereszkedtem hozzátok, hogy ezzel példát mutassak nektek az alázatosságra, amikor lehajoltam szegényes életetekhez, hogy jobb életre emeljelek benneteket. (226, 54)

42. Itt teljesedik be az a szó, amelyet adtam nektek, amikor Jézus a „Második Időben” hálát adott Atyjának, mert elrejtette bölcsességét a tudósok és a

műveltek elől, de a szerényeknek adta és kinyilatkoztatta.
43. Igen, népem, mert azok, akiket ti tudósoknak neveztek, felfuvalkodnak, és le akarják nyomni az egyszerű népet azzal, hogy csak azt tanítják nekik, amit a tőlem kapott kenyér morzsáinak tartanak.
44. A szegények viszont, a „kisemberek", akik jól ismerik az élet nehézségeit és a vele járó nélkülözéseket – ha egyszer valamit a sajátjuknak nevezhetnek, akkor úgy érzik, hogy az túl sok nekik, és ezért megosztják másokkal.
45. Most még hozzátenném: ha a kapzsi ember nagylelkűvé válik, és a gőgös alázatos lesz, akkor azonnal részesülni fognak mindabban, amit azoknak tartogatok, akik tudják, hogyan kell erényesen élni. Mert a szeretetem nem részrehajló, hanem mindent átfogó, minden gyermekem számára szól. (250, 17)

Az isteni kinyilatkoztatások határtalan volta

46. Ez a tanítás, amelynek a Harmadik Korra kell fényt vetnie, nem az utolsó. A szellemiségnek nincs vége. Törvényem, akár egy isteni nap, ragyog minden lelkiismeretben. A stagnálás és a hanyatlás csak az emberi lényekre jellemző, és mindig a bűnök, a gyengeségek vagy a szenvedélyek féktelenségének következménye.
47. Ha az emberiség egyszer életét szellemi alapokra építi, és magában hordozza az örökkévalóság eszményét, amelyet tanításom ihletett bennetek, akkor megtalálja a haladás és a tökéletesség útját, és soha többé nem tér el a felfelé vezető fejlődés útjáról. (112, 18)
48. Ha azt gondoljátok, hogy csak most tártam fel előttetek valamit a szellemi életből, nagy tévedésben vagytok; mert még egyszer mondom nektek: az isteni tanítás akkor kezdődött, amikor az első ember megszületett, és nem túlzok, amikor azt mondom nektek, hogy tanításom a szellemek teremtésével kezdődött, még mielőtt a világ létezett volna. (289, 18)
49. Amikor az emberek még azt hitték, hogy csak az létezik, amit a szemükkel felfedezni tudtak, és maguk sem ismerték a világ alakját, amelyben éltek, olyan Istent képzeltek el, aki arra korlátozódott, amit a szemük látott.
50. De ahogy az értelmük fokozatosan feloldotta az egyik titkot a másik után, az univerzum egyre jobban kiterjedt a szemük előtt, és Isten nagysága és mindenhatósága egyre inkább növekedett az ember csodálkozó értelmében.
51. Ezért kellett nektek ebben az időben olyan tanítást adnom, amely összhangban áll a fejlődésetekkel.
52. De megkérdezlek benneteket: anyagi tudást tartalmaz-e a kinyilatkoztatásom? Nem, az a tudás, amelyet tanítok nektek, egy olyan létezésről szól, amely túlmutat azon a természeten, amelyet láttok és már oly régóta kutattok. A kinyilatkoztatásom megmutatja azt

az utat, amely a szellemet egy olyan életszintre emeli, ahonnan mindent felfedezhet, megismerhet és megérthet.

53. Lehetetlennek vagy legalábbis furcsának tűnik számotokra, hogy Isten szellemileg kinyilatkoztatja magát az embereknek – hogy a szellemi világ kinyilatkoztatja magát és megnyilvánul az életetekben – hogy ismeretlen világok és szférák közölnek veletek? Talán azt akarjátok, hogy a megismerésetek megrekedjen, és az Atya soha többé ne fedjen fel nektek többet annál, amit már kinyilatkoztatott nektek?

54. Ne legyetek szokásos hívők, és ne szabjatok határokat a szellemetek ismereteinek!

55. Ma talán tagadjátok, harcoltok ellene és üldöztök a szellemi tanítást; de tudom, hogy holnap meghajoltok az igazság előtt.

56. Minden isteni kinyilatkoztatást megharcoltak és elutasítottak, amikor megjelent; de végül az a fény érvényesült.

57. A tudomány felfedezései előtt az emberiség szintén hitetlennek mutatkozott; de végül meg kellett hajolnia a valóság előtt. (275, 64-70)

58. Amikor az emberiség szívéből a Szentlélek temploma a végtelenbe emelkedik, új kinyilatkoztatások jelennek meg közepükben, amelyek annál nagyobbak lesznek, minél jobban fejlődnek a lelkek felfelé. (242, 62)

59. Hogyan gondolhatjátok, hogy – miközben hozzátok szálltam le – elhanyagolhatnám más nemzeteket, amikor mindannyian az én gyermekeim vagytok? Gondoljátok, hogy bárki is távol van tőlem vagy kívül áll rajtam, holott a szellemem egyetemes és minden teremtett dolgot magába foglal?

60. Minden él és táplálkozik belőlem. Ezért szállt le egyetemes sugárom az egész földgömbre, és a szellem befogadta hatásomat ebben és más világokban is, mert azért jöttem, hogy minden gyermekemet megmentsem. (176, 21)

61. Az én akaratom szerint a hanghordozók általi kinyilatkoztatásom csak átmeneti, a felkészülés egy rövid szakasza, amelynek célja, hogy e nép számára normaként, törvényként és alapként szolgáljon, hogy tanúskodjon erről az igazságról, terjessze azt, és hirdesse a világnak a „Harmadik Idő” jelenlétét.

62. Ahogyan az emberi értelem révén történő kinyilatkoztatásomnak villámgyorsnak kellett lennie, úgy volt előre elrendelve, hogy csak néhány embercsoportot hívjanak meg, hogy jelen legyenek ezen a kinyilatkoztatáson, és fogadják ezt az üzenetet.

63. A lélektől lélekig való párbeszéd viszont az egész emberiséget elérni fogja, időbeli korlátozás nélkül, mert ez a forma – hogy keressenek, fogadjanak, imádkozzanak, halljanak és érezzék Engem – örökké érvényes. (284, 41-43)

Isten jelenlétének kinyilatkoztatása az emberben

64. Tanítványaimmá akarok tenni benneteket, hogy megtanuljátok érezni Engem, mint a Szellemem gyermekeit. Miért ne éreznétek jelenlétemet magatokban, hiszen a saját lényegemből álltok, részei vagytok Nekem?

65. Nem érzitek Engem, mert nem vagytok tudatában ennek, mert hiányzik belőletek a spiritualitás és a felkészültség, és bármennyi jelet és érzelmi benyomást is kapjatok, azokat anyagi okoknak tulajdonítjátok. Ezért mondom nektek, hogy bár veletek vagyok, nem érzékelitek jelenlétemet.

66. Most azt mondom nektek: Hát nem természetes, hogy érezzétek Engem a lényetekben, hiszen részei vagytok Nekem? Ennek fényében nem helyes-e, hogy a lelketek végül egyesüljön az enyémmel? Felfedem előttetek az igazi nagyságot, amelynek minden emberben jelen kell lennie; mert eltévelyedtetek, és a földi nagyság iránti vágyatokban lelkileg kicsinyebbé váltatok! (331, 25-26)

67. Nem akarom többé, hogy azt mondjátok nekem: „Uram, miért vagy távol tőlem, miért nem hallasz meg, miért érzem magam egyedül az élet útján?”

68. Szeretett népem: soha nem távolodom el gyermekeimtől, ti vagytok azok, akik eltávolodtok tőlem, mert hiányzott belőletek a hit, és ti magatok utasítottatok el engem, és bezártátok előttem szívetek ajtaját. (336, 60)

69. Nem akarom, hogy távol érezzétek magatokat tőlem; mert megmondtam nektek, hogy mindannyian a szellemiségetek révén érezni fogtok engem, közvetlenül érzékelni fogtok engem. Szellemetek hallani fogja a hangomat, és szellemileg látni fogjátok a jelenlétemet. Így akarom látni, hogy szellemetek örökre egyesül az enyémmel; mert ez az én akaratom. (342, 57)

VI. A teremtés

24. fejezet – A szellemi és az anyagi teremtés

A szellemi lények teremtése

1. Még mielőtt a világok léteztek volna, mielőtt minden teremtmény és az anyag életre kelt volna, az én Isteni Szellemem már létezett. De mint a Mindenség Egysége, hatalmas ürességet éreztem magamban, hiszen olyan voltam, mint egy alattvalók nélküli király, mint egy tanítványok nélküli mester. Ezért elhatároztam, hogy magamhoz hasonló lényeket teremtek, akiknek egész életemet szentelném, akiket olyan mélyen és őszintén szeretnék, hogy – ha eljön az ideje – nem haboznék a kereszten feláldozni értük a véremet.

2. Ne botránkozzatok meg, ha azt mondom nektek, hogy már azelőtt szerettelek benneteket, hogy léteztetek volna. Igen, szeretett gyermekeim! (345, 20-21)
3. Az Isteni Szellem tele volt szeretettel, bár egyedül létezett. Még semmi sem lett teremtve, semmi sem volt az Isteni Lény körül, és mégis szeretett, és apának érezte magát.
4. Kit szeretett? Kinek érezte magát Atyjának? Minden lénynek és minden teremtménynek, akik belőle fognak származni, és akiknek ereje a szellemében rejtőzött. Abban a Szellemben voltak minden tudomány, minden természeti erő, minden lény, a teremtés minden alapja. Ő volt az örökkévalóság és az idő. Benne volt a múlt, a jelen és a jövő, még mielőtt a világok és a lények életre keltek volna.
5. Az a isteni ihlet az isteni szeretet végtelen ereje alatt valósággá vált, és az élet megkezdődött. (150, 76 79) 6. Hogy Isten Atyának nevezhesse magát, szellemeket hozott létre méhéből – teremtményeket, akik hasonlítottak hozzá isteni tulajdonságaikban. Ez volt a ti eredetetek, így keltek életre a szellemi életben. (345, 22)
7. Teremtésetek oka a szeretet volt, az isteni vágy, hogy hatalmamat megosszam valakivel; és az is a szeretet volt az oka annak, hogy szabad akarattal ruháztalak fel benneteket. Azt akartam, hogy gyermekeim szeressenek – nem törvény által kényszerítve, hanem egy spontán érzésből fakadóan, amely szabadon törjön elő lelketekből. (31, 53)
8. Minden szellem az Istenség tiszta gondolatából született; ezért a szellemek a Teremtő tökéletes művei. (236, 16)

A nagy szellemek működése a teremtés művében

9. Elias az a nagy szellem, aki Isten jobbján áll, és alázatosságában Isten szolgájának nevezi magát; az ő közvetítésén és más nagy szellemekén keresztül mozgatom a szellemi univerzumot, és hajtom végre nagy és magas rendű terveket. Igen, tanítványaim, számtalan nagy szellem áll szolgálatomban, akik a teremtést irányítják. (345, 9)

Isten gondviselési gondolatai

10. Hallgassatok, tanítványok: mielőtt életre keltetek, én már léteztem, és a lelkemben a tiétek rejtőzött. De nem akartam titeket az én birodalmam örököseivé tenni anélkül, hogy érdemeket szereztek volna, sem azt, hogy a meglévőt birtokoljátok anélkül, hogy tudnátok, ki teremtett titeket; sem azt, hogy irány, cél és eszmény nélkül távozzatok tőlem.
11. Ezért adtam nektek a szellemet, hogy vezetőtök legyen. Megadtam nektek a szabad akaratot, hogy cselekedeteitek igazi értéket képviseljenek előttem. Adtam nektek a lelket, hogy mindig a

fényes és tiszta felé vágyakozzon. Adtam nektek a testet, hogy a szívetek révén érzéket kapjatok a jóhoz és a széphez, és hogy az próbakőként, állandó próbaként, valamint eszközként szolgáljon nektek az anyagi világban való élethez. (35, 48-49)

Anyagi világok teremtése a szellemi lények számára

12. Amikor a tér először megvilágosodott a szellemek jelenlététől, azok – mivel még bizonytalanok és dadogósak voltak, mint a kisgyerekek, és sem a fejlettségük, sem az erejük nem volt ahhoz, hogy a magas szellemiségű helyeken tartózkodjanak – szükségét érezték egy támasznak, egy támaszpontnak, hogy erőseknek érezzék magukat; így kaptak anyagot és egy anyagi világot, és új állapotukban tapasztalatokat és ismereteket szereztek. (35, 50)

13. Az univerzum megtelt lényekkel, és mindegyikben megnyilvánult az Atya szeretete, hatalma és bölcsessége. Az Úr méhe kimeríthetetlen életforrásként működött attól a pillanattól kezdve, amikor elrendelte, hogy az atomok egyesüljenek, hogy lényeket és testeket alkossanak, és formát adjanak nekik.

14. Először a szellemi élet létezett, először a szellemi lények voltak, és csak utána a materiális természet.

15. Mivel eldöntötték, hogy sok szellemi teremtménynek testet kell öltenie, hogy anyagi világokban élhessen, előbb mindent elrendezték, hogy az Úr gyermekei mindent készen találjanak számukra.

16. Áldásokkal borította be az utat, amelyet gyermekeinek be kell járniuk, élettel árasztotta el az univerzumot, és szépségekkel töltötte meg az ember útját, akibe egy isteni szikrát helyezett: a szellemet, a lelket, és így teremtette meg őt szeretetből, intelligenciából, erőből, akaratból és tudatosságból. De minden létezőt beborított az Ő erejével, és megmutatta neki a rendeltetését. (150, 80-84)

17. Amikor az Atya megteremtette a világot, és megadta neki a rendeltetését, hogy a vezeklés helye legyen, már tudta, hogy gyermekei útjuk során gyengeségeknek és vétkeknek lesznek kitéve, hogy szükség lesz egy otthonra, hogy megtehessék az első lépést a megújulás és a tökéletesedés felé. (250, 37)

Az ember teremtése

18. Halljátok: Isten, a legfőbb Lény, „a saját képmására és hasonlatosságára” teremtett benneteket – nem a fizikai alakotok tekintetében, hanem azoknak a képességeknek a tekintetében, amelyekkel a szellemetek fel van szerelve, hasonlóan az Atyáéhoz.

19. Milyen kellemes volt a hiúságotoknak, hogy a Teremtő képmásának tartottátok magatokat. Magatokat tartjátok Isten által teremtett legfejlettebb lényeknek.

De súlyos tévedésben vagytok, ha azt feltételezitek, hogy az univerzumot csak értetek teremtették. Milyen tudatlansággal nevezitek magatokat a teremtés koronájának!

20. Értsétek meg, hogy még a Föld sem csak az emberek számára lett teremtve. Az isteni teremtés végtelen lépcsőjén végtelen számú lélek fejlődik az isteni törvény beteljesülése felé.

21. Azok a célok, amelyek mindent magukban foglalnak, és amelyeket ti, emberek, még ha akarnátok is, nem tudtok megérteni, nagyok és tökéletesek, mint az Atya minden szándéka. De igazán mondom nektek: ti nem vagytok sem az Úr legnagyobb, sem legkisebb teremtményei.

22. Teremtettetek, és abban a pillanatban lelketek életet kapott a Mindenhatótól, amely annyi tulajdonságot hordozott magában, amennyi szükséges volt számotokra, hogy egy nehéz feladatot teljesítsetek az örökkévalóságban. (17, 24-28)

23. Az ember lelkébe, amely a mesterművem, beletettem az isteni fényemet. Végtelen szeretettel ápoltam, ahogyan a kertész ápolja kertjének kényeztetett növényét. Abba az életteret helyeztelek titeket, ahol semmi sem hiányzik az élethez, hogy megismerjetek engem és önmagatokat. Megadtam lelketeknek a hatalmat, hogy érezzétek a túlvilág életét, és testeteknek az érzékeket, hogy felüdüljetek és tökéletesedjetek. Átadtam nektek ezt a világot, hogy rajta tegyétek meg első lépéseiteket, és a fejlődés és a tökéletesedés ezen útján megtapasztaljátok törvényem tökéletességét, hogy életetek során egyre jobban megismerjetek és szeressetek engem, és érdemeitek révén eljussatok hozzám.

24. Megadtam nektek az akarat szabadságának ajándékát, és lelkiismerettel ruháztalak fel benneteket. Az előbbit azért, hogy törvényeim keretein belül szabadon fejlődhessetek, a másodikat pedig azért, hogy meg tudjátok különböztetni a jót a gonosztól, hogy mint tökéletes bíró megmondja nektek, mikor teljesítitek törvényemet, és mikor szegitek meg azt.

25. A lelkiismeret az én Isteni Szellemem fénye, amely egy pillanatra sem hagy el benneteket.

26. Én vagyok az út, az igazság és az élet, én vagyok a béke és a boldogság, az örök ígéret, hogy velem lesztek, és minden szavam beteljesülése is. (22, 7-10)

Emlék a paradicsomról

27. Az első emberek – azok, akik az emberiség ősatyái voltak – egy ideig megőrizték azt a benyomást, amelyet lelkük a „Szellemi Völgyből” hozott magával – a szépség, a béke és a gyönyör benyomását, amely bennük megmaradt, amíg életükben nem jelentek meg a test

szenvedélyei és a túlélésért folytatott küzdelem.
28. De el kell mondanom nektek, hogy azoknak az embereknek a lelke, bár egy fényvilágból származott, nem a legmagasabb szintekről jött – azokról, ahová csak érdemek révén juthattok el.
29. Mindazonáltal az ártatlanság, a béke, a jólét és az egészség állapota, amelyet azok a lelkek első lépéseik során megőriztek, felejthetetlen korszakként maradt meg, amelynek tanúságát gyermekeiknek, azok pedig utódjaiknak adták tovább.
30. Az emberek materializált elméje, amely félreértette e tanúságtétel valódi jelentését, végül azt hitte, hogy a paradicsom, amelyben az első emberek éltek, egy földi paradicsom volt, anélkül, hogy megértette volna, hogy az azoknak a teremtményeknek a lelki állapota volt. (287, 12-13)

Az ember természete

31. A lélek és a test különböző természetűek, ezekből áll a lényetek, és mindkettő felett áll a szellem. Az előbbi a fény leánya, az utóbbi a földből származik, anyag. Mindkettő egyetlen lényben egyesül, és egymás ellen küzd, a szellem vezetésével, amelyben Isten jelenléte van. Ez a küzdelem a mai napig folyamatosan zajlik; de végül a lélek és a test harmóniában fogja teljesíteni azt a feladatot, amelyet a törvényem mindkettőjüknek kijelöl.
32. A lelket úgy is elképzelhetitek, mintha egy növény lenne, a testet pedig a földnek. A lénybe ültetett lélek növekszik, felemelkedik, miközben táplálkozik az emberi élete során kapott próbákból és tanításokból. (21, 40-41)

A Teremtő egysége a teremtéssel

33. Isten Lelke olyan, mint egy végtelenül nagy fa, amelynek ágai a világok, levelei pedig a lények. Mivel ugyanaz a növényi nedv áramlik a törzsön keresztül az összes ágba, és onnan a levelekbe – nem hiszitek-e, hogy van valami örök és szent, ami mindannyiótokat összeköt, és egyesít benneteket a Teremtővel? (21, 38)
34. Az én mindenre kiterjedő szellemem mindenben jelen van, amit teremtettem, legyen az a szellemi vagy az anyagi természetben. Mindenben jelen van a művem, és minden életszintjén tanúskodik a tökéletességemről.
35. Isteni művem mindent magában foglal – a legnagyobb és legtökéletesebb lényektől, akik a jobb kezem mellett lakoznak, egészen a alig észrevehető mikroszervezetekig, a növényig vagy az ásványig, az atomig vagy a sejtig, amelyek minden teremtménynek formát adnak.
36. Ezzel ismét felhívom a figyelmeteket minden általam teremtett dolog tökéletességére – az anyagi lényektől kezdve a szellemekig, akik már elérték a tökéletességet. Ez az én művem. (302, 39)

37. Aki eltér a szellemi törvénytől, amely a legfőbb törvény, az az alárendelt vagy anyagi törvények uralma alá kerül, amelyekről az emberek szintén keveset tudnak. Aki azonban engedelmeskedik a legfőbb törvénynek és összhangban marad vele, az minden olyan rend felett áll, amelyet ti természetesnek neveztek, és többet érez és ért, mint az, aki csak a tudományban vagy a vallásokban talált ismeretekkel rendelkezik.

38. Ezért csodálkoztatott meg titeket Jézus azokkal a cselekedetekkel, amelyeket csodáknak neveztek; de ismerjétek fel azokat a tanításokat, amelyeket szeretetből adott nektek. Értsétek meg, hogy nincs semmi természetfeletti vagy ellentmondásos az Isteni-ben, amely az egész teremtésben rezeg. (24, 42-43)

25. fejezet – A természet

A természet törvényei

1. Megtanítottalak benneteket arra, hogy tekintsétek Istent az Egyetlennek, a szellemi képzelőerőtök számára határtalan csodának, az egész világegyetemben a mozgást és a cselekvést előidéző erőnek – az életnek, amely a legegyszerűbb növényben éppúgy megnyilvánul, mint azokban a világokban, amelyek milliószámra keringenek az űrben anélkül, hogy bármelyikük is megszegné az őket irányító törvényt.

2. Én vagyok az a törvény, a ti Istenetek, a szüntelen fejlődés törvénye, amely meghökkenti az embert, és széles kutatási területeket nyit meg előtte, amelyek lehetővé teszik számára, hogy egyre mélyebbre hatoljon a természet titkaiba. (359, 74-75)

3. Értsétek meg, hogy a törvény az az út, amelyet a Legfőbb Teremtő szeretete nyitott meg, hogy minden teremtményét vezesse. Gondolkodjatok el az életet körülvevő életről, amely végtelen számú alapanyagból és szervezetből áll, és végül rájöttök, hogy minden test és minden lény egy olyan úton vagy pályán halad, amelyet látszólag egy idegen és titokzatos erő irányít. Ez az erő a törvény, amelyet Isten minden teremtménye számára megalkotott.

4. Ha kutatjátok ezeket a jelentős folyamatokat, végül arra a felismerésre jutotok, hogy valóban minden egy legfőbb parancs alatt él, mozog és növekszik. (15, 4)

Isten jelenléte a természetben

5. Keressetek engem minden általam véghezvitt műben, és mindenhol megtaláltok majd. Próbáljatok meg hallani engem, és meghalljátok majd a teremtett világból áradó hatalmas hangban; mert nem okoz nekem nehézséget, hogy a teremtés lényein keresztül kifejezzem magam.

6. Megnyilvánulok egy csillagban, a vihar tombolásában, valamint a hajnal kedves fényében is. Hangomat egy madár dallamos énekében hallatom, ahogyan a virágok illatán keresztül is kifejezem. És minden kifejezési formám, minden aspektusom, minden művem a szeretetről, az igazságosság törvényeinek betartásáról, a bölcsességről és a szellemi örökkévalóságról szól hozzátok. (170, 64)

A természet, Isten teremtése és a szellemi világ példázata

7. Sokan a természetet tették meg istenükké, azáltal, hogy azt minden létező teremtő forrásaként istenítették. De igazán mondom nektek, ez a természet, amelynek méhéből minden lény származott – az anyagi erők és a titeket körülvevő természeti birodalmak –, nem teremtő; azt előbb az isteni Teremtő tervezte meg és alkotta meg. Nem ő az élet oka, sem alapja. Csak én, a ti Uratok vagyok a kezdet és a vég, az Alfa és az Omega. (26, 26)

8. Minden, ami körülvesz és körülölel benneteket ebben az életben, az Örök Élet képmása, egy mély tanítás, amelyet anyagi formák és tárgyak segítségével magyarázzák el, hogy megérthető legyen.

9. Még nem hatoltatok el e csodálatos tanítás mélyére, és az ember ismét tévedett, mert úgy fogta fel a földi életét, mintha az lenne az örökkévalóság. Beleértette, hogy a látszatformákkal foglalkozzon, és megvetett mindent, ami az isteni kinyilatkoztatásban rejlik – azt, ami benne a lényeg és az igazság, ami az egész teremtésben jelen van. (184, 31-32)

10. Nem akarok eltitkolni előletek semmit abból, amit a természetbe helyeztem a fennmaradásotok, egészségetek, táplálkozásotok, jólétetek és gyermekeim örömére.

11. Éppen ellenkezőleg, azt mondom nektek: ahogyan felkínálom nektek a Lélek kenyerét, és meghívlak benneteket, hogy lélegezzétek be az isteni esszenciákat, és frissüljetek fel a szellemi illatoktól, ugyanúgy ne hagyjátok figyelmen kívül, és ne távolodjatok el attól sem, amit a természet ad nektek; mert így elnyeritek a harmóniát, a t, az egészséget, az energiát, és ezzel az élet törvényeinek helyes beteljesülését. (210, 22)

12. Az értelem nélküli lényt az ösztön vezeti, amely a belső hangja, mestere, vezetője. Olyan, mint egy fény, amely anyjától, a természettől származik, és megvilágítja számára az utat, amelyet életében be kell járnia – ez is egy veszélyekkel és kockázatokkal teli út.

13. Vegyétek példaként a harmóniát, amelyben minden faj él, és azok tevékenységét, akik szorgalmasak. Vegyétek szívetekbe a hűség és a hála példáit. Ezek olyan példák, amelyek isteni bölcsességet hordoznak, mivel teremtményeimtől származnak, akik szintén belőlem származnak, hogy

körülvegyenek és kísérjenek benneteket a világotokon, hogy részesüljenek abban, amit a Földre helyeztem. (320, 34; 37)

Az Isten gyermekeinek hatalma a természet felett

14. A természet erői engedelmeskedni fognak nektek, ha betartjátok a törvényemet, és emiatt kértek tőlem a felebarátaitok javát. (18, 47)

15. Hát nem tanítottam-e nektek, hogy még a szabadjára engedett természeti erők is meghallják imáitokat, és megnyugszanak? Ha az én hangomra hallgatnak – miért ne hallgatnának az Úr gyermekeinek hangjára is, ha azok felkészültek rá? (39, 10)

16. Hatalmat adtam a szellemnek az anyag felett, hogy győztesen kerüljön ki a próbákból, és eljusson az út végcéljához. De a küzdelem nagy lesz; mert mióta az ember a világon létrehozta az egyetlen birodalmat, amelyben hisz, tönkretette a harmóniát, amelynek köztük és mindaz között, ami körülveszi őket, fenn kell állnia. Gőgös trónjáról lefelé mindent a tudományának hatalmának kíván alávetni, és akaratát kényszeríteni a természet elemeire és erőire. De ez nem sikerült neki; mert már régóta elszakította a barátság kötelékét a szellemi törvényekkel.

17. Amikor most itt azt mondtam ennek a népnek, hogy a természeti erők engedelmeskedhetnek neki, voltak, akik ezt nem hitték el, és mondom nektek, hogy okuk van a kételkedésre; mert a természet soha nem fog engedelmeskedni azoknak, akik megvetik, meggyalázzák vagy kigúnyolják. Aki viszont a szellem és az anyag törvényeivel összhangban tud élni – vagyis aki mindennel, ami körülveszi, harmóniában él –, az élete során összhangban lesz Teremtőjével, és jogot szerez arra, hogy a természet elemei szolgálják és engedelmeskedjenek neki, ahogyan az minden gyermeknek jár, aki engedelmes az Atyjának, minden dolog Teremtőjének. (105, 39)

18. Nem hazudok, és nem is túlozok, amikor azt mondom nektek, hogy a természet birodalmai hallják a hangotokat, engedelmeskednek nektek és tisztelnek benneteket.

19. Izrael története az én igazságom tanúságaként került leírásra, és abban felfedezhetitek, hogy Isten népe újra és újra elismerést és tiszteletet kapott a természet erőitől és elemeitől. Miért ne vonatkozna ez rátok is?

20. Talán azt gondoljátok, hogy hatalmam vagy az emberiség iránti szeretetem az idők folyamán megváltozott? Nem, ti, akik ezt a szót halljátok, a Szellemem fénye eláraszt benneteket, hatalmam és szeretetem örök és változatlan. (353, 64)

Az ember és a természet

21. De vigyázzatok, ó, föld népei, mert ha továbbra is az én isteni ihletéseimet használjátok a

természeti erők kihívására – ha a csekély tudásotokat továbbra is gonosz célokra használjátok, akkor a fájdalmas és szigorú választ akkor fogjátok megkapni, amikor a legkevésbé számítotok rá. Kihívjátok a levegőt, a tüzet, a földet, a vizet és minden erőt, és már tudjátok, mi lesz a betakarításotok, ha nem javítjátok ki időben a cselekedeteiteket, hogy megállíthassátok a természeti erőket, amelyeket a meggondolatlanságotok szabadított fel.

22. Felhívom a figyelmeteket arra, hogy épp azon vagytok, hogy betöltsétek azt a mértéket, amelyet igazságosságom a szabad akaratotoknak megenged; túlságosan kihívjátok a természetet. És mivel ti vagytok azok a kicsik, akik nagyoknak érzik magukat, ez a szó azért jön, hogy figyelmeztessen benneteket a veszélyre, amelyben vagytok. (17, 60)

23. Azt mondtam nektek, hogy egyetlen levél sem mozdul el a fáról az én akaratom nélkül, és most azt mondom nektek, hogy a természet egyetlen eleme sem engedelmeskedik más akaratnak, csak az enyémnek.

24. Azt is mondom nektek, hogy a természet az emberek számára az lehet, amit akarnak: áldásokkal, gyengédséggel és táplálékkal bőkezű anya, vagy éhség és szomjúság uralkodó száraz sivatag; a bölcs és végtelen kinyilatkoztatások mestere az életről, a jóról, a szeretetről és az örökkévalóságról, vagy könyörtelen bíró az emberek engedetlenségei és tévelygései előtt.

Megszentségtelenítések,

25. Atyám hangja így szólt az első emberekhez, megáldva őket: „Legyetek termékenyek és szaporodjatok, és töltsétek be a földet, hajtsátok uralmatok alá, és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és minden teremtményen, amely a földön mozog.”

26. Igen, emberiség, én teremtettem az embert, hogy uralkodjon és hatalma legyen a légtérben, a vizekben, az egész szárazföldön és a teremtés természeti birodalmaiban. De azt mondtam: „uralkodjatok”; mert az emberek – abban a hitben, hogy tudományukkal uralják a földet – rabszolgák. Bár azt hiszik, hogy uralják a természet elemeit, éretlenségük, merészségük és tudatlanságuk áldozatai lesznek.

27. Az emberi hatalom és tudomány meghódította a Földet, a tengereket és a légteret; de hatalmuk és erőszakosságuk nincs összhangban a természet hatalmával és erőszakosságával, amely – az isteni szeretet kifejeződéseként – élet, bölcsesség, harmónia és tökéletesség. Az emberek műveiben, tudományukban és hatalmukban csak a gőg, az önzés, a hiúság és a gonoszság nyilvánul meg. (40, 26-30)

28. Felismeritek-e a természeti erők megzavart egyensúlyát és azt a mélyreható változást, amelyet elszenvedtek? Tudatában vagytok-e annak, miért sújt benneteket a felszabadult erőik? Ennek az az oka, hogy megszakítottátok a szellemi és az anyagi élet közötti harmóniát, amivel előidéztétek azt a káoszt, amelybe most süllyedtek. De amint az emberiség engedelmeskedik az életet irányító törvényeknek, minden újra béke, bőség és boldogság lesz. (108, 56)

29. Hogyan lehetnének tökéletesek cselekedeteitek a földön, ha látom, hogy ellenségesek vagytok a természet elemeivel, amelyek éppen azok, amelyekből éltek?

30. Tanításom nem akar megakadályozni benneteket abban, hogy kihasználjátok a természet elemeit és erőit, hanem arra szólít fel és tanít benneteket, hogy azokat jó célokra használjátok.

31. A természet erői a kezetekben barátoktól és testvérektől bírókká válhatnak, akik súlyosan megbüntetnek benneteket.

32. Már régóta esedékes volt, hogy az emberek learatják a tapasztalat gyümölcsét, hogy ne provokálják tovább a természeti erőket. Mert minden tudásukkal sem lesznek képesek megállítani őket. (210, 43-46)

33. A tudomány fája a forgószél tombolása előtt megrendül, és gyümölcseit az emberiségre hullajtja. De ki oldotta meg azoknak az elemi erőknek a bilincseit, ha nem az ember?

34. Igaz, a korábbi emberek is megismerkedtek a fájdalommal, hogy felébredjenek a valóságra, a lelkiismeret fényére, és alávessék magukat a törvénynek. De a mai fejlett, tudatos és művelt ember – hogyan merészelheti meg, hogy meggyalázza az élet fáját! (288, 28)

35. Azoknak, akik azt gondolják, hogy azzal büntetem az embereket, hogy a természeti erőket szabadítom rájuk, azt mondom, hogy nagy tévedésbe esnek, ha így gondolkodnak. Mert a természet fejlődik és változik, és változásai vagy átmenetei során olyan felfordulások keletkeznek, amelyek szenvedést okoznak nektek, ha nem teljesítitek a törvényemet; ti azonban ezeket isteni büntetéseknek tulajdonítjátok.

36. Igaz, hogy igazságosságom hat bennük; de ha ti – az isteni szikrával megáldott lények, amely megvilágítja lelketeket – harmóniában élnétek a körülöttetek lévő természettel, akkor szellemetek felemelne benneteket a változások, a természeti erők hatalma fölé, és nem szenvednétek. (280, 16)

37. Mi más a természet, mint egy nagy teremtmény? Igen, tanítványok, egy teremtmény, amely szintén fejlődik, megtisztul, kibontakozik és tökéletesedik, hogy méhében befogadni tudja a holnap embereit.

38. Milyen gyakran vagytok elkeseredve a természet átmeneti

jelenségei miatt, amelyekkel a tökéletességet éri el, és Isten büntetésének tartjátok őket, anélkül, hogy tudatában lennétek annak, hogy ti is a természettel és a teremtéssel együtt tisztultok, fejlődtek és haladtok a tökéletesség felé. (283, 57-58)

26. fejezet – Más világok

Krisztus egyetemes fénye

1. Egyszer azt mondtam nektek: „Én vagyok a világ világossága”, mert emberként beszéltem, és mert az emberek semmit sem tudtak a kis világukon túlról. Most a szellemben azt mondom nektek: Én vagyok az egyetemes fény, amely megvilágítja minden világ, menny és lakóhely életét, amely megvilágosítja minden lényt és teremtményt, és életet ad nekik. (308, 4)

2. Én vagyok az Örök Vető. Már mielőtt a Földre jöttem volna, és az emberek Jézusnak neveztek volna, én már a Vető voltam, már azok ismertek engem, akik a materializálódáson, a tévedésen vagy a tudatlanságon túl voltak – azok, akik olyan szellemi régiókban és lakóhelyeken éltek, amelyeket ti még nem ismertek, és el sem tudtok képzelni.

3. Azok közül, akik ismertek engem, mielőtt a Földre jöttem, sokakat küldtem hozzátok, hogy a világon tanúskodjanak rólam, hogy bejelentsék Krisztus eljövetelét, az Atya szeretetét és „szavát”. Közülük voltak próféták, voltak úttörők, és voltak apostolok is.

4. Ez a világ nem az egyetlen, amelyen lépteim nyomot hagytak. Ahol csak szükség volt egy Megváltóra, ott jelen voltam.

5. De el kell mondanom nektek, hogy más világokon a ti testvéreitek megújulása és szeretete eltávolította a keresztemet és a kehelyemet, míg itt, ezen a világon, sok évszázad után még mindig töviskoronával vagyok megkoronázva , a ti tökéletlenségeitek keresztjén kínozva, és még mindig az epével és ecettel töltött kehelyt iszom.

6. Mivel szeretetművem az egész emberiség megváltását foglalja magában, végtelen türelemmel várlak benneteket, és minden emberi lénynek nem csupán egy, hanem számos lehetőséget biztosítottam a felemelkedésre, és hosszú korszakokon át vártam mindazok ébredésére, akik mély letargiába süllyedtek. (211, 26–29)

7. A tökéletességhez vezető létrán sok fok van; a „Szellemi Völgyben” és a végtelen világűrben sok világ létezik. De igazán mondom nektek, mindig kinyilatkoztam magam mindenkinek, és attól függően, hogy a világ milyen szellemi szinten áll, kinyilatkoztam magam közöttük. (219, 34)

8. Míg az emberi teremtmények az én istenségemről, létezésemről és tanításomról vitáznak, vannak olyan

világok, ahol engem tökéletesen szeretnek.
9. Ugyanakkor, miközben egyesek a legnagyobb lelki tisztaságot érték el, a bolygótok erkölcsileg és szellemileg nagy romlás idejét éli át. (217, 65-66)

A világok közötti szellemi kapcsolat

10. Isteni Fényem mindenütt ragyog; bárhol is keressetek Engem, megtaláljátok jelenlétemet.
11. Én vagyok az Atya, aki arra törekszik, hogy minden gyermeke között harmónia uralkodjon – mind azok között, akik a Földön élnek, mind azok között, akik más világokban élnek.
12. A lények közötti szellemi harmónia nagy felismeréseket fog nekik feltárni, szellemről szellemre való párbeszédet hoz majd számukra, amely lerövidíti a távolságokat, közel hozza a távollévőket, és eltörli a határokat és korlátokat. (286, 1-3)
13. Az ember nagy lépéseket fog tenni a szellemiség felé; szelleme átlépheti az emberi határokat, és eljuthat magasabb életvilágokba, hogy kapcsolatba lépjen testvéreivel, és befogadja a fényt, amelyet azok kínálnak neki.
14. Le fog tudni szállni azokra az életszintekre is, ahol alacsonyabb fejlettségi szintű, elmaradott lények tartózkodnak, hogy segítsen nekik maguk mögött hagyni nyomorúságos létüket, és egy jobb életszintre emelje őket.
15. A létra, amelyen a lélek a tökéletesedés felé emelkedik, nagyon hosszú; rajta végtelenül sok különböző fejlettségi szintű lényekkel fogtok találkozni, és nektek is felajánljátok nekik valamit abból, amivel rendelkeztek, és ők is viszont adnak nektek valamit a szellemi gazdagságukból.
16. Akkor rájöttök majd, hogy ez nem az egyetlen világ, amely a javulásáért küzd. Megtudjátok majd, hogy a lélek minden bolygón fejlődik, hogy mindenhol mozog és növekszik, beteljesítve rendeltetését, és azt akarom, hogy készüljetek fel arra, hogy szövetséget kössetek minden testvéretekkel, hogy megosszátok velük azt a szent vágyat, hogy megismerjétek, szeressétek és segítsétek egymást.
17. Csináljátok ezt az én nevemben és feltétlen engedelmességgel, gondolataitok segítségével. Ha elkezditek ezt a gyakorlatot, fokozatosan meg fogjátok érteni kérésüket, tanításaikat és jótetteiket.
18. Arra vágyom, hogy összhangban legyetek testvéreitekkel ezen a bolygón és azon kívül, amely jelenleg otthonotok. Kötözzetek barátságok kötelét, kérjetek segítséget, ha szükségetek van rá, és siessetek azok segítségére is, akik azt kérik tőletek, amivel rendelkeztek. (320, 44-46)

Más világok és életformák megismerése

19. Gyakran kérdeztétek tőlem, mi van e világon túl, és vajon azok a csillagok, amelyek az űrben keringenek, olyan világok-e, mint a tiétek.

20. Válaszom a kíváncsiságotokra nem emelte fel teljesen a titok fátylát, mivel látom, hogy még nem rendelkeztek a megértéshez szükséges fejlettséggel, sem a más világokkal való harmóniához elengedhetetlenül szükséges szellemiséggel.

21. Még nem ismertétek fel és nem fogtátok fel azokat a tanításokat, amelyeket az a bolygó kínál nektek, amelyen éltek, és máris más világokat akartok keresni. Nem voltatok képesek testvérekké válni egymás között, ugyanazon világ lakói között, és más világokon élő lények létezését akarjátok felfedezni.

22. Egyelőre elég legyen nektek, ha emlékeztek arra, hogy a „Második Időben" azt mondtam nektek: „Az Atya házában sok lakás van", és hogy most, azokat a szavakat megerősítve, azt mondom nektek, hogy nem ti vagytok az univerzum egyetlen lakói, és hogy a bolygótok nem az egyetlen lakott bolygó.

23. A jövő nemzedékeinek megadatik, hogy nyitva lássák azokat a kapukat, amelyek más világokhoz vezetnek, és joggal fogják csodálni az Atyát.

24. A jóság és a szeretet, amelyekből a jótékonyság és a béke virágzik, azok a kulcsok lesznek, amelyek kinyitják a titok ajtaját, és ezáltal az emberek egy lépést tesznek az egyetemes harmónia felé.

25. Ma még elszigeteltek, korlátozottak, akadályozottak vagytok, mert önzésetek csak a „világ" számára engedett élni, anélkül, hogy a lélek szabadságára és felemelkedésére törekedtetek volna.

26. Mi lenne veletek, hiú emberek – lények, akiket materializmusuk kicsinyített –, ha megengednék nektek, hogy más világokba jussatok, mielőtt megszabadultatok volna emberi hibáitoktól? Mi lenne az a mag, amelyet elvetnétek? Viszály, mértéktelen ambíció, hiúság.

27. Bizony, mondom nektek: ahhoz, hogy elnyerje azt a tudást, amelyre minden ember vágyik, és azt a kinyilatkoztatást, amely megszabadítja gondolkodását a kérdésektől, amelyek gyötrik és felkeltik kíváncsiságát, az embernek nagyon meg kell tisztulnia, ébren kell lennie és imádkoznia kell.

28. Nem csupán a tudomány fogja neki felfedni titkaimat; szükséges, hogy az a tudásvágy szellemi szeretetből fakadjon.

29. Ha az emberek élete egyszer a szellemiséget tükrözi majd – mondom nektek, akkor nem is kell majd erőfeszítést tenniük, hogy világukon túl kutassanak; mert ugyanabban az időben felkeresik

őket azok, akik magasabb lakóhelyeken élnek. (292, 3-11)

A csillagok rendeltetése

30. Atyátok házában sok „lakás” van, amelyek a tökéletességhez vezető létra végtelenül sok fokát jelentik. Onnan száll le a „szellemi világ”, hogy kinyilatkoztassa magát köztetek.

31. Szellemtől szellemig sokszor kérdeztetek tőlem, mi az oka annak a mérhetetlenül nagy számú csillagnak és bolygónak, amelyek világotok felett ragyognak, és azt mondtátok nekem: „Mester, azok a világok üresek?”

32. De mondom nektek: még nem jött el az az idő, amikor ezt teljes mértékben kinyilatkoztatom nektek. Amikor az ember eléri a szellemiséget, csak akkor kap nagy kinyilatkoztatásokat, és szellemről szellemre párbeszédet folytathat az én Istenségem szeretett lényeivel, és akkor fog megtörténni a gondolatcsere minden testvér között.

33. De már ma meg kell tudnotok: minden világot az én teremtményeim laknak, semmi sem üres, mindegyik áldott vidék és kert, amelyet Mária, az isteni gyengédség megtestesülése gondoz.

34. A Szentlélek a szátokon keresztül újra magas tanításokat fog közvetíteni, amelyek nektek és az emberiségnek ismeretlenek. Mikor, szeretett népem? Akkor, amikor nálatok a szellemiség uralkodik és a küldetésetek iránti odaadás. (312, 10-12)

35. Nézz, népem, tekints az égre, nézd meg alaposan, és megtapasztalod, hogy minden csillagban egy ígéret rejlik, egy világ, amely vár rád; ezek az életvilágok, amelyek Isten gyermekeinek ígértek, és amelyeket mindannyian lakni fogtok. Mert mindannyian meg fogjátok ismerni az én országomat, amelyet nem csak -ben teremtettek bizonyos lények számára: az Univerzális Otthonként teremtették, ahol az Úr minden gyermeke egyesülni fog. (12, 24)

27. fejezet – A túlvilág

A szellemi életről szükséges tudás

1. Milyen tudatlanok a mai emberek a szellemi tanítások tekintetében. Ennek oka az, hogy az én törvényemet és tanításomat csak erkölcsi tanításként mutatták be nekik, amely segítségükre van, és nem mint az utat, amely lelküket a tökéletes otthonba vezeti.

2. A különböző felekezetek hamis félelmet keltettek az emberek szívében a szellemi tudás iránt, ami oda vezetett, hogy elkerülik a kinyilatkoztatásaimat, és egyre mélyebbre süllyednek a tudatlanság sötétségében, miközben azzal indokolják ezt, hogy a szellemi élet áthatolhatatlan rejtély lenne.

3. Akik ezt állítják, hazudnak. Minden kinyilatkoztatás, amelyet Isten az emberiség kezdete óta adott az embernek, a szellemi életről beszélt neki. Igaz, hogy nem adtam át nektek az egész tanításomat, mert még nem voltatok képesek mindent megérteni, hanem csak akkor, amikor eljött az ideje. De az, amit az Atya a mai napig kinyilatkoztatott, elegendő számotokra ahhoz, hogy teljes ismeretetek legyen a szellemi életről. (25, 38-40)

4. A szellemi életet, amelyet egyesek áhítoznak, mások félnek, tagadják, sőt kigúnyolják; de mindannyiótokat elkerülhetetlenül várja. Ez az ölé, amely mindenkit befogad – a kar, amely felétek nyúlik – a szellem hazája: még a tudósok számára is kifürkészhetetlen rejtély. De az én titkaimba be lehet hatolni, ha a kulcs, amellyel ezt a kaput kinyitjátok, a szeretet kulcsa. (80, 40)

„Menny" és „pokol"

5. Az emberek a poklot örök kínok helyeként képzelték el, ahová véleményük szerint mindazok kerülnek, akik megszegték parancsaimat. És ahogyan a súlyos bűnökért megalkották ezt a poklot, úgy képzeltek el egy másik helyet a kisebb bűnökért, és egy harmadikat azok számára, akik sem jót, sem rosszat nem tettek.

6. Aki azt mondja, hogy a túlvilágon sem öröm, sem szenvedés nincs, az nem az igazat mondja; senki sem szenvedés nélkül, sem öröm nélkül. A szenvedések és az örömök mindig keveredni fognak, amíg a lélek el nem éri a legfőbb békét.

7. Hallgassatok, gyermekeim: a pokol a megtestesültekben és a már nem megtestesültekben, e világ lakóiban és a szellemi völgyben is ott van. A pokol a súlyos szenvedések, a szörnyű lelkiismeret-furdalás, a kétségbeesés, a fájdalom és a keserűség szimbóluma azok számára, akik súlyosan vétkeztek. De ezekből a következményekből megszabadulnak lelküknek a szeretet felé történő fejlődése révén.

8. A menny viszont, amely az igazi boldogságot és az igazi békét szimbolizálja, azoké, akik elfordultak a világ szenvedélyeitől, hogy Istennel közösségben éljenek.

9. Kérdezzétek meg a lelkiismereteteket, és megtudjátok, hogy a pokolban éltek-e, hogy vezekeltek-e a vétkeitekért, vagy hogy átjár-e benneteket a mennyország békéje.

10. Amit az emberek mennyországnak vagy pokolnak neveznek, az nem konkrét helyek, hanem cselekedeteitek lényege, amelyet lelketek arat, amikor eléri a „szellemi völgyet". Mindenki megéli a saját poklát, lakja a saját vezeklési világát, vagy élvezi azt a boldogságot, amelyet a felemelkedés és a harmónia az Isteni Lélekkel ad. (11, 51-56)

11. Ahogyan az ember a földön létrehozhat magának egy szellemi béke világát, hasonlóan az én országom békéjéhez, úgy romlottságán keresztül is olyan életet élhet, amely a bűnök, a gonoszságok és a lelkiismeret-furdalás poklához hasonlít.

12. A túlvilágon is találkozhat a szellem a sötétség, a romlottság, a gyűlölet és a bosszú világával, a lélek hajlamától, tévelygésétől és szenvedélyeitől függően. De igazán mondom nektek, mind a menny, mind a pokol, amelyekről az emberek csak földi formák és képek segítségével alkotnak képet, nem mások, mint a lélek különböző fejlődési szakaszai: az egyik erénye és fejlődése révén a tökéletesség csúcsán, a másik a sötétség, a bűnök és a téveszmék mélységében.

13. Az igaz lélek számára mindegy, hol tartózkodik, mert mindenhol magában hordozza a Teremtő békéjét és mennyországát. A tisztátalan és zavart lélek viszont a legjobb világban is ott érezheti magát, és belülről szüntelenül érezni fogja a lelkiismeret-furdalás poklát, amely addig fog égni benne, amíg az meg nem tisztítja.

14. Gondoljátok, hogy én, a ti Atyátok, olyan helyeket teremtettem, amelyek kifejezetten arra szolgálnak, hogy megbüntessem titeket, és így örökre bosszút álljak a sértéseitekért?

15. Milyen korlátozottak azok az emberek, akik ezeket az elméleteket tanítják!

16. Hogy lehetséges, hogy azt hiszitek, az örök sötétség és az örök fájdalom az a vég, amely egyes lelkeket vár? Még ha vétkeztek is, mégis örökre Isten gyermekei maradnak. Ha tanításra van szükségük — itt van a Mester. Ha szeretetre van szükségük — itt van az Atya. Ha megbocsátásra vágynak — itt van a tökéletes Bíró.

17. Aki soha nem próbál megkeresni Engem és kijavítani hibáit, az nem fog hozzám jönni. De nincs senki, aki ellenállna igazságosságomnak vagy próbáimnak. Csak megtisztulva jöhettek hozzám. (52, 31-37)

18. Az Atya házának oly sok lakóhelye közül nincs egyetlen sötétség világa sem, mindben ott van az Ő fénye; de ha a lelkek tudatlanságuk miatt bekötött szemmel lépnek be oda – hogyan láthatnák akkor azt a dicsőséget?

19. Ha itt a világon megkérdeztek egy vakot, mit lát, azt fogja válaszolni: csak sötétséget. Nem azért, mert a nap fénye nem lenne jelen, hanem azért, mert ő nem látja. (82, 12-13)

20. Mondtam nektek ebben az időben: ne ápoljátok azt a képet, amely az emberek között a pokolról él, mert ezen a világon nincs nagyobb pokol, mint az az élet, amelyet háborúitokkal és ellenségeskedéseitekkel teremtettetek, és a túlvilágon nincs más tűz, mint a lélek lelkiismereti gyötrelmei, amikor a lelkiismeret szembesíti őt vétkeivel. (182, 45)

21. Amíg azok, akik vallási fanatizmusukban a túlvilágon csak a pokol büntetését várják, ragaszkodnak ehhez a véleményhez, maguk teremtik meg a saját pokolukat, mert a lélek zavarodottsága hasonló az emberi értelméhez, bár sokkal erősebb.

22. Most azt kérdezitek: „Mester, van-e megváltás azok számára?" Azt mondom nektek: megváltás van mindenki számára, de a béke és a fény csak akkor jut el azokhoz a lelkekhez, amikor a téveszmék sötétsége feloldódik.

23. Éreztetek már valaha együttérzést egy olyan ember iránt, akinek zavaros elméje olyan dolgokat láttat vele, amelyek egyáltalán nem léteznek? Mennyivel nagyobb lenne a fájdalmatok, ha a túlvilágon látnátok azokat a téveszmékkel teli lényeket, akik a képzeletbeli poklukat látják! (227, 71)

24. Ne reszkessetek e kinyilatkoztatások láttán; éppen ellenkezőleg, örüljetek annak a gondolatnak, hogy ez az ige el fogja pusztítani azt a képet, amelyet az örök büntetésről alkottatok, és minden olyan értelmezést, amelyet a múltban az örök tűzről adtak nektek.

25. A „tűz" a fájdalom, az önvád és a bűnbánat szimbóluma, amelyek kínozzák a lelket, és megtisztítják azt, ahogyan az arany megtisztul az olvasztótégelyben. Ebben a fájdalomban van az én akaratom, és az én akaratomban van irántatok érzett szeretetem.

26. Ha igaz lenne, hogy a tűz az, ami kiirtja az emberi bűnöket, akkor mindazoknak a testét, akik vétkeztek, itt a földi életben a tűzbe kellene vetni, az életben, mert halottan már nem éreznék. Mert a testek soha nem emelkednek fel a szellemi térbe — éppen ellenkezőleg, ha egyszer befejezték feladatukat, a Föld belsejébe süllyednek, ahol egyesülnek a természettel, amelyből életet vettek.

27. De ha azt hiszitek, hogy amit „örök tűznek" neveztek, nem a testnek, hanem a léleknek szánják, az egy újabb súlyos tévedés, mert a szellemi birodalomban nincsenek anyagi elemek, és a tűz sem hat a lélekre. Ami az anyagból születik, az anyag, ami a szellemből születik, az szellem.

28. Szavam nem azért száll le, hogy bármilyen hitbeli meggyőződést támadjon. Ha valaki ezt gondolja, nagyot téved. Szavam megmagyarázza mindazt, amit nem értelmeztek helyesen, és ami ezért tévedéseket szült, amelyeket az emberiség generációról generációra továbbadott.

29. Milyen értéke lenne törvényemnek és tanításomnak, ha nem lennének képesek megmenteni a lelkeket a tévedéstől és a bűntől? És mi értelme lett volna emberi jelenlétemnek a világon, ha sokan lennének, akiknek örökre, végtelen

vezeklésben kellene elpusztulniuk? (352, 44-48)

30. Sokan azért érzik késztetést jó cselekedetekre, mert attól tartanak, hogy a halál meglepi őket, és akkor nem lesznek érdemeik, amelyeket felajánlhatnának Uruknak. Mások elfordulnak a gonosztól, de csak attól a félelemtől vezérelve, hogy bűnben halnak meg, és ezen élet után örök pokoli kínokat kell elviselniük.

31. Milyen eltorzult és tökéletlen ez az Isten abban a formában, ahogyan oly sokan elképzelik Őt! Milyen igazságtalan, szörnyű és kegyetlen! Ha összeadjuk az emberek által elkövetett összes bűnt és bűncselekményt, az semmiképp sem hasonlítható ahhoz a borzalomhoz, amelyet a pokoli büntetés jelentene az örökkévalóságig, ahová – véleményük szerint – Isten kárhoztatja a bűnös gyermekeket. Hát nem magyaráztam el nektek, hogy Isten legfőbb tulajdonsága a szeretet? Nem gondoljátok-e akkor, hogy az örök kín az örök szeretet isteni tulajdonságának abszolút tagadása lenne? (164, 33-34)

32. Ti azt hiszitek, hogy a menny egy régió az örökkévalóságban, és hogy a testi halálotok óráján a vétkeitek őszinte megbánásával beléphettek oda, mert bíztok abban, hogy abban a pillanatban megbocsátást nyertek, és én elvezetlek titeket a mennyek országába. Ez az, amit hisztek.

33. Én viszont azt mondom nektek, hogy a menny nem egy meghatározott hely, sem egy régió, sem egy otthon. A lélek mennyországa a magas érzelmi világa és tökéletessége, a tisztaságának állapota. Kié tehát a hatalom, hogy beengedjen titeket a mennyországba – az enyém, aki mindig hívtalak titeket, vagy a tiétek, akik mindig süketek voltatok?

34. Ne korlátozzátok tovább a végtelent, az isteni dolgokat. Hát nem értitek, hogy ha a menny olyan lenne, amilyennek hiszitek – egy meghatározott otthon, régió vagy egy meghatározott hely –, akkor már nem lenne végtelen? Itt az ideje, hogy magasabb szinten fogjátok fel a szellemit, még ha képzelőerőtök nem is képes megragadni a teljes valóságot. De legalább meg kell közelítenie azt. (146, 68-69)

A menny zeneje

35. Hallottátok, hogy az angyalok a mennyben örökké hallgatják az isteni koncertet. Ha elgondolkodtok ezen a képen, akkor vigyázzatok, nehogy azt higgyétek, hogy a mennyben is olyan zeneműveket hallanak, amelyek hasonlóak azokhoz, amelyeket ti a földön szoktatok hallgatni. Aki így gondolkodik, az a materializmus teljes tévedésének esett áldozatul. Aki viszont – amikor a mennyei zenéről és az angyalok boldogságáról hall beszélni, miközben azt hallgatják – az

Istenhez való harmóniára gondol ebben az isteni koncerten, az az igazságban lesz.

36. De hogyan lehetséges, hogy egyesek nem így értelmezik ezt, noha mindannyiótok lelkében ott lakozik az Univerzális Koncert hangja? Hogyan lehetséges, hogy egyesek, akik ezt a szót hallják, nem értik meg, nem érzik át, vagy félreértelik?

37. Ó, szeretett gyermekeim, akik gyengék vagytok a megértésben – keressétek a fényt az imádságban. Kérdezzetek tőlem a meditációitokban; mert bármilyen kiterjedtek is legyenek a kérdéseitek, én az örökkévalóságból tudok majd válaszolni nektek. Én is fel fogok tenni nektek kérdéseket, hogy a Mester és a tanítványok között felragyogjon az igazság fénye.

38. A mennyei zene Isten jelenléte bennetek, és e koncert közepette hangotok felcsendül, ha egyszer elértétek az igazi felemelkedést, ami a szellemi szépség. Ez a mennyei zene és az angyalok éneke. Ha így élitek meg és érezitek, az igazság visszatükröződik lényetekben, és érezni fogjátok, hogy Isten bennetek van. Az élet örök és isteni koncertet fog nektek nyújtani, és minden hangjában kinyilatkoztatást fogtok felfedezni.

39. Még nem hallottátok a gyönyörű hangokat tökéletes harmóniájukban – néha kedves hangok, máskor erőteljesek. Ha véletlenül egyszer meghalljátok őket, határozatlan hangoknak tűnnek majd számotokra, amelyeket nem tudtok egyesíteni. Még nem lettetek teljesen tudatában a bennük rejlő szépségnek. El kell hagynotok az érzékeket, a szenvedélyeket és a materializmus árnyait, hogy meghallhassátok Isten koncertjét a lelketekben. (199, 53-56)

Atyám házában sok „lakás” van

40. Művem egyre növekszik, mígnem végül minden lélek egyesül a törvényem beteljesülésében, és ez a földi otthon a tökéletesség világává válik . Akik akkoriban ott laknak, minden teremtményben érezni fogják a szeretetemet, és felkészülnek arra, hogy egy jobb világban éljenek. Ez a Föld a lelketek számára csak átmeneti lesz, a tökéletesedés vágyában más régiókba, a túlvilág más szintjeire indul majd.

41. Emlékezzetek arra, hogy azt mondtam nektek: „Atyám házában sok lakás van.” És ebben a nagyobb fejlődés idején, amikor jobban megértitek tanításaimat, azt akarom mondani nektek: „Az Atya házában végtelen számú lakás van.” Ne gondoljátok tehát, hogy amikor elhagyjátok ezt a világot, már elértétek a legnagyobb szellemi magasságot. Nem, tanítványaim. Amikor ezen a bolygón való tartózkodásotok véget ér, új lakóhelyekre foglak vezetni benneteket, és így örökké foglak vezetni benneteket a tökéletesedésetek végtelen

lépcsőjén. Bízzatok bennem, szeressetek engem, és megmenekültök. (317, 30)

42. Lehetetlen, hogy már ebben a világban elképzelést alkossatok arról, mi vagy milyen az én országom, a menny és a dicsőség. Azt akarom, hogy elégedjetek meg azzal a tudattal, hogy ez a lélek tökéletességének egy állapota, amelyből kiindulva megéli, megérzi és megérti a szellem csodálatos életét, amit jelenleg sem megérteni, sem elképzelni nem tudtok.

43. Mondom nektek, hogy még azok a lelkek sem ismerik annak az életnek a valóságát, akik magasabb szinteken élnek, mint ti. Tudjátok-e, mit jelent „az Atya kebelében" élni? Csak akkor tudhatjátok meg, ha egyszer ott éltek. Csak egy határozatlan előérzet, egy halvány sejtés az említett misztériumról suhant át röpke pillanatra a szíveteken, ösztönzésül a fejlődési utatokon. (76, 28-29)

VII A tökéletesség felé vezető fejlődési út

28. fejezet – Haldoklás, halál és a túlvilágon való ébredés

A szellem halhatatlansága

1. Ez az az idő, amikor az emberek felébrednek a szellem szépségeire, amikor érdeklődnek az örökkévalóság iránt, és azt kérdezik maguktól: „Milyen lesz az élet, amely a halál után vár ránk?"

2. Ki ne tette volna fel már magának a kérdést – bármilyen hitetlen is legyen – hogy vajon létezik-e benne valami, ami túlél a testi anyagot? Bizony, mondom nektek, nincs olyan ember, aki ne sejtené ezt a misztériumot, és aki ne gondolkodott volna el egy pillanatra is a kifürkészhetetlenről.

3. Vannak, akik kérdéseket tesznek fel a szellemi élet rejtélyével kapcsolatban, amely távoli dolognak tűnik, pedig valójában közvetlenül a szemetek előtt van; másokat ez zavarba ejt, és vannak, akik tagadják. Vannak, akik beszélnek, mert azt hiszik, mindent tudnak, mások hallgatnak és kivárnak; de milyen kevesen vannak azok, akik valóban tudnak valamit a túlvilágról. (107, 1)

4. A Harmadik Korszakban kiléptem a feledés sírjából, ahová az emberiség száműzött, hogy új életre ébresszem őket; mert én vagyok az élet. Senki sem halhat meg. Még az is, aki saját kezével veszi el az életét, hallani fogja, hogy lelkiismerete a hit hiányát rója fel neki. (52, 63)

5. Tanításom nem csupán arra szolgál, hogy erőt és bizalmat adjon nektek földi életutatok során; arra is tanít, hogyan kell elhagyni ezt a világot, átlépni a túlvilág küszöbét, és belépni az örök hazába.

6. Minden felekezet megerősíti a lelket e világon való vándorlásában; de milyen keveset tárnak fel előtte,

és milyen keveset készítenek fel a túlvilágra vezető nagy útra. Ez az oka annak, hogy sokan a halált végnek tekintik, anélkül, hogy tudnák, hogy onnan kezdve az igazi élet végtelen horizontja tárul elénk. (261, 52-53)

7. A „halál” csupán egy szimbólum, a „halál” csak azok számára létezik, akik még nem képesek felismerni az igazságot. Számukra a „halál” továbbra is egy rémkép, amely mögött a felfoghatatlan vagy a semmi rejlik. Nektek mondom: nyissátok ki a szemeteket, és fogjátok fel, hogy ti sem fogtok meghalni. Elváltok a testtől, de ez nem jelenti azt, hogy meghaltok. Nektek, mint a Mestereteknek, örök életetek van. (213, 5)

Felkészülés a világról való távozásra

8. Meg kell értenetek, hogy ti – akik szellemmel vagytok megáldva – az Atya legkedvesebb alkotásai vagytok a teremtésben, mert Ő szellemi esszenciát, szellemi tulajdonságokat és halhatatlanságot helyezett belétek.

9. A lélek számára nincs halál – olyan halál, ahogyan ti értitek, vagyis a létezés megszűnése. A test halála nem lehet a lélek halála vagy vége. Éppen akkor nyitja meg a szemét egy magasabb életre, míg testburka a világra nézve örökre bezárja azokat. Ez csupán egy pillanatnyi átmenet a tökéletességhez vezető úton.

10. Ha még nem értettétek meg ezt, az azért van, mert még nagyon szeretitek ezt a világot, és szorosan kötődtek hozzá. Nyomaszt benneteket, hogy el kell hagynotok ezt az otthont, mert azt hiszitek, hogy ti vagytok a tulajdonosai annak, ami -ban a tiétek; és sokan vannak, akiknek homályos előérzetük van az én isteni igazságosságomról, és félnek belépni a szellemi világba.

11. Az emberiség túlságosan szerette ezt a világot – túlságosan, mert szerelmük félrevezetett volt. Hányan haltak meg emiatt ezen a világon! Mennyire materializálódtak a lelkek ugyanezen okból!

12. Csak akkor, ha közel éreztétek a halál lépteit, ha súlyosan betegek voltatok, ha szenvedtetek, csak akkor jutott eszetekbe, hogy csupán egy lépésre vagytok a túlvilágtól, attól az igazságosságtól, amelyet csak ilyen kritikus pillanatokban féltek; és akkor fogadalmakat tesztek az Atyának, és megesküdtök, hogy szeretni fogjátok Őt a földön, szolgálni fogjátok és engedelmeskedni fogtok Neki. (146, 46-49)

13. Az emberek annyira szerették ezt az életet, hogy – amikor közeledik az óra, hogy elhagyják – az én akaratom ellen lázadnak, és nem akarnak hallani a hívásomat, amelyet hozzájuk intézek. Megvetik az én országom békéjét, és az Atyától további időt kérnek a földön, hogy továbbra is birtokolhassák világi javaikat.

14. Legyetek érzékenyek, hogy megsejtsétek a szellemi életet, és ne elégedjetek meg fejlődésetek kezdetével – mert ez az élet –, mert fölötte magasabb teremtési művek léteznek.

15. Ne próbáljátok elutasítani a halált, amikor az az én akaratom szerint közeledik hozzátok, és ne kérjétek a tudást sem, hogy csodát tegyen értetek, és ellenálljon az én döntéseimnek, hogy meghosszabbítsa a létezéseteket, mert mindkettőtök keserűen megbánná ezt a hibát. Készüljetek fel ebben az életben, és nem lesz okotok félni a túlvilágba való belépéstől. (52, 55-57)

16. Szeressétek azt, ami a világhoz tartozik, amíg ezen éltek, egy bizonyos pontig, hogy megértsétek törvényeit; de mindig ápoljátok azt a magas célt, hogy a magas szellemi élettérben lakozzatok, hogy lelketek ne legyen zavarodva, amikor megszabadul testburkától, és ne hagyja magát kísértésbe ejteni azzal, amit ezen a bolygón szeretett, mert akkor egy olyan világhoz kötődik és láncolva marad, amelyhez már nem tartozik, és amelyet semmilyen módon nem élvezhet többé. (284, 5)

17. Legyetek irgalmasak magatokhoz! Senki sem tudja, mikor jön el az a pillanat, amikor lelke elválik a testtől. Senki sem tudja, hogy másnap még megnyílnak-e szemei a fényre. Mindannyian az egyetlen Teremtő tulajdonát képezitek, és nem tudjátok, mikor hívnak el benneteket.

18. Gondoljatok arra, hogy még a fejeteken lévő haj sem a tiétek, sem a por, amelyre léptek; hogy magatok sem a saját tulajdonotok vagytok, hogy nincs szükségetek mulandó javakra, mivel a ti országotok sem ebből a világból való.

19. Szellemiségre törekedjetek, és mindent igazságosan és mértékkel birtokolni fogtok, amíg szükségetek van rá. Amikor pedig eljön az a pillanat, hogy lemondtok erről az életről, a fény betöltve fog felemelkedni, hogy birtokba vegyétek azt, ami a másik világban jár nektek. (5, 95-97)

Az átmenet a másik világba

20. Minden órában hangom a jó útra hív titeket, amelyen a béke van; de süket fületek csak egy pillanatra érzékeny arra a hangra, és ez a pillanat az életetek utolsója, amikor a halálos küzdelem bejelenti a testi halál közelségét. Akkor szívesen újrakezdenétek az életet, hogy jóvá tegyétek a hibákat, hogy lelketeket megnyugtassátok a lelkiismeret ítélete előtt, és valami értékeset és érdemlegeset nyújtsatok az Úrnak. (64, 60)

21. Ha a lélek halhatatlanságára törekedtek, ne féljetek a halál eljövetelétől, amely véget vet az emberi életnek. Készüljetek fel rá, mert az én parancsom alatt áll, és ezért mindig a megfelelő időben és jogosan jön el, még ha az emberek gyakran is az ellenkezőjét hiszik.

22. A nehézség nem az, hogy az ember meghal, hanem az, hogy lelkének hiányzik a fény, amikor elhagyja a testet, és nem láthatja az igazságot. Nem a bűnös halálát akarom, hanem a megtérését. De ha a halál egyszer szükségessé válik – legyen az egy lélek megszabadítása vagy egy ember bukásának megakadályozása érdekében –, akkor isteni igazságosságom elvágja annak az emberi létezésnek az életfonalát. (102, 49-50)

23. Tudjátok meg, hogy a sorsotok könyvében fel van jegyezve az a nap és az az óra, amikor a túlvilág kapui megnyílnak, hogy beengedjék a lelketeket. Onnan fogjátok látni az egész földi munkátokat, az egész múltatokat. Ugye nem akartok akkor olyan hangokat hallani, amelyek vádakból vagy panaszokból állnak ellenetek, vagy látni azokat, akik titeket tartanak a bajuk okozójának! (53, 49)

24. Mivel még hosszú utat láttok magatok előtt, ne álljatok meg, és ne gondoljátok, hogy soha nem fogtok eljutni a célhoz. Haladjatok előre, mert később a lelketek még egy elvesztegetett pillanat miatt is sírni fog. Ki mondta nektek, hogy a cél ezen a világon van? Ki tanította nektek, hogy a halál a vég, és hogy abban a pillanatban elérhetitek az én országomat?

25. A halál olyan, mint egy rövid álom, amely után a lélek az én fényem simogatására megújult erővel ébred fel, mintha egy új nap kezdődne számára.

26. A halál az a kulcs, amely megnyitja előttetek a börtön kapuit, amelyben tartózkodtatok, amíg a testi anyagi világhoz kötve voltatok, és egyben az a kulcs is, amely megnyitja előttetek az örökkévalóság kapuit.

27. Ez a bolygó, amelyet az emberi tökéletlenségek bűnbánati völgygé változtattak, a lélek számára fogság és száműzetés volt.

28. Bizony, mondom nektek, a földi élet az élet létrájának egy újabb fokozata. Miért nem fogjátok fel így, hogy minden tanulságát kihasználjátok? Az ok, amiért sokan újra és újra vissza kell térjenek hozzá, az az, hogy nem értették meg, és nem használták ki előző életüket. (167, 22-26)

29. Tudnotok kell, hogy a lélek földi inkarnációja előtt alapos felkészülést kap, mivel hosszú és néha kemény próbatételnek lesz kitéve. De ennek a felkészülésnek köszönhetően nem zavarodik meg, amikor belép ebbe az életbe. Becsukja a szemét a múlt előtt, hogy megnyíljon egy új létezés előtt, és így az első pillanattól kezdve alkalmazkodik ahhoz a világhoz, amelybe érkezett.

30. Milyen más módon áll be a lelketek a szellemi élet küszöbén, miután elhagyta testét és a világot. Mivel nem részesült valódi felkészítésben a hazatérésre, zavarodott, még mindig a fizikai test érzései uralkodnak rajta, és nem tudja, mit tegyen, sem hová forduljon.

31. Ez annak tudható be, hogy nem tanulta meg, hogy az utolsó pillanatban ennek a világnak is be kell csuknia a szemét; mert csak így tudja majd újra kinyitni a szellemi világ felé, amelyet elhagyott, ahol egész múltja várja, hogy egyesüljön új tapasztalataival, és minden korábbi érdeme hozzáadódjon az újakhoz.

32. Sűrű fátyol borítja gondolkodóképességét, miközben visszanyeri a fényt; mindaz, amit hátrahagyott, makacs hatása megakadályozza abban, hogy érezze lelke rezgését; de miközben árnyai feloldódnak, hogy egyesüljenek valódi lényének magjával – mennyi zavar, mennyi fájdalom!

33. Van-e valaki, aki miután meghallgatta vagy elolvasta ezt az üzenetet, haszontalannak vagy hamis tanításnak tartja, és elutasítja? Mondom nektek, hogy csak az, aki a legszélsőségesebb materializmus vagy vak taníthatatlanság szintjén van, utasíthatja el ezt a fényt anélkül, hogy lelke mélyen meg ne hatódna tőle. (257, 20-22)

A „halál álma”

34. A lelki nyugalom, ahogyan azt földi természetetek megérti és felfogja, nem létezik. A pihenés, amely a lélekre vár, a cselekvés, a jótetemények szaporítása, minden pillanat kihasználása. Akkor pihen meg a lélek, megszabadul az önvádaktól és a szenvedésektől, felüdül a jótetemények által, és meggyógyul azáltal, hogy szereti Teremtőjét és testvéreit.

35. Bizony, mondom nektek, ha tétlenül hagynám a lelketeket, hogy pihenjen, ahogyan ti elképzelitek a földi pihenést, a kétségbeesés és a félelem sötétsége hatalmába kerítené; mert a lélek élete és fénye, valamint legnagyobb boldogsága a munka, a küzdelem, a szüntelen tevékenység.

36. Az a lélek, amely a földről visszatér a „Szellemi Völgybe”, magában hordozva a test fáradtságát, és a túlvilágot pihenőhelyként keresi, hogy pihenjen, hogy felejtsen, hogy kitörölje az életküzdelem nyomait — az a legboldogtalanabb lénynek fogja érezni magát, és sem békét, sem boldogságot nem talál, amíg fel nem ébred letargiájából, fel nem ismeri tévedését, és fel nem emelkedik a szellemi életre, amely olyan, amilyennek éppen most mondtam nektek — szeretet, tevékenység, szüntelen küzdelem a tökéletességhez vezető úton. (317, 12-14)

A viszontlátás a túlvilágon

37. Azt akarom, hogy hívő emberek legyetek, hogy higgyetek a szellemi életben. Ha testvéreiteket láttátok elindulni a túlvilágra, ne tekintsétek őket tőletek távolinak, és ne gondoljátok azt sem, hogy örökre elvesztettétek őket. Ha újra egyesülni akartok velük, akkor dolgozzatok, szerezzetek érdemeket, és amikor aztán a

túlvilágra kerültök, ott fogjátok őket találni, akik várnak rátok, hogy megtanítsanak titeket a „szellemi völgyben” élni. (9, 20)

38. Ki nem érezte még nyugtalanságot a túlvilági élet gondolatától? Ki azok közül, akik elvesztettek egy hozzátartozót ezen a világon, nem érezte még azt a vágyat, hogy még egyszer lássa őt, vagy legalábbis tudja, hol van? Mindezt meg fogjátok tapasztalni, újra látni fogjátok őket.

39. De most szerezzetek érdemeket, hogy amikor elhagyjátok ezt a földet, és a „Szellemi Völgyben” megkérdezitek, hol tartózkodnak azok, akiket reméltek megtalálni, ne azt mondják nektek, hogy nem láthatjátok őket, mert magasabb szinten vannak. Ne felejtsétek el, hogy már régen mondtam nektek, hogy az Atya házában sok lakás van. (61, 31)

A lélek ítélete a saját lelkiismeret által

40. Amikor valamely nagy bűnös lelke elszakad ettől az anyagi élettől, hogy belépjen a „Szellemi völgybe” lépjen, megdöbbenve állapítja meg, hogy a pokol, ahogyan azt elképzelte, nem létezik, és hogy a tűz, amelyről a múltban meséltek neki, nem más, mint cselekedeteinek szellemi következménye, amikor szembesül a könyörtelen bíróval, aki a lelkiismerete.

41. Ez a túlvilági ítélet, ez a fényesség, amely a bűnöst körülvevő sötétség közepette ragyog fel, erősebben ég, mint a legforróbb tűz, amelyet el tudtok képzelni. De ez nem olyan kínzás, amelyet előre készítettek büntetésül annak, aki megsértett engem; nem, ez a gyötrelem abból fakad, hogy felismeri elkövetett vétkeit, abból a fájdalomból, hogy megsértette azt, aki az életet adta neki, és abból, hogy rosszul használta fel az időt és mindazt a jót, amit Urától kapott.

42. Gondoljátok, hogy meg kellene büntetnem azt, aki bűneivel megsértett, még akkor is, ha tudom, hogy a bűn jobban fáj annak, aki elköveti? Nem látjátok, hogy a bűnös maga az, aki rosszat tesz magának, és hogy büntetésével nem akarom növelni azt a nyomorúságot, amelyet ő maga okozott magának? Csak azt engedem meg, hogy önmagát lássa, hogy meghallja lelkiismerete könyörtelen hangját, hogy önmagát kérdezze és önmagának válaszoljon, hogy visszanyerje azt a szellemi emlékezetet, amelyet az anyagi világban elvesztett, és emlékezzen eredetére, rendeltetésére és fogadalmaira; és ott, ebben az ítéletben, meg kell tapasztalnia a „tűz” hatását, amely kiirtja gonoszságát, amely újra megolvasztja őt, mint az aranyat az olvasztótégelyben, hogy eltávolítsa belőle a károsat, a haszontalant és mindazt, ami nem szellemi.

43. Ha egy lélek megáll, hogy meghallgassa lelkiismerete hangját és ítéletét – bizony, mondom

nektek, ebben az órában az én jelenlétemben van.

44. Ez a nyugalom, a csend és a tisztaság pillanata nem jön el minden lélek számára egyszerre. Vannak, akik gyorsan belépnek ebbe az önvizsgálatba, és ezzel sok szenvedést megkímélnek maguktól. Mert amint felébrednek a valóságra és felismerik tévedéseiket, felkészülnek és nekilátnak, hogy gonosz cselekedeteiket az utolsóig megváltassák.

45. Mások, akik el vannak vakítva – legyen az a bűn, valamilyen harag, vagy azért, mert bűnös életet éltek – sokáig tart, mire kijutnak a vakító állapotból.

46. Megint mások, akik elégedetlenek, mert úgy vélik, hogy túl korán ragadták el őket a földről, amikor még minden mosolygott rájuk, káromkodnak és istenkáromolnak, amivel késleltetik annak lehetőségét, hogy megszabaduljanak zavarodottságuktól; és ehhez hasonlóan számos olyan eset van, amelyeket csak az én bölcsességem ismer. (36, 47-51)

47. Mindenért felelősséget kell vállalnotok, és attól függően, hogy milyenek a rossz cselekedeteitek, a legszigorúbb ítéleteket magatoktól fogjátok megkapni. Mert én nem ítéllek meg benneteket, ez tévedés. A saját szellemetek a tisztaságának állapotában az, ami a rettenetes vádlótok és szörnyű bírótok. Én viszont megvédlek titeket a vad vádak ellen, felmentelek titeket és megváltalak titeket, mert én vagyok a szeretet, amely megtisztít és megbocsát. (32, 65)

48. Gondoljatok arra, hogy hamarosan a szellemi világban lesztek, és hogy azt, amit ezen a földön elvetettetek, be is kell aratnotok. Az átlépés ebből az életből a másikba továbbra is komoly és szigorú ítélet marad a lélek számára. Senki sem kerülheti el ezt az ítéletet, még akkor sem, ha a legméltóbb szolgámnak tartja magát.

49. Az én akaratom az, hogy attól a pillanattól kezdve, amikor beléptek abba a végtelen hazába, ne érezzétek többé a földi félelmeket, és elkezdjétek érezni azt az örömöt és gyönyört, hogy egy újabb szintet léptetek meg. (99, 49-50)

50. A végítélet, ahogyan az emberiség értelmezte, tévedés. Az én ítéletem nem egy óra vagy egy nap alatt zajlik le. Már jó ideje nyomja a vállatokat.

51. De igazán mondom nektek, a halott testek arra rendeltettek, és betöltötték rendeltetésüket, hogy egyesüljenek a nekik megfelelő természeti birodalommal; mert ami a földről való, az térjen vissza a földre, ahogyan a szellemi is törekedjen hazájára, amely az én ölem.

52. De azt is mondom nektek, hogy ítéletetekkor ti magatok lesztek a saját bíráitok; mert a lelkiismeretetek, önismeretetek és intuíciótok megmondja nektek, milyen mértékben vagytok

dicséretre méltók, és melyik szellemi otthonban kell lakoznotok. Világosan látni fogjátok az utat, amelyet követnetek kell, mert ha megkapjátok az én istenségem fényét, felismeritek cselekedeteiteket és megítélitek érdemeiteket.

53. A „Szellemi Völgyben” sok zavart és megrémült lény él. Vigyétek el nekik az üzenetemet és a fényemet, ha egyszer beléptek oda.

54. Már most is gyakorolhatjátok ezt a fajta irgalmasságot az imádságon keresztül, amelyen keresztül kapcsolatba léphettek velük. A hangotok ott fog hallatszani, ahol laknak, és felébreszti őket mély álmukból. Sírni fognak, és bűnbánó könnyeikkel megtisztulnak. Abban a pillanatban egy fénysugarat fognak kapni, mert akkor megértik majd múltbeli hiúságukat, tévedéseiket, bűneiket.

55. Milyen nagy a lélek fájdalma, amikor a lelkiismeret felébreszti! Milyen alázatos lesz akkor a Legfőbb Bíró tekintete előtt! Milyen alázatosan törnek elő lényének legmélyéből a bocsánatkérések, az esküszavak, az én nevem áldásai!

56. Most a lélek felismeri, hogy nem tud közelebb kerülni az Atya tökéletességéhez, és így tekintetét a földre irányítja, ahol nem tudta kihasználni az időt és a próbákat, amelyek lehetőséget nyújtottak arra, hogy közelebb kerüljön a célhoz, és egy újabb testet kér, hogy vezekeljen a vétkeiért és teljesítse a be nem teljesített feladatokat.

57. Ki gondoskodott tehát az igazságosságról? Nem maga a Szellem volt az, aki ítéletet mondott magáról? 58. Szellemem egy tükör, amelyben meg kell néznetek magatokat, és ő elárulja nektek a tisztaságotok mértékét. (240, 345 41-46)

59. Amikor lelketek megszabadul az emberi burkolattól, és visszavonul a szellemi élet szentélyébe, saját legbelsőbbébe, hogy megvizsgálja múltját és termését, sok olyan cselekedete, amely itt a világon tökéletesnek tűnt, méltónak arra, hogy az Úr elé tárják, és jutalomra érdemesnek, az önvizsgálat pillanataiban szánalmasnak fog tűnni. A lélek meg fogja érteni, hogy sok olyan cselekedet értelme, amely a világon jónak tűnt számára, csupán a hiúság, a hamis szeretet és a szívből nem jövő jótékonyság kifejeződése volt.

60. Mit gondoltok, ki adta a léleknek a tökéletes bíró megvilágosodását, hogy ítélkezzen önmaga felett? A Szellem, aki az igazságosság óráján soha nem látott tisztasággal ragyog majd rátok – és ő lesz az, aki mindenkinek megmondja, mi volt a jó, az igazságos, a helyes, az igaz, amit a földön tett, és mi volt a gonosz, a hamis és a tisztátalan, amit útja során elvetett.

61. A szentély, amelyről épp most beszéltem nektek, a Lélek szentélye – az a templom, amelyet senki sem

tud megszentségteleníteni, az a templom, amelyben Isten lakozik, és amelyből hangja hallatszik, és a fény árad.

62. A világon soha nem voltatok készek belépni abba a belső szentélybe, mert emberi személyiségetek mindig arra törekszik, hogy elkerülje azt a bölcs hangot, amely minden emberben szól.

63. Mondom nektek: amikor lelketek megszabadul burkától, végül megáll majd annak a szentélynek a küszöbén, és összeszedi magát, hogy belépjen, és letérdeljen a lélek oltára előtt, hogy meghallgassa önmagát, hogy cselekedeteit a lelkiismeret fényében vizsgálja meg, hogy magában hallja Isten hangját, mint Atyát, Mesterét és Bíróját.

64. Egyetlen halandó sem képes elképzelni annak a pillanatnak a teljes ünnepélyességét, amelyet mindannyian át kell élnetek, hogy felismerjétek, mi a jó bennetek, hogy megőrizzétek azt, és azt is, amit el kell utasítanotok magatokból, mert azt már nem tarthatjátok meg a lelketekben.

65. Amikor a lélek érezni kezdi, hogy szembesül a lelkiismeretével, és az az igazság tisztaságával emlékezteti őt, az a lény túl gyengének érzi magát ahhoz, hogy meghallgassa önmagát, bárcsak soha ne létezett volna; mert egy pillanat alatt egész élete elvonul a tudata előtt – az, amit maga mögött hagyott, ami az övé volt, és amiért most végre számot kell adnia.

66. Tanítványok, emberek, készüljetek fel már ebben az életben arra a pillanatra, hogy ne változtassátok azt a templomot bírósággá, amikor lelketek megjelenik a Szellem templomának küszöbén; mert a lelki fájdalom akkor olyan nagy lesz, hogy nincs olyan testi fájdalom, amely ahhoz hasonlítható lenne.

67. Azt akarom, hogy gondolkodjatok el mindazon, amit ebben a tanításban mondtam nektek, hogy megértsétek, hogyan zajlik le a bíróságotok a szellemi világban. Így el kell tüntetnetek képzeletetekből azt a képet, amelyben egy bíróságot képzeltek el, amelyet Isten egy öregember alakjában vezet, aki a jó gyermekeket a jobb oldalára engedi, hogy a mennyország örömében részesüljenek, a gonoszokat pedig a bal oldalára állítja, hogy örök büntetésre ítélje őket.

68. Most eljött az idő, hogy a fény eljusson lelketek és értelmetek legmagasabb rétegeibe, hogy az igazság ragyogjon minden emberben, és ő felkészüljön arra, hogy méltóan belépjen a szellemi életbe. (334, 5-11; 14-15)

A visszanyert szellemi tudatosság

69. Teremtésemben nincs semmi, ami a testi halálhoz hasonlóan alkalmas lenne arra, hogy minden léleknek megmutassa az élet során

elért fejlődésének szintjét, és nincs semmi olyan segítőkész, mint az én szavam, hogy a tökéletesség felé emelkedjen. Ez az oka annak, hogy törvényem és tanításom mindig és hajthatatlanul igyekszik behatolni a szívekbe, és hogy a fájdalom és a szenvedés arra intik az embereket, hogy hagyják el azokat az utakat, amelyek ahelyett, hogy felemelnék a lelket, a mélységbe vezetik.

70. Milyen boldognak fogja érezni magát lelketek a túlvilágon, amikor a lelkiismeretetek azt mondja nektek, hogy a földön a szeretet magvát vetettétek el! Az egész múlt megjelenik a szemetek előtt, és minden pillantás a cselekedeteitekre végtelen örömet fog okozni nektek.

71. Törvényeim parancsai, amelyeket emlékezetetek nem mindig tudott megőrizni, szintén teljes tisztasággal és fényességgel vonulnak majd el lelketek előtt. Szerezzetek érdemeket, amelyek lehetővé teszik számotokra, hogy az igazságra nyitott szemmel hatoljatok be az ismeretlenbe.

72. Sok titok van, amelyet az ember hiába próbált megfejteni; sem az emberi intuíció, sem a tudomány nem tudta megválaszolni azokat a sok kérdéseket, amelyeket az emberek feltettek maguknak, és ez azért van, mert vannak olyan ismeretek, amelyek csak a léleknek szánnak, ha az belépett a „Szellemi Völgybe". Ezek a meglepetések, amelyek rájuk várnak, ezek a csodák, ezek a kinyilatkoztatások a jutalmuk részét fogják képezni. De igazán mondom nektek: ha egy lélek bekötött szemmel lép be a szellemi világba, semmit sem fog látni, hanem továbbra is csak titkokat fog látni maga körül – ott, ahol mindennek világosnak kellene lennie.

73. Ez a Mennyei Tanítás, amelyet ma hozok nektek, sok szépséget tár fel előttetek, és felkészít benneteket arra, hogy amikor egy napon szellemileg az Örök Igazságosság elé léptek, képesek legyetek szembenézni azzal a csodálatos valósággal, amely ettől a pillanattól kezdve körülvesz benneteket. (85, 42; 63-66)

74. Fogadjátok be a fényemet, hogy megvilágítsa életutatokat, és a halál óráján megszabaduljatok a tudat elhomályosulásától. Akkor abban a pillanatban, amikor átlépitek a túlvilág küszöbét, tudni fogjátok, kik vagytok, kik voltatok és kik lesztek. (100, 60)

75. Míg testetek a földbe süllyed, amelynek méhében összeolvad vele, hogy termékennyé tegye – mert a halál után is továbbra is erő és élet lesz –, addig a lényetek felett álló szellemetek nem marad a földben, hanem a lélekkel együtt távozik, hogy megmutassa magát neki, mint egy könyv, amelynek mély és bölcs tanításait a lélek tanulmányozza.

76. Ott lelki szemeitek megnyílnak az igazságra, és egy pillanat alatt meg fogjátok érteni azt, amit egy egész életen át nem tudtatok felfogni. Ott meg fogjátok érteni,

mit jelent Isten gyermekének és embertársaitok testvérének lenni. Ott meg fogjátok érteni mindazt, amit birtokoltatok, meg fogjátok érezni a sajnálatot és a bűnbánatot az elkövetett hibák és az elvesztegetett idő miatt, és a legszebb szándékok a javulásra és a jóvátételre fognak születni bennetek. (62, 5)

77. Törekedjetek már most mindannyian ugyanarra a célra, miközben lelki életeteket megbékítitek és harmonizáljátok. Senki se gondolja, hogy jobb úton jár, mint testvére, és ne gondolja, hogy magasabb szinten áll, mint a többiek. Mondom nektek, a halál óráján az én hangom lesz az, amely elmondja nektek az igazságot fejlődésetek szintjéről.

78. Ott, a lelkiismeret előtti megvilágosodásnak abban a rövid pillanatában sokan megkapják jutalmukat; de sokan látják is, hogy nagyságuk eltűnik.

79. Meg akartok menekülni? Akkor gyertek hozzám a testvériség útján. Ez az egyetlen, nincs más, ez az, ami a legfőbb parancsolatomban van megírva, amely azt mondja nektek: „Szeressétek egymást.” (299, 40-4)

29. fejezet – A lelkek megtisztulása és felemelkedése a túlvilágon

Lelkiismeret-furdalás, bűnbánat és önvád

1. Nem akarom, hogy lelketek beszennyeződjön, sem hogy az igazi élet tekintetében meghaljon. Ezért igazságosságommal büntetlek benneteket, ha káros örömöknek és élvezeteknek hódolva találok rátok. Lelketeknek tisztán kell eljutnia az én ölembe, ahogyan abból származott.

2. Mindazok, akik testüket a földön hagyják hátra, és zavart állapotban válnak el ettől a világtól, amikor meglátják jelenlétemet, amely az örökkévalóság fényében nyilvánul meg, és megvilágosítja a szellemet, keserű könnyek között és az önvádak kétségbeesésében ébrednek fel mély álmukból. Amíg a gyermekben tart a fájdalom, hogy megszabaduljon szenvedéseitől, addig az apa is szenved. (228, 7-8)

3. A tudás hiányából fakadó lelkiismeret-furdalás és gyötrelem – szenvedés, mert hiányzik a szellemiség, hogy örömüket leljék abban az életben – ez és még több is benne van azoknak a lelkeknek a vezeklésében, akik szennyezettek vagy felkészületlenül érkeznek a szellemi élet küszöbére.

4. Ismerjétek fel, hogy én nem tudom az emberek bűnét, tökéletlenségét vagy romlottságát az Atyának okozott sérelemként felfogni, mivel tudom, hogy az emberek maguknak okozzák a gonoszt. (36, 56)

5. Milyen fényes lenne az életetek, és milyen nagyszerű és útmutató

lenne a tudományotok, ha szeretnétek a felebarátotokat, és az Atyátok akaratát cselekednétek – ha feláldoznátok valamit a szabad akaratotokból, és a lelkiismeretetek parancsa szerint cselekednétek. Tudományotok akkor a materiális határok átlépésekor megérintené a túlvilágit; mert eddig még csak meg sem közelítette azokat a határokat.

6. Milyen megdöbbenést érez a tudós lelke, amikor elhagyja ezt a világot, és végül szembesül az isteni igazsággal! Ott szégyenkezve lehajtja arcát, és azt kéri, hogy bocsássák meg gőgjét. Azt hitte, mindent tud és mindent tud, tagadta, hogy létezik bármi, ami tudása vagy megértése határain túl esik. De most, hogy az Élet Könyve előtt áll, a Teremtő végtelen műve előtt, kénytelen felismerni szegénységét, és alázatba burkolózni az előtt, aki a teljes bölcsesség. (283, 48-49)

7. Ne féljetek attól, hogy a Szellemi Világba érkezve arra kell gondolnotok, amit a földön vétkeztetek. Ha hagyjátok, hogy a fájdalom megtisztítson benneteket, és a bűnbánat kitör a szívetekből, ha küzdötök azért, hogy jóvá tegyétek vétkeiteket, méltóan és tisztán fogtok megjelenni az én jelenlétemben, és senki, még a lelkiismeretetek sem mer majd említést tenni múltbeli hiányosságaitokról.

8. A tökéletes hazában minden léleknek van egy helye, amely az időben vagy az örökkévalóságban várja tulajdonosának érkezését. A szeretet, az irgalom, a hit és az érdemek lépcsőjén, az -on, egymás után fogtok belépni az én birodalmamba. (81, 60-61)

A kiegyensúlyozó igazságosság

9. Csak kevés tanítványom volt ezen a világon, és még kevesebb olyan, aki az Isteni Mester képmása volt. A Szellemi Völgyben viszont sok tanítványom van, mert ott haladnak a legjobban tanításaim megértésében. Ott kapják meg a szeretetre éhező és szomjazó kicsinyeim a Mesterüktől azt, amit az emberiség megtagadott tőlük. Ott ragyognak erényük által azok, akik alázatosságuk miatt a földön figyelmen kívül maradtak, és ott sírnak szomorúan és bűnbánóan azok, akik ezen a világon hamis fényben ragyogtak.

10. A túlvilágon fogadlak benneteket, ahogyan azt a földön nem reméltétek, amikor könnyek között, de engem áldva vezekeltetek bűneitekért. Nem számít, hogy életutatok során volt egy pillanatnyi heves lázadásotok. Figyelembe veszem, hogy voltak nagy fájdalmakkal teli napjaitok, és azok során alázatot tanúsítottatok, és áldottátok a nevemet. Ti is, kicsinységetek határain belül, átéltetek néhány Golgotát, még ha azokat is a ti engedetlenségetek okozta.

11. Lássátok, néhány pillanatnyi hűséggel és Isten iránti szeretettel élet- és kegyelmi időket nyertek a

túlvilágon. Így viszonozza az én Örök Szeretetem az ember rövid ideig tartó szeretetét. (22, 27-29)

12. Minden jó cselekedet megkapja jutalmát, amelyet nem a földön, hanem a túlvilágon kap meg. De hányan szeretnének már itt a földön élvezni ezt a boldogságot, anélkül, hogy tudnák, hogy aki semmit sem tesz lelki életéért, az belépésekor érdemek nélkül áll majd ott, és akkor nagy lesz a bűnbánata. (1, 21)

13. Aki a világ tiszteletére és dicséretére vágyik, az itt megkaphatja; de azok rövid ideig tartanak, és semmire sem lesznek jók számára azon a napon, amikor belép a szellemi világba. Aki a pénzre hajt, itt kaphatja meg jutalmát, mert ez volt az, ami után törekedett. De amikor eljön az óra, amikor mindent itt kell hagynia, hogy a túlvilágra készüljön, a legcsekélyebb joga sem lesz arra, hogy bármiféle jutalmat követeljen a lelkéért, még akkor sem, ha úgy gondolja, hogy sokat tett a jótékonyság érdekében.

14. Ezzel szemben az, aki mindig elutasította a hízelgéseket és a kedvezményeket, aki tiszta szívvel és önzetlenül szerette embertársait, és minden anyagi jutalmat visszautasított, aki a jót vetette, és akinek örömöt okozott szeretetteljes cselekedeteket véghezvinni – az nem fog jutalmakra gondolni, mert nem a saját kielégülése érdekében fog élni, hanem a felebarátaiéért. Milyen nagy lesz a békéje és boldogsága, amikor majd az Úr kebelében lesz! (253, 14)

15. Ebben az időben tiszta és tökéletes tanítást hozok nektek, ezért mondom nektek, hogy napotok munkájának végén csak az fog számotokra jóváíródni, amit életetekben igaz szeretettel tettetek; mert ez fogja bizonyítani, hogy ismertétek az igazságot. (281, 17)

16. Ne gondoljátok – csak azért, mert abban a pillanatban, amikor jó cselekedetet hajtotok végre, nem ismeritek annak értékét –, hogy soha nem fogjátok megtapasztalni a jót, amit tettetek. Mondom nektek, hogy egyik cselekedetetek sem marad jutalom nélkül.

17. Ha egyszer a szellemi birodalomban lesztek, fel fogjátok ismerni, hogy milyen gyakran volt egy kis cselekedet, amely látszólag csekély jelentőségű volt, egy jótettek láncolatának kezdete – egy láncolat, amelyet mások egyre hosszabbá tettek, de amely azt, aki megkezdte, örökre elégedettséggel fogja eltölteni. (292, 23-24)

18. Arra inspirállak benneteket, hogy érdemeket szerezzetek; de ezt ne az önző vágy a saját lelki üdvösségetek iránt vezérelje, hanem cselekedeteiteket embertársaitokra gondolva kell végrehajtanotok, a jövő nemzedékeire gondolva, akiknek öröme nagyon nagy lesz, amikor az „Elsők” által egyengetett utat találják. Akkor boldogságotok határtalan lesz, mert testvéreitek

öröme és békéje a ti lelketeket is elér.

19. Milyen más a helyzet azoknál, akik csak a saját üdvösségüket és boldogságukat keresik; mert amikor eljutnak arra a helyre, amelyet cselekedeteikkel érdemeltek ki, egy pillanatnyi békét vagy örömöt sem élvezhetnek, ha ránéznek azokra, akiket hátrahagytak, és akik szenvedéseik nehéz terhét viselik.

20. Bizony, mondom nektek, e tanítás igazi tanítványai igazak és tiszták lesznek cselekedeteikben, mint a lelkük, amely az én saját fényem. (290, 76-77)

21. Ha alázatosak vagytok, szellemi gazdagságotok megsokszorozódik abban az életben, amely rátok vár. Akkor megkapjátok azt a békét, amely a létezésetek legszebb érzését adja nektek. És lelketekben megszületik a vágy, hogy az Atyának szolgáljatok, aki hű őrzője mindannak, amit én teremtettem, aki vigasztalás a szenvedőknek és béke a békétleneknek. (260, 29)

A lelkek felemelkedése Isten országába

22. Ez a „harmadik idő", amelyben lelketek már a földön elkezdhet álmodni nagyon magas életszintekről és nagyon nagy felismerésekről. Mert aki elhagyja ezt a világot, és lelkében már magával viszi annak a felismerését, amit ott találni fog, valamint szellemi adottságainak kibontakozását, az sok világon át fog haladni anélkül, hogy ott megmaradna, amíg el nem éri azt, amelyen érdemei alapján laknia kell.

23. Teljesen tudatában lesz szellemi állapotának, és bárhol is legyen, meg fogja érteni, hogyan kell végrehajtania feladatát. Meg fogja érteni a szeretet, a harmónia és az igazságosság nyelvét, és a szellemi nyelv, azaz a gondolat tisztaságával képes lesz kifejezni magát. Nincsenek számára többé sziklák, zavarodottságok és könnyek, és egyre inkább meg fogja tapasztalni azt a mérhetetlen örömöt, hogy közeledik azokhoz a lakóhelyekhez, amelyek hozzá tartoznak, mert örök örökségként járnak neki. (294, 55)

24. Az isteni mennyei létrán végtelen számú lény található, akiknek lelki tökéletesedése lehetővé teszi számukra, hogy az általuk elért fejlődési szintnek megfelelően különböző fokozatokat foglaljanak el. A ti lelketek olyan tulajdonságokkal lett teremtve, amelyek alkalmasak arra, hogy ezen a tökéletesedés létráján fejlődjetek, és eljussatok a Teremtő magas tanácsában meghatározott célhoz.

25. Nem ismeritek azoknak a lelkeknek a rendeltetését, de mondom nektek, hogy az tökéletes, mint minden, amit teremtettem.

26. Még mindig nem értitek azokat az ajándékokat, amelyeket az Atya adott nektek. De ne aggódjatok, mert később tudatára fogtok jutni azoknak, és megtapasztaljátok, hogyan nyilvánulnak meg teljes mértékben.

27. A végtelen számú lélek, amelyek, mint ti, különböző életszinteken élnek, egy magasabb erő, a szeretet egyesíti őket. A küzdelemre, a fejlődésre lettek teremtve, nem a stagnálásra. Azok, akik betartották parancsaimat, nagyok lettek az isteni szeretetben.

28. Emlékeztetlek benneteket azonban arra, hogy még akkor is, ha lelketek eléri a nagyságot, a hatalmat és a bölcsességet, nem lesz mindenható, mivel tulajdonságai nem végtelenek, mint Istenben. Mindazonáltal elegendőek lesznek ahhoz, hogy eljuttassanak benneteket a tökéletesség csúcsára azon az egyenes úton, amelyet Teremtőtök szeretete az első pillanattól kezdve kijelölt számotokra. (32, 34, 37)

29. Lelketeknek hét lelki fejlődési szakaszt kell átélnie, hogy elérje a tökéletességet. Ma, amikor még a földön éltek, nem tudjátok, a mennyei létra melyik fokán álltok.

30. Bár tudom a választ lelketek ezen kérdésére, jelenleg nem mondhatom el nektek. (133, 59-60)

31. Minden fok, minden lépcsőfok, minden életszint nagyobb fényt és tökéletesebb boldogságot kínál a léleknek. De a legfőbb béke, a lélek tökéletes boldogsága minden ideiglenes tartózkodási helyen túl van.

32. Hányszor fogjátok azt hinni, hogy előre érezitek a tökéletes boldogságot Isten kebelében, anélkül, hogy tudatában lennétek annak, hogy az a boldogság alig egy előíz a következő világból, ahová ezen élet után el kell mennetek. (296, 49-50)

33. Hányan álmodoznak a halálról abban a reményben, hogy ez a pillanat elviszi őket Hozzám, hogy aztán örökké imádhassanak Engem a mennyben, anélkül, hogy tudnák, hogy az út végtelenül hosszabb, mint hitték. Ahhoz, hogy akár csak egy lépcsőfokot is feljebb lépjetek a mennyei létrán, amely Hozzám vezet titeket, helyesen kell élnetek az emberi életet. A tudatlanság az oka annak, hogy sokan félreértik tanításaim lényegét. (164, 30)

34. Az ember szabadjára engedte a pusztítás erőit. A háború elvetette magját minden szívbe. Mennyi fájdalmat szenvedett el az emberiség! Mennyi elhagyatottságot, nyomort, árvaságot és gyászt hagyott maga után! Gondoljátok, hogy azoknak a lelkei, akik a harcban estek el, elpusztultak, vagy hogy az életnek az a része, az örökkévalóság, amely az emberben lakozik, már nem létezik?

35. Nem, népem: a lélek túlélte a háborút és a halált. A saját lelkemnek ez a része felemelkedett a fájdalom mezőiről, és az én utamon új horizontot keres, hogy tovább éljen, kibontakozzon és fejlődjön. (262, 26-27)

36. Nektek adtam a Földet, hogy mindannyian egyformán birtokoljátok, hogy békében éljetek, és ideiglenes otthonként használjátok, ahol

kibontakoztathatjátok képességeiteket, és felkészíthetitek lelketeket arra, hogy felemelkedjen új otthonába.

37. Azt mondtam nektek: „Az Úr házában sok lakás van.” Ahogy emelkedtek, úgy fogjátok megismerni őket. Mindegyik egyre közelebb hoz titeket Hozzám, és azokat a cselekedeteiteknek megfelelően fogjátok elérni, mert minden az isteni rendnek és igazságosságnak van alárendelve.

38. Senki sem fogja tudni megakadályozni átlépéseteket egyik életszintről a másikra, és mindegyik végén öröm és ünneplés lesz a lelketekben és az enyémben is.

39. Így készítelek fel benneteket, hogy tudjátok: hosszú az út, amelyet be kell járnotok, és ne elégedjetek meg első cselekedeteitekkel abban a hitben, hogy azok máris megnyitják előttetek az ajtót azokhoz a lakóhelyekhez.

40. De azt is mondom nektek, hogy egy lélek számára szép és kielégítő dolog eljutni egy fejlődési szakasz végére, és megállni, hogy visszatekintsen a megtett útra, annak nagy küzdelmeire, keserű napjaira és békés óráira, miután leküzdötte a számtalan akadályt.

41. Végül a diadal, a jutalom és az igazságosság ragyog körülöttetek, és Atyátok szelleme – jelen lévő, dicsőséges – megáldja gyermekét, , és pihenni hagyja ölében, amíg felkészül a következő életszakaszra. Így halad egyikből a másikba, mígnem végül eléri a legmagasabb beteljesülést, hogy örökké velem lakozzon. (315, 34-36)

42. A szikra, amely az embert Teremtőjéhez hasonlóvá teszi, egyre közelebb kerül ahhoz a végtelen lánghoz, amelyből származott, és az a szikra ragyogó lény lesz – tudatos, a szeretettől sugárzó, tudással és erővel teli. Az a lény a tökéletesség állapotában gyönyörködik, amelyben a legcsekélyebb fájdalom vagy a legkisebb szükség sem létezik, amelyben a tökéletes és igazi boldogság uralkodik.

43. Ha ez nem lenne a szellemetek célja – bizony, mondom nektek, nem ismertettem volna veletek a tanításomat oly sok oktatáson keresztül, mert akkor az „Első Idő” törvénye elegendő lett volna számotokra ahhoz, hogy békében éljetek a földön.

44. De ha figyelembe veszitek, hogy az emberek között éltem, és egy végtelenül jobb világot ígértem nekik ezen az életen túl, és ha emellett emlékeztek arra is, hogy megígértem, hogy egy másik időben visszatérek, hogy továbbra is hozzátok szóljak, és elmagyarázzak mindent, amit nem értettetek, akkor arra a következtetésre jutotok, hogy az ember szellemi rendeltetése magasabb, sokkal magasabb, mint bármi, amit elvárhattok, és hogy az ígért üdvösség végtelenül nagyobb, mint amit sejthettek vagy elképzelhettek. (277, 48-49)

30. fejezet – A lélek fejlődése a reinkarnációkon keresztül

A fejlődés törvénye

1. Mondom nektek, az embernek tudnia kell, hogy lelke sokszor jött már a Földre, és még mindig nem értette meg, hogyan kell a törvényem útján felfelé haladnia, hogy elérje a hegy csúcsát. (77, 55)

2. Mivel az ember tanúja volt a tudomány fejlődésének és annak a felfedezésének, amit korábban nem hitt volna el – miért ellenzi akkor a lélek természetes fejlődését? Miért ragaszkodik ahhoz, ami megállítja és elaltatja azt? Mert visszariadt az örök élet kilátásától! (118, 77)

3. Értsétek meg: bár a teremtés látszólag befejeződött, mégis minden fejlődik, minden átalakul és tökéletesedik. Vajon elkerülheti-e lelketek ezt az isteni törvényt? Nem, gyermekeim. Senki sem mondhatja ki az utolsó szót a szellemiségről, a tudományról vagy az életről, mert ezek az én műveim, amelyeknek nincs vége. (79, 34)

4. Hányan gondolják az általuk megszerzett tudás alapján, hogy szellemi nagysággal rendelkeznek, pedig számomra nem mások, mint néhány, a fejlődés útján megrekedt gyermek. Mert figyelembe kell venniük, hogy nem csupán az értelmük kibontakozása révén érhetik el lelkük felfelé irányuló fejlődését, hanem az egész lényük fejlődésén keresztül kell ez megtörténnie, és sok olyan képesség van az emberben, amelyet fejleszteni kell a tökéletesség eléréséhez.

5. Ez az oka annak, hogy – a szeretet és az igazságosság törvényeim egyikeként – bevezettem a lélek reinkarnációját, hogy hosszabb utat biztosítsak neki, amely minden szükséges lehetőséget megad neki a tökéletesség eléréséhez.

6. Minden földi létezés egy rövid lecke, mert ellenkező esetben az embernek túl kevés lehetősége lenne a törvényem betartására. De elkerülhetetlen, hogy felismerjétek e élet célját, hogy abból befogadjátok a jelentését és elérjétek a harmóniáját, amely az emberi tökéletesség alapja – hogy továbbhaladhassatok egy magasabb létszintre, amíg el nem értek a szellemi életbe, ahol oly sok leckét tartok számotokra, amelyeket még meg kell tanítanom nektek, és annyi kinyilatkoztatást, amelyet még adnom kell. (156, 28-29)

7. Miközben minden szüntelenül növekszik, változik, tökéletesedik és kibontakozik – miért maradna a lelketek évszázadokig mozdulatlanul?

8. Mivel a tudomány révén sok mindent felfedeztetek és megtanultatok, nem ismeretlen számotokra a teremtés minden lényében létező szüntelen fejlődés. Ezért azt akarom, hogy megértsétek: nem hagyhatjátok lelketeket abban a lemaradásban és állásban, amelybe már régóta hoztátok, és hogy törekednetek kell a

körülöttetek lévő mindennel való harmónia elérésére, hogy eljöjjön az az idő az emberek számára, amikor a természet, ahelyett, hogy elrejtené titkait, felfedi azokat, és ahelyett, hogy a természeti erők ellenségeitek lennének, szolgáitokká, munkatársaitokká, testvéreitekké válnak. (305, 6, 8)

A „test feltámadása” – helyesen értelmezve

9. Most a világnak meg kell ismernie az igazságot a „test feltámadásáról”, ami a lélek reinkarnációja.

10. Reinkarnálódni azt jelenti: visszatérni az anyagi világba, hogy újra emberként szülessünk; a lélek feltámadása egy emberi testben, hogy folytassa küldetését. Ez az igazság a „test feltámadásáról”, amiről őseitek beszéltek, miközben ugyanolyan eltorzított, mint abszurd értelmezéseket adtak.

11. A reinkarnáció egy ajándék, amelyet Isten adományozott a lelketeknek, hogy az soha ne korlátozódjon az anyag szegénységére, a földi múlandó létezésére, természetes hiányosságaira, hanem – mivel magasabb rendű természetből származik – a lélek annyi anyagi testet használhasson, amennyire szüksége van nagy feladatainak végrehajtásához a világban.

12. Ezzel az ajándékkal a lélek bizonyítja mérhetetlen fölényét a „hús” felett, a halál felett és minden földi dolog felett, azáltal, hogy legyőzi a halált, egyik testet a másik után, és túlél mindet, bármennyit is bíztak rá. A lélek az idő, az ellenállások és a kísértések legyőzője. (290, 53-56)

13. Hogyan hihettétek el, hogy az Ítélet Napján a halottak teste feltámad, és egyesül a lelkével, hogy belépjen Isten országába? Hogyan értelmezhetitek így azt, amit máskor tanítottak nektek?

14. A test ebből a világból való, és ebben marad, míg a lélek szabadon emelkedik fel, és visszatér ahhoz az élethez, ahonnan származott. „Ami a testből születik, az test, és ami az én Lelkemtől születik, az Lelke.” A „test feltámadása”* a lélek újbóli megtestesülése, és ha egyesek azt hiszik, hogy ez egy emberi elmélet, mások pedig azt, hogy ez egy új kinyilatkoztatás – bizony, mondom nektek, az emberiség kezdete óta hirdetem ezt a kinyilatkoztatást a világnak! Ennek bizonyítékát megtaláljátok az Írások szövegében, amelyek tanúskodnak cselekedeteimről.

** Ezt a régi keresztény hitvallásból ismert kifejezést a 2. konstantinápolyi zsinaton fogalmazták meg, vagyis abban az időben, amikor a korábban részben elismert reinkarnációs tanokat I. Justinianus császár (!) eretnekségnek nyilvánította. Így a lélek „testben” való újjászületéséből lett a „test feltámadása”.*

15. De ebben az időben ez a kinyilatkoztatás eljutott a lelketekhez, miközben az egy

magasabb fejlődési szinten volt, és hamarosan igazságosan a Teremtő egyik legigazságosabb és legszeretetteljesebb törvényeként fogják elfogadni. Vessétek el azt a képet, amelyet a „végítélet napjáról” alkottatok; mert az nem a ti napotok, mivel az egy időszak, és a „világ vége” nem az a bolygóé, amelyen éltek, hanem az önző életé, amelyet rajta teremtettetek. (76, 41–43)

16. A „test feltámadásának” titkát a lélek reinkarnációjáról szóló kinyilatkoztatás tárta fel. Ma már tudjátok, hogy ennek a szeretet és igazságosság törvényének az értelme az, hogy a lélek tökéletesedjen , hogy soha ne vesszen el, mert mindig talál majd egy nyitott ajtót, amely lehetőséget nyújt megmentésére, és amelyet az Atya kínál fel neki.

17. Minden lélekről e törvény alapján hozott ítéletem tökéletes és könyörtelen.

18. Csak én tudom megítélni titeket, mert minden sors érthetetlen az emberek számára. Ezért senki sem lesz kitéve vagy elárulva a másik előtt.

19. Miután a lelkek eltévedtek bűneikben, oly sok küzdelem és viszontagság után, hosszú vándorlás után, tapasztalataik alapján bölcsességgel jönnek hozzám, a fájdalom által megtisztítva, érdemeik által felemelve, a hosszú zarándoklat fáradtságától megviselve, de egyszerűen és vidáman, mint a gyermekek. (1, 61-64)

A lelkek különböző fejlettségi szintje

20. Régen a lelketek belőlem származott; mégis nem mindannyian haladtatok előre ugyanúgy a lelki fejlődés útján.

21. Minden sors különböző, bár ugyanahhoz a célhoz vezet titeket. Az egyiknek ezek, a másiknak azok a próbák vannak fenntartva. Az egyik teremtmény az egyik utat járja be, a másik egy másikat követ. Nem mindannyian léptetek be a létezésbe ugyanabban a pillanatban, és nem is fogtok mindannyian ugyanabban az időpontban visszatérni. Az egyikek elöl járnak, a másikok hátul, de a cél mindannyiótokat várja. Senki sem tudja, ki van közel hozzá, és ki vándorol tőle távol, mert még túl éretlenek vagytok ahhoz, hogy ezt a tudást birtokoljátok; emberek vagytok, és hiúságotok a vesztetekre válna. (10, 77-78)

22. Minden időkben, még az emberiség történelmének távoli korszakaiban is, voltak példák magas szellemiségű emberekre. Hogyan magyarázhatnátok meg, hogy már a legkorábbi időkben is voltak fejlett lelkű emberek, ha azok nem mentek volna keresztül egymást követő reinkarnációkon, amelyek segítették őket a felfelé irányuló fejlődésben?

23. Ennek oka az, hogy a lélek nem a testburkolattal egy időben jön létre, és az emberi nemzetség

kezdete sem esik egybe a lélek kezdetével. Bizony, mondom nektek, nincs egyetlen lélek sem, amely úgy jött volna a világra, hogy előtte ne létezett volna a túlvilágon. Ki közületek tudja megmérni vagy ismeri azt az időt, amelyet más szférákban élt, mielőtt eljött volna erre a földre élni? (156, 31-32)

A korábbi földi életek és a saját fejlődési szint ismerete

24. Amíg a lélek szorosan kapcsolódik a testhez, nem ismeri fel és nem is tudhatja azokat az érdemeket, amelyeket korábbi életeiben szerzett. De most megtudja, hogy élete az örökkévalóság, egy megszakítás nélküli fejlődés a csúcs elérésének vágyában. Ma azonban még nem tudjátok, milyen magasságot értetek el. (190, 57)

25. Értelmetek nem fogadja be a lelketek múltjának benyomásait vagy emlékképeit, mert a test olyan, mint egy sűrű fátyol, amely nem engedi, hogy behatoljanak a lélek életébe. Melyik agy tudná befogadni azokat a képeket és benyomásokat, amelyeket a lélek a múltja során kapott? Melyik értelem tudná az emberi elképzelésekkel összefüggésben felfogni azt, ami számára felfoghatatlan?

26. Mindezek miatt eddig nem engedtem meg nektek, hogy megtudjátok, kik vagytok szellemileg, sem azt, hogy milyen volt a múltatok. (274, 54-55)

27. Minden cselekedetemet leírtam egy könyvbe, amelynek címe „Élet”. Oldalainak száma megszámlálhatatlan, végtelen bölcsességét senki sem érheti el Istenen kívül, aki a szerzője. De abban, minden oldalán, található egy rövid összefoglalás, amelyben az Atya minden cselekedetét érthetően ábrázolta, hogy minden értelem számára felfoghatóvá tegye.

28. Ti is folyamatosan írjátok az életetek könyvét, amelyben minden cselekedetetek és minden lépésetek az egész fejlődési úton le lesz írva. Az a könyv a lelketekben lesz megírva, és a tudás és a tapasztalat fénye lesz, amellyel holnap meg kell világítanotok a fiatalabb testvéreitek útját.

29. Még senkinek sem mutathatjátok meg a könyveteket, mert még a tartalmát sem ismeritek. De hamarosan fény derül a lényetekre, és megmutathatjátok embertársaitoknak azokat az oldalakat, amelyek a kibontakozásotokról, a vezeklésetekről és a tapasztalataitokról szólnak. Akkor nyitott könyv lesztek az emberek számára.

30. Boldogok azok, akik magukévá teszik küldetésüket. Érezni fogják, hogy felmásznak azon a létrán, amelyet Jákob álmában látott, amely a szellemi út, amely a lényeket a Teremtő jelenlétébe vezeti. (253, 6-8)

A szeretet mint a szellemi-lelki fejlődés szükséglete

31. Ahogyan a testeteknek az élethez levegőre, napfényre, vízre és kenyérre van szüksége, úgy a léleknek is szüksége van a létezéséhez megfelelő életkörnyezetre, fényre és táplálékra. Ha megfosztják a szabadságtól, hogy táplálék iránti vágyában felemelkedjen, gyengévé válik, elhervad és tompává válik; mintha egy gyermeket kényszerítenének arra, hogy mindig a bölcsőjében maradjon és bezárva legyen a szobájában. Tagjai megbénítanának, sápadtá válna, érzékei eltompulnának és képességei elsorvadnának.

32. Ismerjétek fel, hogy a lélek is lehet nyomorék! Sőt azt is mondhatnám nektek, hogy a világ tele van lelkileg nyomorékokkal, vakokkal, süketekkel és betegekkel! A lélek, amely bezárva él, és nincs szabadsága a kibontakozásra, olyan lény, amely nem növekszik – sem bölcsességben, sem erőben, sem erényben. (258, 62-63)

33. Bizony, mondom nektek, ami felemelhet benneteket, az a szeretet, mert benne rejlik a bölcsesség, az érzelem és a felemelkedés. A szeretet az isteni tulajdonságok összessége, és Isten minden szellemi teremtményben meggyújtotta ezt a lángot.

34. Hány leckét adtam nektek, hogy megtanuljatok szeretni! Hány lehetőséget, életet és reinkarnációt osztott nektek az isteni irgalom! A leckét annyiszor ismételték, amennyiszer szükséges volt, amíg meg nem tanultátok. Ha egyszer teljesült, nincs ok az ismétlésre, mert már nem is lehet elfelejteni.

35. Ha gyorsan megtanulnátok a leckéimet, nem kellene többé szenvednetek, sem a hibáitok miatt sírnotok. Az a lény, aki a Földön hasznosítja az itt kapott leckéket, visszatérhet a világba, de ez mindig nagyobb érettséggel és jobb életkörülmények között fog történni. Az egyik élet és a következő között mindig lesz egy pihenőidő, amely szükséges a gondolkodáshoz és a pihenéshez, mielőtt az új napi munka megkezdődik. (263, 43-45)

A reinkarnációk különböző okai

36. Bizony, mondom nektek, az emberi élet egyetlen korszakában sem hiányzott az embernek a törvényem ismerete; mert az isteni szikrától, amely a lelke, soha nem hiányzott neki egy fénysugár a lelkében, egy megérzés az elméjében vagy egy sejtés a szívében.

37. Mindazonáltal lelketek sötét kendővel a szemén tért vissza a túlvilágra, és mondom nektek: aki nem használja ki az élet ezen a világon, ebben a próbatételek völgyében tartogatott tanulságot, annak vissza kell térnie hozzá, hogy teljesítse jóvátételét, és mindenekelőtt, hogy tanuljon. (184, 39)

38. Más világokon a lelkek szintén élvezik az akarat szabadságát, és vétkeznek, és tévútra kerülnek, vagy kitartóan a jónál maradnak, és így érik el, hogy felfelé fejlődjenek, ahogyan ti is a Földön. De amikor eljön az előre meghatározott idő, azok, akiknek az a sorsuk, hogy ezen a világon éljenek, lejönnek ide, hogy nemes feladatot teljesítsenek, mások pedig, hogy megváltási kötelességüket teljesítsék.

39. De attól függően, hogy hogyan akarják látni ezt a Földet, az egyiknek paradicsomként, a másiknak pedig pokolként fog megjelenni. Ha tehát megértik Atyjuk irgalmát, csak egy csodálatos életet látnak, amely áldásokkal és a szellem számára szóló életleckékkel van tele – egy utat, amely közelebb viszi őket az Ígéret Földjéhez.

40. Egyesek azzal a vágyakozással távoznak ebből a világból, hogy visszatérjenek, mások pedig azzal a félelemmel, hogy vissza kell térniük. Ennek oka az, hogy emberi természetetek még nem volt képes megérteni azt a harmóniát, amelyben az Úrral kell élnetek. (156, 33-34)

41. Senki ne lázadjon fel az ellen a gondolat ellen, hogy egy másik testben vissza kell térnie erre a bolygóra, és ne gondoljátok azt sem, hogy a reinkarnáció büntetés a lélek számára. Minden léleknek, akinek a sorsa a Földön élni, át kellett esnie a reinkarnáció törvényén, hogy elérhesse magasabb fejlődését, és végrehajthassa azt a feladatot, amelyet rájuk bíztam.

42. Nemcsak a kevésbé fejlett lelkeknek kell újra inkarnálódniuk, hanem a magasabb rendű lelkek is újra és újra visszatérnek, amíg be nem fejezik munkájukat.

43. Elias a legnagyobb próféta, aki a Földre jött; de a nagy cselekedetei és a nagy bizonyítékai ellenére (hogy Isten létezik) egy másik korban, egy másik testben és egy másik névvel kellett visszatérnie erre a világra.

44. Ez a szeretet és igazságosság törvénye sokáig ismeretlen volt az emberek számára, mert ha korábban tudták volna, zavarba juthattak volna. Mindazonáltal az Atya adott nektek néhány kinyilatkoztatást és néhány jelet, amelyek a jelen kor előrehaladó fényei voltak minden titok megvilágítására. (122, 25-28)

Az út a tökéletesség felé

45. Hosszú az az út, amelyen eljuthattok a fény teljességéhez. Nincs olyan lény, akinek hosszabb lenne az útja, mint a léleknek, amelyen az Atya, az Isteni Szobrász, aki formálja és simítja a lelketeket, megadja nektek a tökéletes alakot. (292, 26)

46. Bizony, mondom nektek: ahhoz, hogy teljes tisztaságot érjetek el, lelketeknek még nagyon meg kell tisztulnia, ebben a világban és a szellemi világban egyaránt.

47. Amennyiszer szükséges lesz számotokra, vissza kell térnetek erre

a bolygóra, és minél gyakrabban hagyjátok kihasználatlanul az Atyától nyújtott lehetőségeket, annál inkább késleltetitek végleges belépéseteket az igazi életbe, és meghosszabbítjátok tartózkodásotokat a könnyek völgyében.

48. Minden léleknek minden földi létezésében be kell mutatnia fejlődésének előrehaladását és gyümölcseit, minden alkalommal határozott lépést téve előre.

49. Legyetek tudatában annak, hogy az egyetlen jó, ami a saját jóléteteket szolgálja, az az, ami mások iránti igazi szeretetből és irgalomból fakad, méghozzá önzetlenül. (159, 29 32)

50. Az emberben két erő állandó küzdelemben áll egymással: mulandó emberi természete és örök szellemi természete.

51. Ez az örök lény nagyon jól tudja, hogy nagyon hosszú időnek kell eltelnie ahhoz, hogy lelki tökéletességét elérhesse. Érzi, hogy sok emberi életet kell élnie, és hogy azok során számos próbatételen kell átesnie, mielőtt elnyeri az igazi boldogságot. A lélek sejti, hogy a könnyek, a fájdalom és a testi halál sokszori átélése után eléri azt a csúcsot, amelyet a tökéletesség iránti vágyában mindig is keresett.

52. A test viszont, ez a törékeny és kicsiny dolog, sír, lázad és néha megtagadja, hogy kövesse a lélek hívását, és csak akkor sikerül a léleknek uralkodnia a testen és kifejezni magát rajta keresztül, ha már fejlődött, erős és tapasztalt a „hússal” és mindazzal való küzdelemben, ami körülveszi.

53. Hosszú a lélek zarándoklata, messze vezet az útja, sokrétűek és igen változatosak létezésének formái, és minden pillanat másfajta próbatétel számára. De miközben ezeken átmegy, felemelkedik, megtisztul, tökéletesedik.

54. Életútján fénynyomot hagy maga után; ezért a magasabb rendű lélek számára gyakran nem fontos testének nyöszörgése, mert tudja, hogy az elmúlik, és utazása során nem hagyhatja, hogy olyan események feltartsák, amelyek kicsinek tűnnek számára.

55. Egy pillanatra figyelmét „húsának” gyengeségeire irányítja, de tudja, hogy nem szabad túlságosan szeretnie azt, ami csak rövid ideig él, és hamarosan eltűnik a föld belsejében. (18, 24; 27-28)

Az élet egyetemes iskolája

56. Az emberiség kezdete óta létezik a lélek reinkarnációja, mint a szeretet és az igazságosság törvénye, és mint az egyik formája annak, ahogyan az Atya kimutatta végtelen kegyelmét. A reinkarnáció nem csak a mai korra jellemző, hanem minden korra, és ne gondoljátok azt sem, hogy ezt a misztériumot csak most fedtem fel előttetek. Már a legkorábbi időkben is létezett az emberben az intuíció a lélek újjászületéséről.

57. Azonban azok az emberek, akik a materialista tudományokat és a

világ kincseit keresték, hagyták, hogy a test szenvedélyei uralkodjanak rajtuk, ami megkeményítette az emberi szívnek azokat a szálakat, amelyekkel a szellemit érzékelik, így az emberek süketek és vakok lettek mindarra, ami a szellemhez tartozik. (105, 52)

58. Teremtésetek előtt Bennem voltatok; utána, mint szellemi teremtmények, azon a helyen voltatok, ahol minden tökéletes harmóniában rezeg, ahol az élet esszenciája és az igazi fény forrása van, amelyből táplállak benneteket.

59. A fájdalmat nem az Atya teremtette. Azokban az időkben, amelyekről beszélek nektek, nem volt okotok sóhajtani, nem volt okotok panaszkodni, éreztétek a mennyországot magatokban, mert tökéletes életetekben ti voltatok ennek a létezésnek a szimbóluma.

60. De amikor elhagytátok azt a hazát, ruhát adtam a szellemeteknek, és egyre mélyebbre süllyedtetek. Ezután a lelketek lépésről lépésre fejlődött, mígnem eljutott arra a létsíkre, ahol most tartózkodtok, és ahol az Atya fénye ragyog. (115, 4-5)

61. Minden lélek célja, hogy megtisztulása és tökéletesedése után egyesüljön az Istenséggel*. Ezért elárasztom utatokat fénnyel, és erőt adok lelketeknek, hogy lépésről lépésre emelkedjetek fel. Attól függően, hogy milyen fejlődési szintet értetek el, amikor elhagyjátok ezt a világot, az lesz a szellemi otthonotok, amelyet a túlvilágon laktok. Mert az univerzumot a lélek tökéletesítésének iskolájaként hozták létre. (195, 38)

** Erről bővebb magyarázatot adnak többek között a 23. fejezet 69. és az 58. fejezet 46. szakaszai!*

62. Ha mindent megadtam volna nektek ebben az életben, nem lenne többé vágyatok arra, hogy egy magasabb szintre lépjetek. De amit egy létezésben nem értetek el, azt egy másikban törekedtek elérni, és amit abban nem értetek el, azt egy másik, magasabb ígéri nektek, és így halad tovább lépésről lépésre a lélek végtelen fejlődési útján az örökkévalóságig.

63. Ha halljátok az én szavam, lehetetlennek tűnik számotokra, hogy lelketek képes legyen ilyen nagy tökéletességet elérni; de mondom nektek, hogy csak azért vonjátok kétségbe a lélek magas rendeltetését, mert csak azt nézitek, amit anyagi szemetekkel láttok: nyomort, tudatlanságot, gonoszságot. De ez csak azért van így, mert egyeseknél a lélek beteg, másoknál megbénult; mások vakok, és néhányan szellemileg halottak. De egy ilyen lelki nyomorúság láttán kétségbe kell esnetek az örökkévalóság által számotokra tartogatott rendeltetésben.

64. Így éltek ebben a világszeretet és materializmus korában. De az én igazságom fénye már eljutott hozzátok, és elűzte a már elmúlt idők éjszakai sötétségét, és

hajnalával bejelentette egy olyan korszak eljövetelét, amelyben a lélek megvilágosodást nyer az én tanításom által. (116, 17-18)

65. Sokan közületek nem kapnak új lehetőséget arra, hogy visszatérjenek a Földre, hogy ott jóvátegyék vétkeiket. Nem lesz többé a birtokotokban az az eszköz, amellyel ma rendelkeztek, és amely a testetek, amelyre támaszkodtok. Meg kell értenetek, hogy a lélek számára a világra jövetel kiváltság, soha nem büntetés. Ezért ki kell használnotok ezt a kegyelmet.

66. Ezen az életen túl más világokba fogtok menni, hogy új leckéket kapjatok, és ott új lehetőségeket fogtok találni a további felemelkedésre és a tökéletesedésre. Ha teljesítettétek emberi kötelességeiteket, elégedettséggel fogjátok elhagyni ezt a világot, mert teljesítettétek feladatotokat, és békesség lesz a lelketekben. (221, 54-55)

67. Hangom jelenleg nagy embercsoportokat hív össze, mert sok lélek számára közeledik földi zarándokságuk vége.

68. Az a letargia, az a megvetés, az a szomorúság, amit a szívükben hordoznak, annak a bizonyítéka, hogy máris egy magasabb otthonra, egy jobb világra vágynak.

69. De szükséges, hogy az utolsó szakaszt, amelyet a földön tesznek meg, a lelkiismeretük utasításainak engedelmeskedve éljék meg, hogy utolsó földi lépéseik nyomai áldásosak legyenek az utánuk jövő nemzedékek számára, akiknek különböző feladataikat kell betölteniük a világban. (276, 4)

70. Ez a világ nem örök, és nem is kell annak lennie. Ha ez a lakóhely egyszer már nem tölti be azt a létcélját, amely most megvan neki, eltűnik.

71. Ha lelketek már nem szorul azokra a tanulságokra, amelyeket ez az élet itt ad, mert más, magasabb rendűek várnak rá egy másik világban, akkor a földi küzdelemben elnyert fény alapján így fog mondani: „Milyen tisztán látom most, hogy ennek az életnek minden magassága és mélypontja csupán olyan tapasztalatok és tanulságok voltak, amelyekre szükségem volt a jobb megértéshez. Milyen hosszúnak tűnt nekem az az életeút, amíg a szenvedések nyomtak. Most viszont, hogy mindennek vége – milyen rövidnek és múlónak tűnik számomra az örökkévalóság fényében.” (230, 47)

72. Örüljetek, emberek, gondoljatok arra, hogy repülő madarak vagytok ezen a könnyekkel, nyomorúsággal és szenvedéssel teli világon! Örüljetek, mert ez nem az örökkévalóság otthona számotokra, jobb világok várnak rátok!

73. Ha tehát elhagyjátok ezt a földet, tegyétek meg bánat nélkül, akkor a fájdalmas sóhajok, a fáradalmak, a könnyek itt maradnak. Búcsút intetek ennek a világnak, és felrepültök azokhoz, akik a mennyek magasságában

várnak rátok. Onnan a Földet egy pontként fogjátok látni az űrben, amelyre szeretettel fogtok visszaemlékezni. (230, 51)

A reinkarnáció tanának meggyőző ereje

74. A spiritizmus fénye most feltárja a világ előtt az igazságot, az igazságosságot, az ésszerűséget és a szeretetet, amelyek a reinkarnációra való lelki képességben rejlenek. Mindazonáltal a világ eleinte makacsul harcolni fog ez ellen a kinyilatkoztatás ellen, és idegen és hamis tanításnak fogja beállítani, hogy bizalmatlanságot keltsen a jóhiszemű emberekben.

75. Hiábavalóak és eredménytelenek lesznek azok az erőfeszítések, amelyeket a felekezetek tesznek annak érdekében, hogy híveiket a régi hitbeli elképzelések és elavult hitrendszerek bevett keretei között tartsák. Mert senki sem fogja tudni megállítani az isteni Fényt, amely az emberi gondolkodás legmélyéig hatol, és felébreszti a lelket a kinyilatkoztatások, az isteni ihletések, a kétely és titkok megvilágosodásának, a szellemi felszabadulás korszakára.

76. Senki sem fogja tudni megállítani azt az áradatot sem, amelyet az emberiség fog alkotni, amikor a gondolkodás, a szellem és a hit szabadságának vágyában elindul. (290, 57-59)

Egy lélek reinkarnációs útjai

77. Hívom az összes földi zarándokot, hogy hallják a hangomat, amely a felfelé vezető fejlődésre és az örök élet elnyerésére hívja őket.

78. Ezen a napon, amikor az „Isteni Szó” kinyilatkozik – használjátok az Ő szavát, és hagyjátok, hogy az megvilágítson benneteket; mert a tudásban van a fény és a megváltásotok.

79. Ha törvényem erkölcsöt, becsületességet és rendet tanít nektek életetek minden cselekedetében – miért kerestek akkor ellentétes utakat, amelyekkel fájdalmat okoztok magatoknak? De amikor elhagyjátok ezt a világot, és testeteket a földön hagyjátok, sírtok, mert túlságosan szerettétek ezt a burkot.

80. Ha érzitek, hogy a test már nem a tiétek, és hogy tovább kell haladnotok a fejlődés útján, amíg el nem juttok Hozzám, azt mondom nektek: „Gyermekem, mit tudsz felmutatni nekem? A földön az én parancsaim szerint éltél?”

81. Ti azonban – szégyenkezve és csüggedten, mert nincs szeretetajándékotok annak számára, aki annyira szeret titeket és oly sokat adott nektek – láncokat kovácsoltatok, amelyek nyomják a lelketeket, és az fénytelennek tűnik, sír és siránkozik magán, mert elvesztette a kegyelmet. Csak az Atya hangját hallja, amely hívja. De mivel nem fejlődött, és nem is érzi

magát méltónak arra, hogy hozzá jöjjön, megáll, és vár.
82. Az idő múlik, és a lélek ismét meghallja a hangot, és teljesen eltöltve szenvedésével megkérdezi, ki szól hozzá, és ez a hang azt mondja neki: „Ébredj fel! Nem tudod, honnan jöttél és hová mész?" Ekkor felemeli a szemét, és egy mérhetetlenül nagy fényt lát, amelynek ragyogásában szánalmasnak érzi magát. Rájön, hogy mielőtt a földre küldték volna, már létezett, már az Atya szerette, akitől a hang származott, és aki most, hogy látja őt ebben a szánalmas állapotban, szenved érte . Rájön, hogy különböző otthonokba küldték, hogy végigjárja a küzdelem útját, és érdemei révén elnyerje jutalmát.
83. És a gyermek megkérdezi: „Ha én, mielőtt a Földre küldettek, a Te nagyon szeretett teremtményed voltam – miért nem maradtam állhatatos az erényben, és miért kellett elbuknom, szenvednem és küszködnöm, hogy visszatérhessek Hozzád?"
84. A hang így válaszolt neki: „Minden lélek a fejlődés törvényének van alávetve, és ezen az úton Atyám szelleme örökké őrködik felettük, és Ő örömét leli a gyermekek jó cselekedeteiben. Ugyanakkor azért küldtelek benneteket a Földre, hogy azt a lelki tökéletesedés harcterévé tegyétek, ne pedig a háború és a fájdalom csatatereivé.
85. Azt mondtam nektek, hogy szaporodjatok, ne legyetek meddők. De amikor visszatértek a „Szellemi Völgybe", nem hoztok magatokkal termést, csak panaszkodtok, és nélkülözitek azt a kegyelmet, amellyel felruházottalak benneteket. Ezért ismét elküldelek benneteket, és azt mondom nektek: „Tisztuljatok meg, keressétek meg, amit elvesztettetek, és érdemeljétek ki szellemi felemelkedéseteket."
86. A lélek visszatér a földre, keres egy kicsi és gyenge emberi testet, hogy abban pihenjen és megkezdje az új életútját. Megtalálja a neki kijelölt kisgyermek testét, és arra használja, hogy vezekeljen a törvényem elleni vétkeiért. A lélek az ok ismeretében jön a Földre, tudja, hogy az Atya lehelete, és ismeri a feladatot, amelyet Tőle hoz magával.
87. Az első években ártatlan és megőrzi tisztaságát, kapcsolatban marad a szellemi élettel. Ezután megismeri a bűnt, közelről látja az emberek büszkeségét, gőgjét és lázadását az Atya igaz törvényei ellen, és a természeténél fogva engedetlen „hús" elkezd bemocskolódni a gonoszsággal. A kísértésnek engedve elfelejti a földre hozott küldetését, és törvénytelen cselekedetekre készül. A lélek és a test megkóstolja a tiltott gyümölcsöt, és amikor már a romlásnak estek áldozatul, meglepi őket az utolsó óra.
88. A lélek ismét a szellemi élettérben találja magát, fáradtan és

meggörnyedve bűne terhe alatt. Ekkor eszébe jut az a hang, amely egykor hozzá szólt, és még mindig hívja, és miután sok könnyet hullajtott, mert elveszettnek érzi magát, anélkül, hogy tudná, ki is ő, eszébe jut, hogy már járt egyszer azon a helyen.

89. Az Atya, aki oly sok szeretettel teremtette, megjelenik az útján, és így szól hozzá: „Ki vagy te, honnan jössz és hová mész?”

90. A gyermek abban a hangban felismeri annak a szavát, aki megadta neki a létezést, az intelligenciát és a képességeket – az Atyát, aki újra és újra megbocsát neki, megtisztítja, kihozza a sötétségből és a fénybe vezeti. Reszket, mert tudja, hogy a Bíró előtt áll, és így szól: „Atyám, engedetlenségem és bűnöm előtted nagyon nagy, és nem remélhetem, hogy a te országodban éljek, mert nincsenek érdemeim. Ma, hogy visszatértem a „Szellemi Völgybe”, látom, hogy csak bűnt halmoztam fel, amit meg kell vezekelnem.”

91. De a szerető Atya ismét megmutatja neki az utat, visszatér a testbe, és újra az emberiséghez tartozik.

92. De most a már tapasztalt lélek nagyobb erővel hajlítja meg a testi burkot, hogy érvényesüljön és engedelmeskedjen az isteni parancsoknak. Megkezdődik a küzdelem; harcol a bűnök ellen, amelyek az embert bukásba sodorják, és ki akarja használni a megváltására megadott lehetőséget. Az ember a kezdetektől a végéig küzd, és amikor a fehér hajszálak ragyognak a halántékán, és a korábban ellenálló és erős teste az évek terhe alatt meghajlik és elveszíti erejét, a lélek erősnek, érettebbnek és tapasztaltabbnak érzi magát. Milyen hatalmasnak és visszataszítónak tűnik számára a bűn! Elfordul tőle, és eléri a célt. Most már csak arra a pillanatra vár, amikor az Atya hívja, mert arra a következtetésre jutott, hogy az isteni törvény igazságos, Isten akarata pedig tökéletes, hogy ez az Atya azért él, hogy gyermekeinek életet és üdvösséget adjon.

93. Amikor eljött az utolsó nap, testében érezte a halált, de nem érzett fájdalmat. Csendesen és áhítattal távozott. Látta magát a szellemében, és mintha tükör állna előtte, gyönyörűnek és ragyogó fényben úszónak látta magát. Ekkor a hang megszólította, és így szólt hozzá: „Gyermekem, hová mész?” És ő, aki tudta, ki Ő, az Atyához lépett, hagyta, hogy fénye beáramoljon lényébe, és így szólt: „Ó Teremtő, ó mindent átfogó Szeretet, hozzád jövök, hogy pihenjek, és átadjam neked a beteljesülést.”

94. A számla kiegyenlítve volt, és a lélek egészséges, tiszta és a bűn láncaitól mentes volt, és maga előtt látta a nagy jutalmat, amely rá várt.

95. Ezután érezte, hogy egyesül az Atya fényével, hogy boldogsága egyre nagyobb lesz, és meglátott egy békés helyet, egy szent földet,

mély csendet érzett, és „Ábrahám ölében pihent”. (33, 14-16)

31. fejezet – Megmentés, megváltás és örök üdvösség

A megváltással kapcsolatos téves elképzelések helyesbítése

1. Sokan azt hitték, hogy a világ összes könnye az első földlakók bűne miatt jött létre. Mivel nem tudták értelmezni a példabeszédet, végül azt mondták, hogy Krisztus azért jött, hogy vérével minden szennyeződést lemosjon. Ha ez az állítás igaz lenne – miért vétkeznek és szenvednek az emberek továbbra is, noha az áldozat már meghozatalra került?

2. Jézus azért jött a földre, hogy megtanítsa az embereknek a tökéletességhez vezető utat – egy utat, amelyet az életével, cselekedeteivel és szavaival tanított. (150, 43-44)

3. Mindannyian el fogjátok érni a célt a feladatotok teljesítésével. Azért adtam nektek kimeríthetetlen tanításaimat, hogy feljussatok a fejlődésetek lépcsőfokain. Nem a vérem az, ami megment benneteket, hanem a lelketekben lévő fényem fog megváltani benneteket. (8, 39)

4. A Harmadik Korban új kereszt vár rám. Ez a halandó szemek számára nem lesz látható, de annak magasságából szeretetüzenetemet fogom elküldeni az emberiségnek, és vérem, amely szavam szellemi esszenciája, fénygé válik a lélek számára.

5. Azok, akik annak idején ítélkeztek felettem, ma szellemükkel bűnbánóan hoznak fényt az emberek szívébe, hogy jóvátegyék hibáikat.

6. Ahhoz, hogy tanításom az emberek gonoszságáról diadalmaskodjon, azt előbb, Krisztushoz hasonlóan, a kínzóoszlopon meg kell ostorozni és kigúnyolni. Minden sebemből fénynek kell áradnia, hogy megvilágítsa e szeretet nélküli világ sötétségét. Szükséges, hogy láthatatlan vérem az emberiségre hulljon, hogy újra megmutassa neki az üdvösséghez vezető utat. (49, 17-19)

7. Ismét elmondom nektek, hogy bennem az egész emberiség megmenekül. Az a Golgotán ontott vér minden lélek számára életet jelent. De nem maga a vér, mivel az a föld porába hullott, hanem az isteni szeretet, amelyet az szimbolizál. Amikor a véremről beszélek nektek, most már tudjátok, mi az és milyen jelentősége van.

8. Sok ember ontotta vérét Urának szolgálatában és embertársai iránti szeretetből, de ez nem az isteni szeretetet testesítette meg, hanem csak a szellemi, emberi szeretetet.

9. Jézus vére azonban az isteni szeretetet testesíti meg, mert nincs benne semmiféle folt. A Mesterben soha nem volt bűn, és ő az utolsó cseppig odaadta nektek a vérét,

hogy megértsétek: Isten mindent jelent teremtményei számára, hogy teljes mértékben, fenntartások nélkül odaadja magát nekik, mert végtelenül szereti őket.

10. Amikor a föld pora felszívta azt a folyadékot, amely a Mester testében élet volt, az azért történt, hogy megértsétek: tanításomnak az emberek életét az Ő szeretetével, bölcsességével és igazságosságával való isteni öntözéssel termékennyé kellett tennie.

11. A világ – hitetlenül és szkeptikusan a Mester szavai és példái iránt – harcol a tanításom ellen, és azt mondja, hogy bár Jézus kiontotta vérét, hogy megmentse az embereket a bűntől, a világ nem lett megmentve; hogy napról napra egyre többet vétkezik, bár fejlettebb.

12. Hol van az üdvösség vérének ereje – kérdezik az emberek, miközben azok, akiknek feladata lenne tanításom valódi alapgondolatainak bemutatása, nem tudják kielégíteni a fényre éhezők és az igazság megismerésére szomjazók kérdéseit.

13. Mondom nektek, hogy ebben az időben azoknak a kérdései, akik nem tudnak, mélyebb értelmet és nagyobb tartalmat hordoznak, mint azoknak a válaszaik és magyarázataik, akik azt állítják, hogy ismerik az igazságot.

14. De én újra eljöttem, hogy hozzátok szóljak, és íme, az én szavam azoknak, akik úgy vélik, hogy az a vér valóban megmentette a bűnösöket az isteni igazságszolgáltatástól – mindazokat, akik elveszettek voltak és súlyos büntetésre ítéltek.

15. Mondom nektek: ha az Atya, aki mindent tud, azt hitte volna, hogy az emberek nem fogják fokozatosan hasznosítani és megérteni azt a teljes tanítást, amelyet Jézus szavai és cselekedetei által adott nekik – bizony, soha nem küldte volna el őt; mert a Teremtő soha nem tett semmi haszontalant – semmit, ami nem arra rendeltetett, hogy gyümölcsöt teremjen. De amikor elküldte őt, hogy az emberek között szülessen, felnőjön, szenvedjen és meghaljon, az azért történt, mert tudta, hogy a Mester ragyogó és gyümölcsöző élete cselekedetei révén kitörölhetetlen utat, elpusztíthatatlan nyomot fog rajzolni, hogy minden gyermeke megtalálja azt az ösvényt, amely az igaz szeretethez vezeti őket, és tanításának követésében ahhoz az otthonhoz vezeti őket, ahol Teremtőjük várja őket.

16. Tudta azt is, hogy az a vér, amely a tisztaságról, a végtelen szeretetről tanúskodik, és amelynek utolsó cseppje is kiontatott, megtanítja az embereket arra, hogy Teremtőjükbe vetett hitükkel teljesítsék azt a feladatot, amely felemeli őket az Ígéret Földjére, ahol felajánlhatják nekem feladatuk teljesítését, és akkor azt mondhatják: „Uram, minden teljesült.”

17. Most elmondhatom nektek, hogy nem az az óra, amikor vérem a kereszten kiontatott, volt az, amely az emberek megváltásának óráját jelezte. Vérem itt maradt a világban, jelenvaló, élő, friss, és szenvedésem véres nyomával jelölte ki az utat a bűnbocsánatotokhoz, amely elnyeri nektek azt a hazát, amelyet Atyátok megígért nektek.

18. Azt mondtam nektek: „Én vagyok az élet forrása, gyertek és tisztuljatok meg foltjaitoktól, hogy szabadon és sértetlenül menjetek Atyátokhoz és Teremtőtökhöz."

19. Forrásom szeretetből áll, kimeríthetetlen és határtalan. Ezt akarja mondani nektek az akkori véröm. Ez pecsételte meg szavam, ez erősítette meg tanításomat. (158, 23-33)

20. Ma, sok évszázaddal az esemény után, azt mondom nektek, hogy – bár az egész emberiségért ontottam a véremet – csak azok nyerték el lelkük üdvösségét, akik az utat járták, amelyet Jézus tanított nektek; míg mindazok, akik a tudatlanságban, a fanatizmusukban, tévedéseikben vagy bűneikben maradtak, még nem lettek megmentve.

21. Mondom nektek, még ha ezer alkalommal is emberré válnék, és ezer alkalommal is meghalnék a kereszten – amíg az emberek nem kelnek fel, hogy kövessenek engem, nem érik el lelkük üdvösségét. Nem az én keresztem az, amely megvált benneteket, hanem a tiétek. Én a sajátomat vittem a vállamon, és emberként meghaltam rajta, és attól a pillanattól kezdve az Atya kebelében voltam. Szelídséggel és szeretettel kell követnetek Engem, és igazi alázatossággal kell vinni a kereszteteket a vállatokon, amíg el nem éritek küldetésetek végső célját, hogy aztán ti is az Atyátoknál lehessetek. (168, 16-17)

22. Nincs olyan, aki ne akarna boldogságot találni, és minél tartósabb az, annál jobb – mert én egy olyan utat tanítok nektek, amely a legmagasabb és örök boldogsághoz vezet. Mindazonáltal – én csak megmutatom nektek az utat, és aztán hagyom, hogy azt válasszátok, amelyik leginkább tetszik nektek.

23. Megkérdezlek titeket: „Ha a boldogságra vágytok – miért nem vetitek el, hogy később betakarítsátok?" Milyen kevesen vannak azok, akik úgy érezték, hogy az emberekért kell élniük! (169, 37-38)

24. Téves az a kép, amelyet a földi életről, a lélekről és a szellemi világról alkottatok.

25. A hívők többsége úgy véli, hogy ha bizonyos mértékű erényességgel élnek, vagy ha életük utolsó pillanatában megbánják elkövetett vétkeiket, akkor lelküknek biztosan jutásuk van a mennyországba.

26. De ez a téves elképzelés, amely az embernek nagyon tetszik, az oka annak, hogy egész életében nem tartja be kitartóan a törvényt, és így azt eredményezi, hogy lelke, amikor elhagyja ezt a világot és a szellemi

világba kerül, rá kell jöjjön, hogy olyan helyre érkezett, ahol nem látja azokat a csodákat, amelyeket elképzelt, és nem érezheti azt a legfőbb boldogságot sem, amelyre szerinte joga volt.

27. Tudjátok-e, mi történik azokkal a lényekkel, akik biztosak voltak abban, hogy a mennybe kerülnek, és ehelyett csak zavart találtak? Mivel már nem voltak otthon a Földön, mert hiányzott a testi burkolatuk támaszpontja, és nem tudtak felemelkedni azokba a magasságokba sem, ahol a szellemi fény szférái találhatók, anélkül, hogy tudatában lettek volna ennek, létrehoztak maguknak egy olyan világot, amely sem emberi, sem mélyen szellemi.

28. Ekkor a lelkek elkezdenek kérdezni: Ez a mennyország? Ez az az otthon, amelyet Isten szánt a lelkeknek, miután olyan sokáig vándoroltak a földön?

29. Nem – mondják mások – ez nem lehet az „Úr kebele”, ahol csak fény, szeretet és tisztaság létezhet.

30. Fokozatosan, gondolkodás és fájdalom által jut el a lélek a megértéshez. Megérti az isteni igazságosságot, és lelke fényének megvilágításában megítéli múltbeli cselekedeteit, és rájön, hogy azok szánalmasak és tökéletlenek voltak, hogy nem voltak méltók arra, amit hitt.

31. Ezután, ezen önvizsgálat alapján, megnyilvánul az alázat, és felébred a vágy, hogy visszatérjen azokra az utakra, amelyeket már maga mögött hagyott, hogy kitörölje a szégyenfoltokat, jóvá tegye a hibákat, és valóban érdemleges dolgokat tegyen Atyja előtt.

32. Szükséges az emberiséget felvilágosítani ezekről a titkokról, hogy megértse: az anyagi élet egy lehetőség arra, hogy az ember érdemeket szerezzen a lelkének — érdemeket, amelyek felemelik, amíg meg nem érdemli, hogy egy magasabb szellemiségű szférában éljen, ahol újra érdemeket kell szereznie, hogy ne maradjon le, és tovább haladjon lépcsőről lépcsőre; mert „az Atya házában sok lakás van”.

33. Ezeket az érdemeket a szeretet által fogjátok megszerezni, amint azt az Atya örök törvénye tanította nektek. És így lelketek a tökéletesség felé vezető létrán lépésről lépésre fog haladni, és közben megismeri azt a keskeny utat, amely a mennyek országába vezet – az igazi mennybe, amely a lélek tökéletessége. (184, 40-45)

34. Bizony, mondom nektek, ha ebben az időben emberként jöttem volna el, a szemeteknek még frissnek és vérzőnek kellett volna látniuk a sebeimet, mert az emberek bűne nem szűnt meg, és nem is akartak megváltást nyerni annak a vérnek az emlékére, amelyet Golgotán ontottam, és amely az emberiség iránti szeretetem bizonyítéka volt. De én a Lélekben jöttem el, hogy megkíméljelek benneteket attól a szégyentől, hogy szembe kelljen néznetek azok

cselekedeteivel, akik a földön ítéltek felettem és elítéltek.

35. Minden megbocsátva van; de minden lélekben létezik valami abból, amit én a kereszten ontottam ki mindenkiért. Ne higgyétek, hogy az az életerő és az a vér feloldódott vagy elveszett. Azok a szellemi életet testesítették meg, amelyet attól a pillanattól kezdve árasztottam minden emberre. Azon a vér által, amely megpecsételte az én szavam, és megerősítette mindazt, amit a földön mondtam és tettem, az emberek a lelkük megújulásának vágyában felfelé fognak fejlődni.

36. Szavam, cselekedeteim és vérem nem voltak és nem lesznek hiábavalók. Ha néha úgy tűnik nektek, hogy az én nevemet és az én szavam szinte elfelejtették, hamarosan tanúi lesztek annak, hogy azok újra életerővel, élettel és tisztasággal jelennek meg, mint egy mag, amely, bár szüntelenül harcolnak ellene, soha nem vész el. (321, 64-66)

37. Jézus vére, amely a megváltás fényévé változott, megváltásként hatolt be minden lélekbe, és ezt továbbra is teszi. Örökké a Szellemem ad üdvösséget és fényt, szüntelenül árasztom fényem sugarait oda, ahol sötét van, szüntelenül árad 380 31. fejezet az én Isteni Szellemem – nem emberi vérként, hanem megváltó erőként, szellemi életként minden gyermekemre. (319, 36)

A „mennyországot” el kell nyerni

38. Az emberek, akiket elragadott szenvedélyeik ereje, annyira elmerültek bűneikben, hogy feladták minden reményüket a megváltásra. De nincs olyan, aki ne gyógyulhatna meg. Mert a lélek – ha meggyőződött arról, hogy az emberi viharok nem szűnnek meg, amíg nem hallgat a Szellem hangjára – felemelkedik, és betartja a törvényemet, amíg el nem éri rendeltetése célját, amely nem a földön van, hanem az örökkévalóságban.

39. Azok, akik úgy vélik, hogy a létezés értelmetlen, és közben a küzdelem és a fájdalom haszontalanságára gondolnak, nem tudják, hogy az élet a Mester, aki formál, és a fájdalom a véső, amely tökéletesít. Ne gondoljátok, hogy én teremtettem a fájdalmat, hogy azt nektek egy kehelyben nyújtsam – ne gondoljátok, hogy én okoztam a bukásotokat. Az ember saját akaratából lett engedetlen, és ezért saját erőfeszítésével is kell felállnia. Ne gondoljátok azt sem, hogy csak a fájdalom tökéletesít benneteket; nem, a szeretet cselekedetei által is eljuthattok Hozzám, mert Én a Szeretet vagyok. (31, 54-55)

40. Imádkozzatok inkább a lélekkel, mint a testtel, mert az üdvösség eléréséhez nem elég egy pillanatnyi ima vagy egy napnyi szeretet, hanem egy kitartással, türelemmel, nagylelkű cselekedetekkel és parancsaim betartásával teli életre van szükség. Ehhez nagy

képességeket és empátiát adtam nektek.

41. Művem olyan, mint egy megmentő bárka, amely mindenkit meghív, hogy lépjen be. Aki betartja parancsaimat, az nem vész el. Ha az én szavaim vezetnek benneteket, megmenekültök. (123, 30–31)

42. Gondoljatok arra, hogy csak az jut el hozzám, ami tökéletes. Ezért lelketek csak akkor léphet be az én országomba, ha elérte a tökéletességet. Tapasztalat nélkül jöttetek ki belőlem, de , érdemeitek és erényeitek ruhájába öltözve, vissza kell térnetek hozzám. (63, 22)

43. Bizony, mondom nektek, az igazak lelkei, akik Isten közelében lakoznak, saját cselekedeteikkel érdemelték ki azt a jogot, hogy elfoglalják azt a helyet – nem azért, mert én adtam nekik. Én csak megmutattam nekik az utat, és annak végén egy nagy jutalmat mutattam meg nekik.

44. Áldottak legyenek azok, akik így szólnak hozzám: „Uram, te vagy az út, a fény, amely megvilágítja azt, és az erő a vándor számára. Te vagy a hang, amely megmutatja az irányt, és új életre keltenek minket az élet útján; és Te vagy a jutalom is annak, aki eléri a célt.” – Igen, gyermekeim, én vagyok az élet és a feltámadás a halálból. (63, 74-75)

45. Ma az Atya nem kérdezi: Ki képes és kész arra, hogy vérével megmentse az emberi nemzetséget? És Jézus sem fogja így válaszolni: „Uram, én vagyok a Bárány, aki készen áll arra, hogy vérével és szeretetével megnyissa az utat az emberiség megváltásához.”

46. Nem fogom elküldeni a „Szavam” sem, hogy ebben az időben emberré váljon. Ez a korszak számotokra már elmúlt, és tanítását és felemelkedését hagyta hátra lelketekben. Most egy új korszakot indítottam el a szellemi fejlődés terén, amelyben nektek kell azoknak lennetek, akik érdemeket szereznek. (80, 8-9)

47. Mindannyiótokat boldognak akarok látni, békében és fényben élve, hogy fokozatosan mindent birtokoljatok – nemcsak az én szeretetem által, hanem a ti érdemeitek által is; mert akkor a megelégedésetek és a boldogságotok teljes lesz. (245, 34)

48. Azért jöttem, hogy megmutassam nektek az emberi életnél magasabb élet szépségét, hogy inspiráljalak benneteket nagy cselekedetekre, hogy megtanítsalak benneteket a szeretetet ébresztő szóra, hogy megígérjem nektek azt a soha nem ismert boldogságot, amely azokra a lelkekre vár, akik képesek voltak megmászni az áldozat, a hit és a szeretet hegyét.

49. Mindezt fel kell ismernetek tanításomban, hogy végre megértsétek: jó cselekedeteitek azok, amelyek lelketeket az igazi boldogsághoz közelebb viszik. (287, 48-49)

50. Ha a Föld egyik kontinenséről a másikra utazva sok magas és alacsony hegyet, tengert, népet, várost és országot kell átkelnetek,

amíg el nem éritek utazásotok célját, akkor gondoljatok arra, hogy ahhoz, hogy eljussatok az Ígéret Földjére, szintén hosszú utat kell megtennetek, hogy a hosszú utazás során tapasztalatot, megismerést, kibontakozást és a lélek fejlődését nyerjétek el. Ez lesz az életfa gyümölcse, amelyet végül élvezni fogtok, miután sokat küzdöttetek és sírtatok azért, hogy eljussatok hozzá. (287, 16)

51. Ti a Fény Atyjának gyermekei vagytok; de ha gyengeségetek miatt egy fáradságokkal, tévedésekkel és könnyekkel teli élet sötétségébe kerültetek , akkor ezek a szenvedések elmúlnak, mert felkeltek a hívásomra, amikor hívlak benneteket, és azt mondom nektek: „Itt vagyok, és megvilágítom a világotokat, és meghívlak benneteket, hogy másszátok meg azt a hegyet, amelynek csúcsán megtaláljátok azt a teljes békét, azt a boldogságot és azt a gazdagságot, amelyet hiába akartatok felhalmozni a földön.” (308, 5)

52. Minden világot, minden létsíket azért teremtettek, hogy a lélek fejlődhessen rajta, és egy lépést tegyen Teremtője felé, és így, a tökéletesedés útján egyre előrehaladva, lehetősége legyen folt nélkül, tisztán és szépen kialakítva eljutni útjának céljához, a lelki tökéletesség csúcsára, ami éppen az Isten országában való lakozás.

53. Kinek tűnik lehetetlennek, hogy végül „Isten kebelében” lakozzon? Ó, ti szánalmas, értelemre támaszkodó emberek, akik nem tudtok igazán gondolkodni! Máris elfelejtettétek, hogy az én keblemből léptetek a létezésbe, vagyis hogy már korábban is léteztetek benne? Hiszen nincs abban semmi furcsa, hogy minden, ami az élet forrásából fakadt, idővel visszatér hozzá.

54. Minden lélek szűzies tisztaságban volt, amikor belépett az életbe belőlem; de utána sokan bemocskolódtak az útjukon. Mindazonáltal – mivel mindent bölcsen, szeretettel és igazságosságra törekedve előre láttam – azonnal hozzáláttam, hogy az úton, amelyet gyermekeimnek be kellett járniuk, minden szükséges eszközt biztosítsak megmentésükhöz és megújulásukhoz.

55. Még ha sok lény meggyalázta is azt a lelki szüzességet, eljön a nap, amikor megtisztulnak minden vétkükből, és ezáltal visszanyerik eredeti tisztaságukat. A megtisztulás a szemekben nagyon érdemleges lesz, mert a lélek nagy és folyamatos próbákon keresztül nyerte el azt a hitében, szeretetében, hűségében és türelmében.

56. Mindannyian a munka, a küzdelem és a fájdalom útján tértek vissza a Fény Birodalmába, ahol már nem lesz szükségetek arra, hogy emberi testbe inkarnálódjatok, sem arra, hogy anyagi világban éljetek, mert akkor szellemi cselekvőképességetek már képes lesz arra, hogy befolyásotokat és

fényeteket egyik létsíkról a másikra küldjétek, és érzékelhetővé tegyétek. (313, 21-24)

A megváltás leghatalmasabb ereje

57. Íme, itt van az út, járjatok rajta, és megmenekültök. Bizony, mondom nektek, nem szükséges, hogy ebben az időben hallottatok volna rólam, hogy elnyerjétek az üdvösséget. Mindenki, aki életében gyakorolja az én isteni szeretet törvényemet, és azt a Teremtő által ihletett szeretetet felebarátja iránti szeretetté alakítja, megmenekül. Életével és cselekedeteivel tanúskodik rólam. (63, 49)

58. Ha a Nap az egész természetre és minden lényre életfényt sugároz, és ha a csillagok is fényt sugároznak a Földre – miért ne sugározhatna az Isteni Lélek fényt az ember lelkére?

59. Most azt mondom nektek: emberek, forduljatok önmagatokba, hagyjátok, hogy az igazságosság fénye, amelynek eredete a szeretetben van, elterjedjen a világon. Hagyjátok, hogy az én igazságom meggyőzzön benneteket arról, hogy valódi szeretet nélkül nem nyerhetitek el lelketek üdvösségét. (89, 34-35)

60. Fényem minden gyermekemnek szól; nemcsak nektek, akik ezt a világot lakjátok, hanem minden léleknek, aki különböző létsíkokon él. Mindannyian megszabadulnak és feltámadnak az örök életre, ha szeretetük cselekedeteivel testvéreik iránt teljesítik az én isteni parancsomat, amely azt követeli tőletek, hogy szeressétek egymást. (65, 22)

61. Szeretett népem, ez a „harmadik nap”, amelyen új életre keltem szavam a „halottak” között. Ez a „harmadik idő”, amikor szellemi módon megjelenek a világ előtt, hogy azt mondjam neki: „Itt van ugyanaz a Krisztus, akit a kereszten meghalni láttatok, és Ő most hozzátok szól, mert él, élni fog és mindig létezni fog.”

62. Ezzel szemben látom, hogy az embereknek a hit, a szeretet és a fény tekintetében halott szívük van a testükben, bár vallási közösségeikben azt állítják, hogy az igazságot hirdetik. Úgy gondolják, hogy biztosították lelkük üdvösségét, ha templomaikban imádkoznak és részt vesznek szertartásaikon. De én azt mondom nektek, hogy a világnak meg kell tapasztalnia, hogy a lélek üdvössége csak a szeretet és az irgalmasság cselekedeteinek végrehajtásával érhető el.

63. A gyülekezeti helyek csupán iskolák. A templomoknak nem szabad csak a törvény magyarázatára szorítkozniuk, hanem gondoskodniuk kell arról, hogy a világ megértse: az élet egy út, amelyen alkalmazni kell azt, amit az isteni törvényből tanultak, azáltal, hogy gyakorolják a szeretetről szóló tanításomat. (152, 50-52)

64. Krisztus azért lett emberré, hogy a világ előtt kinyilatkoztassa az

isteni szeretetet. De az embereknek kemény a szívük és okoskodó az elméjük, hamar elfelejtik a kapott tanítást, és félreértelik azt. Tudtam, hogy az emberek fokozatosan összekeverik az igazságosságot és a szeretetet a bosszúval és a büntetéssel. Ezért bejelentettem nektek egy időt, amikor szellemileg visszatérek a világba, hogy elmagyarázzam az embereknek azokat a tanításokat, amelyeket nem értettek meg.

65. Az a megígért idő az, amelyben éltek, és megadtam nektek a tanításomat, hogy igazságosságom és isteni bölcsességem kinyilatkoztassék, mint a ti Istenetek magasztos szeretetének tökéletes tanítása. Gondoljátok, hogy azért jöttem, mert attól tartok, hogy az emberek végül elpusztítják Uruk műveit, vagy akár magát az életet is? Nem, én csak szeretetből jövök gyermekeimhez, akiket fényben és békében szeretnék látni.

66. Hát nem igazságos és méltányos, hogy ti is csak irántam érzett szeretetből jöjjetek? De nem önmagatok iránti szeretetből, hanem az Atya és embertársaitok iránti szeretetből. Gondoljátok, hogy az ihletődik az isteni szeretetből, aki csak a pokoli kínoktól való félelmében kerüli a bűnt, vagy az, aki csak a jutalom gondolatában cselekszik jót, amit ezzel elérhet, nevezetesen egy helyet az örökkévalóságban? Aki így gondolkodik, az nem ismer engem, és nem is irántam érzett szeretetből jön. Csak önmaga iránti szeretetből cselekszik. (164, 35–37)

67. Az egész törvényem két parancsolatban foglalható össze: az Isten iránti szeretetben és a felebarát iránti szeretetben. Ez az út. (243, 4)

Minden lélek megmentése és üdvözülése

68. Most nem azért jövök, hogy a testben halottakat feltámasszam, ahogyan azt Lázárral tettem a „Második Korszakban". Ma az én fényem azért jön, hogy felébressze a hozzám tartozó lelket. És ez az én igém igazságán keresztül emelkedik fel az örök életre; mert a ti lelketek az a Lázár, akit jelenleg magatokban hordoztok, és akit én feltámasztok a halálból és meggyógyítok. (17, 52)

69. A szellemi életet is törvények irányítják, és ha eltávolodtok tőlük, nagyon hamar megérezitek annak a engedetlenségnek a fájdalmas következményeit.

70. Ismerjétek fel, milyen nagy a vágyam, hogy megmentselek benneteket. Ma, akárcsak akkor, magamra veszem a keresztet, hogy felemeljelek benneteket az Igaz Életre.

71. Ha a Golgotán ontott vérem megrázta az emberek szívét, és megtérítette őket a tanításomra, akkor ebben az időben az én Isteni Fényem lesz az, ami megrázza a lelket és a testet, hogy visszavezess titeket az igaz útra.

72. Azt akarom, hogy azok, akik az irgalom életére halottak, örökké

éljenek. Nem akarom, hogy lelketek a sötétségben lakozzon. (69, 9-10)

73. Ismerjétek fel, hány embertársotok várja a Messiás eljövetelét bálványimádó nyüzsgésük közepette. Gondoljatok arra, hogy hányan gondolják tudatlanságukban, hogy csak azért jövök, hogy ítéletet mondjak a gonoszok felett, megmentsem a jókat és elpusztítsam a világot, anélkül, hogy tudnák, hogy az emberek között Atyaként, Mesterként, Testvérként vagy Barátként vagyok jelen, tele szeretettel és alázatossággal, és kinyújtom segítő kezemet, hogy mindenkit megmentsem, megáldjak és megbocsássak nekik. (170, 23)

74. Senki sem véletlenül született, és ha valaki bármilyen jelentéktelennek, tehetetlennek és nyomorultnak is tartja magát, mégis a Legfőbb Lény kegyelméből lett teremtve, aki ugyanúgy szereti őt, mint azokat a lényeket, akiket ő felsőbbrendűnek tart, és van egy rendeltetése, amely őt is, mint mindenkit, Isten ölébe fogja vezetni.

75. Látjátok azokat az embereket, akik kitaszítottként vándorolnak az utcákon, bűnt és nyomort cipelve magukkal, anélkül, hogy tudnák, kik ők és hová mennek? Tudtok azokról az emberekről, akik még mindig az erdőkben élnek, ragadozók által leselkedve? Senki sem feledkezik meg az Atyai szeretetemről, mindannyiuknak van egy feladatuk, mindannyian rendelkeznek a fejlődés magjával, és azon az úton járnak, amelyen az érdemek, az erőfeszítés és a küzdelem lépésről lépésre elvezeti a lelket Hozzám.

76. Hol van olyan, aki – ha csak egy pillanatra is – ne vágyott volna az én békémre, és ne kívánta volna, hogy megszabaduljon a földi élettől? Minden lélek honvágyat érez az iránt a világ iránt, amelyben korábban élt, az iránt az otthon iránt, amelyben született. Az a világ várja minden gyermekemet, és meghívja őket, hogy örüljenek az örök életnek, amelyet egyesek vágyakoznak, míg mások csak a halált várják, hogy aztán megszűnjenek létezni, mert zavaros a lelkük, és remény és hit nélkül élnek. Mi késztethetné ezeket a lényeket arra, hogy megújulásukért küzdjenek? Mi ébreszthetne bennük az örökkévalóság iránti vágyat? Ők csak a nemlétet, a csendet és a véget várják.

77. De visszatért a „világ világossága”, „az út és az igazság”, hogy megbocsátásával feltámasszon benneteket az életre, hogy megsimogassa fáradt arcotokat, megvigasztalja szíveteket, és elérje, hogy az, aki nem tartotta magát létezésre méltónak, meghallja a hangomat, amely azt mondja neki: Szeretlek, gyere hozzám! (80, 54-57)

78. Az ember elbukhat, a sötétségbe zuhanhat, és emiatt távol érezheti magát tőlem; azt hiheti, hogy ha meghal, minden véget ér számára. Számomra viszont senki sem hal meg, senki sem vész el.

79. Hányan vannak, akiket a világon romlott lényeknek tartottak, és akik ma tele vannak fénnyel! Hányan, akik bűneik, bűneik és bűncselekményeik szégyenfoltjait hagyták maguk után, már elérték megtisztulásukat! (287, 9-10)

80. Igaz, sokan bemocskolják a lelküket; de ne ítéljétek el őket, mert nem tudják, mit cselekszenek. Őket is meg fogom menteni, függetlenül attól, hogy jelenleg elfelejtettek engem, vagy helyettesítettek hamis istenekkel, akiket a világon teremtettek. Őket is be fogom vezetni a királyságomba, még akkor is, ha most – mert a hamis prófétákat követik – elfelejtették a jóságos Krisztust, aki életét adta értük, hogy megtanítsa nekik a szeretet tanítását.

81. Az Atya számára senki sem „gonosz", senki sem lehet az, mivel eredete Bennem van. Eltévelyedettek, vakok, erőszakosak, lázadók – sok gyermekem lett ilyen a szabad akaratuk miatt, amellyel felruházva lettek. De mindannyiukban fény lesz, és irgalmasságom elvezeti őket az üdvösségük felé vezető úton. (54, 45-46)

82. Ti mindannyian az én magjaim vagytok, és a Mester aratja le őket. Ha a jó magok közé gyomnövény magja keveredik, azt is szeretettel veszem a kezembe, hogy aranybúzává alakítsam.

83. Látom a szívekben a gyom, a mocsár, a bűn és a gyűlölet magját, és mégis betakarítalak és szeretlek benneteket. Ápolom és megtisztítom ezt a magot, amíg a napfényben úgy ragyog, mint a búza.

84. Gondoljátok, hogy szeretetem ereje nem képes megváltani titeket? Miután megtisztítottalak titeket, elvetlek titeket a kertembe, ahol új virágokat és új gyümölcsöket fogtok hozni. Isteni feladatomhoz tartozik, hogy méltóvá tegyelek titeket hozzám. (256, 19-21)

85. Hogyan veszhetne el számomra végérvényesen egy lélek, amikor magában hordozza fényem szikráját, amely soha nem alszik ki, és én minden úton vele vagyok? Akármennyire is tart a lázadása vagy a zavarodottsága – ezek a sötét erők soha nem állhatnak ellen az örökkévalóságomnak. (255, 60)

86. Számomra ugyanolyan érdemes, ha egy súlyos vétkek nyomával bepiszkított lény egy magas eszmény ihletésére megtisztul, mint ha egy lény, amely kitartóan tiszta maradt, a végsőkig küzd azért, hogy ne szennyezze be magát, mert kezdettől fogva szerette a fényt.

87. Milyen messze járnak az igazságtól azok, akik azt gondolják, hogy a zavart szellemek más természetűek, mint a fény szellemei!

88. Igazságtalan lenne az Atya, ha ez igaz lenne, ahogyan nem lenne többé a Mindenható sem, ha hiányozna belőle a bölcsesség és a szeretet, hogy megmentse a beszennyezetteket, a

tisztátalanokat, a tökéletleneket, és nem tudná őket egyesíteni az igazakkal egy és ugyanazon otthonban. (295, 15-17)

89. Bizony, mondom nektek, még azok a lények is, akiket kísértőknek vagy démonoknak neveztek, csupán zavart vagy tökéletlen lények, akiket az Atya bölcsen használ fel magas rendeletei és tervei végrehajtására.

90. De ezek a lények, akiknek lelkét ma sötétség veszi körül, és akik közül sokan rosszul használták fel azokat a képességeket, amelyeket nekik adtam, meg lesznek mentve általam, amikor eljön az ideje számukra.

91. Mert eljön az a pillanat, ó Izrael, amikor az Úr minden teremtménye örökké dicsérni fog engem. Nem lennék többé Isten, ha hatalmammal, bölcsességemmel és szeretetemmel nem tudnék megmenteni egy lelket sem. (302, 31)

92. Mikor szerették a földi szülők csak a jó gyermekeket, és utálták a gonoszakat? Hányszor láttam őket a legszeretetteljesebbnek és leggondosabbnak éppen azok iránt, akik a legjobban bántják őket és szenvedést okoznak nekik! Hog , lehetséges lenne, hogy nagyobb cselekedeteket hajtsatok végre a szeretet és a megbocsátás terén, mint az enyémek? Mikor fordult már elő, hogy a Mesternek a tanítványaitól kell tanulnia?

93. Tudjátok tehát, hogy senkit sem tartok méltatlannak közületek, és hogy az üdvösséghez vezető út ezért örökké meghív benneteket, hogy járjátok be, ugyanúgy, mint az én országom kapui, amelyek a fény, a béke és a jóság, örökké nyitva állnak azok érkezésére várva, akik távol álltak a törvénytől és az igazságtól. (356, 18-19)

Isten gyermekeinek csodálatos jövője

94. Nem fogom hagyni, hogy egyetlen gyermekem is eltévelyedjen, vagy akár elvesszen. A parazita növényeket termékeny növényekké alakítom, mert minden teremtményt azért hívtam létezésre, hogy elérje a tökéletesség célját.

95. Azt akarom, hogy velem együtt örüljetek a munkámnak. Már korábban is részesítettelek benneteket a tulajdonságaimban, mert ti is részem vagytok. Mivel minden az enyém, titeket is a munkám tulajdonosaivá teszlek. (9, 17-18)

96. Ne kételkedjetek szavaimban. Az „Első Időben” beteljesítettem nektek az ígéretemet, hogy kiszabadítom Izráelt az egyiptomi rabszolgaságból – amely bálványimádást és sötétséget jelentett –, hogy elvezesselek benneteket Kánaánba, a szabadság és az élő Isten imádásának földjére. Ott bejelentették nektek az én eljövetelemet emberként, és a prófécia szó szerint beteljesedett Krisztusban.

97. Én, az a Mester, aki Jézusban lakozott és benneteket szerette

benne, megígértem a világnak, hogy egy másik időben szólok hozzá, és kinyilatkoztatom magam a Lélekben. És íme, ígéretem beteljesedése.

98. Ma bejelentem nektek, hogy lelketek számára csodálatos régiókat, tartózkodási helyeket, szellemi otthonokat tartogattam, ahol megtalálhatjátok az igazi szabadságot, hogy szeressetek, jót cselekedjetek és terjeszthessétek fényemet. Kétségbe vonhatjátok ezt, miután betartottam korábbi ígéreteimet? (138, 10-11)

99. Isteni vágyam az, hogy megmentselek benneteket, és elvezesselek benneteket a fény, a szépség és a szeretet világába, ahol a lélek felemelkedése, az érzelmek nagylelkűsége és a tökéletesség eszménye miatt örömmel rezegtek. De hát nem ismeritek fel ebben az isteni vágyban az Atyai szeretetemet? Kétségtelenül vaknak kell lennie annak, aki ezt nem így érti. (181, 13)

100. Gondoljatok bele: e világ minden szépsége arra rendeltetett, hogy eltűnjön, hogy egyszer másoknak helyet adjon. De lelketek örökké élni fog, és látni fogja az Atyát teljes dicsőségében – azt az Atyát, akinek méhéből származtok. Minden teremtettnek vissza kell térnie ahhoz a helyhez, ahonnan származott. (147, 9)

101. Én vagyok az örök fény, az örök béke és az örök boldogság, és mivel ti az én gyermekeim vagytok, az én akaratom és kötelességem, hogy részesítselek benneteket dicsőségemben, és ezért tanítom nektek a törvényt, mint azt az utat, amely a lelket annak a birodalomnak a magasságai felé vezeti. (263, 36)

102. Mindig legyetek tudatában annak, hogy az a lélek, amely eléri a jóság, a bölcsesség, a tisztaság és a szeretet magas fokozatait, az idő, a fájdalom és a távolságok felett áll. Nem korlátozódik arra, hogy egy helyen lakozzon, képes mindenhol ott lenni, és mindenütt a legfőbb gyönyört találja abban, hogy létezik, érez, tud, szeret és tudja, hogy szeretik. Ez a lélek mennyországa. (146, 70-71)

VIII. Az ember

32. fejezet – Az ember inkarnációja, természete és feladata

A földi inkarnáció

1. Sírtok, amikor valamelyikőtök elhagy titeket, és a „szellemi völgybe" távozik, ahelyett, hogy békében éreznétek magatokat, mert megértitek, hogy az illető egy újabb lépéssel közelebb kerül Urához. Ezzel szemben ünnepet rendeztek, amikor egy új lény érkezik otthonotokba, anélkül, hogy ebben a pillanatban eszetekbe jutna, hogy az a lélek azért jött testbe, hogy ebben a könnyek völgyében

engesztelést teljesítsen; ilyenkor sírnotok kellene érte. (52, 58)

2. Ti a testetek gyermekeit nemzitek, de Én vagyok az, aki a lelkeket a családokra, törzsekre, nemzetekre és világokra osztom szét, és ebben az emberek számára megközelíthetetlen igazságosságban nyilvánul meg a szeretetem. (67, 26)

3. A jelenben éltek, és nem tudjátok, mit szántam a jövőtökre. Nagy seregeket készítek elő szellemi lényekből, akik a Földön fognak lakni, és nehéz küldetést hoznak magukkal, és tudnotok kell, hogy sokan közületek azoknak a teremtményeknek lesztek a szülei, akikben a hírnökeim megtestesülnek. Kötelességetek, hogy belsőleg felkészüljetek, hogy megértsétek, hogyan fogadjátok és vezessétek őket. (128, 8)

4. Sok szellemi témáról szeretnék beszélni nektek, de még nem tudjátok megérteni őket. Ha kinyilatkoztatnám nektek, milyen lakóhelyekre szálltatok már le a Földre, nem tudnátok felfogni, hogyan élhettetek ilyen helyeken.

5. Ma tagadhatjátok, hogy ismeritek a „Szellemi Völgyet”, mert a lelketeknek, amíg inkarnálódik, hozzáférhetetlen a múltja, hogy ne legyen hiú, ne legyen letörve, és ne essék kétségbe új létezése miatt, amelyben új életként kell újrakezdenie.

6. Még ha akarnátok is, nem tudnátok emlékezni. Csak annyit engedek meg nektek, hogy megőrizzetek egy sejtést vagy megérzést abból, amit itt kinyilatkoztatok nektek, hogy kitartsatok az élet küzdelmeiben, és készségesen viseljétek a próbákat.

7. Kételkedhettek mindenben, amit mondok nektek, de igazán, az a szellemvilág valóban az otthonotok volt, amíg szellemi lények voltatok. Annak a lakóhelynek a lakói voltatok, ahol nem ismertétek a szenvedést, ahol az Atya dicsőségét éreztétek a lényetekben, mivel benne nincs folt.

8. De nem voltak érdemeitek, és így szükségessé vált, hogy elhagyjátok azt a mennyországot, és lejöjjetek a világra, hogy lelketek erőfeszítései révén visszanyerje azt a birodalmat.

9. De erkölcsileg egyre jobban süllyedtetek, mígnem nagyon távol éreztétek magatokat az Istentől és a szellemitől, a származásotoktól. (114, 35-36)

10. Amikor a lélek a földre jön, a legjobb szándékok vezérlik, hogy létezését az Atyának szentelje, mindenben tetszenjen neki, és hasznára legyen embertársainak.

11. De amint a test fogságában látja magát, ezerféleképpen kísértve és próbára téve életútján, meggyengül, enged a „test” ösztöneinek, enged a kísértéseknek, önzővé válik, és végül mindenek felett önmagát szereti, és csak pillanatokra hallgat a Szellemre, ahol a rendeltetés és az esküvek meg vannak írva.

12. Szavam segít nektek emlékezni szellemi szövetségetekre, és legyőzni a kísértéseket és az akadályokat.

13. Senki sem mondhatja, hogy soha nem tért el az általam kijelölt úttól. De megbocsátok nektek, hogy megtanuljátok megbocsátani embertársaitoknak. (245, 47-48)

14. Nagy lelki tanításra van szükség ahhoz, hogy az ember a lelkiismerete hangjával összhangban éljen. Mert bár minden átitatva van isteni szeretettel, bölcsen teremtve az ember javára és boldogságára, a világban körülvevő anyag próbatételt jelent a lélek számára attól a pillanattól kezdve, hogy egy olyan világban él, amelyhez nem tartozik, és egy olyan testtel egyesül, amelynek természete eltér a sajátjától.

15. Ebben láthatjátok annak okát, hogy a lélek miért felejti el múltját. Attól a pillanattól kezdve, amikor egy éppen született, tudat nélküli teremtménybe inkarnálódik és egyesül vele, olyan életet kezd, amely szorosan kapcsolódik ahhoz a testhez.

16. A szellemből csak két tulajdonság marad meg: a lelkiismeret és az intuíció; de a személyiség, a véghezvitt cselekedetek és a múlt egy ideig rejtve maradnak. Így rendelte el az Atya.

17. Mi lenne azzal a lélekkel, amely egy magasabb hazából érkezett, hogy e világ nyomorúságos körülményei között éljen, ha emlékezne a múltjára? És milyen hiúságok lennének az emberek között, ha kinyilatkoztatnák nekik azt a nagyságot, amely egy másik életben létezett a lelkükben? (257, 18-19)

A test helyes megítélése és a szellem általi vezetése

18. Nemcsak azt mondom nektek, hogy tisztítsátok meg lelketeket, hanem azt is, hogy erősítsétek meg testeteket, hogy az új generációk, akik tőletek származnak, egészségesek legyenek, és lelkük képes legyen teljesíteni nehéz feladatát. (51, 59)

19. Vigyázzatok testetek egészségére, gondoskodjatok annak megőrzéséről és életerejéről. Tanításom azt tanácsolja nektek, hogy szeretettel gondoskodjatok lelketekről és testetekről, mert mindkettő kiegészíti egymást, és szükségük van egymásra a rájuk bízott nehéz szellemi feladat teljesítésében. (92, 75)

20. Ne tulajdonítsatok a testeteknek nagyobb jelentőséget, mint amekkora valójában van, és ne engedjétek meg, hogy elfoglalja azt a helyet, amely kizárólag a lelketeké.

21. Értsétek meg, hogy a testburkolat csupán az az eszköz, amelyre szükségetek van ahhoz, hogy a lélek a földön megnyilvánulhasson. (62, 22-23)

22. Lássátok, mennyire hasznos ez a tanítás a lelketek számára; mert míg a test anyaga minden eltelt nappal egy kicsit közelebb kerül a föld méhéhez, addig a lélek egyre inkább az örökkévalósághoz közeledik.

23. A test az a támaszpont, amelyen a lélek nyugszik, amíg a földön tartózkodik. Miért engednétek, hogy lánccá váljon, amely megkötöz, vagy börtönné, amely fogva tart? Miért engednétek, hogy ő irányítsa az életeteket? Helyes-e, hogy egy vak vezesse azt, akinek a szeme lát? (126, 15-16)

24. Ez a tanítás egyszerű, mint minden tiszta, isteni dolog, és ezért könnyen érthető. De néha nehéznek tűnik majd számotokra a gyakorlatba ültetése. A lelketek törekvései erőfeszítést, lemondást vagy áldozatot igényelnek a testetek részéről, és ha hiányzik belőletek a nevelés vagy a szellemi fegyelem, szenvedni fogtok.

25. Az idők kezdete óta folyik a küzdelem a lélek és a „test" között annak érdekében, hogy megértsétek, mi a helyes, a megengedett és a jó, hogy olyan életet éljetek, amely megfelel az Isten által adott törvényeknek.

26. Ebben a nehéz küzdelemben úgy tűnik számotokra, mintha egy idegen és rosszindulatú erő folyamatosan arra csábítana titeket, hogy hátat fordítsatok a csatának, és arra invitálna titeket, hogy éljetek a szabad akaratotokkal, és folytassátok a materializmus útját.

27. Azt mondom nektek, hogy nincs nagyobb kísértés, mint a testetek gyengesége: érzékeny mindenre, ami körülveszi; elég gyenge ahhoz, hogy engedjen; könnyen elbukik és elcsábítható. De aki megtanulta uralkodni a test ösztönein, szenvedélyein és gyengeségein, az legyőzte a kísértést, amelyet magában hordoz. (271, 49-50)

28. A Föld egy harctér, sok mindent kell itt megtanulni. Ha nem így lenne, elég lenne néhány év ezen a bolygón, és nem küldenének titeket újra és újra, hogy újjászülessetek. Nincs a lélek számára sötétebb és komorabb sírkamra, mint a saját teste, ha az szennyeződés és a materializmus tapad rá.

29. Szavam felemeli benneteket ebből a sírból, és szárnyakat ad nektek, hogy felrepülhessetek a béke és a szellemi fény birodalmába. (213, 24–25)

A lélek, a szellem és a lelkiismeret jelentése és feladata az emberben

30. Az ember létezhetne szellem nélkül is, csupán a lelkes test élete révén; de akkor nem lenne emberi lény. Lelke lenne, de szelleme nem, és akkor nem tudná irányítani önmagát, sem nem lenne az a legfőbb lény, aki a szellem révén megismeri a törvényt, megkülönbözteti a jót a gonosztól, és minden isteni kinyilatkoztatást befogad. (59, 56)

31. A szellemnek meg kell világosítania a lelket, és a léleknek kell irányítania a testet. (71, 9)

32. Míg a világon egyesek a hamis nagyság után futnak, mások azt mondják, hogy az ember Isten előtt jelentéktelen teremtmény, és vannak olyanok is, akik a földi féreghez hasonlítják magukat.

Bizony, anyagi testetek kicsinek tűnhet számotokra teremtésem közepette, de számomra nem az, a bölcsesség és a képesség miatt, amellyel megalkottam.

33. De hogyan ítélhetitek meg lényetek nagyságát a testetek méretei alapján? Nem érzitek benne a lélek jelenlétét? Az nagyobb, mint a testetek, létezése örök, útja végtelen, nem vagytok képesek felismerni fejlődésének végét, éppúgy, mint eredetét. Nem akarom, hogy kicsinek lássalak titeket, azért teremtettelek titeket, hogy nagyságot érjetek el. Tudjátok, mikor tekintek az emberre kicsinek? Amikor a bűnbe süllyedt, mert akkor elvesztette nemességét és méltóságát.

34. Már régóta nem ragaszkodtok hozzám, nem tudjátok többé, kik vagytok valójában, mert hagytátok, hogy lényetekben sok olyan tulajdonság, képesség és adomány, amelyet Teremtőtök belétek helyezett, tétlenül szunnyadjon. Alusztok a lélek és a szellem tekintetében, pedig éppen ezekben a szellemi tulajdonságokban rejlik az ember igazi nagysága. Úgy éltek, mint azok a lények, akik ebből a világból valók, mert ebben a világban születnek és halnak meg. (85, 56-57)

35. Szerető szavaimmal bizonyítom nektek, milyen értékes számomra a szellemetek. Nincs semmi az anyagi teremtésben, ami nagyobb lenne a szellemeteknél – sem a királycsillag a fényével, sem a Föld minden csodájával, sem semmi más teremtett dolog nem nagyobb annál a szellemnél, amelyet nektek adtam, mert az egy isteni részecske, egy láng, amely az Isteni Szellemből származik.

36. Istenen kívül csak a szellemek rendelkeznek szellemi intelligenciával, tudattal, akaratával és akarat szabadságával.

37. Az ösztön és a „test” vágyai fölé emelkedik egy fény, amely a lelketek, és e fény fölé egy vezető, egy tanítókönyv és egy bíró, aki a szellem. (86, 68)

38. Az emberiség materializmusában azt mondja nekem: „Létezik egyáltalán a szellem birodalma?” De én így válaszolok nektek: Ó, ti hitetlenek, ti vagytok a „Harmadik Kor” Tamásai. Az együttérzés és az irgalom, a gyengédség, a jóság és a nagylelkűség érzései nem a test tulajdonságai, éppúgy, mint azok a kegyelmi ajándékok, amelyeket rejtve hordoztok magatokban. Minden olyan érzés, amely a szívetekben és az elmétekben meg van jegyezve, minden olyan képesség a szellemhez tartozik, és nem tagadhatjátok meg őt. A „test” csak egy korlátozott eszköz, de a szellem nem az: ő nagy, mert Isten atomja.

39. Keressétek szellemetek székhelyét lényetek magjában, és a nagy bölcsességet a szeretet dicsőségében. (147, 21-22)

40. Bizony, mondom nektek, az emberiség legkorábbi napjaitól

kezdve az ember rendelkezett azzal az intuitív tudással, hogy magában hordoz egy szellemi lényt – egy olyan lényt, amely bár láthatatlan volt, életének különböző cselekedeteiben megnyilvánult.

41. Uratok időről időre kinyilatkoztatta nektek a szellem létezését, természetét és rejtett mivoltát. Mert bár magatokban hordozzátok őt, a leple, amelybe anyagiasságotok burkol benneteket, olyan sűrű, hogy nem vagytok képesek felismerni, mi a legnemesebb és legtisztább a lényetekben.

42. Az ember sok igazságot merte tagadni. Mindazonáltal a szelleme létezésébe vetett hit nem tartozott azok közé, amelyeket leginkább harcolt, mert az ember megérezte, és végül megértette, hogy szelleme tagadása egyenlő lenne önmaga tagadásával.

43. Amikor az emberi test szenvedélyei, bűnei és érzéki élvezetei miatt eltorzult, lánccá, sötét szemkötővé, börtönné és a lélek kibontakozásának akadályává vált. Ennek ellenére az embernek a próbatételek óráiban soha nem hiányzott egy szikra belső fény, amely segítségére siet.

44. Bizony, mondom nektek, a szellem legmagasabb és legtisztább kifejeződése a lelkiismeret, az a belső fény, amely az embert az őt körülvevő minden teremtmény közül az elsővé, a legmagasabbá, a legnagyobbá és a legnemesebbé teszi. (170, 56-60)

45. Azt mondom minden népnek, hogy az ember legmagasabb és legszebb címe az, hogy „Isten gyermeke”, bár ezt ki kell érdemelni.

46. A törvény és a tanítások értelme az, hogy kinyilatkoztassam nektek az én igazságom ismeretét, hogy méltó gyermekei lehessetek annak az isteni Atyának, aki a legfőbb tökéletesség. (267, 53)

47. Tudjátok, hogy „a képmásomra és hasonlatosságomra” lettetek teremtve; de amikor ezt mondjátok, az emberi alakotokra gondoltok. Mondom nektek, nem ott van a képmásom, hanem a lelketekben, amelynek – hogy hozzám hasonlóvá váljon – tökéletesednie kell az erények gyakorlásával.

48. Én vagyok az út, az igazság és az élet, én vagyok az igazságosság és a jóság, és mindez az isteni szeretetből származik. Értitek-e most, milyennek kell lennetek ahhoz, hogy „képemre és hasonlatosságomra” legyetek? (31, 51-52)

49. Bennetek van az Isteni fénye, én valóban bennetek vagyok. Az értelem, az akarat, a képességek, az érzékek és az erények, amelyekkel rendelkeztek, tanúskodnak arról a magasabb természetről, amelyhez tartoztok, és élő tanúságot adnak az Atyáról, akiből származtok.

50. Néha engedetlenséggel és bűnnel bemocskoljátok és meggyalázzátok azt a képmást, amelyet tőlem hordoztok a lényetekben. Akkor nem

hasonlítotok rám; mert nem elég emberi testtel és lélekkel rendelkezni ahhoz, hogy a Teremtő képmása legyetek. Az igazi hasonlóság velem a fényetekben és a szeretetetekben nyilvánul meg minden embertársatok iránt. (225, 23-24)

51. „Képmásomra és hasonlatosságomra" teremtettelek benneteket, és mivel én egyszerre vagyok Három és Egy, ez a Szentháromság bennetek is létezik.

52. Anyagi testetek a teremtést képviseli tökéletes kialakítása és harmóniája miatt. Megtestesült lelketek az „Ige" képmása, amely emberré lett, hogy a emberek világában szeretetnyomot hagyjon, és szellemetek a Szentlélek isteni fényének ragyogó szikrája. (220, 11-12)

53. Milyen érdem lenne a lelketeknek, ha akarat és saját hajlamok nélkül működne egy testben? A lélek küzdelme a testburkolatával erő az erő ellen. Ott találja meg azt a próbatételt, amelyben meg kell bizonyítania felsőbbrendűségét és lelki nagyságát. Ez az a próba, amelyben a lélek gyakran egy pillanatra enged a kísértéseknek, amelyekbe a világ a „hús" révén vezeti. Olyan nagy az erő, amelyet ezek (a kísértések) gyakorolnak a lélekre, hogy végül az a benyomásotok volt, hogy egy természetfeletti és gonosz erő tépett titeket a pusztulásba, és a szenvedélyekben tett tönkre titeket.

54. Milyen nagy a lélek felelőssége Isten előtt! A test nem vállalta magára ezt a felelősséget. Nézzétek, hogyan nyugszik örökre a földben, amikor eljön a halál. Mikor fogtok érdemeket szerezni, hogy lelketek méltóvá váljon arra, hogy tökéletesebb lakóhelyeket lakjon, mint az, amelyben éltek?

55. A világ olyan koronákat kínál nektek, amelyek csak hiúságról, büszkeségről és hamis nagyságról tanúskodnak. Azon lélek számára, aki képes túllépni e hiúságokon, a túlvilágon egy másik korona van fenntartva, a bölcsességemé. (53, 9-11)

56. Az életnek inkább a lélekben, mint a testben kell megnyilvánulnia. Hányan éltek már ezen a világon; de milyen kevesen éltek szellemileg, fejezték ki azt a kegyelmet, amely minden emberi lényben létezik, abban az isteni szikrában, amelyet a Teremtő az emberbe helyezett.

57. Ha az emberek képesek lennének megőrizni a látnoki képességet a szellemükben, annak segítségével láthatnák a múltjukat, a jelenüket és a jövőjüket.

58. A szellem hasonlít az én Isteni Bölcsesség könyvemhez. Mennyi mindent tartalmaz! Folyamatosan van mit felfednie nektek – néha olyan mély kinyilatkoztatásokat, hogy azok számotokra felfoghatatlanok.

59. Az a fénycsillám, amely minden emberi lényben jelen van, az a kötelék, amely az embert a szellemi világgal összeköti, az, ami

kapcsolatba hozza őt a túlvilággal és Atyjával. (201, 37-40)

60. Ó, bárcsak anyagi természetetek képes lenne befogadni azt, amit szellemetek látnoki képességén keresztül kap! Hiszen szellemetek soha nem szűnik meg látni, még akkor sem, ha a test anyagi természete miatt ebből semmit sem érzékel. Mikor lesztek képesek megérteni szellemeteket? (266, 11)

61. Amíg ti, akik nem szeretitek az életet, mert kegyetlennek nevezitek, nem ismeritek fel a szellem jelentőségét az emberben, és nem hagyjátok, hogy az vezessen benneteket, addig nem fogtok semmi igazi értéket találni.

62. A szellem az, amely a lelket az anyag és szenvedélyei fölé emeli egy magasabb életre. A szellemiség megvalósításával megérezhetitek Isten nagy szeretetét. Akkor megértitek az élet jelentőségét, meglátjátok szépségét és felfedezitek bölcsességét. Akkor meg fogjátok érteni, miért neveztem ezt „Életnek”.

63. Ki merne elutasítani ezt a tanítást azzal, hogy azt mondja, nem igaz, miután megismerte és megértette?

64. Ha megértitek, hogy valódi értéketek a szellemetekben rejlik, harmóniában fogtok élni mindazzal, amit Atyátok teremtett.

65. Akkor a szellem megszépíti a szegény emberi életet; de előbb az embernek el kell fordulnia minden olyan szenvedélytől, amely elválasztja Istentől, hogy az igazságosság és a bölcsesség útját kövesse. Akkor kezdődik számotokra az igazi élet, az az élet, amelyet ma közömbösen néztek, mert nem tudjátok, mit vetetek meg, és fogalmatok sincs annak tökéletességéről. (11, 44-48)

Isten temploma az emberben

66. Az emberiségnek rólam alkotott képe gyermeki, mert nem tudta megérteni azokat a kinyilatkoztatásokat, amelyeket szüntelenül adtam neki. Az számára, aki tud felkészülni, látható és megérinthető vagyok, és mindenütt jelen vagyok; az számára azonban, aki nem rendelkezik érzékenységgel, mert a materializmus megkeményítette, alig felfogható, hogy létezem, és az az érzése, hogy mérhetetlenül messze vagyok, hogy lehetetlen, hogy bármilyen módon érezhető vagy látható legyek.

67. Az embernek tudnia kell, hogy magában hordoz engem, hogy lelkében és szellemének fényében az Isteni tiszta jelenléte van. (83, 50-51)

68. A szenvedés, amely a mai embereket nyomja, lépésről lépésre, anélkül, hogy észrevennék, a belső szentély kapui elé vezeti őket, amely előtt – képtelenek továbbmenni – megkérdezik: „Uram, hol vagy?” És a templom belsejéből hallatszik majd a Mester jóságos hangja, és azt mondja nekik: „Itt vagyok, ahol mindig is laktam – a lelketekben.” (104, 50)

69. Bennem születtetek. A szellemi és az anyagi életet az Atyától kaptátok. És képletesen mondhatom nektek, hogy abban a pillanatban, amikor bennem születtetek, én is bennetek születtem.
70. Megszülettem a lelketekben, növekszem a fejlődésetekkel, és teljes mértékben kinyilatkoztatom magam a szeretet cselekedeteitekben, hogy örömmel mondhassátok: „Az Úr velem van." (138, 68-69)
71. Ma még gyermektanulók vagytok, és nem mindig értitek meg helyesen tanításomat; de egyelőre szóljatok Istenhez a szívetekkel, a gondolataitokkal, és Ő a lényetek legmélyéből fog válaszolni nektek. Az Ő üzenete, amely a szellemetekben fog megszólalni, egy tiszta, bölcs, szeretetteljes hang lesz, amelyet fokozatosan fogtok felfedezni, és amelyhez később hozzászoktok. (205, 47)
72. Ebben a „Harmadik Időben" tanítványaim szívében fel fogom építeni a Szentlélek Egyházát. Ott fog lakozni a Teremtő Isten, az erős Isten, az Isten, aki a „Második Időben" emberré lett, a végtelen bölcsesség Istene. Ő bennetek él, de ha érezni akarjátok Őt és hallani akarjátok szavának hangját, akkor belsőleg fel kell készülnetek.
73. Aki jót cselekszik, belsőleg érzi jelenlétemet, ahogyan az is, aki alázatos, vagy minden embertestvérben testvérét látja.
74. Lelketekben létezik a Szentlélek temploma. Ez a terület elpusztíthatatlan, nincsenek olyan viharok vagy hurrikánok, amelyek képesek lennének lerombolni. Az emberi szem számára láthatatlan és érinthetetlen, oszlopai a jóságban való növekedés vágya legyenek. Kupolája az Atya által gyermekeinek megadott kegyelem, kapuja az Isteni Anya szeretete; mert aki az én ajtómon kopogtat, az az Égi Anya szívét fogja megérinteni.
75. Tanítványok, itt van az igazság, amely a Szentlélek Egyházában él, hogy ne tartozzatok azok közé, akiket a hamis értelmezések tévútra vezetnek. A kőből épült templomok csak szimbólumok voltak, és közülük kő sem marad kőre.
76. Azt akarom, hogy belső oltárotokon mindig égjen a hit lángja, és megértsétek, hogy cselekedeteitekkel azokat az alapokat rakjátok le, amelyekre egy napon a nagy szentély fog nyugodni. Minden embert próbára teszek a különböző elképzeléseikkel, és hatást gyakorlok rájuk, mert mindannyiukat részesíteni fogom a templomom felépítésében. (148, 44-48)

33. fejezet – Férfi és nő, szülők és gyermekek, házasság és család

A férfi és a nő közötti kapcsolat

1. Már mielőtt a földre jöttetek volna, ismertem életutatokat és

hajlamaitokat, és hogy segítsek nektek életutatokon, az utatokra helyeztem egy szívet, amely szeretetével megvilágítja az utat. Ez a szív egy férfié és egy nőé is volt. Ezzel segítséget akartam nyújtani nektek, hogy azok számára, akiknek szükségük van rá, a hit, az erkölcsi erő és az irgalmasság támaszává váljatok. (256, 55)

2. Részt akartam venni bennetek az apaság örömében, és így emberek szüleivé tettelek benneteket, hogy olyan lényeket alkossatok, akik hasonlítanak rátok, és akikbe azok a lelkek inkarnálódnak, akiket nektek küldök. Mivel az isteni és örök világban létezik anyai szeretet, azt akartam, hogy az emberi életben is legyen egy lény, aki megtestesíti azt, és ez a lény a nő.

3. Kezdetben az emberi lény két részre osztódott, és így jött létre a két nem, az egyik – a férfi, a másik – a nő; benne az erő, az intelligencia, a méltóság; benne a gyengédség, a kecsesség, a szépség. Az egyik – a mag, a másik – a termékeny föld. Látjátok itt két lényt, akik csak egyesülve érezhetik magukat teljesnek, tökéletesnek és boldognak. Harmóniájukban egyetlen „testet”, egyetlen akaratot és egyetlen ideált fognak alkotni.

4. Ha ezt az egyesülést a szellem és a szeretet ihleti, azt házasságnak nevezik. (38, 29-31)

5. Bizony, mondom nektek: látom, hogy ebben az időben a férfi és a nő eltértek az útjuktól.

6. Férfiakat látok, akik nem teljesítik kötelezettségeiket; nőket, akik elkerülik az anyaságot, és másokat, akik olyan területekre hatolnak be, amelyek a férfinak vannak kijelölve, noha már az ókorban is azt mondták nektek, hogy a férfi a nő feje.

7. A nő ezért ne érezze magát háttérbe szorítva; mert most azt mondom nektek, hogy a nő a férfi szíve.

8. Íme, ezért hoztam létre és szenteltem meg a házasságot. Mert e két lény egyesülésében, akik szellemileg egyenrangúak, de testileg különbözőek, áll a tökéletes állapot. (66, 68, 69)

9. Milyen kevesen törekednek arra, hogy a béke, a fény és a harmónia paradicsomában éljenek, szeretettel betartva az isteni törvényeket.

10. Nagyon hosszú az út, amelyet az emberek megtettek, de még mindig inkább a tiltott gyümölcsöket eszik, amelyek csak szenvedést és csalódást halmoznak fel életükben. A tiltott gyümölcsök azok, amelyek ugyan jók, mert Isten teremtette őket, de károsak lehetnek az emberre nézve, ha nem készült fel rájuk megfelelően, vagy túlzottan fogyasztja őket.

11. A férfi és a nő felkészülés nélkül veszik magukhoz az élet gyümölcsét, és nem ismerik fel felelősségüket a Teremtő iránt, amikor új lényeket nemzenek a földi megtestesülésre. (34, 12-14)

12. Néhányan azt kérdezik tőlem: „Uram, vajon az emberi szerelem

előtted tiltott és utálatos, és csak a szellemi szerelmet fogadod el?”

13. Nem, népem. Igaz, hogy a szellemnek járnak a szeretet legmagasabb és legtisztább érzései, de az emberi testbe is szívet helyeztem, hogy a szív szeressen, és érzéseket adtam neki, hogy a szív ezeken keresztül mindent szeressen, ami a szívet körülveszi.

14. A szeretet, amelynek gyökerei kizárólag a testi világban vannak, az értelem nélküli lények sajátja, mert nekik nincs lelkiismeretük, amely megvilágítaná útjukat. Ezenkívül azt mondom nektek, hogy a jó kapcsolatokból mindig jó gyümölcsök származnak, és bennük fénylelkek fognak megtestesülni. (127, 7-8, 10)

15. Nem követelek tőletek emberfeletti áldozatokat. Nem kértem a férfit, hogy ne legyen többé férfi, hogy kövessen engem, és nem kértem a nőt sem, hogy ne legyen többé nő, hogy szellemi feladatot teljesítsen. Nem választottam el a férjet a társától, és nem távolítottam el a nőt a férjétől, hogy nekem szolgálhasson; és nem mondtam a szülőknek, hogy hagyják el gyermekeiket vagy adják fel munkájukat, hogy követni tudjanak engem.

16. Mindkettőjüknek megértettem, amikor „munkásokká tettem őket ebben a szőlőskertben”, hogy – hogy szolgáim lehessenek – ne hagyják abba az emberlétet, és ezért meg kell érteniük, hogy Istennek adják, ami Istené, és a világnak, ami a világé. (133, 55-56)

A férfi természete és feladata

17. Nektek, férfiaknak, örökséget, kincset adtam: egy nőt, akit rátok bíztam, hogy szeressétek és gondozzátok. És mégis, társatok eljött hozzám, és a ti megértésetek hiányát panaszolta előttem, és sírt.

18. Azt mondtam nektek, hogy erősek vagytok, hogy „az én képmásomra és hasonlatosságomra” lettetek teremtve. De nem azt parancsoltam nektek, hogy megalázzátok a nőt, és rabszolgává tegyétek.

19. Erőssé tettelek benneteket, hogy képviseljetek Engem otthonotokban: erőssé az erényben, a tehetségben, és kiegészítésül földi életetekhez társként adtam nektek a nőt, hogy kölcsönös szeretetben megtaláljátok az erőt, hogy szembenézzetek a próbákkal és a változatos sorsfordulatokkal. (6, 61)

20. Gondoljatok bele, férfiak, hogy gyakran ti voltatok azok, akik hálójukba ejtettétek az erényes nőket, azáltal, hogy az érzékeny és gyenge oldalukat kerestétek bennük. De azokat a tükröket, amelyek egykor tiszták voltak, ma pedig homályosak, rá kell vennetek, hogy újra tükrözzék lelkük tisztaságát és szépségét.

21. Miért vetitek meg ma éppen azokat, akiket korábban romlott életre csábítottatok? Miért panaszkodtok a nők romlásáról? Értsétek meg, hogy ha a törvényem

útjára vezettétek volna őket, amely a szív és a szellem, a tisztelet és a szeretet törvénye, azáltal, hogy emelő szeretettel szerettétek volna őket, és nem megalázó szenvedéllyel, akkor nem lenne okotok sírni és panaszkodni, és ők sem buktak volna meg.

22. A férfi erényeket és szépséget keres és vár el a nőtől. De miért követeltek olyat, amit nem érdemeltek meg?

23. Látom, hogy még mindig azt hiszitek, nagy érdemetek vannak, pedig csak keveset tettetek. Cselekedeteitekkel, szavaitokkal és gondolataitokkal építsétek újra azt, amit tönkretettetek, és adjatok a tisztességnek, az erkölcsnek és az erénynek azt az értéket, ami megilleti őket.

24. Ha így igyekeztek, férfiak, segítetek Jézusnak a megváltó munkájában, és a szívetek örömmel telik meg, amikor látjátok, hogy a jó feleségek és tisztességes anyák dicsőséget hoznak az otthonokra. Nagy lesz az örömötök, amikor látjátok, hogy az erény visszatér azokhoz, akik elvesztették.

25. Az üdvösség mindenkire vonatkozik. Miért ne üdvözülne még a legnagyobb bűnös is? Ezért mondom nektek, férfiak: működjetek együtt velem, hogy megmentsétek azokat, akiket a pusztulásba taszítottatok, azáltal, hogy tanításom fényével új reményt csepegtettek beléjük. Hadd érjék el szerető gondolataim az elméjüket és a szívüket. Vigyétek üzeneteimet a börtönökbe és a kórházakba is, sőt a mocsárba is. Mert ott bűnbánatból és fájdalomból sírni fognak, mert nem voltak elég erősek, amikor a világ kísértéseivel a pusztulásba rángatta őket.

26. Minden nő volt egyszer gyermek, minden nő volt egyszer szűz, ezért együttérzéssel elérhetitek a szívüket.

27. Azokhoz a férfiakhoz fogok fordulni, akik nem szennyezték be ezeket az erényeket, és rájuk bízom ezt a feladatot. Gondoljatok arra, hogy azt mondtam nektek: „Cselekedeteitek alapján fognak megismerni benneteket.” Engedjétek, hogy a lélek a földi megjelenésen keresztül szóljon.

28. De azoknak, akik nem voltak hajlandók tisztelni azokat a vonzerőket, amelyeket én abba a lénybe helyeztem, azt mondom: Miért mondjátok, hogy szerettek, ha nem szerelem az, amit érzetek? Miért adtok okot mások bukására, és semmi sem tart vissza titeket? Gondoljatok bele: mit érezne a szívetek, ha azt, amit azokkal a levél nélküli virágokkal tesztek, az anyátokkal, a nővéretekkel vagy a szeretett és ezért tisztelt feleségetekkel tennék? Gondoltatok már valaha azokra a sebekre, amelyeket azoknak a szüleinek okoztatok, akik annyi szeretettel neveltek fel benneteket?

29. Kérdezzétek meg a szíveteket egy igazi próbatételben a lelkiismeret fényében, hogy le lehet-e aratni azt, amit nem vetettünk el.

30. Mit készítetek elő jövőbeli életetekre, ha folyamatosan bántjátok embertársaitokat? Hányan lesznek áldozataitok? Mi lesz a végetek? Bizony, mondom nektek, sokakat áldozattá tettetek szenvedélyeitek forgószélében; némelyikük a jelenetekhez tartozik, mások pedig a múltatokhoz.
31. Azt akarom, hogy a szív és a száj, amelyek a hűtlenség és a hazugság fészkei voltak, az igazság és a tiszta szeretet fészkeivé váljanak.
32. Világítsátok meg felebarátjaitok útját az igével és példátokkal, hogy a bukott nők megmentői lehessetek. Ó, bárcsak mindannyian legalább egyet megmentenétek!
33. Ne beszéljetek rosszat arról a nőről, mert a sértő szó, amely egyet megsebez, mindazokat megsebez, akik hallják – mert attól a pillanattól kezdve ők is gonosz bírákká válnak.
34. Tiszteljétek mások cselekedeteit és titkait, mert nem a ti dolgotok elítélni őket. Jobban szeretem azokat a férfiakat, akik bűnbe estek, és akiket én fogok felemelni, mint azokat a képmutatókat, akik a tisztaságot hirdetik, és mégis vétkeznek. Egy nagy bűnöst, aki azonban őszinte, előnyben részesítem a hamis erényesség színlelésével szemben. Ha díszíteni akartok magatokat, az őszinteség ünnepi ruháival tegyétek.
35. Ha találtok egy erényes, nemes érzelmű asszonyt, és méltatlannak érezitek magatokat ahhoz, hogy hozzá forduljatok, noha szeretitek őt, és ha emiatt megalázzátok és megvetitek őt, majd miután szenvedtetek és beláttátok hibátokat, hozzá fordultok vigaszért, hiába kopogtatok az ajtaján.
36. Ha minden nő, aki szerepet játszott egy-egy férfi életében, tőle kapta volna a szeretet, a tisztelet és a megértés szavát és érzését, a világotok nem lenne azon a bűnös magasságon, ahol most van. (235, 18-32)

A nő, a feleség és az anya

37. Nők, ti vagytok azok, akik imáitokkal fenntartjátok a földön létező csekély békét – ti, akik a család hű őrzőiként gondoskodtok arról, hogy ne hiányozzon belőle a szeretet melege. Így egyesültök Máriával, anyátokkal, hogy megtörjétek az emberi gőgöt. (130, 53)
38. Nők, akik könnyeitekkel áztatjátok e világ útját, és vérrel jelölitek meg életetek útját: pihenjetek meg nálam, hogy új erőt nyerjetek, és továbbra is a szeretet menedéke, a tűzhely tüze, az otthon szilárd alapja legyetek, amelyet a földön rátok bíztam. Hogy továbbra is azok a pacsirták legyetek, akik szárnyaikkal fedezik férjüket és gyermekeiket. Megáldalak benneteket.
39. Felemelem a férfit és a nő helyét a férfi jobb oldalán. Megszentelem a házasságot és megáldom a családot.
40. Ebben az időben a szeretet kardjával jövök, hogy minden dolgot

helyreállítsak, mivel azokat korábban az ember elmozdította. (217, 29-31)

41. Bizony, mondom nektek, az emberi megújulásnak a nőnél kell kezdődnie, hogy gyümölcsei, akik a holnap emberei lesznek, mentesek legyenek azoktól a foltoktól, amelyek titeket a degenerációba vezettek.

42. Ezután a férfi feladata lesz, hogy hozzájáruljon ehhez a helyreállítási munkához; mert aki megrontott egy nőt, annak kell majd őt újra felemelnie.

43. Ma arra inspiráltalak benneteket, hogy mentsétek meg azt a nőt, aki megbotlott az útján; és ha aztán elém vezetitek azt, akit megmentettetek, virágot, áldást és nagyon nagy békét adok neki, hogy ne essen el újra.

44. Ha így teljesítitek ezt a feladatot, azok a lények, akiket a világ megsebesített, érezni fogják, ahogy Jézus szeretete beáramlik a szívükbe.

45. Hallani fogom, amikor imájukban így szólnak hozzám: „Atyám, ne nézz a bűnömre, csak a fájdalmamra tekints. Ne ítélj a romlottságom felett, csak a szenvedésemre tekints.” Ebben a pillanatban vigaszom leszáll arra a gyötrött szívre, és az könnyekkel megtisztul. Ha csak tudnátok, hogy a bűnös imája erősebben hat, mint a gőgösé, aki igaznak és tisztának tartja magát. (235, 16-17, 43-45)

46. Az emberek alig mutatnak bizonyítékot vagy jelet arra a szeretetre, amellyel életet adtam nektek. Az emberi érzelmek közül az isteni szeretethez leginkább hasonlító az anyai szeretet, mert abban van önzetlenség, önmegtagadás és az a törekvés, hogy a gyermeket boldoggá tegyék, még ha áldozatot is igényel. (242, 39)

47. Nektek, meddő asszonyoknak, a Mester ezt mondja: Nagyon vágyakoztatok és kértétek, hogy testetek az élet forrásává váljon, és reméltétek, hogy egy este vagy egy reggel gyengéd szív dobogását halljátok majd magatokban. De a napok és az éjszakák elteltek, és csak zokogás tört ki a mellkasotokból, mert egyetlen gyermek sem kopogtatott a kapuitokon.

48. Hányan közületek, akik hallgatnak rám, és akiket a tudomány minden reménytől megfosztott, kell termékennyé válniuk, hogy higgyenek az én hatalmamban, és sokan megismerjenek engem ezen a csodán keresztül. Ébren legyetek és legyetek türelmesek. Ne felejtsétek el szavaimat! (38, 42-43)

A gyermekek és a fiatalok nevelése

49. Családapák, kerüljétek a hibákat és a rossz példákat! Nem tökéletességet várok tőletek, csupán szeretetet és gondoskodást gyermekeitek iránt. Készüljetek fel lelkileg és testileg, mert a túlvilágon lelkek hatalmas seregei várják azt a

pillanatot, hogy köztetek emberré válhassanak.

50. Új emberiséget akarok, amely nemcsak számban, hanem erényben is növekszik és szaporodik, hogy az emberek közelről lássák az ígéretes várost, és gyermekeik eljussanak oda, hogy az Új Jeruzsálemben lakjanak.

51. Azt akarom, hogy a Föld megteljen jó szándékú emberekkel, akik a szeretet gyümölcsei.

52. Pusztítsátok el e kor Sodomáját és Gomorráját, ne hagyjátok, hogy szívetek hozzászokjon azok bűneihez, és ne tegyetek úgy, mint azok lakói. (38, 44-47)

53. Mutassátok meg gyermekeiteknek buzgón az utat, tanítsátok meg őket a szellem és az anyag törvényeinek betartására; és ha megszegik azokat, akkor feddjétek meg őket, mert ti, szülők, képviseltek engem a földön. Emlékezzetek akkor Jézusra, aki szent haraggal örökre megleckéztette a jeruzsálemi kereskedőket, miközben Isten ügyét, a megváltoztathatatlan törvényeket védte. (41, 57)

54. Ma már nem vagytok kisgyerekek, és megértitek tanításaim lényegét. Azt is tudjátok, hogy lelketek nem a testetekkel egy időben jött létre, és hogy az egyik eredete nem a másiké. Azok a kisgyermekek, akiket karjaitokban ringattok, ártatlanságot hordoznak a szívükben, de a lelkükben olyan múltat rejtegetnek, amely néha hosszabb és végzetesebb, mint a saját szüleiké. Milyen nagy a felelőssége azoknak, akiknek gondoskodniuk kell azokról a szívekről, hogy lelkük fejlődési útján előrehaladást érjen el.

55. Ezért ne tekintsétek kevesebb szeretettel gyermekeiteket. Gondoljatok arra, hogy nem tudjátok, kik ők, sem azt, mit tettek. Inkább fokozzátok irántuk tanúsított törődéseteket és szeretetteteket, és köszönjétek meg Atyátoknak, hogy irgalmát belétek helyezte, hogy lelki testvéreitek vezetőivé és tanácsadóivá tegyen benneteket, akiknek testük és vérük tekintetében ideiglenesen szülei vagytok. (56, 31-32)

56. Azt mondom a családapáknak, hogy ugyanúgy, ahogy gyermekeik anyagi jövőjéért aggódnak, úgy kell törődniük szellemi jövőjükkel is, azon küldetés alapján, amelyet e tekintetben hoztak magukkal a világra. (81, 64)

57. Tudjátok meg, hogy a lélek, amikor megtestesül, magával hozza minden képességét, hogy sorsa már előre meg van írva, és ezért semmit sem kell először megkapnia a világon. Üzenetet hoz magával, vagy egy engesztelő feladatot. Néha (jó) magot arat, máskor pedig adósságot fizet. De ebben az életben mindig megkapja az Atyától a szeretet leckéjét.

58. Ti, akik gyermekeiteket végigvezetitek ezen az életen, gondoskodjatok arról, hogy amikor a gyermeki ártatlanság ideje lejárt, az én törvényem útjára lépjenek.

Ébresszétek fel érzéseiket, mutassátok meg nekik képességeiket, és mindig a jóra ösztönözzétek őket , és bizony, mondom nektek, akit ilyen módon vezettek hozzám, azt elárasztja az a fény, amely abból az isteni tűzből sugárzik, amely az én szeretetem. (99, 64-65)

59. Szellemileg már hosszú utat tettetek meg, és most csodálkoztok azon az intuíción és kibontakozáson, amelyet az új generációk már legkorábbi gyermekkoruktól kezdve mutatnak. Mert ezek olyan lelkek, akik sokat éltek át, és most visszatérnek, hogy az emberiséget előre vezessék – egyesek a szellem útjain, mások a világ útjain, képességeiknek és küldetésüknek megfelelően. De mindannyiukban az emberek belső békét fognak felfedezni. Ezek a lények, akikről nektek beszélek, a gyermekeitek lesznek. (220, 14)

60. Gondoljátok-e, hogy egy gyermek, egy bűnös vagy gonosz földi apa rossz példájával szembesülve, hibát követ el, ha nem követi az ő életmódját? Vagy gondoljátok-e, hogy a gyermek köteles követni szülei nyomdokaiba lépni?

61. Bizony, mondom nektek, a lelkiismeretnek és az értelemnek kell az, ami titeket a helyes útra vezet. (271, 33-34)

62. Az áldott ártatlanságot megfertőzi a világ romlottsága, a fiatalok lélegzetelállító sebességgel követik az ő útjukat, és a szüzek is elvesztették a szégyenérzetüket, a tisztaságukat és a szemérmességüket. Mindezek az erények eltűntek a szívükből. Táplálták a világi szenvedélyeket, és csak azokat az örömöket kívánják, amelyek a romlásba vezetik őket.

63. Teljes egyértelműséggel szólok hozzátok, hogy felkeljetek, és határozott lépést tegyetek lelketek fejlődése felé. (344, 48)

64. Ébresszétek fel a fiatalokban a felebarát iránti szeretetet, adjatok nekik nagy és nemes eszményeket, mert a fiatalok lesznek azok, akik holnap azért küzdenek majd, hogy olyan létezést érjenek el, amelyben ragyog az igazságosság, a szeretet és a szellem szent szabadsága. Készüljetek fel, mert a próféciákban említett nagy csata még nem jött el. (139, 12)

Egy szó a gyermekekhez és a szüzekhez

65. Ti, gyermekek lelkei, mindannyian Istenben találjátok meg Atyátokat, és ha az anyagi életben emberi szülőket adtam nektek, az azért történt, hogy életet adjanak testeteknek, és képviseljék mellettetek Mennyei Atyátokat. Azt mondtam nektek: „Szeresd Istent minden teremtettnél jobban”, és hozzátettem: „Tiszteld apádat és anyádat.” Ne hanyagoljátok tehát el kötelességeiteket. Ha nem fogadtátok hálával szüleitek szeretetét, és még élnek a földön, áldjátok meg őket, és ismerjétek el érdemeiket. (9, 19)

66. Ezen a napon különösen azokhoz a lányokhoz szólok, akiknek holnap jelenlétükkel meg kell világítaniuk egy új otthon életét, akiknek tudniuk kell, hogy a feleség és az anya szíve olyan fényforrások, amelyek megvilágítják azt a szentélyt, ahogyan a Lélek megvilágítja a belső templomot.
67. Készüljetek fel már most, hogy új életetek ne érjen titeket váratlanul; készítsétek elő már most azt az utat, amelyen gyermekeitek fognak járni – azoknak a lelkeknek, akik arra az órára várnak, hogy közeledjenek méhetetekhez, hogy testet és emberi életet öltsenek magukra, hogy egy feladatot teljesítsenek.
68. Legyetek munkatársaim a helyreállítási terveimben, a megújulás és az igazságosság munkájában.
69. Forduljatok el a sok kísértéstől, amelyek ebben az időben leselkednek rátok. Imádkozzatok a bűnös városokért, ahol oly sok nő veszik el, ahol oly sok szentélyt meggyaláznak, és ahol oly sok lámpa kialszik.
70. Példátokkal terjesszétek az élet, az igazság és a fény magvát, amely megállítja az emberiség szellemi elszegényedésének következményeit.
71. E nép szüzes leányai: ébredjetek fel, és készüljetek fel a harcra! Ne vakítson el benneteket a szív szenvedélyei, ne hagyjátok, hogy a valótlanság elvakítson benneteket. Fejlesszétek ki az intuíció, az inspiráció, az érzékenység és a finom érzék adományait. Legyetek erősek az igazságban, és fel lesztek szerelve a legjobb fegyverekkel, hogy megfeleljetek ennek az életnek a küzdelmének.
72. Ahhoz, hogy a véretekkel továbbadjátok a szeretetet, hogy gyermekeiteket az élet esszenciájával támogassátok, ami a szeretet, amiről annyit beszélek nektek, először meg kell tapasztalnotok, hagynotok kell, hogy átjárjon benneteket, és mélyen éreznetek kell. Ez az, amit tanításom a szívetekben elérni akar. (307, 31-36)

Házasság és család

73. A házasság törvénye olyan fényként szállt alá, amely az ősatyák szelleme által szólt, hogy felismerjék: a férfi és a nő egyesülése szövetséget jelent a Teremtővel. Ezen egyesülés gyümölcse a gyermek, akiben szülei vére összefolyik, bizonyítékként arra, hogy amit Isten előtt összekötöttek, azt a földön nem szabad felbontani.
74. Az a boldogság, amelyet az apa és az anya érez, amikor gyermeket hoznak a világra, hasonló ahhoz, amelyet a Teremtő élt át, amikor Atyává vált, életet adva szeretett gyermekeinek. Amikor később Mózes révén törvényeket adtam nektek, hogy megértsétek, hogyan válasszátok ki társátokat, és ne kívánjátok a felebarátotok feleségét, az azért történt, mert az emberek

szabad akaratukból a házasságtörés és a szenvedélyek útjára tévedtek.
75. Miután ez az idő elmúlt, Jézusban születtem meg, és felmagasztaltam a házasságot, és ezzel az emberi erkölcsöt és erényt a jóságos tanításommal, amely mindig a szeretet törvénye. Példázatokban beszéltem, hogy szavam felejthetetlen legyen, és a házasságot szent intézménnyé tettem.
76. Most, hogy újra köztetek vagyok, megkérdezlek benneteket, férfiak és nők: mit csináltatok a házasságból? Milyen kevesen tudnak erre kielégítő választ adni! Megszentelt intézményemet meggyalázták, abból az életforrásból halál és fájdalom fakad. E törvénylap tiszta fehérségén a férfiak és nők szégyenfoltjai és nyomai láthatók. A gyümölcs, amelynek édesnek kellene lennie, keserű, és a kehely, amelyből az emberek isznak, tele van epével.
77. Elfordultok törvényeimtől, és amikor megbotlotok, félelemmel kérdezitek magatoktól: Miért van ennyi fájdalom? Mert a test vágyai mindig elnyomták a lelkiismeret hangját. Most azt kérdezem tőletek: Miért nincs békességetek, pedig megadtam nektek mindazt, ami a boldogsághoz szükséges?
78. Kiterítettem az égbolton egy kék köpenyt, hogy alatta építsétek meg „szerelmi fészkeketeket”, hogy ott, távol a világ kísértéseitől és bonyodalmaitól, a madarak egyszerűségével éljetek; mert az egyszerűségben és az őszinte imádságban érezhető az én országom békéje és sok titok kinyilatkoztatása.
79. Mindenki, aki az én istenségem előtt házassági köteléket köt – még ha egyesülését egyetlen pap sem erősíti meg –, szövetséget köt velem, egy szerződést, amely Isten könyvében marad megörökítve, amelyben minden sors le van írva.
80. Ki tudja onnan kitörölni ezt a két egymásba fonódó nevet? Ki tudja a világon felbontani azt, amit az én törvényem egyesített?
81. Ha elválasztanálak titeket, saját művemet rombolnám le. Ha azt kértétek tőlem, hogy a földön egyesülhessetek, és én megadtam nektek – miért nem tartjátok be utána fogadalmaitokat, és tagadjátok meg esküiteket? Hát ez nem gúnyolódás a törvényemen és a nevemen? (38, 32-37, 39-41)
82. A nő, az anya és a feleség szívéhez szóltam, aki nem tudta megőrizni a tisztaságot a szívében, és nem volt képes megadni élettársának és gyermekeinek a gyengédség és a megértés melegét.
83. Hogyan emelhetnék fel lelki életüket a férfiak és a nők, ha előbb nem javítják ki az emberi életükben létező súlyos hibákat?
84. Művem megköveteli, hogy tanítványai életükben cselekedeteik őszinteségével és igazságosságával tudjanak erről tanúbizonyságot tenni.
85. Mindkettőtöket megkérdezem: vannak gyermekeitek? Akkor

legyetek irgalmasak velük. Ha csak egy pillanatra is beleláthatnátok a lelkükbe, méltatlannak éreznétek magatokat, hogy szüleiknek nevezzétek magatokat. Ne adjatok nekik rossz példát, vigyázzatok, ne emeljétek fel a hangotokat a gyermekek jelenlétében.

86. Tudom, hogy ebben az időben, mint soha korábban, problémák vannak a házasságokban – olyan problémák, amelyekre az érintettek csak egy megoldást találnak: a különélést, a válást.

87. Ha az ember rendelkezne a szükséges szellemi tudással, nem követne el ilyen súlyos hibákat, mert az imádságban és a szellemi életben találna ihletet a legnehezebb bonyodalmak megoldásához és a legkeményebb próbák kiállásához.

88. Fényem eléri minden szívet, még a szomorúakét és a letörtekét is, hogy új életkedvet adjak nekik. (312, 36 42)

89. A „Második Korszakban" beléptem sok olyan házaspár otthonába, akik Mózes törvénye szerint házasodtak össze, és tudjátok, hogyan találtam sokukat? Veszekedve, a béke, a szeretet és a bizalom magvait elpusztítva. Ellenségeskedést és viszályt láttam a szívükben, az asztaluknál és az ágyukban.

90. Beléptem azok otthonába is, akik – anélkül, hogy házasságukat a törvény megerősítette volna – szerették egymást és éltek, ahogyan a pacsirták a fészkükben, és dédelgették és védték kis kedvencüket.

91. Hányan vannak, akik egy és ugyanazon a tető alatt laknak, és mégis nem szeretik egymást, és mivel nem szeretik egymást, nem is egyesültek, hanem lelkileg el vannak választva! De nem hozzák nyilvánosságra megosztottságukat, félelmükben az isteni büntetéstől, az emberi törvényektől vagy a társadalom ítéletétől, de ez nem házasság; ezeknél az embereknél nincs sem közösség, sem őszinteség.

92. Mégis, látszatot keltve a hamis közösségükről, családokat és templomokat látogatnak, sétálnak, és a világ nem ítéli el őket, mert tudják elrejteni a hiányzó szeretetüket. Hányan vannak viszont azok, akik szeretik egymást, de rejtőzködniük kell, el kell titkolniuk valódi egységüket, és el kell viselniük a meg nem értést és az igazságtalanságokat.

93. Az ember nem fejlődött még eléggé ahhoz, hogy átlássa és helyesen megítélje felebarátja életét. Azok az emberek, akik a szellemi és világi törvények kezében tartják, nem alkalmazzák az igazi igazságosságot az ilyen esetek megbüntetésére.

94. De eljönnek azok a megértés és belátás idejei, amelyeket bejelentek nektek, és amelyekben az emberiség tökéletesedni fog, és akkor, akárcsak a Mózes előtti pátriárkák idején, azt fogjátok tapasztalni, hogy a szerelmesek egyesülése úgy történik, ahogyan én

ma tettem gyermekeimmel: szellemi módon. Így fogtok ti is cselekedni azokban a jövőbeli időkben: azoknak a szülei, akik egyesülnek, a barátok és rokonok jelenlétében, a legnagyobb szellemiségben, testvériségben és örömben. (357, 25-27)

34. fejezet – Akarat szabadsága és lelkiismeret

A lelkiismeret és az akarat szabadságának jelentősége

1. Hallgassatok, tanítványok: az ember szellemi adományként rendelkezik az akarat szabadságával és a lelkiismerettel; mindannyian erényekkel felruházva jönnek a világra, és élhetnek is velük. Lelkükben ott van a lelkiismeret fénye; de a test fejlődésével egyidejűleg fejlődnek vele a szenvedélyek, a gonosz hajlamok is, és ezek harcban állnak az erényekkel.

2. Isten hagyja, hogy ez így legyen, mert küzdelem nélkül nincsenek érdemek, és ez ezért szükséges számotokra, hogy a szellemi úton felemelkedjetek. Miben állna Isten gyermekeinek érdeme, ha nem küzdenének? Mit tennétek, ha boldogsággal teli életet élnétek, ahogyan azt a világban vágyjátok? Kényelem és gazdagság körülvéve várhatnátok-e szellemi fejlődést? Megállnátok; mert ahol nincs küzdelem, ott nincs érdem.

3. De ne értsétek félre; mert amikor küzdelemről beszélek, arra gondolok, amelyet azért folytattok, hogy legyőzzétek gyengeségeiteket és szenvedélyeiteket. Ezek a küzdelmek az egyetlenek, amelyeket megengedek az embereknek, hogy uralkodjanak önzésükön és anyagi törekvéseiken, hogy a lélek, a Szellem által megvilágosítva, elfoglalhassa igazi helyét.

4. Ezt a belső küzdelmet helyeslem, de nem azt, amelyet az emberek önmaguk felmagasztalásának vágyában vívnak, elvakítva a becsvágy és a gonoszság által. (9, 42-44)

5. A lélek küzd azért, hogy elérje felemelkedését és fejlődését, míg „a test” újra és újra enged a világ csábításainak. De a lélek és a test harmonizálhatnának egymással, ha mindkettő csak azt használná fel , ami jogosan jár nekik, és ezt mutatja meg nektek a tanításom.

6. Hogyan tudjátok mindenkor gyakorolni a törvényemet? Úgy, hogy hallgattok a lelkiismeret hangjára, amely cselekedeteitek bírája. Nem parancsolok nektek semmit, amit ne tudnátok teljesíteni. Meg akarok győzni benneteket arról, hogy a boldogsághoz vezető út nem fantázia, hanem létezik, és itt kinyilatkoztatom nektek, hogyan kell bejárni.

7. Szabadon választhatjátok az utat, de apaként kötelességem megmutatni nektek az igazit, a legrövidebbet – azt, amelyet mindig

megvilágít az isteni világítótorony fénye, amely az irántatok érzett szeretetem. Mert ti olyan tanítványok vagytok, akik mindig új szavakra szomjaznak, amelyek megerősítik tudásotokat és felélénkítik hiteteket. (148, 53-55)

8. A lelkiismeretet helyeztem a lényetekbe, hogy az legyen az irányadó szál minden utatokon, mivel a lelkiismeret képes megkülönböztetni a jót a gonosztól, és a helyeset a helytelentől. Ezzel a fénnyel nem lehet titeket megtéveszteni, sem tudatlannak nevezni. Hogyan csalhatná meg a spiritualista a felebarátját, vagy hogyan próbálhatná megtéveszteni önmagát, ha ismeri az igazságot? (10, 32)

9. Az ember a földön egy fejedelem, akinek az én szeretetem és igazságosságom adta ezt a címet, és az a megbízatás, amelyet a kezdetektől fogva kapott, az volt, hogy uralkodjon a földön.

10. Az akarat szabadságának isteni ajándéka fölé egy ragyogó világítótornyot állítottam, amelynek feladata az volt, hogy megvilágítsa életútját: a lelkiismeretet.

11. A cselekvés szabadsága és a lelkiismeret fénye, amely megkülönbözteti a jót a gonosztól, a két legnagyobb ajándék, amelyet atyai szeretetem a ti szellemeteknek hagyott. Ezek az emberben már a születése előtt is megvannak, és a halála után is megmaradnak. A lelkiismeret vezeti őt, és nem válik el tőle sem a kétségbeesésben, sem az értelem elvesztésekor, sem a halálos küzdelemben, mert mélyen egyesül a lélekkel. (92, 32-34)

12. A lélek örül az akarat szabadságának, amelynek segítségével érdemeket kell szereznie az üdvösség eléréséhez.

13. Ki vezeti, irányítja vagy tanácsolja a lelket szabad fejlődési útján, hogy megkülönböztesse a megengedettet a tiltottól, és így ne tévedjen el? A lelkiismeret

14. A lelkiismeret az isteni szikra, egy magasabb fény és erő, amely segít az embernek abban, hogy ne vétkezzen. Milyen érdem lenne az emberben, ha a lelkiismeret anyagi erővel rendelkezne, hogy kényszerítse őt a jóságban maradásra?

15. Azt akarom, hogy tudjátok: az érdem abban áll, hogy hallgattok arra a hangra, meggyőződjetek arról, hogy soha nem hazudik és nem téved abban, amit tanácsol, és hűségesen követitek az utasításait.

16. Ahogyan bizonyára megértitek, ahhoz, hogy ezt a hangot tisztán hallhassátok, gyakorlásra és önmagatokra való összpontosításra van szükség. Közületek ki gyakorolja jelenleg ezt az engedelmességet? Válaszoljatok magatoknak.

17. A lelkiismeret mindig is megnyilvánult az emberben; de az ember még nem érte el azt a fejlettségi szintet, hogy egész életét annak a fénynek a vezetése alá helyezze. Szüksége van törvényekre, tanításokra, előírásokra, vallásokra és tanácsokra.

18. Amikor az emberek eljutnak oda, hogy kapcsolatba lépjenek a szellemükkel, és ahelyett, hogy a szellemit a külsőben keresnék, a belsőjükben keresik, hallani fogják azt a szelíd, meggyőző, bölcs és igazságos hangot, amely mindig is élt bennük, anélkül, hogy hallgattak volna rá, és meg fogják érteni, hogy a szellemben van Isten jelenléte, hogy ő az igazi közvetítő, akiken keresztül az embernek kapcsolatba kell lépnie Atyjával és Teremtőjével. (287, 26-30)

19. Mindannyian hordozzátok magatokban az én fényemet, minden lélek rendelkezik ezzel a kegyelemmel; de míg egyesekben ez a fény egyre erősebbé vált, növekedett, kifelé hatolt, hogy megnyilvánuljon, másokban csak titkos, rejtett, tudattalan állapotban marad. De igazán mondom nektek: bármilyen szellemileg elmaradott is legyen egy ember, mindig képes lesz megkülönböztetni a jót a gonosztól, ezért mindannyian felelősek vagytok tetteitekért velem szemben.

20. El kell mondanom nektek, hogy felelősségetek annyira növekszik, amennyire ismereteitek gyarapodnak, mert akkor egyre érzékenyebbé váltok a lelkiismeret utasításaira. (310, 69 70)

21. Azt akarom, hogy tudjátok: ti vagytok a világ minden teremtménye közül azok a kiváltságos lények, akiket szellemmel és lelkiismerettel ruháztam fel. Megadtam nektek a szabad akaratot, hogy saját akaratotokból válasszátok azt az igaz utat, amely hozzám vezet. Nem virágos utat kínálok nektek, hanem az imádság, a bűnbánat és a küzdelem útját, és ezen az úton kell, hogy a lelkiismeretetek vezessen benneteket. (58, 42)

22. Mi lenne a szellemmel, ha megfosztanák szabad akaratától? Először is nem lenne szellem, és ezért nem lenne a Legfőbbnek méltó teremtmény. Olyan lenne, mint azok a gépek, amelyeket ti gyártotok, valami saját élet, intelligencia, akarat és törekvés nélkül. (20, 37)

23. Én adtam az embernek az akarat szabadságát. De ha az ember elvakultságában odáig menne, hogy ezért szemrehányást tegyen nekem, azt mondom neki, hogy akaraterejét és értelmét is én adtam neki. Ugyanakkor kinyilatkoztattam neki a törvényemet, amely az út, hogy ne botladozzon meg és ne tévedjen el, és meggyújtottam benne a lelkiismeret fényét, amely a belső világítótorony, amely megvilágítja a lélek útját és az örök élethez vezeti.

24. Miért létezik a bűn, miért uralkodik a gonosz, és miért törnek ki háborúk? Mert az ember nem hallgat a lelkiismeret hangjára, és rosszul használja az akarat szabadságát. (46, 63-64)

25. A világ nem hallgat rám, mert azoknak a testeknek a hangja, amelyeken keresztül kinyilatkoztatom magam, csak csekély hatótávolsággal bír. Ezért a Lélek hangja, amely az én

bölcsességem, szól az emberekhez, és sokakat meglep, akik önzésük varázsa alatt egyébként süketek e hang hívásaira, csak a hízelgésekre és a földi tekintélyre figyelnek, és társadalmi helyzetükben és hatalmukban részegülnek. (164, 18)

A szabad akarat visszaélése

26. Ma olyan emberiséggel találkozom, amely szellemileg meggyengült az akarat szabadságának ajándékával való visszaélés következtében. Én az igazságosság, a szeretet, az irgalom és a jóság útját vázoltam fel. Az ember egy másikat teremtett látszólagos fényből, amely a pusztulásba vezette.

27. Visszatérésemkor az én szavam éppen azt az utat mutatja meg nektek, amelyet nem akartatok bejárni, és igazságtalan és ésszerűtlen lenne az, aki azt mondaná, hogy ez a tanítás zavart vagy közömbösséget kelt. (126, 5-6)

28. Nézzétek az embereket, hogyan pusztítják és gyűlölik egymást, hogyan ragadják el egymástól a hatalmat, anélkül, hogy visszariadnának a bűntől, a csalástól vagy az árulástól. Vannak emberek, akik milliószámra halnak meg embertársaik áldozataként, és mások, akik a bűn hatása alatt mennek tönkre. Van-e bennük fény? Beszél-e a bennük élő szellem? Ami ott van, az sötétség és fájdalom, a szabad akarat ajándékának visszaéléséből és a belső hangra való figyelmen kívül hagyásból fakad, és abból, hogy az emberek nem fordították figyelmüket arra a Isteni szikrára, amelyet mindannyian hordoztok a lényetekben, amely az isteni fénysugár, amit lelkiismeretnek neveztek. (79, 31)

29. A szabad akarat a legmagasabb kifejeződése, a szabadság legteljesebb ajándéka, amelyet az embernek az életútján adományoztak, hogy a jóság iránti kitartása, amelyet a lelkiismeret tanácsán és a próbák leküzdésében szerzett, eljuttassa őt az Atya kebelére. De az akarat szabadságát felváltotta a féktelenség, a lelkiismeretet figyelmen kívül hagyják; már csak a világ követeléseire hallgatnak, és a szellemiséget felváltotta a materializmus.

30. Ilyen nagy zavar és oly sok eltérés láttán az én tanításom abszurdnak tűnik majd a mai emberek számára. De mondom nektek, hogy ez a helyes tanítás ahhoz, hogy az emberek kiszabaduljanak abból a letargiából, amelybe belekerültek. (157, 15-16)

31. Szavam az út, az isteni törvény, amely a tökéletességhez vezet benneteket, az a fény, amely felemeli a lelket, amely azonban elsötétült, amikor a „test” makacsságával érvényesült, és nem hallgatott lelke belső hívására.

32. Jaj akkor annak a léleknek, amely a „test” ösztönzésére engedett, és hagyta, hogy a körülötte lévő világ befolyása uralja, és ezzel vezető szerepét felcserélte

egy védtelen lény szerepére, akit az emberi szenvedélyek és gyengeségek sodornak, akárcsak a száraz leveleket, amikor a szél céltalanul kavargatja őket.

33. Az az ember, aki leginkább szereti a szabadságot, fél alávetni magát az isteni akaratnak, attól tartva, hogy a szelleme végül leigázza őt, és megfosztja sok olyan emberi élvezettől, amelyekről tudja, hogy ártanak neki; és így elhagyja azt az utat, amely az igazi élethez vezet. (97, 36)

34. Az az idő, amikor az emberek a szabad akaratot arra használták, hogy élvezetekre, alantas szenvedélyekre, ellenségeskedésre és bosszúra fordítsák, most véget ér. Igazságosságom elzárja a bűn ösvényeit, és helyette megnyitja a megbékélés és a megújulás útját, hogy az emberek megtalálhassák a béke útját, amelyet más eszközökkel hiába kerestek. (91, 80)

35. Nektek adtam az akarat szabadságának ajándékát, és tiszteletben tartottam azt az áldott szabadságot, amelyet gyermekeimnek megadtam. De a lényetekbe beletettem a Lélek isteni fényét is, hogy az ő vezetésével képességeiteket a helyes irányba tereljétek. De mondom nektek: a lélek és a test közötti küzdelemben a lélek vereséget szenvedett, egy fájdalmas bukást, amely fokozatosan egyre távolabb sodorta az igazság forrásától, amely én vagyok.

36. Veresége nem végleges, csak átmeneti; mert fel fog emelkedni a mélységből, amikor már nem bírja tovább elviselni éhségét, szomjúságát, meztelenségét és sötétségét. A fájdalom lesz a megmentése, és amikor meghallja lelke hangját, erőteljesen és ragyogóan, lelkesen és ihletetten fog felemelkedni, és újra felhasználja képességeit. De már nem azzal a szabadsággal, hogy azokat a jóra vagy a rosszra használja, hanem úgy, hogy azokat kizárólag az isteni törvények betartásának szenteli, ami a legjobb istentisztelet, amit az én szellememnek nyújthat. (257, 65 66)

A lelkiismeret impulzusainak szükséges követése

37. Milyen messze vannak jelenleg a valóságtól azok a milliók, akik csak anyagi jelenlétükért élnek! Hogyan nyithatnák meg szemüket a valóságra? Csak úgy, hogy a lelkiismeret hangjára hallgatnak — az a hang, amelynek meghallgatásához összpontosításra, elmélkedésre és imádságra van szükség. (169, 16)

38. Valahányszor tudni akartok, hogy az út, amelyet követetek, a felfelé vezető fejlődés útja-e, kérdezzétek meg a lelkiismereteteket, és ha béke van benne, és a szívetekben otthonra talált a felebarát iránti szeretet és jó szándék, biztosak lehettek abban, hogy a fényetek még mindig ragyog, és a szavatok vigasztal és gyógyít.

39. De ha azt tapasztaljátok, hogy a kapzsiság, a rosszindulat, a materializmus és a testi vágyak gyökeret vertek a szívetekben, biztosak lehettek abban, hogy a fényetek sötétséggé, csalódássá vált. Akarjátok-e, hogy – amikor az Atya elhív titeket – aranybúza helyett szennyezett termést mutassatok be? (73, 45)

40. Tanítványok: Ha nem akartok tévedéseket vagy hibákat elkövetni, vizsgáljátok meg cselekedeteiteket a lelkiismeretetek fényében, és ha van valami, ami elhomályosítja azt, vizsgáljátok meg alaposan magatokat, és felfedezitek a foltot, hogy kijavíthassátok.

41. Van bennetek egy tükör, amelyben megnézhetitek magatokat, és láthatjátok, tiszták vagytok-e vagy sem.

42. A spiritualistát cselekedetei alapján kell megismerni, amelyeknek, hogy tiszták legyenek, a lelkiismeretnek kell diktálnia. Aki így cselekszik, érezni fogja, hogy joggal nevezi magát tanítványomnak.

43. Ki tudna engem megtéveszteni? Senki. Nem az alapján ítéllek meg benneteket, amit tesztek, hanem az alapján, milyen szándékkal teszitek. A lelkiismeretetekben vagyok, és azon túl is. Hogyan hihetitek, hogy nem ismerhetem a cselekedeteiteket és azok indítékait? (180, 11-13)

A szabad akarat és a lelkiismeret küzdelme

44. Amikor az első emberi lények benépesítették a Földet, a Teremtő beléjük helyezte szeretetét, és lelket adott nekik, meggyújtotta fényét szellemükben, miközben egyúttal megadta nekik az akarat szabadságát is.

45. De míg egyesek igyekeztek kitartani a jóság mellett, minden kísértéssel küzdöttek, hogy tiszták maradjanak, méltók az Úrhoz és lelkiismeretükkel összhangban, addig mások bűnről bűnre, vétkről vétkre láncolták össze a bűnöket, csupán az érzékek hangja vezette őket, szenvedélyeik uralkodtak rajtuk, és tévedést és kísértést vetettek embertársaik közé.

46. De e zavart lelkek mellé eljöttek prófétáim is, mint az én istenségem angyali hírnökei, hogy felébresszék az emberiséget, figyelmeztessék a veszélyekre, és bejelentsék az én eljövetelemet. (250, 38-39)

47. A „test” túl makacs és engedetlen volt ahhoz, hogy kövesse annak a belső fénynek az utasításait, amelyet lelkiismeretnek neveznek, és sokkal könnyebb volt számára követni azokat az ösztönzéseket, amelyek az ösztönei és szenvedélyei féktelen szabadjára engedésére csábították.

48. Az emberiség hosszú ideje súlyos küzdelemben járja az élet útját ezen a földön a soha nem hallgató lelkiismeret és a „test” között, amely a materializmusból akar kultuszt és törvényt csinálni,

anélkül, hogy a mai napig sem az anyag, sem a szellem győzedelmeskedett volna, mivel a küzdelem folytatódik.

49. Azt kérdezitek tőlem, ki fog győzni? És én azt mondom nektek, hogy már nem sokáig tart a lelkiismeret abszolút győzelme, amelyet a lélek a „testben” valósít meg.

50. Nem sejtitek, hogy ennyi küzdelem és ilyen hosszú viadal után a testnek, amely emberi és mulandó, meg kell hajolnia a szellem előtt, amely az én örök fényem?

51. Értsétek meg, hogy az ember egy ilyen hosszú küzdelem után végül el fogja nyerni azt az érzékenységet és engedékenységet, amelyet soha korábban nem tanúsított az iránt a hang iránt és az iránt a szellemi élet iránt, amely a lényében rezeg és él.

52. Mindannyian e felé haladtok, anélkül, hogy észrevennétek. De amikor egy napon a földön a jó és az igazság győzelmét látjátok, meg fogjátok érteni a küzdelem, a csaták és a próbák okát. (317, 21-26)

53. Nézzétek, hogyan áll az ember minden előtt és minden felett, ami körülveszi; hogy ő az egyetlen lény, akit szabad akarattal és lelkiismerettel ruháztak fel. Ebből a szabad akaratból fakadnak az emberek minden tévedései, bukásai és bűnei. De ezek mulandó vétkek a Teremtő igazságossága és örökkévalósága előtt. Mert utána a lelkiismeret felülkerekedik a test gyengeségein és a lélek csábíthatóságán. Ezzel eljön a fény győzelme, amely a sötétségről való tudás, ami pedig tudatlanságot jelent. Ez lesz a jó győzelme, amely szeretet, igazságosság és harmónia, a gonosz felett, amely önzés, féktelenség és igazságtalanság. (295, 49)

54. Számomra semmi sem lehetetlen, akaratom beteljesült és mindig beteljesülni fog, még akkor is, ha néha úgy tűnik, mintha az ember akarata uralkodna, és nem az enyém.

55. Az ember szabad akaratának útja, földi uralma, gőgje győzelmei, az erőszak alkalmazásával időnként rákényszerített kényszer olyan mulandóak az örökkévalósághoz képest, hogy ugyan bizonyos értelemben módosíthatják az isteni terveket; de holnap, vagy azok végrehajtása során egyre inkább kinyilatkozik minden lény felett az én Szellemem akarata , azáltal, hogy a jót meghagyja, a tisztátalant pedig eltávolítja. (280, 9-10)

56. Eljön az az idő, amikor a szeretet feloldja e világ határait, és a világok a szellemiség révén közelebb kerülnek egymáshoz.

57. Addig folytatódik a küzdelem a lelkiismeret és a szabad akarat között, amelyet az ember arra fog használni és kihasználni, hogy az életéből azt csinálja, ami neki tetszik.

58. A két erő közötti küzdelem csúcspontjára fog jutni, és a győzelem a szellem oldalára fog

hajlani, amely abszolút szeretetteljes odaadásban az Atyjához fordulva így fog mondani neki: „Uram, lemondok az akarat szabadságomról, cselekedj bennem egyedül a Te akaratod szerint.”

59. Megáldom azt, aki így járul elém, és beburkolom a fényembe; de tudatom vele, hogy soha többé nem vonom meg tőle azt az áldott szabadságot, amellyel megajándékoztam. Mert aki az Atyja akaratát cselekszi, aki hűséges és engedelmes, az méltó az Urának bizalmára. (213, 61-64)

A lelkiismeret élesítése az új Isteni Igén keresztül

60. Fénytől és szeretettől teli tanításom megerősíti a szellemet, hogy gyakorolhassa hatalmát a „test” felett, és olyan érzékennyé tegye azt, hogy a lelkiismeret sugallatai egyre könnyebben érzékelhetővé váljanak számára.

61. A spiritualitás az a cél, amelyre az embernek törekednie kell, mivel ezáltal képes lesz teljes mértékben eggyé válni a lelkiismeretével, és végül megkülönböztetni a jót a gonosztól.

62. Mert az emberek lelki emelkedettségének hiánya miatt azt a mély és bölcs, rendíthetetlen és igazságos belső hangot nem tudták kellőképpen meghallani és értelmezni, és ezért az ember nem jutott el ahhoz a korlátlan megismeréshez, amely valóban lehetővé tenné számára a jó és a rossz megkülönböztetését.

63. De nem csak ezt, hanem meg kell találnia magában a szükséges erőt ahhoz, hogy minden jó ösztönzést kövessen, és minden fényes ihletnek engedelmeskedjen, és egyúttal minden kísértést, minden tisztességtelen vagy rossz gondolatot vagy érzelmi ösztönzést elutasítson. (329, 56-57)

64. Milyen könnyű lesz az embereknek megérteni egymást, ha megnyugszanak magukban, és meghallják magasabb értelmük hangját, annak a bírónak a hangját, akit nem akarnak hallani, mert tudják, hogy ő pontosan az ellenkezőjét parancsolja annak, amit éppen cselekszenek.

65. Ezenkívül azt is elmondhatom nektek, hogy ha nem voltatok hajlandók meghallgatni lelkiismeretetek utasításait, akkor nem voltatok engedelmesek és hajlandók az én tanításomat gyakorolni sem. Elméletben elismeritek azt, de a gyakorlatban nem alkalmazzátok. Isteni lényegét dicséritek – azt mondjátok, hogy Krisztus nagyon nagy volt, és hogy tanítása tökéletes. De senki sem akar olyan nagy lenni, mint a Mester, senki sem akar hozzá jönni úgy, hogy valóban példaképként tekint rá. De tudnotok kell, hogy nem csak azért jöttem, hogy tudjátok, hogy nagy vagyok, hanem azért is, hogy mindannyian azok legyetek. (287, 35-36)

66. Minden embert és minden népet az új üzenetem köré fogok gyűjteni, hívni fogom őket, ahogy a

pásztor a juhait, és biztosítani fogom számukra az istálló békéjét, ahol menedéket találnak a zord időjárás és a viharok elől.

67. Még meg fogjátok tapasztalni, hogy sokan, bár látszólag a legcsekélyebb hit vagy szellemiség nyomát sem mutatják, lelkük legmélyén megőrizték a szellemi élet halhatatlan elveit – még fel fogjátok ismerni, hogy azok közül, akik számotokra úgy tűnnek, mintha egyáltalán nem imádnák Istent, sokan lényük legmélyén egy elpusztíthatatlan oltárt hordoznak magukban.

68. Ezen a belső oltár előtt az embereknek lelkileg térdre kell borulniuk, hogy bűneik, gonosz cselekedeteik és sértéseik miatt sírjanak, őszinte bűnbánatot tanúsítva engedetlenségük miatt. Ott, a lelkiismeret oltára előtt, az emberi gőg összeomlik, így az emberek többé nem fogják magukat faji hovatartozásuk alapján felsőbbrendűnek tekinteni. Akkor jönnek az önfeláldozások, a jóvátétel és végül a béke, mint a szeretet és az alázat, a hit és a jó szándék törvényes gyümölcse. (321, 9-11)

35. fejezet – A gondolatok, az érzelmek és az akarat ereje

A gondolatok küldése és fogadása, valamint azok hatása

1. Vannak olyan erők, amelyek – az emberi szem számára láthatatlanul és az emberi tudomány számára érzékelhetetlenül – folyamatosan hatással vannak az életetekre.

2. Vannak jók és vannak gonoszak; az egyesek egészséget adnak nektek, a mások pedig betegségeket okoznak; vannak fényesek és sötétek.

3. Honnan származnak ezek az erők? A szellemtől, tanítványok, az értelemtől és az érzelmektől.

4. Minden inkarnált vagy testet elhagyott lélek gondolkodás közben rezgéseket bocsát ki; minden érzés hatást gyakorol. Biztosak lehettek abban, hogy a világ tele van ezekkel a rezgésekkel.

5. Most már könnyen megérthetitek, hogy ott, ahol az ember jót gondol és jót cselekszik, gyógyító erőknek és hatásoknak kell jelen lenniük, és hogy ott, ahol az ember a jót, az igazságosságot és a szeretetet jellemző törvények és szabályok ellen él, ott káros erőknek kell létezniük.

6. Mindkettő kitölti a teret és egymással harcol; hatással vannak az emberek érzelmi életére, és ha azok képesek megkülönböztetni őket, elfogadják a jó sugallatokat és elutasítják a rossz hatásokat. De ha gyengék, és nem gyakorlottak a jó cselekedeteiben, nem tudnak ellenállni ezeknek a rezgéseknek, és veszélyben vannak, hogy a gonosz

rabszolgáivá válnak, és behódolnak az uralmának. (40, 58-63)

7. Az univerzumban minden szellemi dolog a fény forrása, legyen az számotokra látható vagy láthatatlan, és ez a fény erő, hatalom, inspiráció. Az ötletekből, szavakból és cselekedetekből is fény árad, a bennük rejlő tisztaságnak és nemességnek megfelelően. Minél magasabb rendű az ötlet vagy a cselekedet, annál finomabb és kifinomultabb a rezgése és az abból áradó inspiráció, még ha a materializmus rabszolgáinak nehezebb is érzékelniük. Mindazonáltal – a magas gondolatok és cselekedetek szellemi hatása nagy. (16, 16)

8. Ha a tudatotokból egy ötlet vagy egy gondolat fakad a fényből, az eléri rendeltetését, hogy jótékony feladatát teljesítse. Ha a jóság gondolatai helyett tisztátalan kisugárzások áradnak a tudatotokból, azok csak kárt okoznak ott, ahová küldítek őket. Mondom nektek, a gondolatok is cselekedetek, és mint ilyenek, le vannak írva abban a könyvben, amely a lelketekben létezik.

9. Akár jók, akár gonoszak a cselekedeteitek – sokszorosan visszakapjátok azt, amit embertársaitoknak kívántok. Jobb lenne nektek, ha magatoknak tennétek valami rosszat, mint hogy azt kívánjátok valamelyik embertársotoknak.

10. Ezért mondtam nektek a „Második Időben”: „Amit vet az ember, azt aratja”; mert szükséges, hogy felismerjétek e életben szerzett tapasztalataitokat, és ne feledjétek, hogy aratásotok ugyanazt a magot hozza nektek, amelyet elvetettetek, csakhogy megsokszorozva.

11. Ó, emberiség, nem akartad átgondolni, megérezni, sem megélni Mestered tanításait! (24, 15-18)

12. Ez az oka annak, hogy azt mondtam nektek, hogy nem ismertétek fel a gondolat erejét. Ma azt mondom nektek, hogy a gondolat hang és hallás, hogy fegyver és pajzs. Ugyanúgy teremt, ahogy rombol. A gondolat lerövidíti a távol egymástól tartózkodók közötti távolságot, és megtalálja azokat, akiknek nyomát elvesztette.

13. Ismerjétek meg fegyvereiteket, mielőtt a harc megkezdődik. Aki tud felkészülni, az erős és legyőzhetetlen lesz. Nem lesz szükség arra, hogy gyilkos fegyvereket forgassatok. Kardotok legyen a tiszta és őszinte gondolat, , pajzsotok pedig a hit és a szeretet. Még a csendben is hangozzon el hangotok, mint a béke üzenete. (76, 34)

14. Vigyázzatok, ügyelve arra, hogy ne szennyezzétek el elméteket tisztátalan gondolatokkal. Az elme teremtő erejű, és ha menedéket adtok egy rossz elképzelésnek, az lehúzó hatással van az alacsonyabb szintekre, és lelketeket elborítja a sötétség. (146, 60)

15. Egy nagy embercsoport egyesített gondolatai képesek

lesznek legyőzni a rossz hatásokat, és ledönteni a bálványokat talapzataikról. (160, 60)

16. Ma biztosíthatlak benneteket arról, hogy a jövőben a gondolatok általi kommunikáció nagy fejlődésen fog átmenni, és ezen a kommunikációs eszközön keresztül sok olyan akadály fog eltűnni, amely ma még elválasztja a népeket és a világokat. Ha megtanultok gondolatban kapcsolódni Atyátokhoz, ha elértétek a lélektől lélekig tartó párbeszédet – mi okozhatna akkor még nehézséget abban, hogy kapcsolatba lépjetek látható vagy láthatatlan, jelen lévő vagy távollévő, közeli vagy távoli testvéreitekkel? (165, 15)

17. Gondolataitok mindig eljutnak hozzám, bármilyen tökéletlenek is legyenek, és imáitokat is meghallom, még akkor is, ha hiányzik belőlük a hit, amelyet mindig beléjük kell fektetnetek. Ennek oka az, hogy szellemem minden lény rezgését és érzéseit felveszi.

18. De azok az emberek, akik önzésük miatt távolságot tartanak egymástól, távol a szellemi élettől a materializmus miatt, amelybe manapság belegabalyodtak, nem állnak készen arra, hogy gondolatuk révén egymással kommunikáljanak.

19. Mindazonáltal azt mondom nektek, hogy el kell kezdenetek edzeni a szellemeteket. Ennek elérése érdekében „szóljatok” a lelkekhez, még akkor is, ha nem kaptok tőlük egyértelműen érzékelhető választ.

20. Holnap, amikor mindenki megtanult adni, egyre több utalást fognak kapni egy olyan szellemi megértésre, amiről az emberek soha nem is álmodtak. (238, 51)

Az érzelmek, vágyak vagy félelmek ereje

21. Minden pillanatban gondolati vagy szellemi rezgések áradnak ki belőletek, de a legtöbb esetben önzést, gyűlöletet, erőszakosságot, hiúságot és alantas szenvedélyeket sugároztok. Megsértődtek és érzitek, ha megsértenek titeket: de nem szerettek, és ezért nem érzitek, ha szeretnek titeket, és beteges gondolataitokkal egyre inkább fájdalommal telítitek a környezeteteket, és kellemetlenséggel töltitek meg létezéseteket. De én azt mondom nektek: telítsétek meg mindent békével, harmóniával, szeretettel, akkor boldogok lesztek. (16, 33)

22. Soha ne gondoljatok rosszat azokról, akik nem szeretnek titeket, és ne legyetek keserűek azok iránt, akik nem értenek meg titeket, hiszen ti magatok is átadjátok gondolatban a legbelsőbb érzéseteket, amit a közelebbi embertársaitok iránt tápláltok. (105, 37)

23. Látjátok azokat az embereket, akik erőszakkal akarnak hatalmat szerezni? Hamarosan látni fogjátok, hogy tévedésükben megbotlanak.

24. Bebizonyítom nekik, hogy csak a jóság, amely a szeretet sugárzása, tesz igazán naggyá és hatalmassá. (211, 22-23)

25. Hiányzik belőletek a hit, hogy felemeljétek arcotokat, reményteljesen mosolyogjatok, és félelem és bizalmatlanság nélkül nézzetek szembe a jövővel, mert a jövőben Én vagyok.

26. Hányszor vagytok betegek csak azért, mert ezt gondoljátok; mert minden lépésnél azt hiszitek, hogy a végzet üldöz titeket, és a fájdalom leselkedik rátok. Akkor gondolataitokkal sötét erőket vonzotok magatokhoz, amelyekkel beárnyékoljátok anyagi életeteket és szellemi felemelkedésetek útját.

27. De én itt vagyok veletek, hogy újra felgyújtsam bennetek a hitet az életben, az igazságban, az örökkévalóságban, a tökéletes békében, és hogy megtanítsalak benneteket a fény vonzására. (205, 28-29)

Az önfegyelem hiánya

28. Az ember kettős bűnt követett el: nemcsak azért, mert semmiféle erőfeszítést nem tesz annak érdekében, hogy lehulljon a kötés, amely megakadályozza a legmagasabb tanítások megismerését, hanem azért is, mert nem szabadította meg magát az anyagi kötelékektől, amelyek – ellentétben a lelki örömökkel – a testi élvezetek felé csábították. Ez az oka annak, hogy a szenvedélyek uralma alá vetette magát, és hagyja, hogy lelke olyan legyen, mint egy sánta, aki semmit sem tesz azért, hogy meggyógyuljon.

29. Minden területen a többséget bizonytalannak látom, mindenhol csak gyenge emberekkel találkozom. És mire vezethető ez vissza? Arra, hogy nincs bátorságotok és elegendő akaraterőtök ahhoz, hogy kijussatok a sárból, amelyben elakadtatok, hogy legyőzzétek a tehetetlenséget, amely megkovácsolja az anyagi világhoz kötő bilincseket, és ez az összes bűn, az összes hiba forrása.

30. De az ember nem akarja használni azt az erőt, amellyel felruházva lett, ami az akarat – az akaratot, amelynek a korlátlan törvényhozónak kell lennie, amelynek a legfőbb vezetővé kell válnia, és az értelem támogatásával harcolnia kell – erő az erő ellen, uralom az uralom ellen: egyrészt a szenvedélyek és a vágyak, másrészt az értelem és az akarat, amíg ez utóbbiak megnyerik a csatát, és azt mondhatjátok magatoknak, hogy felszabadultatok.

31. Akkor ti lehettek a nagy próféták, a nagy megvilágosodottak, a „szuperemberek”. Akkor együtt élhettek a vadállatokkal, és játszhattok a hüllőkkel. Mert igazán mondom nektek, azok a bűnök terhelik titeket, amelyek miatt féltek azoktól a kis testvéreitektől, és ez az oka annak is, hogy támadnak rátok.

32. De ha szánjátok rá az időt, hogy megfigyeljétek az embereket, rájöttök, hogy vannak olyanok, akik

vadabbak a tigrisnél, és több mérget hordoznak, mint a kobra. (203, 3-6)

IX Az isteni bölcsesség tanításai

36. fejezet – Hit, igazság és megismerés

A mindent legyőző hit

1. A gyengeség, a nyomorúság, a szenvedés és a szenvedélyek legyőzéséhez, valamint a kétségek eltávolításához elengedhetetlen a hit és a jó cselekedetek, melyek olyan erények, amelyek legyőzik a lehetetlent; ezekkel szemben a nehéz és elérhetetlen dolgok árnyékként eltűnnek.

2. Azoknak az embereknek, akik a „Második Időben" hittek bennem, azt mondtam: „A hited segített neked." Így magyaráztam, mert a hit gyógyító erő, átalakító erő, és fénye elpusztítja a sötétséget. (20, 63-64)

3. Azok, akik még távol állnak a szellemiségtől, szeretnének látni engem Jézus alakjában, hogy azt mondhassák nekem: „Uram, hiszek benned, mert láttalak." Nekik azt mondom: „Boldogok azok, akik látás nélkül hittek, mert bizonyították, hogy szellemiségüknek köszönhetően érezték engem a szívükben." (27, 75)

4. Azt akarom, hogy tudjátok, mi a hit, hogy megértsétek: aki rendelkezik vele, az páratlan kincs birtokosa.

5. Aki e belső fény által megvilágítva él, soha nem fogja magát kitaszítottnak, elhagyatottnak, gyengének vagy elveszettnek érezni – bármilyen szegénynek is tartja őt a világ. Hite az Atyában, az életben, a rendeltetésében és önmagában soha nem hagyja, hogy elbukjon az élet küzdelmeiben, és emellett mindig képes lesz nagy és csodálatos dolgokat véghezvinni. (136, 4-5)

6. A hit olyan, mint egy világítótorony, amely megvilágítja életutatokat, amíg el nem értek az örökkévalóság biztonságos kikötőjébe.

7. A hit nem lehet olyan, mint azoké a langyos és félénk lelkeké, akik ma egy lépést tesznek előre, holnap pedig egyet hátra, akik nem akarnak küzdeni a saját fájdalmukkal, és kizárólag az Atya irgalmának köszönhetően hisznek a Szellem győzelmében.

8. A hit az, amit az a lélek érez, amely tudatában van annak, hogy Isten benne van, szereti Urát, és örül, hogy érezheti Őt magában, és szeretheti embertársait. Olyan nagy a hite az Atya igazságosságában, hogy nem várja el , hogy embertársai szeressék őt, hogy megbocsátja a sértéseket és a vétkeket, hanem hisz abban, hogy holnap fény tölti be, mert érdemei révén elérte megtisztulását.

9. Aki hisz, annak békéje van, szeretete van, és jóság van benne.
10. Gazdag a szellemben és anyagi javakban is; de igazi gazdagságban, nem abban, amire ti gondoltok. (263, 12-16)
11. Most megnevezem nektek annak bizonyítékát, hogy létezik az igazi hit: ha a szív a próbatétel órájában nem csügged; ha a legkritikusabb pillanatokban a béke áthatja a lelket.
12. Aki hisz, az összhangban van Velem, mert Én vagyok az élet, az egészség és az üdvösség. Aki igazán ezt a kikötőt és ezt a világítótornyot keresi, az nem vész el.
13. Aki rendelkezik ezzel az erénnyel, az minden emberi tudáson túli csodákat tesz, és tanúskodik a Szellemről és a magasabb életről. (237, 69-71)

Isten igazságának felismerése

14. Ha a szívben jó hit lakozik, és az elme mentes az előítéletektől és a homályos elképzelésektől, az ember jobban értékeli az életet, és az igazságot nagyobb tisztasággal ismeri fel. Ha viszont a szívben kétely vagy hiúság lakozik, és az elmében tévedések, minden homályosnak tűnik, és még a fény is sötétségnek látszik.
15. Keressétek az igazságot, mert az az élet, de keressétek szeretettel, alázatossággal, kitartással és hittel. (88, 5-6)
16. Imádkozzatok, kérdezzétek meg Atyátokat imátokban, akkor elmélkedésetek során megkapjátok végtelen fényem egy szikráját. Ne várjátok, hogy egyetlen pillanat alatt megkapjátok az egész igazságot. Vannak lelkek, akik már régóta keresik az igazságot, kutatnak és megpróbálnak behatolni minden titokba, és mégsem érték el a vágyott célt.
17. Krisztus, a Megkent, a következő szavakkal mutatta meg nektek az utat: „Szeressétek egymást.” El tudjátok képzelni ennek a magasztos parancsolatnak a jelentőségét? Az emberek egész élete megváltozna, ha e tanítás szerint élnétek. Csak a szeretet fogja nektek feltárni az isteni titkok igazságait, mert ő az életetek és minden teremtett dolog forrása.
18. Keressétek buzgón az igazságot, keressétek az élet értelmét, szeressetek és legyetek erősek a jóságban, és megtapasztaljátok majd, hogy lépésről lépésre minden, ami hamis, tisztátalan vagy tökéletlen volt, lehull majd lényetekről. Legyetek napról napra érzékenyebbek az isteni kegyelem fényére, akkor közvetlenül az Úrtól kérdezhettek mindent, amit tudni akartok, és amire lelketeknek szüksége van a legfőbb igazság eléréséhez. (136, 40-42)
19. Én vagyok „Az Ige”, aki felkeresi az embereket, mert ők nem tudtak eljutni hozzám. Az én igazságomat fedem fel előttük, mivel az igazság az a birodalom, amelybe az én akaratom szerint mindannyian be kell lépnetek.

20. Hogyan akarjátok felfedezni az igazságot, ha előbb nem mondom el nektek, hogy ehhez sok áldozatot kell hoznotok?

21. Az igazság megtalálásához néha szükséges lemondani arról, amit birtokolunk, sőt, még önmagunkról is.

22. Az önelégült, a materialista, a közömbös nem ismerheti fel az igazságot, amíg le nem rombolja azokat a falakat, amelyek között él. Le kell győznie szenvedélyeit és gyengeségeit, hogy szemtől szembe láthassa az én fényemet. (258, 44-47)

23. Áldott legyen, aki az igazságot keresi, mert ő a szeretet, a fény és a jóság után szomjazó. Keressetek, és megtaláltok, keressétek az igazságot, és az eljön hozzátok. Gondolkodjatok tovább, kérdezzétek továbbra is az Isteni Bölcsesség könyvét, és az válaszolni fog nektek, mert az Atya soha nem maradt hallgatag vagy közömbös az iránt, aki őt buzgón kérdezi.

24. Hányan azok közül, akik az igazságot a könyvekben, a tudósoknál és a különböző tudományokban keresik, végül magukban fogják felfedezni, mivel én minden ember legbelsőjébe elültettem az Örök Igazság magját. (262, 36-37)

25. Nem tudlak titeket megtéveszteni! Soha nem cselekszem hamisan, nem rejtőzöm el a sötétben. Igazságom mindig meztelen. De ha az emberek nem voltak képesek látni lelkem meztelenségét, az csak azért volt, mert nem akarták. Nem rejtegetem el előletek az igazságomat semmiféle köntössel. Meztelenségem isteni és tiszta, meztelenségem szent, és meg fogom mutatni az univerzum minden lényének. Ennek szimbólumaként meztelenül jöttem a világra emberként, és meztelenül távoztam tőletek.

26. Azt akarom, hogy az enyéim között mindig az igazság uralkodjon, mert én vagyok és mindig is a ti igazságotokban leszek. Azt akarom, hogy szeretet legyen köztetek, és az én szeretetem mindig a ti szeretetetekben lesz.

27. Csak egy igazság van, egyetlen igazi szeretet; és ha ez az igazság és ez a szeretet bennetek van, akkor a ti szeretetetek és az igazságotok az enyém lesz, és az én igazságom és az én szeretetem a tiétek lesz. (327, 33-34)

28. Fényem minden lélekben ott van. Most abban az időben vagytok, amikor lelkem kiárad az emberekre. Ezért mondom nektek, hogy mindannyian hamarosan érezni fogjátok jelenlétemet – a tanultak éppúgy, mint a tudatlanok, a nagyok éppúgy, mint a kicsik, a hatalmasok éppúgy, mint a szegények.

29. Az egyikek és a másikok egyaránt megremegnek az élő és igaz Isten igazsága előtt. (263, 33-34)

A szellemi és az isteni megismerése

30. Lehetetlen, hogy valamelyik gyermekem elfelejtsen engem, mivel lelkében hordozza azt a szellemet, amely az én szellemem fénye, és amelyen keresztül előbb-utóbb meg kell ismernie engem.

31. Egyesek számára könnyű behatolni szavaim értelmébe, és ott megtalálni a fényt; mások számára azonban szavaim rejtélyt jelentenek.

32. Azt mondom nektek, hogy ebben az időben nem mindenki képes megérteni üzenetem szellemiségét. Akik nem képesek rá, azoknak új időkre kell várniuk, hogy szellemük megnyissa szemét kinyilatkoztatásaim fényére. (36, 4-6)

33. Ha azt mondom nektek, hogy az én bölcsességem a tiétek lesz – hiszitek-e, hogy egyetlen földi élet elegendő lehet ahhoz, hogy megtapasztaljátok mindazt, amit nektek kinyilatkoztatnom kell? Ha azt mondom nektek, hogy nem érhetitek el az emberi tudományt anélkül, hogy bejárnátok a hosszú fejlődési utat, akkor még kevésbé szerezhetitek meg a szellemi ismeretet lelketek teljes fejlődése nélkül.

34. Nem állítom szembe a szellemiséget a tudománnyal, mert ez a tévedés az embereké volt, soha nem az enyém. Éppen ellenkezőleg, arra tanítalak benneteket, hogy hozzáigazítsátok a szellemit az anyagihoz, az embert az istenihez, a mulandót az örökhöz. Mindazonáltal elmagyarázom nektek, hogy az élet ösvényein járni csak úgy lehet, ha előbb megismeritek azt az utat, amelyet a Szellem jelöl ki számotokra, akinek szellemi törvénye az Isteni Szellemből fakad. (79, 38-39)

35. Olyan mélyre süllyedtetek és annyira eltávolodtatok a szellemitől, hogy mindazt természetfelettinek tartjátok, ami – mivel a szellemhez tartozik – teljesen természetes. Így az Istent természetfelettinek nevezitek, és ugyanígy látjátok mindazt, ami a szellemetekhez tartozik, és ez tévedés.

36. Ennek az az oka, hogy csak azt látjátok és érzékelitek, ami az érzékeitek hatókörében vagy az emberi értelmetek felfogóképességén belül van, és azt, ami az érzékeken és az értelmen túl van, természetfelettinek tartottátok. (273, 1)

37. Mind az az ember, aki a természetben keresi a tudás fényét, mind az, aki a szellemi kinyilatkoztatásokban keresi bölcsességemet, saját lábán kell végigjárnia azt az utat, amelyen megtalálja mindazokat az igazságokat, amelyeket más utakon nem fedezhet fel. Éppen ezért küldtem el a lelketeket, hogy életről életre éljetek itt a Földön, hogy fejlődésük és tapasztalataik alapján felfedezzék mindazt, ami bennük és körülöttük van.

38. Ha akartok, alaposan vizsgáljátok meg szavaimat, de utána tanulmányozzátok és

figyeljétek meg az életet azok szemszögéből, hogy megállapíthassátok az igazságot, amely mindenben benne van, amit mondtam nektek.

39. Lesznek olyan alkalmak, amikor úgy tűnik nektek, mintha ellentmondás lenne aközött, amit ma mondok nektek, és aközött, amit a múltban kinyilatkoztattam nektek, de ez nem létezik. Az emberek azok, akik tévedésben vannak. De most mindannyian eljutnak a fényhez. (105, 54-56)

A szellemi megismerés feltételei

40. Az alázat a lélek fénye, ezzel szemben annak hiánya sötétséget jelent benne. A hiúság a tudatlanság gyümölcse. Aki tudásánál fogva nagy és erényénél fogva tekintélyes, az rendelkezik az igazi szerénységgel és szellemi alázattal. (101, 61)

41. Távolítsátok el magatoktól minden rossz gondolatot, és öltözzetek fel nemes gondolatokkal. A boldogság nem abban rejlik, amit anyagilag birtokolunk, hanem abban, amit szellemileg megismerünk. A megismerés birtoklás és az annak megfelelő cselekvés.

42. Aki valódi tudással rendelkezik, alázatos lélek. Nem büszke a földi bölcsességre, amely csak arra törekszik, hogy mindent (a földi dolgokat) megismerjen, és mindent tagad, amit nem értett meg. Aki magában hordozza az ihletett megismerés fényét, képes a megfelelő időben kinyilatkoztatásokat fogadni, ahogyan azokat várni is tudja. Sokan nevezték magukat tudósoknak, de a nap, amely nap mint nap teljes fényében ragyog, számukra rejtély maradt.

43. Sokan azt hitték, hogy mindent tudnak, de igazán mondom nektek, a hangya, amely észrevétlenül keresztezi az útjukat, számukra is egy kifürkészhetetlen titkot rejt.

44. Az emberek sok természeti csodát felfedezhetnek, de amíg nem az isteni szeretet útján teszik ezt, nem érhetik el azt az igazi bölcsességet, amely a lélek halhatatlan életében rejlik. (139, 67-70)

Az ember tudatának szükséges kiterjesztése

45. A kezdetektől fogva megadtam az embernek a gondolkodás szabadságát. De mindig rabszolga volt – néha fanatizmusból, máskor pedig a fáraó és a császár hamis világnézeteinek rabszolgájaként. Ez az oka annak, hogy ebben az időben elvakítja a szellem által most elnyert szabadság és a szemei előtt megnyíló fényesség. Mert az elméje még nem szokott hozzá ehhez a szabadsághoz.

46. Az ember csökkentette a szellemi dolgok megértésének erejét, és ezért fanatizmusba süllyedt, kanyargós utakon járt, és mások akaratának árnyéka volt.

47. Elvesztette szabadságát, nem volt ura sem önmagának, sem gondolatainak.

48. De most eljött a fény kora, az az idő, amikor le kell törnötök a láncokat, és ki kell terjesztenetek a szárnyaitokat, hogy az igazság iránti vágyatokban szabadon emelkedjetek a végtelenbe. (239, 4-7)

49. Ez a század, amelyben éltek, két oldalát mutatja: az egyik az értelem fejlődése, a másik pedig a szellemi stagnálás.

50. Valóban, az isteni fény ragyog az értelmi képességekre, és ebből fakad az én nagy ihletem, amelynek gyümölcsei megdöbbentik az emberiséget; mert az értelem most szabadságra és tudásbővítésre vágyik. Az ember elmélyül a természet tanulmányozásában, kutat, felfedez, örül, csodálkozik, de soha nem habozik.

51. De valahányszor felmerül benne a gondolat, hogy tisztázza a kapcsolatot a szellemi világgal, az igazsággal, amely az általa ismert anyagi világon túl fekszik, félénk lesz, retteg attól, hogy belépjen az ismeretlenbe, abba, amit tiltottnak tart, abba, ami (véleménye szerint) csak a magasabb rendű, Isten titkainak kutatására méltó lényeknek jár.

52. Ezzel gyengének és ostobának bizonyult, képtelennek arra, hogy akaraterejével legyőzze azokat az előítéleteket, amelyek visszatartják. Ezzel bebizonyosodott, hogy a torz értelmezések rabszolgája.

53. Az emberi intelligencia fejlődése soha nem lesz teljes, amíg az nem fejlődik a lelki síkon is. Ismerjétek fel, milyen nagy a lelketek elmaradottsága, mert csak a földi élet megismerésének szenteltétek magatokat.

54. Az ember mások akaratának rabszolgája, átkok, kárhoztatások és fenyegetések áldozata. De mit ért el ezzel? Hogy feladja minden vágyát a legfőbb tudás megértésére és elsajátítására, ami az embernek jár; hogy megakadályozza önmagát abban, hogy tisztázza azt, amit abszurd módon mindig is titoknak tartott: a szellemi életet.

55. Gondoljátok-e, hogy a lélek élete az ember számára a földön örökre rejtély marad? Ha így gondoljátok, nagy tévedésben vagytok. Bizony, mondom nektek, amíg nem ismeritek eredeteteket, és semmit sem tudtok a szellemmel kapcsolatos dolgokról, addig tudományaitok minden fejlődése ellenére is csupán olyan teremtmények lesztek, akik egy szegényes világban élnek a növények és állatok között. Továbbra is háborúztok egymással, és életeteket továbbra is a fájdalom fogja uralni.

56. Ha nem fedezitek fel, mit hordoztok a lényetekben, és nem fedezitek fel a felebarátotokban azt a szellemi testvért, aki mindenkiben lakozik – vajon igazán szeretni tudjátok egymást? Nem, emberi gyermekek, még akkor sem, ha azt mondjátok, hogy ismertek Engem és követitek Engem. Ha tanításomat felszínesen fogjátok fel, hitetek,

ismeretetek és szeretetetek hamis lesz. (271, 39-45)

57. Bennem fogják az emberek megtalálni a bátorságot, hogy megszabaduljanak a tudatlanságuk igájától.

58. Hogyan várhatjátok el, hogy béke legyen a földön és véget érjenek a háborúk, hogy az emberek megújuljanak és csökkenjen a bűn, ha nincs lelki tudásuk, amely az élet előfeltétele, forrása és alapja?

59. Bizony, mondom nektek, amíg nem értitek meg és nem követitek az igazságomat, a földi létezésetek olyan lesz, mint egy épület, amelyet futóhomokra építettek. (273, 24-26)

60. Azt mondom az embernek, hogy önmaga számára ismeretlen, mert nem hatolt be a belsőjébe, mert nem ismeri a titkát, mert nem ismeri valódi lényét. De ebben az időben meg akarom tanítani neki annak a könyvnek a tartalmát, amely oly sokáig zárva volt előtte, és amelyben minden titok meg van őrzve, amit már a „Második Időben" megígértem nektek, hogy a Szellemem fényével megvilágítok.

61. Most meg fogjátok ismerni önmagatokat, és behatoltok lelketek mélyére. Akkor azt mondhatjátok majd, hogy kezditek megismerni, kik vagytok.

62. Az ember meg fogja ismerni eredetét, rendeltetését, feladatát, képességeit, valamint azt a teljes, végtelen és örök életet, amely körülötte él és szövik. Többé nem fogja tudni bántani embertársait, nem fogja tudni veszélyeztetni embertársai létét, és nem fogja merni meggyalázni semmit abból, ami körülveszi, mert rájött, hogy minden szent.

63. Fel fogja ismerni azt, amit lelke rejt és tartogat, és akkor világos elképzelése és mély hite lesz abban, hogy – mivel a lélek csodálatos – csodálatosnak kell lennie annak a lakhelynek is, amelyet Atyja az örökkévalóságban szánt neki. (287, 4-6)

37. fejezet – A bibliai szövegek helyes értelmezése

A bibliai szavak és ígéretek értelmezése

1. Az emberek az Ószövetség tanulmányozásának szentelték magukat, és a próféciák és az ígéretek vizsgálata és értelmezése során törtek a fejüket. Közülük azok kerültek legközelebb az igazsághoz, akik megtalálták tanításaim szellemi értelmét. Mert azok, akik makacsul ragaszkodnak a földi-anyagi értelmezéshez, és nem értik vagy nem akarják megtalálni kinyilatkoztatásaim szellemi értelmét, zavarodást és csalódást fognak elszenvedni, ahogyan azt a zsidó nép is elszenvedte, amikor eljött a Messiás, akit másképp képzeltek el és másképp várták, mint ahogyan a valóság mutatta. (13, 50)

2. Az a téves elképzelés, amelyet az ember az első időkben az

igazságosságomról alkotott, végleg eltűnik, hogy helyet adjon annak valódi megismerésének. Az isteni igazságosságot végül úgy fogják megérteni, mint a tökéletes szeretetből fakadó fényt, amely Atyátokban létezik.

3. Az a Isten, akit az emberek bosszúvágyónak, kegyetlennek, haragtartónak és könyörtelennek tartottak, a legmélyebb szívből Atyaként fogják érezni, aki megbocsátja gyermekei sértéseit, mint egy Atya, aki szeretettel meggyőzi a bűnöst, mint egy Bíró, aki ahelyett, hogy elítélné azt, aki súlyosan vétkezett, új lehetőséget kínál neki a megváltásra.

4. Hány tökéletlenséget tulajdonítottak nekem az emberek tudatlanságukban, mert képesnek tartottak arra, hogy haragot érezzek, pedig a harag csupán emberi gyengeség! Ha a próféták az „Úr szent haragjáról” beszéltek nektek, most azt mondom nektek, hogy ezt a kifejezést isteni igazságosságként kell értelmeznetek.

5. Az „első idők” emberei nem értették volna meg másfajta kifejezésmódot, és a féktelenek vagy a kicsapongók sem vették volna komolyan a próféták intéseit, ha azok nem abban a formában szóltak volna hozzájuk. Szükséges volt, hogy a hírnökeim ihletét olyan szavakkal fejezzék ki, amelyek hatást gyakorolnak azoknak az embereknek az agyára és szívére, akiknek lelki fejlettsége még csekély volt. (104, 11-14)

6. Az „első idők” írásai átadták Izráel népének történetét, és megőrizték gyermekeinek nevét, sikereit és hibáit, hitbeli cselekedeteit és gyengeségeit, dicsőségét és bukásait, hogy ez a könyv minden új generáció számára beszéljen arról a nép fejlődéséről, ahogyan Istennek szolgált. Az a könyv átadta mind az erényt és az igazságosságot szerető pátriárkák nevét, a hit erejének példaképeit, mind a próféták, a jövő látnokainak nevét, akiknek száján keresztül az Úr mindig szólt, amikor népét veszély szélén látta. Átadta továbbá a romlottak, az árulók, a engedetlenek nevét is, mert minden esemény, minden példa tanulság, és néha szimbólum.

7. Amikor Jézusban az emberek között lakoztam, csak akkor éltem az írások lényegével, azoknak a műveknek a tartalmával, amikor szükséges volt, hogy tanításomat átadjam; a anyagit és a tartalmatlant soha nem dicsértem. Nem emlékeztek arra, hogy megemlítettem az igaz Ábelt, dicsértem Jób türelmét, és megemlékeztem Salamon bölcsességéről és dicsőségéről? Nem emlékeztettem-e sok alkalommal Ábrahámra, és nem beszéltem-e a prófétákról, és nem mondtam-e nektek Mózesre hivatkozva, hogy nem azért jöttem, hogy a tőle kapott törvényt

feloldjam, hanem hogy beteljesítsem? (102, 31-32)

8. Tanulmányoznotok kell azokat az isteni kinyilatkoztatásokat, amelyeket minden időkben adtam nektek, meg kell értenetek azt a képi nyelvet, amelyen hozzátok szóltak, így kell érzékennyé tennetek szellemi érzékeiteket, hogy felismerjétek, mi az Isten szava és mi az ember szava, hogy felfedezzétek tanításaim tartalmát.

9. Csak szellemi szempontból fogjátok megtalálni az én szavam helyes és igaz értelmezését – mindazt, amit a prófétákon keresztül küldtem nektek, mindazt, amit Jézuson keresztül hagytam rátok, mind pedig ezt a szót, amelyet a „Harmadik Idő" szócsövein keresztül adok nektek.

10. Ha ez az emberiség egyszer megtalálja a törvény, a tanítás, a próféciák és a kinyilatkoztatások valódi értelmét, akkor felfedezi majd a létezésével kapcsolatos legszebb és legmélyebb dolgokat.

11. Akkor az emberek megismerik az igazi igazságosságot, és szívük megsejti az igazi mennyországot; akkor meg fogjátok tudni, mi az engesztelés, a megtisztulás és a jóvátétel. (322, 39-42)

12. A múlt idők írásai felfedhették volna nektek azt, amit ma ismételek nektek; de az ember megkockáztatta, hogy hamisítsa meg igazságaimat, hogy azokat eltorzítva terjessze. És így most egy lelkileg beteg, fáradt és elszigetelt emberiségetek van.

13. Ezért hallatszik az én ébresztő hívásom a hanghordozón keresztül, mert nem akarom, hogy zavarba jussatok. (221, 14-15)

14. Ha a tanítványaim írásai, akik a „Második Korszakban" hagyták rátok az én szavam, hamisítva kerülnek a kezetekbe, akkor én elintézem, hogy felismerjétek, melyek Jézus igazi szavai. A lelketek hamisnak fogja felismerni azokat, amelyek nem állnak összhangban az én szeretetem isteni harmóniájával. (24, 19)

15. Az ember soha nem volt nélkülözve a kinyilatkoztatásaimtól, amelyek a Szellem fényei; de félt azok feltárásától. Most megkérdezlek benneteket: Mit tudhattok az igazságról és az örökkévalóról, ha makacsul elkerülitek a szellemit?

16. Nézzétek meg azt a materialista értelmezést, amelyet az első és a második „idő" kinyilatkoztatásaimnak adtatok, noha azok csak az isteni és a szellemi dolgokról szólnak. Lássátok, hogyan keveritek össze az anyagi természetet a szellemi természettel, milyen tiszteletlenséggel változtatjátok a mélyt felszínessé, a magasat alacsonyra. De miért tettétek ezt? Mert abban a vágyatokban, hogy valamit tegyetek Isten munkájában, azt a módszert kerestétek, hogy tanításomat a földi életetekhez, az emberi kényelmetekhez igazítsátok, ami a legjobban a szívetekhez áll közel. (281, 18-19)

17. Ebben az időben elérni fogom, hogy a tanítás, amelyet a „Második Időben” adtam nektek, és amelyet sokan nem fogtak fel, mások pedig elfelejtettek, mindenki számára érthető legyen, és hogy az új tanításaim alapján azt be is tartsátok. (92, 12)

18. Szent Szellemem fénye leszáll rátok; de miért ábrázoltok engem galamb formájában? Az új tanítványaimnak többé nem szabad imádniuk azokat a képeket és szimbólumokat.

19. Értsétek meg tanításomat, népem: abban a „Második Időben” Szent Szellemem Jézus keresztségénél galamb formájában nyilvánult meg, mert ez a madár repülésében hasonlít a Szellem leheletére, fehérsége a tisztaságról beszél, és szelíd, gyengéd tekintetében az ártatlanság tükröződik.

20. Hogyan lehetett volna az isteni dolgokat érthetővé tenni azoknak a műveletlen embereknek, ha nem vették volna segítségül azoknak a lényeknek az alakjait, akiket a világban ismertek?

21. Krisztust, aki ebben a pillanatban szól hozzátok, egy bárány ábrázolta, és még János is így látott engem prófétai látomásában. Mindez arra vezethető vissza, hogy ha minden cselekedetemben engem kerestek, az egész teremtésben mindig megtaláljátok az élet Teremtőjének képét. (8, 1-3) 22. Egyszer azt mondtam nektek, hogy inkább megy át egy teve a tű fokán, mint hogy egy gazdag fösvény bejusson a mennyek országába. Ma azt mondom nektek, hogy azoknak a szíveknek meg kell szabadulniuk önzésüktől, és aktív szeretetet kell gyakorolniuk embertársaik iránt, hogy lelkük átjuthasson a megváltás keskeny útján. Nem szükséges megszabadulni a birtokoktól és a vagyonoktól, hanem csak az önzéstől. (62, 65)

23. Jelenleg újjáépítem azt a templomot, amelyre utaltam, amikor tanítványaimnak, akik csodálattal nézték Salamon templomát, azt mondtam: „Bizony, mondom nektek, ebből nem marad kő kövön, de három nap alatt újra felépítem.”

24. Ezzel azt akartam mondani, hogy minden külső kultusz, bármilyen pompásnak is tűnik az emberek számára, eltűnik az emberek szívéből, és helyette felépítem az én istenségem igazi, szellemi templomát . Most van a „harmadik idő”, azaz a harmadik nap, amikor befejezem templomom újjáépítését. (79, 4)

25. Istennek nincs alakja, mert ha lenne, akkor korlátozott lény lenne, mint az ember, és akkor nem lenne Isten.

26. „Trónja” a tökéletesség, az igazságosság, a szeretet, a bölcsesség, a teremtőerő, az örökkévalóság.

27. A „menny” a legfőbb boldogság, amelyet egy lélek elér a tökéletesedés útján, amikor a bölcsességben és a szeretetben

olyan magasságokba emelkedik, hogy olyan fokú tisztaságot ér el, amelyet már semmilyen bűn és fájdalom nem érinthet.
28. Amikor prófétáim a szellemi életről beszéltek, néha emberi megjelenési formák és nektek ismert tárgyak segítségével tették ezt.
29. A próféták láttak trónokat, hasonlókat a földi királyokéihoz – könyveket, emberi alakú lényeket, falikárpitokkal díszített palotákat, gyertyatartókat, a Bárányt és még sok más alakot. De ma meg kell értenetek, hogy mindez csak egy képlet, egy szimbólum volt, amely egy isteni jelentést, egy kinyilatkoztatást rejtett magában, amelyet kép formájában kellett kifejezni számotokra, mivel nem voltatok képesek megérteni egy másik, magasabb szintűt.
30. Most eljött az idő, hogy helyesen értelmezzétek minden példázatom és tanításom jelentését, amelyet szimbólumok segítségével kinyilatkoztattam nektek, hogy a jelentés behatoljon a lelketekbe, és a szimbolikus forma eltűnjön.
31. Ha eljutotok ehhez a felismeréshez, hitetek igaz lesz, mivel akkor az igazságra alapozzátok. (326, 37-42)
32. Ha mindazok, akiket elhívtak, sietnének az Úr asztalához, ahol a lélek táplálékát szolgálják fel, az asztal tele lenne; de nem jöttek el mindazok, akiket meghívtak.
33. Az ember sajátossága, hogy nem értékeli Isten jótetteit, és ezért sok embertársotokat láttátok elutasítani, amikor meghívást küldtetek nekik.
34. De mondom nektek, hogy azok a kevesek, akik leülnek az asztalomhoz, és kitartóan hallgatnak rám, hogy tőlem tanuljanak, ők lesznek azok, akik az emberek tömegeinek hirdetik majd szavam nagyszerűségét, e tanítás lényegét, amely az embereket arra hívja fel, hogy újjáépítsék a végéhez közeledő világot, és helyet teremtsenek egy ragyogóbb és magasabb rendű világnak. (285, 33 35)

Jézus kinyilatkoztatása János apostolon keresztül

35. Minden le van írva a Hét Pecsét könyvében, amely Istenben van, és amelynek létezését az apostol és próféta János kinyilatkoztatta az emberiségnek.
36. E könyv tartalmát csak az Isteni Bárány fedte fel előttetek, mert sem a földön, sem a mennyekben nem volt olyan igaz szellem, aki elmagyarázhatta volna nektek Isten szeretetének, életének és igazságosságának mély titkait. De az Isteni Bárány, aki Krisztus, feloldotta az Élet könyvét lezáró pecséteket, hogy gyermekeinek felfedje annak tartalmát. (62, 30)
37. Ha János próféciáinak könyvét egyesek áthatolhatatlan titoknak tekintették, mások pedig téves értelmezésben fogták fel, az azért van, mert az emberiség még nem érte el a szükséges szellemi érettséget ahhoz, hogy megértse,

ami ott le van írva; és azt is elmondhatom nektek, hogy azt még az a próféta sem értette meg, akinek ihletet adtak hozzá.

38. János hallott és látott, és amikor meghallotta, hogy megparancsolták neki, írja le, azonnal engedelmeskedett; de megértette, hogy az az üzenet azoknak az embereknek szólt, akik sokáig utána jönnek majd. (27, 80-81)

39. Mikor fogják az emberek figyelmüket arra fordítani, amit szeretett tanítványom írásban hagyott hátra? Furcsa a módja, ahogyan kinyilatkoztatását leírták, titokzatos az értelme, mérhetetlenül mélyek a szavai. Ki fogja megérteni őket?

40. Azok az emberek, akik érdeklődni kezdenek János kinyilatkoztatása iránt, elmélyülnek benne, értelmezik, megfigyelik és tanulmányozzák. Néhányan kissé közelebb kerülnek az igazsághoz, mások azt hiszik, hogy felfedezték a kinyilatkoztatás jelentését, és hirdetik azt az egész világnak; megint mások zavarodottak vagy túl fáradtak ahhoz, hogy tovább kutassanak, és végül minden isteni jelentést megtagadnak attól az üzenettől.

41. A „Harmadik Idő" tanítványai, most azt mondom nektek, hogy ha valóban vágytok arra, hogy belépjetek ebbe a szentélybe, és megismerjétek azoknak a kinyilatkoztatásoknak a valódi jelentését, akkor meg kell ismerkednetek a lélektől lélekig szóló imádsággal – éppen azzal, amelyet János száműzetésében gyakorolt.

42. Először meg kell értenetek, hogy az isteni kinyilatkoztatás, bár földi alakok és képek által van ábrázolva, összességében az emberi lélekről szól, annak fejlődéséről, küzdelmeiről, kísértéseiről és bukásairól, meggyalázásairól és engedetlenségeiről. Az én igazságosságomról, bölcsességemről, birodalmamról, szeretetem bizonyítékairól és az emberekkel való kommunikációmról, az ébredésükről, megújulásukról és végül szellemiségükre vonatkozik.

43. Ott kinyilatkoztattam nektek az emberiség szellemi életútját, időszakokra felosztva, hogy jobban megértsétek a lélek fejlődését.

44. Tehát, tanítványok, mivel a kinyilatkoztatás a szellemi életetekre vonatkozik, helyénvaló, hogy szellemi szempontból tanulmányozzátok és szemléljétek; mert ha csak földi események alapján akarjátok értelmezni, akkor sok máshoz hasonlóan zavarba fogtok jutni.

45. Igaz, hogy sok földi esemény kapcsolódik e kinyilatkoztatás beteljesüléséhez, és ez a jövőben is így lesz. De tudnotok kell, hogy a benne szereplő események és jelek egyben alakok, képek és példák is, amelyek segítenek nektek megérteni az igazságomat és beteljesíteni a rendeltetéseteket, hogy a lélek tisztaságának útján

emelkedjetek fel hozzám, aminek ragyogó példáját hagyta rátok a tanítványom, János, aki évezredekkel megelőzte az emberiséget a szellemtől szellemig tartó párbeszédben Urával. (309, 47-51)

38. fejezet – A három kinyilatkoztatási korszak és a hét pecsét korszaka

Isten kinyilatkoztatásainak fejlődéstől való függése

1. Az emberiség fejlődését három időszakra osztottam, és mindháromban a fényemmel ugyanazt az egyenes és keskeny utat mutattam nektek a lélek felemelkedéséhez, a szeretet, az igazság és az igazságosság egyetlen útját.

2. Tanításról tanításra, kinyilatkoztatásról kinyilatkoztatásra vezettelek benneteket, mígnem eljött ez az idő, amikor azt mondom nektek, hogy már lélektől lélekig tudtok velem egyesülni. Vajon az emberiség az „Első Korban" ilyen módon tudott volna egyesülni? — Nem, kénytelen volt a materiális kultussal, a rítusokkal és szertartásokkal, a hagyományos ünnepekkel és szimbólumokkal beérni, hogy képes legyen közel érezni az isteni és szellemi dolgokat. Ebből a képtelenségből, hogy közeledjenek a szellemihez, felemelkedjenek az istenihez, felismerjék a mélyebben rejlőt és megfejtse a titkokat, keletkeztek a különböző vallások, mindegyik az emberek szellemi elmaradottságának vagy szellemi fejlődésének mértékének megfelelően, amelyek közül egyesek jobban ragaszkodtak az igazsághoz, mint mások, egyesek szellemesebbek voltak, mint mások, de mindannyian ugyanazt a célt tűzték ki maguk elé. Ez az az út, amelyet a lelkek a századok és korszakok folyamán bejárnak – az az út, amelyre a különböző vallások utalnak. Néhányan csak rendkívüli lassúsággal haladtak előre, mások megálltak, és megint mások eltévelyedtek és bemocskolódtak. (12, 92-93)

3. Ma a Szellemben jövök, és bizony, mondom nektek: sokan azt gondolják, hogy az első időkben közelebb voltam hozzátok, mint ma. Tévednek, mert minden eljövetelemmel egyre közelebb kerültem hozzátok.

4. Emlékezzetek arra, hogy az „Első Időben" egy hegyen telepedtem le, és onnan küldtem le nektek a kőbe vésett törvényemet. A „Második Időben" elhagytam a hegyek magasságát, és leereszkedtem a völgyeitekbe, emberré válva, hogy köztetek éljek. A mai időben pedig, hogy még közelebb legyek hozzátok, a szíveteket tettem lakóhelyemmé, hogy ott kinyilatkoztassam magam, és onnan belülről szóljak az emberekhez. (3, 31)

5. Most már megértitek, hogy isteni kinyilatkoztatásomat három nagy korszakra osztottam.

6. Az emberiség szellemi gyermekkorában az Atya adta neki a törvényt, és megígérte neki egy Messiást, aki megnyitja előtte egy új korszak kapuit.

7. A Messiás Krisztus volt, aki eljött az emberekhez, amikor azok szellemi fiatalkorukban voltak. Ő tanította meg az embereknek a törvény betartásának magasabb módját, amelyet korábban az Atyától kaptak, de nem tudtak betartani. Isten „szava" Jézus ajkain keresztül szólt, ezért mondom nektek, hogy a világ a tökéletes Mester szeretet-tanításán keresztül továbbra is hallotta Atyja hangját és parancsát.

8. Jézus viszont felajánlotta az embereknek, hogy elküldi nekik az „Igazság Lelkét", hogy az megértesse velük mindazt, amit tanításából nem értettek meg.

9. Nos hát, szeretett nép – ez az egyszerű, szerény szó, amelyet jelenleg hallotok, az Igazság Szellemének hangja, Isten szellemi fénye, amely kiárad a lényetekbe, hogy megnyissátok a szemeteket az Új Korra. Ez a fény, amely fokozatosan világossá teszi számotokra Mesteretek minden kinyilatkoztatását, Atyátok, a Szentlélek fénye, aki az emberiséget egy magasabb lelki fejlődési szinten éri el, vagyis amikor az felnőttkorhoz közeledik, hogy megértse Isten kinyilatkoztatásait.

10. Mindabban, amit ez a fény kinyilatkoztat nektek, az Atya tanítását fogjátok megkapni; mert „Az Ige" bennem van, és a Szentlélek az én saját bölcsességem. (132, 10-15)

11. A múltban nem így szóltam hozzátok. Az „Első Korban" a Törvény világította meg az emberi lelket; a „Második Korban" Krisztus a szeretet fényével világította meg az ember szívét. Ma a Szentlélek fénye világítja meg lelketeket, hogy felemelje azt minden emberi dolog fölé.

12. Ugyanattól az Istentől kaptátok ezt a három üzenetet, és közöttük egy korszak telt el – a lélek fejlődéséhez szükséges idő, hogy képes legyen befogadni az új üzenetet vagy az új tanítást.

13. Most már megérthetitek, miért neveztelek titeket „a Szentlélek tanítványainak". (229, 50-52)

14. Ha az első kinyilatkoztatásokban mindent elmondtam volna nektek, nem lett volna szükség arra, hogy a Mester, a Messiás új tanításokat adjon nektek, sem arra, hogy ebben az időben a Szentlélek eljöjjön, hogy megmutassa nektek a szellemi élet dicsőségét.

15. Ezért mondom nektek, hogy ne ragaszkodjatok ahhoz, ami a korábbi időkben kinyilatkoztatott nektek, mintha az lenne a tanításom utolsó szava.

16. Újra eljöttem az emberekhez, és hosszú ideig az értelmükön keresztül nyilvánítottam ki magam, és még mindig elmondhatom

nektek, hogy az utolsó szavam még nem hangzott el.
17. Keressétek mindig a bölcsességem könyvében az utolsó szót, az új oldalt, amely feltárja előttetek a korábban adottak értelmét, tartalmát, hogy igazán tanítványaim legyetek. (149, 44-45)

Isten három végrendelete

18. Mózes, Jézus és Illés – ez az az út, amelyet az Úr kijelölt az ember számára, hogy segítsen neki felemelkedni a béke, a fény és a tökéletesség birodalmába.
19. Érezzétek meg életetekben az Úr hírnökeinek jelenlétét. Egyikük sem halt meg; mindannyian élnek, hogy megvilágítsák az eltévedt emberek útját, segítsenek nekik felállni bukásaikból, és megerősítsék őket, hogy szeretettel szenteljék magukat a bűneikért való vezeklés próbáinak.
20. Ismerjétek fel azt a munkát, amelyet Mózes Jehova ihletésére végzett a földön. Vizsgáljátok alaposan Jézus tanítását, akiken keresztül a „Isteni Ige" szólt, és keressétek meg új kinyilatkoztatásom szellemi értelmét, amelynek korszakát Illés képviseli. (29, 20–22)
21. Ha a „Második Korszakban" emberi születésem csoda volt, és testi halálom utáni szellemi feltámadásom újabb csoda – bizony, mondom nektek –, akkor ebben az időben emberi értelem által történő kinyilatkoztatásom szellemi csoda.
22. Jövendöléseim ebben az időben az utolsóig beteljesülnek. Három végrendeletemet hagyom rátok, amelyek egyetlen végrendeletet alkotnak.
23. Aki korábban az Atyát szeretetként, áldozatként és megbocsátásként ismerte, ebben az időben teljes mértékben meg kell ismernie Őt, hogy szeresse és tisztelje Őt, ahelyett, hogy igazságosságától félne.
24. Ha az „Első Időben" ragaszkodtatok a törvényhez, az azért történt, mert attól tartottatok, hogy az isteni igazságosság megbüntet benneteket; ezért küldtem nektek „Szavam", hogy felismerjétek: Isten szeretet.
25. Ma eljön hozzátok a fényem, hogy ne tévedjetek el, és hűségesen betartva a törvényemet elérhessétek az út végét. (4, 43-47)
26. Új tanításaim megerősítik azokat, amelyeket a „Második Időben" adtam nektek, de még messzebb hatnak. Gondoljatok bele: akkor az emberek szívéhez szóltam, most viszont a szellemhez szólok.
27. Nem tagadom meg egyetlen szavam sem, amelyet a múltban adtam nektek – éppen ellenkezőleg, megadom nekik a méltó beteljesülést és a helyes értelmezést. Ugyanígy mondtam akkor a farizeusoknak is, akik azt hitték, hogy Jézus el akarja pusztítani a törvényt: „Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy a törvényt vagy a próféciákat eltöröljem – éppen ellenkezőleg,

azért jöttem, hogy beteljesítsem őket." Hogyan tagadhatnám meg azt a törvényt és a próféciákat, hiszen azok a templom alapjai, amelyet három korszak alatt kellett felépíteni az emberek szívében, és az én eljövetelem bejelentése a világra? (99, 24-25)

28. Ma ismét azt mondom nektek: „Én vagyok az út, az igazság és az élet", és ha ebben az időben kerestek szavaim értelmét, abban megtaláljátok a szeretet örök törvényét, éppen azt az utat, amelyet a földön kijelöltem nektek.

29. Akkoriban sokan azt hitték, hogy Krisztus eltért az úttól és eltorzította a törvényt. Ezért harcoltak ellene és üldözték Őt. De az igazság, akárcsak a nap fénye, mindig győzedelmeskedik a sötétség felett. Most újra támadni fogják az én szavam, mert egyesek ellentmondásokat, homályosságokat és tévedéseket vélik felfedezni annak tartalmában. De fénye ismét be fog ragyogni e kor sötétségébe, és az emberiség fel fogja ismerni, hogy az út és a törvény, amelyet kinyilatkoztattam nektek, ugyanazok, mint akkoriban, és mindig azok is maradnak. (56, 69 70)

30. Ez a tanítás az örök élethez vezető út; mindenki, aki ebben a tanításban felemelő erőt és tökéletességet fedez fel, meg fogja érteni, hogyan kell azt egyesíteni azzal, amit én tanítottam nektek, amikor a földön jártam, mert lényegük ugyanaz.

31. Aki nem tudja megtalálni az igazságot, amely tanításaimban rejlik, az akár azt is állíthatja, hogy ez a tanítás nem ugyanahhoz a célhoz vezet, mint Jézus tanításai; a rossz értelmezések által elvakított vagy a vallási fanatizmus által megzavarodott lelkek nem fogják azonnal megérteni e kinyilatkoztatások igazságát. Meg kell járniuk a próbák útját, hogy megszabaduljanak a földi gondolkodásmódtól, amely megakadályozza őket abban, hogy megértsék és teljesítsék az én parancsomat, amely arra tanít titeket, hogy szeressétek egymást. (83, 42-43)

32. Hiába fogják sokan mondani, hogy ez a tanítás új, vagy hogy nincs köze azokhoz az isteni kinyilatkoztatásokhoz, amelyeket a múltban kaptatok. Biztosítalak benneteket, hogy mindaz, amit ebben az időben az emberi értelem segítségével mondtam nektek, gyökereit és alapjait abban találja, amit már az Első és a Második Időben prófétai módon hirdettek nektek.

33. Azonban az a zavar, amelyről beszélek nektek, abból fog származni, hogy azok, akik azokat a kinyilatkoztatásokat értelmezték, rákényszerítették az emberekre a magyarázataikat, és ezek részben helytállóak, részben pedig tévesek voltak. Ez azért is fog megtörténni, mert az én tanításaim szellemi fényét eltitkolták az emberek elől, és néha hamisított formában adták

át. Ezért ma, amikor eljött az idő, hogy a fényem kiszabadítson benneteket a tudatlanság sötétségéből, sokan tagadják, hogy ez az igazság fénye lehet, mivel véleményük szerint nem egyezik azzal, amit korábban tanítottam nektek.

34. Biztosítalak benneteket, hogy egyetlen szavam sem vész el, és hogy a mai emberek meg fogják tudni, mit mondtam nektek valójában a múltban. Amikor a világ megismeri a spiritizmust, azt fogja mondani: „Valóban, mindezt Jézus már elmondta!”

35. Valóban, már mindent elmondtam nektek, még ha a kinyilatkoztatott igazságok közül sokról csak az alapvető elveket hirdettem is nektek. Azért hagytam ezeket rátok, hogy fokozatosan megtanuljátok megérteni őket, mert abban az időben az emberiség még nem volt képes megérteni mindazt, amit most teljes mértékben megmutatok nektek. (155, 24-27)

A Harmadik Idő

36. Ez a „Harmadik Idő”, amelyben azt a leckét tanítottam nektek, amelynek célja az emberiség szellemi egyesítése. Mert az az akaratom, hogy a nyelvek, a fajok és a különböző ideológiák ne legyenek többé akadályai az egyesülésüknek. A szellemi esszencia, amelyből teremtettem a szellemet, ugyanaz, amellyel mindannyian rendelkeztek, és az anyagok, amelyekből az emberek ereiben áramló vér áll, mindenkiben ugyanazok. Ezért mindannyian egyenlőek vagytok és méltók hozzám, és mindannyiótokért újra eljöttem. (95, 9)

37. Az emberi életben bekövetkező változások olyan nagyok lesznek, hogy számotokra úgy fog tűnni, mintha egy világ véget érne, és egy másik születne.

38. Ahogyan minden időkben az emberi élet korszakokra vagy korszakokra volt felosztva, és mindegyik korszak valami különlegességgel tűnt ki – legyen az felfedezései, az általa kapott isteni kinyilatkoztatások, a szépség iránti érzékenységének kibontakozása, amit az ember „művészetnek” nevez, vagy tudománya – úgy a most kezdődő korszak, az a korszak, amely máris új hajnalhasadásként tör elő, a szellemi adottságok kibontakozásával fog jellemezni – azzal a lényeteknek az oldalával, amelyet ápolnotok kellett volna, hogy megkíméljétek magatokat oly sok gonosztól, amit azonban mindig későbbre halasztottatok.

39. Nem hiszitek, hogy az emberi élet teljesen megváltozhat, ha fejleszti a szellemiséget, kibontakoztatja a szellemi adottságokat, és érvényre juttatja azt a törvényt, amelyet ezen a világon a lelkiismeret diktál?

40. Hamarosan minden nép meg fogja érteni, hogy Isten minden korszakban szólt hozzájuk, hogy az isteni kinyilatkoztatások voltak azok a létrák, amelyeket az Úr leeresztett

az emberekhez, hogy azok feljuthassanak hozzá.

41. Ezt az új korszakot egyesek a fény korszakának, mások a Szentlélek korszakának, megint mások pedig az igazság korszakának fogják nevezni. De én azt mondom nektek, hogy ez a lelki felemelkedés, a szellemi megújulás, a visszaszerzés korszaka lesz.

42. Ez az a korszak, amelyet már régóta szerettem volna, hogy az ember szívében éljen, és amelyet ő maga folyamatosan harcolt és rombolt le — egy korszak, amelynek fényességét mindenki látja, és amelynek fényében az Úr minden gyermeke egyesül: nem egy olyan vallási közösségbe, amelyik az egyiket befogadja, a másikat pedig elutasítja, amelyik a saját igazságát hirdeti, másokét pedig tagadja, amelyik méltatlan fegyvereket használ, hogy érvényesüljön, vagy amelyik sötétséget ad a fény helyett. (135, 53-54, 57-59)

43. Ez a „harmadik korszak”, amelyben az emberi léleknek meg kell szabadulnia a materializmus láncaitól. Ez a világnézetek közötti küzdelmet fogja magával hozni, amely hevesebb lesz, mint amit az emberiség történelme eddig ismert.

44. A romlottság, az önzés, a gőg, a bűn, a hazugság és minden, ami beárnyékolta az életeteket, mint összetört bálványok, azok lábához fognak hullani, akik imádták őket, hogy helyet adjanak az alázatnak. (295, 64-65)

A hét üdvösségtörténeti korszak

45. A világon a szellemi fejlődés ezen szakaszainak elsőjét Ábel képviseli, az Atya első szolgája, aki égőáldozatot mutatott be Istennek. Ő az áldozat szimbóluma. Az irigység ellene fordult.

46. A második szakaszt Noé képviseli. Ő a hit szimbóluma. Isteni ihletés alapján építette a bárkát, és az embereket vezette be abba, hogy megmentse őket. Ellene fordult a tömeg kétkedésével, gúnyolódásával és pogány gondolkodásmódjával. De Noé hátrahagyta a hit magvát.

47. A harmadik korszakot Jákób szimbolizálja. Ő testesíti meg az erőt, ő Izrael, az Erős. Lelkileg meglátta a mennyei létrát, amelyen mindannyian fel fogtok lépni, hogy „a Teremtő jobbjára üljetek”. Ellene emelkedett fel az Úr angyala, hogy próbára tegye erejét és kitartását.

48. A negyediket Mózes szimbolizálja, ő testesíti meg a törvényt. Ő mutatja a táblákat, amelyekre az minden idők emberei számára le van írva. Ő volt az, aki mérhetetlen hitével felszabadította a népet, hogy az üdvösség útján elvezesse az Ígéret Földjére. Ő a törvény szimbóluma.

49. Az ötödik korszakot Jézus, „az Isteni Ige”, a „Szeplőtelen Bárány” képviseli, aki minden időkben szólt hozzátok, és továbbra is szólni fog hozzátok. Ő a szeretet, amelyért emberré lett, hogy az emberek világában éljen. Ő átélte annak fájdalmát, megmutatta az

emberiségnek az áldozat, a szeretet és az irgalom útját, amelyen el kell érnie minden bűnének megváltását. Mesterként jött, hogy megtanítsa, hogyan kell egyszerű körülményekből származva is a szeretetben élni, az önfeláldozásig eljutni, és szeretve, megbocsátva és áldva meghalni. Ő testesíti meg az ötödik szakaszt, és szimbóluma a szeretet.

50. A hatodik korszakot Illés képviseli. Ő a Szentlélek szimbóluma. „Tűzszekerén" érkezik, és elhozza a fényt minden nemzethez és minden világhoz, amelyek nektek ismeretlenek, de Nekem ismertek, mert Én vagyok minden világ és minden teremtmény Atyja. Ez az a szakasz, amelyben jelenleg éltek – Illés szakasza. Az ő fénye az, amely megvilágít benneteket. Ő azoknak a tanításoknak a képviselője, amelyek rejtve voltak, és ebben az időben kinyilatkoztatnak az embereknek.

51. A hetedik korszakot maga az Atya testesíti meg. Ez a végcél, a fejlődés csúcspontja. Ebben van a kegyelem ideje, a hetedik pecsét.

52. Ezzel megoldódott a Hét Pecsét titka. Ez az oka annak, hogy azt mondom nektek, hogy a jelenlegi korszak a hatodik pecsétet tartalmazza. Mert öt közülük már elmúlt, a hatodik most megoldódott, és a hetedik még zárva marad, tartalma még nem jött el, még nem jött el az ideje, hogy ez a szakasz eljusson hozzátok. Amikor eljön, kegyelem, tökéletesség és béke fog uralkodni. De hogy eljussatok oda – hány könnyet kell még az embernek hullajtania, hogy megtisztítsa a lelkét! (161, 54-61)

53. A Hét Pecsét könyve az életetek története, a földi fejlődésetek története, minden küzdelmével, szenvedésével, vitájával, és végül a jó és az igazságosság, a szeretet és a szellemiség győzelmével a materializmus szenvedélyei felett.

54. Higgyetek igazán abban, hogy minden egy szellemi és örök célra irányul, hogy minden leckének megadhassátok a neki járó helyet.

55. Amíg a Hatodik Pecsét fénye megvilágít benneteket, ez a viták, az önmegtartóztatás és a megtisztulás ideje lesz; de ha ez az idő elmúlik, elértetek egy új korszakot, amelyben a Hetedik Pecsét új kinyilatkoztatásokat hoz majd nektek. Milyen elégedett és boldog lesz annak a lelke, akit tiszta és felkészültnek találtak, amikor fogadja az új időt. Amíg a hatodik pecsét megvilágít benneteket, a test és a lélek megtisztul. (13, 53-55)

56. A mennyben lepecsételt könyv a hatodik fejezetben megnyílt. Ez a Hét Pecsét könyve, amely bölcsességet és ítéletet tartalmaz, és irántatok érzett szeretetem miatt lett felnyitva, hogy kinyilatkoztassa nektek mély tanításait.

57. Az ember öt korszakon át élt a Földön, a Szentlélek isteni leheletének bátorítására. Ennek ellenére nem fogta fel az élet szellemi értelmét, létezésének célját, rendeltetését és lényének

lényegét. Minden áthatolhatatlan rejtély volt az elméje és a lelke számára egyaránt, egy lezárt könyv, amelynek tartalmát nem tudta megfejteni.

58. Homályosan sejtette a szellemi életet, de anélkül, hogy valóban ismerte volna a fejlődés lépcsőfokait, amelyek az lényeket közelebb viszik Istenhez. Nem ismerte a földi életében betöltendő nagyon magas rendű küldetését, sem azokat az erényeket és adottságokat, amelyek szelleméhez tartoznak, hogy győzedelmeskedjen a küzdelmekben, felülemelkedjen az emberi szenvedéseken, és lelkileg tökéletesedjen, hogy az Örök Fényben lakozhasson.

59. Szükséges volt, hogy az isteni könyv kinyíljon, és az emberek megismerjék tartalmát, hogy kiszabadulhassanak a tudatlanság sötétségéből, amely a világon létező minden gonosz forrása. Ki tudta volna kinyitni ezt a könyvet? Talán a teológus, a tudós vagy a filozófus? Nem, senki, még az igaz lelkek sem tudták volna nektek kinyilatkoztatni a tartalmát, mert amit a könyv őrzött, az Isten bölcsessége volt.

60. Csak Krisztus, „az Ige”, Ő egyedül, az Isteni Szeretet tudta ezt megtenni; de még akkor is várni kellett, amíg az emberek képesek lesznek befogadni az isteni üzenetet anélkül, hogy elvakítaná őket szellemi jelenlétem ragyogása. Így az emberiségnek öt szakaszon kellett átmennie a próbák, a tanítások, a tapasztalatok és a fejlődés útján, hogy elérje azt a megfelelő fejlettséget, amely lehetővé tenné számára, hogy megismerje a „ ” titkait, amelyeket Isten bölcsességének könyve őrzött az emberek számára.

61. Isten törvénye, Krisztus által adott isteni szava, valamint a próféták, hírnökök és követeinek minden üzenete volt az a mag, amely fenntartotta az emberiség hitét egy isteni ígéretben, amely mindig fényt, üdvösséget és igazságosságot hirdetett minden ember számára.

62. Eljött a Nagy Kinyilatkoztatás várt ideje, amelyen keresztül meg fogjátok érteni mindazt, amit az idők során kinyilatkoztattam nektek, és meg fogjátok tudni, ki az Atyátok, kik vagytok ti magatok, és mi az oka a létezéseteknek.

63. Eljött az az idő, amikor a lelki fejlődésetek, az átélt próbák és a megszerzett tapasztalatok alapján a Szellememtől a tiétekbe átvehetitek a bölcsesség fényét, amelyet kincstáraimban őrzök, várva, hogy felkészüljetek rá. És mivel az emberiség elérte a szükséges fejlettségi szintet ahhoz, hogy fogadja az üzenetemet, elküldtem neki a fényem első sugárát, amely ez itt, és amely elragadtatásba ejtette azokat a műveletlen és egyszerű embereket, akik hangszóróimként szolgálnak.

64. Ez a fénysugár csupán előkészítő jellegű volt, olyan, mint a hajnal fénye, amikor bejelenti az új napot. Később fényem teljes

mértékben eljut hozzátok, megvilágítja létezéseteket, és eltünteti a tudatlanság, a bűn és a nyomorúság utolsó árnyékát is.

65. Ez az idő, amelynek hajnalát a végtelenben csodáljátok, az emberiség szellemi életében beköszöntő hatodik korszak – a fény, a kinyilatkoztatások, a régi próféciák és az elfeledett ígéretek beteljesülésének korszaka. Ez a hatodik pecsét, amely feloldásakor bölcsességét árasztja lelketekbe, igazságosság, felvilágosítás és kinyilatkoztatás teli üzenetben. (269, 10-18)

66. Tanítványok, azt akarom, hogy szívetek erényei legyenek azok a ruhák, amelyek lelketek meztelenségét eltakarják. Így szól hozzátok a Vigasztaló Szellem, akit a „Második Időben" ígértek.

67. Az Atya már előre tudta a fájdalmat és a megpróbáltatásokat, amelyek az emberiséget nyomni fogják, és azt a romlás mértékét, amelyet az emberek elérni fognak. A Vigasztaló eljövetele számotokra a hatodik pecsét feloldását jelenti, vagyis az emberiség fejlődésének egy új szakaszának kezdetét. Ettől a pillanattól kezdve minden emberre isteni ítélet lép érvénybe; minden életet, minden cselekedetet, minden lépést szigorúan megítélnek. Ez egy korszak vége, nem az élet vége.

68. Ez a bűn korszakának vége, és szükséges, hogy Isten könyvének hatodik pecsétjének teljes tartalma kiáradjon a lelkekre, és kiragadja őket letargiájukból, hogy az ember felálljon, és megtapasztalja lelke harmóniáját az egész teremtéssel, és felkészüljön arra az időre, amikor a Bárány feloldja a hetedik pecsétet, amely a szenvedés kehelyének utolsó cseppjeit hozza, de az igazság, a szeretet és az isteni igazságosság diadalát is. (107, 17-19)

69. Azt akarom, hogy az emberiség felkészüljön ebben az időben, hogy amikor az utolsó pecsét feloldódik, az emberek tudatára jusson ennek, és siessenek meghallgatni és megérteni az új kinyilatkoztatások tartalmát. Azt akarom, hogy a nemzetek és a népek megerősödjenek, hogy ellenálljanak azoknak a napoknak a szenvedéseinek.

70. Boldognak fogom nevezni azokat, akik képesek átvészelni azoknak az időknek a megpróbáltatásait, és jutalmat adok nekik kitartásukért és hitükért az én hatalmamban, azzal, hogy őket hagyom meg egy új emberiség ősének. (111, 10-11)

71. Amikor a hetedik pecsét a hat másik mellett lezárul, az a könyv is lezárva marad, amely Isten ítélete volt az emberek cselekedeteiről, az elsőtől az utolsóig. Akkor az Úr megnyit egy új, üres könyvet, hogy abba feljegyezze a halottak feltámadását, az elnyomottak felszabadítását, a bűnösök megújulását és a jó győzelmét a gonosz felett. (107, 20)

39. fejezet – A földi és a szellemi Izrael

Izrael történelmi küldetése, kudarca

1. Bizony, mondom nektek, ha az emberek betartották volna azt a törvényt, amelyre belső lelkiismeretük figyelmeztette őket, nem lett volna szükség arra, hogy vezetőket vagy prófétákat küldjünk nektek; és nem lett volna szükség arra sem, hogy Urunk lejöjjön hozzátok, és hogy még az „Első Időben" is kőbe véssem a törvényemet, és hogy emberré váljak, és emberként meghaljak a kereszten a „Második Időben".

2. Amikor egy népet felneveltem és kegyelmi ajándékokkal halmoztam el, azt nem azért tettem, hogy az felmagasztalja magát és másokat megalázzon, hanem azért, hogy példaként szolgáljon az igaz Isten iránti alázatosságra és az emberek közötti testvériségre.

3. Kiválasztottam ezt a népet, hogy az én akaratom eszköze legyen a földön, és kinyilatkoztatásaim hírvivője, hogy mindenkit meghívjon az én törvényem szerint élni, és így végül az egész emberiség egyetlen néppé váljon az Úr előtt.

4. Ez a nép sokat szenvedett – noha a kiválasztott volt –, mert azt hitte, hogy az örökség csak neki szól, hogy az ő Istene nem lehet az pogányok Istene is, mert a többi népet idegennek tekintette, és nem engedte őket részesülni abban, amit az Atya rá bízott. Csak ezért választottam el egy időre a többi néptől, hogy ne fertőződjön meg a romlottsággal és a materializmussal.

5. De amikor önzésében elzárkózott, és azt hitte, nagy és erős, bebizonyítottam neki, hogy hatalma és nagysága csalóka volt, és megengedtem, hogy más nemzetek lerohanják és rabságba vezessék. Királyok, fáraók és császárok voltak az urai, bár én felajánlottam nekik, hogy én legyek az uruk.

6. Az Atya végtelen szeretetében újra megnyilvánult népe előtt, hogy szabadságot adjon neki, és emlékeztesse küldetésére – és a mai korban jövök, hogy átadjam neki a szeretetről szóló tanításaimat; de csak az én tekintetem képes felfedezni az emberiség között Izráel gyermekeit, akiket hívok és gyűjtök össze, hogy megkapják a Szentlélek fényét.

7. Megnyilvánultam a szellemetek előtt, mert már rég elmúlt az az idő, amikor a természeten keresztül és olyan anyagi megnyilvánulások révén szóltam hozzátok, amelyeket ti csodáknak neveztetek. Ma már a szellemetekben is érezhettek engem, ugyanúgy, mint a szívetek legmélyén.

8. Ebben az időben nem Palesztina volt a kinyilatkoztatásom tanúja; mert nem egy meghatározott helyet keresek, hanem a lelketeket. A „szellem szerinti Izráel népét" keresem, nem a vér szerinti népet — azt a népet, amely rendelkezik a

szellemi maggal, amelyet az idők folyamán az én irgalmasságom által kapott. (63, 64, 69)

A zsidó nép felosztása földi és szellemi beállítottságúakra

9. Szükséges volt, hogy az Atya távozása után (Jézusban) elvegye népe kezéből azt a földet, amelyet már őseiknek is rábíztak.

10. Az egyik csoporttól vezeklésként, a másiktól pedig jutalomként vettem el; mert azt a Kánaán földet, azt a kedves, múltkori Palesztinát, én csak a szellem számára készítettem el, mint az igazi Ígéret Földjének képmását. Amikor a néptől elvették azokat a birtokokat, a materialista beállítottságú zsidó hontalanul maradt a földön; de a másik rész – a hűségesek, akik mindig érezték jelenlétemet – hűségesek maradtak akaratomhoz, anélkül, hogy fájdalmat éreztek volna amiatt, hogy elvesztették a múlt idők örökségét, mert tudták, hogy az Atya új kegyelmét bízták rájuk: az Ő Igéjének, az Isteni Igének, áldozatának, vérének örökségét.

11. A mai korban, amikor népem, Izrael már a „Harmadik Korban" él, még mindig két csoportra osztva látom: az egyik materializálódott, meggazdagodott a föld javai által, mint önkényes jóvátételként, amely hatalmával még a világ alapjait is megremegteti, mert erejét, tehetségét, az Atya által lelkére árasztott kegyelmi ajándékokat saját maga, ambíciója és nagysága szolgálatába állította.

12. Nézzétek, hogyan adott az a nép a materializmusának határain belül is bizonyítékot az erejéről a tudományában, az akaratában, az intelligenciájában. A szíve mélyén őrzi a haragját a korábbi éhínségek, a rabszolgaságok, a megaláztatások miatt; mégis ma erősen és büszkén emelkedik fel, hogy más népeket megalázzon, hatalmával megfélemlítse őket, hogy uralkodjon rajtuk. Ma ő maga a jóllakott, és elégedettséggel tekint a millió éhezőre és a rabszolgák nagy tömegére – az aranyuk, hatalmuk, tudományuk és hírnévvágyuk rabszolgáira.

13. De látom népem másik részét is, a kitartókat és a hűségeseket – azokat, akik mindig képesek voltak érezni jelenlétemet, akik mindig felismerték érkezésemet az emberek közé, akik hittek kinyilatkoztatásaimban, és akik mindennek ellenére engedelmesek voltak hozzám, és teljesítették megbízásaimat.

14. Ez a másik rész nem csak ti vagytok, akik ebben az időben tanúi voltatok az én kinyilatkoztatásomnak az ember értelmi képességein keresztül; mert Izrael szellemi népének egy része az egész földgömbön szétszóródott, és ott, ahol éppen tartózkodik, mindenki megkapja gondoskodó szeretetemet, érezni fogja jelenlétemet, táplálkozik kenyeremből, és vár engem,

anélkül, hogy tudná, honnan jövök, vagy milyen módon, de vár engem.

15. De azok, akik nagyon is jól tudják, hogyan jöttem, hogyan nyilvánítottam ki magam – azok, akik felkészültek a jövő időkre, ti vagytok, akik a 144 000-nek egy részét képezitek, akiket én választottam ki annak a népnek a tizenkét törzséből – száznegyvennégyezer, akik a számos Izráel nép előtt olyanok lesznek, mint 144 000 vezér, akik a „Harmadik Idő" szellemi küzdelmében a Nagy Csatába vezetik azt.

16. Gondoljátok, hogy népem örökre megosztott marad? Bizony, mondom nektek: nem! Nektek jött a tanítás, a fény és a próbák, azoknak pedig az én igazságosságom és egyúttal a megpróbáltatások. Most nagy lépésekkel vezetem őket szellemük ébredéséhez, és bár az első pillanatban biztosan tagadni fogják harmadik eljövetelemet a világra, ahogyan a másodikat is tagadták, mondom nektek: már nem messze van megtérésük ideje. Ők a régi hagyományaik szerint élnek, de én átlátok a zsidó nép szellemén és szívén, és tudatom veletek, hogy inkább a kényelem és a szellemi kinyilatkoztatásoktól való félelem miatt ragaszkodnak hagyományaikhoz, mint saját meggyőződésükből. Fél a túlvilág megnyilvánulásaitól; de amit én javasolni fogok nekik, az a felesleges dolgokról való lemondás, az irgalom, a szeretet és az alázat gyakorlása.

17. Szembeszállnotok kell velük, és mindketten fegyverhez fogtok nyúlni: az egyikek a szóhoz, a gondolathoz, az imához és a bizonyítékokhoz; a másikok a tehetségükhöz, a hatalmukhoz, a hagyományukhoz. De én jelen leszek ebben a küzdelemben, és el fogom érni, hogy igazságosságom valóban győzzön, gondoskodni fogok arról, hogy a szellemiség diadalmaskodjon, hogy a szellem felülemelkedjen a testen, meghajlítsa és megalázza azt, és akkor eljön az izraeli törzsek megbékélése, az Úr népének egyesülése.

18. Ha az a nép egyszer felkészült – bizony, mondom nektek, akkor teljesíteni fogja feladatát, amíg be nem fejezi azt a nagy küldetést, amelyet Isten az idők kezdete óta a kiválasztott népére bízott, és amely abból áll, hogy az Úr kinyilatkoztatásainak elsőszülöttje és letéteményese legyen, hogy testvérei legidősebbjeként vezesse a többieket, megossza velük kegyelmét, és mindnyájukat az Atya jobbjára vezesse. (332, 17-21)

Izrael szellemi népe

19. Amikor az „Izráel népéről", az „Úr népéről" beszélek, azokat értem, akik szellemi küldetést hoztak magukkal a földre; azokat, akik hirdették a törvényemet, akik hirdettek rólam, akik hűségesek voltak hozzám; azokat, akik hirdették az élő Isten létezését, akik továbbadják a szeretet magját, és

akik a Fiúban felismerték az Atya jelenlétét és szavát. Ők alkotják Isten népét, ez az Izrael, az erős, a hűséges, a bölcs Izrael. Ez az én katonáim serege, akik hűek a törvényhez, az igazsághoz.

20. Azok, akik üldözték prófétaimat, akik széttépték hírnökeim szívét – azok, akik hátat fordítottak az igaz Istennek, hogy bálványok előtt hajoljanak meg – azok, akik tagadtak engem, gúnyoltak engem, és véremet és életemet követelték, nem tartoztak a kiválasztott néphez, még ha faji hovatartozásuk alapján izraelitáknak is nevezték magukat; nem tartoztak a próféták népéhez, a megvilágosodottak seregéhez, a hűséges katonákhoz. Mert „Izrael" egy szellemi név, amelyet jogtalanul használtak egy faj uralmára.

21. Tudnotok kell azt is, hogy mindenki, aki vágyik arra, hogy népemhez tartozzon, elérheti ezt szeretetével, irgalmával, buzgalmával és törvénytiszteletével.

22. Népemnek nincsenek meghatározott országai vagy városai a világon, népem nem egy faj, hanem minden fajban, minden ember között jelen van. Ez az itt lévő embercsoport, amely hallgatja az én szavam és fogadja az új kinyilatkoztatásokat, csak népem egy része. Egy másik része szétszórva él a földön, és egy további, a legnagyobb része a szellemi világban él.

23. Ez az én népem, amely ismer engem és szeret engem, amely engedelmeskedik nekem és követ engem. (159, 55-59)

24. Ma azt mondom nektek: Hol van a népem? Hol van az, amely bölcs a megpróbáltatásokban, bátor a csatákban és állhatatos a nehézségekben? Szétszóródott a világon. De hangommal felkelésre késztetem, és szellemileg egyesítem, hogy minden nép előtt járjon. De azt mondom nektek, hogy ma minden fajból származó emberek fogják alkotni, akik megértik, miben áll az a szövetség, amelyet minden embertől elvárok.

25. Ennek a népnek bátornak és harcosnak kell lennie, de nem lehetnek testvérgyilkos fegyverei, sem harci szekerei, és nem énekelhet pusztító dalokat. Zászlaja a béke, kardja az igazság, pajzsa pedig a szeretet legyen.

26. Senki sem fogja tudni kideríteni, hol van ez a nép: mindenütt ott van. Ellenségei megpróbálják majd megsemmisíteni, de nem fogják tudni, mert sehol sem találják meg fizikailag egyesülve, mivel egysége, rendje és harmóniája szellemi természetű lesz. (157, 48–50)

27. Ebben az időben az igazi Izrael szelleme mindenütt hat. Ezek azok a lelkek, akik érzik jelenlétemet, akik várják eljövetelemet, akik bíznak igazságosságomban.

28. Ha ezek a szavak más helyekre is eljutnak, sokan gúnyolódni fognak rajtuk; de mondom nektek, jobb lenne nekik, ha nem tennék őket gúny tárgyává, mert eljön az óra, amikor felébrednek mély álmukból,

és rájönnek, hogy ők is Isten népének gyermekei.

29. Azok a tömegek itt, akik ma hallgatnak rám, tévedésbe eshetnek, ha nem tanulmányozzák az én szavam, és ha nem szabadulnak meg földi, anyagi gondolkodásmódjuktól. Ugyanaz a sors érheti őket, mint az ókori izraelitákat, akik hallották az Úr hangját, megkapták a törvényt és prófétáik voltak, ezért végül azt hitték, hogy ők az egyetlen Isten által szeretett nép – egy súlyos tévedés, amelyből a nagy csapások, a megaláztatás, a száműzetés és a fogság szabadította meg őket.

30. Tudnotok kell, hogy a szeretetem nem oszthat titeket fel faji vagy vallási meggyőződés szerint, és hogy amikor „népemről" beszélek, azt csak azért teszem, mert már a legkorábbi idők óta készítek elő lelkeket, akiket a Földre küldök, hogy fényükkel megvilágítsák az emberiség útját.

31. Ők voltak az örök vándorok, akik különböző nemzetekben éltek és sok megpróbáltatáson mentek keresztül. Ebben az időben rájöttek, hogy az emberi törvények igazságtalanok, hogy az emberi érzelemnyilvánítások nem őszinték, és hogy az emberek lelkében nyugtalanság uralkodik. (103, 10-14)

32. Isten népe ismét megjelenik az emberiség között – nem egy fajban megtestesült nép, hanem nagy számú, az én tanítványaimból álló sereg, akiknél nem a vér, a faj vagy a nyelv a döntő, hanem a szellem.

33. Ez a nép nem fogja magát arra korlátozni, hogy tanításomat írások révén terjessze. Ahhoz, hogy a szavaknak élete legyen, azokat élni kell. Ez a nép nem csupán írások és könyvek terjesztője lesz, hanem példák és tettek terjesztője is.

34. Ma megszabadítalak benneteket minden felesleges, tisztátalan és téves dologtól, hogy bevezesselek benneteket egy egyszerű és tiszta életbe, amelyen keresztül lelketek felemelkedhet, és amelyről cselekedeteitek tanúskodnak.

35. Amikor eljön az idő, bemutatom népemet az emberiségnek, és sem a Mester nem fog szégyellni tanítványait, sem a tanítványok nem fogják tagadni Mesterüket. Ez az időpont egybe fog esni a világnézetek háborújával, amelyből, mint egy leheletnyi béke, mint egy fénysugár, a spiritualizmus fog előtörni. (292, 28-31)

36. Népem növekszik, szaporodik, nemcsak a földön, hanem a szellemi világban is. Azok között a szellemi seregek között vannak azok, akiket vérkapcsolat kötött hozzátok, legyenek azok szüleitek, testvéreitek vagy gyermekeitek.

37. Ne csodálkozzatok, ha azt mondom nektek, hogy népem olyan számos, hogy a földnek nincs elég helye számára, és hogy még sokkal nagyobb lesz. Ha egyszer egyesítettem őket, és egyetlen gyermekem sem hiányzik többé, a végtelenséget kapják majd otthonul,

azt a fény és kegyelem szféráját, amelynek nincs vége.

38. Itt a földön csak felkészítelek benneteket, tanításomon keresztül megadom nektek a szükséges utasításokat, hogy tudjátok, hogyan közeledhettek ahhoz az élethez. Ez az emberiség csak egy része Isten népének. Szükséges, hogy mindannyian ismerjék ezeket a felvilágosításokat, hogy életüket a tökéletesség eszménye felé irányítsák.

39. Ez az isteni üzenet, amely az én szavam, az emberi szószóló ajkain keresztül elhangzott, az én akaratom szerint el kell, hogy jusson minden emberhez. Szavam az a harang, amely a világot hívja, lényege izgalomba hozza a népeket és felébreszti őket, hogy elgondolkodjanak a szellemiségről, a lélek e földi élet utáni rendeltetéséről. (100, 35-37)

A 144 000 kiválasztott és megjelölt

40. Hogy művemet terjesszem ebben a „Harmadik Időben", a nagy tömegek közül 144 000 lelket választottam ki, és megjelöltem őket az Isteni Fény csókjával – nem Júdás csókjával, sem olyan szövetség pecsétjével, amely veszélybe sodorja a lelketeket. Az én jelem az a jel, amelyet a Szentlélek helyez el a kiválasztottaiba, hogy ebben a „harmadik időben" nagy küldetést teljesítsenek.

41. Aki ezt a jelet viseli, nem mentes a veszélyektől – éppen ellenkezőleg, több kísértésnek és próbának lesz kitéve, mint a többiek. Emlékezzetek mind a tizenkettőre, akiket a „Második Időben" választottam ki, és megerősítitek, amit most mondok nektek. Közöttük voltak pillanatok, amikor kételkedtek, gyengék voltak, zavarodottak, és volt köztük olyan is, aki elárult engem azzal, hogy egy csókkal átadott a hóhéraimnak.

42. Hogyan ne kellene a jelen kor kiválasztottjainak virrasztaniuk és imádkozniuk, hogy ne essenek kísértésbe! De bizony, mondom nektek, mégis lesznek árulók a száznegyvennégyezer között.

43. A jel feladatot, megbízatást és felelősséget jelent Isten iránt. Nem garancia a kísértések vagy a betegségek ellen; mert ha így lenne – milyen érdemük lenne akkor a kiválasztottaimnak? Milyen erőfeszítést tenne a lelketek, hogy hűek maradjatok az én szavamhoz?

44. Így szólok hozzátok, mert sok szív van ebben a népben, amelyek szeretnének azok közé tartozni, akiket kiválasztottam. De láttam, hogy az emberiségnek az általam a jel révén megadott ajándékokkal való szolgálatára irányuló vágyat még inkább felülmúlja az a kívánság, hogy biztonságban érezzék magukat, vagy a hiúság, ami arra készteti őket, hogy kérjenek tőlem, hogy hívjam el őket. Ezeket a tanítványaimat próbára fogom tenni, és akkor maguk is meggyőződnek arról, hogy szavam nem alaptalan.

45. A jel az a láthatatlan jel, amelyen keresztül az teljesítheti feladatát, aki szeretettel, tisztelettel, buzgósággal és alázatossággal viseli. Akkor meg fogja állapítani, hogy a jel egy isteni kegyelem, amely a fájdalom felett tartja, amely a nagy próbákban megvilágosítja, amely mély felismeréseket tár fel előtte, és amely bárhová is akar, megnyitja előtte az utat, amelyen a lélek továbbhalad.

46. A jel olyan, mint egy láncszem, amely összeköti azt, aki birtokolja, a szellemi világgal; ez az eszköz arra, hogy a szellemi világ gondolatai és szavai megnyilvánuljanak a ti világotokban, ezért mondom nektek, hogy a megjelölt az én követe, az én hírnököm és eszközöm.

47. Nagy a megjelölt feladata és felelőssége az én művem iránt. De nem egyedül jár az útján, az ő oldalán mindig ott van a védőangyal, aki őrzi, vezeti, inspirálja és bátorítja.

48. Milyen erős volt az, aki szeretettel tudott kapaszkodni a keresztjébe, és milyen kemény és keserű volt az út annak a kiválasztottnak, aki nem volt hajlandó a „Harmadik Időben" viselni a kiválasztott isteni jelét.

49. Azt mondom mindazoknak, akik hallgatnak rám, hogy tanuljanak ébren lenni és imádkozni, szeretettel hordozni a keresztjüket, és igazságosan és engedelmesen cselekedni, hogy ez az élet, amely lelketek számára a legfényesebb reinkarnációt jelenti, ne legyen eredménytelen, és később ne kelljen sírniuk az elvesztegetett idő és a kihasználatlan képességek miatt.

50. Gondolkodjatok el mindannyian ezen a tanításon, legyetek megjelölve vagy sem, mert mindannyiótoknak van egy feladatotok, amelyet az én művemben kell teljesítenetek. (306, 3-4, 7-12)

51. Nagyon sok a „szellem szerinti Izráel törzse". Mindegyikből tizenkétezeret választok ki, és megjelölöm őket a homlokukon. De az „Izráel népe" nem korlátozódik 144 000-re. A kiválasztott nép mérhetetlenül nagy.

52. A Mester a „Második Időben" azt tanította nektek, hogy sokan tartoznak a hívottak közé, és kevesen a kiválasztottak közé; de az egész „Izráel népe" elhívott, és közülük 144 000-et megjelölök. Mindannyiukba békét, szellemiséget és a szellemről szellemre való párbeszéd kezdetét helyezem el. (312, 7-8)

53. Én vagyok az Egyetemes Atya, szeretetem minden szívbe leereszkedik. Eljöttem a föld minden népéhez. De ha ezt a mexikói nemzetet választottam ki arra, hogy szavam és kinyilatkoztatásaim teljes bőségben áradjanak rájuk, az azért történt, mert alázatosnak találtam őket, mert erényeket fedeztem fel lakóikban, és beléjük inkarnáltattam az „Izráel népe" lelkeit.

54. De nem mindenki tartozik ehhez a nemzethez, nem mindenki inkarnálódott. A világ minden táján még szétszórva vannak azok a lelkek, akik a kiválasztottak közé tartoznak. Megjelöltem őket, megnyitottam a szemüket, érzékennyé tettem a szívüket, és lélektől lélekig beszélnek velem. (341, 25)

55. Az emberiség között él a 144 000 általam megjelölt közül egy rész. Ezek az én szolgáim szétszóródtak a világon, és teljesítik feladatukat, imádkoznak a békéért, és az emberek testvériségére törekednek. Nem ismerik egymást, de teljesítik rendeltetésüket, hogy megvilágítsák embertársaik útját – egyesek intuitív módon, mások e kinyilatkoztatás által megvilágosodva.

56. Ezek közül, akiket az én szeretetem jelölt meg, vannak egyszerű emberek, de vannak olyanok is, akik a világban tekintélynek örvendenek. Csak életük szellemiségén, cselekedeteiken, gondolkodásmódjukon és az isteni kinyilatkoztatások megértésén lehet őket felismerni. Nem bálványimádók, nem álszentek, sem pedig könnyelműek. Úgy tűnik, mintha nem gyakorolnának vallást, és mégis létezik egy belső istentisztelet szellemük és Uruk szelleme között.

57. A Szentlélek fényével megjelöltek olyanok, mint a mentőcsónakok: őrök, tanácsadók és védőbástyák. Lelkükbe fényt, békét, erőt, gyógyító balzsamot, kulcsokat adtam, amelyek titokban kinyitják a legnehezebben nyitható ajtókat, valamint „fegyvereket”, hogy leküzdjék azokat az akadályokat, amelyek mások számára leküzdhetetlenek. Nincs szükségük világi címekre ahhoz, hogy felismerjék képességeiket. Nem ismerik a tudományokat, és mégis „orvosok”; nem ismerik a törvényeket, és mégis tanácsadók; földi javakban szegények, és mégis sok jót tehetnek életútjuk során.

58. Ezen emberek tömegei között, akik idejöttek, hogy meghallgassák az én szavam, sokan csak a megbízatásuk megerősítésére jöttek el. Mert nem a Földön kapták meg a szellemi ajándékokat, és nem itt kapták meg a megbízatást. Bizony, mondom nektek, a fény, amely minden lélekben megvan, az az, amelyet hosszú fejlődési útjuk során maguknak szereztek meg. (111, 18-21)

59. Az emberiség hívővé válik, művem elterjed a földkörön. A 144 000 megjelölttel kezdem, akik a hit- és világnézeti viták idején engedelmesen, szeretettel és odaadással fognak küzdeni. Ezen a csatatéren olyanok lesznek, mint egy láncszem, amely a világnak nem a rabszolgaság láncát, hanem a szabadság és a testvériség által jellemzett szellemi szövetséget kínálja. Ezek a katonák nem lesznek egyedül, szellemi világom kísérni és védeni fogja őket. Csodákat fognak

véghezvinni útjuk során, és így tanúskodnak majd igazságomról. (137, 9)

40. fejezet – A jó és a gonosz erői

A jó és a gonosz eredete

1. Amikor az Atya teremtett benneteket, a mennyei létra első fokára állított benneteket, hogy lehetőségetek legyen igazán megismerni és megérteni Teremtőtöket, miközben ezt az utat járjátok be. De milyen kevesen kezdték el a felfelé vezető fejlődési utat, amikor elhagyták az első fokát! A legtöbben összefogtak engedetlenségükben és makacságukban, rosszul használták fel a szabadság ajándékát, és nem hallgattak a lelkiismeret hangjára; hagyták, hogy az anyag uralkodjon rajtuk, és így kisugárzásaikkal létrehoztak egy erőt – a gonoszét –, és kiástak egy szakadékot, amelybe befolyásuk révén magukkal kellett rántaniuk testvéreiket, akik véres küzdelmet kezdtek gyengeségeik és romlottságuk, valamint a felemelkedés és a tisztaság iránti vágyuk között. (35, 38)

2. Az eredendő bűn nem a férfi és a nő egyesüléséből származik. Én, a Teremtő, rendeltem el ezt az egyesülést, amikor mindkettőjüknek azt mondtam: „Szaporodjatok és sokasodjatok.” Ez volt az első törvény. A bűn abban rejlett, hogy az emberek visszaéltek az akarat szabadságának ajándékával. (99, 62)

3. A „test” fél a lélekkel való küzdelemtől, és utat keres, hogy a világ örömeivel kísértésbe vezesse azt, hogy megakadályozza felszabadulását, vagy legalábbis késleltesse azt. Lássátok, hogyan hordozza az ember magában saját kísértőjét! Ezért mondtam, hogy ha legyőzi önmagát, megnyerte a csatát. (97, 37)

4. Ebben az időben, amikor még a levegő, a föld és a víz is meg van mérgezve az emberek gonosz cselekedetei által – milyen kevesen vannak azok, akik nem hagyják magukat megfertőzni a gonosztól vagy a sötétségtől! (144, 44)

5. Az emberiség panasza eljut hozzám; a gyermekek, a fiatalok, az érett korú férfiak és nők, valamint az idősek félelme felcsap. Ez az igazságosságot követelő kiáltás, a békéért és irgalomért szóló könyörgő kérés, amely a szellemtől származik. Mert a szeretet magja ezen a világon elromlott, és tudjátok-e, hol van most a szeretet? Az emberi szív legmélyén, olyan mélyen, hogy az ember nem képes felfedezni, mert a gyűlölet, a hatalomvágy, a tudomány és a hiúság elnyomta a magot, és nincs sem szellemiség, sem irgalom. A szenvedés kehelye egyre telebb lesz, és a világ az utolsó cseppig kiissza. (218, 12)

6. Oltártól oltárig, szertartástól szertartásig és szektától szektáig vándorolnak az emberek az élet

kenyerének vágyában, anélkül, hogy megtalálnák, és a csalódásból istenkáromlók lesznek, céltalan utakra térnek, és Isten és törvény nélkül élnek.

7. De gondold meg, nép, hogy közöttük vannak a nagy lelkek, hogy közöttük felfedezem a prófétákat és a Szentlélek tanítványait! (217, 49)

8. A felekezetekben az emberek elismerik a gonosz hatalmát, és emberi alakban személyesítették meg. Hatalmas birodalmat ismernek el neki, és különböző neveket adtak neki. Az emberek félnek, ha közelnek érzik őt, anélkül, hogy megértenék, hogy a kísértés a szenvedélyekben, a gyengeségekben gyökerezik, hogy az ember belsejében mind a jó, mind a gonosz megmozdul.

9. A gonosz ebben az időben túlsúlyban van a világon, és olyan erőt, hatalmat teremtett, amely mindenben megnyilvánul. A szellemi világban pedig seregeknyi tökéletlen, zavart, a gonoszhoz és a bosszúhoz hajló lélek létezik, amelyek ereje egyesül az emberi gonoszsággal, hogy megalkossák a gonosz birodalmát.

10. Ez a hatalom szembeszállt Jézussal a „Második Időben", és megmutatta neki birodalmát. Mindenre érzékeny „húsom" kísértésnek volt kitéve, de szellemi erőm legyőzte a kísértést; mert nekem kellett lennem a világ, a „hús", a kísértés és a halál legyőzőjének, mivel én voltam a Mester, aki az emberekhez szállt le, hogy példát mutasson az erőről. (182, 42-43)

11. A lelketekben érzett békéből felismerhetitek jelenlétemet. Rajtam kívül senki sem adhat nektek igazi békét. A sötétségből származó szellemi lény sem adhatná nektek. Ezt azért mondom nektek, mert sok szív fél egy csábító lény csapdáitól, akinek az emberek képzeletük szerint életet és alakot adtak.

12. Milyen tévesen értelmezték a sötétség fejedelmének létezését! Hányan hittek végül inkább az ő hatalmában, mint az enyémben, és milyen messze voltak ettől az emberek az igazságtól!

13. A gonosz létezik, belőle származnak minden bűn és vétkek, vagyis: azok, akik gonoszt cselekszenek, mindig is léteztek, mind a Földön, mind más lakóhelyeken vagy világokban. De miért személyesítitek meg az összes létező gonoszt egyetlen lényben, és miért állítjátok szembe az Istenséggel? Megkérdezlek benneteket: mi egy tisztátalan lény az én abszolút és végtelen hatalmam előtt, és mit jelent a bűnötök az én tökéletességemmel szemben?

14. A bűn nem a világon keletkezett. Amikor a szellemek Istenből származtak, egyesek a jóságban maradtak, míg mások, akik eltértek ettől az úttól, egy másfajta utat teremtettek, a gonoszét.

15. A szavakat és a példázatokat, amelyeket régebben szimbólumokban kaptatok

kinyilatkoztatásként, az emberiség tévesen értelmezte. Az embereknek a természetfelettiről való intuitív tudását befolyásolta a képzelőerejük, és így fokozatosan a gonosz hatalmáról tudományokat, kultuszokat, babonás elképzeléseket és mítoszokat alkottak, amelyek napjainkig fennmaradtak.
16. Istentől nem származhatnak ördögök; ezeket ti találtátok ki az értelmetekkel. Az a kép, amelyet arról a lényről alkottatok, akit állandóan ellenfeleimként állítotok velem szembe, téves.
17. Arra tanítottalak benneteket, hogy virrasszatok és imádkozzatok, hogy megszabaduljatok a kísértésektől és a rossz hatásoktól, amelyek mind az emberi lényektől, mind a szellemi lényektől származhatnak.
18. Azt mondtam nektek, hogy a lelket kell a „test" fölé helyeznetek, mert ez egy gyenge teremtmény, amely állandóan veszélyben van, hogy elbukik, ha nem vigyáztok rá. A szív, az értelem és az érzékek nyitott ajtók, amelyeken keresztül a világ szenvedélyei ostorozzák a lelket.
19. Ha azt képzeltétek, hogy a sötétség lényei szörnyek, én csak tökéletlen teremtményeknek látom őket, akiknek kinyújtom a kezemet, hogy megmentsem őket, mert ők is az én gyermekeim. (114, 54-62)
20. Valahányszor jót cselekszetek, azt mondjátok: „Nemes szívű vagyok, nagylelkű vagyok, jótékony vagyok; ezért cselekszem így." Mondom nektek: ha az Úr nevében cselekednétek, alázatosak lennétek, mert a jóság Istentől származik, és én adtam azt a lelketeknek.
21. Aki tehát jó cselekedeteit emberi szívének tulajdonítja, az tagadja meg lelkét és azt, aki ezekkel az erényekkel ruházta fel.
22. Ha viszont valami rosszat cselekszetek, akkor kezet mosatok, mint Pilátus, és azt a cselekedetet az Atyára hárítjátok, mondván: „Isten akarata volt, meg volt írva; Isten akarta, ez a sors."
23. Azt mondjátok, hogy semmi sem történik Isten akarata nélkül, hogy felmentse magatokat hibáitok alól. De bizony, mondom nektek, tévedtek, mert hibáitok, nyomorúságaitok Isten akarata nélkül történnek.
24. Ismerjétek fel, hogy a Mindenható soha nem kényszerít titeket erőszakkal, hatalmával. Ezt ti teszitek gyengébb testvéreitekkel.
25. Bizony, mondom nektek, a gonoszság, a tisztességtelenség, a harmónia hiánya saját tulajdonságaitok; a szeretet, a türelem, a lelki béke Istentől származik.
26. Amikor szeretetek, a lelketek Teremtője inspirál benneteket. Ha viszont gyűlölködtök, ti magatok vagytok azok, a gyengeségetek az, ami hajt benneteket és tönkretesz benneteket. Amikor valami gonosz történik az életetekben, biztosak lehettek benne, hogy az a ti művetek.
27. De akkor azt kérdezitek magatoktól: Miért engedi ezt Isten?

Hát nem szenved Ő is a bűneink miatt? Nem sír Ő is, amikor látja, hogy sírunk? Mi lenne az Ő számára az ára annak, hogy megkíméljen minket ezektől a bukásoktól?
28. Mondom nektek: amíg nem szerettek, Isten számotokra olyasmi lesz, amit nem tudtok megérteni, mert Teremtőtök nagylelkűsége meghaladja a megértéseteket.
29. Legyetek erősek, nagyok, bölcsek, tanuljatok meg szeretni. Ha szerettek, többé nem lesz bennetek az a gyermeki vágy, hogy meg akarjátok érteni Istent, mert akkor látni fogjátok Őt és érezni fogjátok Őt, és ez elég lesz nektek. (248, 29-32)

Gőg és alázat

30. Tegyétek az alázatot egyik legjobb szövetségesetekké, hogy elérjétek a szellemi felemelkedést. Mert a mennyország kapui, amely a szellem birodalma, a gőgös számára teljesen zárva vannak. Soha nem lépte át őket, és soha nem is fogja. De ha alázatos lesz, én leszek az első, aki dicséri őt, és az én irgalmasságom lesz az, ami megnyitja előtte az örökkévalóság kapuját. (89, 45)
31. Most pedig következik egy újabb tanításom, tanítványaim: Bizony, mondom nektek, ha erőseknek, nagyoknak vagy felsőbbrendűeknek érezitek magatokat, eltávolodtok Tőlem, mert gőgötök elfojtja az alázat érzését. De ha kicsinek érzitek magatokat, ha felismeritek, hogy atomok vagytok teremtésem közepén, akkor közelebb kerültök hozzám; mert alázatosságotok miatt csodáltok engem, szerettek engem, és közel érzitek magatokhoz. Akkor eszetekbe jut mindaz a nagyszerű és kifürkészhetetlen, amit Isten magában rejt, és amit szívesen megismernétek és megtapasztalnátok. Úgy tűnik számotokra, mintha a lelketekben az isteni suttogás visszhangját hallanátok. (248, 22)
32. Tanítvány: Ha az ember valódi ismerettel rendelkezik az általa végzett cselekedetekről, nem hagyja, hogy a hiúság elvakítsa. Tudja, hogy – amennyiben ez a nemes érzés behatol a lényébe – elhomályosulna az értelme, és nem tudna továbbhaladni a fejlődés útján, megrekedne és letargiába süllyedne.
33. A hiúság sok embert tönkretett, sok virágzó népet pusztított el, és kultúráitokat bukásba sodorta.
34. Amíg a népeknek a cselekvőképesség, a tehetség és a haladás voltak az ideáljaik, bőséget, dicsőséget és jólétet élveztek. De amikor a gőg felsőbbrendűnek érezte őket, amikor a felfelé irányuló fejlődés ideálját felváltotta a kielégíthetetlen ambíció, hogy mindent maguknak akarnak, lépésről lépésre, anélkül, hogy észrevették volna és anélkül, hogy akarták volna, elkezdték tönkretenni mindazt, amit felépítettek, és végül a mélységbe zuhantak.

35. Az emberiség története tele van ilyen tapasztalatokkal. Ezért mondom nektek, hogy helyes, ha a világon megjelenik egy nagy ideálokkal rendelkező nép, amely – bár mindig tudatában van jó cselekedeteinek – nem dicsekszik velük. Így nem fogják megakadályozni előrehaladását, és a eddig elért dicsőséget holnap még felülmúlják, majd később újra megsokszorozzák.

36. Amikor így szólok hozzátok, nem csupán anyagi célokra próbálok inspirálni benneteket: azt akarom, hogy szavaimat helyesen értelmezzétek, hogy azokat a szellemi dolgokra éppúgy tudjátok alkalmazni, mint az anyagiakra.

37. A hiúság nem csak az ember anyagi életét érintheti, és annak bizonyítékaként, amit mondok nektek, nézzétek meg a nagy vallások bukásait és kudarcait, amelyek alapjait a hiúság, a gőg és a hamis pompa rágja. Valahányszor azt hitték, hogy hatalmuk csúcspontján vannak, jött valaki, és felrázta őket álmaikból, szemük elé tárta tévedéseiket, tévútjaikat, a törvénytől és az igazságtól való eltérésüket.

38. Csak a törvényem valódi megismerése és betartása a lelkiismeret tükrében fogja lehetővé tenni az emberiség számára, hogy magasabb szintre emelkedjen; mert a lelkiismeret, amely az én fényem, tökéletes, tiszta, igazságos, soha nem lesz hiú, és soha nem jár görbe utakon. (295, 18-24)

A jó, a jó szándékú ember

39. Ismerjetek meg mindannyian, hogy senki se tagadjon meg – ismerjetek meg, hogy Istenről alkotott elképzelésetek az igazságon alapuljon, és tudjátok, hogy ott, ahol a jó megnyilvánul, ott vagyok én.

40. A jóság semmivel sem keveredik. A jóság igazság, szeretet, irgalom, megértés. A jóság egyértelműen felismerhető és összetéveszthetetlen. Ismerjétek fel, hogy ne tévedjetek.

41. Minden ember más utat járhat; de ha mindannyian egy ponton találkoznak, ami a jóság, végül felismerik egymást és egyesülnek.

42. Nem így van, ha makacsul megtévesztik magukat azzal, hogy a jónak a gonosz látszatát adják, és a gonoszt jónak álcázzák, ahogyan az a mai embereknél történik. (329, 45 47)

43. Majdnem 2000 éve ismételgetitek azt a mondatot, amelyet a betlehemi pásztorok hallottak: „Béke a földön a jó szándékú embereknek”; de mikor valósítottátok meg a jó szándékot, hogy jogot szerezzetek a békére? Bizony, mondom nektek, inkább az ellenkezőjét tettétek.

44. Elvesztettétek a jogot, hogy ezt a mondatot ismételjétek; ezért jövök ma új szavakkal és tanításokkal, hogy ne mondatok és kifejezések ragadjanak meg az elmétekben, hanem a tanításom lényege, amelynek be kell hatolnia a szívetekbe és a lelketekbe.

45. Ha úgy akarjátok ismételni szavaimat, ahogyan adom nektek, tegyétek; de tudjátok meg: amíg nem érezitek őket, semmiféle hatással nem lesznek. Mondjátok ki őket mély érzéssel és alázatossággal, érezzétek, ahogy a szívetekben visszhangzanak, akkor oly módon fogok válaszolni nektek, hogy egész lényeteket megremegtetem. (24, 33-34)

46. Még egyszer mondom nektek: béke azoknak az embereknek, akik jó szándékúak és szeretik az igazságot, mert tesznek valamit azért, hogy alávessék magukat az isteni akaratnak. És akik az én védelmem alá helyezik magukat, azok kénytelenek érezni a jelenlétemet – mind a lelkükben, mind az emberi életükben, küzdelmeikben, szükségleteikben, próbáikban.

47. A jó szándékú emberek olyan gyermekek, akik engedelmeskednek Atyjuk törvényének. A helyes úton járnak, és ha súlyosan szenvednek, lelküket felém emelik, megbocsátásra és békére vágyva.

48. Tudják, hogy a fájdalom gyakran szükséges, és ezért türelmesen viselik. Csak akkor kérik, hogy könnyítsék meg keresztjük terhét, ha az elviselhetetlenné válik. „Uram” – mondják nekem –, „tudom, hogy lelkemnek megtisztulásra, szenvedésre van szüksége, hogy felfelé fejlődhessen. Te jobban tudod nálam, mire van szükségem. Nem adhatsz nekem semmit, amire nincs szükségem. Ezért legyen meg rajtam a Te akaratod.”

49. Áldottak azok, akik így gondolkodnak és imádkoznak, mert Mesterük példáját keresik, hogy azt életük próbáira alkalmazzák. (258, 52-53)

A gonosz, a gonosznak alávetett ember

50. Ebben az időben a gonosz hatása nagyobb, mint a jóé. Ezért az emberiségben uralkodó erő a gonoszé, amelyből fakad az önzés, a hazugság, a bujaság, a gőg, a káröröm, a pusztítás és minden alantas szenvedély. Ebből a megzavart erkölcsi egyensúlyból fakadnak azok a betegségek, amelyek kínozzák az embert.

51. Az embereknek nincsenek fegyvereik, hogy harcoljanak ezek ellen az erők ellen. Legyőzték őket, és foglyul ejtették őket egy olyan élet mélységébe, amelyben nincs szellemi fény, nincs egészséges öröm, nincs a jó iránti törekvés.

52. Éppen most, amikor az ember azt hiszi, hogy a tudás csúcsán áll, nem tudja, hogy a mélységben van.

53. Én, aki ismerem kezdeteteket és jövőtöket az örökkévalóságban, az első idők óta fegyvereket adtam az embereknek, amelyekkel harcolhattak a gonosz erői ellen. De ők megvetették azokat, és inkább a gonosz gonosz elleni harcát választották, amelyben senki sem győz, mert mindannyian legyőzötten kerülnek ki belőle.

54. Meg van írva, hogy a gonosz nem fogja megtartani uralmát, ami azt jelenti, hogy az idők végén a jó fog diadalmaskodni.

55. Ha azt kérdezitek tőlem, melyek voltak azok a fegyverek, amelyekkel felszereltem az embereket, hogy harcoljanak a gonosz erői vagy hatása ellen, azt mondom nektek, hogy az imádság, a törvényben való kitartás, a hit az én szavamban és az egymás iránti szeretet voltak azok. (40, 65-70)

56. A gonosz elszaporodott az emberek között, népem. A jóság, az erény, a szeretet gyenge volt a gonosz, a betegségek, a csapások, a járványok és a szerencsétlenségek inváziójával szemben. Minden, ami a romlottak magja, megfertőzte a jók szívét, sokakat megbotlásra késztetett, a hűségesek számát megfogyatkozta, mert a gonosz nagy hatalmat gyakorolt az emberiség felett.

57. Megengedtem, hogy ez megtörténjen, a nektek megadott szabad akarat kedvéért. Mert az emberek romlottsága, sötétsége és elvakultsága mögött ott van az isteni fény, a szellem, amely nem múlik el és soha nem fog elmúlni. Van egy eredeti lény, amely a fénylélek, és amely szennyezetlenül őrzi az Atya által neki adott csókot, amely az isteni pecsét, amellyel minden gyermekemet a küzdelem útjára küldtem. E jel által egyik lélek sem vész el. (345, 11-12)

A jó és a gonosz küzdelme

58. Megdöbbentetek azon az erőszakon is, amelyet a férfiak és nők gonoszságukban az emberi létezésetek minden korszakában tanúsítottak. A történelemkönyvetek összegyűjtötte a nevüket. A létezésetek emlékkönyvében, abban a könyvben, amelybe Isten feljegyzi és rögzíti minden cselekedeteteket, minden műveteket, a nevük szintén szerepel, és csodálkoztatok azon, hogy egy lélek, egy emberi szív ennyi erőt rejthet a gonoszságban, ennyi bátorságot tud fenntartani, hogy ne reszkessen a saját cselekedetei előtt; hogy elhallgattathatja a lelkiismerete hangját, hogy ne hallja Isten számonkérését, amelyet Ő ugyanazon keresztül követel minden gyermekétől. És milyen gyakran volt hosszú és tartós azoknak a lelkeknek az életútja ezen a bolygón.

59. Ezeket az embereket, akik szabad akaratukból szembeszálltak szeretetemmel és igazságosságommal, felhasználva éppen engedetlenségüket, szolgáimmá tettem. Abban a hitben, hogy szabadon cselekszenek, minden gondolatuk, szavuk és cselekedetük igazságosságom eszköze volt – mind önmaguk, mind mások tekintetében.

60. De mikor fog véget érni ez az uralom? – Az Atya azt mondja nektek: a gonosz uralma soha nem uralkodott (teljesen) az emberiségen, mert még a

legnagyobb romlás idején is voltak nekem hűséges emberek, akik engedelmeskedtek tanításomnak, és törvényem apostolai. De a küzdelem kezdettől fogva mindig létezett.

61. Melyik e két erő közül volt eddig fölényben a küzdelemben? A gonoszé! Ezért kellett testben megjelenni köztetek, hogy mellettetek álljak, hogy újjáélesszem reményeteket és hiteteket bennem, hogy melegséget adjak szíveteknek, és elmondjam nektek: nem vagytok egyedül az úton, soha nem hazudtam nektek. Soha nem szabad megváltoztatnotok azokat az elveket, amelyeket belétek helyeztem. Ez a jóság és a szeretet útja. (345, 48-49)

62. Nézzétek, hogyan szakítja szét a világotok ködét az én fényem. Bár harcolok az emberek ellen, de csak azért, hogy kiirtsam mindazt a gonoszt, ami a szívükben él. Azokba, akik hűségesen követnek engem, beleteszem a szeretetem fényét és erejét, és ők akkor azt fogják mondani: „Keressük meg a sárkányt, amely leselkedik ránk – azt a szörnyet, amely bűnre késztet minket, és az Urat sértjük meg.” Keresni fogják a tengereken, a sivatagban, a hegyekben és az erdőkben, a láthatatlanban, és nem fogják megtalálni, mert az ember szívében él. Csak ez szülte, és ott nőtt fel, míg el nem uralkodott a földön.

63. Ha fénykardom villanása minden ember szívét megsebez, a gonoszból áradó erő egyre gyengébb lesz, mígnem eltűnik. Akkor azt fogjátok mondani: „Uram, irgalmad isteni erejével legyőztem a sárkányt, akiről azt hittem, hogy a láthatatlanból leselkedik rám, anélkül, hogy eszembe jutott volna, hogy a saját szívemben hordoztam.”

64. Ha egyszer a bölcsesség ragyogni fog minden emberben – ki mer majd még a jót rosszra cserélni? Ki fogja még az örökkévalót a mulandóra cserélni? Bizony, mondom nektek: senki; mert mindannyian erősek lesztek az isteni bölcsességben. A bűn csupán a tudatlanság és a gyengeség következménye. (160, 51-54)

Kísértések és csábítások

65. Az emberiség sokféle „fát” ápol; az emberek éhsége és nyomorúsága arra készteti őket, hogy árnyékot és gyümölcsöt keressenek náluk, amelyek gyógyulást, igazságosságot vagy békét kínálnak nekik. Ezek a fák olyan tanítások, amelyeket gyakran a gyűlölet, az önzés, a hatalomvágy és a nagyzási mániák ihletnek. Gyümölcseik a halál, a vér, a pusztítás és az emberi élet legszentebbjének meggyalázása, ami a hit, a gondolkodás és a beszéd szabadsága – egy szóval: a szellemi szabadság elrablása. Ezek a sötét erők, amelyek felkelnek, hogy harcoljanak a fény ellen. (113, 52-53)

66. Mondtam neked, szeretett Izrael, hogy eljön az idő, amikor gonosz szószólók emelkednek fel,

hogy bejuttassák a hamis Jézust, és anyagi törekvéseikben csalnak, és azt mondják, hogy rajtuk keresztül szól a Mester. Fals „vezetők” és hamis „próféták”, hamis „katonák” fognak felemelkedni, akik szavaikkal és anyagi törekvéseikkel el akarnak téríteni titeket a fény és az igazság útjáról. (346, 38)

67. Imádkozzatok, ismerjétek fel, hogy most van az az idő, amikor igazságosságom és fényem felkavarta az összes sötét erőt. Ez egy nehéz és veszélyes idő, mert még azok a lények is, akik a sötétségben lakoznak, fénylényeknek fogják kiadni magukat köztetek, hogy elcsábítsanak benneteket, hogy összezavarjanak benneteket. Megadom nektek a fényemet, hogy ne térjetek el az útról, és ne hagyjátok magatokat megtéveszteni azok által, akik visszaélnek a nevemmel.

68. A csábítók nem csupán láthatatlan lények, hanem megtaláljátok őket emberekben is megtestesülve, akik tanításokról beszélnek nektek, akik fényt színlelnek, de ellentmondanak az én tanításaimnak. Ezeknek ne adjatok hallgatást. (132, 7-8)

69. Birodalmam erős és hatalmas, és ha megengedtem, hogy erőm és hatalmam előtt egy másik hatalom emelkedjen fel – a gonoszé –, az azért van, hogy az enyémet bizonyítsam; hogy a csalás és a sötétség láttán megtapasztaljátok és meglássátok fényem és igazságom erejét. Ez azért történik, hogy felismerjétek, hogy az a birodalom, amely a tévelygések és kísértések sötét árnyéka, bár nagy hatalommal bír, az én eszközöm, és valójában én használom azt.

70. Amikor próbára teszlek benneteket, nem azért teszem, hogy feltartsalak benneteket fejlődési utatokon, mert várom érkezéseteket az én birodalmamba. De azt akarom, hogy a csaták után győztesen jöjjetek hozzám, a küzdelem után erősek legyetek, tele a hosszú zarándoklat szellemi tapasztalatainak fényével, tele szellemi érdemekkel, hogy alázatosan emelhessétek fel arcotokat, és láthassátok az Atyát abban a pillanatban, amikor Ő közeledik, hogy megadja nektek isteni csókját — egy csók, amely minden boldogságot és minden tökéletességet tartalmaz a lelketek számára. (327, 8-9)

Erkölcsi bűnök

71. Emberek, emberek, akik mind egymásnak ütköztek! Találtalak benneteket, ahogy tagadjátok gonoszságotokat, és azzal dicsekedtek, amit nagyságnak tartotok, miközben elrejtitek szégyenfoltjaitokat. De mondom nektek, hogy az az ember, aki dicséretesnek tartja magát látszólagos nagyságában, lelkileg szegény. És azoknak, akik erényeik hiányában mások hibáit szidják és mások vétkeit ítélik meg, azt kell mondanom, hogy képmutatók, és

nagyon távol állnak az igazságtól és az igazságosságtól.

72. Nemcsak azok gyilkolnak, akik elveszik a test életét, hanem azok is, akik rágalmazással tépik szét a szívet. Azok, akik megölik a szív érzéseit, a hitet, az ideált, a lélek gyilkosai. És hányan élnek közülük szabadon, börtön és láncok nélkül.

73. Ne csodálkozzatok, hogy így szólok hozzátok, mert rombolt otthonokat látok köztetek, mert kötelességeiteket figyelmen kívül hagyva új kötelezettségeket vállaltatok azok mellett, anélkül, hogy törődtetek volna szeretteitek fájdalmával és elhagyatottságával. Nézzetek körül, hány romba dőlt otthon van, hány nő él bűnben, és hány gyermek apátlan. Hogyan létezhetne azokban a szívekben gyengédség és szeretet? Nem gondoljátok, hogy az, aki elvette azoknak az embereknek a boldogságát, és tönkretette azt, ami szent volt, bűnöző?

74. Annyira hozzászoktatok a gonoszhoz, hogy még azokat az embereket is nagynak nevezitek, akik azokat az új halálos fegyvereket találják fel, mert azok egy pillanat alatt millió ember életét képesek elpusztítani. Sőt, még tudósoknak is nevezitek őket. Hol van itt az eszetek? Csak a szellem által lehet valaki nagy, és csak az a tudós, aki az igazság útján jár. (235, 36-39)

A gonosz tehetetlensége és mulandósága

75. Nagy, nagyon nagy a ti szemetekben az emberi romlottság, félelmetesnek tűnik számotokra a gonosz hatalma és ereje, amelyet az emberek gyakorolnak; és mégis azt mondom nektek, hogy gyenge az én igazságosságom ereje, az én istenségem ereje mellett, amely a sors, az élet, a halál és az egész teremtés ura. (54, 70)

76. Csak egy olyan lény, aki olyan mindenható lenne, mint Én, tudna velem harcolni. De vajon azt hiszitek, hogy ha egy istenség származna belőlem, az ellenem lenne? Vagy talán azt hiszitek, hogy a semmiből keletkezhet? A semmiből semmi sem származhat.

77. Én vagyok a Minden, és soha nem születtem. Én vagyok a kezdet és a vég, az Alfa és az Omega minden teremtettnek.

78. El tudjátok képzelni, hogy az általam teremtett lények közül bármelyik is Istenhez emelkedhetne? Minden teremtménynek vannak határai, és ahhoz, hogy Isten lehessen, szükséges, hogy ne legyenek határai. Aki hatalomról és nagyságról álmodozott, az saját gőgje sötétségébe zuhant. (73, 34-35)

79. Bizony, mondom nektek, nincs olyan hatalom, amelyet az én szeretetemmel szembeállíthatnátok. Az ellenségek szánalmasnak bizonyulnak, az ellenálló erők gyengék, a fegyverek, amelyek az

igazság és az igazságosság ellen próbáltak harcolni, mindig törékenyek voltak.

80. A gonosz erői által az isteni igazságosság ellen vívott harc számotokra végtelen konfliktusnak tűnt. És mégis – az örökkévalóság tükrében ez csak egy pillanatnak fog tűnni, és a lelketek tökéletlenségének ideje alatt elkövetett vétkek csak egy apró foltnak fognak tűnni, amelyet erényetek és szerető igazságosságom örökre kitörölni fog. (179, 12-13)

A megbocsátás ereje

81. Ti mindannyian, emberek, kérdezem tőletek, és közben ezt a népet itt a képviselőiteknek tekintem: Mikor fogtok belsőleg felemelkedni, egymást szeretni és megbocsátani egymásnak a sértéseket? Mikor lesz végre béke a bolygótokon?

82. A szeretetből fakadó megbocsátást egyedül az én tanításom tanítja, és hatalmas ereje van, hogy a rosszat jósá változtassa, a bűnöst erényes emberré térítse és átalakítsa.

83. Tanuljatok meg megbocsátani, és a világotokon megkezdődik a béke. Ha ezer alkalommal is szükséges lenne megbocsátani, ezer alkalommal tegyétek meg. Nem vagytok tudatában annak, hogy a megfelelő időben történő megbékélés megkímél benneteket attól, hogy a szenvedés kelyhét igyátok? (238, 12-14)

84. Amíg emberek vagytok, emlékezzetek rám azon a kereszten, ahogy megbocsátottam, megáldottam és meggyógyítottam a hóhéraimat, hogy ti is egész nehéz életutatok során ugyanúgy megáldjátok azokat, akik bántanak titeket, és minden lehetséges jót tegyetek azoknak, akik rosszat tettek veletek. Aki így cselekszik, az az én tanítványom, és bizony, azt mondom neki, hogy fájdalma mindig csak rövid ideig tart, mert a próbatételek pillanataiban éreztetem vele az erőmet. (263, 56)

85. Bocsássatok meg egymásnak, és ezzel megkönnyebbülést találtok magatoknak és annak is, aki bántott titeket. Ne hordozzátok a gyűlölet vagy a harag terhét a lelketekben; legyetek tiszta szívűek, és felfedezitek a béke titkát, és az én igazságom apostolaiként fogtok élni. (243, 63)

41. fejezet – A kapcsolat a földi élet és a túlvilág között

Inspiráció és segítség a szellemi világtól

1. Mindannyian a szellemi tökéletesedés lépcsőfokain haladtok; egyesek már elérték azt a fejlődési szintet, amelyet ti jelenleg még nem tudtok felfogni, mások pedig utánatok jönnek.

2. A nagy lelkek, akik nagyságukat küzdelmükkel, szeretetükkel és erőfeszítéseikkel érdemelték ki,

harmóniát keresnek kis testvéreikkel, a távoliakkal, a hanyagokkal; feladataik nemesek és magasztosak, szeretetük az én Istenségem és irántatok szintén nagyon nagy.

3. Ezek a lelkek tudják, hogy a cselekvésre, a magasabb fejlődésre lettek teremtve; tudják, hogy Isten gyermekei számára nincs tétlenség. A teremtésben minden élet, mozgás, egyensúly, harmónia; és ezért ezek a számtalan lények dolgoznak, erőfeszítéseket tesznek és örülnek küzdelmükben, annak tudatában, hogy így dicsőítik Urukat, és szolgálják embertársaik fejlődését és tökéletesedését.

4. Ma, amikor eltávolodtatok attól az úttól, amelyet törvényem jelöl ki számotokra, nem ismeritek azt a hatást, amelyet ezek a testvéreitek gyakorolnak rátok; de ha rendelkeztek azzal az érzékenységgel, hogy érzékeljétek azokat a kisugárzásokat, sugallatokat és üzeneteket, amelyeket nektek küldenek, akkor fogalmatok lesz arról a számtalan tevékenységről és nemes cselekedetről, amelyeknek szentelik létezésüket.

5. Tudnotok kell, hogy azok a lelkek a Teremtő törvényei iránti szeretetükben és tiszteletükben soha nem vesznek el semmit, ami nem jár nekik, nem nyúlnak a tiltott dolgokhoz, és nem hatolnak be oda, ahol tudják, hogy nem szabad, hogy ne hozzanak diszharmóniát a teremtés alapvető elemeibe.

6. Milyen másképp cselekszenek a földi emberek, akik arra törekedve, hogy nagyok és hatalmasak legyenek a világban, a legcsekélyebb tisztelet nélkül tanításaim iránt, a tudomány kulcsával a pusztító természeti erőket keresik, ismeretlen erők kapuit nyitják meg, és így rombolják le a körülöttük lévő természet harmóniáját!

7. Mikor fogja az ember megérteni, hogy fogékonynak kell lennie, hogy meghallja a szellemi világ bölcs tanácsát, és így hagyja magát azok ihletései által vezetni?

8. Bizony, mondom nektek, ez elég lenne ahhoz, hogy biztonságos úton eljussatok a hegy csúcsára, amely rátok vár; ott egyenes és fényes ösvényt látnátok magatok előtt, amelyet azok a lelkek tettek meg, akik most csak azért vannak ott, hogy jót tegyenek veletek és segítsenek nehézségetekben, miközben lépésről lépésre közelebb visznek titeket az út végéhez, ahol Atyátok mindannyiótokat vár.

9. Mivel beszéltem nektek azoknak a lényeknek a jóságáról és szellemi magasságáról, el kell mondanom nektek, hogy ők is, akárcsak ti, a kezdetektől fogva rendelkeztek az akarat szabadságának ajándékával, vagyis a cselekvés valódi és szent szabadságával, ami a Teremtő gyermekei iránti szeretetének bizonyítéka. (20, 28-36)

10. Nem egyedül jártok, mert bátorításom és fényem mindannyiótokkal van. De arra az esetre, ha ez kevésnek tűnne

számotokra, minden emberi teremtmény mellé egy szellemi fénylényt állítottam, hogy őrködjön lépteitek felett, hogy bármilyen veszélyt előre érzékeljen, hogy társuljon magányotokban és támaszt nyújtson az életutazáson. Ezek azok a lények, akiket őrangyaloknak vagy védelmezőknek neveztek.

11. Soha ne legyetek hálátlanok velük szemben, és ne legyetek süketek a sugallataikra, mert az erőtök nem lesz elég ahhoz, hogy az élet minden próbáját kiálljátok. Szükségetek van azokra, akik előrébb járnak nálatok, és akik ismernek valamit a jövőtökből, mert én kinyilatkoztattam nekik.

12. Ezen lények küzdelme nagyon nehéz, amíg ti el nem éritek a szellemiséget, mert ti magatok nagyon keveset tesztek azért, hogy támogassátok őket nehéz küldetésükben.

13. Ha a szellemiségetek lehetővé teszi számotokra, hogy érezzétek és észrevegyétek azoknak a testvéreiteknek a jelenlétét, akik láthatatlanul, mindenféle hivalkodás nélkül a jólétetek és a fejlődésetek érdekében cselekszenek, akkor sajnálni fogjátok, hogy a bűneitek miatt kényszerítettétek őket arra, hogy ennyire megfáradjanak és szenvedjenek. De ha ez a felismerés felmerül bennetek, az csak azért van, mert már megvilágosodott az elmétek. Akkor felébred bennetek az együttérzés, a hála és a megértés irántuk.

14. Milyen nagy boldogság fogja eltölteni védelmezőiteket, amikor látják, hogy erőfeszítéseiket támogatjátok, és hogy inspirációjuk összhangban van a ti felemelkedésetekkel!

15. Annyi testvéretek és barátotok van a „Szellemi Völgyben”, akiket nem is ismertek.

16. Holnap, amikor a szellemi életről szóló felismerés elterjed a földkörön, az emberiség felismeri majd azoknak a lényeknek a jelentőségét, akik mellettetek állnak, és az emberek áldani fogják az én gondviselésemet. (334, 70-76)

17. Bizony, mondom nektek, ha hitetek szilárd lenne, nem lenne vágyatok a szellemi jelenlétet a testi érzékeitekkel érzékelni, mert akkor a lélek lenne az, amely finom érzékenységével érzékelné azt a világot, amely szüntelenül pulzál körülöttetek.

18. Igen, emberiség, ha távol érzed magad a szellemi világtól, azok a lények mégsem érezhetik magukat távol az emberektől, mivel számukra nincsenek távolságok, határok és akadályok. A szellemi világban élnek, és ezért nem állhatnak távol az emberi lények életétől, akiknek legfőbb rendeltetése a lélek felfelé irányuló fejlődése és tökéletesítése. (317, 48-49)

19. Az egyetlen távolság, amely köztetek és Isten között, vagy köztetek és egy szellemi lény között fennáll, nem anyagi távolság, hanem szellemi, amelyet a felkészültségetek, a tisztaságotok

vagy a készségetek hiánya okoz, hogy fogadjátok az ihletet és a szellemi hatást.
20. Soha ne teremtsetek ilyen távolságot magatok és a Mesteretek között, vagy magatok és a szellemi világ között, akkor mindig élvezni fogjátok azokat a jótéteményeket, amelyeket a szeretetem áraszt azokra, akik tudják, hogyan kell azokat keresni. Mindig azt fogjátok érezni, hogy a szellemi világ közel van azok szívéhez, akik felkészülnek arra, hogy érezzék azt.
21. Milyen nagy a távolság, amelyet a mai emberiség állít maga és a szellemi élet közé! Olyan nagy, hogy a mai emberek ezért végtelenül távol érzik maguktól Istent , és a mennyországot távoli és elérhetetlennek tartják. (321, 76-78)
22. Mondom nektek, hogy nincs olyan emberi értelem, amely ne élne a szellemi világ hatása alatt.
23. Sokan tagadni fogják ezt, de senki sem fogja tudni bizonyítani, hogy lehetetlen, hogy az emberi értelem ne fogadná be nemcsak a szellemi lények és saját embertársai gondolatát és rezgéseit, hanem az enyémeket is.
24. Ez egy kinyilatkoztatás az egész emberiség számára – egy kinyilatkoztatás, amely, ha elterjed, nyitott szíveket fog találni, amelyek nagy örömmel fogadják; ugyanakkor makacs ellenzőkre és harcosokra is fog találni.
25. De mit tehetnek ezek, hogy megakadályozzák a szellemi birodalom fényének ragyogását az emberek életében? Milyen eszközökhöz folyamodhatnak a hitetlenek, hogy kikapcsolják azt a rezgést? Ki az, aki úgy véli, hogy kívül áll az egyetemes hatáson, amely Isten teremtő és élettel teli ereje?
26. Szellemetekhez, lelketekhez és értelmetekhez szólok, de ismét elmondom nektek, hogy más létsíkokról kaptok üzeneteket, gondolatokat és ihletet, és hogy ahogyan azt sem tudjátok, honnan érkezett lelketek, hogy megtestesüljön ebben a testetekben, úgy azt sem tudjátok, ki jelentkezik előtte láthatatlanul és érzékelhetetlenül. (282, 33-37)

Zavarodott és rosszindulatú szellemek

27. Ez az idő más, mint az első és a második. Ma a szabadjára engedett látható és láthatatlan elemek káoszában éltek. Jaj annak, aki nem éber, mert elbukik, és aki felkészült, annak harcolnia kell!
28. Ezer láthatatlan szem figyel rátok; az egyik, hogy lesben álljon az utatokon és elbuktasson benneteket, a másik, hogy megvédjen benneteket. (138, 26-27)
29. A zavart lelkek nagy seregei háborút folytatnak az emberekkel, kihasználva azok tudatlanságát, tompaságát és szellemi látásuk hiányát; az emberek pedig nem készítették elő a szeretet fegyvereit, hogy megvédjék magukat a támadásaiktól, ezért ebben a

küzdelemben védtelen lényeknek tűnnek.

30. Szükséges volt, hogy szellemi tanításom eljusson hozzátok, hogy megtanítson benneteket, hogyan kell felkészülnetek, hogy győztesen kerüljetek ki ebből a csatából.

31. Abból a láthatatlan világból, amely a ti világotokban szövi és él, olyan hatások áradnak, amelyek az embereket kísértik – legyen az elméjükben, érzéseikben vagy akaratukban –, és engedelmes szolgákká, rabszolgákká, eszközökké, áldozatokká teszik őket. Mindenütt megjelennek a szellemi kinyilatkoztatások, és mégis a világi emberek továbbra sem akarnak észrevenni, mi veszi körül a szellemüket.

32. Meg kell kezdeni a csatát, el kell pusztítani a sötétséget, hogy amikor a fény felragyog az emberekben, mindannyian, igazi közösségben egyesülve, felálljanak, és imádsággal győzzenek abban a küzdelemben, amelyet azok ellen a hatalmak ellen vívnak, amelyek oly sokáig uralkodtak rajtuk.

33. Az emberek és a népek az említett hatások hatalmának estek áldozatul anélkül, hogy az emberiség észrevette volna. Az általuk előidézett ritka és ismeretlen betegségek leterítették az embereket, és zavarba ejtették a tudósokat.

34. Mennyi viszályt, mennyi zavart és fájdalmat halmozott fel magára az ember. Az imádság, az erkölcs és a szellemiség hiánya vonzotta a tisztátalan és zavart lényeket. De mit is várhatunk azoktól, akik fény és felkészülés nélkül távoztak el?

35. Ott vannak azok, akiket megcsaltatok és elnyomtatok, akiket megzavartatok és megaláztatok. Csak zavart és sötétséget küldhetnek nektek, csak bosszút állhatnak, és csak szemrehányást tesznek nektek. (152, 22-28)

36. A sötétség lényeinek légiói viharfelhőkként törnek be az emberiség közé, felfordulást okoznak, összezavarják a gondolatokat és elsötétítik az emberek szívét. És bár ennek az emberiségnek vannak fegyverei, hogy megvédje magát ezek ellen a alattomos támadások ellen, az egyikek nem tudják, hogyan kell használni őket, a másikok pedig azt sem sejtik, hogy rendelkeznek velük. (240, 53)

37. A mai emberiség, bármily nagy számú is legyen a szemetekben, nagyon kicsi ahhoz a szellemi lények világához képest, amely körülveszi. Milyen hatalommal törnek be azok a légiók az emberek útjára; de az emberek nem veszik észre azt a világot, amely körülveszi őket, nem érzik és nem hallják. (339, 29)

38. Az a ember, aki bűnös életmódba süllyedt, képes maga után vonni a sötétség lényeinek egész seregét, akik azt eredményezik, hogy útján végzetes hatások nyomát hagyja maga után. (87, 7)

39. Ha innen láthatnátok a „Szellemi Völgyet”, ahol a

materializálódott lények laknak – azok, akik semmit sem tettek meg a jelen élet utáni szellemi utazás érdekében –, le lennétek döbbenve. De egy pillanatig sem mondanátok: „Milyen szörnyű Isten igazságossága!” Nem, ehelyett így kiáltanátok: „Milyen hálátlanok, milyen igazságtalanok és kegyetlenek vagyunk magunkkal szemben! Milyen közömbösek a lelkünk iránt, és milyen hidegek voltunk Jézus tanítványaként!”

40. Ezért engedte meg az Atya, hogy azok a lények időnként megjelenjenek az életetekben, és átadják nektek a fájdalmas, félelemmel teli hírt a sötét és békétlen életükről. Ők egy olyan világ lakói, amely nem rendelkezik a szellemi otthonok ragyogó fényével, sem a Föld szépségeivel, amelyeken korábban éltek. (213,52-53)

41. Azok a lélekseregek, amelyek céltalanul vándorolnak a világon, és különböző módon kopogtatnak az emberek szívének ajtaján, gyakran olyan hangok, amelyek azt akarják mondani nektek, hogy ébredjetek fel, hogy nyissátok meg a szemeteket a valóságra, hogy bánjátok meg hibáitokat és újuljatok meg, hogy később, amikor testeteket a föld méhében hagyjátok hátra, ne kelljen úgy, mint nekik, a magányotokat, tudatlanságotokat és anyagiasságotokat. Ismerjétek fel ebben, hogy még a sötétségből is fény fakad, mert egyetlen levél sem mozdul a fán az én akaratom nélkül; ugyanígy azok a szellemi megnyilvánulások, amelyek napról napra egyre többek lesznek, végül annyira elárasztják az embereket, hogy végül legyőzik az emberiség szkepticizmusát. (87, 65)

42. Imádkozzatok azokért, akik elhagynak benneteket és a túlvilágra indulnak, mert nem mindenkinek sikerül megtalálnia az utat, nem mindenki képes lelkileg felemelkedni, és nem mindenki éri el rövid időn belül a békét.

43. Néhányan a szellemi világban az anyagi élet illúziójában élnek; néhányan heves bűntudatot éreznek; mások érzéketlenek, testükkel együtt a föld alá temetve, és megint mások nem tudnak elszakadni szeretteiktől, azoktól, akik a földön maradtak, mert a siránkozás, az önzés és az emberi tudatlanság visszatartja őket, az anyagihoz köti őket, és megfosztja őket a békétől, a fénytől és az előrehaladástól.

44. Engedjétek, hogy azok a lelkek továbbhaladjanak, akik még ezen a világon tartózkodnak, anélkül, hogy még járna nekik; hagyjátok, hogy feladják azokat a javakat, amelyekkel ebben az életben rendelkeztek és amelyeket szerettek, hogy lelküket a végtelenségbe emelhessék, ahol az igazi örökség várja őket. (106, 35-37)

45. Nagyon jót fog tenni a lelketeknek, ha megérkezésetekkor a „Szellemi Völgyben” ők fogadnak benneteket, és hálát kaptok az

irgalomért, amelyet irántuk tanúsítottatok. Nagy lesz az örömötök, amikor látjátok őket a fényben áradni.

46. De milyen fájdalmas lenne, ha találkoznátok azzal a lényekből álló sereggel, akiket a zavarodottság elsötétített, és tudnátok, hogy tőletek szeretetteljes cselekedetet vártak, ti pedig nem adtatok nekik. (287, 58)

47. Bizony, mondom nektek: ha titeket, embereket, ennyi szeretettel és irgalommal kezelek, ugyanazzal a gondoskodó szeretettel fordulok azokhoz is, akik a túlvilágon vezekelnek korábbi vétkeikért. Ezeknek a lényeknek küldöm a fényemet, hogy megszabadítsam őket zavartságukból, amely olyan, mint a sötétség, és önvádjaikból, amelyek a „tűz", hogy aztán az emberek közé küldhessem őket; hogy azok, akik korábban fájdalmat vetettek az szívekbe, most a megismerés fényével felruházva saját testvéreik jótevőivé és védelmezőivé váljanak. (169, 6)

A szellemek harca az emberekért

48. Emberi életetek túlsó oldalán létezik egy szellemek világa, testvéreitek, az emberek számára láthatatlan lények, akik egymás között küzdenek, hogy meghódítsanak benneteket.

49. Ennek a küzdelemnek az oka a fejlődésükben meglévő különbség, amelyben az egyik és a másik csoport is található. Míg a fény lényei, a szeretet, a harmónia, a béke és a tökéletesedés eszményének hordozói, fényt szórnak az emberiség útjára, mindig a jót sugallják nektek, és feltárják előttetek mindazt, ami az emberek javát szolgálja, addig azok a lények, akik még mindig ragaszkodnak a földi materializmushoz, akik nem tudtak szabadulni önzésüktől és a világ iránti szeretetüktől, vagy akik határozatlan ideig táplálják az emberi szenvedélyeket és hajlamokat, zavarokkal szórják be az emberek útját, elsötétítve az elmét, elvakítva a szíveket, leigázva az akaratot, hogy kihasználják az embereket, és terveik eszközévé tegyék őket, vagy úgy használják őket, mintha a saját testük lenne.

50. Míg a Fény szellemi világa az emberek lelkét igyekszik megnyerni, hogy megnyissa számára az örökkévalóság felé vezető utat; míg azok az áldott seregek szüntelenül fáradoznak, hogy növekedjenek a szeretetben, a fájdalom ágyánál ápolókká váljanak, tanácsadókká az ember oldalán, aki nagy felelősség terhét viseli, a fiatalok tanácsadóivá, a gyermekek védelmezőivé, az elfeledettek és magányosan élők társává váljanak, a szellemi bölcsesség fénye és a szeretet felemelő érzése nélküli lények légiói szintén szüntelenül működnek az emberek között. De céljuk nem az, hogy megkönnyítsék számotokra az utat a szellemi birodalom felé – nem; ezeknek a lényeknek a szándéka teljesen ellentétes,

törekvésük az, hogy uralják a világot, továbbra is annak urai legyenek, megörökítsék magukat a Földön, uralják az embereket, és rabszolgákká és akaratuk eszközeivé tegyék őket – egy szóval: ne hagyják, hogy elvegyék tőlük azt, amit mindig a sajátjuknak tekintettek: a világot.

51. Tehát, tanítványok: az egyik és a másik lény között heves küzdelem dúl – egy küzdelem, amelyet fizikai szemetek nem látnak, de amelynek visszhangjai napról napra érezhetőek a világotokban.

52. Ahhoz, hogy az ember megvédhesse magát és megszabadulhasson a rossz hatásoktól, ismernie kell az őt körülvevő igazságot, meg kell tanulnia a Lélekkel imádkozni, és tudnia kell, milyen képességekkel van felruházva, hogy azokat fegyverként használhassa a jó és a gonosz, a fény és a sötétség, a szellemiség és a materializmus közötti nagy csatában .

53. Pontosan a Fény szellemi világa cselekszik, harcol és mindent előkészít, hogy a világ egy napon elindulhasson a szellemiség felé vezető úton.

54. Gondolkodjatok el mindezen, és el tudjátok majd képzelni e küzdelem hevességét, amelyet szellemi testvéreitek vívnak, akik az emberek megmentéséért fáradoznak – egy küzdelmet, amely számukra olyan, mint egy kehely, amelyből ti folyamatosan a hálátlanság keserűségét itatjátok velük, mivel arra szorítkoztok, hogy tőlük fogadjátok el mindazt a jót, amit nektek adnak, anélkül, hogy valaha is melléjük állnátok, hogy segítsétek őket küzdelmükben.

55. Csak kevesen tudnak csatlakozni hozzájuk, kevesen fogékonyak az inspirációikra és követik a tanácsaikat. De milyen erőteljesen haladnak ezek az életben, milyen védettnek érzik magukat, milyen gyönyörök és inspirációk szárnyalják fel a lelküket!

56. Az emberek többsége a két befolyás között ingadozik, anélkül, hogy bármelyik mellett is döntene, anélkül, hogy teljesen elkötelezné magát a materializmus mellett, de anélkül is, hogy erőfeszítéseket tenne annak érdekében, hogy megszabaduljon tőle, és szellemiségre emelje az életét, vagyis a jóság, a tudás és a szellemi erő által emelje azt. Ezek még teljesen önmagukkal küzdenek.

57. Azok, akik teljesen átadták magukat a materializmusnak, anélkül, hogy még törődnének a lelkiismeret hangjával, és akik mindent figyelmen kívül hagynak, ami a lelkükre vonatkozik, már nem küzdenek, a küzdelemben legyőzték őket. Azt hiszik, győzedelmeskedtek, azt hiszik, szabadok, és nem veszik észre, hogy foglyok, és hogy szükség lesz rá, hogy a Fény légiói lejöjjenek a sötétségbe, hogy megszabadítsák őket.

58. Ezt a fény üzenetét küldöm a Föld minden népének, hogy az emberek felébredjenek, hogy

tudatosuljon bennük, ki az az ellenség, akivel harcolniuk kell, amíg legyőzik, és milyen fegyvereket hordoznak magukkal anélkül, hogy tudnának róla. (321, 53 63)

A kapcsolat Isten szellemi világával

59. Tanítványok, ébredjetek fel, és ismerjétek fel azt az időt, amelyben éltek. Mondom nektek: ahogyan senki sem képes megakadályozni az én igazságosságomat, úgy senki sem zárhatja be azokat a kapukat a túlvilág felé, amelyeket az én irgalmasságom nyitott meg számotokra. Senki sem fogja tudni megakadályozni, hogy azokból a világokból a fény, a remény és a bölcsesség üzenetei eljussanak az emberekhez. (60, 82)

60. Megengedtem nektek, hogy rövid időre kapcsolatba lépjetek a túlvilág lényeivel, amit a „Második Időben" nem hagytam jóvá, mert akkor még nem voltatok erre felkészülve – sem ők, sem ti. Ezt az ajtót ebben az időben nyitottam meg, és ezzel valóra váltom prófétáim bejelentéseit és néhány ígéretemet.

61. 1866-ban megnyílt előttetek ez a láthatatlan ajtó, és megjelent az a közvetítő szerv is, amelyet a kiválasztottak hoztak létre, hogy hirdesse azt az üzenetet, amelyet a Fény szellemei hoznak az embereknek.

62. Azon év előtt a föld nemzeteiben és népei között megjelentek olyan szellemi lények, akik az én érkezésem előjelei voltak. (146, 15)

63. Ha a mai emberek nem lennének olyan kemények és érzéketlenek, kétségtelenül folyamatosan fogadnának üzeneteket a szellemi világtól, és alkalmanként azt látnák, hogy lények seregei veszik körül őket, akik szüntelenül az emberek ébredésén dolgoznak, és rájönnének, hogy soha nem vannak egyedül.

64. Egyesek azt a világot „láthatatlannak", mások „túlvilági"-nak nevezik. De miért? Egyszerűen azért, mert hiányzik belőlük a hit, hogy „lássák" a szellemit, és mert emberi szegénységük miatt úgy érzik, hogy távol és idegen számukra az a világ, amelyet a szívükben kellene érezniük. (294, 32-33)

65. Meglepődtek azon, hogy egy szellemi lény megnyilvánul vagy kapcsolatba lép veletek, anélkül, hogy eszetekbe jutna, hogy ti is kifejezitek magatokat, sőt más világokban, más szférákban is megnyilvánultok.

66. A „húsotok" nem tudatában van annak, hogy a lelketek az imádság pillanataiban egyesül Velem, nem képes érzékelni az Uratokhoz való közeledést ezen ajándék révén – nem csupán az én Szellememhez, hanem a szellemi testvéreitekéhez is, akikre az imádság pillanataiban emlékeztek.

67. Ugyanígy nem vagytok tudatában annak sem, hogy a lélek pihenő óráitokban, amikor a test

alszik, fejlettségi szintjétől és szellemiségétől függően elszakad a testétől, és távoli helyeken jelenik meg, akár olyan szellemi világokban is, amelyeket az elmétek el sem tud képzelni.

68. Senki se csodálkozzon ezeken a kinyilatkoztatásokon. Értsétek meg, hogy jelenleg közeledtek az idők beteljesüléséhez. (148, 75-78)

69. Azt akarom, hogy a tiszta gondolatok legyenek a nyelv, amelyen kommunikáltok a szellemi világban élő testvéreitekkel, hogy így értsétek meg egymást, és bizony, érdemeitek és jó cselekedeteitek hasznukra válnak majd nekik; ahogyan az én gyermekeim hatása, inspirációi és védelme is hatalmas segítséget jelent majd számotokra életutatokon, hogy együtt jussatok el hozzám.

70. Szellemesedjetek meg, és életetekben megtapasztaljátok majd azoknak a lényeknek a jótékony jelenlétét: az anya simogatását, aki gyermekét a földön hagyta hátra , az apa melegszívűségét és tanácsát, akinek szintén el kellett távoznia. (245,7-8)

71. Ezt a művet sokan kritizálni és elutasítani fogják, amikor megtudják, hogy szellemi lények nyilvánultak meg benne. De ne aggódjatok, mert csak a tudatlanok fogják ellenezni tanításaim ezen részét.

72. Hányszor szóltak az apostolok, a próféták és az Úr hírnökei a szellemi fénylények hatására a világhoz anélkül, hogy az emberiség tudatában lett volna ennek, és hányszor cselekedett és beszélt mindannyian a szellemi lények akaratának hatására anélkül, hogy észrevettétek volna! És éppen ezt, ami mindig is megtörtént, most megerősítettem nektek. (163, 24-25)

73. Ha csupán a kíváncsiság készteti benneteket arra, hogy a túlvilággal való kapcsolatot keressétek, nem fogjátok megtalálni az igazságot; ha a nagyság iránti vágy vagy a hiúság vezet benneteket erre, nem fogtok igazi kinyilatkoztatást kapni. Ha a kísértés hamis célokkal vagy önző érdekekkel csábítaná el a szíveteket, akkor sem fogtok kapcsolatba kerülni a Szent Szellemem fényével. Csak a tiszteletetek, tiszta imátok, szeretetetek, irgalmasságotok, lelki felemelkedésetek fogja előidézni azt a csodát, hogy lelketek kiterjeszti szárnyait, áthalad a terekben, és eljut a szellemi otthonokba, amennyire az én akaratom szerint van.

74. Ez az a kegyelem és vigasz, amelyet a Szentlélek szánt nektek, hogy ugyanazt a hazát lássátok, és meggyőződjetek arról, hogy nincs halál és nincs elidegenedés, hogy egyik teremtményem sem hal meg az örök élet tekintetében. Mert ebben a „Harmadik Időben” azokat a lényeket is szellemi ölelésbe foghatjátok, akik elhagyták ezt a földi életet, és akiket ismertetek, akiket szerettetek, és akiket ezen a világon, de nem az örökkévalóságban vesztettetek el.

75. Sokan közületek kapcsolatba léptek ezekkel a lényekkel az én „munkásaim” segítségével. De igazán mondom nektek, ez nem a kapcsolatfelvétel tökéletes módja, és közeledik az az idő, amikor a megtestesült és a testet elhagyott lelkek egymás között lélekről lélekre tudnak majd kommunikálni, anélkül, hogy bármilyen anyagi vagy emberi eszközt használnának, nevezetesen az ihlet, a lelki érzékenység, a kinyilatkoztatás vagy a megérzés ajándékán keresztül. Szellemetek szemei érzékelni fogják a túlvilág jelenlétét, majd szívetek át fogja érezni azoknak a lényeknek az életnyilvánulásait, akik a „Szellemi Völgyet” lakják, és akkor szellemetek öröme, valamint az Atya iránti megismerésetek és szeretetetek nagy lesz.

76. Akkor meg fogjátok tudni, mi a lelketek élete, ki ő és ki volt, azáltal, hogy megismeritek önmagatokat, anélkül, hogy olyan szűk határok között látnátok magatokat , mint amilyenek a testetekhez tartoznak. Mert az Atya azt mondja nektek: még ha a testetek anyaga valóban kicsi is – mennyire hasonlít a szellemetek az én Isteni Szellememhez! (244, 21-24)

42. fejezet – Bűn és vezeklés, próbák és szenvedések

A bűnbánat és a vezeklés szükségessége

1. Ha gyakran megengedem, hogy ugyanabból a kehelyből igyatok, amelyet embertársaitoknak adtatok, az azért történik, mert egyesek csak így értik meg a gonoszt, amelyet okoztak; és azáltal, hogy ugyanazon a próbatételen mennek keresztül, amelyet másoknak okoztak, megismerik azt a fájdalmat, amelyet másoknak okoztak. Ez megvilágosítja a lelküket, és megértést, bűnbánatot, és következésképpen a törvényem betartását eredményezi.

2. De ha el akarjátok kerülni a szenvedést, vagy nem akartok meginni a keserűség serlegét, akkor ezt úgy érhetitek el, ha bűneiteket bűnbánattal, jó cselekedetekkel, mindazzal, amit a lelkiismeretetek parancsol, megváltjátok. Így törlesztitek a szeretet adósságát, visszaadjátok a becsületet, az életet, a békét, az egészséget, az örömöt vagy a kenyeret, amit valaha elvettetek embertársaitoktól.

3. Lássátok, mennyire különbözik az igazságosságom valósága attól a képtől, amelyet apátokról alkottatok magatoknak!

4. Ne felejtsétek el: amikor azt mondtam nektek, hogy egyikőtök sem vész el, akkor bizonyára azt is mondtam, hogy minden adósságot meg kell fizetni, és minden vétket ki kell törölni az élet könyvéből. Rajtatok múlik, hogy melyik utat választjátok, hogy eljussatok

hozzám. Még mindig rendelkeztek a szabad akarattal.

5. Ha a régi idők megtorlás törvényét részesítitek előnyben, ahogyan azt a büszke nemzetek emberei még mindig gyakorolják, akkor nézzétek meg az eredményeiket!

6. Ha azt akarjátok, hogy az a mérce, amellyel embertársaitokat méritek, titeket is mérjen, akkor nem is kell megvárnotok a túlvilágra való belépéseteket, hogy megkapjátok az igazságosságomat; mert itt (a földön), amikor a legkevésbé számítotok rá, ugyanabban a kritikus helyzetben fogjátok magatokat találni, amelybe embertársaitokat hoztátok.

7. De ha azt akarjátok, hogy egy magasabb törvény segítségetekre legyen – nemcsak azért, hogy megszabadítson titeket a leginkább félelmetes fájdalomtól, hanem azért is, hogy nemes gondolatokat és jó érzéseket csepegtessen belétek –, imádkozzatok, hívjatok engem, majd járjátok a küzdelem útját, hogy egyre jobbak legyetek, hogy erősek legyetek a próbákban – egy szóval: hogy szeretettel fizessétek meg az adósságot, amellyel apátok és embertársaitok felé tartoztok. (16, 53-59)

8. Gyakran kérdezik tőlem: „Mester, ha megbocsátod vétkeinket – miért engeded meg akkor, hogy fájdalommal vezekeljünk értük?” Erre azt mondom nektek: megbocsátok nektek, de szükséges jóvátenni azokat a vétkeket, hogy visszaadjátok lelketeknek a tisztaságot. (64, 14)

9. Mondtam nektek, hogy még az utolsó folt is eltűnik az ember szívéből, de azt is mondom nektek, hogy mindenkinek le kell mosnia a saját szégyenfoltjait. Emlékezzetek arra, amit mondtam nektek: „A mértékkel, amellyel mértek, mérnek majd titeket”, és: „Amit vet az ember, azt aratja.” (150, 47)

10. Az emberiség által nekem felajánlott anyagi áldozatok közül csak a jó szándékot fogadom el, ha az valóban jó; mert nem mindig fejeződik ki egy ajándékban nagylelkű és nemes szándék. Hányszor ajánlják fel nekem az emberek áldozatukat, hogy elrejtse gonosz cselekedeteiket, vagy hogy cserébe valamit kérjenek tőlem. Ezért mondom nektek, hogy a lélek békéje nem megvásárolható, hogy sötét foltjaitokat nem mossa le az anyagi gazdagság, még akkor sem, ha a legnagyobb kincset ajánlanátok fel nekem.

11. Bűnbánat, fájdalom amiatt, hogy megsértettetek Engem, megújulás, javulás, az elkövetett hibák jóvátétele, mindez az alázatossággal, amelyet tanítottam nektek – igen, akkor az emberek a szív, a lélek és a gondolatok igazi áldozatait hozzák fel nekem, amelyek Atyátoknak végtelenül kedvesebbek 508 42. fejezet, mint a tömjén, a virágok és a gyertyák. (36, 27-28)

A vezeklés törvénye

12. Egymás után kaptatok lehetőségeket, és ebben felismerhetitek irántatok érzett végtelen szeretetemet; mert megajándékoztalak benneteket, és lehetőséget adtam lényeteknek, hogy jóvá tegyétek hibáitokat, megtisztítsátok és tökéletesítsétek lelketeket, ahelyett, hogy megbüntetnélek benneteket vagy örökre elítélnélek, ahogyan korábban szoktátok gondolni.

13. Ki, aki ismeri ezeket a tanításokat és hisz azok igazságában, merne hátat fordítani földi feladatának, bár tudja, hogy ezzel még keményebb vezeklést okoz lelkének?

14. Mert bár igaz, hogy igazságosságom új lehetőségeket kínál nektek a foltok eltávolítására és a hibák jóvátételére, az is igaz, hogy minden alkalommal nő a próbák száma, és a fáradalmak és szenvedések minden alkalommal intenzívebbé válnak, ahogyan az elkövetett hibák is súlyosabbá váltak.

15. A ti kötelességetek – nem szabad büntetésről beszélni – abban fog állni, hogy helyreállítsátok, megújítsátok, jóvá tegyétek és az utolsó bűnt is megfizessétek. Senki – sem Mennyei Atyátok, sem földi testvéreitek, sem a „Szellemi Völgyben” élők – nem fogja megtenni azt, amit csak nektek kell megtennetek, bár mondom nektek, hogy én mindig követni fogom a hívásotokat. Ha magányosnak és elhagyatottnak érzitek magatokat, érezni fogjátok a jelenlétemet, és a Szellemi Világ mindig eljön, hogy támogasson benneteket a keresztetek terhénél. (289, 45-47)

16. Ma csak az én szeretetem és igazságosságom védheti meg azokat, akik éheznek és szomjaznak utána. Csak én vagyok képes tökéletes igazságosságomban befogadni azt, aki önmagának veszi el az életét.

17. Ha ezek tudnák, hogy a lélek elhagyatottsága szörnyűbb, mint a magány ebben a világban, türelmesen és bátran kitartanának földi létük utolsó napjáig. (165, 73-74)

18. Egyik gyermekemet sem pusztítom el, bármilyen nagyon is megsértenek engem; megőrzöm őket, és lehetőséget adok nekik, hogy jóvátegyék vétküket, és visszatérjenek az útra, amelyet elhagytak. De bár megbocsátottam nekik, szembesülniük kell cselekedeteik gyümölcsével, és ezek azok, amelyek megítélik őket, és megmutatják nekik a helyes utat. (96, 55)

A megpróbáltatások és a szenvedések oka

19. Ismerjétek meg önmagatokat! Megfigyeltem az emberek létezését minden időkben, és tudom, mi volt az oka minden fájdalmuknak és szerencsétlenségüknek.

20. Az első idők óta láttam, hogyan vették el egymás életét az emberek irigységből, anyagiasságból,

hatalomvágyból; mindig elhanyagolták a lelküket, abban a hitben, hogy csupán anyagi lények, és amikor eljött az óra, hogy hátrahagyják földi emberi alakjukat, csak az maradt meg, amit anyagi életükben teremtettek, anélkül, hogy bármiféle boldogságot arattak volna a szellem számára; mert nem keresték azt, nem gondoltak rá, nem törődtek sem a szellem erényeivel, sem a tudással. Beleérték magukat abba, hogy éljenek, anélkül, hogy keresték volna az utat, amely Istenhez vezet. (11, 42-43)

21. Ma, civilizációtok fejlődése ellenére, egyre inkább eltávolodtatok az anyagi természettől, csakúgy, mint a szellemitől, a tisztától, attól, ami Istentől származik. Ezért életetek minden szakaszában egyre nagyobb gyengeségbe, egyre nagyobb szenvedésbe esettek, annak ellenére, hogy vágytok arra, hogy a Földön töltött minden nappal erősebbek és boldogabbak legyetek. De most előrelépést fogtok tenni az én törvényem betartásában, ó, föld lakói! (16, 35)

22. A próbák, amelyekkel életutatokon találkoztok, nem véletlenek, én küldtem őket nektek, hogy érdemeket szerezzetek. Egyetlen levél sem mozdul a fán az én akaratom nélkül, és én jelen vagyok a teremtés nagy és kicsi műveiben egyaránt.

23. Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy megértsétek, mi az a gyümölcs, amelyet minden próbatételből le kell aratnotok, hogy megváltásotok rövidebb legyen. Szeretettel vegyétek magatokra kereszteteket, és én elintézem, hogy türelmesen viseljétek megváltásotokat. (25, 6)

24. Ha az emberek nevetés, szórakozás és hiúság közepette elfelejtenek engem, sőt tagadnak is, miért csüggednek és remegnek, amikor begyűjtik a könnyek termését, amely kínozza lelküket és testüket? Akkor káromkodnak, azt mondják, hogy nincs Isten.

25. Az ember elég bátor ahhoz, hogy vétkezzen, elszántan eltérjen a törvényem útjától; de biztosítalak benneteket, hogy rendkívül gyáva, amikor a vezeklésről és adósságai rendezéséről van szó. Mégis megerősítelek titeket gyávaságotokban, megvédlek titeket gyengeségeitekben, kiragadlak titeket letargiátokból, megszárítom könnyeiteket, és új lehetőségeket adok nektek, hogy visszanyerjétek az elveszett fényt, és visszataláljatok törvényem elfeledett útjára.

26. Jövök, hogy a „Második Időben”hoz hasonlóan elhozzam nektek az élet kenyerét és borát, mind a lélek, mind a test számára, hogy harmóniában éljetek mindazzal, amit Atyátok teremtett.

27. Az én utaimon virágoznak az erények, a tiéteken viszont tövisek, szakadékok és keserűségek vannak.

28. Aki azt mondja, hogy az Úr útjai tele vannak tövisekkel, nem tudja, mit beszél, mert én egyetlen gyermekemnek sem teremtettem

fájdalmat; de azok, akik eltávolodtak a fény és a béke útjától, visszatérésükkor viselniük kell bűnük következményeit.

29. Miért ittátok ki a szenvedés kehelyét? Miért felejtettétek el az Úr parancsát, valamint a küldetést, amelyet rátok bíztam? Mert a ti törvényeitekkel felváltottátok az én törvényemet, és íme, itt vannak a hiú bölcsességetek eredményei: keserű szenvedés, háború, fanatizmus, csalódások és hazugságok, amelyek megfojtanak benneteket és kétségbeeséssel töltenek el. És a legfájdalmasabb az anyagiassá vált ember számára, aki mindent számításainak alávet, és e világ anyagi törvényeinek rendeli alá, az, hogy e földi élet után is magával fogja cipelni tévedéseinek és hajlamainak terhét. Akkor lelketek szenvedése nagyon nagy lesz.

30. Rázzátok le itt bűneitek terhét, teljesítsétek törvényemet, és gyertek hamarosan. Kérjetek bocsánatot mindazoktól, akiket megsértettetek, és a többit bízzátok rám; mert rövid lesz az időtök a szeretetre, ha valóban elhatároztok, hogy megteszitek. (17, 37-43)

31. Gyertek hozzám mindannyian, akik rejtett fájdalmat hordoztok a szívetekben. Titokban hordozzátok magatokban azt a fájdalmat, amelyet egy árulás okozott nektek, és keserűségetek nagyon nagy, mert egy nagyon szeretett lény volt az, aki mélyen megsebezett benneteket.

32. Csendesedjetek meg magatokban, hogy az ima megvilágosítson benneteket, és megtudjátok, vajon nem ti voltatok-e valaha az oka annak, hogy elárultak benneteket. Akkor az ima megerősít benneteket abban a gondolatban, hogy meg kell bocsátanotok azoknak, akik elárultak benneteket a szeretetetekben, a hitetekben, a bizalmatokban.

33. Bizony, mondom nektek, abban a pillanatban, amikor megbocsátotok annak, aki megsértett titeket, teljes mértékben érezni fogjátok a békémet; mert abban a pillanatban a szellemetek egyesülni fog az enyémmel, és kiterítem a köpenyemet, hogy megbocsássak nektek, és mindkettőtöket beburkoljalak a szeretetembe. (312, 49-51)

34. A Mester igazságban mondja nektek: minden lélek számára elkészítettem a béke és a tökéletesség birodalmát. De ennek a birodalomnak, amelyet elkészítettem, szembeáll egy másik birodalom: a világ. Míg az én birodalmamat alázatossággal, szeretettel és erénnyel lehet elnyerni, a másik birodalom birtoklása gőgöt, ambíciót, büszkeséget, kapzsiságot, önzést és gonoszságot igényel.

35. A világ minden időkben ellenezte az én birodalmamat, mindig azok, akik követnek engem, útjukon üldözést szenvedtek és

kísértésbe estek, legyen az látható hatások vagy láthatatlan erők által.
36. Ez nem az egyetlen idő, amikor töviseken haladtok át, hogy hozzám jussatok, nem ez az első alkalom, hogy lelketek megbotlik, miközben igyekeztek eljutni jelenlétemhez. Minden időkben a lényetek legmélyén vívtátok a harcot.
37. Szellemem ihletése megvilágítja belsőtöket, és csatát robbantott ki a sötét erőkkel, a hamis fényekkel, a hamis erényekkel, az anyaggal, minden feleslegessel, e világ minden hamis dicsőségével. (327, 3)
38. Áldom a fájdalmat, amelyet értem viseltetek, mert mindaz, amit értem szenvedtek, örökre méltóvá tesz titeket. (338, 61)

Hit, alázat és meghittség a megpróbáltatásokban

39. Az emberi élet a lélek számára az a olvasztótégely, amelyben megtisztul, és az az üllő, amelyen megkovácsolódik. Elengedhetetlen, hogy az embernek legyen ideálja a lelkében, hite Teremtőjében és szeretete rendeltetése iránt, hogy türelmesen hordozza keresztjét a Kálvária-hegy csúcsáig.
40. Az örök életbe vetett hit nélkül az ember kétségbeesésbe esik a nehéz próbák során, magas ideálok nélkül elmerül a materializmusban, és a csalódás elviseléséhez szükséges erő nélkül a csüggedésben vagy a bűnben veszik el. (99, 38-39)
41. Azt mondom nektek, hogy szeressétek a kereszteteket; mert ha ellene lázadtok, miközben a vállatokon kell hordoznotok, a fájdalom mély sebet fog tépni a szívetekbe. Én valóban szeretem a keresztemet, ó nép; de tudjátok-e, mit nevezek én a keresztemnek? A keresztem belőletek áll, ó emberek, akiket annyira szeretek. (144, 20)
42. A hit, az alázat és a meghódolás az általam elrendelt iránt rövidíti a próbatételek útját, mert akkor nem kell többször végigjárnotok a szenvedés útját. De ha a próbák során lázadás, elégedetlenség vagy akár istenkáromlás merül fel, a megpróbáltatás hosszabb ideig fog tartani, mert akkor újra be kell járnotok azt az utat, amíg meg nem tanuljátok a leckét. (139, 49)
43. Mondom nektek: azok a próbák, amelyeket az ember ebben az időben magának teremtett, nagyon nehezek, mert így szükségesek az üdvösségéhez.
44. Minden ember legkedvesebbjén fog végrehajtódni az isteni igazságosság, hogy elszámoltasson minden emberi teremtmény cselekedeteiről.
45. Milyen fontos, hogy az ember megértse, mit jelent a lelki vezeklés, hogy annak a tudatában, hogy a léleknek van egy múltja, amelyet egyedül Isten ismer, szeretettel, türelemmel, tisztelettel és sőt örömmel fogadja el szenvedésének kehelyét – tudva, hogy ezzel mossa le múltbeli és jelenbeli szégyenfoltjait, törlessze adósságait és érdemeket szerezzen a törvény előtt.

46. Nem lesz lelki felemelkedés a fájdalomban, amíg az ember nem szeretettel szenved, tisztelettel az én igazságosságom iránt, és alázattal az iránt, amit mindenki maga érdemelt ki. De csak ez a felemelkedés a megpróbáltatások közepette adhatja meg az embernek azt a felismerést, hogy mi is a lelki jóvátétel törvénye. (352, 36-37, 42-43)

A szenvedés és a fájdalom jelentése

47. Ha az élet próbáit a véletlennek tulajdonítjátok, aligha lesztek képesek erősek lenni. De ha van elképzelésetek arról, mi a vezeklés, mi az igazságosság és a jóvátétel, hitetekben felemelkedést és beletörődést fogtok találni, hogy győzedelmeskedjetek a próbákban.

48. Az én akaratom, hogy különböző módokon próbára tegyem a lelketeket, mert én formálom, alakítom és tökéletesítem őket. Ehhez minden dolgot és minden embert felhasználok; eszközként használom mind az igazat, mind pedig a gonoszt. Egyszer a fényt használom, máskor a sötétséget teszem szolgámmá. Ezért mondom nektek: ha kritikus helyzetben találjátok magatokat, gondoljatok rám, a Mesteretekre, aki minden szeretettel megmagyarázza nektek annak a próbatételnek az okát.

49. Vannak kehelyek, amelyeket mindenkinek meg kell innia, az egyiknek hamarabb, a másiknak később, hogy mindannyian megtanuljanak megérteni és szeretni Engem. A nyomorúság, a betegség, a rágalmazás, a meggyalázás nagyon keserű kehelyek, amelyek nem csak a bűnös ajkára kerülnek. Emlékezzetek arra, hogy a legigazabb az abban a „Második Időben" ürítette ki a legkeserűbb kehelyt, amit el tudtok képzelni. Az engedelmesség, az alázat és a szeretet, amellyel a szenvedés kehelyét isszátok, könnyebbé teszi a keresztet, és gyorsabban elmúlik a próbatétel. (54, 4-6)

50. Minden, ami körülvesz benneteket, arra irányul, hogy megtisztuljatok, de nem mindenki értette így. Ne hagyjátok, hogy a fájdalom, amelyet a szenvedés kehelyéből isztok, eredménytelen legyen. A fájdalomból fényt nyerhettek, amely bölcsesség, szelídség, erő és érzékenység. (81, 59)

51. Tudjátok meg, tanítványok, hogy a fájdalom eltávolítja a rossz gyümölcsöket a szívetekből, tapasztalatot ad nektek, és elérte, hogy hibáitok kijavításra kerüljenek.

52. Így próbára tesz titeket Atyátok, hogy megvilágosodjon az elmétek. De ha nem értitek, és eredménytelenül szenvedtek, mert nem fedezitek fel bölcs leckéim értelmét, fájdalmatok értelmetlen, és nem értékelitek a leckét. (258, 57–58)

53. Az emberek kiáltanak: „Ha van irgalmas és szerető Isten – miért kell

akkor a jóknak a gonoszok miatt szenvedniük, az igazaknak a bűnösök miatt?”

54. Bizony, mondom nektek, gyermekeim: senki sem jön erre a világra csak a saját lelki üdvösségéért. Nem önálló egyén, hanem egy egész része.

55. Ha az emberi testben a többi szerv beteg, vajon nem szenved-e az egészséges és tökéletes szerv is?

56. Ez egy anyagi hasonlat, hogy megértsétek a kapcsolatot, amely minden ember és a többiek között fennáll. A jóknak szenvedniük kell a gonoszok között, de a jók sem teljesen ártatlanok, ha nem tesznek erőfeszítéseket testvéreik szellemi fejlődése érdekében. De mint egyén, mindenkinek megvan a maga felelőssége, és mivel az én Szellemem része és hozzá hasonló, rendelkezik akaratával és intelligenciájával, hogy hozzájáruljon mindenki fejlődéséhez. (358, 18-19)

57. Értelmezzétek helyesen tanításomat, ne gondoljátok, hogy Szellemem örül, amikor látja szenvedéseiteket a földön, vagy hogy el akarom venni tőletek mindazt, ami kellemes számotokra, hogy abból örömömet leljem. Azért jövök, hogy rávegyelek benneteket , hogy ismerjétek meg és tartsátok be törvényeimet, mert azok méltók a tiszteletetekre és figyelmetekre, és mert azok betartása örök boldogságot és örök békét hoz számotokra. (25, 80)

58. El kell mondanom nektek, hogy amíg a földön éltek, törekedhettek arra, hogy a létezéseteket itt a lehető legkellemesebbé tegyétek. Nem szükséges szüntelenül sírni, szenvedni és „vérzeni”, hogy kiérdemeljétek a túlvilág békéjét.

59. Ha ezt a földet a könnyek völgyéből a boldogság világává tudnátok alakítani, ahol szeretnétek egymást, ahol arra törekednétek, hogy jót cselekedjetek és az én törvényem szerint éljetek – bizony, mondom nektek, ez az élet a szememben még érdemesebb és nemesebb lenne, mint egy szenvedésekkel, csapásokkal és könnyekkel teli létezés, bármily nagy is legyen a hajlandóságotok elviselni azt. (219, 15-16)

60. Örüljetek annak, hogy nincs örök fájdalom; szenvedéseitek ideiglenesek, és hamarosan elmúlnak.

61. A vezeklés és a megtisztulás ideje röpke annak számára, aki a próbákat szellemiségben szemléli; viszont annak számára, aki teljesen elmerül a materializmusban, az, ami valójában nagyon hamar elmúlik, hosszú ideig fog tartani.

62. Ahogy a szívetek dobogása elmúlik, úgy múlik el a végtelenben az ember élete is.

63. Nincs ok a félelemre, mert ahogyan valakiből sóhaj tör elő, ahogyan könnyet hullajtunk, vagy ahogyan egy szót kimondunk, úgy múlnak el az ember szenvedései is.

64. Isten végtelen gyengédségében minden fájdalmatok és gondotok

semmivé kell, hogy oldódjon. (12, 5–9)

43. fejezet – Betegség, gyógyulás és megújulás

A betegség eredete és értelme

1. Ha az ember az imádság és a jó cselekedetek elmulasztásával eltávolodik a jóság útjától, elveszíti erkölcsi erejét, szellemiségét, és kísértésnek van kitéve, és gyengeségében enged a bűnöknek, és ezek megbetegítik a szívét.
2. De én, mint orvos, eljöttem a beteg ágyához, és minden szeretetemet és gondoskodásomat ráárasztottam. Fényem olyan volt, mint a friss víz a láz által felhevített ajkakon, és amikor homlokán érezte balzsamomat, így szólt hozzám: „Uram, csak a te irgalmad menthet meg. Lelkem nagyon beteg, és a halál hamarosan eljön értem.”
3. De én azt mondtam neki: „Nem fogsz meghalni, mert én, aki az élet vagyok, eljöttem, és mindaz, amit elvesztettél, visszaadatik neked.” (220, 39)
4. Milyen érdemeket szerezhet egy beteg, aki minden erőfeszítésre képtelen? Érdemei sokrétűek és nagyok lehetnek, ha tud türelmet és alázatot tanúsítani, ha alázatos az isteni akarat iránt, és fájdalma ellenére is képes engem megáldani. Mert példája megvilágítja majd sok olyan szívet, amely a sötétben él, amely kétségbeesik és a bűnnek adja át magát, vagy a halálra gondol, amikor megpróbáltatás éri.
5. Ha ezek az emberek útjuk során találkoznak egy hit, alázat és remény példájával, amely egy olyan szívből fakad, amely szintén sokat szenved, mert nagyon nehéz keresztet visel, akkor érezni fogják, hogy szívüket egy fénysugár érintette meg.
6. Valóban így van: mivel nem tudták meghallani saját lelkük hangját, kénytelenek voltak befogadni azt a lelki fényt, amelyet egy másik ember példájával és hitével közvetített nekik.
7. Ne adjátok fel, soha ne valljátok magatokat kudarcnak, ne hajoljatok meg szenvedéseitek terhe alatt. Mindig tartsátok szem előtt hitetek égő lámpását. Ez a hit és a szeretetetek fog megmenteni benneteket. (132, 38-39)

Gyógyulás saját erőből

8. Arra kértek Engem, hogy gyógyítsalak meg benneteket; de bizony mondom nektek, senki sem lehet jobb orvos, mint ti magatok.
9. Mi haszna van annak, hogy meggyógyítalak benneteket és eltávolítom fájdalmatokat, ha nem vetitek el hibáitokat, bűneiteket, rossz szokásaitokat és hiányosságaitokat? Nem a fájdalom az oka betegségeiteknek, hanem bűneitek. Látjátok, ez a fájdalom forrása! Harcoljatok tehát a bűn ellen, váljatok meg tőle, és egészségesek lesztek. De ezt megtenni a ti feladatotok. Én csak

tanítalak titeket, és segítek nektek ebben.

10. Ha lelkiismeretetek révén felfedezitek szenvedéseitek okát, és mindent megtesztek annak leküzdésére, teljes mértékben érezni fogjátok az isteni erőt, amely segít nektek győzni a küzdelemben és elnyerni lelki szabadságotokat.

11. Milyen nagy lesz az elégedettségetek, amikor érezni fogjátok, hogy saját érdemeitek révén sikerült megszabadulnotok a fájdalomtól, és békét nyertetek. Akkor azt fogjátok mondani: „Atyám, a te szavad volt a gyógyulásom, a te tanításod volt a megváltásom.” (8, 54-57)

12. Az igazi gyógybalzsam, népem – amely minden betegséget meggyógyít – a szeretetből fakad.

13. Szeressetek a szellemmel, szeressetek a szívvel és az értelemmel, akkor elég erőtök lesz nemcsak a test betegségeinek gyógyítására vagy a kis emberi szükségekben való vigasztalásra, hanem a szellemi rejtélyek tisztázására, a lélek nagy félelmeire, zavaraira és lelkiismeret-furdalásaira is.

14. Ez a balzsam feloldja a nagy megpróbáltatásokat, meggyújtja a fényt, enyhíti a gyötrelmet, elolvasztja a szorító láncokat.

15. A tudomány által feladott ember, ha kapcsolatba kerül ezzel a balzsammal, visszatér az egészséghez és az élethez; a levált lélek visszatér a testvér szerető szavára, aki hívja. (296, 60-63)

16. Szüntessétek meg a fájdalmat! Az általam teremtett élet nem fájdalommal teli. A szenvedés Isten gyermekeinek engedetlenségéből és vétkeiből fakad. A fájdalom jellemző az életre, amelyet az emberek féktelenségükben teremtettek.

17. Emeljétek fel tekinteteteket, és fedezzétek fel műveim szépségét. Készüljetek fel lelkileg, hogy meghalljátok az isteni koncertet, ne zárjátok ki magatokat ebből az ünnepségből. Ha elszigetelitek magatokat – hogyan vehetnétek részt ebben az örömben? Szomorúan, gyötrődve és betegesen élnétek.

18. Azt akarom, hogy az egyetemes koncerten harmonikus hangok legyetek, hogy megértsétek, az élet forrásából származtok, hogy érezzétek, minden lélekben ott van a fényem. Mikor értek el teljes érettséget, amikor azt mondhatjátok nekem: „Atyám, alávetem lelkemet a Te Lelkednek, akárcsak akaratomat és életemet.”

19. Ismerjétek fel, hogy ezt nem fogjátok tudni mondani, amíg érzékeitek betegek, és lelketek önző módon elszakad a helyes úttól.

20. A betegségek kínja vagy a félelem, hogy megfertőződtek, alatt éltek. De mit jelent egy testi betegség a lélek vétke mellett? Semmit, ha az képes felemelkedni; mert irgalmasságomban mindig segítséget fogtok találni.

21. Ahogy a vér áramlik az ereitekben és életet ad az egész testnek, úgy áthatja Isten ereje,

mint egy életerő, a lelketeket. Nincs ok a betegségre, ha betartjátok a törvényt. Az élet egészség, öröm, boldogság, harmónia. Ha betegek vagytok, nem lehettek az isteni javak tárháza.

22. Ti, akiknek gondolatai, szíve vagy teste beteg, a Mester azt mondja nektek: Kérjétek lelketeket, amely a Mindenható gyermeke, hogy térjen vissza a helyes útra, gyógyítsa meg szenvedéseiteket, és segítsen nektek gyengeségeitekben. (134, 57-59)

Az ember megújulása

23. A hiúság – egy gyengeség, amely már az első emberben is megnyilvánult – a szellemiség által lesz legyőzve. Ez az a küzdelem, amely mindig is fennállt a lélek és a „test" között. Mert míg a lélek az Atya lényegére vágyva az Örök és Magasztos felé hajlik, addig a „test" csak azt keresi, ami kielégíti és hízeleg neki, még akkor is, ha az a lélek kárára válik.

24. Ez a küzdelem, amely minden emberi lényben megnyilvánul, egy olyan erő, amely az emberben keletkezik a világ rá gyakorolt hatásának következtében. Hiszen a földi természet mindazt igényli, ami természetének megfelel.

25. Ha a lélek képes uralkodni ezen erőn, és a helyes irányba terelni, akkor saját lényében összehangolta mindkét természetet, és eléri fejlődését és felemelkedését. Ha viszont hagyja, hogy a „test" ereje uralkodjon rajta, a gonosz csábításának esik áldozatul, és olyan lesz, mint egy kormányrúd nélküli csónak a vihar közepén. (230, 64)

26. Ti – hitetlenek és kételkedők – nem tudtok hinni egy igazságos világban, és nem tudjátok elképzelni a szeretet és az erény életét a földeteken. Egyszóval: nem tartjátok magatokat semmire sem képesnek, és nincs hitetek önmagatokban.

27. Én azonban hiszek bennetek, ismerem a magot, amely minden gyermekemben ott van, mert én teremtettem őket, mert az én szeretetem által adtam nekik életet.

28. Nagyon is reménykedem az emberben, hiszek a megváltásában, a méltóságra való érdemességében és a felemelkedésében. Mert amikor megteremtettem őt, arra rendeltem, hogy uralkodjon a Földön, ahol a szeretet és a béke helyét kell megteremtenie, és azt is elhatároztam, hogy lelkének meg kell erősödnie az élet küzdelmeiben, hogy érdemei révén eljusson oda, hogy a tökéletesség birodalmának fényében éljen, amely örök örökségetek. (326, 44-46)

44. fejezet – Élet az isteni értelemben

A szükséges egyensúly

1. Mindenkinek előre meg van írva a sorsa a szellemi és az emberi feladata által. Mindkettőnek összhangban kell lennie egymással, és egyetlen cél felé kell törekednie.

Bizony, mondom nektek, nem csak szellemi cselekedeteiteket fogom értékelni, hanem anyagi cselekedeteiteket is. Mert bennük olyan érdemeket fogok felfedezni, amelyek segítenek szellemeteknek eljutni hozzám. (171, 23)

2. Eddig az ember gőgje miatt figyelmen kívül hagyta a szellemi részt, és ennek az ismeretnek a hiánya megakadályozta abban, hogy tökéletes legyen.

3. Amíg az ember nem tanulja meg testi és lelki ereit harmóniában tartani, addig nem fogja megtalálni az életében szükséges egyensúlyt. (291, 26-27)

4. Tanítványok: Bár a világban éltek, szellemi életet élhettek. Ne gondoljátok ugyanis, hogy a szellemiség abban áll, hogy elfordultok mindattól, ami a testnek megfelel, hanem abban, hogy az emberi törvényeket összhangba hozzátok az isteni törvényekkel.

5. Áldott legyen az, aki tanulmányozza törvényeimet, és képes azokat az emberi törvényekkel egyetlen egésszé egyesíteni, mert ő egészséges, erős, nagylelkű és boldog lesz. (290, 26-27)

Jó és romlott örömök

6. Nem azt mondom nektek, hogy forduljatok el földi kötelességeitektől vagy a szív és az érzékek egészséges örömeitől. Csak azt kérem tőletek, hogy mondjatok le arról, ami megmérgezi lelketeket és megbetegíti testeteket.

7. Aki a törvény keretein belül él, teljesíti azt, amit lelkiismerete előír neki. Aki megveti a megengedett örömöket, hogy a tiltott élvezetekbe vetesse magát, még a legnagyobb élvezet pillanataiban is azt kérdezi magától, miért nem boldog és miért nem talál békét. Mert élvezetről élvezetre egyre mélyebbre süllyed, míg végül a mélységben veszik el, anélkül, hogy igazi kielégülést találna szívének és lelkének.

8. Néhányan meg kell, hogy bukjanak, és ki kell, hogy igyák az utolsó cseppig azt a kehelyt, amelyben az örömöt keresték anélkül, hogy megtalálták volna, hogy meghallhassák annak a hangját, aki örökké meghívja őket az örök élet ünnepi lakomájára. (33, 44-46)

9. A tudós tiszteletlen kézzel letép egy gyümölcsöt a tudomány fájáról, anélkül, hogy előbb meghallgatná lelkiismerete hangját, amelyben törvényem szól hozzá, hogy a bölcsesség fájának minden gyümölcse jó, és ezért aki leszedik, azt kizárólag embertársai javára teheti.

10. Az általam hozott példák megmutatják nektek, miért nem ismeri az emberiség sem a szeretetet, sem a békét annak a belső paradicsomnak, amelyet az embernek a törvény iránti engedelmessége miatt örökre a szívében kellene hordoznia.

11. Hogy segítsek nektek ugyanezt megtalálni, tanítom a bűnösöket, a engedetleneket, a hálátlanokat és a

gőgösöket, hogy megértsétek: szellemmel vagytok felruházva, lelkiismeretetek van, teljes -lel rendelkeztek, és képesek vagytok megítélni és értékelni, mi a jó és mi a rossz, és hogy megmutassam nektek azt az utat, amely elvezet titeket a béke, a bölcsesség, a végtelen szeretet, a halhatatlanság, a dicsőség és az örökkévalóság paradicsomába. (34, 15-17)

12. Az ember nem mindig értelmezi helyesen tanításaimat. Soha nem tanítottam nektek, hogy a jó gyümölcsöt, amelyet törvényeim jóváhagynak és megengednek, figyelmen kívül hagyjátok vagy élvezését elmulasztjátok. Csak azt tanítottam, hogy ne törekedjetek a feleslegesre, a szükségtelenre, és még kevésbé szeressétek azt; hogy a romlást okozótól, a tiltottól ne úgy élvezzetek, mint a léleknek és a testnek jótékony gyümölcsöktől. De mindazt, ami a léleknek vagy a szívnek megengedett és jót tesz neki, azt ajánlottam nektek, mert az törvényeim keretein belül van. (332, 4)

13. Sok időnek kellett eltelnie, hogy az emberiség szellemi érettségre jusson. Mindig a két szélsőségnek estetek áldozatul: az egyik a materializmus volt, amelyen keresztül nagyobb világi élvezeteket igyekeztek elérni; de ez valójában káros, mert eltéríti a szellemet feladatának teljesítésétől. De a másik szélsőséget is el kell kerülnötök: a „test” megölését, mindazon dolgok teljes megtagadását, amelyek ehhez az élethez tartoznak; mert én azért küldtelek titeket erre a földre, hogy emberekként éljetek, emberi lényekként, és megmutattam nektek a helyes utat, hogy úgy éljetek, hogy „az császárnak adjátok, ami az császáré, és Istennek, ami Istené”.

14. Én teremtettem nektek ezt a világot, minden szépségével és teljességével együtt. Nektek adtam az emberi testet, amelyen keresztül ki kell fejlesztenetek mindazokat a képességeket, amelyeket adtam nektek a teljesség eléréséhez.

15. Az Atya nem akarja, hogy megtagadjátok magatoktól mindazt a jót, amit ez a világ kínál nektek. De ne helyezzétek a testet a lélek fölé, mert a test mulandó, a lélek viszont az örökkévalósághoz tartozik. (358, 7-9)

Áldásos és szerencsétlen gazdagság

16. Ha az én akaratom az, hogy földi javak birtokosai legyetek, megadom azokat nektek, hogy megosszátok azokat rászoruló testvéreitekkel – azokkal, akiknek nincs vagyonuk vagy támogatásuk, a gyengékkel és a betegekkel. Azok közül azonban, akik a földön semmit sem birtokolnak, sokan részesíthetnek benneteket szellemi javaikból. (96, 27)

17. Azt akarom, hogy minden a tiétek legyen, de hogy tudatosan használjátok azt, amire szükségetek van; hogy tudjátok, hogyan legyetek

lelkileg gazdagok, és anyagi javakban is sok mindennel rendelkezhessetek, ha azokat jól használjátok, és mindkettőnek megadjátok a valódi értékét és rangját.

18. Hogyan árthatna magának egy mérhetetlenül gazdag ember lelke, ha az, amije van, a felebarátjai javát szolgálja? És hogyan szenvedhetne káro , ha hatalmas ember lelke tud alkalom adtán visszavonulni imádkozni, és imádságán keresztül közösségben van Velem? (294, 38)

19. Ne mondjátok nekem: „Uram, szegénységet láttam azok között, akik követnek Téged. Azok között azonban, akik már nem is emlékeznek Rád, és nem is ejtik ki a nevedet, bőséget, szórakozást és élvezeteket látok."

20. Népem ne tekintse ezeket az eseteket bizonyítéknak arra, hogy aki engem követ, annak feltétlenül szegénynek kell lennie a világban. De mondom nektek, hogy azt a békét, amely azoké, akik itt hallgatnak és életük egy részét a jótéteményre fordítják, azok nem ismerik, akiket annyira irigyeltek, és azt sem tudnák elérni minden gazdagságukkal.

21. Vannak, akik értik, hogyan lehet egyszerre birtokolni a világ javait és a szellem javait. Másoknak nem jutnak a világ javai, mert elfelejtik a szellem javait, és vannak, akiket csak a világ javai érdekelnek, mert úgy vélik, hogy az isteni törvények a földi gazdagság ellenségei.

22. A javak javak maradnak, de nem mindenki tudja őket helyesen használni. Tudnotok kell azt is, hogy nem mindent, amit sokan birtokolnak, én adtam nekik. Vannak, akik azt, amit tőlem kaptak, ellenszolgáltatásként kapták, ahogy vannak olyanok is, akik mindent, amit birtokolnak, elloptak.

23. A legjobb bizonyíték, amelyet az emberek az életben kötelességük teljesítésére kaphatnak, a lélek békéje, nem pedig az érmék csengése. (197, 24-27)

24. Amikor azt mondom nektek: „Kérjetek, és adatik nektek", földi dolgokat kértek tőlem. De igazán – milyen keveset kértek tőlem! Kérjetek tőlem mindenekelőtt mindazt, ami lelketek javát szolgálja. Ne gyűjtsetek kincseket a földön, mert itt vannak tolvajok! Gyűjtsetek kincseket az Atya országában, mert ott biztonságban lesz a vagyonotok, és az a lelketek boldogságát és békéjét fogja szolgálni.

25. A föld kincsei a hamis nagyság gazdagságai, hatalma és címei. A szellem kincsei a jó cselekedetek. (181, 68-69)

26. A gőgös azt hiszi, hogy nagy, anélkül, hogy az lenne, és szánalmas az, aki megelégszik e világ felesleges gazdagságaival, anélkül, hogy felfedezné a szív és a szellem igazi értékeit. Milyen szánalmasak a vágyai, a sóvárgásai, az eszményei! Milyen kevéssel is beéri!

27. De aki ért az élethez, az az, aki megtanulta Istennek adni, ami Istené, és a világnak, ami a világé.

Az, aki a természet kebelén tud felüdülni anélkül, hogy az anyagi dolgok rabszolgájává válna, az tud élni, és még ha látszólag semmije sincs, ő az élet javainak ura, és úton van afelé, hogy birtokolja az Isten országának kincseit. (217, 19-20)

Az adás törvénye

28. Ha az emberek hinnének az én szavaimban, ha a szívükben hordoznának engem, mindig eszükbe jutna az a mondatom, amelyet egyszer a hallgató tömegnek mondtam: „Bizony, mondom nektek, ha csak egy pohár vizet is adtok, az nem marad jutalom nélkül."

29. De az emberek így gondolkodnak: ha adnak valamit, és nem kapnak érte semmit cserébe, akkor inkább megtartják azt, amijük van, és maguknak tartják meg.

30. Most azt mondom nektek, hogy igazságosságomban tökéletes kiegyenlítés van, hogy soha ne féljetek eladni abból, ami a tiétek. Látjátok azokat az embereket, akik kincseket gyűjtenek és halmoznak fel, és senkivel sem osztják meg birtokukat? Azok az emberek halott lelket hordoznak magukban.

31. Azok viszont, akik létezésük utolsó leheletéig annak a feladatnak szentelték magukat, hogy mindenüket odaadják embertársaiknak, mígnem utolsó órájukban egyedül, elhagyatva és szegényen találták magukat – őket mindig a hit fénye vezette, amely a távolban megmutatta nekik az „Ígéret Földjének" közelségét, ahol az én szeretetem várja őket, hogy megjutalmazza őket minden cselekedetükért. (128, 46-49)

32. Gyertek ide, hogy felébresszelek benneteket az igazi életre, és emlékeztesselek benneteket arra, hogy azért lettetek teremtve, hogy adjatok. De amíg nem tudjátok, mit hordoztok magatokban, lehetetlen lesz számotokra, hogy adjatok annak, akinek szüksége van rá.

33. Nézzétek, hogyan teljesíti az adás feladatát minden, ami körülvesz titeket. Az elemek, a csillagok, a lények, a növények, a virágok és a madarak – minden, a legnagyobbtól a már nem érzékelhetőig, rendelkezik az adás képességével és rendeltetésével. Miért tesztek kivételt, pedig ti vagytok a leginkább felruházva az isteni kegyelemmel, hogy szeressetek?

34. Mennyit kell még növekednetek bölcsességben, szeretetben, erényben és képességben, hogy fény legyetek fiatalabb testvéreitek útján! Milyen magas és szép rendeltetést szánt nektek Atyátok! (262, 50-52)

A kötelességek és feladatok teljesítése

35. A „Harmadik Időben" lelki tanításom szabadságot ad a léleknek, hogy kiterjessze szárnyait, és felemelkedjen az Atyához, hogy igazi imádatot nyújtson Neki.

36. De az embernek, mint emberi lénynek is, istentiszteletet kell

nyújtania a Teremtőnek, és ez a tiszteletadás a földi kötelességeinek teljesítésében áll, azáltal, hogy betartja az emberi törvényeket, cselekedeteiben erkölcsöt és jó ítélőképességet tanúsít, és teljesíti az apaként, gyermekként, testvérként, barátként, uralkodóként és szolgaként rá háruló kötelességeket.

37. Aki így él, az tisztel engem a földön, és lehetővé teszi, hogy lelke felemelkedjen, hogy engem dicsőítsen. (229, 59-61)

38. Aki elkerüli feladatának terhét, aki elhagyja a helyes utat, vagy figyelmen kívül hagyja azokat a kötelezettségeket, amelyeket lelke irántam vállalt, hogy helyette saját ízlése vagy akarata szerinti kötelezettségeket vállaljon, az nem fog igazi békét találni a szívében, mivel lelke soha nem lesz elégedett és nyugodt. Ők azok, akik állandóan szórakozást keresnek, hogy elfelejtsék fájdalmukat és nyugtalanságukat, hamis örömökkel és múló kielégülésekkel áltatva magukat.

39. Hagyom, hogy a maguk útján járjanak, mert tudom, hogy ha ma el is távolodnak tőlem, elfelejtenek és akár tagadnak is engem, hamarosan meg fogják érteni a világ gazdagságainak, címeinek, örömeinek és kitüntetéseinek jelentéktelenségét, amikor a valóság felébreszti őket a földi nagyságról szóló álmukból, amikor az embernek szembe kell néznie a szellemi igazsággal, az örökkévalósággal, az isteni igazságossággal, amelyek elől senki sem menekülhet.

40. Ez senkinek sem ismeretlen, hiszen mindannyian rendelkeztek egy lélekkel, amely az előérzet adományán keresztül feltárja előttetek életetek valóságát – a számotokra kijelölt utat és mindazt, amit azon megvalósítanotok kell. De ti mindenáron fel akartok szabadulni minden szellemi fogadalomtól, hogy szabadnak érezzétek magatokat, és életetek urainak. (318, 13-15)

41. Mielőtt lelketeket erre a bolygóra küldték, megmutatták neki a „mezőket”, elmondták neki, hogy az ő feladata a béke vetése, hogy üzenete szellemi jellegű, és lelketek örült ennek, és megígérte, hogy hűségesen és engedelmesen teljesíti küldetését.

42. Miért féltek most vetni? Miért éreztek magatokat most méltatlannak vagy képtelennek arra, hogy elvégezzétek azt a munkát, amely annyira örömet okozott a lelketeknek, amikor rábízták? Mert hagytátok, hogy a szenvedélyek elzárják az utatokat, és így megakadályozzák a lélek áthaladását, miközben gyermeteg indokokkal próbáljátok igazolni a határozatlanságotokat.

43. Ne érkezzetek üres kézzel abba a „völgybe”, ahonnan jöttetek. Tudom, hogy akkor szenvedésetek nagyon nagy lenne. (269, 32-34)

44. Mindenkinek kijelöltek egy bizonyos számú lelket, akiket vezetnie vagy gondoznia kell, és ez a feladat a testi halállal nem ér véget.

A lélek továbbra is vet, művel és arat, a szellemi világban éppúgy, mint a földön.
45. A nagyobb lelkek vezetik a kisebbeket, és ezek viszont másokat, akik még alacsonyabb fejlettségi szinten vannak, míg az Úr az, aki mindannyiukat a karámjába vezeti.
46. Ha most azt mondtam nektek, hogy a nagyobb lelkek vezetik a kisebbeket, azzal nem azt akarom mondani, hogy ezek a lelkek kezdettől fogva nagyok voltak, és hogy az utóbbiaknak mindig kicsinek kell maradniuk testvéreikhez képest. Azok, akik most nagyok, azért azok, mert felfelé fejlődtek és kibontakoztak abban a nemes feladatban, hogy szeressék, szolgálják és segítsék azokat, akik még nem érték el ezt a lelki fejlettségi szintet, akik még gyengék – azokat, akik eltévedtek, és azokat, akik szenvednek.
47. Akik ma még kicsik, holnap nagyok lesznek kitartásuknak köszönhetően (131, 19-21)

45. fejezet – Előre elrendelés, értelme és beteljesülése az életnek

Isten gondviselése és rendelése az emberi sorsban

1. Most van a fény ideje, amikor az ember, a hit mellett, meg fogja érteni, meg fogja indokolni és meg fogja érezni az igazságomat.
2. Tanításom célja, hogy mindenkit meggyőzzek arról, hogy senki sem jött erre a világra ok nélkül, hogy ez az ok az isteni szeretet, és hogy minden ember rendeltetése egy szereteti küldetés teljesítése.
3. Minden időkben, a kezdetektől fogva az emberek azt kérdezték maguktól: „Ki vagyok én? Kinek köszönhetem az életemet? Miért létezem? Miért jöttem ide, és hová megyek?”
4. Bizonytalanságaik és ismereteik hiányosságai egy részére a választ az én magyarázataimban és azáltal kapták meg, hogy elmélkedtek azon, amit az idők folyamán kinyilatkoztattam nektek.
5. De vannak, akik máris azt hiszik, hogy mindent tudnak; én azonban azt mondom nektek, hogy nagy tévedésben vannak, mert amit Isten bölcsességének könyve őriz, azt az emberek nem fedezhetik fel, amíg azt nem kinyilatkoztatják nekik; és sok minden van ebben az isteni bölcsesség könyvében, tartalma végtelen. (261, 4-6)
6. A sorsban ott van az irgalom, amelyet Isten beletett. Az emberek sorsa tele van isteni jósággal.
7. Gyakran nem találjátok meg ezt a jóságot, mert nem tudjátok, hogyan kell keresni.
8. Ha az általam minden lélek számára előre megrajzolt sorson belül kemény és keserű utat törtek magatoknak, én igyekszem azt enyhíteni, de soha nem növelni annak keserűségét.

9. Az embereknek szükségük van egymásra a világban, senki sem felesleges, és senki sem hiányzik. Minden élet szükséges a másik létezésének kiegészítéséhez és harmóniájához.

10. A szegényeknek szükségük van a gazdagokra, és a gazdagoknak a szegényekre. A gonoszoknak szükségük van a jókra, és a jóknak a gonoszokra. A tudatlanoknak szükségük van a tudósokra, és a tudósoknak a tudatlanokra. A kicsiknek szükségük van az idősekre, és az időseknek viszont szükségük van a gyermekekre.

11. Mindannyiótokat Isten bölcsessége helyezte el a világban a helyetekre, és annak a közelébe, akinek a közelében lennetek kell. Minden embernek kijelölve van az a kör, amelyben élnie kell, és amelyben vannak megtestesült és testet elhagyott lelkek, akikkel együtt kell élnie.

12. Így mindannyian a saját utatokon haladva fokozatosan találkoztok mindazokkal, akiknek a feladata, hogy megtanítsák nektek azt a szeretetet, amely felemeli benneteket; másoktól pedig fájdalmat fogtok szenvedni, amely megtisztít benneteket. Egyesek szenvedést hoznak rátok, mert szükségetek van rá, míg mások szeretetüket ajándékozzák nektek, hogy kiegyenlítsék keserűségeteket; de mindannyiuknak van üzenete számotokra, egy tanítás, amelyet meg kell értenetek és hasznosítanotok.

13. Ne felejtsétek el, hogy minden inkarnált és testet elhagyott lélek, aki bármilyen formában keresztezi életutatokat, segít nektek a sorsotokban.

14. Hány fénylelket küldtem nektek a világra, és ti nem álltatok meg, hogy megáldjátok irántatok érzett szeretetemet!

15. Sok léleknek, akiket hozzátok küldtem, nem szenteltetek figyelmet, anélkül, hogy tudatában lettetek volna annak, hogy ők a sorsotok részét képezték; de mivel nem tudtátok őket befogadni, üres kézzel maradtatok, és később bűnbánó könnyeket kellett hullatnotok.

16. Emberiség, a te rendeltetésed az, hogy összhangban legyél minden teremtménnyel. Ez a harmónia, amelyről beszélek nektek, a legnagyobb törvény, mert benne találjátok meg a tökéletes közösséget Istennel és műveivel. (11, 10-16, 22-25)

17. Aki tagadja rendeltetését, elutasítja az „Isteni mivoltom gyermeke” megtisztelő nevet. Ha nem hisz a létezésemben, nem tud hinni a szeretetemben sem.

18. Ha egyesek számára ez az élet rendkívül keserű és szenvedéssel teli volt, tudjátok meg, hogy ez a létezés nem az egyetlen, hogy csak látszólag hosszú, és hogy minden teremtmény sorsában van egy titok, amelybe csak Én tudok behatolni. (54, 8–9)

19. Az ember földi létezése csupán egy pillanat az örökkévalóságban,

egy leheletnyi élet, amely egy ideig élénkíti az embert, majd azonnal eltávozik, hogy később visszatérjen, és új testnek adjon leheletet. (12, 4)

20. Mindenkinek meg van írva, mi jut neki az élete során. Míg egyesek a megfelelő időben elfogadják és kihasználják, mások elpazarolják, és vannak, akik még arra sem tudtak felkészülni, hogy befogadják. De amikor visszatértek a szellemi világba, tudatosult bennük mindaz, ami nekik volt rendeltetve, és amit sem elérni, sem kiérdemelni nem tudtak. (57, 31)

21. Senki sem véletlenül született, senkit sem a sors akaratából teremtettek. Értsetek meg engem, és fel fogjátok ismerni, hogy senki sem szabad az életútján, hogy létezik egy törvény, amely minden sorsot irányít és kormányoz. (110, 29)

22. Az ember azt hiszi, hogy saját akaratából cselekszik, azt hiszi, hogy mentes minden rá ható felsőbb befolyástól, és végül függetlennek és saját sorsának alakítójának tartja magát, anélkül, hogy sejtené, eljön az az óra, amikor mindenki meg fogja érteni, hogy az én akaratom valósult meg rajtuk. (79, 40)

23. Szerezzetek magatoknak jó jutalmat azzal, hogy jó gyümölcsöt teremtek embertársaitok számára. Készüljetek fel a jövőre, mert távozásom előtt még viszály lesz köztetek, mert mindannyiótokat megkísérti a kísértés. Ébereknek kell lennetek. Imádkozzatok, és tegyétek gyakorlatba tanításaimat. Bizony, mondom nektek, ezek a rövid időszakok, amelyeket a jótetemények gyakorlásának szenteltek, jótékony hatásaikat még sok utána következő nemzedékben is érezhetővé teszik. Senki sem volt képes, és soha nem is lesz képes saját sorsát meghatározni; ez egyedül rám tartozik. Bízzatok az akaratomban, és az életutat nagyobb nehézségek nélkül fogjátok végigjárni a végéig.

24. Értsétek meg jól, amikor azt mondom nektek, hogy egyetlen levél sem mozdul el a fáról az én akaratom nélkül; akkor tudni fogjátok, mikor én vagyok az, aki próbára tesz titeket, és mikor ürítitek ki a szenvedés kelyhét – hogy utána engem vádoljatok. Akkor bírókká váltok, és engem vádlottá tesztek.

25. Ismerjétek fel tévedéseiteket, és javítsátok ki azokat. Tanuljatok meg megbocsátani embertársaitok hibáit, és ha nem tudjátok kijavítani azokat, legalább terítsetek rájuk egy fátylat a megértésből. (64, 43-44)

26. Ne legyetek fatalisták, akik abban a meggyőződésben erősödnek, hogy a sorsotok pontosan annak felel meg, amit Isten az életutatokra rendelt, és ha szenvedtek, az azért van, mert így volt megírva, és ha örültök, annak az oka az, hogy szintén így volt megírva. Meggyőztelek benneteket arról, hogy azt fogjátok aratni, amit vetettetek.

27. De most figyeljetek jól: egyes esetekben azonnal megkapjátok a

termést, más esetekben pedig új létezésbe kell lépnetek, hogy learatjátok és betakarítsátok a vetéseteket. Gondolkodjatok el jól azon, amit most mondtam nektek, és sok rossz ítéletet az igazságosságomról és sok tisztázatlan dolgot el fogtok oszlatni. (195, 53)

Az élet iskolájában

28. Az emberek olyanok, mint a gyermekek, akik nem gondolnak tetteik következményeire, és ezért nem értik, hogy az útjukon találkozó botláskő csupán egy akadály, amelyet a Mester állított fel, hogy megállítsa meggondolatlan rohanásukat, vagy hogy megkímélje őket egy rossz döntés meghozatalától.

29. Azt akarom, hogy mostantól felnőttként viselkedjetek, hogy átgondoljátok cselekedeteiteket, tetteiteket, hogy mérlegeljétek szavaitokat. Ez az út vezet a bölcsességhez és az igazságossághoz az életetekben. Ezenkívül gondolkodjatok el azon, hogy az élet a lélek számára mérhetetlen és állandó próbatétel.

30. Az én utamon senki sem vész el, és bár vannak olyan alkalmak, amikor az ember, a kereszt terhe alatt megroppan, egy felsőbb erő újra felemeli és bátorítja. Ez az erő a hitből fakad. (167, 55-57)

31. Az emberek boldogsága attól a megértéstől függ, amelyet ezekből a tanításokból és az univerzumot irányító törvények iránti engedelmességből nyernek; egyesek szerint ez a földön nem létezik, mások szerint pedig csak nekem van belőle bőségesen, de ez nagyon is megnyilvánul a lelketek békéjében.

32. Most már tudod, ó szeretett népem, hogy a boldogságod benned rejlik, hogy megtanítsd az embereket arra, hogy lényük legmélyén, ahol véleményük szerint csak keserűség, gyűlölet és harag, bűnbánat és könnyek vannak, létezik egy fény, amelyet semmi sem olthat ki, és amely a Szellem fénye. (178, 6-7)

33. Szellemi múltatok nem ismert a „húsotok" számára. A lelketekbe vésetem, hogy nyitott könyv legyen, és a Szellem és az intuíció révén kinyilatkoztassák nektek. Ez az én igazságosságom, amely – ahelyett, hogy elítélne benneteket – lehetőséget ad nektek a vétket jóvátenni vagy a tévedést kijavítani.

34. Ha a múltat kitörölnék a lelketekből, újra át kellene élnetek a már elmúlt próbákat; de ha hallgatjátok a tapasztalatotok hangjára, és hagyjátok, hogy ez a fény megvilágítson benneteket, világosabban fogjátok látni az utatokat, és ragyogóbban fogjátok látni a horizontot. (84, 46)

Az emberi élet értelme és értéke

35. Tudjátok meg, hogy az ember természetes állapota a jóság, a lelki béke és a környező világgal való harmónia. Aki életében kitartóan gyakorolja ezeket az erényeket, az

az igaz úton jár, amely Isten megismeréséhez vezeti.
36. De ha eltávolodtok ettől az ösvénytől, és elfelejtitek azt a törvényt, amelynek irányítania kell cselekedeteiteket, könnyek között kell majd jóvátennetek azokat a pillanatokat, amelyeket távol töltöttetek a lelki felmagasztosulás útjától, amely az a természetes állapot, amelyben az embernek mindig maradnia kell. (20, 20)
37. Sok ember annyira hozzászokott a bűnök és szenvedések világához, amelyben éltek, hogy azt gondolják, ez az élet a legtermészetesebb, hogy a Földnek arra van rendeltetése, hogy könnyek völgye legyen, és hogy soha nem lesz képes békét, harmóniát és szellemi fejlődést befogadni.
38. Azok az emberek, akik így gondolkodnak, a tudatlanság álmában vannak. Téved az, aki azt hiszi, hogy ezt a világot Én a könnyek és a vezeklés völgyévé rendeltem. Az Éden, amelyet az embereknek ajánlottam, visszatérhet és vissza is kell térnie, mert minden, amit teremtettem, élet és szeretet.
39. Ezért téved az, aki azt állítja, hogy a világot Isten az emberi fájdalom helyszínévé rendelte. Ehelyett azt kellene mondaniuk, hogy ők maguk ítélték azt ítéletre, miközben valójában az emberré lett lelkek örömére és felüdülésére lett teremtve.
40. Senki sem volt előre elrendelve a bűnre, bár mindent előre láttam, hogy megmentsem az embert bukásaitól.
41. Az ember nem akart a szereteten keresztül fejlődni, sem bölccsé válni az én törvényem betartásával; és elfelejtette, hogy az én igazságosságom, amelyet mindig megpróbált elkerülni, védi őt, mert az én igazságosságom a tökéletes szeretetből fakad. (169, 10-13)
42. Ha elmélyültök az én szavamban, meg fogjátok érteni, hogy az Atya szándéka, amikor a világra küldött benneteket, hogy végigjárjátok annak veszélyekkel és csábításokkal teli útjait, nem az volt, hogy eltévedjetek rajtuk. Mert azok előre úgy voltak kialakítva, hogy rajtuk megkapjátok a lélek fejlődéséhez szükséges leckéket, hogy megkapjátok a hiányzó tapasztalatot, és végül, hogy teljes fényben térjetek vissza hozzám.
43. Amikor a szellemetek belőlem származott, olyan volt, mint egy szikra, amelyet a szélnek lánggá kellett alakítania, hogy amikor hozzám tértek vissza, a fényetek eggyé váljon az Istenség fényével.
44. Az Új Hegy csúcsáról szólok hozzátok. Ott várlak titeket, és bizony, mondom nektek: érkezésetek napján ünnepség lesz ebben a birodalomban.
45. A fájdalom útján juttok oda, és közben megtisztítjátok vétkeiteket – egy utat, amelyet nem Én jelöltem ki, hanem az ember teremtett. Ezen az ösvényen engem is végigvezettetek. De azóta az áldozat

és a fájdalom útja az én vérem által dicsőítve lett. (180, 64-65)

46. Az ember végül meg fogja érteni, hogy az ő országa sem ebből a világból való, hogy teste vagy emberi burka csupán az az eszköz, amelynek érzékei révén lelke érzékeli ezt a próbák és jóvátétel világát. Végül meg fogja tapasztalni, hogy ez az élet csupán egy nagyszerű lecke, amelyet csodálatos alakok és képek illusztrálnak, hogy a tanítványok, vagyis minden ember, jobban megérthesse azokat a leckéket, amelyeket az élet ad nekik, és amelyek révén – ha képesek azokat helyesen értékelni – elérhetik lelkük fejlődését, és megérthetik a küzdelem értelmét, amely erőssé teszi őket – a fájdalmat, amely lecsiszolja őket, a megpróbáltatásokat, amelyek nemesítik őket, a tudást, amely megvilágosítja őket, és a szeretetet, amely felemeli őket.

47. Ha ez a létezés lenne az egyetlen – bizony, mondom nektek, már régen eltávolítottam volna belőle a fájdalmat, mert igazságtalan lenne, ha csak azért jöttetek volna erre a világra, hogy megigyátok a szenvedés kehelyét. De azok, akik ma szenvednek és sírnak, azért teszik ezt, mert korábban kicsapongóan élvezkedtek. De ez a fájdalom megtisztítja őket, és méltóvá teszi őket arra, hogy felemelkedjenek, és az Úr otthonában tisztább formában élvezhessék az örömöket. (194, 34-35)

48. Az ember életét kísérő próbatételek olyan nehézségekkel járnak, hogy szükség van azokra a lelki és testi örömökre, amelyek az ember számára kedvesebbé és könnyebbé teszik keresztjének terhét.

49. Megáldom mindazokat, akik otthonuk melegében találják meg létezésük legnagyobb örömeit, és akik arra törekszenek, hogy szüleik gyermekeik iránti szeretetéből, a gyermekek szüleik iránti szeretetéből, valamint a testvérek egymás iránti szeretetéből Isten szolgálatát tegyék. Mert ez az egység, ez a harmónia és ez a béke hasonlít ahhoz a harmóniához, amely az Egyetemes Atya és szellemi családja között létezik.

50. Ezekben az otthonokban ragyog a lélek fénye, ott lakozik az én országom békéje, és ha szenvedések következnek be, azok könnyebben elviselhetők, és a próbatételek pillanatai kevésbé keserűek.

51. Még érdemesebb cselekedet azoké, akik abban keresnek elégtételt, hogy ezt másoknak is megadják, és akik örömüket lelik embertársaik egészséges örömében. Ők az öröm apostolai, és nagy küldetést teljesítenek.

52. Bizony, mondom nektek, ha megértenétek, hogyan kell az elégedettség és az öröm pillanatait keresni, valamint a belső béke óráit megőrizni, akkor földi létezésetek minden napján részesülnétek ezekben. De ehhez először fel kell emelnetek a lelketeket , és

nagylelkűbbé kell tennetek az érzéseiteket és az életről való gondolkodásmódotokat.
53. Ez az üzenet, amelyet szavaimon keresztül küldök nektek, tele van fénnyel, amely megvilágítja utatokat, és felemelkedést ad lényeteknek, megtanít benneteket békében élni, és egészségesen élvezni mindazt, amivel megáldottam létezéseteket.
54. Ennek az emberiségnek még nagyon meg kell küzdenie a fájdalom árnyékaival, és le kell győznie a hamis örömök és a csalóka kielégülések iránti vonzalmát. Harcolnia kell a vallási fanatizmusa ellen, amely megakadályozza, hogy felismerje az igazságot; küzdenie kell a fatalizmus ellen, amely elhiteti vele, hogy minden a végső pusztulás felé tart, amelyből senki sem menekülhet, és küzdenie kell a materializmusa ellen, amely csak mulandó örömöket keresni készteti – érzéki gyönyöröket, amelyek a lelket a bűnök, a fájdalom, a kétségbeesés és a sötétség mélységébe taszítják.
55. Átadom nektek a fényemet, hogy elhagyjátok az árnyékokat, és ezen a bolygón, amelyet könnyek völgyévé változtattatok, végre felfedezzétek a lélek és a szív igazi gyönyöreit, amelyek mellett minden más öröm kicsinek és jelentéktelennek tűnik. (303, 28-33)

X Materializmus és spiritualizmus

46. fejezet – A tévútra jutott, materialista ember

Az ember szellemi tompasága, tudatlansága és gőgje

1. E világ teremtésének végső célja az ember; az ő örömére adtam hozzá a többi lényt és a természeti erőket, hogy azokból táplálkozhasson és megújulhasson.
2. Ha már a legkorábbi idők óta, szellemi gyermekkorától kezdve szeretett és megismert volna Engem, ma egy nagy szellemekből álló világhoz tartozna, ahol sem tudatlanság, sem különbségek nem lennének, ahol mindannyian egyenlőek lennétek a tudásban és az érzelmeitek nemesítésében.
3. De milyen lassan fejlődik az ember! Hány időszak telt el azóta, hogy a Földön él, és még mindig nem sikerült megértenie szellemi feladatát és valódi rendeltetését. Nem volt képes felfedezni magában a szellemi lelkét, amely nem hal meg, mert örök életet birtokol; nem értette meg, hogyan kell vele harmóniában élni, és nem ismerte el jogait sem, és ez, szabadságától megfosztva, nem fejlesztette ki adottságait, és megrekedt. (15, 24)
4. Az ember – amikor elfordult a törvényem betartásától – különféle eszméket, elméleteket, vallásokat és tanokat hozott létre, amelyek

megosztják és összezavarják az emberiséget, és a lelket az anyagihoz kötik, megakadályozva, hogy szabadon emelkedjen fel. De Szent Szellemem fénye megvilágítja az embereket, és megmutatja nekik az igazi élet útját, amelyen csak egy vezető van, mégpedig a lelkiismeret. (46, 44)

5. A materialista csak az emberi életet szereti. Mivel azonban felismeri, hogy minden benne mulandó, arra törekszik, hogy intenzíven élje meg azt.

6. Ha aztán tervei vagy vágyai nem válnak valóra, vagy a fájdalom bármilyen formában is megpróbálja, kétségbeesik és káromkodik; szembeszáll a sorssal, és azt hibáztatja azért, hogy nem részesül azokban a jótéteményekben, amelyekre szerinte joga van.

7. Ezek gyenge lelkek hajthatatlan testekben, erkölcsileg éretlen lények, akiket sokféleképpen próbára tesznek, hogy megértsék azt a téves értékelést, amelyet anyagiasságukban a csekély érdemű cselekedeteknek tulajdonítanak.

8. Milyen szívesen változtatnák meg a materializálódottak a sorsukat! Milyen nagyon vágynak arra, hogy minden az elképzeléseik és akaratuk szerint történjen. (258, 48-50)

9. Most már megérthetitek, hogy amikor mindig bölcsességgel nyilatkoztam az embereknek, azt azért tettem, hogy felszabadítsam a korlátozott értelmi képességek fogságában lévő lelkeket.

10. Ebben az időben is vannak még korlátozott értelemmel rendelkező, inspiráció nélküli emberek. Míg az embereknek már világos és fejlődésük révén nyitott értelmüknek kellene lennie, sokan még mindig úgy gondolkodnak és élnek, mint a primitív korszakokban.

11. Mások nagy előrelépést értek el a tudományban, és elzárkóznak hiúságukban és önzésükben, abban a hitben, hogy elérték a tudás csúcsát. De lelki fejlődésük útján megrekedtek. (180, 32-33)

12. Ha az ember tudatosan élne a fölötte létező és rezgő magasabb élet tekintetében, és ha tudná, hogyan kell megkérdezni a szellemét – mennyi kellemetlenséget kímélne meg magától, hány szakadék elől menekülne meg. De egész életében azoktól kér tanácsot, akiknek nincs megoldásuk a kétségeire és bizonytalanságaira: a tudósoktól, akik behatoltak az anyagi természetbe, de nem ismerik a szellemi életet, mert a lelkük letargiába süllyedt.

13. Az ember lelkének fel kell ébrednie, hogy megtalálja önmagát, hogy felfedezze mindazokat a képességeket, amelyekkel meg lett bízva, hogy támogassák őt küzdelmében.

14. Ma az ember olyan, mint egy kicsi, száraz levél, amely lehullott az élet fájáról, és a szél játékszere lett, ezer viszontagságnak van kitéve, gyenge a természeti erőkkel szemben, törékeny és

nyomorúságos a halál előtt, miközben uralkodónak kellene lennie a földön, mint egy fejedelemnek, akit Én küldtem, hogy tökéletesedjen a világon. (278, 4-6)

15. Eljött az ítélet ideje, amikor az egyiket megkérdezem: Miért tagadtatok meg engem? A másikat pedig: Miért üldöztetek engem? Van-e joga annak, aki nem tudott önmagába hatolni, hogy tagadja az én országom létezését? Ha nem ismeritek az én igazságomat, ha nem tudjátok megtalálni, ez nem jelenti azt, hogy az nem létezik. Ha azt gondoljátok, hogy csak az létezik, amit meg tudtok érteni, akkor azt mondom nektek, hogy sok mindent még nem tudtok, és nagyon nagy a gőgötök.

16. Bizony, mondom nektek, aki tagadja Istent és az Ő országát, az tagadta meg önmagát. Aki önmagából akar erőt meríteni, függetlennek tartja magát, és azt a gőgös érzést ápolja, hogy Isten nélkül is nagy lehet, az nem jut messzire a világban, hamarosan tévútra kerül, és szenvedései nagyon fájdalmasak lesznek.

17. Hol vannak az igazán bölcsek?

18. A tudás azt jelenti, hogy érzed a jelenlétemet. A tudás azt jelenti, hogy hagyod, hogy a fényem vezessen, és az akaratomat cselekedj. A tudás az, hogy megérted a törvényt, a tudás az, hogy szeretsz. (282,19-22)

19. Ma olyan nagy a szellemi tudatlanságotok, hogy amikor azokra gondoltok, akik a túlvilágra távoztak, azt mondjátok: „Szegény, meghalt, mindent hátra kellett hagynia, és örökre elment."

20. Ha tudnátok, milyen szánalommal tekintenek rátok azok a lények a szellemi világból, amikor hallják, hogy így beszéltek. Szánalmat éreznek irántatok a tudatlanságotok láttán! Mert ha láthatnátok őket, akár csak egy pillanatra is, elnémulnátok és elborítana titeket az igazság! (272, 46-47)

21. Több jelentőséget tulajdonítottatok az anyagi értékeknek, mint amennyit azok valójában képviselnek, a szellemiségről viszont nem akartok tudni semmit, és a világ iránti szeretetetek olyan nagyra nőtt, hogy még arra is igyekeztek, amennyire csak lehetséges, hogy tagadjatok mindent, ami a szellemiséghez kapcsolódik, mert úgy vélik, hogy ez a tudás ellentétben áll a földi fejlődésetekkel.

22. Mondom nektek, hogy a szellemi ismeretek nem gátolják az emberek fejlődését, sem az erkölcs, sem a tudomány terén. Éppen ellenkezőleg, ez a fény egy végtelen tudáskincset tár fel az ember előtt, amely jelenleg még ismeretlen a tudomány számára.

23. Amíg az ember nem hajlandó felkapaszkodni a szellemiség lépcsőfokain, addig nem kerülhet közelebb az igazi dicsőséghez, amely itt, Atyja kebelén a legfőbb boldogságot fogja számára

jelenteni: hogy Isten gyermeke legyen – szellemem méltó gyermeke, szeretete, felemelkedése és tudása révén. (331, 27–29)

A lemondás, az erőfeszítés és a felelősségvállalás iránti hajlandóság hiánya

24. Ha az emberiség nem ragaszkodna ilyen makacsul tudatlanságához, földi létezése más lenne. De az emberek ellenszegülnek parancsaimnak, átkozzák sorsukat, és ahelyett, hogy velem együttműködnének munkámban, lehetőséget keresnek törvényeim kijátszására, hogy saját akaratukat érvényesítsék.

25. Azt is mondom nektek: ha az emberek gondosan figyelnék minden cselekedetüket, észrevennék, hogy minden lépésükkel ellenem lázadnak.

26. Ha bőségesen árasztom az áldásaimat az emberekre, önzőkké válnak; ha élvezhetik az élet örömét, kicsapongókká válnak; ha próbára teszem az erejüket, hogy megerősítsem a lelküket, lázadnak; ha hagyom, hogy a szenvedés kehelye ajkaikhoz érjen, hogy megtisztítsam őket, átkozzák az életet, és érzik, hogy hitük elhalványul; ha egy nagy család terhét rakom a vállukra, kétségbe esnek, és ha egyik hozzátartozójukat elviszem a földről, igazságtalannak vádolnak engem.

27. Soha nem vagytok egyetértésben, soha nem hallom, hogy megpróbáltatásaitokban áldanátok a nevemet, és nem tapasztalom, hogy megpróbálnátok együttműködni teremtő munkámban. (117, 55-57)

28. Nagyságot helyeztem az emberbe, de nem azt, amelyre a földön törekszik. Az a nagyság, amelyről beszélek, az önfeláldozás, a szeretet, az alázat, az irgalmasság. Az ember folyamatosan menekül ezek elől az erények elől, amivel elfordul valódi nagyságától és méltóságától, amelyet az Atya gyermekeként ráruházott.

29. Elkerülitek az alázatot, mert azt hiszitek, hogy az nyomorúságot jelent. Elkerülitek a próbákat, mert a nyomorúság félelmet kelt bennetek, anélkül, hogy megértenétek, hogy azok felszabadítják a lelketeket. Elkerülitek a szellemiséget is, mert azt gondoljátok, hogy időpazarlás elmélyülni ebben a tudásban, miközben nem értitek, hogy egy minden emberi tudománynál magasabb fényt vettek meg.

30. Ezért mondtam nektek, hogy sokan vannak, akik annak ellenére, hogy azt állítják, szeretnek engem, nem szeretnek, és bár azt állítják, hogy hisznek bennem , nincs hitük. Olyan messzire mentek, hogy azt mondták nekem, készek követni engem, de kereszt nélkül akarnak követni. De én azt mondtam nekik, hogy aki követni akar engem, vegye fel a keresztjét, és kövessen engem. Mindenki, aki szeretettel öleli magához a keresztjét, eljut a hegy csúcsára, ahol kiadja utolsó lélegzetét ezen a földön, hogy

feltámadjon az örök életre. (80, 37-39)

31. Ahelyett, hogy megszüntetnék a nyomorúságot, amely mindenütt körülveszi őket, az emberek ma arra törekednek, hogy abból a legnagyobb hasznot húzzák maguknak.

32. Miért nem fejlődtek az emberek felfelé egy olyan ideál iránti vágyban, amely tisztább érzéseket és törekvéseket közvetít számukra, amelyek méltóbbak a szellemhez? Mert nem akartak túllépni azon, amit halandó szemükkel láthatnak, vagyis nem akartak túllépni szükségleteiken, földi örömeiken és materialista tudományukon.

33. Az időt, amely a világon rendelkezésükre állt, arra használták és fordították, hogy minél több gazdagságot és örömöt szerezzenek maguknak – abban a gondolatban, hogy ha a testükkel vége, akkor számukra mindennek vége.

34. Ahelyett, hogy felfelé fejlődne és Isten gyermekének tekintené magát, az ember tudatlan gőgében egy alacsonyabb rendű lény szintjére süllyed, és amikor lelke az Istenségről és a szellemi életről szól hozzá, elhatalmasodik benne az Isten igazságosságától való félelem, és inkább elhallgattatja ezt a belső hangot, és nem „pazarolja" gondolatait azokra a figyelmeztetésekre.

35. Nem gondolkodott sem a saját létezésén, sem lelki és testi állapotán. Hogy is lehetne másképp, mint hogy por és nyomorúság, amíg ilyen módon él és gondolkodik? (207, 18)

36. Tanításom, amely minden időkben a törvény magyarázata, a fényhez vezető útként, a szellem számára biztos áttörésként érkezik hozzátok. Az emberek azonban az nekik ajándékozott szabad akaratot gyakorolva, és arra vágyva, hogy életükhöz vezető utat kövessenek, mindig a materializálódás könnyebb útját választották. Sokan közben teljesen figyelmen kívül hagyták a lelkiismeret hívásait, amelyek mindig a szellemi felé irányítanak; mások pedig kultuszokat és szertartásokat hoztak létre, hogy elhiggyék, szilárd léptekkel járnak a szellemi úton, miközben valójában ugyanolyan önzőek, mint azok, akik az én nevemet és szavamot kiűzték az életükből. (213, 51)

37. Az út kijelölve van, és az ajtó nyitva áll mindenki előtt, aki hozzám akar jönni.

38. Az ösvény keskeny, ezt már régóta tudjátok. Senkinek sem ismeretlen, hogy törvényem és tanításom rendkívül tiszta és hajthatatlan, hogy senki se gondoljon arra, hogy kényelmének vagy akaratának megfelelően megváltoztassa azokat.

39. A széles út és a tárva-nyitva álló kapu minden, csak nem az, ami lelketeket a fénybe, a békébe és a halhatatlanságba vezet. A széles út a féktelenség, az engedetlenség, a gőg és a materializmus útja – egy út, amelyet az emberek többsége követ abban a törekvésben, hogy

elmeneküljön lelki felelőssége és lelkiismerete belső ítélete elől.
40. Ez az út nem lehet végtelen, mert sem igaz, sem tökéletes. Mivel ez az út, mint minden emberi dolog, korlátozott, az ember egy nap eléri a végét, ahol megáll, hogy rémülten hajoljon a mélység fölé, amely az út végét jelenti. Akkor káosz tör ki azok szívében, akik már régóta eltávolodtak az igaz úttól.
41. Néhányukban bűnbánat fog felébredni, ami által elegendő fényt találnak majd a megmeneküléshez; másokban zavarodottság fog bekövetkezni egy olyan vég láttán, amelyet igazságtalannak és logikátlannak tartanak majd; megint mások pedig Istent fogják káromolni és lázadni fognak. De bizony, mondom nektek, ez lesz a visszatérés a fényhez kezdete. (333, 64-68)

Az ember lelki nyomorúsága

42. Nem tévedtem abban, amit teremtettem; az ember azonban eltévesztette a kijelölt utat és az életet; de hamarosan visszatér hozzám, mint a „tékozló fiú”, aki elszórta egész örökségét.
43. Tudományával új világot teremtett, egy hamis birodalmat. Törvényeket hozott, trónt emelt magának, és jogarral és koronával ruházta fel magát. De milyen mulandó és csalóka a dicsősége: igazságosságom gyenge lehelete is elég, és alapjai megremegnek, és egész birodalma összeomlik. A béke, az igazságosság és a szeretet birodalma azonban, amelyet ő nem tudott meghódítani, távol áll az emberi szívtől.
44. Az öröm és az elégedettség, amelyet az emberek munkája nyújt számukra, csupán képzeletbeli. Szívüket rágja a fájdalom, a nyugtalanság és a csalódás, amelyek a mosoly álarca mögött rejtőznek.
45. Ezt tették az emberi életből, és ami a lélek életét és az azt irányító törvényeket illeti, azokat eltorzították, mert elfelejtették, hogy vannak olyan erők és elemek is, amelyek a lelket éltetik, és amelyekkel az embernek kapcsolatban kell maradnia, hogy ellenálljon a próbáknak és kísértéseknek, és a tökéletesség felé vezető felemelkedési útján minden akadályt és nehézséget legyőzzön.
46. A fény, amely a végtelenből jut el minden lélekhez, nem a Napból származik; az erő, amelyet a lélek a túlvilágról kap, nem a Földből fakad; a szeretet, az igazság és az egészség forrása, amely a lélek tudásszomját csillapítja, nem a tengereitek vagy forrásaitok vize; a titeket körülvevő légkör nem csupán anyagi, hanem kiáradás, lélegzet és ihlet, amelyet az emberi lélek közvetlenül minden dolog Teremtőjétől kap, attól, aki megteremtette az életet, és tökéletes, megváltoztathatatlan törvényeivel kormányozza azt.
47. Ha az ember egy kis jó szándékot fektetne abba, hogy visszatérjen az igazság útjára, azonnal érezné a béke simogatását ösztönzőként. De valahányszor a

lélek az anyag hatása alatt elanyagiasodik, annak karmai közé kerül, és ahelyett, hogy e élet ura lenne, a kormányos, aki hajóját irányítja, az emberi gyengeségek és hajlamok rabszolgájává válik, és a viharokban hajótörést szenved.

48. Már mondtam nektek, hogy a lélek megelőzi a testet, ahogyan a test megelőzi a ruhát. A test, amellyel rendelkeztek, csupán a lélek átmeneti ruházata. (80, 49-53)

49. Ó, ha csak minden ember látni akarná e korszak felkelő fényét – mennyi remény lenne a szívükben! De alszanak. Még azt sem értik, hogyan fogadják be azt a fényt, amelyet a királyi csillag naponta küld nekik – azt a fényt, amely a Teremtőtől sugárzó fény tükörképe.

50. Ez a fény simogat benneteket, és felébreszt benneteket a mindennapi létküzdelemre, anélkül, hogy a teremtés szépségeire érzéketlen emberek egy pillanatra is megállnának, hogy hálát adjanak Nekem. A dicsőség elhaladhat mellettük anélkül, hogy észrevennék, mert mindig gondokkal telve ébrednek, és elfelejtenek imádkozni, hogy bennem keressék a lelki erőt.

51. Ugyanígy nem keresnek erőt a testüknek a természet forrásaiban sem. Mindannyian sietve rohangálnak és fáradoznak, anélkül, hogy tudnák, miért, és úgy indulnak el, hogy nincs világos céljuk. Éppen ebben az érzéketlen és értelmetlen létküzdelemben anyagiasították meg lelküket, és tették önzővé.

52. Amikor pedig elfelejtik a szellem törvényeit, amelyek az élet fényei, az emberek elpusztítják egymást, megölik egymást, és elragadják egymás kenyerét, anélkül, hogy meghallanák a lelkiismeret hangját, anélkül, hogy figyelnének, anélkül, hogy megállnának gondolkodni. 53. De ha valaki megkérdezné őket, hogyan értékelik jelenlegi életüket, azonnal azt válaszolnák, hogy a múltban soha nem ragyogott ennyi fény az emberi életben, mint most, és hogy a tudomány soha nem tárta fel előttük ennyi titkot. De ezt boldogság maszkja mögött kellene mondaniuk, mert szívükben elrejtenék minden lelki szenvedésüket és nyomorúságukat. (104, 33-34)

54. Elküldtem a lelket, hogy megtestesüljön a Földön és emberré váljon, hogy uralkodója és ura legyen mindannak, ami rajta létezik, és nem azért, hogy rabszolga és áldozat legyen, sem pedig szenvedő, amilyennek én valójában látom. Az ember rabszolgája szükségleteinek, szenvedélyeinek, bűneinek és tudatlanságának.

55. Az ember a szenvedések, a botlások és a sorscsapások áldozata, amelyeket lelki emelkedettségének hiánya okoz neki földi útján. Szegény, mert nem ismeri az életben neki járó örökséget, nem tudja, mivel rendelkezik, és úgy viselkedik, mintha semmije sem lenne.

56. Ennek az emberiségnek először fel kell ébrednie, hogy elkezdje

tanulmányozni a szellemi élet könyvét, és akkor hamarosan, e gondolatvilág generációról generációra történő átadásával, megjelenik az a áldott mag, amelyben beteljesedik az én szavam.

57. Mondtam nektek, hogy ez az emberiség egy napon eléri a szellemiséget, és megtanulja, hogyan kell harmóniában élni minden teremtménnyel, és a lélek, az értelem és a szív egy lépésben haladnak majd. (305, 9-11)

Helytelen földi viselkedésmódok és azok következményei

58. Amikor látom, hogy az emberek háborúkba keverednek, és megölik egymást a világ kincseinek birtoklásáért, nem tudom elkerülni, hogy az embereket újra és újra kisgyerekekhez hasonlítsam, akik értéktelen dolgokért veszekednek. Az emberek még mindig olyanok, mint a gyerekek, akik egy kis hatalom vagy egy kis arany miatt verekednek egymással. Mit jelentenek ezek a birtokok azokhoz az erényekhez képest, amelyeket más emberek magukban egyesítenek?

59. Az az ember, aki gyűlöletet vet a szívekbe, és ezzel megosztja a népeket, nem hasonlítható ahhoz, aki életét annak a feladatnak szenteli, hogy elvesse a mindent átfogó testvériség magvait. Aki szenvedést okoz embertársainak, nem hasonlítható ahhoz, aki életét annak a feladatnak szenteli, hogy enyhítse embertársai szenvedéseit.

60. Minden ember egy földi trónról álmodozik, noha az emberiség kezdettől fogva megtapasztalta, milyen kevés értéke van a trónnak a világban.

61. Helyet ígértem nektek az én országomban, de nagyon kevesen vették igénybe, és ez azért van, mert az emberek nem akarnak megérteni, hogy a mennyei országok királyának legkisebb alattvalója is nagyobb, mint a föld leghatalmasabb uralkodója.

62. Az emberek még kisgyermekek; de a nagy megpróbáltatás, amely rájuk vár, oly sok mindent fog velük átélni ilyen rövid idő alatt, hogy hamarosan eljutnak ebből a gyermekkorból az érettségbe, és akkor – a tapasztalat gyümölcsével felruházva – kiáltani fognak: „Jézusnak, a mi Atyánknak igaza volt, menjünk hozzá.” (111, 3-7)

63. Az emberek a halhatatlanságra törekednek a világban, és anyagi cselekedetekkel próbálják azt elérni, mert a földi dicsőség – még ha átmeneti is – csillog a szemükben, és elfelejtik a szellem dicsőségét, mert kételkednek annak az életnek a létezésében. A hit hiánya és a szellemiség hiánya az, ami a szkepticizmus fátylát borította az emberek szemére. (128, 45)

64. Az ember fejlődése, haladása, tudománya és civilizációja soha nem a szellemi lélek felemelkedését tűzte ki célul, amely a legmagasabb és legnemesebb dolog az emberben.

Törekvései, ambíciói, vágyai és gondjai mindig e világra irányultak. Itt kereste a tudást, itt halmozott fel kincseket, itt szerzett magának élvezeteket, kitüntetéseket, jutalmakat, hatalmi pozíciókat és elismeréseket, itt akarta megtalálni dicsőségét.

65. Ezért mondom nektek: míg a természet lépésről lépésre halad előre, anélkül, hogy megállna a finomodás és a tökéletesség felé vezető, szüntelen fejlődés törvényében, az ember lemaradt, nem jutott tovább; és ezért vannak a földi sorscsapásai, ezért vannak azok a próbák, akadályok és csapások, amelyekkel életútján találkozik. (277, 42)

66. Bár azt akarom, hogy vágyakozzatok, hogy törekvőek legyetek, hogy arról álmodozzatok, hogy nagyok, erősek és bölcsek legyetek, de a szellem örök javaira.

67. Mert azoknak az értékeknek a megszerzéséhez minden erényre szükség van, mint például az irgalmasságra, az alázatosságra, a megbocsátásra, a türelemre, a nagylelkűségre, egy szóval: a szeretetre. És minden erény felemeli, megtisztítja és tökéletesíti a lelket.

68. Ebben a nyomorúságos világban, ebben az átmeneti otthonban az embernek – hogy nagy, hatalmas, gazdag vagy tanult legyen – önzőnek, hamisnak, bosszúvágyónak, kegyetlennek, közömbösnek, embertelennek és gőgösnek kellett lennie, és mindeznek a legteljesebb ellentétbe kellett hoznia őt azzal, ami az igazság, a szeretet, a béke, az igazi bölcsesség és az igazságosság. (288, 32)

69. Ha az ember szellemileg felfedezi önmagát, akkor magában érezheti Atyja jelenlétét. De ha nem tudja, ki is ő, és honnan származik, akkor távolinak, idegennek, elérhetetlennek érez engem, vagy érzéketlen marad.

70. Csak az ébredt lélek tud behatolni az igazság birodalmába. Az ember pusztán tudományával nem fogja tudni felismerni azt.

71. Látom, hogy az emberek tudásra, dicsőségre, erőre, gazdagságra és hatalomra törekednek, és én felajánlom nekik az eszközöket, hogy mindezt elérjék – de valódi, lényegi tulajdonságaikban, szellemi igazságukban, nem a világ külsőségében és álnokságában, nem a mulandóban és a csalóka dolgokban.

72. Ha az ember az anyaginak szenteli magát, és bezárkózik egy olyan kis világba, mint a tiétek, szegénnyé válik, korlátozza és elnyomja a lelkét, számára már nem létezik más, csak az, amije van, vagy amit ismer. Ekkor szükségessé válik, hogy mindent elveszítsen, hogy megnyíljanak a szemei az igazságra, és miután felismerte tévedését, tekintetét ismét az Örök felé fordítsa. (139, 40-43)

47. fejezet – Materializmus és spiritualizmus

Az uralkodó materializmus hatása

1. Bizony, mondom nektek, sokan elmenekülnek a tanításomtól a szellemiségtől való félelmükben; de nem az értelem, sem a szellem fog bennük szólni, hanem a „test" alantas szenvedélyei.

2. Ha egy lélek az igazság iránti elkötelezettségben él, úgy menekül a materializmus elől, mint aki elhagy egy fertőzött környezetet. A magasabb rendű lélek az erkölcsben találja meg boldogságát – ott, ahol a béke uralkodik, ahol a szeretet lakozik. (99, 41-42)

3. Vizsgáljátok meg szavaimat, amíg meg nem győződtök azok tisztaságáról és igazságáról. Csak így fogtok bátran járni az utatokon, és állhatatosak maradni a lélek számára fenyegető materialista elképzelések behatolásával szemben. Mert a materializmus halál, sötétség, igát és méreg a lélek számára. Soha ne cseréljétek el a lelketek fényét vagy szabadságát földi kenyérre vagy szegényes anyagi javakra!

4. Bizony, mondom nektek: aki bízik a törvényemben, és a hitben kitart a végsőkig, annak soha nem fog hiányozni az anyagi megélhetés, és az én Szellememmel való egyesülésének pillanataiban az én végtelen irgalmasságom által mindig megkapja az örök élet kenyerét. (34, 61-62)

5. A materializmus hatalmas akadályt gördít a lélek fejlődése elé. Az emberiség megakadt e fal előtt.

6. Olyan világban éltek, amelyben az ember képes volt az anyagi tudományra alkalmazva kibontakoztatni értelmi képességeit. De a szellemi létezésről alkotott ítélőképessége még korlátozott, mindazon dolgokról való ismerete, amelyek nem tartoznak teljes mértékben az anyagi világhoz, elmaradott. (271, 37-38)

7. A próbatételek, amelyeken a világotok átmegy, egy korszak végének jelei, a materializmus korszakának bukása vagy halálos küzdelme; mert a materializmus jelen volt a tudományotokban, a célkitűzéseitekben és szenvedélyeitekben. A materializmus meghatározta irántam érzett tiszteleteteket és minden cselekedeteteket is.

8. A világ iránti szeretet, a földi javak iránti kapzsiság, a test vágyai, az alantas vágyak élvezete, az önzés, az önszeretet és a gőg voltak azok az erők, amelyekkel az értelmeteknek és emberi akaratotoknak megfelelő életet teremtettetek, amelynek gyümölcseit hagytam, hogy betakarítsátok, hogy tapasztalatotok teljessé váljon.

9. De ha ez a most véget érő korszak az emberiség történelmében a materializmusáról lesz híres – bizony, mondom nektek, az új korszak a szellemiségéről fog

kitűnni. Mert abban a lelkiismeret és a szellem akarata a földön olyan lények világát fogja felépíteni, akik a szeretet által nagylelkűek – olyan életet, amelyben az Atya szelleme a gyermekek szellemében rezeg, mert akkor minden ajándék és képesség, amely ma a lényetekben rejtve él, a végtelenséget fogja tevékenységi területté tenni. (305, 41-42)

A spiritualizmus lényege

10. A spiritualizmus nem a vallások keveredése. Ez a tanítás egyszerűségében a legtisztább és a legtökéletesebb, Isten fénye, amely ebben a „harmadik korszakban" száll le az emberi szellemre. (273, 50)

11. Spiritualizmusnak neveztem azt a kinyilatkoztatást, amely a szellem életéről szól nektek, amely megtanít benneteket közvetlenül kapcsolatba lépni Atyátokkal, és amely felemeli benneteket az anyagi élet fölé.

12. Bizony, mondom nektek, a spiritualizmus nem új dolog, és nem is csak ehhez a korszakhoz tartozik, hanem egy kinyilatkoztatás, amely az emberiség szellemi fejlődésével összhangban egyre inkább feltárult.

13. Mivel a tanítás, amelyet nektek adok, spiritualizmus, amely megtanít benneteket a tökéletes szeretetre Isten és embertársaitok iránt, és meghív benneteket a tökéletességhez vezető útra, a spiritualizmus volt az is, amit Isten törvénye tanított nektek az „Első Korban", és Krisztus szava a Második Korban. (289, 20-22)

14. A spiritualizmus nem vallás; ugyanaz a tanítás, mint amit Jézus személyében terjesztettem a világon minden kor minden emberének útmutatásul. Ez az én tanításom a szeretetről, az igazságról, a megértésről és a megbocsátásról.

15. Ebben a „Harmadik Korszakban" lelki, fizikai és szellemi fejlődésetek miatt csak nagyobb világossággal szóltam hozzátok. (359, 60-61)

16. A spiritualizmus elpusztítja azokat a szokásokat és hagyományokat, amelyeket az emberek vezettek be, és amelyek visszatartották a lelket. A spiritualizmus a lélek folyamatos fejlődése és emelkedése, amely szellemi ( ) képességei és tulajdonságai révén megtisztul és tökéletesedik, amíg el nem éri Teremtőjét. A spiritualizmus megmutatja azt a módot, ahogyan a lélek kifejezi Urát, érezte és fogadja Őt. A spiritualizmus felszabadítja a lelket és kibontakoztatja.

17. A szellemi az egyetemes erő és az egyetemes fény, amely mindenben ott van és mindenkié. Senkinek sem szabad idegennek tűnnie a tanításaimnak.

18. A szellem tulajdonságai megváltoztathatatlanok, mert az én istenségem erényei, örök erők. Értsétek meg azonban, hogy attól függően, hogyan éltetek, a tisztaság, amit felmutathattok, nagyobb vagy kisebb lesz. (214, 57-59)

Ki nevezheti magát joggal spiritualistának?

19. Aki kitartása, fejlődése és az Atya tanításai iránti szeretete révén elért egy bizonyos szellemiségi szintet, az spiritualista lesz, még ha ajkai ezt nem is mondják ki.

20. Aki hitet tanúsít és cselekedeteiben nagylelkűséget mutat, az tükrözi majd azt, amivel lelke rendelkezik. (236, 27-28)

21. A spiritualista tudja, hogy a Mindenható mindenben jelen van, hogy a világot, az univerzumot és a végtelent áthatja az én lényegem és jelenlétem.

22. Aki így ismer és fogad el Engem, az Isten élő temploma, és többé nem fogja a Szellem kinyilatkoztatásait szimbólumok vagy képek formájában tárgyiasítani. (213, 31-32)

23. A spiritualizmus az a kinyilatkoztatás, amely feltárja és megtanít nektek mindazt, amivel rendelkeztek és amit magatokban hordoztok. Ráébreszt benneteket arra, hogy Isten művei vagytok, hogy nem csupán anyag vagytok, hogy van valami a „húsotok" felett, ami felemeli benneteket a körülöttetek lévő természet szintje és szenvedélyeitek szennyeződései fölé.

24. Amikor az ember eléri a szellemiséget, minden parancsolat és tanítás a lelke fényének részévé válik. Még ha emlékezete nem is őrzi meg egyetlen mondatot vagy szót sem a tanításomból, annak lényegét magában hordozza majd, mert megértette, mert érzi és követi. (240, 17-18)

25. Az a jó szellemiségű ember lesz, aki minden anyagi szegénység ellenére uralkodónak, gazdagnak és boldognak érzi magát, mert tudja, hogy Atyja szereti őt, hogy vannak testvérei, akiket szerethet, és hogy a világ kincsei a lélek gazdagsága mellett másodlagosak.

26. Az is jó szellemi ember lesz, aki anyagi javak birtokosaként tudja azokat jó célokra felhasználni, és Isten által neki adott eszközként használja őket, hogy egy fontos küldetést teljesítsen a földön.

27. Nem feltétlenül szükséges szegénynek, megvetettnek vagy nyomorultnak lenni ahhoz, hogy azok közé tartozzatok, akik követnek engem, ahogyan az sem szükséges, hogy azok közé tartozzatok, akik szenvednek, hogy szeressem titeket. Igazság szerint mondom nektek, hogy az én akaratom szerint mindig erőseknek, egészségeseknek és mindazon tulajdonosainak kell lennetek, amit nektek teremtettem.

28. Mikor fogjátok megérteni, hogy örökségetek birtokosai vagytok, hogy minden kegyelmet megbecsüljetek, és mindennek megadjátok a helyes helyét az életben? (87, 28-30)

A spiritualizmus a vallásokban és felekezetekben

29. Ma az emberek a zavarodottság korszakát élik át, mert nem fogták fel, hogy egész életük és minden erőfeszítésüknek arra kell vezetnie

őket, hogy szellemük kibontakozzon, amelynek célja a szellemük és a Teremtő szelleme közötti párbeszéd legyen.

30. Az a kultusz, amelyhez ma az emberek többsége vallja magát, a materializmus.

31. Amíg a hitek és a vallások ragaszkodnak különbségeikhez, a világ továbbra is táplálja gyűlöletét, és nem lesz képes megtenni a döntő lépést az igazi istenimádat felé.

32. De mikor fogják az emberek megérteni egymást és egyesülni, és így megtenni az első lépést a kölcsönös szeretet felé, ha még mindig vannak olyanok, akik abban a hitben élnek, hogy birtokolják a lelkek üdvösségének kulcsát vagy titkát, valamint az örök élet kulcsait, és nem ismerik el mindazokat, akik más utakon járnak, mert véleményük szerint nem méltók arra, hogy Istenhez jussanak?

33. Legyetek tehát tudatában a spiritualizmus valódi céljának, amelynek tanítása minden felekezet, minden emberi ideológia és minden szekta felett áll. (297, 38-41)

34. A spiritualizmus nem új tanítás, amely a múltbeli hitbeli tanok fejlődését kívánja elérni – nem, ez ugyanaz a kinyilatkoztatás, mint az első és a második „korszaké". Ez minden vallás alapja, amelyre az elszakadottság ezen korszakában emlékeztetni akarom az emberiséget, hogy ne felejtse el eredetét.

35. Az ember cselekedetei, szokásai és az a mód, ahogyan az érzékekre hat, hogy különböző vallásaiban hízelegjen magának és büszke legyen rájuk, ellentétben áll azzal, amit az én munkám a világ elé kíván tárni. (363, 9)

36. Ebben az időben új tanításokat adok nektek, amelyekről el kell gondolkodnotok – a szeretet tanításait, amelyek megváltanak és felemelnek benneteket, igazságokat, amelyek, bár keserűek, fényt kell, hogy jelentsenek utatokon.

37. A spiritualizmust ebben az időben, akárcsak a kereszténységet a múltban, haraggal, kegyetlenséggel és dühvel fogják harcolni és üldözni ; de a harc közepette a szellemi megjelenik, csodákat fog véghezvinni és meghódítja a szíveket.

38. A materializmus, az önzés, a gőg és a világ iránti szeretet lesznek azok az erők, amelyek felkelnek e kinyilatkoztatás ellen, amely nem új, és nem is különbözik attól, amelyet a múltban hoztam nektek. A tanítás, amelyet most kinyilatkoztattam nektek, és amelyet ti spiritualizmusnak neveztek, a törvény és a tanítás magja, amelyet az „Első" és a „Második Időben" kinyilatkoztattam nektek.

39. Ha az emberiség megérti e tanítás igazságát, igazságosságát és a benne rejlő végtelen ismereteket, akkor minden félelmet és előítéletet kiűz a szívéből, és e tanítást életének vezérfonalává teszi. (24, 48-51)

40. Bizony, mondom nektek, a világ minden táján szétszórva vannak spiritualisták – érett emberek, akik elhozzák az emberiség békéjét.
41. De mondom nektek, hogy a földgömb egészének szellemiségesei közötti egyesülés nem egy új egyház megszervezésével fog megvalósulni, mert erejük nem anyagi lesz. Egységük gondolati, ideológiai és tevékenységük tekintetében fog fennállni, és így erejük legyőzhetetlen lesz, mivel azt az Örök Forrásból merítették, amely az én Szellememben van.
42. Mindannyiuknak ihletet adok az igazságomból, és megkeresem őket is, hogy szívükből és értelmükből minden szennyeződés eltűnjön, mivel ezek nem keveredhetnek az én fényemmel.
43. Mindannyiótoknak kötelessége gondoskodni arról, hogy a spiritiszta tanítás szellemi képességeitek révén legyen megmagyarázva és egyértelműen felismerhető, és ne szennyeződjön be emberi filozófiákkal. (299, 30–32)
44. Bizony, mondom nektek, a spiritualizmus története ragyogó betűkkel fog beíródni az emberiség történetébe.
45. Hát nem tette-e magát halhatatlanná Izrael az egyiptomi igától való megszabadulással? Hát nem tették-e magukat halhatatlanná a keresztények a szeretet által a diadalmas menetelésük során? Ugyanígy a spiritualisták is halhatatlanná teszik magukat a szellem szabadságáért folytatott küzdelmükben. (8, 64-65)

48. fejezet – Szellemi adományok és szellemiség

Az ember spirituális képességei

1. Amikor ez a kételkedő, hitetlen és materialista emberiség találkozik egy isteni kinyilatkoztatással vagy azzal, amit csodának nevez, azonnal okokat vagy bizonyítékokat keres, hogy bebizonyítsa, nincs természetfeletti mű, és ilyen csoda sem történt soha.
2. Ha megjelenik egy ember, aki szokatlan spirituális képességeket mutat, gúny, kétely vagy közöny fogadja, hogy elhallgattassák a hangját. És amikor a természet, mint az én isteni mivoltom eszköze, igazságosságának hangját és riasztó kiáltásait az emberek felé irányítja, azok mindent a véletlennek tulajdonítanak. De az emberiség soha nem volt még ennyire érzéketlen, süket és vak minden isteni, szellemi és örök dolog iránt, mint manapság.
3. Milliók nevezik magukat kereszténynek, de többségük nem ismeri Krisztus tanítását. Bár azt állítják, hogy szeretik mindazt, amit én emberként tettem, de hitük, gondolkodásuk és a dolgok megítélése azt bizonyítja, hogy nem ismerik tanításom lényegét.
4. Tanítottam nektek a lélek életét, feltártam előttetek a benne rejlő

képességeket; ezért jöttem a világra.

5. Gyógyszer nélkül gyógyítottam a betegeket, beszéltem a szellemekkel, megszabadítottam a megszállottakat az idegen és természetfeletti hatásoktól, beszélgettem a természettel, emberként szellemi lénnyé, szellemi lényként pedig ismét emberré változtam, és mindegyik cselekedetemnek mindig az volt a célja, hogy megmutassam nektek a lélek fejlődésének útját. (114, 1-4)

6. Igazi kincsek vannak bennetek, képességek és tehetségek, amelyekről még csak nem is sejtitek, és tudatlanságotok miatt könnyeket ontotok, mint a rászorulók. Mit tudtok az ima erejéről és a gondolatok hatalmáról? Mit tudtok a szellem és szellem közötti párbeszéd mély értelméről? Semmit, ti materialista és földhözragadt emberiség! (292, 14)

7. A világtól szellemiséget várok. Számomra semmilyen jelentősége nincs azoknak a neveknek, amelyekkel az egyes egyházak vagy szekták megkülönböztetik magukat, sem a szertartásaik és külső kultikus formáik többé-kevésbé nagy pompájának. Ez csak az emberi érzékeket éri el, de nem az én szellememet.

8. Az emberektől szellemiséget várok, mert ez az élet felemelkedését, a tökéletesedés eszményét, a jó iránti szeretetet, az igazság felé fordulást, a szeretet cselekedeteinek gyakorlását, az önmagunkkal való harmóniát jelenti, ami harmónia másokkal, és így Istennel is. (326, 21-22)

9. A szellemiség nem jelenti a jámborságot, semmiféle szertartás gyakorlását nem feltételezi, és nem is külső imádati forma. A szellemiség az ember minden képességének kibontakozását jelenti – mindazokét, amelyek emberi részéhez tartoznak, mindazokét, amelyek a testi érzékeken túl fekszenek, és a lélek erőit, tulajdonságait, képességeit és érzékeit jelentik.

10. A szellemiség az ember által birtokolt minden ajándék helyes és jó alkalmazása. A szellemiség a harmónia mindazzal, ami körülvesz benneteket. (326, 63-66)

11. Akkoriban a legnagyobb erényt tanítottam nektek, amely az irgalmasság; inspiráltam a szíveteket, és érzékennyé tettem az érzelmeiteket. Most pedig felfedem előttetek azokat az ajándékokat, amelyekkel a szellemi lelketek fel van ruházva, hogy kibontakoztassátok és felhasználjátok őket a jótéteményre a felebarátotok között.

12. A szellemi élet ismerete lehetővé teszi számotokra, hogy olyan cselekedeteket hajtsatok végre, mint amilyeneket a Mesteretek tett. Emlékezzetek arra, hogy azt mondtam nektek: ha fejlesztitek képességeiteket, igazi csodákat fogtok véghezvinni. (85, 20-21)

13. Mindannyian rendelkeztek a Szellem adományaival, amelyek

ebben a „Harmadik Korszakban” kezdenek kibontakozni a lelkek által elért fejlődés révén. Az intuíció, a szellemi látás, a kinyilatkoztatás, a prófécia, az ihlet egyértelműen megnyilvánul az emberek között, és ez egy új korszak bejelentése, a Hét Pecsét könyvének fénye, amely ebben az időben a hatodik fejezeténél nyílt meg.

14. De ti, akik tudjátok, mire szolgálnak ezek a megnyilvánulások, és megértitek a korotokat, irányítsátok szellemi adományaitokat a szeretet útjára. Legyetek mindig készek szeretetteljes segítséget nyújtani, és akkor összhangban lesztek törvényemmel, és példaként fogtok szolgálni embertársaitok számára. Akkor tanítványaim lesztek, és mint ilyenek, elismertek lesztek. (95, 18)

15. Ha az emberek egyszer megtanulnak szeretni és megbocsátani, ha alázat lakozik a szívükben, és elérték, hogy a szellem felülkerekedjen a testen, akkor sem a „hús”, sem a világ, sem a szenvedélyek nem fogják többé azt a sűrű fátylat képezni, amely megakadályozza, hogy meglássátok az előttetek vagy mögöttetek lévő utat. Éppen ellenkezőleg: a tanításom követésével megszellemesedett „hús” olyan lesz, mint egy, a lelkiismeret utasításainak engedelmes szolgája, ellentétben azzal, ami ma: akadály, csapda, kötés a szellem szeme előtt. (122, 32)

16. Az intuíció, amely szellemi látás, megérzés és prófécia, megvilágosítja az értelmet, és a szívét gyorsabban dobogtatja az üzenetek és hangok miatt, amelyeket a végtelenből kap. (136, 46)

17. Az intuíció ajándékán keresztül, amelyet minden embernek megadtam, sok olyan dolgot fedezhettek fel, amely a szívek titkában rejtőzik – sok tragédiát, amely nemcsak embertársaitok földi életét érinti, hanem a lelküket is.

18. Hogyan lehet behatolni azoknak a szíveknek a legbelsőbb titkaiba anélkül, hogy megsértenétek őket, és anélkül, hogy megszentségteleníténétek titkaikat? Hogyan fedezhetitek fel azokat a rejtett szenvedéseket, amelyek árnyékot vetnek embertársaitok életére? Már elmondtam nektek : az intuíció, az a képesség, amely a szellemi látás ajándékának része, és amelynek teljes kibontakozását az imádságon keresztül kell elérnie bennetek, megmutatja nektek a módszert, amellyel enyhíthetitek embertársaitok fájdalmát. (312, 73-74)

19. Hány titok van még az ember számára. Láthatatlan és érzékelhetetlen lények veszik körül, amelyeknek már láthatónak és érzékelhetőnek kellene lenniük számára.

20. A szépségekkel és kinyilatkoztatásokkal teli élet lüktet az emberek létezése felett, de ők vakságukban még nem képesek ezt meglátni. (164, 56-57)

21. Az én tanításom által felkészített ember képes lesz emberfeletti cselekedetekre. Lelkéből és testéből fény fog áradni, olyan hatalom és erő, amely lehetővé teszi számára, hogy megvalósítsa azt, amit az értelem önmagában nem képes véghezvinni. (252, 4-5)

22. Ez az az idő, amikor az isteni fény teljes ragyogásban fog megjelenni követőimben, akik kinyilatkoztatják a Lélek ajándékait, és bebizonyítják, hogy sem földi javakra, sem világi tudományokra nincs szükségük ahhoz, hogy jót cselekedjenek és csodákat hajtsanak végre. Az én nevemben gyógyítanak majd, a reménytelenül betegeket meggyógyítják, a vizet balzsammá változtatják, és a halottakat felkeltenek sírjukból. Imájuknak hatalma lesz a viharokat lecsillapítani, a természeti erőket megnyugtatni, valamint a járványokat és a rossz hatásokat leküzdeni.

23. A megszállottak az én új tanítványaim szaván, imáján és hatalmán keresztül megszabadulnak megszállottságuktól, üldözőiktől és elnyomóiktól. (160, 28-29)

24. A szellemiség az érzelmek nemesítését, az élet tisztaságát, a hitet, a felebarát szeretetét, a felebarát segítését, az Isten előtti alázatot és a kapott ajándékok iránti mély tiszteletet jelenti. Ha ezek közül az erények közül bármelyiket el tudjátok érni, szellemi tekintetetekkel elkezdtek behatolni a szeretet és a tökéletesség otthonába. Hasonlóképpen, ha elértétek a szellemiséget, már a földön is azt mondhatjátok, hogy a szellemi hazában éltek, még ha csak imádságotok pillanataiban is. Ugyanakkor megkapjátok azt a fényt, amely feltárja előttetek a jövőben bekövetkező eseményeket, mivel a felemelkedő lélek számára a jövő már nem titok.

25. Igen, tanítványok, csak az emberi életben nem tudja az ember, mi fog történni a jövőben, mi jön holnap. Nem ismeri a sorsát, nem tudja, melyik utat kell bejárnia, és milyen lesz a vége.

26. Az ember nem tudná elviselni annak a tudatát, hogy milyen próbákat kell kiállnia létezése során. Ezért irgalmas szeretetemből az ő jelenének és jövőjének közé helyeztem a titok fátylát ( ), és így megakadályoztam, hogy elméje összezavarodjon, ha tudná mindazt, amit még át kell élnie és át kell szenvednie.

27. A lélek viszont, amely erővel felruházott és az örökkévalóságra teremtett lény, magában hordozza a jövő megismerésének képességét – azt az ajándékot, hogy felismerje rendeltetését, és azt az erőt, hogy megértse és elfogadja az összes rá váró próbát. Tudja, hogy az út végén, ha azt a törvénynek engedelmeskedve tette meg, eljut az Ígéret Földjére, a lélek paradicsomába, amely a felemelkedés, a tisztaság és a

tökéletesség állapota, amelyet végül el fog érni.

28. Nem érhetitek el mesteretek szellemi szintjét ahhoz, hogy tudjátok, mit tartogat számotokra a sorsotok, mit hoz számotokra a jövő; de belső felemelkedéseteknek köszönhetően megsejtetem veletek valamely esemény közeledtét.

29. Ezt az előérzeti képességet, ezt a szellemi pillantást a jövőbe, ezt a tudást a sorsotokról csak annyira fogjátok elsajátítani, amennyire a testből és lélekből álló lényetek fokozatosan fejlődik a szellemiség útján, ami a hit, a tisztaság, az élet iránti szeretet, a szeretet és a segítőkészség a felebarátotok iránt, az alázat és a szeretet az Uratok iránt. (160, 6-9, 13-14)

30. Legyetek éberek, hogy ne harcoljatok azok ellen, akik hozzátok hasonlóan indulnak el, hogy teljesítsék azokat a küldetéseket, amelyeket az én Istenségem bízott rájuk – hogy meg tudjátok különböztetni az igazi prófétákat a hamisaktól, és az egyikeinek cselekedeteit megerősítsétek, a másikokét pedig semmissé tegyétek.

31. Mert ez az az idő, amikor minden erő felkelt a harcra. Nézzétek, hogyan küzd a jó a gonosz ellen, a fény a sötétség ellen, a tudás a tudatlanság ellen, a béke a háború ellen. (256, 66)

Az igazi spiritualitás feltételei és jellemzői

32. Tudjátok meg, hogy minden emberben lakozik egy Júdás. Igen, tanítványok, mert a ti esetetekben a test a lélek Júdása; a test az, amely ellenáll a szellemiség fényének ragyogásának, amely lesben áll a lélek előtt, hogy materializmusba, alantas szenvedélyekbe taszítsa.

33. De azért, mert a testetek a szakadék szélére visz titeket, nem szabad elítélnetek. Nem, mert szükségetek van rá a fejlődésetekhez, és a szellemiségetek révén kell legyőznetek, ahogyan én is legyőztem Júdást a szeretetemmel. (150, 67-68)

34. Mielőtt elindulnátok, hogy tanítsátok az én életelveimet és kifejtsétek azok tartalmát, el kell kezdenetek követni azt a tanítást, amelyet kinyilatkoztattam nektek, azáltal, hogy szeretteiteket szeretitek, a szellemi felé forduló életet éltek, és szeretetteljes cselekedetekkel és fénnyel vetitek be utatokat. Ha ezt nem teszitek, már most mondom nektek, hogy nem értettétek meg a spiritualizmust. Ez feltárja előttetek valódi természeteteket, általa világos képet alkothattok Atyátokról és megismerhetitek önmagatokat.

35. Igaz, hogy a szellemiség eléréséhez bizonyos lemondásra, erőfeszítésre és áldozatkészségre van szükségetek. De ha bennetek felébred a vágy egy magasabb létezés iránt, ha a szeretet kezd ragyogni a lényetekben, vagy ha megindul a szellemi iránti vágy, akkor számotokra nem áldozat vagy lemondás lesz, hanem öröm, hogy

megszabadultok mindattól, ami haszontalan, káros vagy rossz bennetek. (269, 46-47)

36. Mindig legyetek tudatában annak, hogy előttem mindannyian egyenlőek vagytok, hogy mindannyian ugyanabból a forrásból származtok, és mindannyian ugyanazt a célt követitek, még ha külsőleg minden sors másképp is mutatkozik.

37. Soha ne felejtsétek el, hogy mindannyian el kell jutnotok hozzám, ami azt jelenti, hogy mindannyian – bár különböző módon – meg kell szereznetek a szükséges érdemeket, hogy elérjétek a legnagyobb szellemi magasságot. Ezért soha ne tekintsétek senkit alacsonyabb rendűnek.

38. A spiritualistában soha nem szabad gyökeret vernie a hiúságnak. Ezzel szemben mindig az igazi alázatosságnak kell kísérőjének lennie, akkor cselekedetei, ahelyett, hogy hamis fényben vakítanának, visszhangra találnak embertársaik szívében. (322, 32-34)

39. A spiritualizmus jó magvetői soha nem fognak külsőségekkel vagy anyagi dolgokkal kitűnni. Nincsenek náluk sem díszes ruhák, sem jelvények, sem bármiféle különleges beszédmód. Viselkedésük minden elemében az egyszerűség és az alázatosság fog megnyilvánulni. Mindazonáltal – ha valamivel kitűnnek, az a szeretetük és a szellemiségük lesz.

40. A spiritualizmus igazi hirdetői nem ékesszólásukkal fognak figyelmet kelteni, hanem szavaik bölcsességével és egyszerűségével, és mindenekelőtt cselekedeteik őszinteségével és életük jóságával. (194, 24-25)

41. A szellemiség tisztaság, egyszerűség, a szeretetnek való odaadás és a lélek tökéletességének eléréséért folytatott küzdelem. (159, 64)

A spiritualitás áldásos hatása

42. A szellemiség révén az ember olyan szintű felemelkedést ér el, amely lehetővé teszi számára, hogy olyan gondolatokat fogadjon be, amelyek meghaladják az elméje képzeletét, és hatalmat gyakoroljon az anyagi világ felett.

43. Gondolkodjatok el egy pillanatra: Ha a lélek szellemi emelkedését alkalmazzátok a természet által nektek bemutatott anyagi teremtés tanulmányozására, vagy bármely más emberi célra, akkor el tudjátok képzelni azokat a gyümölcsöket ( ), amelyeket arathatnátok, ha felfedezéseitek nem csupán az értelemmel való kutatásnak lennének köszönhetők, hanem részt venne bennük az a szellemi kinyilatkoztatás is, amelyet az adna nektek, aki mindent teremtett. (126, 26-27)

44. Ha az emberek eljutnak a szellemiséghez, olyan teremtmények lesznek, akik mindenben felülmúlják azt, ami körülveszi őket. Mert eddig csak

gyenge lények voltak, akik kiszolgáltatottak voltak a természeti erőknek, hatásoknak és befolyásoknak, amelyek nem lehetnek az ember felett állók, mert nem állnak fölötte. (280, 29)

45. Bizony, mondom nektek, a szellemiség is öröklődik, ezért arra kell törekednetek, hogy gyermekeiteknek szívtisztaságot és fogékonyságot adjatok a szellemi dolgok iránt. Hálásak lesznek nektek, mert irgalmasnak bizonyultatok, amikor olyan testet ajándékoztatok nekik, amely mentes a szenvedélyektől, tiszta elmével, érzékeny szívvel és a lelkiismeretük hívására éber lélekkel rendelkezik. (289, 65)

46. Munkám egyetlen célja az emberek szellemiségre való átállása, mert a szellemiségben eggyé válnak és megértik egymást. A szellemiségben látni fogják, hogy eltűnnek a nevek, a vallásaik külső formái, amelyek a szellemi elszigeteltségük okai voltak, mivel mindegyikük másképp értelmezte az Istenét.

47. Amint mindannyian a szellemiség felé vezető különböző útjaikon közelednek egymáshoz, meg fogják érteni, hogy az egyetlen dolog, ami hiányzott nekik, az volt, hogy megszabaduljanak materializmusuktól, hogy szellemileg értelmezhessék azt, amit mindig anyagi értelemben fogtak fel.

48. A szellemiség az egyetlen dolog, amit ebben az időben az emberektől kérek, akkor a megengedett keretek között legmagasabb ideáljaik megvalósulnak, és legsúlyosabb konfliktusaik megoldódnak. (321, 22-23, 29)

XI Az emberiség

49. fejezet – Vallás és igazságszolgáltatás

Nincs olyan vallás vagy felekezet, amely az egyetlen igaz lenne

1. Nem azért jöttem, hogy vallási fanatizmust keltsem az emberekben; tanításom nagyon messze áll attól, hogy hamis dolgokat tanítson; javulást, hitet, emberszeretetet, szellemiséget akarok. A fanatizmus sötét kötés a szem előtt, egészségtelen szenvedély, sötétség. Vigyázzatok, hogy ez a rossz mag ne hatoljon be a szívetekbe. Gondoljatok arra, hogy a fanatizmus néha a szeretet látszatát kelti.

2. Értsétek meg, hogy ez a sötétség sújtja az emberiséget ebben az időben. Ismerjétek fel, hogy bár a pogány népek eltűntek a Földről, és az emberiség nagy része az igaz Isten imádatát vallja, az emberek nem ismernek engem, és nem is szeretnek engem; mert háborúik, gyűlöletük és a harmónia hiánya bizonyítják, hogy még nem engednek engem élni a szívükben.

3. E vallási fanatizmus és bálványimádás sötétsége felett nagy viharok közelednek, amelyek megtisztítják az emberiség szellemi kultuszát. Amikor ez a mű befejeződik, a végtelenben ragyogni fog a béke szivárványa. (83, 60-62)

4. Megengedtem, hogy a földön legyenek vallások, amelyek a lélek számára Istenhez vezető utak. Minden vallás, amely a jót és a szeretetet tanítja, és az irgalmat dicséri, jó, mert fényt és igazságot tartalmaz. Ha az emberek elszegényednek bennük, és azt, ami eredetileg jó volt, rosszá változtatják, az út elvész a materializmus és a bűn alatt.

5. Ezért mutatom meg nektek ebben az időben újra az igazságomat, amely út, az élet esszenciája és törvény, hogy ezt a törvényt, amely világítótorony és vezetőcsillag, a formák és rítusok túlsó oldalán, minden emberi dologon túl keressétek. Aki így keres engem, az spiritualista lesz. (197, 10-11)

6. Senki sem vész el; egyesek hamarabb érnek célba az úton, amelyet mutattam nektek, mások pedig később, az általuk követett utakon.

7. Minden vallásban az ember elfogadhatja azt a tanítást, amelyre szüksége van ahhoz, hogy jóságossá váljon. De ha ezt nem éri el, akkor a vallást hibáztatja, amelyhez tartozik, és olyan marad, amilyen mindig is volt.

8. Minden vallás egy út; egyesek tökéletesebbek, mint mások, de mind a jót célozzák meg, és arra törekednek, hogy eljussanak az Atyához. Ha valami nem elégít ki benneteket az általatok ismert vallásban, ne veszítsétek el a hiteteket bennem. Járjatok a szeretet útján, és meg fogjátok találni az üdvösséget, mert az én utamat a szeretet ereje világítja meg. (114, 43)

9. A vallások kis mellékutak, amelyek a lelkeket az igazi útra vezetik, amelyen lépésről lépésre felemelkedhetnek, amíg el nem jutnak hozzám. Amíg az emberek a Földön különböző vallásokhoz tartoznak, megosztottak. De ha egyszer a szeretet és az igazság útjára lépnek, egyesülni fognak, eggyé válnak azzal az egyetlen fénnyel; mert csak egy igazság van. (243, 5)

10. A vallások egyesülése akkor fog bekövetkezni, amikor az emberek szelleme felülemelkedik a materializmuson, a hagyományokon, az előítéleteken és a fanatizmuson . Akkor az emberek szellemileg egyesülni fognak egyetlen istentiszteletben: a jóságban, Isten és a felebarát iránti szeretetből. Amikor ez megtörténik, az emberiség a tökéletesedés korszakába lép. (187, 43)

11. Az emberek szellemi megosztottsága annak tudható be, hogy egyesek az egyik ágat (az isteni kinyilatkoztatások fájának) használták, mások pedig egy

másikat. Csak egy fa van, ágai viszont sokfélék. De az emberek nem akarták így felfogni tanításaimat, és a viták elválasztják őket, és elmélyítik véleménykülönbségeiket. Mindenki azt hiszi, hogy az igazság birtokában van, mindenki úgy érzi, hogy igaza van. De mondom nektek: amíg csak egyetlen ág gyümölcsét kóstoljátok, a többit pedig elutasítjátok, nem fogtok rájönni arra, hogy az isteni fa minden gyümölcse abból származik, és csak ezek összessége képviseli a teljes igazságot.

12. Amikor ezekről az igazságokról beszélek nektek, ne gondoljátok, hogy a Mester a különböző vallások külső kultikus formáira utal, hanem az alapvető elvre, amelyen mindegyikük nyugszik.

13. Most erős vihar szele érezhető. Széllökései a fát rázva annak különféle gyümölcseit lehullajtják, és azokat azok fogják megkóstolni, akik korábban nem ismerték őket.

14. Erre azt fogják mondani: „Milyen téves úton jártunk és milyen vakok voltunk, amikor – fanatizmusunk vezérelve – elutasítottuk mindazokat a gyümölcsöket, amelyeket testvéreink kínáltak nekünk, csak azért, mert ismeretlenek voltak számunkra!”

15. Fényem egy része minden embercsoportban, minden közösségben megtalálható. Senki ne dicsekedjen tehát azzal, hogy az egész igazság birtokában van. Értsétek meg tehát: ha tovább akartok hatolni az Örök lényegébe, ha tovább akartok jutni, mint ahová eddig eljutottatok, akkor először az egyikek ismereteit kell egyesítenetek a másikokéval, és így tovább, mindenkivel. Akkor ebből a harmóniából egy tiszta és nagyon fényes fény fog sugározni, amelyet eddig a világon kerestetek, anélkül, hogy megtaláltátok volna.

16. „Szeressétek egymást”, ez az én mottóm, a legfőbb parancsom az emberek számára, hitvallástól vagy vallástól függetlenül.

17. Közeledjetek egymáshoz e legfőbb parancs betartásával, és mindannyiótokban jelenlétemet fogjátok megtalálni. (129, 36-41)

A vallások fejlődésellenessége

18. Az embernek fontosabb volt az emberi élete, mint a szellemi élete, még akkor is, ha gyakran tudatában volt annak, hogy az emberi mulandó, a szellemi pedig örök. Ez az oka annak, hogy bár civilizációjában és tudományában előrelépéseket tett, szellemileg megrekedt, és vallásaiban elaludt.

19. Vizsgáljátok meg a vallásokat egyenként, és látni fogjátok, hogy egyik sem mutat fejlődés, kibontakozás vagy tökéletesedés jeleit. Mindegyiket a legfőbb igazságként hirdetik; de mivel azok, akik hozzájuk tartoznak, azt hiszik, hogy mindent megtalálnak és megismernek bennük, nem tesznek erőfeszítést arra, hogy egy lépéssel továbbhaladjanak.

20. Az isteni kinyilatkoztatások, Isten törvénye, tanításom és kinyilatkoztatásaim kezdettől fogva világossá tették számotokra, hogy az ember egy fejlődésnek alávetett lény. Miért nem erősíti meg és vizsgálja meg akkor egyik felekezetetek sem ezt az igazságot?
21. Mondom nektek: csak az a tanítás, amely felébreszti a lelket, fényt gyújt benne, előmozdítja és feltárja előtte, amit magában rejt, amely minden alkalommal felemeli, amikor megbotlik, és előrehaladást biztosít neki anélkül, hogy megállna – csak ez a tanítás ihletett az igazságból. De nem éppen ezt tárta fel előttetek tanításom minden időkben?
22. Mindazonáltal már régóta szellemileg megrekedtetek, mert jobban foglalkoztatott benneteket a földi életetek, mint a lelketek. De hogy ne adjátok fel teljesen a szellemiséget, úgy alakítottátok ki a vallásaitokat, hogy azok a legcsekélyebb mértékben se zavarjanak benneteket a földi munkáitok és kötelességeitek elvégzésében.
23. Amikor tehát betartjátok azt a vallási hagyományt, azt hiszitek, hogy igazságot tesztek Istennek, ezzel próbáljátok megnyugtatni a lelkiismereteteket, és azt hiszitek, hogy ezzel biztosítjátok a mennyországba való belépéseteket.
24. Micsoda tudatlanság, emberiség! Mikor ébredsz végre a valóságra? Nem veszitek észre, hogy amikor vallási szokásaitokat követitek, nekem semmit sem adtok, és lelketek is üres kézzel távozik?
25. Amikor elhagyjátok templomaitokat, és azt mondjátok: „Most már teljesítettem kötelességemet Isten iránt”, nagy tévedésbe esett, mert azt hiszitek, hogy adtatok Nekem valamit, pedig tudnotok kellene, hogy semmit sem adhattok Nekem, viszont sokat kaphattok Tőlem, és sokat szerezhettek magatoknak.
26. Azt hiszitek, hogy a törvény betartása arra korlátozódik, hogy felkeressétek azokat a helyeket, és ez egy újabb nagy tévedés. Mert ezeknek a helyeknek az iskolának kellene lenniük, ahol a tanuló a későbbi életre tanul. Visszatérve a mindennapi életbe, a tanult leckét gyakorlatban kellene alkalmaznia, ami a törvény valódi betartása. (265, 22-27)

A vallás és a tudomány viszonya

27. Az idők kezdete óta a törvény és a Szellem tanításának hírnökei a tudósokat ellenségüknek tekintették. Kettőjük között nagy harcok dúltak, és eljött az idő, hogy mondjak nektek valamit ezekről a vitákról.
28. Ezt a világot azért teremtettem, hogy az inkarnált lelkeknek ideiglenes otthont szolgáljon. De mielőtt azok benépesítették volna, felruháztam őket a szellem, az értelem és az akarat képességeivel.
29. Előre tudtam teremtményeim sorsát és fejlődését. A Földbe, annak

belsejébe, felszínére és légkörébe beletettem minden szükséges elemet az emberi lény fennmaradásához, fenntartásához, kibontakozásához és felüdüléséhez. De hogy az ember felfedezhesse a természet titkait, mint az élet forrását, megengedtem, hogy felébredjen az intelligenciája. Így tárultak fel az ember előtt a tudomány kezdetei, amelyre mindannyian képesek vagytok, bár mindig voltak nagyobb tehetségű emberek, akiknek az volt a küldetésük, hogy az emberiség javára és örömére kinyerjék a természetből erőinek és elemeinek titkát.

31. Nagy szellemeket is küldtem a Földre, hogy kinyilatkoztassák nektek a természetfeletti életet – azt, amely a természet felett áll, a tudományon túl. Ezen kinyilatkoztatások révén megsejtették egy egyetemes, erős, teremtő, mindenható és mindenütt jelen lévő Lény létezését, aki az ember számára a halála utáni életet, a lélek örök életét tartogatja.

32. De mivel az egyesek szellemi küldetést, a mások pedig tudományos küldetést hoztak magukkal, az egyesek és a mások, a vallások és a tudomány minden időkben ellenségként emelkedtek fel egymás ellen a küzdelemben.

33. Ma azt mondom nektek, hogy az anyag és a szellem nem ellentétes erők; kettőjük között harmóniának kell uralkodnia. Fények a szellemi kinyilatkoztatásaim, és fények a tudomány kinyilatkoztatásai és felfedezései is. De ha hallottátok tőlem, hogy gyakran kifogásolom a tudósok munkáját, az azért van, mert sokan közülük visszaéltek az energiával, a korábban ismeretlen elemekkel és a természet erőivel a pusztítás, az ellenségeskedés, a gyűlölet és a bosszú, a földi uralom és a mértéktelen hatalomvágy romboló céljaira.

34. Elmondhatom nektek, hogy azoknak, akik szeretettel és jó szándékkal végezték küldetésüket – azoknak, akik tisztelettel és alázatosan hatoltak be titkos kincstáraimba –, örömömre szolgált, hogy nagy titkokat fedjek fel előttük leányom, az emberiség javára.

35. A tudomány a világ kezdete óta arra késztette az emberiséget, hogy a materiális fejlődés útjára lépjen, amelyen az ember minden lépésénél a tudomány gyümölcseit találta – az egyiket édesnek, a másikat keserűnek.

36. Eljött az idő, amikor meg kell értenetek, hogy minden fény az én Szellememhez tartozik, hogy minden, ami élet, az én Istenségemtől származik, mert én vagyok a titkos kincstár, az egész teremtés forrása és eredete.

37. A szellemi és a tudományos közötti küzdelmek annyira eltűnnek az emberek életéből, hogy a szellemi és a tudomány egyetlen fényben egyesül, amely az ember útját a végtelenségig megvilágítja. (233, 25-34)

A földi igazságszolgáltatás keménysége és igazságtalansága

38. Azért jövök, hogy eltöröljem téves törvényeiteket, hogy csak azok kormányozzanak titeket, amelyek az én parancsaim által formálódtak és összhangban vannak az én bölcsességemmel. Törvényeim a szeretet által vannak meghatározva, és mivel az én istenségemtől származnak, azok változatlanok és örökkévalók, míg a tiétek mulandóak, és néha kegyetlenek és önzőek.

39. Az Atya törvénye szeretetből és jóságból áll, olyan, mint egy balzsam, amely vigaszt nyújt és felemeli a bűnöst, hogy el tudja viselni bűneinek jóvátételét. Az Atya szeretetének törvénye mindig nagylelkű lehetőséget kínál az erkölcsi megújulásra annak, aki vétkezik, míg a ti törvényeitek éppen ellenkezőleg, megalázzák és megbüntetik azt, aki vétkezett, és gyakran az ártatlanokat és a gyengéket is.

40. Igazságszolgáltatásotokban keménység, bosszú és irgalomhiány van. Krisztus törvénye szeretetteljes meggyőzőerővel, végtelen igazságossággal és a legmagasabb fokú egyenességgel bír. Ti magatok vagytok a saját bíráitok, én viszont a fáradhatatlan védelmezőtök vagyok; de tudnotok kell, hogy kétféle módon fizethettek meg a vétkeiteket: az egyik a szeretettel, a másik a fájdalommal.

41. Válasszatok magatok, még mindig élvezitek a szabad akarat ajándékát. (17, 46-48)

42. Én vagyok az Isteni Bíró, aki soha nem hoz a vétkénél súlyosabb ítéletet. Hányan vannak azok közül, akik vádat emelnek maguk ellen előttem, akiket tisztának találok. Hányan viszont hirdetik hangosan tisztaságukat, és én romlottnak és bűnösnek találom őket.

43. Milyen igazságtalan az emberi igazságszolgáltatás! Hány áldozatot hoznak a rossz bírák mások bűneiért! Hány ártatlan látta már bezárulni a börtön rácsait a szeme előtt, míg a bűnös szabadon járkál, és láthatatlanul cipeli magával a lopások és bűncselekmények terhét. (135, 2-3)

44. Mivel az emberi igazságszolgáltatás tökéletlen, börtöneitek tele vannak áldozatokkal, és a kivégzési helyeket ártatlanok vére szennyezte be. Ó, hány bűnözőt látok, akik szabadságot és tiszteletet élveznek a világon, és hány romlottnak emeltek emlékművet, hogy megbecsüljétek emléküket!

45. Ha láthatnátok ezeket a lényeket, amikor a szellemi világban élnek, és lelkükben felragyog a fény! Értelmetlen és haszontalan tisztelgések helyett imát küldenétek nekik, hogy megvigasztaljátok őket súlyos bűnbánatukban. (159, 44-45)

Az ember szívtelen önigazsága

46. A szeretetnek kell vezetnie benneteket, hogy az Isteni

Vigasztaló igazi követeivé váljatok. Mert ti, akik nem zuhantatok le semmilyen mélységbe, mindig készek vagytok vádolni, ítélkezni. A legcsekélyebb együttérzés nélkül ítélitek el embertársaitokat, és ez nem az én tanításom.

47. Ha ítélkezés előtt megvizsgálnátok önmagatokat és hibáitokat – biztosíthatlak benneteket, hogy ítéletetek könyörületesebb lenne. A börtönökben lévőket rossznak tartjátok, a kórházakban lévőket pedig szerencsétleneknek tekintitek. Távol tartjátok magatokat tőlük, anélkül, hogy tudatában lennétek annak, hogy méltók arra, hogy belépjenek az én szeretetem birodalmába. Nem akartok arra gondolni, hogy nekik is joguk van a nap sugaraihoz, amelyek azért lettek teremtve, hogy minden teremtménynek, kivétel nélkül, életet és meleget adjanak.

48. Azok az emberek, akiket a vezeklés helyein tartanak fogva, gyakran olyan tükrök, amelyekben az emberek nem akarnak megpillantani magukat, mert tudják, hogy a kép, amelyet az a tükör feltár előttük, sok esetben vád lesz. (149, 51-53)

A földi igazságszolgáltatás mint szükséges rossz

49. A földön létező igazságszolgáltatás még mindig nem mutat igazságos cselekedeteket. Látom az irgalom hiányát, a meg nem értést és a szívek keménységét. De mindenki megkapja majd a teljes ítéletét.

50. Engedélyeztem ezeket a próbákat, és amíg az ember nem teljesíti törvényeimet, amíg elfordul azoknak a parancsainak betartásától, addig lesz valaki a földön, aki megtörik a szívét, aki megsebez.

51. Ha betartanátok a törvényt, nem lenne szükség bírókra a világon, nem lenne büntetés, nem lenne szükségetek kormányokra. Mindenki saját cselekedeteit határozná meg, és mindannyian az Én kormányzásom alatt állnátok. Mindannyian az én törvényeim ihletnének benneteket, és cselekedeteitek mindig jótékonyak lennének, a szellemiséget és a szeretetet tűznék ki célul.

52. De az emberiség mély szakadékokba zuhant: az erkölcstelenség, a bűn, a vétkek hatalmukba kerítették az emberek szívét, és ezek a következmények: keserű poharakat kell innotok, megaláztatást kell elszenvednetek azoktól az emberektől, akik, bár testvéreitek, hatalmat gyakorolnak a földön.

53. De legyetek alázatosak, tűrjétek el a büntetéseket türelemmel, és gondoljatok arra, hogy Én vagyok a tökéletes Bíró. (341, 53)

50. fejezet – Oktatás és tudomány

Hiúság és tudásbüszkeség

1. Megkérdezem a mai embereket, akik a világ történelmének legfejlettebbjeinek tartják magukat: vajon minden tehetségetek ellenére találtatok-e olyan módot, amellyel békét teremthettek, hatalmat szerezhettek és jólétet érhettek el anélkül, hogy megölnétek, elpusztítanátok vagy rabszolgává tennétek embertársaitokat? Gondoljátok, hogy a haladásotok valódi és hiteles, ha erkölcsileg a sárban hempergtek, és szellemileg a sötétben tévelyegtek? Nem a tudományt harcolom, hiszen én magam adtam azt az embernek; amit kifogásolok, az a cél, amelyre néha felhasználjátok. (37, 56)

2. Emberiség, a Fény leánya, nyisd ki a szemed, ismerd fel, hogy már a Szellem korszakában élsz!

3. Miért felejtettél el engem, és miért akartad az erődet az enyémmel mérni? Azt mondom neked, hogy azon a napon a kezedbe adom a jogaromat, amikor egy tudós a tudományával létrehoz egy lényt, amely hasonlít rátok, és lelket ad neki, valamint szellemet. De a te termésed eleinte más lesz. (125, 16-17)

4. Miért voltak és vannak olyan emberek, akik miután a Teremtő által nekik megadott képességek használatával megismerkedtek az emberi tudományokkal, azokat arra használják, hogy az isteni tudományt harcolják és elutasítsák? Mert hiúságuk nem engedi meg nekik, hogy alázatossággal és tisztelettel lépjenek be az Úr kincstárába, és céljukat és trónjukat ezen a világon keresik. (154, 27)

5. Ma az ember nagynak érzi magát, felmagasztalja személyiségét, és szégyelli kimondani az „Isten” szót. Más neveket ad neki, hogy ne veszélyeztesse önteltségét, ne essen le társadalmi helyzetének talapzatáról. Ezért hívnak engem: Kozmikus Intelligenciának, az Univerzum Építészének. De én megtanítottalak benneteket, hogy hívjatok engem „Atyánknak”, „Atyámnak”, ahogyan azt a „Második Időben” tanítottam nektek. Miért hiszik az emberek, hogy alacsonyítják vagy csökkentik személyiségüket, ha „Atyának” hívnak engem? (147, 7)

6. Milyen mélyre süllyedt az ember a materializmusában, hogy végül tagadta azt, aki mindent teremtett! Hogyan sötétedhetett el ennyire az emberi értelem? Hogyan tagadhatta meg a tudományotok Engem, és hogyan gyalázhatta meg az életet és a természetet, ahogyan tette?

7. Minden műben, amelyet a tudományotok felfedez, jelen vagyok; minden műben kinyilatkozik a törvényem, és hallható a hangom. Hogy lehet, hogy ezek az emberek nem érzik, nem látnak és nem hallanak? Talán a haladás és a civilizáció jele az, hogy tagadják a létezésemet, a szeretetemet és az igazságosságomat? Akkor nem vagytok fejlettebbek azoknál a primitív embereknél, akik minden természeti erőben és a természet

minden csodájában egy isteni, felsőbbrendű, bölcs, igazságos és hatalmas lény művének nyomát tudták felfedezni, akinek tulajdonították minden létezőben a jót, és ezért imádták őt. (175, 72-73)

8. Újra megadom az embereknek az igémet, hogy tudják, nem vagyunk elhagyatva, hogy a szellemük hangján keresztül felébredjenek, és megtapasztalják, hogy a léleknek ezen az életen túl nagy isteni csodák várnak.

9. Róluk beszéltem az embereknek, és ugyanezt tapasztalja meg az is, aki tud imádkozni, hogy kapcsolatba lépjen a szellemi világgal, ahogyan azt az is tanúsítja, aki a tudomány segítségével elmélyül a természet titkaiban. Ezen a két úton mind az értelem, mind a szellem egyre többet fog felfedezni, minél többet keresnek.

10. De mikor jön el az az idő, amikor az ember tanulmányaihoz és kutatásaihoz a szeretetből merít ihletet? Csak akkor lesz munkája tartós a világon. Amíg a tudomány mozgatórugója a hatalomvágy, a gőg, a materializmus vagy a gyűlölet, az emberek szüntelenül megtapasztalják a szabadjára engedett természeti erők feddését, amelyek megbüntetik meggondolatlanságukat.

11. Hányan dagadtak fel a gonoszságban, a gőgben, hiú törekvéseikben, hányan tettek magukra koronát, noha szegények és szellemileg meztelenek. Milyen nagy az ellentét aközött, amit ti igazságotoknak tartotok, és az én igazságom között! (277, 31-32, 36)

A materialista gondolkodás következményei

12. Ha az emberek igazi szeretetet éreznének embertársaik iránt, nem kellene elviselniük azt a káoszt, amelyben élnek; minden bennük harmónia és béke lenne. De ők nem értik ezt az isteni szeretetet, és csak a tudományos igazságot akarják, a levezetett igazságot – azt, amelyet emberi gondolkodásukkal bizonyítani tudnak: azt az igazságot akarják, amely az agyhoz szól, nem azt, amely a szívhez szól, és most megkapták a materializmusuk eredményét: egy önző, hamis és szenvedéssel teli emberiséget. (14, 42)

13. Ne ábrándozzatok a tudományotok gyümölcseiről, mert most, hogy olyan nagy előrelépéseket tettetek benne, az emberiség szenved a legjobban, a legtöbb nyomorúság, nyugtalanság, betegség és testvérgyilkos háború van.

14. Az ember még nem fedezte fel az igazi tudományt – azt, amelyet a szeretet útján lehet elérni.

15. Nézzétek, hogyan vakított el titeket a hiúság; minden nemzet a föld legnagyobb tudósait szeretné magáénak tudni. Bizony, mondom nektek, a tudósok nem hatoltak mélyen az Úr titkaiba. Mondhatom nektek, hogy az embernek az életről való ismerete még mindig felületes. (22, 16-18)

16. Mi az, amit ezekben a pillanatokban a földön a legjobban vágytok? Békét, egészséget és igazságot. Bizony, mondom nektek, ezeket az ajándékokat nem a tudományotok fogja megadni nektek, ahogyan azt eddig alkalmaztátok.

17. A tudósok a természetet kérdezik, és az minden kérdésre válaszol nekik; de azoknak a kérdéseknek a hátterében nem mindig jó szándékok, jó szándékok vagy emberszeretet állnak. Képtelenek és értetlenek azok az emberek, akik kitépik a természet titkait és meggyalázzák legbelsőbb lényét – akik nem tisztelik azt azzal, hogy forrásaiból az alapanyagokat kinyerik, hogy egymásnak jót tegyenek, mint igazi testvérek, hanem önző és néha romboló célok érdekében.

18. Az egész teremtés rólam beszél hozzájuk, és hangja a szereteté; de milyen kevesen tudták meghallani és megérteni ezt a nyelvet!

19. Ha belegondoltok, hogy a teremtés egy templom, amelyben lakozom, nem féltek-e attól, hogy Jézus megjelenik ott, megragadja az ostort, és elűzi a kereskedőket és mindazokat, akik meggyalázzák? (26, 34, 37)

20. Megmutattam az embernek a tudomány ajándékát, amely fény. De az ember ezzel sötétséget teremtett, és fájdalmat és pusztulást okozott.

21. Az emberek azt hiszik, hogy az emberi fejlődés csúcsán állnak. Erre azt kérdezem tőlük: van-e béke a földön? Uralkodik-e a testvériség az emberek között, az erkölcs és az erény az otthonokban? Tisztelitek embertársaitok életét? Figyelmetek a gyengékre? — Bizony, mondom nektek, ha ezek az erények meglennének bennetek, az emberi élet legmagasabb értékeivel rendelkeznétek.

22. Zavart uralkodik az emberek között, mert azokat, akik tönkretettek benneteket, piedesztálra emeltétek. Ne kérdezzétek tehát, miért jöttem az emberek közé, és ne ítélkezzetek azon, hogy bűnösökön és tudatlanokon keresztül nyilvánítom ki magam; mert nem minden, amit ti tökéletlennek tartotok, az is. (59, 52-54)

23. A tudós mindennek az okát keresi, ami van és ami történik, és reméli, hogy tudományával bebizonyítja, hogy a természeten kívül nincs semmiféle elv vagy igazság. Én azonban éretlennek, gyengének és tudatlannak tartom őket. (144, 92)

24. A tudósok hiúságukban az isteni kinyilatkoztatásokat figyelmükre méltatlannak tartják. Nem akarnak szellemileg Istenhez emelkedni, és ha nem értenek meg valamit abból, ami körülveszi őket, tagadják azt, hogy ne kelljen beismerniük tehetetlenségüket és tudatlanságukat. Sokan közülük csak abban akarnak hinni, amit bizonyítani tudnak.

25. Milyen vigaszt tudnak ezek az emberek hozni embertársaik szívébe, ha nem ismerik fel a teremtést irányító szeretet ősi elvét, és emellett nem értik az élet szellemi értelmét? (163, 17-18)

26. Milyen messzire távolodott el ez az emberiség az én tanításaimtól! Minden benne felszínes, hamis, külsőséges, pompás. Ezért szellemi ereje semmis, és hogy pótolja lelkében az erő és a kibontakozás hiányát, a tudomány karjaiba vetette magát, és fejlesztette az intelligenciát.

27. Így jutott el az ember a tudomány segítségével oda, hogy erősnek, nagynak és hatalmasnak érezze magát. De mondom nektek, hogy az a erő és az a nagyság jelentéktelen a szellemi lélek hatalmához képest, amelyet nem hagytatok növekedni és megnyilvánulni. (275, 46-47)

28. Ma nap mint nap eszitek a tudomány fájának keserű gyümölcsét, amelyet az emberek oly tökéletlenül ápoltak, mert nem törekedtetek minden adottságotok harmonikus kibontakozására. Hogyan is tudnátok tehát felfedezéseiteket és műveiteket jó irányba terelni, amikor csak az intelligenciát képeztétek, de a lelket és a szívet elhanyagoltátok?

29. Vannak köztetek olyanok, akik olyanok, mint a vadállatok, akik teljesen szabadjára engedik szenvedélyeiket, gyűlöletet éreznek embertársaik iránt, vérszomjasak, és arra törekednek, hogy a testvérnépeket rabszolgákká tegyék.

30. Ha valaki azt hinné, hogy tanításom az ember erkölcsi összeomlását okozhatja – bizony, mondom nektek, akkor nagy tévedésben van; és hogy ezt bebizonyítsam a kételkedőknek, a materialistáknak és a korunk gőgösjeinek, megengedem nekik, hogy betakarítsák és megegyék tudományuk gyümölcsét, amíg elegük nem lesz belőle, amíg lelkükből ki nem tör a vallomás, amely így szól hozzám: „Atyám, bocsáss meg nekünk, egyedül a Te hatalmad lesz képes megállítani azokat az erőket, amelyeket mi a meggondolatlanságunkban szabadítottunk fel.” (282, 15-17)

31. Az emberi tudomány elérte azt a határt, ameddig az ember materializmusában eljuthat vele. Mert a szeretet, a jóság és a tökéletesedés szellemi eszménye által ihletett tudomány sokkal messzebb juthat, mint amennyire ti eljutottatok vele.

32. Az a bizonyíték, hogy tudományos fejlődéseteknek nem a kölcsönös szeretet volt a mozgatórugója, a népek erkölcsi hanyatlása, a testvérgyilkos háború, az éhség és a nyomor, amelyek mindenütt uralkodnak, valamint a szellemi dolgokról való tudatlanság. (315, 53-54)

33. Mit mondjak nektek mai tudósaitokról, azokról, akik kihívják a természetet, annak erőit és elemeit, és ezzel a jót, mint a „ ” (a

jó, ami a jót meghaladja) valami rossznak tüntetik fel? Nagy szenvedést fognak átélni, mert letépték és megették a tudomány fájának egy éretlen gyümölcsét – egy gyümölcsöt, amelyet csak szeretettel tudtak volna beérlelni. (263, 26)

34. Mivel az emberiség nincs összhangban az egész teremtést irányító Univerzális Törvénnyel, ellenőrizhetetlen állapot fog bekövetkezni, amely a természeti erők erőszakosságában fog megnyilvánulni.

35. Az ember felhasította az atomokat, fejlett agya ezt a felfedezést arra használja, hogy hatalmas erőket nyerjen és halált hozzon.

36. Ha az ember ugyanolyan mértékben fejlődött volna szellemileg, mint a tudománya és az értelme, az új természeti erők felfedezését csak az emberiség javára használná fel. De szellemi elmaradottsága nagy; ezért önző elméje az emberiség kárára alkalmazta teremtő erejét, és pusztító erőket vetett be, elfordulva Jézus szeretetének és irgalmának elveitől. Ha tehát látjátok, hogy tűzár zúdul le az égből, az nem azért történik, mert az ég megnyílik, vagy a nap tüze kínoz titeket – nem, ez az ember műve, aki halált és pusztulást fog vetni. (363, 23-25)

37. A népek haladnak előre, és tudományos ismereteik egyre bővülnek. De megkérdezem tőletek: milyen „bölcsesség” az, amellyel az emberek, minél jobban elmélyülnek benne, annál inkább eltávolodnak a szellemi igazságtól, amelyben az élet forrása és eredete rejlik?

38. Ez az emberi tudomány, ez a műveltség, ahogyan azt az egoizmus és a materializmus által megbetegedett emberiség értelmezi.

39. Akkor ez a tudás hamis, és ez a tudomány rossz, mivel vele egy fájdalom teli világot teremtettetek. A fény helyett sötétség uralkodik, mivel a népeket egyre inkább a pusztulásba hajtjátok.

40. A tudomány fény, a fény élet, erő, egészség és béke. Ez a tudományotok gyümölcse? Nem, emberiség! Ezért mondom nektek: amíg nem engeditek, hogy a Szellem fénye áthatoljon értelmetek sötétségén, cselekedeteitek soha nem lesznek magas és szellemi eredetűek, soha nem lehetnek többek puszta emberi cselekedeteknél. (358, 31-34)

41. Az orvosokat is meg fogom hívni. Meg fogom kérdezni tőlük, mit tettek az egészség titkával, amelyet felfedtem előttük, és a gyógyító balzsammal, amelyet rájuk bíztam. Megkérdezem tőlük, vajon valóban érezték-e mások fájdalmát, vajon lehajoltak-e a legszegényebb fekvőhelyig, hogy szeretettel gyógyítsák a szenvedőt. Mit fognak nekem válaszolni azok, akik embertársaik fájdalmával – egy fájdalommal, amelyet nem mindig tudtak enyhíteni – jutottak el a pompához, a jó élethez és a

luxushoz? Mindannyian kérdéseket fognak feltenni maguknak a szívükben, és a lelkiismeretük fényében kell nekem válaszolniuk. (63, 62)

42. Hány szellemileg halottnak kell a világon vándorolnia, és várnia, amíg a testi halál elhozza őket az én jelenlétembe, hogy meghallják az Úr hangját, amely felemeli őket az igazi életre, és megsimogatja őket. Milyen vágyat táplálhattak volna a megújulásra a földön, hiszen visszavonhatatlanul és örökre elveszettnek tartják magukat, noha képesnek érezték magukat az igazi bűnbánatra és a vétkük jóvátételére?

43. De azok mellett, akiket lelkük üdvösségétől megfosztottak, és akik remény nélkül jöttek hozzám, azok is eljutottak jelenlétembe, akiket a tudósok a testük tekintetében halálra ítéltek. Én, aki az élet birtokosa vagyok, kiszabadítottam őket a testi halál karmai közül. De mit cselekszenek a világban azok, akiknek a lélek és a test egészségét rábíztam? Hát nem ismerik azt a magas rendeltetést, amelyet az Úr rábízott rájuk, hogy teljesítsék azt? Nekem, aki az egészség és az élet üzenetével küldtem ki őket, vajon szüntelenül kell-e fogadnom áldozataikat? (54, 13-14)

Az új tudományos ismeretek Isten és a szellemi világ általi ihletése

44. Ha a tudósok, akik a világotokat hajtják és változtatják, a szeretet és a jóság ihletésére cselekednének, már rég felfedezték volna, mennyi ismeretet tartok készen a mai tudomány számára, és nem csak azt a nagyon kis részt, amellyel annyira dicsekednek.

45. Salamon bölcsnek nevezték, mert ítéletei, tanácsai és mondásai a bölcsesség jegyében álltak; hírneve túllépte királyságának határait, és eljutott más országokba is.

46. De ez az ember, bár király volt, alázatosan térdelt le Urának előtt, és bölcsességet, erőt és védelmet kért, mert felismerte, hogy ő csak az én szolgám, és előttem letette jogarát és koronáját. Ha minden tudós, minden tudós ugyanígy cselekedne – milyen nagy lenne akkor a bölcsességük, hány eddig még ismeretlen tanítás tárulna fel előttük az én Isteni Bölcsesség könyvemből! (1, 57-59)

47. Kérdezzétek meg tudósaitokat, és ha őszinték, azt fogják mondani nektek, hogy Istentől kérték az ihletet. De több ihletet adnék nekik, ha több szeretettel kérnének engem testvéreikért, és kevesebb hiúsággal magukért.

48. Bizony, mondom nektek: minden, amit igazi tudásként felhalmoztatok, tőlem származik; mindazt, ami tiszta és nemes bennük van, ebben az időben a ti javotokra fogom felhasználni, mert ezért adtam nektek. (17, 59-60)

49. Az ember lelke fejlődött, ezért tudománya is fejlődött. Megengedtem neki, hogy megismerje és felfedezze azt, amit

korábban nem tudott; de nem szabad, hogy csak az anyagi munkáknak szentelje magát. Megadtam neki azt a fényt, hogy a szellemi életben, amely rá vár, kiérdemelje békéjét és boldogságát. (15, 22)

50. Ha tudományaitok egy részét arra használtátok, hogy engem vizsgáljatok és ítéljetek meg – nem tűnik-e ésszerűbbnek, ha arra használnátok, hogy önmagatokat kutassátok, amíg meg nem ismeritek lényeteket és el nem távolítjátok materializmusotokat? Talán azt hiszitek, hogy Atyátok nem tud segíteni nektek a jó tudományok útján? Bizony, mondom nektek, ha képesek lennétek érezni az isteni szeretet lényegét, akkor a tudás könnyen eljutna az értelmetekhez, anélkül, hogy megfárasztanátok az agyatokat, és kimerítenétek magatokat azoknak a ismereteknek a tanulmányozásával, amelyeket mélyrehatóaknak tartotok, és amelyek valójában csak a hatótávolságotokban vannak. (14, 44)

51. A nagy emberi művekben jelen van a magas szellemi lények hatása és működése, akik folyamatosan hatnak az emberek gondolkodóképességére, és megihletik vagy kinyilatkoztatják az ismeretlent megtestesült testvéreiknek.

52. Ezért mondom a tudósoknak és a kutatóknak minden időkben: nem dicsekedhettek azzal, amit megértetek, sem azzal, amit tesztek, mert nem minden a ti művetek. Hányszor szolgáltok csupán eszközként azoknak a szellemi lényeknek, akikről beszélek nektek! Nem lepődtetek-e meg gyakran felfedezéseitek hatóköre miatt? Nem ismertétek be titokban magatoknak, hogy képtelenek voltatok megkísérelni azt, amit már megvalósítottatok? Itt van a válasz rá. Miért dicsekedtek akkor vele? Legyetek tudatában annak, hogy munkátokat magasabb lények irányítják. Soha ne próbáljátok megváltoztatni az ihletüket, mert azok mindig a jóra irányulnak. (182, 21-22)

53. Mivel az emberiség tanúja volt a tudomány fejlődésének, és olyan felfedezéseket látott, amelyekben korábban nem hitt volna – miért vonakodik akkor a lélek fejlődésében hinni? Miért ragaszkodik ahhoz, ami visszatartja és tehetetlenné teszi?

54. Tanításom és kinyilatkoztatásaim ebben az időben összhangban vannak a fejlődésetekkel. A tudós ne becsülje túl anyagi munkáját és tudományát, mert abban mindig jelen volt a kinyilatkoztatásom és a szellemi lények segítsége, akik a túlvilágról inspirálnak benneteket.

55. Az ember a teremtés része, feladata van, ahogyan a Teremtő minden teremtményének; de szellemi természetet kapott, intelligenciát és saját akaratot, hogy saját erőfeszítésével elérje a szellemi lélek fejlődését és

tökéletesítését, ami a legmagasabb rendű dolog, amivel rendelkezik. A szellemi lélek segítségével az ember megértheti Teremtőjét, megértheti jótetteit, és csodálhatja bölcsességét.

56. Ha ahelyett, hogy földi tudásotok miatt elbizakodnátok, az egész művemet magatokévá tennétek, nem lennének titkaitok, testvérekként ismernétek fel egymást, és szeretnétek egymást, ahogyan én szeretlek titeket: jóság, irgalom és szeretet lenne bennetek, és ezért egység az Atyával. (23, 5-7)

Az emberiség javát szolgáló tudósok elismerése

57. Az emberi tudomány az a földi, látható kifejeződése annak a szellemi képességnek, amelyet az ember ebben az időben elért. Az ember munkája ebben az időben nem csupán az értelem terméke, hanem lelki fejlődésének is. (106, 6)

58. Az anyagi dolgokra irányuló tudomány sok titkot fedett fel előttetek. Ne várjátok azonban soha, hogy a tudományotok mindent felfedjen előttetek, amit tudnotok kell. A mai emberek tudományának is voltak prófétái, akiket az emberek kigúnyoltak és őrültnek tartottak. De utána, amikor kiderült, hogy amit azok hirdettek, igaz volt, megdöbbentetek. (97, 19)

59. Szemeitek nem akarták megnézni azt a fényt, amelyet minden küldöttem hozott nektek a szeretet üzeneteként, függetlenül attól, hogy prófétáknak, látnokoknak, megvilágosodottaknak, orvosoknak, filozófusoknak, tudósoknak vagy lelkészeknek neveztétek őket.

60. Azok az emberek terjesztették a fényt, de ti nem akartátok felismerni a fényüket, előttetek jártak, de ti nem akartatok követni a lépteiket; példaként hagyták rátok az áldozat, a fájdalom és az irgalom útját, de ti féltek követni a példájukat, anélkül, hogy tudatában lettetek volna annak, hogy azoknak a fájdalma, akik engem követnek, a szellem öröme, virágokkal teli út és ígéretekkel teli horizont.

61. De ők nem azért jöttek, hogy a föld virágainak illatát szagolják, sem hogy a világ múló örömeiben részegüljenek; mert lelkük vágya már nem a tisztátalanságra, hanem a magasztosra irányult.

62. Szenvedtek, de nem keresték a vigaszt, mert tudták, hogy azért jöttek, hogy maguk vigasztaljanak. Semmit sem vártak a világtól, mert a küzdelem után azt az örömöt várták, hogy lássák a lelkek feltámadását a hitben és az életben – mindazokét, akik eltávolodtak az igazságtól.

63. Kik azok a lények, akikről beszélek nektek? Mondom nektek, azokról van szó, akik a fény, a szeretet, a remény, az egészség, a hit és az üdv üzeneteit hozták nektek – függetlenül attól, hogy milyen nevük volt, milyen formában láttátok őket megjelenni, vagy milyen címet viseltek a földön. (263, 20-24)

64. Nem tagadom meg elismerésemet a tudósoktól, mivel én ruháztam rájuk azt a feladatot, amelyet gyakorolnak. De sokuknak hiányzott az imádság, a szeretet és a lélek felemelkedése ahhoz, hogy az emberek igazi segítői lehessenek. (112, 25)

65. A mai emberek kiterjesztették birodalmaikat, uralják és bejárják az egész Földet. Nincsenek többé ismeretlen kontinensek, országok vagy tengerek. Utakat hoztak létre a szárazföldön, a tengeren és a levegőben; de nem elégedve azzal, amit bolygójukon örökségül kaptak, felfedezik és kutatják az égboltot, még nagyobb uralmi területek iránti vágyukban.

66. Áldom gyermekeim tudásszomját, és bölcs, nagy és erős lenni vágyuk teljes mértékben tetszésemre talál. De amit igazságosságom nem helyesel, az a hiúság, amelyen gyakran alapulnak ambiciózus céljaik, vagy az önző cél, amelyet alkalmanként követnek. (175, 7-8)

67. Megajándékoztam az embert olyan intelligenciával, amely lehetővé teszi számára a természet felépítésének és megnyilvánulásainak kutatását, és megengedtem neki, hogy az univerzum egy részét szemlélje, és érezze a szellemi élet megnyilvánulásait.

68. Mert tanításom nem tartja vissza a lelkeket, sem gátolja az ember fejlődését – éppen ellenkezőleg, felszabadítja és megvilágosítja őt, hogy vizsgálódjon, gondolkodjon, kutasson és törekedjen. De amit az ember intellektuális kutatásának csúcspontjának tart, az alig a kezdet! (304, 6)

51. fejezet – Hatalmon lévők, hatalommal való visszaélés és háborúk

A földi hatalom és nagyság mulandó téveszméje

1. Én vagyok az, aki próbákat állítok utatokba, hogy megállítsam lelketeket, amikor eltávolodtok törvényem útjától, és kizárólag saját belátásotok szerint akartok élni. Kutassátok ki a próbák okát, megengedem nektek, hogy megerősítsétek: mindegyikük olyan, mint egy véső, amely megmunkálja a ti szíveteket. Ez az egyik oka annak, hogy a fájdalom közelebb hoz titeket Hozzám.

2. Az ember azonban mindig az örömöket kereste, hatalomra és pompára vágyott, hogy a földön uralkodónak állítsa magát, és saját testvérei felett uralkodjon.

3. Mivel mindannyiótokat ugyanazzal a szeretettel teremtettelek – miért voltak akkor mindig olyanok, akik azt állítják, hogy valami magasabb rendűek? Miért voltak olyanok, akik megalázással, ostorral uralkodnak az emberek felett? Miért vannak olyanok, akik elutasítják a

kicsinyeket, és akiknek a szíve közömbös marad, amikor fájdalmat okoznak embertársuknak? Mert ezek olyan lelkek, akik még nem ismertek fel Engem, mint Atyát, aki minden teremtményét szereti, és mint az élő lények egyetlen Urát sem.

4. Ezért vannak olyan emberek, akik magukhoz ragadják a hatalmat, és semmibe veszik az ember szent jogait. Ők az igazságosságom eszközei, és bár azt hiszik, hogy nagy urak és „királyok" vannak, valójában csak szolgák. Bocsássatok meg nekik! (95, 7-8)

5. Nézzétek az embereket és a föld uralkodóit. Milyen rövid a dicsőségük és uralmuk. Ma népeik emelik őket magasra, holnap pedig letaszítják őket trónjukról.

6. Senki ne keresse trónját ebben az életben, mert abban a hitben, hogy előrehalad, meg fogja gátolni útját, és a ti rendeltetésetek az, hogy előrehaladjatok, megállás nélkül, amíg el nem értek az én országom kapuihoz. (124, 31)

7. Bizony, mondom nektek, a mai hatalmasságoknak vége lesz, hogy helyet adjanak azoknak, akik a felebarátaik iránti szeretet és irgalom miatt nagyok és erősek, hatalmasak és bölcsek lesznek. (128, 50)

8. Azok az emberek, akik jelenleg csak a hatalom és a földi dicsőség iránti ambiciózus törekvést táplálják, tudják, hogy legerősebb ellenfele a spiritualitás, ezért harcolnak ellene. És mivel előre érzik a már közeledő harcot – a szellem és a gonosz közötti csatát –, attól tartanak, hogy elveszítik birtokaikat, és ezért ellenállnak a fénynek, amely inspiráció formájában folyamatosan meglepi őket. (321, 12)

9. Milyen szegényesen érkeznek azok, akik nagyok és hatalmasak voltak a földön, az én mennyei kapumhoz, mert elfelejtették a szellemi kincseket és az örök élethez vezető utat! Míg az én birodalmam igazsága a szerények előtt nyilvánvaló, a tudósok és a műveltek előtt rejtve marad, mert a szellemi bölcsességgel ugyanazt tennék, amit a földi tudományokkal tettek: ebben a fényben trónokat keresnének hiúságuknak és fegyvereket viszályaikhoz. (238, 68)

Az emberek és népek felett gyakorolt önkényes erőszak

10. Nézzétek meg azokat az embereket, akik a népeket vezetik, tanokat alkotnak és rákényszerítik azokat az emberekre. Mindenki hirdeti a saját tanának felsőbbrendűségét, de én azt kérdezem tőletek: mi lett mindeznek a gyümölcse? A háborúk, azok nyomán bekövetkező nyomor, szenvedés, pusztítás és halál. Ez volt az a termés, amelyet az ilyen elméletek képviselői itt a földön arattak.

11. Vegyétek figyelembe, hogy nem álltam szembe az emberiség szabad akaratával, bár el kell mondanom nektek, hogy e szabadságtól

függetlenül a lelkiismeret szüntelenül szól annak a szívéhez, aki eltávolodik az igazságosságtól, a szeretettől és az ésszerűségtől. (106, 11)

12. Ha Krisztus ebben az időben emberként visszatérne a földre, már nem mondaná a Golgotán: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek”, mert most bőségesen fogadjátok a Lélek fényét, és a lelkek messzire fejlődtek. Ki ne tudná, hogy én vagyok az élet adója, és ezért senki sem veheti el embertársának az életét? Ha az ember nem adhatja az életet, akkor arra sem jogosult, hogy elvegye azt, amit nem tud visszaadni.

13. Emberek, azt hiszitek, hogy betartjátok a törvényemet, csak mert azt mondjátok, hogy vallásosak vagytok, és betartjátok a külsőséges istentiszteletet? A törvényben azt mondták nektek: „Ne ölj!”, de megszegitek ezt a parancsolatot, mivel bűneitek oltárán áradó patakokban ontjátok embertársaitok vérét. (119, 27-28)

14. Békét kínálok a világnak, de a nagyhatalommá vált nemzetek büszkesége, hamis hatalmukkal és hamis ragyogásukkal, elutasít minden lelkiismereti szólítást, és csak ambiciózus céljaik és gyűlöletük sodorja őket.

15. Az ember még mindig nem hajlik a jó, az igazságosság és az ész oldalára, az emberek még mindig felkelnek és elítélik embertársaik ügyét; még mindig azt hiszik, hogy igazságot tudnak teremteni. Nem gondoljátok, hogy bírók helyett inkább gyilkosoknak és hóhéroknak kellene nevezni őket?

16. A hatalom emberei elfelejtették, hogy minden életnek van egy tulajdonosa; mégis elveszik embertársaik életét, mintha az övék lenne. A tömegek kenyeret, igazságosságot, otthont, ruhát követelnek. Az igazságosságot én fogom megteremteni, nem az emberek, sem tanításaik. (151, 70-72)

17. Áldott nép: azok a férfiak, akik önkényességgel és hatalomvágyból emelkednek fel a nemzetekben, a föld népei között, nagy lelkek, hatalommal felruházva, és nagy küldetések hordozói.

18. Ők azonban nem az én istenségem szolgálatában állnak. Nem állították nagy tehetségüket és képességeiket a szeretet és az irgalom szolgálatába. Megteremtették a saját világukat, a saját törvényüket, a saját trónjukat, a saját vazallusaikat, a saját uralmi területeiket és mindazt, amit célul tűzhetnek ki maguk elé.

19. De amikor érzik, hogy trónjuk a csapásoktól remeg, amikor érzik, hogy egy hatalmas ellenség támadása közeledik, amikor kincseiket és nevüket veszélyben látják, teljes erejükkel, nagyzási mániával, földi hiúsággal, gyűlölettel és rosszindulattal telve rontanak az ellenségre, anélkül, hogy törődnének azzal, hogy műveik, eszméik csak fájdalom, pusztítás és

gonoszság nyomát hagyják maguk után. Csak az ellenség megsemmisítését tartják szem előtt, egy még nagyobb trón felállítását, hogy a lehető legnagyobb hatalmat gyakorolhassák a népek, a kincsek, a mindennapi kenyér, sőt az emberek élete felett. (219, 25)

20. Ideje lenne, hogy a Földön ne legyenek többé birodalmak vagy erős népek, amelyek elnyomják a gyengéket, és mégis léteznek, bizonyítékként arra, hogy az emberben még mindig a primitív hajlamok dominálnak, hogy a gyengéket hatalommal visszaélve megfosztják és erőszakkal meghódítsák. (271, 58)

21. Milyen messze vannak még az emberek attól, hogy megértsék azt a szellemi békét, amelynek a világon uralkodnia kellene! Erőszakkal és fenyegetésekkel próbálják kikényszeríteni, valamint a tudományuk gyümölcsével, amellyel dicsekednek.

22. Egyáltalán nem becsülöm le az emberek fejlődését, és nem is ellenzem azt, mert az is bizonyítéka lelki fejlődésüknek. De mégis azt mondom nektek, hogy az erőszak alkalmazására és a földi hatalomra való büszkeségetek nem tetszik nekem. Mert ahelyett, hogy könnyebbé tennék az emberek keresztjét, azzal meggyalázzák a legszentebb elveket, olyan életekbe nyúlnak bele, amelyek nem az övék, és fájdalmat, könnyeket, bánatot és vért vetnek a béke, az egészség és a jólét helyett. Miért tárják fel cselekedeteik éppen az ellenkezőjét, noha a kút, amelyből tudásukat merítik, az én saját teremtésem, amely kimeríthetetlen a szeretetben, a bölcsességben, az egészségben és az életben?

23. Egyenlőséget akarok gyermekeim között, ahogyan azt már a „Második Időben" is hirdettem. De nem csak anyagi értelemben, ahogyan az emberek értelmezik. Szeretetből ihletem nektek az egyenlőséget, amellyel megértetem veletek, hogy mindannyian testvérek vagytok, Isten gyermekei. (246, 61-63)

Gondolatok a második világháborúról

24. Ezek a próbatételek, a fájdalom és a szenvedés idejei – olyan idők, amikor az emberiség szenved a kölcsönös gyűlölet és rosszindulat következményeitől.

25. Nézzétek a csatatereket, ahol csak a fegyverek dörrenését és a sebesültek félelemtől teli sikolyait hallani, a megcsonkított holttestek hegyeit, amelyek korábban fiatal emberek erős testei voltak. El tudjátok képzelni őket, amikor utoljára ölelték meg anyjukat, feleségüket vagy fiúkat? Ki tudja felmérni e búcsúk fájdalmát, aki nem itta meg maga ezt a poharat?

26. Több ezer és több ezer rettegő szülő, nő és gyermek látta, ahogy szeretett hozzátartozóik a háború, a gyűlölet és a bosszú mezejére indulnak, kényszerítve néhány, a fénytől és a felebaráti szeretettől

megfosztott ember kapzsisága és gőgje által.
27. Ezek a fiatal és erős férfiakból álló seregek nem tudtak hazatérni, mert széttépve feküdtek a mezőkön; de nézzétek, a föld, az Anya Föld, irgalmasabb, mint azok az emberek, akik a népeket kormányozzák, és azt hiszik, hogy urai embertársaik életének, megnyitotta méhét, hogy befogadja őket, és szeretettel borítsa be őket. (9, 63-66)
28. Szellemem minden lény felett őrködik, és én magam is figyelek a legkisebb gondolatotokra is.
29. Bizony, mondom nektek, ott, a földi ideológiákért és hatalmi törekvésekért harcoló seregek közepette, a nyugalom pillanataiban békeszerető és jó szándékú embereket fedeztem fel, akiket erőszakkal tettek katonává. Szívükből sóhajok törnek elő, amikor nevem ajkaikra kerül, és könnyek csorognak arcukon, amikor szeretteikre, szüleikre, feleségeikre, gyermekeikre vagy testvéreikre emlékeznek. Ekkor lelkük felém szárnyal, más templom nélkül, csak hitük szentélyével, más oltár nélkül, csak szeretetük oltárával, más fény nélkül, csak reményük fényével, bocsánatért vágyakozva azokért a pusztításokért, amelyeket akaratuk ellenére fegyvereikkel okoztak. Engem keresnek, hogy lényük minden erejével kérjenek tőlem, hogy engedjem meg nekik, hogy visszatérjenek otthonukba, vagy hogy ha az ellenség csapása alatt el kell bukniuk, legalább irgalmasságom köpenyével takarjam be azokat, akiket a földön hagynak hátra.
30. Mindazokat, akik ilyen módon keresik bocsánatomat, megáldom, mert nincs bűnük a gyilkolásban; mások a gyilkosok, akiknek, amikor eljön az ítéletük órája, előttem kell majd felelniük mindazért, amit az emberi életekkel tettek.
31. Sokan azok közül, akik szeretik a békét, azt kérdezik maguktól, miért engedtem meg, hogy akár a csataterekre és a halál helyszíneire is elvezessék őket. Erre azt mondom nektek: ha emberi értelmetek nem képes felfogni azt az okot, amely mindeznek a legmélyén rejlik, lelketek mégis tudja, hogy ez engesztelést teljesít. (22, 52-55)
32. Azoknak, akik követnek Engem, a világ békéjét helyezem a szívükbe, hogy kiálljanak érte és imádkozzanak érte. A nemzetek hamarosan imáikat fogják felküldeni, hogy békét kérjenek Tőlem, amelyet minden időben felajánlottam nekik.
33. Korábban megengedtem, hogy az emberek megkóstolják cselekedeteik gyümölcsét, hogy lássák az emberi vér folyóit, és a fájdalom képeit, a holttestek hegyeit és a romokká vált városokat. Azt akartam, hogy a kőszívű emberek lássák az otthonok pusztulását, az ártatlanok kétségbeesését, az anyákat, akik a fájdalomtól elborulva csókolják gyermekeik széttépett testét, hogy közelről átéljék az emberek teljes

kétségbeesését, félelmet és az emberek minden siralmát közelről megtapasztalják, hogy gőgjükben megérintsék a megaláztatást, és lelkiismeretük azt mondja nekik, hogy nagyságuk, hatalmuk és bölcsességük hazugság, hogy az egyetlen igazán nagy dolog az Isteni Szellemtől származik.

34. Amikor ezek az emberek megnyitják szemüket az igazságra, megdöbbennek – nem a szemeik előtt megjelenő borzalmas képektől, hanem saját maguktól, és mivel nem menekülhetnek a lelkiismeretük tekintete és hangja elől, magukban érezni fogják a sötétséget és a lelkiismeret-furdalás tüzét; mert minden életért, minden fájdalomért, sőt az utolsó csepp vérért is, amelyet miattuk ontottak, számot kell adniuk. (52, 40)

35. Lépésről lépésre haladnak a népek a (halál) völgye felé, ahol összegyűlnek, hogy ítéletet kapjanak.

36. De azok az emberek, akik háborút folytatnak, és akiknek kezei embertársaik vérével vannak befecskendezve, még mindig merik kimondani a nevemet. Vajon ezek a tanításom virágai vagy gyümölcsei, amelyet nektek tanítottam? Nem tanultatok-e Jézustól, hogyan bocsátott meg, hogyan áldotta meg azt, aki bántotta, és hogyan ajándékozott életet kivégzőinek még halála közben is?

37. Az emberek kételkedtek szavaimban és elhanyagolták a hitet; ezért minden bizalmukat az erőszakra tették. Ezért megengedtem, hogy maguk is belássák tévedésüket, amikor cselekedeteik gyümölcsét aratják, mert csak így nyílnak meg a szemük, hogy megértsék az igazságot. (119, 31-33)

A háborúk elítélendősége és értelmetlensége

38. Ideje, hogy az emberek szívéből a szeretet, a megbocsátás és az alázat fakadjon, mint igazi fegyverek, amelyek szembeszállnak a gyűlölettel és a gőggel. Amíg a gyűlölet gyűlöletre, a gőg pedig gőgre talál, a népek elpusztítják egymást, és nem lesz béke a szívekben.

39. Az emberek nem akarták megérteni, hogy boldogságukat és fejlődésüket csak a békében találhatják meg, és hatalom us és hamis nagyság eszményeiket követik, miközben embertársaik vérét ontják, életeket pusztítanak el és az emberek hitét rombolják le. (39, 29-30)

40. Az 1945-ös év magával vitte a háború utolsó árnyait. A sarló ezernyi életet kaszált le, és ezernyi lélek tért vissza a szellemi hazába. A tudomány megdöbbentette a világot, és pusztító fegyvereivel megrázta a földet. A győztesek a legyőzöttek bíráivá és hóhérjaivá tették magukat. A fájdalom, a nyomor és az éhség terjedt, és nyomában özvegyeket, árvákat és hideget hagyott maga után. A járványok nemzetről nemzetre

vándorolnak, és még a természeti erők is hallatják igazságosságuk és felháborodásuk hangját a sok gonoszság miatt. A pusztítás, a halál és a rombolás romjai az a nyom, amelyet az ember, aki civilizáltnak nevezi magát, a bolygó arcán hagyott hátra. Ez az a termés, amelyet ez az emberiség hoz nekem. De kérdem tőletek: méltó-e ez a termés arra, hogy a magtáraimba kerüljön? Megérdemli-e a gonoszságotok gyümölcse, hogy Atyátok elfogadja? Bizony, mondom nektek, ez a fa messze nem az, amelyet ültethettetek volna, ha betartottátok volna azt az isteni parancsot, amely arra szólít fel benneteket, hogy szeressétek egymást. (145, 29)

41. Mikor fogjátok elérni a lélek békéjét, ha még a szív békéjét sem értétek el? – Mondom nektek, amíg az utolsó testvérgyilkos fegyver is megsemmisül, nem lesz béke az emberek között. Testvérgyilkos fegyverek mindazok, amelyekkel az emberek egymás életét veszik el, a morált rombolják, megfosztják egymást a szabadságtól, az egészségtől, a lelki békétől, vagy elpusztítják a hitet. (119, 53)

42. Bebizonyítom az emberiségnek, hogy problémáit nem lehet erőszakkal megoldani, és amíg romboló és gyilkos fegyvereket használ, nem lesz képes békét teremteni az emberek között, bármilyen félelmetesnek és hatalmasnak tűnjenek is ezek a fegyverek. Éppen ellenkezőleg, következményként csak nagyobb gyűlöletet és több bosszúvágyat keltenek. Csak a lelkiismeret, az értelem és a szeretet érzései lehetnek azok az alapok, amelyekre a béke korszaka épülhet. De ahhoz, hogy ez a fény ragyogjon az emberek belsejében, előbb ki kell üríteniük a szenvedés kehelyét az utolsó cseppig. (160, 65)

43. Ha az emberek szíve nem lenne annyira megkeményedve, a háború fájdalma elegendő lett volna ahhoz, hogy elgondolkodjon tévedésein, és visszatérjen a fény útjára. De bár még mindig él benne az emberölések keserű emléke, új háborúra készül.

44. Hogyan gondolhatjátok, hogy Én, az Atya, az Isteni Szeretet, képes lennék háborúk révén büntetni titeket? Tényleg azt hiszitek, hogy valaki, aki teljes szeretettel szeret titeket ( ), és azt kívánja, hogy szeressétek egymást, bűncselekményeket, testvérgyilkosságot, gyilkolást, bosszút és pusztítást kelthet bennetek? Nem értitek, hogy mindez a materializmusra vezethető vissza, amelyet az emberek a szívükben halmoztak fel? (174, 50-51)

45. Az embert a kezdetektől fogva szabadnak teremtettem, de szabadságát mindig a lelkiismeret fénye kísérte. Ennek ellenére nem hallgatott belső bírájának hangjára, és eltávolodott a törvény útjától, mígnem létrehozta azokat a gyilkos,

véres és szörnyű háborúkat, amelyekben a gyermek fellázadt az apja ellen, mert elfordult minden emberségtől, irgalomtól, tisztelettől és szellemiségtől.

46. Az embereknek már régóta el kellene kerülniük a pusztítást és a háborúkat, hogy megkíméljék magukat a fájdalmas vezekléstől. Tudjátok meg, hogy ha nem sikerül nekik megtisztulniuk a jóságban, mielőtt hozzám érkeznek, akkor újra el kell küldenem őket ebbe a könnyek és vér völgyébe. Mert aki a tökéletesség ellen irányuló értelemben él, az nem jöhet hozzám. (188, 6-7)

47. Nem minden ember áll ugyanazon a megértési szinten. Míg egyesek minden lépésüknél csodákat fedeznek fel, mások mindent tökéletlennek tekintenek. Míg egyesek a békéről álmodoznak, mint a világ szellemiségének és erkölcsének csúcspontjáról, mások hirdetik, hogy a háborúk azok, amelyek előmozdítják az emberiség fejlődését.

48. Erre azt mondom nektek: a háborúk nem szükségesek a világ fejlődéséhez. Ha az emberek ambiciózus és önző céljaikra használják őket, az azoknak a materializáltsága miatt van, akik támogatják őket. Közülük sokan csak a földi létezésben hisznek, mivel nem ismerik a szellemi életet, vagy tagadják azt; az emberek azonban tudósoknak tartják őket. Ezért szükséges, hogy mindannyian megismerjék ezt a kinyilatkoztatást. (227, 69-70)

52. fejezet – Az igazságtalanság és az emberiség hanyatlása

A gyengék leigázása és kizsákmányolása az erősek által

1. Ha az emberek belátnák, hogy a Földet mindenki számára teremtették, és ha igazságosan megosztanák embertársaikkal azokat az anyagi és szellemi kincseket, amelyekkel létezésük tele van – bizony, mondom nektek, már itt, ezen a Földön is érezni kezdenétek a Szellemi Birodalom békéjét. (12, 71)

2. Nem gondoljátok, hogy az emberiség népekre és fajokra való felosztása valami primitív dolog? Nem gondolkodtok el azon, hogy ha a civilizációtok fejlődése, amelyre annyira büszkék vagytok, valóban létezne, akkor már nem az erőszak és a gonoszság törvénye uralkodna, hanem életetek minden cselekedete a lelkiismeret törvénye szerint irányulna? — És te, nép, ne zárd ki magad ebből az ítéletből, mert köztetek is harcokat és megosztottságot fedezek fel. (24, 73)

3. Gondoljatok Izrael példájára, amelyről a történelem beszámol, amikor hosszú ideig kénytelen volt a sivatagban vándorolni. Harcolt azért, hogy megszabaduljon az egyiptomi rabságtól és

bálványimádástól, de azért is, hogy eljusson a béke és a szabadság földjére.

4. Ma az egész emberiség hasonlít ahhoz a néphez, amely a fáraó fogságában volt. Hitvallásokat, tanokat és törvényeket kényszerítenek az emberekre. A nemzetek nagy része mások rabszolgája, akik erősebbek. A kemény túlélési küzdelem és a kényszermunka az éhség és a megaláztatás ostorcsapásai alatt az a keserű kenyér, amelyet ma az emberiség nagy része eszik.

5. Mindez egyre inkább azt eredményezi, hogy az emberek szívében felébred a vágy a felszabadulásra, a békére, egy jobb életre. (115, 41-43)

6. Ez a világ, amelynek az egész emberiséget magába foglaló egyetlen család otthonának kellene lennie, viszály tárgya és értelmetlen hatalomvágy, árulás és háború okát képezi. Ezt az életet, amelyet a tanulásra, a szellemi elmélkedésre és az örök élet elérésére irányuló törekvésre kellene fordítani, a lelkünk javát szolgáló próbák és tanulságok felhasználásával, az ember félreérti, így hagyja, hogy a harag, a keserűség, a materializmus és az elégedetlenség megmérgezze a szívét. (116, 53)

7. Ti, a Föld szegény népei – akiket egyesek rabszolgává tesznek, másokat elnyomnak, a többieket pedig saját vezetőik és képviselőik kizsákmányolnak!

8. Szívetek már nem szereti azokat, akik a földön uralkodnak felettetek, mert bizalmatok csalódást szenvedett. Már nem bíztok bíróitok igazságosságában vagy nagylelkűségében, már nem hisztek az ígéretekben, a szavakban vagy a mosolygós arcokban. Tapasztaltátok, hogy a képmutatás hatalmába kerítette a szíveket, és a földön felépítette a hazugságok, a hamisságok és a csalások birodalmát.

9. Szegény népek, akik a vállatokon hordozzátok a nyomorúságot, mint egy elviselhetetlen terhet – azt a nyomorúságot, amely már nem az a áldott törvény, amelyen keresztül az ember megkapta mindazt, ami a megélhetéséhez szükséges volt, hanem amely kétségbeesett és félelemmel teli túlélési küzdelemmé változott. És mit kapnak az emberek azért, hogy feláldozzák erejüket és életüket? Egy tartalmatlan darab kenyeret, egy keserűséggel teli kehelyt.

10. Bizony, mondom nektek, ez nem az a megélhetés, amelyet örömötökre és fenntartásotokra helyeztem a földre, ez a viszály, a hiúság, az embertelen érzések kenyerét jelenti – röviden: annak a bizonyítékát, hogy azoknak, akik az emberi életeteket irányítják, nincs vagy hiányzik a szellemi érettség.

11. Látom, hogy egymástól ragadjátok el a kenyeret, hogy a hatalomra törők nem tudják elviselni, hogy a többieknek is van valamijük, mert mindent maguknak

akarnak; hogy az erősek elragadják a gyengék kenyerét, és azoknak be kell érniük azzal, hogy nézik, ahogy a hatalmasok esznek és élvezik.

12. Most megkérdezlek titeket: miben áll ennek az emberiségnek az erkölcsi fejlődése? Hol van legnemesebb érzéseik kibontakozása?

13. Bizony, mondom nektek, abban a korszakban, amikor az ember barlangokban élt és állatbőrökbe burkolózott, szintén elvették egymástól az ételt a szájuk elől, a legerősebbek szintén a legnagyobb részt vették el, a gyengék szenvedése is azok javát szolgálta, akik erőszakkal alávetették őket maguknak, az emberek, a törzsek és a népek szintén megölték egymást.

14. Mi tehát a különbség a mai emberiség és az akkori emberiség között?

15. Igen, tudom már, hogy azt fogjátok mondani, hogy sok előrelépést értetek el – tudom, hogy a civilizációtokra és a tudományotokra fogtok hivatkozni. De akkor én azt fogom mondani nektek, hogy mindez csak a képmutatás álarca, amely mögé elrejtitek valódi érzéseiteket és még mindig primitív ösztöneiteket, mert a legcsekélyebb mértékben sem törekedtetek lelketek kibontakozására, törvényem betartására.

16. Nem azt mondom nektek, hogy ne végezzetek tudományos kutatásokat – nem, éppen ellenkezőleg: Kutassatok, kutassatok, növekedjetek és gyarapodjatok tudásban és intelligenciában az anyagi életben, de legyetek irgalmasak egymással, tiszteljétek embertársaitok szent jogait, értsétek meg, hogy nincs olyan törvény, amely felhatalmazná az embert arra, hogy embertársai életéről rendelkezzen – röviden: emberek, tegyetek valamit azért, hogy életetekre alkalmazzátok a „Szeressétek egymást” legfőbb parancsomat, hogy kiszabaduljatok abból az erkölcsi és szellemi pangásból, amelybe belekerültetek, és hogy amikor a hazugság fátyla, amely arcotokat eltakarta, lehull, fényetek áthatoljon, az őszinteség ragyogjon, és az igazságosság beköltözzön életetekbe. Akkor joggal mondhatjátok, hogy előrelépést tettetek.

17. Legyetek szellemileg erősek az én tanításaim követésében, hogy a jövőben szavaitokat mindig az irgalmasság, a bölcsesség és a testvériség valódi cselekedetei erősítsék meg. (325, 10-20)

18. Békességemet küldöm nektek; de bizony mondom nektek: amíg vannak emberek, akik minden szükséges dologgal rendelkeznek, és elfelejtik azokat, akik éhen halnak, addig nem lesz béke a földön.

19. A béke nem az emberi dicsőségeken, sem a gazdagságon alapszik. A jó szándékon, a kölcsönös szereteten alapszik – azon, hogy szolgáljuk és tiszteljük egymást. Ó, bárcsak a világ megértené ezeket az utasításokat!

Az ellenségeskedések eltűnnének, és az emberi szívben virágozna a szeretet. (165, 71-72)

Az emberiség romlottsága

20. Az emberiség hajótörést szenved a bűnök és a rossz szokások viharában. Nemcsak az ember, amikor felnő, szennyezi be lelkét azzal, hogy hagyja szabadjára szenvedélyeit; a gyermek is gyermekkorában megtapasztalja annak a csónaknak a felborulását, amelyben utazik.

21. Kinyilatkoztatásokkal teli szavam ezen az emberiség közepén emelkedik fel, mint egy hatalmas világítótorony, amely a hajótörötteknek mutatja az igazi útvonalat, és reményt ébreszt azokban, akik már-már elvesztették hitüket. (62, 44)

22. Az emberiség növekedésével együtt bűne is megsokasodott. A világon nem hiányoznak a Sodoma és Gomorra-féle városok, amelyek botránya visszhangot kelt az egész földön, és megmérgezi a szíveket. Azokból a bűnös városokból még nyom sem maradt; mégis lakóik nem voltak képmutatók, hiszen fényes nappal vétkeztek.

23. De a mai emberiség, amely a sötétben rejtőzik, hogy szenvedélyeinek hódolhasson, majd ezt követően igazságosságot és tisztaságot színlel, szigorúbb ítéletet fog kapni, mint Sodoma.

24. Ez az összes elmúlt nemzedék végzetes öröksége, amelyek szenvedélyei, bűnei és betegségei ebben az időben hoznak gyümölcsöt. Ez a gonosz fája, amely az emberek szívében nőtt fel – egy fa, amelyet a bűnök termékenyítettek meg, és amelynek gyümölcsei továbbra is kísértésbe ejtik a nőket és a férfiakat, és napról napra új szíveket ejtenek tönkre.

25. E fa árnyékában fekszenek férfiak és nők, akiknek nincs erejük megszabadulni a hatásától. Ott maradtak a tönkretett erények, a bemocskolt emberi méltóság és sok megcsonkított élet.

26. Nemcsak a felnőtteket vonzzák a világ és a test örömei, és nem csak ők futnak utánuk; a fiatalokat és még a gyermekeket is elérte az idők folyamán felhalmozódott méreg; és azok, akiknek sikerült elmenekülniük a gonosz romboló hatása elől – mit tesznek azokért, akik eltévelyedtek? Elítélik őket, kárhoztatják őket, és felháborodnak cselekedeteiken. Kevesen vannak azok, akik imádkoznak azokért, akik letértek az útjáról, és még kevesebben azok, akik életük egy részét a gonosz elleni küzdelemre fordítják.

27. Bizony, mondom nektek, az én országom nem fog felépülni az emberek között, amíg a gonosz fája még él. Ezt az erőt meg kell semmisíteni; ehhez szükség van a szeretet és az igazságosság kardjára – az egyetlenre, amelynek a bűn nem tud ellenállni. Értsétek meg, hogy nem az ítéletek vagy a büntetések, hanem a szeretet, a megbocsátás és az irgalom lesznek tanításom lényege, a fény, amely

megvilágítja utaitokat, és az a tanítás, amely az emberiségnek üdvösséget hoz. (108, 10-14)

28. Anyagiasságotok pokollá változtatta az Édent, amelyet az emberre bíztam.

29. Hamis az élet, amelyet az emberek élnek, hamisak az örömök, a hatalom és a gazdagság, hamis a tudás és a tudomány.

30. Gazdagok és szegények, mindannyiótokat foglalkoztatja a pénz, amelynek birtoklása csalóka. Aggódtok a fájdalom és a betegségek miatt, és megrémültök a halál gondolatától. Az egyikek attól félnek, hogy elveszítik, amijük van, a másikok pedig arra vágynak, hogy megszerezzék, amit soha nem birtokoltak. Egyeseknek mindene megvan bőségesen, míg másoknak minden hiányzik. De mindezek a törekvések, szenvedélyek, szükségletek és ambiciózus célok csak az anyagi életet, a test éhségét, az alantas szenvedélyeket, az emberi vágyakat érintik, mintha az embernek valóban nem lenne lelke.

31. A világ és az anyag ideiglenesen legyőzte a lelket, fokozatosan újra rabságba taszította, és végül tönkretette küldetését az emberi életben. Miért nem veszitek észre fokozatosan magatok is, hogy az a nélkülözés, az a nyomorúság, az a fájdalom és az a félelem, amelyek nyomják az életeteket, nem mások, mint lelketek nyomorúságának és fájdalmának hű tükörképei? (272, 29-32)

32. A világnak szüksége van az én szavamra, a népeknek és a nemzeteknek szükségük van az én szeretet-tanításaimra. Az uralkodónak, a tudósnak, a bírónak, a lelkésznek, a tanítónak – mindannyiuknak szükségük van az én igazságom fényére, és éppen ezért jöttem el ebben az időben, hogy megvilágítsam az embert a lelkében, a szívében és az értelmében. (274, 14)

33. A bolygótok még mindig nem a szeretet, az erény és a béke helye. Tiszta lelkeket küldök a világotokba, és ti tisztátalanul adjátok vissza őket nekem, mert az emberek élete bűnnel és romlottsággal átitatott.

34. Az erényeket apró, elszórt fénypontokként látom a lelkek között, amelyeket az önzés, a bosszúvágy és a gyűlölet viharai ostromolnak. Ez az a gyümölcs, amelyet az emberiség nekem felajánl. (318, 33–34)

Az éretlen emberiség fordított világa

35. Vannak uralkodóitok, akiknek a szívében nincs meg az igazságosság és a nagylelkűség, hogy népüket kormányozzák, mert a hatalom és a gazdagság szánalmas célját üldözik — emberek, akik azt állítják magukról, hogy az én képviselőim, és akik még a felebarátaik iránti szeretetet sem ismerik — orvosok, akik nem ismerik küldetésük lényegét, ami az irgalmasság — és bírák, akik összetévesztik az igazságosságot a bosszúval, és

romboló célokra visszaélnek a törvénnyel.
36. Senki, aki görbe utakon jár, és elfordítja tekintetét attól a fénytől, amelyet lelkiismerete világítótornyaként hordoz magában, nincs tisztában azzal az ítélettel, amelyet saját magának készít elő.
37. Vannak olyanok is, akik olyan feladatokat ragadtak magukhoz, amelyek nem járnak nekik, és tévedéseikkel bizonyítják, hogy teljesen hiányoznak belőlük azok a képességek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy elvégezzék azt a feladatot, amelyet saját maguk vállaltak.
38. Hasonlóképpen találhattok olyanokat, akik Isten szolgái, de valójában nem azok, mert nem erre a feladatra lettek elküldve — embereket, akik népeket vezetnek, de még a saját lépéseiket sem képesek irányítani — tanárokat, akiknek hiányzik a tanítás ajándéka, és akik ahelyett, hogy terjesztenék a fényt, megzavarják az elmét — orvosokat, akiknek szívében nem ébredt fel az együttérzés mások fájdalmával szemben, és akik nem tudják, hogy aki valóban rendelkezik ezzel az ajándékkal, az Krisztus apostola.
39. Minden alapelvemet az emberek meggyalázták, de most eljött az óra, amikor minden cselekedetüket megítélik. Ez az én ítéletem, mivel nekem jut, hogy végrehajtsam. Ezért mondom nektek: ébren legyetek, és teljesítsétek a szeretet és a megbocsátás parancsaimat. (105, 16-19)
40. Nézzétek meg ezt a világot – büszke, kihívó és öntelt minden emberi alkotás iránt, amellyel a század generációit ámulatba ejti. Többségük nem hisz a szellemi dolgokban, és nem is szereti azokat. Ezért nem imádkoznak, és nem tartják be a törvényemet. Ennek ellenére elégedettek és büszkék arra, hogy egy csodákkal teli világot mutathatnak fel, amelyet tudományuk segítségével teremtettek.
41. De ezt a csodálatos emberi világot, amelyet évszázadok tudományának, küzdelmeinek, háborúinak és könnyeinek eredményeként építettek fel, még saját kezükkel és fegyvereikkel fogják elpusztítani. Már közeledik az az idő, amikor az emberiség ráébred műveinek tarthatatlanságára és törékenységére, amelyekből hiányzott a szeretet, az igazságosság és a tökéletesedés iránti őszinte vágy.
42. Hamarosan megtapasztaljátok majd, hogy Isten nélkül semmik vagytok, hogy csak Tőlem kaphatjátok meg az erőt, az életet és az intelligenciát ahhoz, hogy a szellem és az ember emberi része között harmonikus létezést teremtsetek. (282, 9-11)
43. Az emberek a múlt időkről, az ókorról, a hosszú évszázadokról és a végtelenül hosszú korszakokról beszélnek, de Én még mindig kicsinek látlak benneteket. Látom,

hogy lelkileg nagyon kevéssé érettetek meg. Szemeimben a világotok még mindig gyermekkorban van, még ha nektek úgy is tűnik, mintha elértétek volna az érettséget.

44. Nem, emberiség, amíg nem a lélek adja azokat a bizonyítékokat az érettségre, a felfelé irányuló fejlődésre, a tökéletesedésre és a haladásra életetek különböző területein, addig kénytelenek lesztek nekem olyan emberi cselekedeteket bemutatni, amelyek csak látszólag nagyok, de a szeretet hiánya miatt erkölcsi tartalom nélküliek és nem tartósak. (325, 62-63)

45. Most a lelkek számára döntő idő van, valóban a küzdelem ideje. Minden vita és harc. Ez a háború minden ember szívében zajlik, a családok kebelében, minden intézmény belsejében, minden népben, minden fajban.

46. Nemcsak a földi síkon, hanem a szellemi síkon is folyik a harc. Ez a Nagy Csata, amelyet más korok prófétái szimbolikus formában láttak, és amelyet e kor prófétáinak vagy látnokainak látomásaiban is megpillanthatunk.

47. De ezt a csatát, amelyet vívnak, és amely mindent megráz, az emberiség nem érti, noha éppen ennek a csatának a része és tanúja.

48. Az emberiség menetelése manapság felgyorsult – de hová tart? Hová siet az ember ilyen sietséggel? Talán megtalálja-e ezen a szédítő úton a boldogságát, eléri-e a vágyott békét, azt a csodálatos életet, amelyet minden szív önző módon kíván?

49. Azt mondom nektek, hogy amit az ember a rohanásával valójában elér, az a teljes kimerültség. Az életunt és a fáradtság felé tart az ember lelke és szíve, és ezt a mélységet az ember maga teremtette.

50. Ebbe a mélységbe fog zuhanni, és ebben a teljes kimerültségben, a gyűlöletérzelmek, az élvezetek, a kielégítetlen hatalomvágy, a bűn és a házasságtörés, a szellemi és emberi törvények megsértésének káoszában lelke látszólagos „halált”, szíve pedig átmeneti „halált” fog szenvedni.

51. De én el fogom érni, hogy az ember ebből a „halálból” az életbe emelkedjen. Gondoskodni fogok arról, hogy megélje feltámadását, és abban az új életben minden ideál újjászületéséért küzdjön, minden elv és erény újjáéledéséért, amelyek a szellemi lélek tulajdonságai és örökségei, amelynek ő az eredete. Mert belőlem származott a szellemi lélek , tőlem vette az életet, a tökéletességemből ivott, a kegyelmemből telítődött. (360, 6-8)

XII Az emberiség ítélete és megtisztulása

53. fejezet – Eljött az ítélet ideje

Az emberi vetés gyümölcsének betakarítása

1. Szeretett tanítványok, ezek az idők az emberiség ítéletének idejei. Lejárt a határidő, hogy elkezdjétek fizetni adósságaitokat. Most betakarítjátok a múltbeli vetések gyümölcsét, cselekedeteitek eredményét vagy következményeit.

2. Az embernek van egy ideje, hogy elvégezze cselekedeteit, és egy másik, hogy feleljen azért, amit tett; ez utóbbi az az idő, amelyben éltek. Ezért szenvedtek és sírtok mindannyian. Ahogy nektek van egy vetés ideje és egy másik a betakarítás ideje, úgy Istennek is van egy, amelyet nektek adott, hogy betartsátok törvényét, és egy másik, hogy kinyilvánítsa igazságosságát.

3. Most az isteni ítélet idejében éltek. A fájdalom sírásra késztet benneteket, az emberiség saját könnyeiben tisztul meg, mert senki sem marad ki a jóvátételből.

4. Ezek az ítélet idejei, amikor el kell gondolkodnotok a sorsotokon, hogy elmélyülés és szellemiség által meghalljátok a lelkiismeret hangját, amely nem téveszt meg és nem csal, hanem a béke ösvényére vezet benneteket. (11, 58-61)

5. Ez az ítélet ideje az emberiség számára. Emberről emberre, népről népre és nemzetről nemzetre ítéletet mondok az én istenségem által. Ennek ellenére az emberek nem vették ezt észre, és nem is tudják, milyen időkben élnek. Ezért jöttem el a Szellemben, és sugáromat az emberi értelemre bocsátottam, és annak közvetítésével kinyilatkoztattam nektek, ki szól hozzátok, milyen időkben éltek, és mi a feladatotok. (51, 61)

6. Bizony, mondom nektek: már az „Úr napján” éltek, már az Ő ítélete alatt vagytok. Az élőket és a halottakat jelenleg ítélik meg, a múltbeli és a jelenbeli cselekedeteket ezen az ítélet mérlegén mérik. Nyissátok ki a szemeteket, hogy tanúi legyetek annak, hogy az isteni igazságosság mindenütt érezhetővé válik. (76, 44)

7. Az ókor óta beszéltem nektek az ítéletről, és most eljött a bejelentett idő, amelyet a próféták úgy ábrázoltak, mintha egy nap lenne.

8. A ti Istenetek szava királyi szó, és nem vonható vissza. Mit számít, hogy ezer év telt el azóta? Az Atya akarata megváltoztathatatlan, és be kell teljesülnie.

9. Ha az emberek, ahelyett, hogy az én szavamra hinnének, tudnának virrasztani és imádkozni, soha nem érné őket meglepetés. De hűtlenek, feledékenyek, hitetlenek, és amikor a próbatétel bekövetkezik, azt Isten büntetésének, bosszújának vagy haragjának tulajdonítják. Erre azt mondom nektek, hogy minden próbatétel előre be van jelentve, hogy felkészülhessetek. Ezért mindig ébereknek kell lennetek.

10. Az özönvíz, a városok tűz általi elpusztítása, az ellenséges betörések, a csapások, a járványok, az éhínségek és más csapások előre bejelentettek lettek a föld minden

népének, hogy felkészüljetek, és ne érjen titeket meglepetés. Akárcsak ma, Isten szeretetéből mindig üzenet szállt le az éberségre és a felkészülésre, hogy az emberek felébredjenek, felkészüljenek és megerősödjenek. (24, 74-77)

11. Mondom nektek: bár igaz, hogy e világra nagyon nagy megpróbáltatások várnak, a fájdalom napjai mégis lerövidülnek; mert az emberek szenvedése olyan nagy lesz, hogy arra készteti őket, hogy felébredjenek, felemeljék szemüket Hozzám, és hallgassanak lelkiismeretük hangjára, amely tőlük a törvényem betartását fogja követelni.

12. Igazságosságom kiirt minden gonoszt, ami ezen a világon létezik. Előtte mindent átvizsgálok: a vallási közösségeket, a tudományokat és a társadalmi intézményeket, és akkor az Isteni Igazságosság sarlója végigsöpör rajtuk, levágja a gyomot, és a búzát meghagyja. Minden jó magot, amelyet az emberek szívében találok, megőrzöm, hogy továbbra is csírázhasson az emberek lelkében. (119, 10-11)

Az emberiség megtisztulása az ítéletben

13. Meddig kell még az embereknek fejlődniük, hogy megértsék a szeretetemet, és a lelkiismeretükön keresztül érezzék a jelenlétemet? Ha az emberek meghallják a tanácsadó hangomat, és betartják a törvényemet, az annak a jele lesz, hogy számukra a materializmus korszaka véget ért.

14. Egyelőre még sokféle formában kell, hogy a természeti erők megpróbálják őket, amíg meg nem győződnek arról, hogy léteznek magasabb erők, amelyek mellett az ember materializmusa nagyon kicsinek tűnik.

15. A föld megremeg, a víz megtisztítja az emberiséget, a tűz pedig megtisztítja.

16. A természet minden eleme és ereje érezhetővé válik a Földön, ahol az emberi lények nem tudtak harmóniában élni a körülöttük lévő élettel.

17. A természet ezzel nem azok megsemmisítését keresi, akik meggyalázzák őt; csupán az ember és minden teremtmény közötti harmóniát keresi.

18. Ha ítélete egyre erőteljesebben nyilvánul meg, az azért van, mert az emberek vétkei és a törvényekkel való összhang hiánya is egyre nagyobb lett. (40, 20-25)

19. Az ember keze hívta magára az ítéletet. Agyában vihar dúl, szívében zivatar tombol, és mindez a természetben is megnyilvánul. Az elemek szabadjára engedettek, az évszakok barátságtalanokká válnak, a csapások megjelennek és szaporodnak, és ez azért van, mert bűneitek növekednek és betegségeket okoznak, és mert az ostoba és öntelt tudomány nem ismeri el a Teremtő által meghatározott rendet.

20. Ha csak ezt mondanám nektek, nem hinnétek el. Ezért szükséges, hogy kezetekkel megfoghassátok cselekedeteitek eredményét, hogy csalódjatok benne. Éppen most értétek el életeteknek azt a pillanatát, amikor megtapasztaljátok mindazt, amit elvetettetek. (100, 6-7)

21. Az élet a földön az ember számára mindig próbatételekkel és vezekléssel járt; de soha nem volt ez a fejlődési út olyan fájdalommal teli, mint most, soha nem volt a kehely olyan tele keserűséggel.

22. Ebben az időben az emberek nem várják meg a felnőttkort, hogy szembenézzenek az élet küzdelmeivel. Hány teremtmény ismeri már gyermekkora óta a csalódásokat, az igát, az ütéseket, az akadályokat és a kudarcokat. Még többet is mondhatok nektek: ezekben az időkben az ember fájdalma még születése előtt kezdődik, vagyis már anyja méhében.

23. Nagy a vezeklési kötelessége azoknak a lényeknek, akik ebben az időben jönnek a földre! De gondoljatok arra, hogy minden szenvedés, ami a világon létezik, az ember műve. Van-e nagyobb tökéletesség az igazságosságomban, mint megengedni, hogy azok, akik tövisekkel borították be az élet útját, most azokat arassák le? (115, 35-37)

24. Nem tudjátok felfogni az én egyetemes megváltási tervemet; de egy részét megismertetem veletek, hogy részesüljetek a munkámban.

25. Csak én ismerem annak a pillanatnak a jelentőségét, amelyben a világ él. Egyetlen emberi lény sem képes felfogni e pillanat valóságát.

26. Az emberek kezdettől fogva szüntelenül bemocskolták magukat, mígnem elsötétítették érzéseiket és lelküket, és beteges, nyugtalan és szomorú életet teremtettek maguknak. De most eljött a megtisztulás órája. (274, 11-12)

27. Minden lélek számára eljött a betakarítás ideje, és ezért zavart láttok az emberek között. De bizony, mondom nektek, ebben a káoszban mindenki a saját magját fogja betakarítani.

28. De mi lesz azokkal a gyermekeimmel, akik folyamatosan megszegték a törvényemet? Bizony: mindazokat, akik alszanak, és nem akarnak tanulmányozni és megfogadni a tanításaimat, a megpróbáltatások úgy fogják elragadni, mint egy forgószél, amely ledönti őket. De mindazok számára, akik betartották utasításaimat, ez bátorításul szolgál majd kötelességük teljesítéséhez, mint egy gyönyörű jutalom, amelyet Isten ad nekik. (310, 7)

29. Ebben az időben az, aki nem áll készen a megújulásra, a legnagyobb keserűségeket kell megismernie, és el lesz véve a földről, amivel elveszíti azt a drága lehetőséget, hogy vezekeljen vétkeiért, és kibéküljön a

törvénnyel, az igazsággal és az élettel.
30. Azok viszont, akik ebből az anyagi életből a teljesített kötelesség által nyújtott békével és elégedettséggel átlépnek a szellemi hazába, megvilágosodva érzik majd magukat az én fényemtől; de ha azok közé tartoznak, akiknek újra meg kell születniük, felkészítem őket, mielőtt visszatérnek az emberi életbe, hogy tisztán, szellemesebben és nagyobb bölcsességgel támadjanak fel. (91, 38-39)

Isten szeretete az ítéletben

31. A fájdalom teljes tartalmát kiöntötte a világra, és ezerféle formában érezhetővé válik.
32. Milyen rettenetes rohanásban élsz, emberiség! Milyen fáradságosan gyúrsz a napi kenyér tésztáját! Ezért a férfiak idő előtt elhasználódnak, a nők idő előtt megöregednek, a lányok virágkorukban elhervadnak, és a gyermekek gyenge korukban érzelemmentessé válnak.
33. A fájdalom, a keserűség és a megpróbáltatások korszaka ez az idő, amelyben most éltek. Mindazonáltal azt akarom, hogy békét találjatok, hogy harmóniát érjetek el, hogy elűzzétek a fájdalmat. Ezért jelenek meg a Szellemben, és elküldöm nektek az igémet, amely vigasz, gyógyulás és béke harmatja a lelketekre.
34. Hallgassátok az én igémet, amely a feltámadás és az élet. Benne visszanyeritek a hitet, az egészséget és az örömöt a küzdelemhez és az élethez. (132, 42-45)
35. Ma a lélek legnagyobb jóvátételének ideje van. Megnyílt az én ítéletem, és mindenki cselekedetei a mérlegre kerültek. Ha ez az ítélet a lelkek számára nehéz és fájdalmas is, az Atya mégis közel van hozzájuk, aki inkább szerető Atya, mint bíró. Mária, a közbenjárótok szeretete is körülvesz benneteket. (153, 16)
36. Eljött az igazságosságom, emberiség, ez megalázza az ember gőgjét, hogy ráébreszthesse, milyen kicsiny is ő gonoszságában és anyagiasságában.
37. Igen, népem, le fogom alázni az embert hamis nagyságában, mert azt akarom, hogy meglássa az én fényemet, és felemelkedjen, hogy az igazságban nagy legyen. Mert azt akarom, hogy tele legyetek fénnyel, nagylelkűséggel, jósággal, erővel és bölcsességgel. (285, 15-16)
38. Az emberiség nem ismer fel engem, és tagadja jelenlétemet ebben az időben. De meg fogom mutatni nekik, hogy igazságosságomat szeretettel és irgalommal fejezem ki, hogy nem ostorral jövök, hogy fájdalmat okozzak nekik – hogy csak a kegyelem életére akarom emelni őket, és megtisztítani őket a kristálytiszta vízzel, amely az én szavam, az én igazságom. 39. A világ nem tanulta meg tanításomat, és táplálta bálványimádását és

fanatizmusát. Ezért most átéli a nagy próbatételt, és issza a szenvedés serlegét; mert materializmusa eltávolította tőlem. (334, 29-30)

40. Most az emberiség, amely népekre, fajokra, nyelvekre és bőrszínekre oszlik, az én Isteni Szellemtől megkapja a rá eső ítéletet, a mindenkire váró próbákat, a küzdelmet, a próbatételt és a vezeklést, amelyet minden ember és minden faj számára előirányoztam.

41. De tudjátok, hogy ítéletem alapja a szeretet, hogy a próbatételek, amelyeket az Atya az embereknek küld, a szeretet próbái – hogy minden a megváltáshoz, a jóhoz vezet, még akkor is, ha ezekben a megpróbáltatásokban látszólag szerencsétlenség, végzet vagy nyomorúság van.

42. Mindezek mögött ott van az élet, a lélek megőrzése, annak megváltása. Az Atya mindig várja a „tékozló fiút”, hogy a legnagyobb szeretettel ölelje magához. (328, 11)

54. fejezet – Világnézetek, vallások és egyházak küzdelme

Szellemi küzdelmek Krisztus földi békebirodalma előtt

1. Ahogyan a „Második Korszakban” bejelentettem nektek visszatérésemet, úgy hirdetem most nektek a hitvallások, világnézetek és vallások közötti „háborút”, mint az emberek között felépülő szellemi birodalmam előkészítő jelét.

2. Szavam, mint egy lángoló kard, elpusztítja a fanatizmust, amely évszázadok óta körülveszi az embereket, széttépi tudatlanságuk fátylát, és megmutatja a hozzám vezető világos, ragyogó utat. (209, 10-11)

3. Ahhoz, hogy az én Birodalmam békéje megteremtődjön az emberek között, előbb le kell folytatni a hitbeli tanok, vallások és ideológiák „háborúját” – egy olyan összecsapást, amelyben az egyik oldal az én nevemet és igazságomat állítja szembe a másik oldal hamis bálványaival, és amelyben az egyik tan a másikkal harcol.

4. Ez lesz az új küzdelem, a szellemi csata, amelyben a hamis istenek, lökve talapzatukról, elbuknak, és minden hazugság, amelyet igaznak hittetek, örökre lelepleződik. Akkor megtapasztaljátok majd, hogyan emelkedik ki ragyogóan az igazság abból a zavarodottság és sötétség káoszából. (121, 40)

5. A spiritizmus világméretű csatát vált ki a világnézetek, hitvallások és vallási kultuszok között. De e küzdelem után ez a tanítás áldott békét hoz az embereknek, amire annyira szükségük van, és elérni fogja, hogy minden lélek felett ragyogjon az én isteni igazságosságom napja. (141, 11)

6. Felkészítelek benneteket és figyelmeztetlek benneteket a világnézetek zavaros időszakára, hogy megszabadulhassatok a lélek

belső küzdelmétől és a gondolatok gyötrelmeitől.
7. Mert az emberiség minden világnézete, tanítása, teológiája, filozófiája és hitvallása megrendül, és ezzel egy vihart szimbolizál, egy igazi szellemi vihart, amelynek háborgó hullámai között az én akaratom szerint kell vitorláznotok és a felszínen maradnotok, amíg a vihar és a sötétség el nem múlik.
8. Nem adok nektek jobb receptet arra, hogy ezt a próbát sértetlenül átvészeljétek, mint az imádságot és az én szavam követését, amelyeken keresztül hitetek szüntelenül megerősödni fog.
9. Az a világnézetek harca, az a hitvallások és ideológiák ütközése, az a csata feltétlenül szükséges ahhoz, hogy minden gyengeség és tévedés, amely minden kultusz és intézmény alapjain felhalmozódott, a felszínre kerüljön.
10. Csak ez a „vihar" után kezdődhet meg az emberek erkölcsi és lelki megtisztulása; mert látni fogják az igazságot, felismerik, magukban érzik, és többé nem táplálkozhatnak a képzelgésekből és a látszatokból.
11. Ahogyan minden ember önként és teljes mértékben kihasználja a nap életfenntartó hatását a testére, mert felismeri, hogy az anyagi élet a nap fényén, melegén és hatásán alapul, úgy fogják az igazság fényéből felhasználni mindazt, amire szükségük van lelkük megőrzéséhez, megerősítéséhez és megvilágosodásához.
12. Akkor egy olyan erő fog hatni, amelyet az ember még soha nem érzett, mert élete egyre inkább igazodik az igazi életelvekhez, az én törvényeim által felállított normákhoz. (323, 19-22)

A szellemi fölényért folyó küzdelem a Földön

13. Ebben az időben világnézetek és hitbeli tanok küzdelme folyik. Minden ember igaznak akar lenni. De kié az igazság ebben az egoizmusok és önérdekek küzdelmében? Ki az igazság birtokosa?
14. Ha azok, akik azt hiszik magukról, hogy a tökéletes úton járnak és birtokolják az igazságot, büszkék erre – bizony, mondom nektek, akkor még nem ismerik az utat; mert azon alázatosnak kell lenni, és már az is elég, hogy nem ismerik el az igazságot, amelyet mások hite tartalmaz, ahhoz, hogy már ne legyenek alázatosak. De már a „Második Időben" is mondtam nektek: „Boldogok a szívükben szelídek és alázatosak."
15. Az az ember, aki elítéli embertársai hitét és meggyőződését, eltávolodik az üdvösségtől, mert gőgében és meggondolatlanságában megpróbál egyenlő lenni Istennel. (199, 4-6)
16. Azt kérdezitek tőlem, mit akarok elérni azzal, hogy szellemileg kinyilatkoztatom magam a mai emberiségnek? Erre azt válaszolom nektek: amit én keresek, az a ti felébredésetek a fényre, a ti

szellemiségetek és a ti egyesülésetek, mivel minden időkben megosztottak voltatok. Mert míg az egyikek a szellem kincseit keresték, a másikok a világ gazdagságai iránti szeretetnek szentelték magukat – a spiritualizmus és a materializmus folyamatos küzdelemben; spiritualisták és materialisták, akik soha nem tudtak megegyezni egymással.

17. Emlékezzetek: amikor Izrael a Messiásra várva meglátta őt, két táborra szakadt: az igazságom hívőire és tagadóira. Ennek magyarázata egyszerű: azok voltak a hívők, akik a Lélekkel várták Engem, és azok tagadtak Engem, akik a „test" érzékeivel várták Engem.

18. Ez a két erő újra szembe kell, hogy szálljon egymással, amíg ebből a küzdelemből az igazság napvilágra nem kerül. A küzdelem heves lesz; mert minél több idő telik el, annál jobban szeretik az emberek a földi dolgokat, mivel tudományuk és felfedezéseik azt az érzést keltik bennük, hogy saját birodalmukban élnek, egy általuk teremtett világban. (175, 4-6)

19. Ma minden ember azt hiszi, hogy teljes mértékben ismeri az igazságot. Minden vallás azt állítja, hogy birtokolja az igazságot. A tudósok kijelentik, hogy megtalálták az igazságot. Azt mondom nektek, hogy senki sem ismeri az abszolút igazságot, mivel az ember még azt a részt sem tudta megérteni az értelmével, amelyet neki kinyilatkoztattak.

20. Minden ember magában hordozza az igazság és a tévedések egy részét, amelyeket az igazság fényével kevernek össze.

21. Közeledik a harc, amelyben mindezek az erők egymás ellen küzdenek, mivel mindenki a saját világnézetét akarja érvényesíteni. De a végén nem egy emberi ideológia, sem egy tudományos elmélet, sem egy vallási hitvallás győzelme fog érvényesülni, hanem az összes jó világnézet, az összes nemes hitmeggyőződés, az összes legmagasabb szellemiségre emelt kultuszforma, az összes igazi emberi haladás szolgálatának szentelt tudomány harmonikus egyesülése.

22. Meg fogom engedni, hogy az emberek beszéljenek elképzeléseikről és előadják azokat, hogy mások nyilvánosan bemutassák kultikus formáikat és rítusaikat, hogy vitázzanak és harcoljanak egymással, hogy a tudósok terjesszék legfejlettebb elméletüket, hogy minden, ami minden szellemben rejtve létezik, kitörjön, napvilágra kerüljön és kinyilatkoztassa magát. Mert közel van a kaszás napja – az a nap, amikor a lelkiismeret, mint egy könyörtelen sarló, gyökerestül levág mindent, ami hamis az ember szívében. (322, 15-18)

A szellemi tanítás elleni küzdelem

23. E kor papjai királyi ruhákba öltöznek, hogy szimbolikusan részt vegyenek Jézus áldozatában, és bár eközben a nevemet és a helyettesítésemet hivatkozzák, én azt látom, hogy elméjük zavaros, szívüket az intrikák és a szenvedélyek viharai kavarják. Nincs egy sem, aki prófétaként hirdetné, hogy én e kor emberei között vagyok. Nagy szenvedést fognak átélni, mert nincs közöttük lelki felkészültség. Hol van azoknak a beteljesülése, akik Jézus előtt megfogadták, hogy követik a nyomát? Hol vannak az apostolaim követői? Van-e bárki, aki hasonlít Jánoshoz, aki az elsők közé tartozott, vagy Pálhoz, aki a követők közé tartozott?

24. Ezért a Mester újra közeledik hozzátok, hogy újrakezdje tanítását. Már látom, ahogy az új farizeusok és írástudók gyűlölködve rohannak felém. Éppen akkor fogom megkérdezni: „Hol vannak a tanítványaim?” De ha a gőgösök, a hamisak, a gazdagok, akik félnek hatalmuk elvesztésétől, akik az én igazságomtól fenyegetve újra kigúnyolnak és üldöznek engem, akkor vad viharok törnek ki. De nem én leszek az, aki a kereszt terhe alatt összeroppan, hanem azok, akik annak áldozatát követelték, aki életet adott nekik. (149, 32-33)

25. A materializmus hullámai megemelkednek, és háborgó tengerré válnak, a szenvedés, a kétségbeesés és az emberek igazságtalanságától való félelem tengerévé.

26. Csak egy hajó fog átkelni azon a szenvedélyek, vágyak és embergyűlölet tengerén, és az a hajó az én törvényemé lesz. Boldogok azok, akik erősek, amikor eljön ez az idő!

27. De jaj azoknak, akik alszanak! Jaj a gyengéknek! Jaj azoknak a népeknek, akik a vallási fanatizmus alapjaira építették bizalmukat, mert könnyen zsákmányul esnek azoknak a dühöngő hullámoknak!

28. Nem sejted a csatát, ó, emberiség? Nem késztetnek szavaim arra, hogy felkészülj, hogy megvédd magad, amikor eljön az óra?

29. Fényem mindenkiben ott van, de csak azok látják, akik imádkoznak, akik felkészülnek. Fényem előérzeten, ihleten, intuíción, álmokon és jelzéseken keresztül szól hozzátok. De ti süketek vagytok minden szellemi hívásra, közömbösek vagytok minden isteni jel iránt.

30. Hamarosan látni fogjátok, hogy beteljesedett az én szavam, és tanúságot fogtok tenni arról, hogy mindez igaz volt.

31. Tanításom és nevem lesz minden támadás és üldözés célpontja; ezek lesznek azok az okok, amelyek miatt az igazság ellenségei üldözni fognak benneteket. De tanításom egyben azok fénykardja is lesz, akik felkelnek és megvédik a hitet, és az

a pajzs lesz, amely mögött az ártatlanok menedéket találnak. A nevem mindenki ajkán lesz, az egyesek áldják, mások átkozzák.

32. Az ember minden képessége felszabadul: intelligenciája, érzései, szenvedélyei; szellemi képességei ébren lesznek és készek a harcra.

33. Micsoda zavar lesz akkor! Hányan, akik azt hitték, hogy hisznek bennem, kénytelenek lesznek meggyőződni arról, hogy nem volt igazi hitük!

34. Sok otthonban és szívben kialszik a szeretet és a remény fénye. A gyermekek és a fiatalok nem fognak más Istent ismerni, mint a világot, és más törvényt, mint a földi törvényt. (300, 35-40)

35. Mi fog történni, amikor az emberek ráébrednek arra, hogy a világ iránti mértéktelen szeretetük és a földi dolgok imádata sajnálatos kudarchoz vezette őket? Megpróbálják majd visszatalálni az elveszett utat, felkutatni azokat az elveket és törvényeket, amelyektől elfordultak, és ebben a törekvésben doktrínákat hoznak létre, szabályokat állítanak fel, filozófiák, világnézetek és elméletek fognak felbukkanni.

36. Mindez egy új és nagy csata kezdete lesz – amelyet immár nem a földi hatalom iránti tisztátalan törekvés vált ki. Nincsenek többé gyilkos fegyverek, amelyek életeket oltanak ki, otthonokat rombolnak le vagy emberi vért ontanak. A csata más lesz, mert akkor a nagy vallási közösségek harcolni fognak az új tanok és az új vallások ellen.

37. Ki fog győzni ebben a csatában? Egyetlen vallás sem fog győztesként kikerülni ebből a vitából, ahogyan abban a gyilkos háborúban sem, amelyet ma átéltek, egyetlen nép sem marad győztes.*

**Az itt említett második világháborúban ugyan voltak úgynevezett győztes hatalmak, de a földi hegemóniaért folytatott küzdelem a háború vége után is folytatódott a mai napig. Ebben a küzdelemben azonban végül egyetlen világhatalom sem marad győztesként.*

38. A földi uralom megszerzéséért folyó háború felett az én igazságosságom fog uralkodni, és később, abban a csatában, amely valamely doktrína vagy vallás érvényesítéséért folyik, az én igazságom fog győzedelmeskedni.

39. Az egyetlen és legfőbb igazság úgy fog felragyogni, mint a villám fénye egy viharos éjszakán, és mindenki meglátja ezt az isteni villámfényt ott, ahol éppen tartózkodik.

40. Üzenetem eljut mindenkinek, és mindannyian hozzám fogtok jönni. Mindent előkészítettem a jövőre nézve, és mindenkiben megvalósul az akaratom, mert én vagyok a lelkek, a világok, a fajok és a népek Ura. (288, 33-36, 45)

A szellemi üzenetek és a szellemi gyógyítások figyelmen kívül hagyása vagy ellenzése

41. A szellemi világ még közelebb fog kerülni az emberekhez, hogy tanúskodjon létezéséről és jelenlétéről. Mindenütt jelek, bizonyítékok, kinyilatkoztatások és üzenetek fognak megjelenni, amelyek kitartóan arról fognak beszélni, hogy új korszak köszöntött be.

42. Viták lesznek, izgalom fog uralkodni a népek között, mert a vallási vezetők félelmet keltenek azokban, akik hisznek ezekben az üzenetekben, a tudomány pedig hamisnak fogja nyilvánítani ezeket a tényeket.

43. Erre az egyszerű emberek bátorságot nyernek, és felkelnek, hogy tanúskodjanak a kapott bizonyítékok igazságáról. Felkelnek azok, akik – a tudomány által feladva – szellemi úton nyerték vissza egészségüket, és tanúskodnak majd a csodás gyógyulásokról, a végtelen hatalom és az abszolút bölcsesség kinyilatkoztatásairól.

44. Az egyszerű és ismeretlen emberek közül olyan férfiak és nők lépnek majd a nyilvánosság elé, akiknek fényteljes szavai meglepik a teológusokat, filozófusokat és tudósokat. De amikor a vita a leghevesebb, a szegények megalázottak, és a gőgösök tagadják tanúságtételüket, akkor eljön az a pillanat, amikor Elias számon kéri a tudósokat, az urakat és a hatalmasságokat, és megvizsgálja őket.

45. Jaj azoknak a hamisaknak és képmutatóknak abban az órában, mert akkor a tökéletes igazságosság fog rájuk szállni!

46. Az lesz az ítélet órája. De sok lélek emelkedik ki belőle az igazi életbe, sok szív támad fel a hitre, és sok szem nyílik meg a fényre. (350, 71-72)

55. fejezet – A Föld és az emberiség megtisztítása az ítéletben

Isten és a természet figyelmeztető hangja az megtisztító ítélet előtt

1. Mondtam nektek, hogy az egész emberiségre nagyon nagy próbatétel vár – olyan nagy, hogy az évszázadok és korszakok történelmében még soha nem volt ehhez hasonló.

2. Most meg kell értenetek, hogy mindnyájatok szívéhez szólok, sokféle formában küldök nektek üzeneteket és figyelmeztetéseket, hogy az emberek meggondolják magukat, és éberek legyenek a törvényem iránt, mint a példabeszédemben szereplő bölcs szüzek.

3. Vajon a világ népei és különböző nemzetei hallgatni fognak rám? Vajon hallgatni fog rám ez a nép, akinek ebben a formában

nyilatkozom meg? Csak én tudom; de atyai kötelességem, hogy gyermekeim útján minden eszközt biztosítsak megmentésükhöz. (24, 80-81)

4. Bizony, mondom nektek, ha az emberek ebben az időben nem tisztítják meg magukat a lelkükben okozott foltoktól, a természeti erők hírnökként jönnek, hogy bejelentsék ítéletemet és dicsőségemet, és megtisztítsák az emberiséget minden szennyeződéstől.

5. Boldogok azok a férfiak, nők és gyermekek, akik – amikor megértik annak az ítéletnek a közelségét – dicsérik a nevemet, mert érzik, hogy eljött az „Úr napja". Mert a szívük megmondja nekik, hogy közeledik a gonosz uralmának vége. Mondom nektek, ezeket hitük, reményük és jó cselekedeteik fogják megmenteni. De hányan lesznek azok közül, akik azokban a napokban élnek, akik Istent káromolják! (64, 67-68)

6. Az első emberek paradicsoma könnyek völgyévé változott, és most már csak a vér völgye. Ezért ma, amikor eljöttem, hogy beteljesítsem a tanítványaimnak tett ígéretemet, felébresztem az emberiséget lelki álmából, és átadom neki szeretet-tanításomat, hogy megmentsem. Keresem azokat a lelkeket, akiknek az a rendeltetése, hogy ebben az időben cselekedeteikkel tanúskodjanak kinyilatkoztatásaimról és szavamról.

7. Amikor ezek, akiket én megjelöltem, egyesülnek a törvényem körül, a föld és a csillagok megrendülnek, és jelek lesznek az égen; mert ebben az időben az Úr hangja a föld egyik végétől a másikig hallatszik, és az ő isteni szelleme, az igazak, a próféták és a vértanúk szellemeinek körülvéve, ítélkezni fog a szellemi és az anyagi világ felett. Akkor a Szentlélek ideje elérni fogja teljes erejét. (26, 43-44)

8. Sok nép zuhant a materializálódás mély szakadékába, mások pedig közel állnak ahhoz, hogy zuhanjanak; de zuhanásuk fájdalma azt fogja eredményezni, hogy felébrednek mély álmukból.

9. Ezek azok a nemzetek, amelyek egy dicsőséges korszak után hanyatlást éltek át, és a fájdalom, a bűn és a nyomorúság sötétségébe süllyedtek. Ma már nem egy nép, hanem az egész emberiség fut vakon a halál és a káosz felé.

10. A népek gőgje az én igazságosságom által fog megbüntetést szenvedni. Emlékezzetek Ninivére, Babilonra, Görögországra, Rómára és Karthágóra. Náluk mély tanulságokat fogtok találni az isteni igazságosságról.

11. Valahányszor az emberek megragadták a hatalom jogarát, és hagyták, hogy szívüket istentelenség, gőg és értelmetlen szenvedélyek töltsék be, amivel népeiket magukkal rántották a romlásba, igazságosságom közeledett, hogy megfossza őket hatalmuktól.

12. De ugyanakkor meggyújtottam előttük egy fáklyát, amely megvilágítja lelkük üdvösségéhez vezető utat. Mi lenne az emberekkel, ha a próbáik pillanatában saját erőikre hagynám őket? (105, 45-47)

13. Az ember szellemileg mélységről mélységre süllyedt, egészen addig a szintig, hogy tagadott és elfelejtett engem – egészen addig a szélsőségig, hogy tagadta önmagát, mivel nem ismerte fel lényének magját, a szellemét.

14. Csak az én irgalmasságom képes megkímélni az embert attól a fájdalomtól, hogy újra be kelljen járnia az utat, hogy hozzám jusson. Csak én, a szeretetemben, vagyok képes biztosítani az eszközöket gyermekeim útján, hogy felfedezzék a megmentő ösvényt. (173, 21-22)

15. Azon a napon, amikor a vízözön (az özönvíz) már nem borította a földet, az Isten és az emberek között kötött szövetség jeleként a béke szivárványát ragyogtatni hagytam az égbolton.

16. Most azt mondom nektek: Ó, „harmadik korszak" emberisége, te, aki átmentél mindazon próbákon, amelyek során megtisztultál: hamarosan új káoszt fogsz átélni.

17. De azért jöttem, hogy figyelmeztessem az általam kiválasztott népet és az egész emberiséget, akinek ebben az időben megértettem magam. Figyeljetek jól, gyermekeim: itt van a bárka, lépjetek be, meghívlak benneteket.

18. Neked, ó Izrael, a bárka az én törvényem betartása. Mindenki, aki a legfájdalmasabb napokban, a legnehezebb próbatételek idején betartja parancsaimat, a bárkában lesz, erős lesz, és érezni fogja az én szeretetem védelmét.

19. És az egész emberiségnek még egyszer mondom: a Bárka az én szeretet törvényem. Mindenki, aki szeretetet és irgalmat gyakorol embertársai és önmaga iránt, megmenekül. (302, 17-19)

20. Mindig időt adtam nektek a felkészülésre, és eszközöket biztosítottam számotokra a megmeneküléshez. Mielőtt ítéletemet küldtem volna rátok, hogy egy korszak vagy egy időszak végén számon kérjem tőletek a tetteiteket, kinyilvánítottam nektek a szeretetemet azzal, hogy figyelmeztettelek benneteket, felébresztettelek benneteket, és bűnbánatra, javulásra és a jóra intettelek benneteket.

21. De amikor eljött az ítélet órája, már nem álltam meg, hogy megkérdezzem tőletek, vajon már megbántátok-e bűneiteket, vajon már felkészültetek-e, vagy vajon még mindig a gonoszságban és az engedetlenségben maradtok-e.

22. Ítéletem a kijelölt órában eljött, és aki időben megépítette bárkáját, az megmenekült. De aki gúnyolódott, amikor bejelentették neki az ítélet óráját, és aki semmit sem tett a megmeneküléséért, az elpusztult. (323, 51)

A gonosz hatalma és uralma megtörik

23. Eddig nem az emberi szeretet érvényesült a világban. Az emberiség kezdete óta az erőszak uralkodott és győzedelmeskedett. Aki szeretett, az a gonoszság áldozataként alulmaradt.

24. A gonosz kiterjesztette birodalmát, és megerősödött a földön. De éppen ebben az időben jövök, hogy fegyvereimet azoknak az erőknek állítsam szembe, hogy a szeretet és az igazságosság birodalma felálljon az emberek között.

25. Először harcolni fogok. Mert ahhoz, hogy nektek megadjam a Szellemem békéjét, szükséges, hogy háborút folytassak, és minden gonoszt eltávolítsak. (33, 32-33)

26. Az emberek eljutnak saját útjuk végére, és visszatérnek rajta, miközben learatják mindazt, amit elvetettek – ez az egyetlen módszer, amely által a szívekben bűnbánat keletkezik. Mert aki nem ismeri fel vétkeit, az nem tehet semmit, hogy jóvá tegye hibáit.

27. Új világ készül, az új generációk hamarosan eljönnek; de előbb el kell távolítani az éhes farkasokat, hogy ne ejtsék zsákmányul a juhokat. (46, 65-66)

28. A Földön elterjedt egy nem testi jellegű leprásodás, amely emészti a szíveket, és tönkreteszi a hitet és az erényt. Az emberek lelki rongyokkal borítva élnek tovább, azt gondolják, hogy senki sem tudja felfedni ezt a nyomorúságot, mert az emberek nem látnak túl az anyagon.

29. De a lelkiismeret órája közeledik, ez ugyanaz, mintha azt mondanátok, hogy az Úr napja vagy az Ő ítélete a küszöbön áll. Akkor az egyikekben szégyen fog felkúszni, a másikokban pedig bűnbánat.

30. Azok, akik hallják ezt a belső hangot, égő forróságban és könyörtelenül, belülről érezni fogják azt a tüzet, amely emészt, elpusztít és megtisztít. Ennek az ítéleti tűznek sem a bűn, sem semmi más nem tud ellenállni, ami nem tiszta. Csak a lélek képes ellenállni neki, mert isteni erővel van felruházva. Ha tehát átmegy a lelkiismerete tüzén, megtisztulva hibáitól, újjá fog születni. (82, 58-59)

31. Minden ember által okozott fájdalom egyetlen kehelybe gyűlik össze, amelyet azok fognak meginni, akik azt okozták. És azok, akiket a fájdalom soha nem rázott meg, akkor lelkükben és testükben remegni fognak. (141, 73)

32. Szükséges, hogy a menny egy rövid időre bezáruljon mindenki előtt, és csak akkor nyíljon meg újra, amikor egyetlen kiáltás emelkedik fel a földről, mert felismerik, hogy minden lény Atyja egyetlen.

33. Bizony, mondom nektek, ítélet alá vetem ezt a testvérgyilkos és önző világot, és megtisztítom, amíg nem látom, hogy a szeretet és a fény emelkedik fel belőle. Azoknak is, akik ma népeiket a pusztulásba vezetik, akik jelenleg mindenféle bűnt vetnek és terjesztenek, akik

megteremtették a jogtalanság birodalmát, megbocsátásul azt a feladatot fogom adni, hogy küzdjenek a csábítások ellen, szüntessék meg a romlást, és gyökerestül tépjék ki a gonosz fáját. (151, 14 + 69)

34. Az ember szabad akaratának alkalmazásával eltorzította fejlődési útját, amíg el nem felejtette, kitől származik; és eljutott oda, hogy az erény, a szeretet, a jóság, a béke, a testvériség idegennek tűnik számára, és az önzést, a bűnt és a vétket tekinti a legtermészetesebbnek és megengedettnek.

35. Az új Sodoma az egész földön elterjedt, és új megtisztításra van szükség. A jó mag megmenekül, és abból új emberiség fog kialakulni. A bűnbánat könnyeivel öntözött termékeny mezőkre hullik majd az én magom, amely a jövő nemzedékeinek szívében fog kihajtani, akik Urunknak magasabb rendű imádatot fognak nyújtani. (161, 21-22)

36. Megengedem, hogy az ember keze pusztulást, halált és háborút hozzon, de csak egy bizonyos határig. Ezen a határon túl az emberek igazságtalansága, romlottsága, elvakultsága és hatalomvágya nem léphet.

37. Akkor eljön a sarlóm, és bölcsességgel levágja azt, amit az én akaratom meghatároz. Mert a sarlómban élet, szeretet és igaz igazságosság rejlik. De te, nép, virrassz és imádkozz! (345, 91)

38. Régen a Föld a könnyek völgye volt, jelenleg a vér völgye. Mi lesz holnap? A bírósági tűz által elpusztított, füstölgő romok csatatere, amely elpusztította a bűnt és legyőzte a szeretetlen emberek gőgjét, mert elhanyagolták lelküket.

39. Hasonlóképpen a tudomány kereskedőit is ki fogják űzni a bölcsesség templomából, mert a fényt kizsákmányolták, mert meggyalázták az igazságot. (315, 61-62)

40. A nagy nemzetek gőgösen emelkednek fel, hatalmukkal dicsekednek, fegyvereikkel fenyegetik a világot, büszkék intelligenciájukra és tudományukra, anélkül, hogy tudatában lennének az általuk teremtett hamis világ törékenységének; mert igazságosságom egy könnyed lehelete is elég lesz ahhoz, hogy ez a mesterséges világ eltűnjön.

41. De az ember saját keze lesz az, amely elpusztítja saját művét; az ő elméje lesz az, amely kitalálja, hogyan semmisítse meg azt, amit korábban teremtett.

42. Gondoskodni fogok arról, hogy csak azok az emberi alkotások maradjanak fenn, amelyek jó gyümölcsöket hoztak az embernek, hogy azok továbbra is a jövő nemzedékek javát szolgálják. De mindaz, ami romlott vagy önző célokat szolgál, elpusztul a könyörtelen ítéletem tüzében.

43. Egy materialista emberiség által teremtett és elpusztított világ

romjain egy új világ fog felemelkedni, amelynek alapja a tapasztalat lesz, és amelynek célja a lelki fejlődés ideálja lesz. (315, 55-56)

Apokaliptikus háborúk, járványok, csapások és pusztítások

44. A félelem idején éltek, amikor az emberek megtisztulnak azzal, hogy szenvedésük kelyhét az utolsó cseppig kiürítik. De azok, akik a próféciákat tanulmányozták, már tudták, hogy közeledik az az idő, amikor mindenhol háborúk törnek ki, mert a nemzetek nem értik meg egymást.

45. Még hátra van, hogy az ismeretlen betegségek és járványok megjelenjenek az emberiség körében, és megzavarják a tudósokat. De amikor a fájdalom elérte csúcspontját az emberekben, még mindig lesz erejük kiáltani: „Isten büntetése!" De én nem büntetek, ti vagytok azok, akik büntetitek magatokat, amikor eltértek a lelketeket és testeteket irányító törvényektől.

46. Ki szabadította fel és hívta ki a természeti erőket, ha nem az ember ésszerűtlensége? Ki szegült szembe törvényeimmel? A tudósok gőgje! De bizony, mondom nektek, ez a fájdalom arra fog szolgálni, hogy a gyomnövényeket, amelyek az ember szívében megnőttek, gyökerestül kitépje.

47. A mezők holttestekkel fognak borulni, ártatlanok is el fognak pusztulni. Egyesek a tűzben, mások az éhségben, megint mások a háborúban fognak meghalni. A föld remegni fog, a természeti erők mozgásba jönnek, a hegyek ki fogják okádni a lávájukat, és a tengerek fel fogják habzani.

48. Megengedem, hogy az emberek romlottságukat olyan határig vigyék, ameddig szabad akaratuk engedi, hogy – saját cselekedeteiktől megrémülve – lelkükben igazi bűnbánatot érezzenek. (35, 22-26)

49. A tudás fáját a vihar tombolása megrázza majd, és gyümölcseit az emberiségre hullajtja. De ki oldotta meg e elemek láncait, ha nem az ember?

50. Igaz, az első emberek is megismerkedtek a fájdalommal, hogy felébredjenek a valóságra, hogy a lelkiismeret fényére ébredjenek, és alkalmazkodjanak a törvényekhez. De a mai fejlett, tudatos és művelt ember – hogyan merészelheti meg az élet fájának meggyalázását? (288, 28)

51. Járványok fognak kitörni a világon, és az emberiség nagy része el fog pusztulni. Ismeretlen és ritka betegségek lesznek, amelyekkel szemben a tudomány tehetetlen lesz.

52. Az egész világ megszabadul a gyomoktól. Ítéletem eltávolítja az önzést, a gyűlöletet és a hatalom iránti kielégíthetetlen vágyat. Hatalmas természeti jelenségek fognak megjelenni.

53. Nemzetek fognak elpusztulni, és egész vidékek fognak eltűnni. Ez

riasztó jelzés lesz a szívetek számára. (206, 22 24)

Természet és földi katasztrófák

54. Emberiség, ha mindazt, amit véres háborúk vívására fordítottál, humanitárius cselekedetek végrehajtására használtad volna fel, létezésed tele lenne az Atya áldásaival. De az ember a felhalmozott gazdagságát arra használta, hogy pusztítást, fájdalmat és halált szórjon.

55. Ez nem lehet az igazi élet, amelyet azoknak kell élniük, akik Isten testvérei és gyermekei. Ez a fajta élet nem áll összhangban azzal a törvénnyel, amelyet a lelketekbe írtam.

56. Hogy tudatosítsam bennetek azt a tévedést, amelyben éltek, vulkánok fognak kitörni, tűz fog áradni a földből, hogy elpusztítsa a „gyomokat". A szelek szabadjára fognak szabadulni, a föld meg fog remegni, és a vízárak egész vidékeket és nemzeteket fognak elpusztítani.

57. Így fogják a természet birodalmai kifejezni az ember iránti nemtetszésüket. Megszakították vele a kapcsolatot, mert az ember egymás után tönkretette azokat a barátság és testvériség kötelékeit, amelyek összekötötték őt a körülötte lévő természettel. (164, 40-42)

58. Sok csapás fog az emberiségre zúdulni; a természetben felfordulások lesznek, az elemek megtörik bilincseiket: a tűz egész vidékeket fog elpusztítani, a folyók vize ki fog áradni, a tengerek változásokon fognak átesni.

59. Lesznek olyan vidékek, amelyek a víztömegek alatt maradnak eltemetve, és új országok fognak megjelenni. Sok teremtmény fogja életét veszíteni, és az embernél alacsonyabb rendű lények is elpusztulnak. (11, 77)

60. A természeti erők csak arra az órára várnak, hogy rátörjenek a világra, és megtisztítsák és megtisztítsák a Földet. Minél bűnösebb és gőgösebb egy nemzet, annál súlyosabb lesz az ítéletem felette.

61. Kemény és süket az emberiség szíve. Szükséges lesz, hogy a szenvedés kehelye eljusson hozzájuk, hogy meghallják a lelkiismeret hangját, a törvény és az isteni igazságosság hangját. Minden a lélek üdvössége és örök élete érdekében fog történni. Őt keresem. (138, 78–79)

62. Azon özönvizet, amely megtisztította a földet az emberi szennyeződésektől, és a tüzet, amely Sodomára hullott, manapság már csak mondaként ismeritek. Mindazonáltal ebben az időben is megtapasztaljátok majd, hogyan fog megrendülni az emberiség, amikor a föld a levegő, a víz és a tűz ereje alatt remeg. De újra küldök nektek egy bárkát, amely az én törvényem, hogy megmeneküljön, aki belép.

63. Nem mindazok, akik a megpróbáltatás órájában „Atyám, Atyám" mondanak, fognak szeretni

engem, hanem azok, akik mindig gyakorolják a szeretetemet a felebarátaik iránt. Ők fognak megmenekülni. (57, 61-62)

64. Új özönvíz fog bekövetkezni, amely megtisztítja a földet az emberi romlástól. Ledönti a hamis istenek oltárait, kőről kőre lerombolja a gőg és az istentelenség tornyának alapjait, és kiirt minden hamis tanítást és minden téves filozófiát.

65. De ez az özönvíz nem csak vízből fog állni, mint egykor; mert az ember keze minden elemet maga ellen szabadított fel, mind a láthatókat, mind a láthatatlanokat . Ő maga mondja ki ítéletét, bünteti és ítéli meg magát. (65, 31)

66. A természet birodalmai igazságosságot fognak követelni, és ha felszabadulnak, azt fogják eredményezni, hogy a földfelszín részei eltűnnek és tengerré válnak, és hogy a tengerek eltűnnek, és helyükön szárazföld jelenik meg.

67. A vulkánok kitörnek, hogy bejelentsék az ítélet idejét, és az egész természet heves mozgásba kerül és megrendül.

68. Imádkozzatok, hogy jó tanítványokként viselkedjetek, mert ez lesz az alkalmas idő, amikor a Szentháromság-Mária-i szellemi tanítás elterjed a szívekben. (60, 40-41)

69. A Föld felszínének háromnegyede eltűnik, és csak egy része marad meg, hogy menedéket nyújtson azoknak, akik túlélik a káoszt. Tanúi lesztek sok prófécia beteljesülésének. (238, 24)

70. Ne tévedjetek; mert mielőtt a „hatodik pecsét” véget ér, nagy események fognak bekövetkezni: a csillagok jelentőségteljes jeleket fognak adni, a föld nemzetei nyögni fognak, és ebből a bolygóból három része eltűnik, és csak egy marad meg, amelyen a Szentlélek magja új életként fog kihajtani.

71. Az emberiség akkor új létezést kezd majd, egyetlen tanításban, egyetlen nyelven és a béke és testvériség egyetlen kötelékében egyesülve. (250, 53)

72. Arról a fájdalomról beszélek nektek, amelyet megérdemeltek, amelyet egyre növeltek, és amely, ha eljön az óra, túlcsordul.

73. Soha nem nyújtanám gyermekeimnek egy ilyen kehelyt; de igazságosságomban mégis megengedhetem, hogy learatjátok gonoszságotok, gőgötök és meggondolatlanságotok gyümölcsét, hogy bűnbánóan térjetek vissza hozzám.

74. Az emberek kihívták hatalmamat és igazságosságomat, amikor tudományukkal megszentségtelenítették a természet templomát, amelyben minden harmónia van, és ítéletük most könyörtelen lesz.

75. Az elemi erők felszabadulnak, a kozmosz megrendül, és a föld megremeg. Akkor rémület fogja el az embereket, és menekülni akarnak, de nem lesz menekvés. Meg akarják majd szelídíteni a

szabadjára engedett erőket, de nem lesznek képesek rá. Mert bűnösnek fogják érezni magukat, és túl későn bánva meg merészségüket és ostobaságukat, a halált fogják keresni, hogy elkerüljék a büntetést. (238, 15-17)

76. Ha az emberek ismernék szellemi adottságaikat – mennyi szenvedést könnyítenének meg maguknak! De inkább azt választották, hogy vakok vagy tétlenek maradnak, miközben a legnagyobb fájdalmak idejét hívják magukra.

77. Tanításomnak meg kell világosítania titeket, hogy megkíméljétek magatokat azoktól a nagy szenvedésektől, amelyeket a próféták a múltban bejelentettek az emberiségnek.

78. Csak életetek javításában találhatjátok meg azt az erőt vagy képességet, amely megszabadít benneteket a szabadjára engedett elemek hatásától. Mert nem csupán a hit vagy az ima azok a fegyverek, amelyek győzelmet adnak nektek az élet csapásai és viszontagságai felett: azt a hitet és imát erényes, tiszta és jó életnek kell kísérnie. (280, 14-15, 17)

79. Hamarosan nagy események ideje kezdődik a világ számára. A föld remegni fog, és a nap égő forró sugarakat küld le erre a világra, amelyek megperzselik a felszínét. A kontinenseket egyik sarktól a másikig fájdalom fogja sújtani, az egész földgömb megtisztul, és nem lesz olyan teremtmény, amely ne érezné a keménységet és a vezeklést.

80. De e nagy káosz után a nemzetek visszanyerik a nyugalmat, és a természeti erők lecsillapodnak. Azután a „viharos éjszaka” után, amelyben ez a világ él, megjelenik a béke szivárványa, és minden visszatér törvényeihez, rendjéhez és harmóniájához.

81. Újra tiszta égboltot és termékeny mezőket fogtok látni. A folyók újra zavartalanok lesznek, és a tenger nyugodt. Gyümölcsök lesznek a fákra és virágok a rétekre, és a termés bőséges lesz. Az ember, megtisztulva és egészségesen, újra méltónak fogja érezni magát, és egyengetve látja majd az útját a felemelkedéshez és a hozzám való visszatéréshez.

82. Mindenki alapjaiban tiszta és megtisztult lesz, hogy méltó legyen a közelgő Új Kor megélésére. Mert az új emberiséget szilárd alapokra kell építenem. (351, 66-69)

Isten szerető igazságossága és irgalma

83. Közeledik az az óra, amikor az ítélet teljes mértékben érezhetővé válik a világon. Minden cselekedet, minden szó és minden gondolat megítéltetik. A föld hatalmasságaitól, akik a népeket kormányozzák, egészen a legkisebbekig – mindannyian az én isteni mérlegemen lesznek megmérve.

84. Ne keverjétek össze azonban az igazságosságot a bosszúval, sem a

jóvátételt a büntetéssel. Hiszen én csak annyit engedek meg, hogy betakarítsátok a vetésetek gyümölcsét, és megegyétek azt, hogy ízéből és hatásából felismerjétek, jó-e vagy káros, jót vagy rosszat vetettetek-e.

85. Az emberi gonoszság által ontott ártatlan vér, az özvegyek és árvák, a kitaszítottak, a nyomorúság és az éhség által szenvedett bánat és könnyek – mindannyian igazságosságot követelnek, és az én tökéletes és szeretetteljes, de könyörtelen igazságosságom mindnyájukra lesújt. (239, 21-23)

86. Igazságosságom minden teremtményre lesújt, és minden emberi lényt érint, ahogyan az Úr angyala Egyiptomra jött, és végrehajtotta ítéletemet, amelyben csak azok menekültek meg, akik ajtajukat bárányvérrel jelölték meg.

87. Bizony, mondom nektek, ebben az időben mindenki megmenekül, aki ébren van és hisz a Megváltó, az Isteni Bárány szavában és ígéreteiben, aki feláldozta magát, hogy megtanítson titeket imádkozni, és tökéletes szeretettel teljesítsétek a vezeklési utatok feladatait, mert az én vérem szeretetből készült köpenyként fog megvédeni titeket. De aki nem virraszt, aki nem hisz, vagy aki káromkodik, azt megbüntetik, hogy felébredjen letargiájából. (76, 6-7)

88. Ha az emberek legmélyéből felhangzik hozzám a segítségért kiáltó kiáltás, amely azt mondja nekem: „Atyám, Megváltónk, gyere hozzánk, elvészünk”, akkor éreztetem velük jelenlétemet, kinyilatkoztatom nekik végtelen irgalmamat, és még egyszer bebizonyítom nekik. (294, 40)

89. Életetek szokásos menetét hirtelen erős viharok fogják ostromolni. De utána a végtelenben felragyog egy csillag fénye, amelynek sugaraiból az a béke, fény és nyugalom árad, amelyre a megtestesült szellemnek szüksége van az örökkévalóságon való elmélkedéshez. (87, 52)

A bíróság hatása

90. Amikor úgy tűnik, hogy az ember számára mindennek vége, a halál győzedelmeskedett, vagy a gonosz diadalmaskodik, a sötétségből a lények a fény felé emelkednek. A halálból az igazi életre támadnak fel, és a pusztulás mélységéből felállnak, hogy betartsák Isten örök törvényét.

91. Nem mindenki fogja megismerni a mélységet; mert voltak, akik igyekeztek távol tartani magukat a szenvedélyek, a becsvágy és a gyűlölet háborújától, és csak az új Sodoma szélén éltek; mások pedig, akik sokat vétkeztek, időben megállnak, és időbeni bűnbánatuk és teljes megújulásuk révén sok könnyet és fájdalmat megspórolnak maguknak. (174, 53-54)

92. Az emberiség egész erkölcsi és anyagi szerkezetéből „nem marad kő kövön”. Mert ahhoz, hogy ezen a földön megjelenjen az „új ember”, elkerülhetetlen, hogy minden folt

eltűnjön, minden bűn megszűnjön, és csak az maradjon meg, ami jó magot tartalmaz.

93. Jelenlétem és igazságosságom fényessége az egész földgömbön érzékelhető lesz, és e fény láttán a bálványképek ledőlnek, a megszokott hagyományok a feledésbe merülnek, és a terméketlen rítusokat feladják. (292, 33-34)

94. Egyetlen ajtó marad nyitva az ember megmentésére: a szellemiségé. Aki meg akar menekülni, annak le kell tennie gőgjéről, hamis nagyságáról, alantas szenvedélyeiről és önzéséről.

95. Nagyon keserű lesz az a kehely, amelyet az embereknek a nagy csatában meg kell inniuk. Mindazonáltal mondom nektek: Boldogok azok, akik abból a kehelyből isznak, és aztán megtisztulva hagyják el a Földet. Mert amikor más testekben visszatérnek erre a világra, üzenetüket a fény, a béke és a bölcsesség áthatja. (289, 60-61)

96. Még nem érkeztek el a „végső csaták" keserűségeivel és a „végső viharok". Még hátravan, hogy minden erő felkavarodjon, és az atomok káoszban kavarogjanak, hogy mindez után letargia, kimerültség, szomorúság és undor álljon be, amelyek a halál látszatát keltik.

97. De ez lesz az az óra, amikor az érzékennyé vált lelkekben hallatszik majd egy trombita rezgő visszhangja, amely a túlvilágról hirdeti nektek, hogy a jó szándékú emberek között közeledik az élet és a béke birodalma.

98. Ezen a hangon „a halottak feltámadnak", és bűnbánó könnyeket hullatnak, és az Atya fogadja őket, mint a „tékozló fiúkat", akik a hosszú utazástól fáradtak és a nagy küzdelemtől kimerültek, és a szeretet csókjával pecsételi meg lelküket.

99. Ettől a „naptól" kezdve az ember megvetni fogja a háborút. Kiűzi a gyűlöletet és a haragot a szívéből, üldözi a bűnt, és megkezdi a jóvátétel és az újjáépítés életét. Sokan olyan fénytől inspirálva érzik majd magukat, amelyet korábban nem láttak, és elindulnak, hogy megteremtsék a béke világát.

100. Ez csak a kegyelem idejének, a béke korszakának kezdete lesz.

101. A kőkorszak már messze mögöttünk van. A tudomány korszaka is elmúlik, és akkor az emberek között a szellem korszaka virágzik majd.

102. Az élet forrása nagy titkokat fog felfedni, hogy az emberek olyan világot építsenek, amely erős a jóság tudományában, az igazságosságban és a szeretetben. (235, 79-83)

XIII A világ és a teremtés átalakulása és beteljesülése

56. fejezet – Krisztus szellemi munkájának győzelme és elismerése

A szellemi tanítás terjesztése Isten küldöttei által

1. Törvényem ebben az időben az üdvösség bárkája lesz. Igazán mondom nektek: Amikor a gonoszság, a fájdalom és a nyomorúság özönvízének vizei elszabadulnak, más nemzetek emberei hosszú sorokban érkeznek majd ebbe az országba, vonzva annak szellemiségétől, vendégszeretetétől és békéjétől; és ha megismerik ezt a kinyilatkoztatást, és hisznek abban, amit újbóli eljövetelemkor, mint Szentlélek mondtam, őket is „szellem szerinti izraelitáknak” fogom nevezni.

2. Ezen emberek tömegei között lesznek a küldötteim, akiket visszaküldök a népeikhez, hogy testvéreiknek elvigyék az én szavam isteni üzenetét.

3. De nem mindannyian jönnek el ehhez a nemzethez, hogy megismerjék a tanítást, amelyet nektek hoztam, mert sokan szellemileg fogják azt befogadni. (10, 22)

4. Mindannyian megkapjátok a békét, ahogyan megérdemlitek; de jobb időket ígérek nektek.

5. A földön végbemenő megtisztulás után megjelennek az általam elküldött emberek, erényes lelkek nagy küldetéssel, hogy megteremtsék az engedelmes emberi családot.

6. Még négy nemzedék fog eltelni a tiétek után, mire tanításom elterjed a földön, és gyönyörű gyümölcsöket terem. (310, 50)

A küzdelem az új szó elismeréséért

7. Ma még csak egy kis csapat vesz körül, de holnap már mérhetetlen tömegek fognak körém gyűlni. Közöttük megjelennek a farizeusok, a képmutatók, akik tévedéseket keresnek tanításomban, hogy a nagy tömegek véleményét felhergeljék művem ellen. Nem tudják, hogy – mielőtt még művemet átvizsgálnák – maguk lesznek átlátva. (66, 61)

8. Akkor három bíró ítélt felettem: Annás, Pilátus és Heródes, és a nép hajtotta végre rajtam az ítéletet. Most azt mondom nektek, hogy sokan a bíráim, és még nagyobb azok száma, akik ebben az időben fájdalmat okoznak nekem.

9. De minél inkább megvetik az emberek a törvényemet és a tanításomat – amikor ezt a leginkább üldözik és elutasítják –, annál hangosabban fog hallatszani a hívők hangja, mert nem ugyanaz fog történni, mint a „Második Időben”; most nem leszek egyedül. (94, 67)

10. Lesz egy rövid időszak, amikor a jelen időben adott szavam látszólag eltűnik a föld színéről.

11. Akkor az emberek spirituális tanításokat fognak kitalálni, új törvényeket és parancsolatokat fognak tanítani. Mestereknek,

apostoloknak, prófétáknak és Isten küldötteinek fogják nevezni magukat, és egy ideig hagyni fogom őket beszélni és vetni. Hagyni fogom, hogy megműveljék a magjukat, hogy amikor betakarítják a gyümölcsöt, megtapasztalják, mit vetettek.

12. Az idő és a természeti erők elhaladnak majd a vetésük felett, és lépéseik mindegyik embergyermek számára ítéletként fognak hatni.

13. Szükséges, hogy a világ megismerje a csalást, hogy felismerje az igazságot. Akkor az igazság és az élet esszenciája, amelyet ebben az időben adtam át nektek, teljes tisztaságában és szellemiségében újra fel fog támadni az emberek között. (106, 9–10)

A Szentlélek tanításának ereje

14. Új korszak köszöntött az emberiségre; ez a fény korszaka, amelynek jelenléte minden ember szellemi útján csúcspontot jelent majd, hogy felébredjenek, elgondolkodjanak, megszabaduljanak hagyományaik, fanatizmusuk és tévedéseik nehéz terhétől, hogy ezután új életre emelkedjenek.

15. Egyesek hamarabb, mások később, de fokozatosan minden vallás és szekta eljut majd a láthatatlan templomhoz, a Szentlélek templomához, amely jelen van művemében, mozdíthatatlanul, mint egy oszlop, amely a végtelenbe emelkedik, várva az összes nép és nemzedék embereit.

16. Amikor mindannyian beléptek szentélyem belsejébe, hogy imádkozzanak és elmélyüljenek, az egyikek és a másikok egyaránt ugyanazt a felismerést nyerik el igazságomról. Ha tehát egyszer ez a csúcspont az úton beteljesedik, mindannyian ugyanazon törvényben egyesülve emelkednek fel, és ugyanúgy imádják Atyjukat. (12, 94-96)

17. Azokkal a népekkel együtt, akiket én nevelek, és akiket a sötétségből és a tudatlanságból kimentettem, beteljesítem a múltban adott próféciákat, és bizonyítékaim és csodáim láttán a világ megremeg, a teológusok és a próféciák értelmezői pedig elégetik könyveiket, és lelkileg felkészülnek e kinyilatkoztatás tanulmányozására. A címekkel rendelkező emberek, a tudósok, a jogarral és koronával rendelkező emberek megállnak, hogy meghallgassák tanításomat, és sokan azt fogják mondani: „Krisztus, a Megváltó visszatért!” (84, 60)

18. Bizony, mondom nektek, szavam át fogja alakítani jelenlegi világotok és egész életetek jellegét.

19. A mai emberek számára a világ és annak örömei jelentik életük értelmét. De hamarosan a lelket magasabbra fogják értékelni, mint a testet, a testet pedig magasabbra, mint a ruhát, és ahelyett, hogy a világi dicsőségek után futnának, a lélek halhatatlanságát fogják keresni.

20. Kezdetben fanatizmus lesz a szellemi dolgok iránt, az azok iránti törekvés a végletekig fokozódik; de utána a szívek megnyugszanak, és a szellemiség igazsággal és tisztasággal virágzik majd. (82, 30-31)

21. Tanításom nagy felfordulást fog okozni a világon, nagy változások lesznek a szokásokban és az eszmékben, és még a természetben is változások fognak bekövetkezni. Mindez az emberiség számára egy új korszak kezdetét jelzi majd, és azok a lelkek, akiket hamarosan a Földre küldök, mind ezekről a próféciákról fognak beszélni. Ők fogják magyarázni az én szavam, és leírni a cselekedeteket, hogy közreműködjenek e világ helyreállításában és felfelé irányuló fejlődésében. (152, 71)

22. „Új ének" fog felcsendülni mindazok lelkéből, akik nem láthattak Engem, és akik végül mégis megláttak, mert hiányosságaik ellenére kerestek Engem; és ti is tudjátok, hogy aki Engem keres, az mindig megtalál.

23. Ami azokat illeti, akik tagadtak engem, akik elkerültek engem, akik elhallgatták a nevemet, akik nem akarnak tudomást venni a jelenlétemről, azoknak az útjukon olyan próbák jutnak osztályrészül, amelyek megnyitják a szemüket, és őket is meglátják az igazságot. (292, 35-36)

24. Mint egy mindent magával ragadó zuhatag, olyan lesz az ár, amelyet a spiritiszta tömegek alkotnak majd – egy ár, amelyet senki sem fog tudni megállítani, mert ereje legyőzhetetlen lesz. És aki akadályként állna az útjukba, azt elragadja az áramlat.

25. Ki lenne a földön olyan hatalommal, hogy megakadályozza a lelkek fejlődését vagy Isten döntéseinek végrehajtását? Senki. Az egyetlen lény, aki abszolút hatalommal és igazságossággal rendelkezik, a ti Atyátok, és Ő úgy rendelte, hogy minden lélek a tökéletesség felé haladjon.

26. Ha az emberek rövid időre megsértik is isteni törvényeimet, gondoskodom arról, hogy hangom, mint egy hangos harang zengése, még a szellemi életben halottak számára is hallható legyen. (256, 40-42)

27. Amikor az emberiség megismeri tanításomat és megérti annak jelentését, akkor bizalmát helyezi majd abba, és megerősödik benne a hit, hogy ez a biztos út, az útmutató minden olyan ember számára, aki igazságosságban, szeretetben és tiszteletben kíván élni embertársai iránt.

28. Ha ez a tanítás gyökeret ver az emberek szívében, megvilágítja a családi életet, azáltal, hogy a szülőket az erényben, a házasságokat a hűségben, a gyermekeket az engedelmességben erősíti meg, a tanárokat pedig bölcsességgel tölti el. A kormányzókat nagylelkűvé teszi, a bírákat pedig igazságos ítélkezésre ösztönzi. A tudósok

megvilágosodottnak érzik majd magukat, és ez a fény nagy titkokat fog nekik felfedni az emberiség javára és szellemi fejlődése érdekében. Így kezdődik el a béke és a haladás új korszaka. (349, 35)

A Krisztus visszatérésének felismerése az egész világon

29. Amikor az ember a mélység legmélyebb mélységébe süllyed, és a küzdelemtől és a szenvedéstől kimerülve már nincs ereje megmenteni önmagát, csodálkozva fogja tapasztalni, hogy saját gyengeségének, kétségbeesésének és csalódásának mélységéből egy ismeretlen erő fakad, amely a szellemtől származik. Amikor az ember tudatára ébred, hogy eljött a megszabadulásának órája, kiterjeszti szárnyait, és felemelkedik a hiúság, az önzés és a hazugság világának romjai fölé, és így szól: „Ott van Jézus, a megvetett. Él. Hiába próbáltuk minden lépésénél és nap mint nap megölni. Él, és eljön, hogy megmentsen minket, és teljes szeretetét ajándékozza nekünk.” (154, 54)

30. Bizony, mondom nektek, ha egykor még a királyok is csodálkoztak azon a szegénységen, amelyben születtem, akkor ebben az időben is meglepődnek majd, amikor megismerik azt a szerény módot, amelyet választottam, hogy elhozzam nektek az igémet. (307, 52)

31. Jelenleg az emberiség a felkészülési szakaszban van. Az én igazságosságom munkálkodik benne, anélkül, hogy az emberek már észrevennék. Mert büszkeségükben, gőgös materializmusukban életük minden olyan eseményét, amely számukra elkerülhetetlen, a véletlennek tulajdonítják.

32. De hamarosan hívásom eljut a szívekhez, és akkor bűnbánóan közelednek hozzám, és arra kérnek, hogy bocsássam meg gőgjüket és hibáikat.

33. Ez lesz az ember lelkének a kereszt órája, amikor nagy csalódásai után rövid időre teljes ürességet él át, amikor felismeri önzőségének téves voltát, hatalmának mulandóságát, ideológiáinak téves voltát.

34. De ez a zavarodottság nem fog sokáig tartani, mert akkor megjelennek a küldötteim, és terjesztik az új üzenetemet.

35. Akárcsak a múltban, amikor tanításom hírnökei keletről indultak el, és az én igém ismeretét nyugatra, vitték, úgy fogja a világ ebben az időben is látni hírnökeimet, amint a népeknek és a házaknak elhozzák e üzenet fényét.

36. Furcsának fog tűnni az embereknek, hogy most a fény nyugatról kelet felé halad? Ezért nem fogják elismerni az üzenetet, amelyet a hírnökeim az én nevemben hoznak nekik? (334, 42-45)

37. Vannak egész népek, akik nem ismernek el engem, vannak népek, akik makacsul eltávolodnak

törvényeimtől, akik nem akarnak megismerni tanításomat, akik ellenzik azt, mert elavultnak tartják.
38. Azok, akik nem értettek meg engem, ragaszkodnak a földi szabadságokhoz. Vannak olyanok is, akik gyakran saját hasznukra cselekszenek jót, és nem nagylelkűségből.
39. De minden népnek és minden fajnak szánom igazságosságomat és próbáimat, és ezek nap mint nap bekövetkeznek, hogy végül termékennyé tegyék a szívüket és a lelküket, mintha megművelhető mezők lennének, és hogy a megművelésük után elvessem beléjük a magot, a szeretetem, az igazságosságom és a fényem örök magját.
40. Azok a népek szeretettel fognak beszélni rólam, azok a fajok akkor reményüket belém fogják vetni, és az egész emberiség minden népének lelkében dicsőítő énekek fognak felcsendülni, dicsőítés és szeretet kórusai az emberek egyetlen Urához. (328, 12)

57. fejezet – Megújulás és változás minden területen

Új és mélyebb felismerések

1. Közeledik az az idő, amikor a szellemi kinyilatkoztatások feltárják az emberek előtt a fényes utat, hogy megismerjék a teremtés mélyén rejtőző titkokat.
2. Szellemem fénye felfedi nektek azt a módszert, amellyel elsajátíthatjátok az igazi tudományt, amely lehetővé teszi az ember számára, hogy a körülötte lévő teremtmények és a teremtés természeti erői elismerjék őt, és engedelmeskedjenek neki, amivel teljesül az én akaratom, hogy az ember uralkodjon a földön. De ez csak akkor fog bekövetkezni, ha az embernek a Szellem által megvilágosított lelke hatalmát és fényét ráerőltette a test gyengeségeire. (22, 19)
3. Már közel van az a nap, amikor az emberek megértik a lélek jelentőségét, mert sokan, akik hívőnek tartják magukat, nem hisznek, mások pedig, akik azt hiszik, hogy látnak, nem látnak. De ha egyszer megértik az igazságot, fel fogják ismerni, hogy gyermeteg, igazságtalan és ésszerűtlen lenne egy másik élethez tartozó, lényt továbbra is a világ gyümölcseivel táplálni.
4. Akkor a vallásokban fogják keresni a fényt, és lelki szorongásukban és az igazság megtalálására irányuló gyötrő vágyukban eltávolítják a tanok hamis elemeit, és kiirtanak mindent, ami felszínes és külsőséges, amit a különböző kultuszokban találnak, amíg felfedezik az isteni lényeget. (103, 42)
5. Az emberiség bizonyosan megunja majd, hogy továbbra is gyűlöletet, erőszakot és önzést vessen. Minden gyűlölet magja,

amelyet elvet, oly módon szaporodik majd, hogy erejük nem lesz elég a termés betakarításához.

6. Ez a váratlan és emberi erejüket meghaladó eredmény megállítja őket lélegzetelállító és őrült rohanásukban. Ezután csodát fogok véghezvinni minden szívben, azáltal, hogy ott virágoztatom fel a felebarát szeretetét, ahol eddig csak önzés volt.

7. Az emberek ismét elismerik majd bennem a teljességet, a mindentudást és a legfőbb igazságosságot. Emlékezni fognak arra, hogy Jézus azt mondta: „Egyetlen levél sem mozdul a fáról az Atya akarata nélkül." Mert ma a világ véleménye szerint a fa levelei, az élőlények és a csillagok véletlenszerűen mozognak. (71, 30)

8. Amikor hangom szellemi módon hallhatóvá válik az emberiségben, az emberek érezni fognak valami rezgést, ami mindig is bennük volt, bár nem tudott szabadon megnyilvánulni. Ez a szellem lesz, amely – Urának hangja által bátorítva – felemelkedik és válaszol a hívásomra.

9. Akkor új korszak kezdődik a Földön, mert már nem alulról fogjátok szemlélni az életet, hanem lelki felemelkedésetek magasságából fogjátok nézni, felismerni és élvezni. (321, 38-39)

10. Csak akkor, amikor már nem az értelem készteti a szellemet a megfigyelésre és a tudomány elmélyítésére, hanem a szellem emeli fel és irányítja az értelmet, fogja az ember felfedezni azt, ami jelenleg felfedezhetetlennek tűnik számára, és ami mégis arra rendeltetett, hogy kinyilatkoztassák neki, amint szellemiségre emelte intelligenciáját. (295, 37)

11. Mondtam nektek, hogy eljön az az idő, amikor a fény mindenütt, minden országban, minden kontinensen megjelenik. Ez a fény az ember szellemi képzésének megfelelően fog ragyogni. De általa egy új és pontosabb elképzelés alakul ki a teremtésről, egy új fogalom a szellemiségről. Így kezdődik el a szellemi-lelki fejlődés egy új szakasza. (200, 41)

12. Amikor az emberek eljutnak oda, hogy a szeretetben egyetemesen gondolkodjanak, mindenki arra fog törekedni, hogy tökéletesítse magát, jobban igazságot tegyen másoknak és szolgáljon. Minden büntetéstől való félelem feleslegessé válik, az ember nem félelemből, hanem meggyőződésből fogja betartani a törvényeket. Csak akkor fog az emberiség lelkileg és intellektuálisan fejlődni. (291, 25)

13. Amikor ez az én magom kihajt az emberiséget alkotó népek szívében, az emberek életében teljes átalakulás fog bekövetkezni. Milyen nagy lesz a különbség, amelyet mind emberi életükben, mind szellemi istenimádatukban mutatnak, ha összehasonlítjuk a korábbi idők embereinek életmódját, hitét, imádatát,

„harcát” és gondolkodásmódját azokéval, akik a szellemiséget élik.
14. A fanatizmus, a bálványimádás, a materializmus és az abszurd hitdogmák korából nem marad meg semmi. Minden tévedés, amelyet őseitek és ti magatok hagytok örökül a jövő nemzedékeire, eltűnik. Minden, ami nem hordozza magában a jó és az igaz lényegét, nem marad fenn. De minden jót, amit örököltetek, megőrzik.
15. Ez a tanítás, amely szellemesebb formában jelenik meg, mint a múltban, küzdenie kell az emberek, a népek, az egyházak és a szekták között, hogy érvényesüljön és megvetesse a lábát. De amint a rövid zavarodottság ideje elmúlik, béke fog bekövetkezni az emberek között, és örvendezni fognak, amikor megértik az én szavaimban azt a jelentést, amelyet azok mindig is magukban hordoztak.
16. Az én istenségemről, a szellemi életről és létezésetek céljáról alkotott elképzelések a helyes irányba terelődnek majd, mert minden ember jó értelmezője lesz mindannak, amit Mesteretek, az ő hírnökei és prófétái példázatokban és szimbólumokban mondtak nektek.
17. Az emberek csak részben értették azt a kifejezésmódot. Ez volt az a tanítás, amelyet a növekvő szellemi és értelmi befogadóképességüknek megfelelően szántak számukra. De mivel mindent azonnal tudni akartak, egyre több ellentmondásba és téves elképzelésbe keveredtek, mert anyagi magyarázatot adtak arra, amit csak szellemi módon lehetett értelmezni. (329, 22-26)

Felvilágosítás Isten által küldött emberek által

18. Megígértem nektek, hogy nagy fényű szellemeket küldök, akik köztetek fognak élni. Ezek csak arra a pillanatra várnak, hogy a Földhöz közeledjenek, megtestesüljenek és egy nagy helyreállítási küldetést teljesítsenek.
19. Amikor ezek a szellemi lények majd ezen a világon élnek – mit kell majd tanítanotok nekik? Bizony, mondom nektek: semmit! Mert ők tanítani jönnek, nem tanulni.
20. Meg fogtok lepődni, amikor halljátok, hogy már gyermekkortól kezdve mély dolgokról beszélnek, tudósokkal és teológusokkal vitatkoznak, miközben tapasztalataikkal meghökkentik a felnőtteket, és a gyermekeknek és a fiataloknak a helyes utat ajánlják.
21. Boldog az az otthon, amely kebelében befogadja ezek közül a szellemi lények közül egyet. Milyen nehéz lesz az a vezeklési teher, amelyet azok vonnak magukra, akik megpróbálják megakadályozni hírnökeim küldetésének teljesítését! (238, 30-31)
22. Még egyszer mondom nektek, hogy a világon nem fog hiányozni az olyan emberekből, akik nagy fényességgel vannak felruházva, akik megvilágítják utatokat és szeretettel vetik be életeteket.

23. Az emberiségnek mindig is voltak ilyen emberei a Földön, de eljönnek az idők, amikor nagy seregek magas rangú fénylények jönnek a világra, akik eltávolítják azt a hamis világot, amelyet ti teremtettetek, hogy felépítsenek egy újat, amelyben béke uralkodik és az igazság kormányoz.

24. Sokat kell majd szenvedniük az emberek gonoszsága miatt. De ez nem új dolog, hiszen Isten egyetlen hírnöke sem kerülte el az üldözést, a gúnyt és az ellenségeskedést. El kell jönniük a világra, és ott kell élniük, mert jelenlétükre szükség van a Földön.

25. Eljönnek, és szeretettel szólnak az emberek szívéhez. Szavuk, amelyet az Atya igazsága áthat, megérinti mindazok gőgjét és büszkeségét, akik lelkük alázatosságának ruháját a hiúság, a gőg, a hamis hatalom és a hamis dicsőség pompás palástjával cserélték fel.

26. Ők lesznek az elsők, akik felállnak, és haragjuktól remegő ujjal rámutatnak a hírnökeimre. De ez arra fog szolgálni, hogy szolgáim minden próbatételben, amelynek ki vannak téve, nagy tanúbizonyságot tehessenek az igazságról, amelyet a világra hoztak.

27. Jelenleg nem tudjátok, az emberi élet mely útjain fognak megjelenni. De mondom nektek, hogy egyesek a nagy vallási közösségek kebelében fognak megjelenni. Ők az emberek egyesüléséért és szellemi harmóniájáért fognak küzdeni.

28. Mások a tudósok közül emelkednek ki, és inspirációik gyümölcsével megmutatják, hogy a tudomány valódi végcélja az ember lelki tökéletesítése — és nem elszegényítése és megsemmisítése.

29. Így minden életterületen megjelennek majd szolgáim, akik szívükben hordozzák törvényemet, és szavakkal és tettekkel megerősítik mindazt, amit ebben az időben mondtam nektek. (255, 43-47)

Az ember átalakulása

30. Prófétai módon bejelentem nektek egy új világot és egy szellemiségre ébredt emberiséget, de amikor ez a szó ismertté válik, ismét nem fognak hinni benne.

31. Nemzedékről nemzedékre fog elmúlni, az emberek gőgje viharokat és árvizeket, járványokat és csapásokat fog szabadjára engedni, és az emberiség jajkiáltása megrázza az űrt.

32. Mindezek után azonban az új földlakók önreflexió és szellemi fejlődés útjára lépnek, kihasználva azt a mérhetetlen tapasztalati kincset, amelyet az előző generációk hagytak rájuk, és az isteni mag csírázni kezd.

33. Minden lélekben létezik az isteni mag, mivel az Tőlem származik, és ahogyan gyermekeitek öröklik szüleik vonásait vagy jellemét, úgy a lelkek is végül kinyilatkoztatják majd azt, amit

Mennyei Atyjuktól örököltek: a szeretetet. (320, 9-11)

34. Az új özönvíz után a szivárvány ragyogni fog, mint a béke és az új szövetség szimbóluma, amelyet az emberiség szellemileg köt majd Urával.

35. Fel kell készülnetek egy nehéz küzdelemre, mert mindannyian harcolnotok kell a gonosz sárkány ellen, akinek fegyverei a dicsőségvágy, a gyűlölet, a földi hatalom, a féktelenség, a hiúság, az önzés, a hazugság, a bálványimádás és a fanatizmus – mind a gonosz erői, amelyek az emberi szívből születtek, és amelyek ellen nagy bátorsággal és hittel kell harcolnotok, amíg le nem győzitek őket.

36. Amikor a szenvedélyeitek sárkányát a fény fegyvereitekkel megöltétek, az emberek szeme előtt egy új világ jelenik meg – egy új világ, bár ugyanaz marad; de szebbnek fog tűnni. Mert akkor az emberek a jólétükre és a fejlődésükre fogják használni, minden cselekedetükbe a szellemiség eszményét belevésve.

37. A szívek nemesedni fognak, az emberek elméje megvilágosodik, a szellem tanúskodni tud majd létezéséről. Minden jó virágozni fog, minden felemelő dolog az emberi cselekedetek magjaként szolgál majd. (352, 61-64)

38. Az ember a mélységbe süllyedt, és a lelkiismerete egészen odáig kísérte, várva a megfelelő pillanatot, hogy meghallgassák. Hamarosan ez a hang olyan hatalmas erővel fog hallatszani a világban, amilyet most még el sem tudtok képzelni.

39. De ez arra készteti majd az emberiséget, hogy felemelkedjen a gőg, a materializmus és a bűn mélységéből, hogy megtisztuljon a bűnbánatának könnyfolyamaiban, és elinduljon a szellemiség útján felfelé fejlődni.

40. Minden gyermekem mellett állok, mert Én vagyok a feltámadás és az élet, amely a „halottakat" emeli ki sírjukból.

41. Abban az életben, amelyet ma az emberiségnek kínálok, az emberek az én akaratomat fogják cselekedni, és szeretetből lemondanak a szabad akaratról, meggyőződve arról, hogy aki az Atya akaratát cselekszi, az sem szolgája, sem rabszolgája, hanem Isten igazi gyermeke. Akkor megismeritek az igazi boldogságot és a tökéletes békét, amelyek a szeretet és a bölcsesség gyümölcsei. (79, 32)

42. Mondom nektek, ebben a „Harmadik Időben" – még ha nektek lehetetlennek is tűnik – az emberiség megújulása és megmentése nem lesz nehéz, mivel a megváltás műve isteni mű.

43. Az én szeretetem lesz az, ami visszavezeti az embereket a fény és az igazság útjára. Szeretetem, amely titokban behatol minden szívbe, minden lelket megsimogat, minden lelkiismereten keresztül megnyilvánul, a kemény sziklákat érzékeny szívekké fogja alakítani, a materialista embereket szellemi

lényekké, a megrögzött bűnösöket pedig a jóság, a béke és a jó szándék embereivé fogja tenni.

44. Így szólok hozzátok, mert senki sem ismeri jobban a lelketek fejlődését, mint én, és tudom, hogy a mai ember, nagy materializmusa, a világ iránti szeretete és a legnagyobb bűnig fejlett szenvedélyei ellenére csak látszólag él a „testnek" és az anyagi életnek alávetve. Tudom: amint lelkében megérzi szerető érintésemet, gyorsan hozzám fog jönni, hogy megszabaduljon terheitől, és kövessen engem az igazság útján, amelyet tudat alatt annyira vágyik bejárni. (305, 34-36)

45. Legyetek éberek, és tanúi lesztek azoknak a megtérésének, akik tagadtak engem, ahogyan azok visszatérését is meg fogjátok élni, akik eltávolodtak az igaz úttól.

46. A tudósok, akik életüket a pusztító elemek és erők kutatásának szentelték, amikor érzik, hogy közeledik az ítéletük, visszatérnek az igazság útjára, hogy utolsó napjaikat a világ erkölcsi és anyagi újjáépítésének szenteljék.

47. Mások, akik gőgjükben megpróbálták elfoglalni a helyemet a lelkekben, le fognak szállni trónjaikról, hogy alázatban utánozzanak engem. És azok az emberek is, akik egykor felkeltették a népeket és háborúkat robbantottak ki, fel fogják ismerni bűneiket, és félelemmel fogják törekedni az emberek békéjére. (108, 39)

48. Ha az én fényem behatolt minden szívbe, és az emberek, akik a népeket vezetik, akik tanítják őket, és mindazok, akiknek a legfontosabb feladatokat kell teljesíteniük , hagyják, hogy az a magasabb fény, amely a lelkiismeret, vezesse és ihlesse őket, akkor bízhattok egymásban, akkor bízhattok testvéreitekben, mert az én fényem mindenkiben ott lesz, és az én fényemben az én jelenlétem és az én szeretetteljes igazságosságom fog uralkodni. (358, 29)

49. Az emberiség újra meghallja majd tanításomat, de nem azért, mert törvényem visszatért az emberekhez, hiszen az mindig is lelkükbe volt írva. Az emberek lesznek azok, akik visszatérnek a törvény útjára.

50. Ez a világ az én példabeszédemben szereplő tévelygő fiú képmása lesz. Akárcsak ő, ez a világ is megtalálja majd az Atyát, aki a helyén várja őket, hogy szeretettel ölelje meg őket, és az asztalához ültesse őket.

51. Még nem jött el az óra, amikor ez az emberiség visszatér hozzám, még maradt neki egy része az örökségéből, amelyet ünnepségeken és szórakozásokon fog elpazarolni, amíg meztelen, éhes és beteg nem lesz, hogy aztán felemelje tekintetét az Atyára.

52. Szükséges még néhány „pillanatot" adni azoknak az embereknek, akik a világ javai után hajszolnak, hogy csalódásuk akkor

teljes legyen; hogy végül meggyőződjenek arról, hogy az arany, a hatalom, a címek és a test örömei soha nem fogják megadni nekik lelkük békéjét és jólétét.

53. Közeledik az egész emberiség számára a lelkiismeret fényében való önvizsgálat órája. Akkor a tudósok, teológusok, kutatók, hatalmasságok, gazdagok és bírák megkérdezik maguktól, mi volt az a szellemi, erkölcsi vagy anyagi gyümölcs, amelyet betakarítottak, és amelyet az embereknek adhatnak enni.

54. Ezen időpont után sokan visszatérnek Hozzám, mert felismerik, hogy a földi életben élvezett tekintélyük ellenére hiányzott valami, ami kitöltötte volna a lelkükbe beköltözött ürességet, amely csak a szellemi élet gyümölcseiből táplálkozhat. (173, 19-20, 57-58)

55. A mai, szellemiség és szeretet nélküli emberekből fogom előhozni azokat a nemzedékeket, amelyeket szavam már oly sokszor megjövendölt. De előbb meg fogom formálni azokat a népeket, amelyek ma félreértik egymást, háborúznak egymással és pusztítják egymást.

56. Amikor aztán ítéletem végrehajtása mindnyájukra lesújt, és a gyom a gyökereivel együtt ki lesz tépve, egy új emberiség kezd majd kialakulni, amelynek „vérében" már nem hordozza a viszály, a gyűlölet vagy az irigység magvát, mert szüleik „vére" a fájdalom és a bűnbánat olvasztótégelyében megtisztult.

57. Fogom őket fogadni, és azt mondom nekik: „Kérjetek, kérjetek, és megadatik nektek", ahogyan azt a „Második Időben" mondtam nektek. De ma hozzáadom: tudjatok kérni. (333, 54)

Változások és felfordulások az élet minden területén

58. Az anyagi világ, a bolygó nem áll a felbomlás küszöbén, de ennek a tévedésekkel és bűnökkel, sötétséggel és rossz tudománnyal teli világnak a végét tanításom fénye idézi elő, és romjain felépítem a haladás és a béke új világát. (135, 5)

59. Nagy lesz az átalakulás, amelyet az emberiség rövid időn belül átél. A társadalmi szervezetek, elvek, hitvallások, tanok, szokások, törvények és az emberi élet minden rendje alapjaiban fog megrendülni. (73, 3)

60. Az emberek, a nemzetek, a fajok és a népek mind követniük kell az isteni hívást, amikor az ember szelleme, megunva földi fogságát, felemelkedik, eltöri a materializmus láncait, és kiáltja a szellemi felszabadulás örömkiáltását. (297, 66)

61. Eljön az idő, amikor megjelennek azok az emberek, akik igazán szeretik a törvényemet, akik képesek egyesíteni a szellemi törvényt a világ törvényével, vagyis az örök hatalmat az ideiglenes hatalommal.

62. Ez nem azért fog megtörténni, hogy a lelkeket a múltban történthez hasonlóan rabszolgává tegyék, hanem azért, hogy megmutassák nekik az utat a fény felé, amely a szellem igazi szabadsága.

63. Akkor az erkölcs visszatér a családok kebelére, lesznek valódi oktatási helyek, és szellemiség lesz szokásaitokban és hagyományaitokban. Eljön az az idő, amikor a lelkiismeret hangot ad magának, és amikor gyermekeim szellemről szellemre kommunikálnak az én Istenségemmel, amikor a fajok összeolvadnak egymással.

64. Mindez meghatározó lesz sok különbség és viszály eltűnésében; mert – bár a világotok olyan kicsi – eddig nem értettétek meg, hogyan kell egyetlen családként együtt élni, nem voltatok képesek egységes formában imádni Engem.

65. A régi Bábel a népek és fajok közötti elszakadásra ítélt titeket, de az én szellemi templomom felépítése az emberek szívében megszabadít titeket ettől a büntetéstől, és arra késztet titeket, hogy valóban szeressétek egymást. (87, 10)

66. Eljön az az idő, amikor az ember vágya, hogy lelkét magasabb szintre fejlessze, olyan lángoló lesz, hogy minden rendelkezésére álló eszközt felhasznál majd annak érdekében, hogy ezt a könnyek völgyét olyan világgá alakítsa, ahol a harmónia uralkodik, hogy „lehetetlen” dolgokat hajtson végre, hogy az önfeláldozásig és emberfeletti erőfeszítésekig elmenjen a háborúk megakadályozása érdekében.

67. Ők lesznek azok, akik felemelik ezt a világot, akik eltávolítják az emberi életből a szenvedés serlegét, akik újjáépítenek mindent, amit az elmúlt generációk vak hatalomvágyukban, anyagiasságukban és meggondolatlanságukban tönkretettek.

68. Ők lesznek azok, akik őrzik az irántam való igazi imádatot – azt a tiszteletet, amelyben nincs fanatizmus, sem külsőséges és haszontalan kultikus cselekedetek. Megpróbálják megértetni az emberiséggel, hogy az emberi törvények és a szellemi törvények közötti harmónia, valamint azok betartása a legjobb istentisztelet, amelyet az emberek Istennek nyújthatnak. (297, 68-69)

69. A rítusok, az oltárok és a templomharangok ideje most véget ér az emberek között. A bálványimádás és a vallási fanatizmus utolsó életjeleit fogja adni. Eljön az a harc és káosz ideje, amelyet folyamatosan bejelentettem nektek.

70. Amikor aztán a vihar után a béke visszatér minden lélekbe, az emberek többé nem építenek királyi palotákat a dicsőségemre, a harangok hangja sem hívja össze többé az emberek tömegeit, és azok az emberek, akik nagynak érzik magukat, nem gyakorolnak többé

hatalmat a tömegek felett. Eljön az alázat, a testvériség és a szellemiség ideje, amely az emberiség számára a szellemi adományok egyenlőségét hozza magával. (302, 37)

71. A mai időkben jelen van a kaszás, akinek feladata, hogy minden olyan fát kivágjon, amely nem terem jó gyümölcsöt. Ebben a nagy küzdelemben csak az igazságosság és az igazság fog győzedelmeskedni.

72. Sok egyház eltűnik, néhány megmarad. Az egyikben ragyogni fog az igazság, a másikban csak csalást kínálnak majd. De az igazságosság sarlója továbbra is vágni fog, amíg a földön létező minden magot meg nem vizsgálnak. (200, 11)

73. Ez tanításaim folytatása, de nem a végidő, ahogyan az ember ezt értelmezi. A világ továbbra is kering majd az űrben, a lelkek továbbra is a Földre jönnek és inkarnálódnak, hogy beteljesítsék rendeltetésüket. Az emberek a jövőben is benépesítik majd ezt a bolygót, és csak az emberek közötti életmód fog megváltozni.

74. Az emberi életben bekövetkező változások nagyok lesznek, olyan hatalmasak, hogy számotokra úgy tűnik majd, mintha egy világ véget érne, és egy másik újjá születne. (117, 14)

75. Mindannyian abba az irányba haladtok, az öröm és a béke életébe, nem pedig a mélységbe és a „halálba", ahogyan azt a szívetek sejteni véli.

76. Igaz, még sok keserűséget kell átélnetek, mielőtt eljön a szellemi felemelkedésetek ideje. De sem a halál, sem a háború, sem a járvány, sem az éhség nem fogja megakadályozni az élet menetét és ennek az emberiségnek a lelki fejlődését. Erősebb vagyok a halálnál, és ezért visszaadlak titeket az életnek, ha elpusztulnátok, és visszatérhettek a Földre, amikor csak szükséges.

77. Még sok mindent kell kinyilatkoztatnom nektek, szeretett emberiség, az Isteni Bölcsesség könyvem még sok meglepetést tartogat számotokra. (326, 54)

58. fejezet – Krisztus békés birodalma és a teremtés beteljesülése

A meghatározó erő Krisztus békés birodalmában

1. Ahogyan bejelentettem nektek azokat a nagy szenvedéssel teli időket, úgy mondom nektek azt is, hogy ha a zűrzavar véget ér, harmónia fog bekövetkezni az emberek között.

2. A gőgösöket, az önelégülteket, azokat, akikben nincs szeretet és igazságosság, egy ideig a túlvilágon fogják visszatartani, hogy a jóság, a béke és az igazságosság teret nyerjen a földön, és közepette növekedjen a szellemiség és a jó tudomány. (50, 39-40)

3. Az emberek életében a gonosz mindig elnyomta a jót. De még egyszer mondom nektek, hogy a gonosz nem fog győzedelmeskedni, hanem az én szeretet és igazságosság törvényem fog uralkodni az emberiségen. (113, 32)

4. Azok a lelkek, akik az akkori emberiségbe inkarnálódnak, többségükben annyira elkötelezettek lesznek a jó iránt, hogy ha megjelennek a gonoszhoz hajló emberek, azok – bármilyen hatalmasak is legyenek – meg kell hajoljanak az igazság fénye előtt, amelyet azok mutatnak nekik – teljes ellentétben azzal, ami jelenleg történik. Mivel ugyanis a romlottak vannak többségben, a gonoszból olyan hatalmat teremtettek, amely elfojtja, megfertőzi és fogságban tartja a jókat. (292, 55)

5. Abban az időben, ó tanítványok, az Új Jeruzsálem az emberek szívében lesz. Magas fokú szellemiséget fogtok elérni, és én nem csak nagy fejlettségű lelkeket küldök közétek inkarnálódni, hogy elhozzák nektek az üzeneteimet. Olyan lelkeket is küldök nektek, akiknek szükségük van az erényeitekre, és akik, ha köztetek élnek, megtisztulnak bűneiktől.

6. Azokban az időkben a maiakkal ellentétes dolog fog történni, amikor tiszta lelkeket küldök nektek, és ti szennyezett állapotban adjátok vissza őket nekem. (318, 46)

Az új ember

7. Minden prófécia beteljesül, és az emberiség a legrejtettebb és legismeretlenebb zugaiból előbújni lát majd egy népet, amely alázatos, anyagi javakban szegény, de szellemben erős, buzgó a törvényem iránt és irgalmas embertársaihoz. Szentélye belső lesz, láthatatlan és érinthetetlen, ezért lehetetlen elpusztítani. Ott kiolthatatlan fény fog ragyogni, amely megvilágítja az útját. Életútja és megpróbáltatásai fájdalmasak és nehézkesek lesznek, de soha nem fog meggyengülni miattuk, sem elégedetlenségből vagy bánatból panaszkodni, és nem is fog hátat fordítani nekem, mert az apostol erejével rendelkezik. Az emberek a szennyből, a sárból és a bűnből felemelkednek a törvényhez és az erényhez, és a szeretet és a kegyelem útjain járnak. Mindenütt érezhető lesz a Szellemem, minden szem látni fog engem, minden fül hallani fog engem, és minden értelem meg fogja érteni a kinyilatkoztatásaimat és ihletéseimet.

8. Azok az emberek, akiket ügyetlennek és műveletlennek tartottak, hirtelen megvilágosodnak, és prófétáimmá válnak. Ajkaikról olyan szavak fognak hangzani, amelyek kristálytiszta vízhez hasonlóan hatnak a megfáradt szívekre.

9. Ezt a vizet a próféták a bölcsesség és az igazság forrásából merítik, amely én vagyok; benne az

emberek egészséget, tisztaságot és örök életet találnak. (68, 38-39)

10. Birodalmam azoknak a jó szándékú gyermekeknek van fenntartva, akik szeretetből apjuk és embertársaik iránt felveszik keresztjüket. Ez a királyság, amelyről nektek beszélek, nem egy meghatározott helyen található, létezhet mind a földön, amelyet laktok, mind pedig minden szellemi otthonban; mert az én királyságom békéből, fényből, kegyelemből, erőből, harmóniából áll, és mindezt elnyerhetitek – ha korlátozott formában is – már ebben az életben. A szellemi teljességet csak azon a világon túl fogjátok elérni, amelyet jelenleg laktok. (108, 32)

11. Bizony, mondom nektek, bár az emberek ma inkább testek, mint lelkek, holnap inkább lelkek lesznek, mint testek.

12. Az emberek megpróbálták teljesen anyaggá tenni a lelküket, de ezt a teljes anyaggá válást nem fogják elérni. Mert a lélek olyan, mint egy gyémánt, és a gyémánt soha nem szűnik meg gyémánt lenni, még akkor sem, ha a sárba esett. (230, 54)

13. Az emberek tudományukat, erejüket, tehetségüket és szívüket az én isteni ügyem szolgálatának szentelik, anélkül, hogy elhanyagolnák kötelességeiket, feladataikat a világon. Az egészséges örömök felé fordulnak, amelyek gyógyító hatással vannak lelkükre és testükre. Megújulásukért és szabadságukért küzdenek, nem hagyják magukat megfertőzni, nem vesznek el semmit, amire nincs szükségük. Akkor a romlottság, a szégyentelenség eltűnik a földről, akkor a lélek elérte a testburkolat feletti abszolút uralmat, és bár még mindig testben lakozik, a szeretet, a testvériség és a béke szellemi életét fogja élni.

14. Ez lesz az az idő, amikor a háborúk eltűnnek, amikor kölcsönös tisztelet és segítőkészség uralkodik, amikor felismeritek, hogy többé nem rendelkezhettek sem a felebarátotok, sem a saját életetek felett. Akkor tudni fogjátok, hogy nem ti vagytok az életetek, gyermekeitek és házastársaitok életének, sem e földnek a tulajdonosai, hanem hogy Én vagyok az egész teremtés tulajdonosa. De mivel ti az én nagyon szeretett gyermekeim vagytok, ti is birtokosai vagytok mindannak, ami az enyém.

15. De bár én vagyok minden teremtett dolog ura és tulajdonosa, nem vagyok képes megölni teremtményeimet, senkit sem bántani vagy fájdalmat okozni neki. Miért ragadták el akkor azok, akik nem az élet tulajdonosai, azt, ami nem az övék, hogy rendelkezzenek vele?

16. Amikor az emberek megértik ezt a tanítást, lelki fejlődésükben egy lépéssel előrébb kerülnek, és ez a világ a fejlett lelkek otthona lesz.

17. Nem tudjátok, hogy ezután az idő után újra lakni fogtok-e ezen a bolygón. Én fogom kijelölni azokat, akik átélhetik azokat a kegyelmi

időket, akik láthatják ezt a földi tájat, amely egy másik korszakban a könnyek, a pusztítás és a halál völgye volt.

18. Azok a tengerek, hegyek és mezők, amelyek oly sok fájdalom tanúi voltak, akkor a béke helyszínévé, a túlvilági világok tükörképévé válnak.

19. Bejelentettem nektek, hogy amikor a harcok véget érnek, az én országom már közel lesz hozzátok, és akkor lelketek erényekben fog virágozni. Tanításom minden lélekben jelen lesz, és férfiakon és nőken keresztül fogom magam kinyilatkoztatni. (231, 28-30)

20. Előkészítettem egy korszakot, amelyben az emberiség engedelmességben fog felemelkedni. Unokáitok meg fogják látni azt a dicsőséget, amelyet én e földre fogok árasztani.

21. Mert akaratomnak teljesülnie kell ezen a világon, amelyet földi paradicsomként adtam át nektek, és eljön az idő, amikor azok a lelkek érkeznek erre a bolygóra, akik magas fejlődési szintet értek el, akik küzdöttek. Isteni fényem ragyogni fog a Földön, és törvényem betartása fog uralkodni rajta. (363, 44)

A Föld mint az ígéret földje és a mennyország tükörképe

22. Ez a Föld, amelyet a bűn megszentségtelenített, a bűncselekmények bemocskoltak, a kapzsiság és a gyűlölet meggyaláztak, vissza kell nyernie tisztaságát. Az emberi élet, amely a jó és a gonosz közötti szüntelen küzdelem volt, Isten gyermekeinek otthonává válik, a béke, a testvériség, a megértés és a nemes törekvések otthonává. De ahhoz, hogy ezt az ideált elérjék, az embereknek át kell esniük azokon a próbákon, amelyek felrázzák őket szellemi letargiájukból. (169, 14)

23. Nem a bűnökre, a gyűlöletre és a rossz szokásokra fogom felépíteni az új világot, hanem a megújulás, a tapasztalat és a bűnbánat szilárd alapjaira fogok építeni, mindent átalakítok bennetek. Még a sötétségből is előtör a fény, és a halálból életet teremtek.

24. Még ha az emberek bemocskolták és megszentségtelenítették is a Földet – holnap jó cselekedeteikkel méltóvá teszik ezt a hazát, amelyet az Ígéret Földjeként fognak elismerni, ahová eljönnek, hogy nemes feladatokat teljesítsenek. Ki kételkedhetne akkor még a világ átalakulásában? (82, 44-45)

25. Jelenleg a Szentlélek templomát építem. De amikor ez felépül, nem lesznek többé gyülekezeti házak, templomok és zarándokhelyek, vagy elveszítik létjogosultságukat, együtt vallási szimbólumaikkal, rítusaikkal és hagyományaikkal. Akkor érezni fogjátok nagyságomat és jelenlétemet, az egyházat az univerzumban, az istentiszteletet pedig a felebarátotok iránti szeretetben fogjátok felismerni.

26. Anyatermészet méhéből új ismeretek fognak fakadni, amelyek tudományotokból a jólét útját fogják kialakítani, mert azt a lelkiismeret, amely Isten hangja, a helyes útra fogja terelni. 27. Az agy többé nem lesz a világ ura, hanem a Szellem munkatársa, aki vezetni és megvilágosítani fogja. (126, 35-36)

28. Amikor a világ eléri újbóli felszabadulását, és Illés fényének vezetésével belép ebbe az igazságos és jó életbe, itt a földön megkapjátok a szellemi élet tükröződését, amely ezen az életen túl vár rátok, hogy aztán örökké élvezhessétek Atyátok békéjét és fényét.

29. De ha azt kérdezitek magatoktól, hogyan fognak az összes nemzetek egyetlen néppé egyesülni, mint azok a törzsek, amelyek az izraeli népet alkották, azt mondom nektek: Ne aggódjatok, mert ha a népek egyszer mind a „sivatagba" kerülnek, a megpróbáltatások összekovácsolják őket, és amikor ez megtörténik, „új manna" hullik az égből minden rászoruló szívre. (160, 39)

30. Ahogyan az Ígéret Földje az izraeli nép között osztatott el, úgy az egész Föld az emberiség között osztat el. Ez akkor fog megtörténni, amikor eljön az ideje – a megtisztulás után. Mivel az én akaratom, hogy ez az elosztás megtörténjen, az igazságosság és az egyenlőség fog uralkodni benne, hogy minden ember együtt dolgozhasson egyetlen műben. (154, 49)

31. Képzeljétek el egy olyan emberiség fejlődését, amelynek erkölcse a szellemiségből fakad; képzeljétek el egy olyan emberiséget, amelynek nincsenek korlátai és országhatárai, és amely testvéri módon osztja meg mindazt, amit a Föld gyermekeinek ad.

32. Próbáljátok elképzelni, milyen lenne az emberi tudomány, ha ideálja a kölcsönös szeretet lenne, ha az ember az imádságon keresztül kapná meg a keresett tudást.

33. Gondoljatok bele, milyen örömömre szolgál majd, ha az emberek életükön keresztül a szeretet, a hit, az engedelmesség és az alázat istentiszteletét kapom tőlük, anélkül, hogy rítusokhoz és külsőséges kultikus formákhoz kellene folyamodniuk.

34. Ez lesz az igazi élet az emberek számára, mert benne békét lélegeznek be, szabadságot élveznek, és csak az igazságot tartalmazó dolgokból táplálkoznak. (315, 57-58)

35. Az emberek bűnei ki lesznek törölve, és minden újnak fog tűnni. A tisztasággal és szüzességgel teli fény megvilágítja majd minden teremtményt, új harmónia köszönti majd az emberiséget, és akkor az emberek lelkéből felcsendül majd a szeretet himnusza Uruk felé, akire Ő oly sokáig várt.

36. A Föld Anya, akit a legkorábbi idők óta gyermekei meggyaláztak, újra legszebb ünnepi ruháiba

öltözik, és az emberek többé nem fogják „könnyek völgyének” nevezni, sem vér és könnyek mezőjévé változtatni.

37. Ez a világ olyan lesz, mint egy kis szentély az univerzum közepén, ahonnan az emberek alázat és szeretet teli kapcsolatban emelik lelküket a Végtelenbe, Mennyei Atyjukhoz.

38. Gyermekeimnek a törvényem a lelkükbe, az igém pedig a szívükbe lesz vésve, és ha az emberiség a múltban örömét lelte a gonoszságban és gyönyörét a bűnben, akkor nem lesz más ideálja, mint a jóság, és nem ismer majd nagyobb örömöt, mint az, hogy az én utaimon jár.

39. De ne gondoljátok, hogy az ember ezért lemond tudományáról vagy civilizációjáról, és magányos völgyekbe és a hegyekbe vonul vissza, hogy primitív életet éljen. Nem, továbbra is élvezni fogja a tudomány fájának gyümölcseit, amelyet oly nagy érdeklődéssel ápolt , és amikor szellemi fejlettsége nagyobb lesz, tudománya is az lesz.

40. De az idők vége felé, amikor az ember végigjárta ezt az egész utat, és letépte a fáról az utolsó gyümölcsöt, felismeri majd műveinek szegénységét, amelyek korábban olyan nagynak tűntek számára, és megérti és megérzi a szellemi életet, és általa soha nem látott módon csodálni fogja a Teremtő művét. Inspiráció révén fogja megkapni a nagy kinyilatkoztatásokat, és élete visszatérés lesz az egyszerűséghez, a természetességhez, a szellemiséghez. Még eltelik egy kis idő, mire eljön ez a nap, de minden gyermekem meg fogja látni. (111, 12-14)

A teremtés beteljesülése

41. Előkészítem azt a völgyet, ahol minden gyermekemet összegyűjtöm a Nagy Egyetemes Ítéletre. Tökéletességgel fogok ítélni, szeretetem és irgalmam átöleli az emberiséget, és ezen a napon megváltást és gyógyulást fogtok találni minden gonoszságotoktól.

42. Ha ma vezekeltek vétkeitekért, hagyjátok, hogy lelketek megtisztuljon. Így készen álltok majd arra, hogy tőlem megkapjátok azt az örökséget, amelyet mindannyiótok számára szántam. (237, 6)

43. Szeretetem minden embert és minden világot egy egységbe fog összeolvasztani. Előttem eltűnnek a fajok, nyelvek és törzsek közötti különbségek, sőt még a lelki fejlődésben fennálló különbségek is. (60, 95)

44. Szellemem minden lélekre leszállt, és angyalaim az egész világegyetemben ott vannak, és teljesítik parancsaimat, hogy mindent rendbe hozzanak és a helyes útra tereljenek. Amikor aztán mindannyian teljesítették küldetésüket, a tudatlanság eltűnik, a gonosz többé nem fog létezni, és csak a jó fog uralkodni ezen a bolygón. (120, 47)

45. Minden világ, amelyen gyermekeim tökéletesednek, olyan, mint egy végtelenül nagy kert. Ma még gyenge hajtások vagytok, de megígérem nektek, hogy nem fog hiányozni tőletek tanításaim kristálytiszta vize, és az öntözésük révén egyre több bölcsességet és szeretetet fogtok szerezni; míg egy nap az örökkévalóságban, amikor a fák bőségesen teremnek érett gyümölcsöt, az Isteni Kertész megörvendeztetheti magát művével, megkóstolva saját szeretete gyümölcsét. (314, 34)

46. Azt akarom, hogy a küzdelem végén, amikor minden gyermekem örökre egyesül a Szellemi Otthonban, részesüljenek Teremtőként végtelen boldogságomban, elismerésként azért, hogy mindannyian építő vagy helyreállító módon részt vettek az isteni munkában.

47. Csak szellemi lényekként fogjátok felfedezni, hogy mindabból, amit a kezdetektől fogva teremtettem, semmi sem veszett el, hogy minden bennem feltámad, minden életre kel és megújul.

48. Ha tehát oly sok lény tévedt el hosszú időn át, ha sokan az élet építő munkái helyett romboló cselekedeteket hajtottak végre, akkor rá fognak jönni, hogy tévelygésük ideje csak átmeneti volt, és hogy cselekedeteik, bármily rosszak is voltak, az Örök Életben jóvá lesznek tétve, és ők is munkatársaimmá válnak szüntelenül teremtő munkámban.

49. Mi is az a néhány évszázadnyi bűn és sötétség, amely az emberiséget a Földön érte, ha összehasonlítjátok az örökkévalósággal, a végtelen fejlődés és béke idejével? Szabad akaratotokból távolodtatok el Tőlem, és a lelkiismeret ösztönzésére visszatértek Hozzám. (317, 17-20)

50. Megkaptam az egész teremtés adóját – a legnagyobb csillagoktól kezdve a számotokra alig észrevehető lényekig.

51. Minden a fejlődésnek van alávetve, minden a maga útján halad, minden előrehalad, minden átalakul, magasabb szintre fejlődik és tökéletesedik.

52. Amikor eléri a tökéletesség csúcsát, szellemi mosolyom olyan lesz, mint egy végtelen hajnal az egész univerzumban, amelyből minden folt, minden nyomorúság, szenvedés és minden tökéletlenség eltűnik. (254, 28)

A helyreállított teremtési harmónia dicsőítő éneke

53. Szellememben létezik egy dicsőítő ének, amelynek hangjait még senki sem hallotta; senki sem ismeri, sem a mennyben, sem a földön.

54. Az a dal az egész világegyetemben hallható lesz, amikor a fájdalom, a nyomorúság, a sötétség és a bűn eltűnik.

55. Azok az isteni hangok visszhangot fognak találni minden lélekben, és az Atya és a gyermekek

egyesülni fognak ebben a harmónia és boldogság kórusában. (219, 13)

56. Győztesként akarok felemelkedni bennetek – azt akarom, hogy Atyátokat a seregek királyának tekintsétek, aki legyőzi a gonoszt bennetek, és magatokat pedig a szellemi tisztesség, a megelégedettség és a lelki béke katonáinak.

57. Akkor hallani fogjátok az Egyetemes Harmónia himnuszát a legnagyobb győzelem alkalmával – azon a diadalnapon, amely el fog jönni, de amelyen sem Atyátok, sem ti magatok nem fogtok szomorkodni amiatt, hogy szeretetetek révén „legyőzöttek" lesztek.

58. A mi „legyőzöttjeink" nem a lelkek lesznek – hanem a gonosz, minden sötétség, bűn és tökéletlenség.

59. Az Atya diadala abban fog állni, hogy megmenti mindazokat a lemaradt lelkeket, akik a sötétségben és a gonoszságban gyökereztek.

60. Tévedtek, ha azt hiszitek, hogy valaki elveszik. Nem lennék többé Isten, ha egyetlen lélek sem találna megváltást.

61. Mindazok, akiket démonoknak neveztek, szintén Istenből származó lelkek, és ha ma még eltévelyedtek, ők is meg fogják találni az üdvösséget.

62. Mikor lesz bennük az igazi fény? Akkor, amikor a fény szellemi seregeivel együtt imáitokkal és szeretetetek és irgalmasságotok cselekedeteivel harcoltok tudatlanságuk és bűneik ellen.

63. Atyátok és teljes boldogságotok az Úr Nagy Napja lesz. Az Egyetemes Lakoma akkor fog megrendezésre kerülni, amikor egyszer mindannyian az Ő asztalánál táplálkoztok az Örök Élet kenyeréből. (327, 47-48)

64. Nem mondtam-e nektek, hogy ti vagytok dicsőségem örökösei? Tehát csak az hiányzik, hogy érdemeket szerezzetek, hogy az a tiétek legyen, és élvezhessétek.

65. Minden, amit teremtettem, nem nekem szólt, hanem gyermekeimnek. Csak az örömötöket, az örök boldogságotokat akarom. (18, 60-61)

66. Minden erő, amely a lényeket élénkítette és az organizmusoknak életet adott, ismét Hozzám fog fordulni; minden fény, amely a világokat megvilágította, Hozzám fog visszatérni, és minden szépség, amely a teremtés birodalmaira kiáradt, ismét az Atya szellemében lesz; és amint újra bennem lesz, az az élet szellemi esszenciává alakul át, amely kiárad majd minden szellemi lényre, az Úr gyermekeire; mert soha nem fosztalak meg titeket az ajándékoktól, amelyeket adtam nektek.

67. Bölcsesség, örök élet, harmónia, végtelen szépség, jóság, mindez és még több lesz az Úr gyermekeiben, amikor Vele együtt laknak a tökéletesség helyén. (18, 55-56)

XIV A missziós megbízatás

59. fejezet – A új Isteni Ige terjesztésének megbízatása

Utasítás könyvkötések, kivonatok és fordítások készítésére

1. Ez az a bejelentett idő, amikor az emberiséghez kellett szólnom, és azt akarom, hogy jóslataim beteljesülése érdekében az -ban nektek adott szavaimból könyveket állítsatok össze, később kivonatokat és elemzéseket készítsetek belőlük, és azokat embertársaitok tudomására hozzátok. (6, 52)

2. Állítsatok össze könyvet az én szavaimból, vonjátok le belőlük a lényeget, hogy valódi fogalmat kapjatok tanításom tisztaságáról. A hanghordozó által közvetített szavakban hibákat fedezhettek fel, de a lényegben nem.

3. Közvetítőim nem mindig voltak felkészülve. Ezért mondtam nektek, hogy ne csak felületesen olvassátok át, hanem hatoljatok be a lényegébe, hogy felfedezhessétek annak tökéletességét. Imádkozzatok és meditáljatok, hogy megérthessétek. (174, 30)

4. Elhoztam nektek ezt az igét, és a ti nyelveteken hallhattátok, de megbízlak benneteket, hogy később fordítsátok le más nyelvekre is, hogy mindenki megismerhesse.

5. Így fogjátok megkezdeni az igazi „Izrael tornyának” építését – azt, amely szellemileg egyesíti az összes népet, amely egyesíti az összes embert abban az isteni, megváltoztathatatlan és örök törvényben, amelyet a világban Jézus szájából hallottatok, amikor azt mondta nektek: „Szeressétek egymást!” (34, 59-60)

6. Azt akarom, hogy az én szavam, ha abból könyvek készülnek, amelyeket el kell terjeszteni a földön, hibátlanul legyen kinyomtatva, olyan tisztán, ahogyan tőlem származott.

7. Ha így kerül be könyveitekbe, abból olyan fény fog áradni, amely megvilágítja az emberiséget, és szellemi jelentését minden ember megérzi és megérti. (19, 47-48)

8. Megparancsolom nektek a tanításomat, hogy ugyanabban a formában adjátok tovább embertársaitoknak, ahogyan én adom nektek. De soha ne vitatkozzatok hevesen, amikor tanítjátok. Óvakodjatok attól, hogy olyasmiről ítélkezzetek, amit nem ismertek, de értsétek meg, hogy egy tiszta példa elegendő lesz ahhoz, hogy az embereket a szellemiség felé térítsétek. (174, 66)

9. Készüljetek fel arra, hogy továbbadjátok az örömhírt, amelyet sokan örömmel fognak fogadni.

10. Azt mondom nektek, hogy „sokan”, és nem „mindenki”, mert egyesek azt mondhatják nektek, hogy nekik elegendő az, amit Isten az „Első Időben” kinyilatkoztatott,

és amit Krisztus hozott az embereknek.

11. Éppen akkor az általam mozgatott és ihletett ajkaitoknak azt kell mondaniuk a hitetlen embereknek, hogy meg kell ismerniük az új kinyilatkoztatást, hogy felismerjék az egész igazságot, amelyet Isten az elmúlt időkben megadott az embereknek. (292, 67)

A jog az új Isteni Szó megismerésére

12. Szükséges, hogy elinduljatok a föld különböző útjain, ó, szeretett népem. Mert íme, még a mexikói nemzetben is sokan nem ismerték el még a munkámat.

13. Nézzétek, hogyan emelkednek már fel a világon azok, akik azt állítják, hogy az én nevemben cselekszenek, noha szellemileg rászorulók.

14. De ti, akik bőségesen részesültetek az én istenségemből – mi a feladatotok? Hirdetni a tanításomat. Nem rejtőzhettek el a világ elől, és nem tagadhatjátok meg tőle a segítséget, amire szüksége van. (341, 16)

15. Itt csendben készítelek fel benneteket; majd eljön az a nap, amikor el kell indulnotok, hogy utat nyissatok, hogy az én szavam eljusson minden szívhez.

16. Abban az időben a világ megtisztul a szenvedéstől, és szavaim már nem idegen nyelvnek tűnnek majd számára, hanem olyasvalaminek, amit a szív és a lélek könnyen megérthet és átérezhet.

17. Átadom nektek az igazságról és a szeretetről szóló könyvet, hogy elvigyétek az egész emberiségnek.

18. Nincs olyan nép a földön, amelyről azt mondhatnám nektek, hogy nem kell oda mennetek, mert nincs szüksége erre a kinyilatkoztatásra. Melyik nép állíthatja magáról, hogy valóban keresztény – nem csak névleg, hanem szeretete, irgalma és megbocsátása alapján? Melyik nemzet bizonyíthatja szellemiségét? A világ melyik részén szeretik egymást az emberek? Hol követik az emberek valóban Krisztus tanításait? (124, 15-16)

19. Amikor ez az üzenet befejeződik, többé nem fogok ezeken a közvetítőkön keresztül szólni, hanem utána finom módon fogom kinyilatkoztatni magam a lelkekben.

20. De az én szavam, amely azok szívébe vésődött, akik hallották, és amelyet egy új könyvbe írtak, el kell jutnia a világ népeihez és nemzeteihez, mint a béke magja, az igaz tudás fénye, mint gyógyír minden gonoszságra, amely az emberek testét és lelkét gyötri.

21. Szavam nem akkor jut el a szívekbe, amikor a hírvivőim azt kívánják, hanem amikor az az én akaratom. Mert én leszek az, aki őrködik a magom felett, aki előkészíti számára a talajt és egyengeti az utat. Én leszek az, aki bölcsességgel, a megfelelő időben

eljuttatom a népekhez, nemzetekhez és családokhoz.
22. Akkor fog eljutni, amikor már várják, amikor a szívek várakozással telve vannak, mert emlékeznek az ígéreteimre, amikor felébredtek az önzés, a gőg, a materializmus és a hiúság mély álmából. (315, 28-29)
23. Biztosítom népemnek az eszközöket, hogy üzenetemet eljuttassa minden nemzethez. Gondoskodom arról, hogy útján jó szándékú embereket találjon, akik segítenek neki hirdetéseimet a föld határain túlra vinni. (323, 75)
24. Rajtatok keresztül kell a törvényt újra megismertetni az új generációkkal. Ezért mondtam nektek, hogy készen kell állnotok. Mert azért jöttetek, hogy előkészítsétek az utat a jövő számára, hogy az új generációk a jövőben ne legyenek többé bálványimádók, és ne támadjanak közöttük hamis próféták, akik megtévesztik az emberiséget.
25. Mindezt ki kell nyilatkoztatnod a világnak, Izrael. Ebben az időben, amikor különféle világnézetek keletkeztek, szekta szekta ellen fog felkelni, a felekezetek egymás ellen fognak harcolni, és titeket is elutasítanak.
26. De mivel ti a fény és a béke gyermekei vagytok, azt kell mondanotok nekik: „Az igazság a Harmadik Testamentum tartalmában rejlik, ott van a bizonyság az Úr jelenlétéről és eljöveteléről ebben az időben.”
27. Rá kell mutatnotok az emberiségnek erre a könyvre, és az én törvényem betartásával tanúskodnotok kell az igazságáról. (348, 42 43)

Utasítások a szellemi tanítás terjesztésére

28. Értsétek meg, nép: ebben a „Harmadik Időben” nektek, akik tanúi voltatok ennek az isteni kinyilatkoztatásnak, az a feladatotok, hogy ezt az üzenetet teljes hűséggel és igazságosan terjesszétek. Ti vagytok elhívva és kiválasztva arra, hogy az örömhírt vigyétek az emberiségnek, hogy embertársaitokat a szellemi útra tanítsátok – az egyetlen útra, amely a békéhez, az igazi fényhez és a mindent átfogó testvériséghez vezet. (270, 10)
29. Legyetek türelmesek és megértőek, mert nem titeket kell az emberiségnek elismernie, hanem a munkámat, a tanításomat, és ez örök. A ti feladatotok az, hogy szavaitokkal és tetteitekkel átadjátok azt az üzenetet, amely feltárja az emberek előtt, hogyan tehetnek egy lépést a tökéletesség felé. (84, 11)
30. Építsetek szilárd talajra, hogy az, amit én bennetek felépítettem a szellemiség és a megújulás terén, ne pusztítsák el a hitetlenek.
31. De ne rejtsétek el ezt az igazságot a világtól való félelemből; a világ előtt, a nappali fényben kell megmutatnotok. Ezért mondom nektek újra és újra, hogy őrizzétek

meg ezt a magot, hogy ti és gyermekeitek elvigyétek ezt a fényt a föld népeihez. Hogy üzenetem eljusson a föld különböző pontjaira, megengedem nektek, hogy azokat az eszközöket használjátok, amelyeket erre alkalmasnak tartotok, valahányszor a lelkiismeretetek azt súgja, hogy a helyes úton jártok. Ebben az időben ne keressétek fel a katakombákat, hogy imádkozhassatok és szeretni tudjatok Engem.

32. Ne legyetek szégyenlősek, ha bármilyen módon rólam beszéltek vagy tanúskodtok, mert akkor az emberek nem fogják elismerni, hogy kinyilatkoztam nektek, kételkedni fognak abban, hogy a betegek és a rászorulók tömegei meggyógyultak és enyhülést találtak szenvedéseikben, tagadni fogják azokat a csodákat, amelyeket azért hajtottam végre, hogy hitetek lángra gyúljon.

33. Rátok hagyom a tanításaim könyvét, hogy azt mondhassátok a világnak: „Íme, itt van, amit a Mester örökségül hagyott." És bizony, hányan fognak hinni, amikor meghallják az én szavam olvasását, és hány bűnös fog megújulni!

34. Vegyétek komolyan ezeket a tanításokat, hogy az életetek próbái ne érjenek titeket felkészületlenül. (246, 69-70)

35. Hány tanítást, hány istenimádási formát és hány új elképzelést fogtok találni a szellemi és az emberi életről. Ha megértitek, hogyan kell belemélyedni ezekbe és megítélni őket, mindegyik megmutat nektek egy jó és helyes részt, és egy másik, téves részt, távol az igazságtól, amely igazságosság, szeretet és tökéletesség.

36. Ahol tévedéseket, tudatlanságot vagy rosszat fedeztek fel, terjesszétek tanításom lényegét, amely, mivel az enyém, nem tartalmazhat semmiféle keveredést a tisztátalannal vagy a tévedésekkel.

37. Tanításom abszolút, átfogó és tökéletes. (268, 58-60)

38. Már most mondom nektek, hogy azok, akik ezt a magot valóban azzal a szívből jövő odaadással vetik el, amellyel rátok bíztam, békében fogják járni útjukat. Megnyílnak előttük azok az ajtók, amelyek eddig süketek voltak kopogásukra; és bár harcolni fognak ellenük, soha nem fognak alulmaradni a küzdelemben, mert erényük segítségével minden próbát ki fognak állni.

39. Azok viszont, akik nem hallgatnak a lelkiismeretük hangjára, akik nem engedelmeskednek szavaimnak és elárulnak engem, mindig kiszolgáltatva lesznek ellenségeiknek, békétlenül fognak élni és félni fognak a haláltól. (252, 24-25)

40. Népem, még mielőtt a háborúk véget érnek a világon, szeretetem törvénye minden lélekhez eljut, bár ma még nem tudhatjátok, milyen módon.

41. Ez a szellemi fény üzenete az embereket is el fogja érni; de ez csak akkor fog megtörténni, ha erősek lesztek.

42. Senki ne merje azt mondani, hogy ez a mű az igazság, ha nem győződött meg róla, mert akkor senki sem fog hinni nektek. De ha hitetek abszolút és meggyőződésetek őszinte, senki sem fogja tudni megakadályozni, hogy az örömhírt minden szívhez eljuttassátok. (287, 52-53)

60. fejezet – Krisztus szellemében cselekedni

Az új tanítványok szükséges tulajdonságai, erényei és képességei

1. Milyen nehéznek tűnik számotokra, hogy utat törjetek magatoknak, hogy teljesítsétek feladatotokat ebben az időben. De mondom nektek, hogy ez nem nehéz, mert az emberiség készen áll arra, hogy fogadja üzenetemet.
2. Minden időkben a gyengék elbátortalanodnak a küzdelem láttán, míg az erősek bebizonyították, hogy a hitem törvényében minden legyőzhető. A te rendeltetésed, Izrael, mindig is az volt, hogy új üzeneteket és kinyilatkoztatásokat hirdess a világnak, ezért néha kételkedsz abban, hogy hitet fogsz-e találni.
3. De ne aggódjatok, vegyétek a magot, amelyet rátok bíztam, és vessétek el. Majd meglátjátok, hány olyan mezőt találtok termékenynek, amelyet terméketlennek tartottatok, ha az én igém igazságával termékennyé teszitek őket.
4. Ne hagyjátok el a feladatotok teljesítését azért, mert méltatlannak érzitek magatokat. Bizony, mondom nektek, aki küldetéssel bír, és elmulasztja annak teljesítését, ugyanolyan gonoszul cselekszik, mint az, aki tudatosan megszegi a törvényt.
5. Ne felejtsétek el, hogy az Atya a végén számon fogja kérni tőletek mindazt, amit rosszat tettetek, mindazt, amit elmulasztottatok megtenni. Tudjátok meg, hogy mindkét vétet szenvedést fog okozni lelketeknek.
6. Terjesszétek tanításomat, beszéljetek az embereknek az én szavaimról, győzzétek meg őket szeretetetek cselekedeteivel, hívjátok meg őket, hogy hallgassanak rám, és ha az emberek tömegeivel jönnek ide, és a hit fénye lángra lobban a szívükben, az Új Izráel népének gyermekeinek fogom őket nevezni. (66, 14-17)
7. Azokat, akik a mocsárból, a szennyből és az önzésből emelkednek fel egy szolgálat és aktív embertárs-szeretet életére, példaként fogom felmutatni arra, hogy tanításomban fény és kegyelem lakozik a bűnösök megújítására. Ez a példa minden szívre hatással lesz.
8. Ki ne szeretne azok közé tartozni, akik tanúskodnak rólam? De bizony, mondom nektek: ha cselekedeteitek nem jönnek valóban a szívetekből, azok nem fognak gyümölcsöt hozni

embertársaitok körében, és gyakran hallani fogjátok, hogy képmutatóknak és hamis prédikátoroknak neveznek benneteket. És nem akarom, hogy ez történjen veletek.

9. Tudnotok kell, hogy manapság nagyon nehéz megtéveszteni az embereket. Szellemük éber, és még ha el is tévedtek létezésük materializmusában, érzékenyek minden szellemi megnyilvánulásra. De ha nem tudjátok megtéveszteni embertársaitokat – vajon megtéveszthetitek-e Atyátokat?

10. Engedjétek, hogy a Mester szeretete szállást találjon lényetekben, hogy megbocsássatok ellenségeiteknek, ahogyan Ő is megbocsát nektek. Akkor szívetek az emberek között olyan lesz, mint egy mentőhorgony. (65, 44-46)

11. Ne féljetek az emberektől; mert bizony, mondom nektek: a ti szátokon keresztül fogok szólni, rajtatok keresztül tanúságot teszek szavamról, és annak visszhangja eljut a világ végéig, a nagyokhoz, a kicsikhez, az uralkodókhoz, a tudósokhoz és a teológusokhoz. (7, 37)

12. Újra mondom nektek, hogy nem szabad félnetek a vitától. Mondjátok tehát embertársaitoknak a legnagyobb természetességgel, hogy az Úr eljött hozzátok.

13. Mondjátok nekik, hogy aki a kereszten halt meg, az Jézus volt – a test, amelyben Krisztus rejtőzött, az élő templom, amelyben az „Isten Igéje” lakozott; de hogy Krisztus, az Isteni Szeretet él, és a Lélekben jön el gyermekeihez, hogy megtanítsa nekik azt az utat, amely elvezeti őket az Ő Szellemi Birodalmába. (88, 62-63)

14. Ne féljetek a szekták és felekezetek ítéleteitől és gúnyolódásaitól. Ők azok, akik bár a próféciák könyveit tartják a kezükben, nem értelmezték azokat helyesen, és ezért nem tudtak rám várni. Ti viszont, akik nem ismertétek azokat a próféciákat, amelyek a Szentlélekként való visszatérésemről szóltak, vártatok rám. Most itt van a „Harmadik Idő”, de az emberiség nem értette meg, hogyan kell helyesen értelmezni az evangéliumot. (33, 26)

15. Hogyan fogjátok rávenni az emberiséget, hogy egy ilyen nagy anyagiasság és szellemi zavarodottság korszakában eljusson a szellemiséghez?

16. Legyetek tudatában annak, hogy munkátok nehéz, hogy erőseknek és türelmeseknek kell lennetek a küzdelemben, hogy teljesíthessétek azt.

17. Nagy erőfeszítéseket kell tennetek, hogy kijavítsátok a törvényemnek adott téves értelmezést, valamint azt a tökéletlen módot is, ahogyan imádatotokat felajánljátok nekem.

18. De szem előtt kell tartanotok, hogy a felfogásokat és az imádkozás formáit nem lehet egy pillanat alatt megváltoztatni, hanem ahhoz, hogy ezt elérjétek, türelemmel és jó szándékkal kell felvérteznetek

magatokat, és cselekedeteitekkel példát kell mutatnotok a szeretetről. (226, 60)

19. Csak a tiszta szívűek indulhatnak el az országokba és a nemzetekhez, hogy terjesszék az üzenetemet, mert ők lesznek az egyetlenek, akik méltók arra, hogy tanúskodjanak e mű igazságáról.

20. Amikor ezek a hírvivők elindulnak az őket váró országokba, szívükből már minden vallási fanatizmusnak el kell tűnnie, nem lehet bennük a legcsekélyebb vágy sem a hízelgésre vagy a csodálatra, és kezük sem merészelheti meg, hogy a világ pénzével bemocskolja azt a szeretetművet, amelyet véghezvisznek.

21. Nem szabad csodákat árulniuk, sem árat szabniuk a szeretetre egymás között. Szolgáknak kell lenniük, nem uraknak.

22. Eljön még az az idő, amikor megértitek az igazi alázat nagyságát, és akkor fel fogjátok ismerni, hogy aki tudott szolgálni, az valójában szabad volt a jótétemény és az irgalmasság terjesztésének feladatában, és hogy életében a hit, a bizalom és a béke kísérte. (278, 11-12)

23. Azt mondom nektek, hogy érezni fogjátok, amikor lelketek készen áll arra, hogy embertársaitoknak tanítsátok a tanításomat. Mert ez akkor lesz így, amikor önmagatokat megtaláltátok. Akkor teljesen tisztán hallani fogjátok a lelkiismeret hangját. Amíg ez nem így van veletek, nem fogtok igazán érezni engem. (169, 36)

24. Figyeljetek oda ezekre a szavakra, hogy később értelmezhessétek őket, és elvethessétek embertársaitok szívébe. Ne elégedjetek meg azzal, hogy megértitek őket: beszéljetek róluk, mutassatok példát, és tanítsatok cselekedeteitekkel. Legyetek érzékenyek, hogy tudjátok, mikor van a megfelelő pillanat a beszédre, és mikor jött el a megfelelő idő, amikor cselekedeteitek tanúskodnak tanításomról.

25. Egyetlen nyelvet adok nektek az én igém terjesztésére, és ez a nyelv a szellemi szeretet, amelyet minden ember meg fog érteni.

26. Ez az emberek fülének és szívének jótékony nyelv, amely kőről kőre le fogja rombolni a Bábel tornyát, amelyet a szívükben emeltek. Akkor véget ér az ítéletem, mert mindenki testvérnek fogja tekinteni a másikat. (238, 27-28)

27. Csak akkor, ha belsőleg megújultatok, küldelek titeket a világba, hogy terjesszétek az üzenetemet. Mert csak akkor, ha a szellemiség valódi a tanítványokban, fogják tudni úgy továbbadni, ahogyan tőlem kapták. (336, 38)

28. Gondoljatok arra, hogy tanításom nem korlátozódik a ti elképzeléseitekre és fogalmi képességetekre. Isteni bölcsességemnek nincs határa. Senki sem állíthatja, hogy bármelyik kinyilatkoztatásomat ismerte vagy

megértette, még mielőtt kinyilatkoztattam volna neki.

29. Míg a tudósok mindent megpróbálnak anyagi ismereteikkel megmagyarázni, én a szelídeknek kinyilatkoztatom a szellemi életet, az igazi életet, amelyben minden létezőnek megvan az oka, az alapja és a magyarázata.

30. Az általatok átadott tudásból fog kialakulni az a kép, amelyet az emberek az én művemről alkotnak. Sokan a megértés hiányában a ti szerény megjelenésetek alapján fogják megítélni a tanításomat, ahogyan a „Második Korban" Jézust, a Krisztust is megítélték szerény megjelenése és egyszerű ruhája alapján, és azért is, mert az a tizenkettő, aki követte őt, szintén egyszerűen öltözködött. De igazság szerint mondom nektek, hogy nem rongyokba voltak öltözve, hanem csak a földi hiúságot vetették meg, mert tanításom alapján megértették, miben állnak a lélek igazi értékei.

31. Mondom nektek, tanítványok: ha az emberek elkezdenek tanulmányozni a munkámat, és felkeresnek benneteket, és kérdéseket tesznek fel nektek, ne essetek kísértésbe azzal, hogy a tőlem kapott tudás miatt felsőbbrendűnek tartjátok magatokat. Minél szerényebben viselkedtek, annál nemesebbnek és megbízhatóbbnak fognak tartani benneteket.

32. Így a fanatizmust feloldó és a lelket felszabadító fény fokozatosan terjed majd emberről emberre. És azok, akik kereszténynek nevezték magukat anélkül, hogy azok lettek volna, e fény által megismerik és értelmezik Krisztus igazi tanításait. Mert ez felemelő képet ad nekik a szellemi életről, amelyről Jézus tanításai szóltak. (226, 17-21)

33. Nem mehettek az emberekhez hamis vagy csak színlelt felkészültséggel; mert lelkük fejlett, és a kötés, amely eltakarta szemüket, már régóta lehullott.

34. Hozzátok el nekik a szellemiséget, kínáljatok nekik békét, és teremtsetek a környezetetekben a jóllét és a testvériség légkörét, akkor megtapasztaljátok, hogyan hallgatnak rátok és fogadják el szavaitokat, amelyekben az én ihletem és erőm fog rejlni.

35. Ha prédikáltok és békét tanítotok, legyetek magatok is békeszeretők; ha szeretetről beszéltek, érezzétek azt, mielőtt szavakkal kifejezitek; ha embertársaitok szintén felajánlják nektek gyümölcseiket, ne utasítsátok el azokat. Vizsgáljátok meg mindazt, amit megismertek, és tartsátok be azt, ami megengedett és helyes tanításaikban.

36. Találkozni fogtok olyanokkal is, akik – vallásgyakorlásukban fanatikussá válva – kultikus cselekedeteik materializálódása révén csökkentették felfogóképességüket. Nektek akkor türelmesen kell segítenetek nekik ismereteik bővítésében, meg kell

mutatnotok nekik azokat a távlatokat, amelyeket szellemük elérhet, ha elmélyülnek tanításomban.

37. Beszéljetek nekik az én Egyetemes Szellememről, a lélek halhatatlanságáról, folyamatos fejlődéséről. Tanítsátok meg nekik az igazi imádságot, a szellem párbeszédét, és szabadítsátok meg őket az előítéletektől és a tévedésektől. Ez az a feladat, amelyet rátok bízok – a szeretet és a türelem munkája. (277, 6-7)

38. Gyógyítsatok meg minden szenvedést, mind a testét, mind a lélekét, mert feladatotok, hogy megvigasztaljátok, megerősítsétek és meggyógyítsátok embertársaitokat. De megkérdezlek titeket: hogyan tudnátok egészséget adni a szenvedőknek, ha magatok is betegek lennétek? Milyen béke áradhatna ki lelketekből, ha aggodalmak, szenvedések, lelkiismereti gyötrelmek és alantas szenvedélyek zavarják azt?

39. Csak azt tudjátok majd felajánlani embertársaitoknak, amit a szívetekben gyűjtöttetek. (298, 1-2)

40. Világos és egyszerű tanítást adok nektek, hogy megtanuljátok, hogyan éljetek a bűnösök között anélkül, hogy megfertőződnétek; hogyan járjátok végig utatokat a tövisek között anélkül, hogy megsérülnétek; szemtanúi legyetek a szörnyűségeknek és a gyalázatoknak anélkül, hogy dühbe gurulnátok; éljetek egy nyomorúságokkal teli világban anélkül, hogy megpróbálnátok elmenekülni belőle, hanem inkább arra vágyjatok, hogy közepén maradjatok, hogy a rászorulóknak minden lehetséges jót megtegyétek, és minden úton elszórjátok a jóság magvait.

41. Mivel a földi paradicsomot az emberek bűne pokollá változtatta, szükséges, hogy azok lemosják szégyenfoltjaikat, és így visszaadják életüknek eredeti tisztaságát. (307, 26-27)

42. Nem fogok olyanokat küldeni hírnöknek, akik halottak a kegyelem életére nézve, mert nekik nem lenne mit adniuk. Nem fogom ezt a küldetést olyanokra bízni, akik nem tisztították meg szívüket az önzéstől.

43. Az én igém hírnökének az én tanítványomnak kell lennie, akinek puszta jelenléte máris érezhetővé teszi békémet a szívekben. Képesnek kell lennie arra, hogy még az élet legnehezebb pillanataiban is megvigasztalja embertársait, és szavaiból mindig olyan fénynek kell áradnia, amely elűzi a lélek vagy az elme minden sötétségét. (323, 60-61)

A helyes magatartás az Ige továbbadásakor

44. Új tanítványaimnak sok eszköz és módszer áll majd rendelkezésükre e áldott mag terjesztéséhez; de soha ne feledjétek az alázatot és az egyszerűséget, mert így jöttem el

hozzátok, és ugyanígy kell közelednetek a szívekhez, az otthonokhoz és a népekhez. Ha így jöttök, elismernek benneteket egy szellemi üzenet hírnökeiként, és küzdelmetek a valódi szellemiség, a megújulás és a testvériség gyümölcsét fogja hozni. (82, 66)

45. Ha tudni akartok, mit kell tennetek az emberek között, elég, ha megnézitek, mit tettem veletek attól a naptól kezdve, amikor először hallottátok az én szavam.

46. Megbocsátottam nektek, végtelen irgalommal és szeretettel fogadtalak benneteket, pihentettem benneteket a fárasztó napi munkától. Nem foglalkoztam azzal, hogy megítéljem társadalmi helyzeteteket, rangotokat vagy kasztotokat . Megtisztítottam benneteket bűneitek leprájától, és meggyógyítottam fogyatékosságaitokat.

47. Megértő, elnéző és jóindulatú voltam, amikor hiányosságaitokat ítéltem meg. Visszavezettelek titeket az igazi életbe azzal, hogy olyan szeretet-tanítást adtam nektek, amely képessé tesz titeket arra, hogy megmentsétek magatokat azáltal, hogy megmentitek embertársaitokat.

48. Ezekben a cselekedeteimben, amelyeket mindannyiótokkal elvégeztem, megtalálhatjátok a legjobb példát, amelyet alkalmazhattok a testben és lélekben szenvedők között, akik tömegesen fognak hozzátok jönni.

49. Amikor ehhez a néphez szólok itt, az emberiséghez szólok. A ti feladatotok az, hogy holnap az emberek szívéhez forduljatok, és testvéri módon közvetítsétek nekik az én szavam, amely be fogja fejezni a megváltás művét. (258, 21-24)

50. Alázatosnak kell lennetek. Nem szabad, hogy zavarjon titeket, ha megsértik titeket. Legyetek szelídek. Megaláztatásokat és szenvedéseket fognak okozni nektek. De a szavatokat, amely az én üzenetem lesz, nem fogják tudni kiűzni a lelkükből. Ezért mondom nektek: ha egyesek érzéketlenek és süketek maradnak a hívásotokra, mások viszont felébrednek hosszú álmukból, és elindulnak, hogy előrehaladjanak, és életüket a megújulás és a megtérés útjára állítsák.

51. Fegyverkezzetek fel bátorsággal, hittel és erővel, hogy szembeszállhassatok a küzdelemmel. De felhívom a figyelmeteket: ne hagyjátok magatokat megfélemlíteni, amikor valamelyik embertársotokkal beszéltek, mert jól öltözöttnek látjátok, vagy mert hercegnek, úrnak vagy miniszternek szólítják.

52. Vegyétek példaként Pált és Pétert, akik felemelték hangjukat azok előtt, akiket a világ uraknak nevezett. Nagyok voltak szellemükben, és mégis senkinek sem dicsekedtek azzal, hogy urak lennének; inkább azt hirdették, hogy szolgák. Kövessétek példájukat, és tanúságot tegyetek igazságomról

cselekedeteitek szeretetén keresztül. (131, 60-62)

53. Arra is felhívom a figyelmeteket, hogy nem nevezheti magát tanítványomnak az, aki az én szavamot kardként használja, hogy megsebezze embertársait, vagy jogarul, hogy megalázza őket. Ugyanígy az sem, aki izgatottá válik, amikor erről a tanításról beszél, és elveszíti a nyugalmát, mert ő nem fog hitmagot elvetni.

54. Az lesz az elkészült tanítvány, aki, ha hitében, meggyőződéseinek legszentebb részében támadást érez, meg tudja őrizni nyugalmát, mert ő olyan lesz, mint egy világítótorony a vihar közepén. (92, 9-10)

55. Ha egy bűnöst a jóra akartok intetni, ne tegyétek azt úgy, hogy az én ítéletemmel, a természeti erőkkel vagy fájdalommal fenyegetitek, ha nem újul meg, mert ezzel ellenszenvet keltenétek benne tanításom iránt. Mutassátok meg az igazi Istent, aki teljes mértékben szeretet, irgalom és megbocsátás. (243, 36)

56. Ne érezzétek magatokat sértve embertársaitok gúnyolódása miatt, hiszen tudatában vagytok annak, hogy aki ezt teszi, tudatlansága miatt nem képes felismerni az igazságot. Ennek ellensúlyát azoknál fogjátok megtalálni, akik hozzátok jönnek, hogy megismerjenek benneteket, és aztán meglepődnek azon a belső békén, amely minden igazi tanítványomat áthatja.

57. Ti viszont soha ne gúnyolódjatok azokon, akik vallási fanatizmusukban bálványimádók. Mert ha anyagi formákban is keresnek Engem, mégis bennük imádnak Engem.

58. Nem kell embertársaitokat hibáikra figyelmeztetnetek ahhoz, hogy azok megszűnjenek. Inkább csak haragjukat váltanátok ki ezzel, és fanatizmusukat még tovább erősítenétek. Elég lesz, ha tanításomat a szükséges szellemiséggel gyakorlatba ültetitek, hogy embertársaitok tévedéseit az igazság fényébe állítsátok.

59. Nagy türelemre, nagy irgalomra és igazi szeretetre lesz szükségetek, ha azt akarjátok, hogy az emberiség hamarosan megismerje szavam szellemi tartalmát, és igazi tisztelettel viseltessen iránta, valamint minden emberi teremtményben Istenben szellemi és földi testvérét ismerje fel. (312, 20-22)

60. Bebizonyítottam nektek, hogy a tudatlan vagy elvakult ember szeméről le lehet venni a sötét kötést anélkül, hogy ártanánk neki, megsértenénk vagy bántanánk. Azt akarom, hogy ti is így cselekedjetek. Magatokon keresztül bizonyítottam nektek, hogy a szeretetnek, a megbocsátásnak, a türelemnek és a megértésnek nagyobb ereje van, mint a keménységnek, az elítélésnek vagy az erőszak alkalmazásának. (172, 63)

61. Még egyszer nyomot hagyok nektek, hogy kövessetek engem. Ha

elindultok embereket keresni, hogy elvigyétek nekik az örömhírt, ne könyörögjetek, hogy hallgassanak rátok. Végzzétek feladatotokat méltósággal, és azok, akik hisznek nektek, azok lesznek, akiket én választottam ki, hogy tanítványaimmá tegyem őket. (10, 50)

A szó hirdetésének helyes módja

62. Nem azért adtam nektek az Igémet, hogy utcákon és terekben hirdessétek. Jézus ugyan ezt tette, de ő minden kérdésre tudott válaszolni, és próbára tudta tenni azokat, akik próbára akarták tenni őt.

63. Kicsik és gyengék vagytok, ezért nem szabad felkeltenetek embertársaitok haragját. Ne próbáljátok magatokra vonni a figyelmet – gondoljatok arra, hogy nincs bennetek semmi különleges. Ne törekedjetek arra sem, hogy bebizonyítsátok az embereknek, hogy mindannyian tévednek, és csak ti ismeritek az igazságot; mert így nem fogtok semmi jót elérni a magotokkal.

64. Ha lelkileg és erkölcsileg fejlődni akartok, ne ítélkezzetek embertársaitok hibái felett, hogy ne essetek ugyanabba a tévedésbe. Javítsátok ki saját hiányosságaitokat, alázatosan imádkozzatok Mesteretekhez, hogy az Ő szelídsége inspiráljon benneteket, és emlékezzetek tanácsára, hogy soha ne hirdessétek jó cselekedeteiteket, hogy a bal kezetek soha ne tudja meg, mit tett a jobb.

65. Azt is mondom nektek, hogy nem szükséges felkeresni az embereket, hogy beszéljetek nekik a tanításomról; mert irgalmasságom elvezet titeket azokhoz, akiknek segítségre van szükségük.

66. De ha vannak olyan pillanatok, amikor a törvényem betartása érdekében szükségét érzitek egy jótett elvégzésének, és nincs a közelben rászoruló, ne szomorkodjatok emiatt, és ne kételkedjetek az én szavamban. Ez lesz éppen az az óra, amikor imádkoznotok kell távollévő testvéreitekért, akik megkapják irgalmasságomat, ha igazán hisztek.

67. Ne törekedjetek arra, hogy többet tudjatok, mint testvéreitek. Értsétek meg, hogy mindannyian a fejlődéseteknek megfelelő ismeretet szerezzétek. Ha érdemetek nélkül adnám nektek a fényemet, eltelnétek magatoktól, és hiúságotokban elvésztek, és bölcsességetek hamis lenne.

68. Alázatosnak akarlak látni titeket. De ahhoz, hogy előttem azok legyetek, a közelebbi társatok felé is meg kell mutatnotok ezt.

69. Tanítványok, a szeretet és a bölcsesség soha nem választhatók szét, az egyik a másik része. Hogy lehet, hogy egyesek arra törekednek, hogy ezt a két erényt elválasszák egymástól? Mindkettő a kulcs, amely kinyitja a szentély kapuját, és amely lehetővé teszi

számotokra, hogy eljussatok tanításom teljes megértéséhez.

70. Mondtam nektek: sok barátot akartok? Akkor éljetek a jósággal, a szívességgel, a türelemmel és az irgalmassággal. Mert csak ezen erények segítségével ragyoghat fel lelketek a felebarátotok útján, mivel ezek mind a szeretet közvetlen kifejeződései. Hiszen a lélek legbelsőbb lényében hordozza a szeretetet, mivel isteni szikra, és Isten szeretet. (30, 29-36)

71. Most azokhoz szólok, akik más országokban kell betöltsék apostoli és prófétai küldetésüket, hogy ne dicsekedjenek azzal a küldetéssel, amelyet rájuk bíztam. Ezek ne keltsenek feltűnést azzal, hogy vallási közösségeket vagy hitvallásokat támadnak.

72. Mások lesznek azok, akik felháborodást keltenek ellenetek, anélkül, hogy tudatában lennének annak, hogy ezzel segítenek nektek tanításom terjesztésében, mivel felkeltik sokak kíváncsiságát, ami később hitre fog változni. (135, 28)

73. Amikor isteni üzenetemet bennetek rögzítem, annak testvéri üzenetté kell válnia. De ahhoz, hogy hatást gyakoroljon és megindítsa az emberiség materialista szívét, viselnie kell az igazság pecsétjét, amelyet nektek kinyilatkoztattam. Ha valamit eltitkoltok, ha valamit elhallgattok, akkor nem adtatok hiteles tanúbizonyságot arról, mi volt a kinyilatkoztatásom a Harmadik Korban, és így nem fogtok hitet találni. (172, 62)

74. Milyen nagy az erkölcsi és szellemi elmaradottság, amellyel az emberiséget találom! Milyen nagy a felelőssége azoknak, akik ebben az időben megkapták az én szavam kegyelmét és fényét!

75. Tanítványok, legyetek mesterek, űzzétek el szívetekből az emberektől való félelmet, száműzzétek a közömbösséget és a tétlenséget, ismerjétek fel, hogy ti valóban egy mennyei üzenet hírvivői vagytok. Ti vagytok azok, akiknek meg kell magyarázniuk mindazt, ami ezekben az időkben történik, akiknek igyekezniük kell bemutatni tanításom alapelveit, amelyeket az emberiség elfelejtett.

76. Ne úgy ismételjétek meg embertársaitoknak az én szavam, ahogyan én mondtam nektek. Képzétek magatokat, hogy meg tudjátok magyarázni. Ne keressetek szavakat, hogy ügyes beszédkészségetekkel lenyűgözzétek őket. Beszéljetek egyszerűen, ami a legjobban kifejezi a Szellem igazságát. (189, 11-13)

77. Legyetek fáradhatatlanok, új tanítványok, amikor erről az igazságról beszéltek. Gyakorlatlan ajkak, amelyek félelemből nem mondjátok ki az én szavam – nyíljatok meg a döntésetek pillanatában. Egyetlen szó, az én nevemben kimondva, megmenthet egy bűnöst, bezárhatja azokat a szakadékokat, amelyek a gonoszban megmakacsolódottakat útjukon feltartják. Ismeritek egyáltalán az én

szavam erejét? Ismeritek a hatalmatok erejét?
78. Beszéljetek példamutató cselekedetekkel, és legyetek méltók ahhoz a részéhez a munkámnak, amelyet rátok bíztam. A többit én fogom megtenni. (269, 6)
79. Ha látjátok, hogy mások, embertársaitok tanítják Krisztus nevét és szavát, ne nézzetek le rájuk. Mert meg van írva, hogy visszatérésem akkor fog bekövetkezni, amikor az a szó, amelyet a „Második Időben" hoztam nektek, elterjedt az egész földön.
80. De mondom nektek, hogy még mindig vannak olyan helyek a világon, amelyek még nem kapták meg azt az üzenetet. Hogyan érhetné el a mai, mélyen szellemi tanítás azokat a népeket anélkül, hogy előbb megkapták volna az isteni szeretet magját, amelyet a Megváltó adott nektek szavában és vérében? (288, 44)
81. Ha egyszer megértitek és megérezitek az igazságot, megtapasztaljátok, milyen könnyű a szellemnek követni Mesterének lépteit, még a legkeményebb próbákban is. Tegyetek meg mindent, ami tőletek telik, mert nem fogok többet követelni tőletek , mint amennyit meg tudtok tenni. Akkor az új generációk számára előkészített utat hagytok hátra.
82. A szívetekre bízom a gyermekeket, és arra bízlak meg benneteket, hogy vezessétek őket a helyes útra. Gyűjtsétek össze őket, és szeretettel és odaadással beszéljetek nekik rólam.
83. Keressétek fel a kitaszítottakat – azokat, akik nyomorúságban és bűnben élnek. Szellemi erőt adok szavaitoknak, hogy azok az üdvösséghez vezető út legyenek, amikor ajkatokról hangzanak el.
84. Nyissátok meg a tudatlanok előtt az Igaz Élet könyvét, hogy lelkük felébredjen és megnövekedjen, amikor a Szentlélek kinyilatkoztatásai hatolnak beléjük. Legyetek hasonlóak Mesteretekhez, és meghallgatásra találtok. (64, 70)
85. Azt akarom, hogy azok, akik megtalálták az utat, könnyen érthetően tanítsák azt, és megkönnyítsék embertársaik számára, ne pedig akadályokkal torlaszolják el, ahogyan sokan tették, megakadályozva ezzel, hogy azok, akik Engem keresnek, eljussanak Hozzám. (299, 34)
86. Nektek, spiritualistáknak, rábízom azt a feladatot, hogy lebontsátok azt a gátat, amelyet az emberiség emelt Isten és önmaga közé – egy gátat, amely hamis hitből, az Örökbe vetett csak látszólagos hitből, anyagiasságból és felesleges kultikus cselekedetekből áll.
87. Neked, nép, azt a feladatot adom, hogy ledöntsd az aranyborjút a talapzatáról, amelyet az emberek még mindig imádnak, még akkor is, ha távol tartják magukat a bálványimádástól és a pogányságtól. (285, 54-55)

88. Szüntessétek meg az emberek téves benyomását, amelyet a spirituális tanításokról kaptak, mintha azok tudatlanságon, megtévesztésen és csaláson alapulnának. Mutassátok meg tanításomat teljes tisztaságában és fenségességében, hogy feloldja azt a tudatlanságot, fanatizmust és megkeményedést, amelyek megakadályozzák az embereket abban, hogy gondoljanak szellemi énjükre, amelytől minden cselekvési szabadságukat elvették. (287, 42)

89. Ti, akik megkaptátok ezeket a kinyilatkoztatásokat, arra vagytok kijelölve, hogy az emberi értelem segítségével hirdessétek az emberiségnek az én új üzenetemet. Ki adhatna erről tanúbizonyságot, ha nem ti?

90. Ha azt várjátok, hogy az emberiség vallási közösségeinek méltóságai vagy papjai hozzák el ezt az örömhírt, tévedésben vagytok. Mert bizony, mondom nektek, még ha látnának is engem, nem nyitnák ki a szájukat, hogy az emberiségnek mondják: „Nézzétek, ott van Krisztus, menjetek hozzá!” (92, 13)

91. Ne aludjatok el azoknak az időknek a várakozásában, amelyekről beszéltem nektek, hogy aztán felkeljetek, és azt mondjátok az embereknek: „Amit most láttok, azt már megjövendölték.”

92. Nem, népem, feltétlenül szükséges, hogy előre bejelentsétek, hogy megjövendöljétek, hogy egyengessétek az utat mindazon események bekövetkeztéhez, amelyeket megjövendöltem és megígértem nektek. Akkor teljesítettétek volna küldetéseteket a földi szellemiség előkészítőiként.

93. Amikor aztán a világon csodás dolgok kezdenek megjelenni, és az Úr Lelke soha nem látott események révén szól hozzátok, és amikor az emberi lélek soha nem sejtett adottságokat és képességeket kezd el megnyilvánítani, akkor megtapasztaljátok, hogy minden hitvallás, elmélet, norma, intézmények és tudományok megrendülnek, és akkor az emberiség be fogja vallani, hogy azoknak volt igazuk, akik alázatban egy látszólag idegen tanítást hirdettek, mert szavaik beigazolódtak, amikor beteljesedtek.

94. Akkor meg fogjátok tapasztalni, hogy a föld népei érdeklődnek a szellemi tanítás iránt, hogy a teológusok összehasonlítják Krisztus tanításait az új kinyilatkoztatásokkal, és látni fogjátok, hogy sokan, akik mindig közömbösek voltak a szellemi dolgok iránt, élénk érdeklődést tanúsítanak a jelen és a múlt kinyilatkoztatásainak tanulmányozása iránt. (216, 16-17)

Feladat a testi és lelki szenvedők vigasztalására és gyógyítására

95. Nagy ajándékokat bíztam a kiválasztottaimra. Az egyik ezek közül a gyógyítás — a gyógyító balzsam, hogy ezzel az ajándékkal az emberek között az egyik legszebb feladatot tölthessétek be, mivel

bolygótok a könnyek völgye, ahol mindig van fájdalom.

96. Ezzel a képességgel széles terület áll előttetek, hogy az én akaratom szerint vigaszt nyújtsatok. Ezt a balzsamot beletettem a lényetekbe, a szívetek legfinomabb húrjaiba, és ti megerősödtetek általa, nyakatok meghajolt a csodatettei előtt, szívetek meglágyult az emberek fájdalmától, és mindig az irgalom útján jártatok.

97. Adjátok továbbra is ezt a gyógyító balzsamot, amely nem a kezetekben van, mert az együttérző, vigasztaló, megértő pillantásokon keresztül, jó gondolatokon keresztül terjed, és gyógyító tanácsokká, a fény szavakká alakul.

98. A gyógyítás ajándékának nincsenek határai. Soha ne felejtsétek el, hogy áthat benneteket; és ha a fájdalom zsákmányul ejtene benneteket, mert próbának vagytok kitéve, ha ezt a balzsamot nem tudjátok felhasználni a fájdalom eltüntetésére, akkor ne felejtsétek el tanításaimat, felejtsétek el szenvedéseteket, és gondoljatok másokra, akiknek nagyobb a gyötrelme. Akkor csodákat fogtok tapasztalni magatokban és embertársaitokban. (311, 18-19)

99. Mennyire fel kell készülnetek arra, hogy belelássatok a szívekbe, és megtudjátok, mit rejtenek magukban, mit titkolnak, és mire van szükségük!

100. Megtanítottalak titeket lelkeket táplálni, gyógyítani, fényt adni nekik és megmutatni nekik az utat felfelé vezető fejlődésükhöz.

101. Aki meghallja ezt a szót, és megőrzi a szívében, képes lesz lelki vezetővé, orvossá és tanácsadóvá válni. Szavában békét és vigaszt nyújt majd embertársainak, akiknek szükségük van a fényre. (294, 3-4)

102. Adok nektek egy csepp gyógybalzsamot, hogy ha üldöznek benneteket, csodás gyógyulásokat hajthassatok végre az emberek között. Mert a nagy járványok idején, amikor a furcsa és a tudomány számára ismeretlen betegségek törnek ki, tanítványaim hatalmának kell megnyilvánulnia.

103. Rábízok rátok egy kulcsot, amellyel kinyitjátok a legrozsdásabb zárat, azaz a legmakacsabb szívet, sőt a börtönkapukat is, hogy szabadságot adjatok az ártatlanoknak és megmentsétek a bűnösöket.

104. Mindig békében és bennem való bizalomban fogtok élni, mert bárhová is mentek, angyalaim védelmezni fognak benneteket. Ők a ti küldetésetek teljesítését a sajátjukká teszik, és elkísérnek benneteket az otthonokba, kórházakba, börtönökbe, a viszály és a háború színtereire – bárhová is menjetek, hogy elvessétek a magomat. (260, 37-38)

105. Az emberek ide fognak jönni, köztük „Tamás” is, akit a tudomány és a materializmus képvisel, éber szemmel, hogy kutasson; és ezt nem csak a szemével, hanem az ujjaival is, hogy tapintson, megérintsen,

mert csak így tud hinni a jelenlétemben és a szellemi eseményekben, amelyek egymás után bekövetkeznek az emberiség körében, és amelyekről az embereknek tanúskodniuk kell, hogy a „harmadik korszak Tamását” a kétkedésében és materializmusában legyőzhesse a szeretetem. (319, 38)

106. Meg fogom adni nektek az utasítást, mikor kell munkához látnotok; mert olyan nagy és egyértelmű jelek ideje lesz, hogy hallani fogjátok a szellemi világ hívását és e világ hívását, amely eseményeivel jelzi majd, hogy eljött a küzdelmetek órája. Szellemtől szellemig fogok hozzátok szólni, és vezetni foglak benneteket az úton.

107. De azt akarom, hogy mielőtt tanítóként jöttök az emberekhez, orvosként jöjjetek, és ha enyhítettétek fájdalmukat, akkor ihatnak az én szavam tiszta vizének forrásából. Először keressétek meg a sebet, a fekélyt vagy a betegséget, és gyógyítsátok meg szenvedéseiket, hogy utána lelkükhöz fordulhassatok.

108. Menjetek embertársaitokhoz, mint Jézus a „Második Időben”, és vigyétek el az én szavam előtt a gyógyító balzsamot. De miből áll ez a balzsam, ó tanítványok? Talán a források vize, amely megáldottá válik, és gyógyszerré alakul a betegek számára? Nem, népem. Az a balzsam, amelyről nektek beszélek, a szívetekben van . Oda helyeztem el értékes esszenciaként, és csak a szeretet tudja megnyitni, hogy megállíthatatlanul áradjon ki belőle.

109. Ha valamelyik betegre akarjátok kiönteni, nem a kezetek fog gyógyítani, hanem a szeretettől, irgalomtól és vigasztól túlcsorduló szellem. Ott, ahová gondolataitokat irányítjátok, ott fog megtörténni a csoda.

110. A természet lényeire és elemeire sokféle módon hatással lehettek, hogy mindenkinek vigaszt nyújtsatok. De ezt is mondom nektek: ne féljetek a betegségektől, és legyetek türelmesek és irgalmasak mindenkivel.

111. Ami a megszállottakat és az emberi értelmükben zavartakat illeti, őket is meggyógyíthatjátok, mert rendelkeztek ezzel a képességgel, és azt azoknak a lényeknek a szolgálatába kell állítanotok, akik kétségbeesésbe és feledésbe süllyedtek. Szabadítsátok meg őket, és mutassátok meg ezt a hatalmat a hitetlenek előtt. Ennek a népnek az egyik nagy küldetése, hogy a fényt eljuttassa oda, ahol sötétség van, hogy minden rabságot és minden igazságtalanságot megtörjön, és hogy ezt a világot arra késztesse, hogy felismerje Urát, és teljes igazságismeretben meglássa önmagát, a saját belsőjét. (339, 39-41)

A világméretű misszió megkezdésének ideje

112. Mivel a világ jelenleg annyira vak, hogy nem képes felismerni az

igazság fényét, és legbelsőbb lényében sem hallja meg a hívásomat, imádkozzatok és nyerjetek szellemi talajt. Mert jelenleg nem hallgatnának rátok, mivel minden nép azzal van elfoglalva, hogy felkészüljön a pusztításra és a védekezésre.

113. Az embereknek még vakabbá kell válniuk, amikor a kétségbeesés, a gyűlölet, a terror és a fájdalom elérik határaikat.

114. Ez sem lenne a megfelelő idő az üzenetem átadására, mert olyanok lennétek, mint a sivatag közepén kiáltók; senki sem venné figyelembe titeket. (323, 27-29)

115. Csak miután a Földet egyik sarkától a másikig sújtotta a csapás, és minden nemzetet, minden társadalmi intézményt és minden otthont a gyökereikig megrázott, és miután az emberiség minden szégyenfoltot lemosott magáról, akkor kell felkészülten kimenni a nevemben, hogy tanításomat elvigyétek testvéreitekhez. (42, 54)

116. Ha eljön az idő, indulj el, szeretett népem, és tedd érzékelhetővé embertársaid számára szent szavam. Jó tanítványokként szét fogtok szóródni a világon, és ez az új evangélium, amelyet rátok hagyok, elterjedni fog. Ez a fény, amely a Hatodik Pecsétből árad, megvilágítja a kor emberiségét, és vele a titkok is megvilágosodnak.

117. Tanításom meg fog gyökerezni más nemzetekben is, és mindazt, amit az emberek még nem fedeztek fel, a Hét Pecsét által sugárzott fény révén fogják megismerni. Ti azonban beszéljetek azokról a tanításokról, amelyeket kaptatok, és tanítsátok az embereket parancsaim betartására. (49, 43)

XV. Intések, figyelmeztetések, tanítások

61. fejezet – Az Úr intései és figyelmeztetései

Parancsolatok és megbízások

1. Izrael, ne csak a világgal kötött kötelezettségeidet teljesítsd. Tartsd be a törvényt is, mert az Atya felé vállaltatok egy feladatot, és annak teljesítése szigorúnak, nemesnek és szellemiségnek kell lennie.

2. Tanítalak benneteket, hogy elforduljatok a materializmustól, és ne legyetek többé fanatikusok és bálványimádók; hogy ne imádjátok és ne tiszteljétek az ember keze által készített anyagi tárgyakat. Nem akarom, hogy a szívetekben gyökerezzen a bálványimádás, a fanatizmus és a hamis kultuszok. Ne ajánljatok fel nekem olyan áldozatokat, amelyek nem jutnak el hozzám; csak a megújulásotokat és a szellemi beteljesüléseteket kérem.

3. Újuljatok meg korábbi szokásaitok tekintetében, ne nézzetek vissza, és ne tekintsétek azt, amit feladtatok, és amit többé

nem szabad tennetek. Értsétek meg, hogy ráléptetek a felfelé vezető fejlődés útjára, és nem szabad megállnotok. Az út keskeny, és jól kell ismernetek, mert holnap testvéreiteket kell majd rajta vezetnetek, és nem akarom, hogy eltévedjetek.

4. Én vagyok a türelmes Atya, aki várja bűnbánatotokat és jó szándékotokat, hogy kegyelemmel és irgalommal árasztalak el benneteket. (23, 60-63)

5. Szavam mindig a jót és az erényt tanácsolja nektek: hogy ne beszéljetek rosszat embertársaitokról, és ezzel ne tegyétek őket szégyenbe; hogy ne nézzétek megvetéssel azokat, akik olyan betegségekben szenvednek, amelyeket fertőzőnek neveztek; hogy ne támogassátok a háborúkat; hogy ne folytassatok olyan gyalázatos foglalkozást, amely rombolja az erkölcsöt és elősegíti a bűnöket; hogy ne átkozzatok meg semmilyen teremtményt, ne vegyetek el semmit idegentől a tulajdonos engedélye nélkül, és ne terjesszetek babonát.

6. Látogassátok meg a betegeket, bocsássatok meg azoknak, akik megsértettek titeket, védjétek az erényt, és legyetek jó példaképek; és szeressétek Engem és embertársaitokat, mert e két parancsolatban foglalódik össze az egész törvény.

7. Tanuljátok meg a tanításomat, és cselekedeteitekkel tanítsátok azt. Ha nem tanultok, hogyan akartok hirdetni a tanításomat? És ha nem érezitek át, amit tanultatok, hogyan akartok jó apostolként tanítani? (6, 25-26)

8. Népem, ha előre akarsz haladni, győzd le a benned lévő lustaságot. Ha nagyok akartok lenni, alkalmazzátok elveimet cselekedeteitekben. Ha meg akartok ismerni magatokat, kutassátok magatokat az én szavam segítségével.

9. Értsétek meg, mennyire szükségetek van az én szavamra, amely szeretetet, bölcsességet, tanácsokat és segítséget nyújt. De ugyanakkor érezzétek magatokat felelősnek azért is, amit adok nektek, mert nem ti vagytok az egyetlen rászorulók a világon. Sokan vannak, akik éheznek és szomjaznak ezekre a tanításokra, és nektek arra kell gondolnotok, hogy felkészüljetek arra, hogy elmenjetek hozzájuk az én szeretetem üzenetével. (285, 50-51)

10. Nagyon nagy a felelősség, amely e népet az emberiség felé terheli. Példát kell mutatnia az igazi szellemiségre, meg kell mutatnia, hogyan kell a belső vallásgyakorlást, az Istennek tetsző áldozatot, az Istennek méltó tiszteletet bemutatni.

11. Nyissátok meg a szíveteket, és hallgassátok meg ott a lelkiismeret hangját, hogy megítélhessétek cselekedeteiteket, és megtudjátok, hűen értelmezitek-e tanításaimat, vagy ti is félreértitek-e tanításom lényegét. (280, 73)

12. Tanításom teljes értelmét veszti, ha nem alkalmazzátok.
13. Nagyon jól tudjátok, szeretett tanítványok, hogy törvényem és tanításom célja a jót cselekedni, és hogy ezért az, aki csak az emlékezetében vagy a száján hordozza azokat, anélkül, hogy cselekedeteire alkalmazná, kötelességét megszegi. (269, 45)
14. Ti, akik szívetekben birtokoljátok e földi élet tapasztalatainak fényét, és lelketekben azt a fényt, amelyet a különböző földi életek során elért fejlődés hagyott hátra – miért foglalkozik lelketek azzal, ami számára haszontalan, és miért sírtok gyakran olyan okok miatt, amelyek nem érdemlik meg fájdalmatokat? Keressétek az igazságot mindenben; az minden úton ott van, fényes és tiszta, mint a nappali fény. (121, 48-49)
15. Ne felejtsétek el, és mindig legyetek tudatában annak, hogy az igaz és erényes életetektől függ az a hit, amelyet felébresztetek embertársaitokban, vagyis hogy ők magánéletetekben is megvizsgálnak és megfigyelnek benneteket, hogy cselekedeteitekben megerősítést keressenek az általatok hirdetett tanításra. (300, 57)
16. Mondjátok meg nekem: elutasítottalak-e titeket, amikor vétkeztetek? Hátrahagytalak-e titeket, cserbenhagytalak-e titeket, amikor valami botlás megállított titeket? Haragosan viselkedtem-e veletek, amikor a fájdalom legyőzött benneteket, és elbuktatok?
17. Mégis látom, hogy azok, akiket oly sok szeretettel tanítványaimnak nevezek, cserbenhagyják bajba jutott embertársaikat, elutasítják azt, aki letér a helyes útról, ahelyett, hogy szeretettel magukhoz vonzanák és segítenének neki javulni, és néha bírókká válnak, amikor olyan dolgokba avatkoznak bele, amelyek elbírálása nem illik hozzájuk.
18. Ez megfelel-e tanításomnak? Nem, mondja nekem a lelkiismeretetek, mert azt akarom, hogy a legszigorúbban ítéljétek meg magatokat, hogy lecsiszolhassátok azokat a sok éles széleket, amelyek megbetegítik az érzéseiteket, és elkezdhessétek tanítványaimmá válni. (268, 46)

Hit, remény, szeretet, alázat, bizalom

19. Ha alázatosak vagytok, nagyok lesztek. A nagyság nem a gőgben és a hiúságban rejlik, ahogyan sokan hiszik. „Legyetek szívből szelídek és alázatosak” – ezt mondtam nektek minden időkben.
20. Ismerjetek meg Atyaként és szeressetek Engem, ne keressetek testetek számára trónt, sem olyan nevet, amely kiemeli titeket a többiek közül. Legyetek egyszerűen emberek más emberek között, és legyen bennetek jó szándék. (47, 54)
21. Azt a hitet akarom látni bennetek, amelyet azok a betegek tanúsítottak, akik a „Második

Időben” jöttek hozzám; a bénáé, a vaké és a gyógyíthatatlan asszonyé. Szeretném, ha Atyaként szeretnétek, orvosként keresnétek és Mesterként hallgatnátok rám. (6, 46)

22. Ne legyetek gyengék a hitben, sem a reményben. Mindig tartsátok szem előtt, hogy eljön ennek az életútnak a vége. Ne felejtsétek el, hogy eredetetek bennem volt, és hogy a végcél szintén bennem lesz, és ez a cél az örökkévalóság, mert a léleknek nincs halála.

23. Legyen az örökkévalóság a törekvésetek ideálja, és ne veszítsétek el a bátorságotokat az élet hullámzásaiban. Tudjátok-e egyáltalán, hogy ez-e az utolsó inkarnációtok a földön? Ki mondhatná meg nektek, hogy ebben a testben, amely ma a tiétek, kifizetitek-e az összes adósságotokat, amelyet az én igazságosságom előtt felhalmoztatok? Ezért mondom nektek: használjátok ki az időt, de ne siessetek. Ha hitben és alázatban fogadjátok el szenvedéseiteket, és türelemmel ürítitek ki a kehelyt – bizony, mondom nektek, érdemeitek nem lesznek hiábavalók.

24. Gondoskodjatok arról, hogy a szellem mindig előrehaladjon, hogy soha, semmilyen körülmények között ne hagyjátok abba a tökéletesedést. (95, 4-6)

25. Éljétek az Atyáért, szeretve gyermekeit, akik testvéreitek, és elnyeritek a halhatatlanságot. Ha az önzésnek estek áldozatul , és elzárkóztok önszeretetetekben, a mag, amelyet hátrahagytok, aligha fogja túlélni emléketeket.

26. Legyetek szívből szelídek és alázatosak, és mindig telve lesztek kegyelmemmel. (256, 72-73)

27. Nagy a rendeltetésetek! Ne hagyjátok azonban, hogy a rossz előjelek uralkodjanak rajtatok, hanem inkább legyetek tele bátorsággal és reménnyel annak a gondolatának a fényében, hogy a közeledő keserű napok szükségesek az emberek ébredéséhez és megtisztulásához, amelyek nélkül nem élhetnétek át a szellemiség korszakának diadalmas beköszöntét.

28. Tanuljátok meg, hogyan kell felülkerekedni a nehézségeken, ne hagyjátok, hogy a csüggedés hatalmába kerítse a szíveteket, és vigyázzatok az egészségetekre. Bátorítsátok testvéreitek lelkét azzal, hogy rólam beszéltek nekik, és megmutatjátok nekik a tanításomat, amely hitre és reményre gyújtja őket.

29. Nézzétek, milyen letörten él sok ember. Olyan lények, akik hagyták magukat legyőzni az élet küzdelmében. Nézzétek, milyen korán megöregedtek és megőszültek, arcuk elszáradt, tekintetük melankolikus. De ha azok, akiknek erősnek kellene lenniük, gyengék, az ifjúság elszárad, és a gyermekek csak szomorúságot látnak majd környezetükben.

30. Ti, nép, ne fosztjátok meg szíveteket mindazoktól az egészséges örömöktől, amelyeket,

bár mulandóak, élvezhettek. Egyétek szerény kenyereteket békében, és bizony, mondom nektek, akkor ízletesebbnek és táplálóbbnak fogjátok találni.

31. Értsétek meg szavaimból, hogy amit tőletek akarok, az a bizalom, a hit, az optimizmus, a lelki béke és az erő, hogy szenvedéseitek és csapásaitok ellenére ne legyen keserűség a szívetekben. Milyen kedvességet vagy bátorítást adhatnátok azoknak, akiknek szükségük van rá, ha a szívetek szenvedéssel, gondokkal vagy elégedetlenséggel lenne tele?

32. Éppen a megpróbáltatásaitokban kell a legjobb példát mutatnotok a felemelkedésre, a hitre és az alázatosságra.

33. Aki képes életét ilyen szellemiséggel megtölteni, mindig békét érez, és még alvás közben is nyugodt és pihentető az álma, amit a lélek arra használ, hogy elszakadjon a testtől, és a túlvilág felé tartson, ahol megkapja azokat az isteni erőáramlatokat, amelyekből táplálkozik, és amelyekben a testet is részesíti. (292, 45-51)

Ima, tanulás, éberség, megújulás és szellemiség

34. Szeretett tanítványok, még egyszer mondom nektek: vigyázzatok és imádkozzatok, mert a test gyenge, és gyengeségeiben eltérítheti a lelket a helyes útról.

35. Az a lélek, amely ért az „éberséghez”, soha nem tér el attól az úttól, amelyet Urának kijelölt neki, és képes felhasználni örökségét és tehetségét, amíg el nem éri fejlődésének célját.

36. Ez az ember kiállja majd a próbáit, mert éberen él, és soha nem hagyja, hogy a test uralkodjon rajta. Aki virraszt és imádkozik, mindig győztesen kerül ki az élet válságaiból, és határozott léptekkel halad az élet útján.

37. Milyen más a viselkedése annak, aki elfelejti imádkozni és „ébernek lenni”! Önként lemond arról, hogy a legjobb fegyverekkel védekezzen, amelyeket én az emberekbe helyeztem, és amelyek a hit, a szeretet és a tudás fénye. Ő az, aki nem hallja a belső hangot, amely az intuíció, a lelkiismeret és az álmok révén szól hozzá. De a szíve és az elméje nem érti ezt a nyelvet, és nem hisz a saját lelke üzenetének. (278, 1-3)

38. Imádkozzatok a zavart lelkekért, a földhöz kötöttekért, azokért, akik a föld belsejében még nem tudnak elszakadni testüktől, azokért, akik szenvednek és sírnak a földön értük tartott értelmetlen gyász miatt.

39. Bocsássatok meg azoknak is, és ne ítélkezzetek többé azok felett, akik gonoszságot vetettek a szívetekbe. Ha a szemetek láthatná őket, ahogy térden állva könyörögnek a bocsánatotokért, nem lennétek olyan igazságtalanok velük szemben. Segítsetek nekik felemelkedni a végtelenbe,

emeljétek fel őket szeretetteljes emlékezetetekkel, fogjátok fel, hogy már nem tartoznak ehhez a világhoz. (107, 15)

40. Nem elégedhettek meg első műveitekkel, abban a hitben, hogy elegendő érdemet szereztetek lelketek tökéletesítéséhez. De hogy naponta új leckéket tanuljatok és nagyobb kinyilatkoztatásokat fedezzetek fel, szánjatok mindig egy kis időt művem tanulmányozására.

41. A tudásra vágyó tanítvány mindig megkapja a kérdéseire a választ, és a próbatételek pillanataiban mindig hallja atyai tanácsomat.

42. A haladó tanítvány szeretet forrása lesz embertársai számára, valóban úgy fogja érezni, hogy Atyja örökséggel ruházta fel, és felismeri majd azt a pillanatot, amikor el kell indulnia, hogy nagy szellemi küldetését az emberek között végrehajtsa. (280, 40-42)

43. Minél többet tökéletesítitek magatokat, annál közelebb látjátok a célt. Igaz, nem tudjátok, hogy már csak egy lépésre vagytok-e az üdvösségetektől, vagy még hosszú utat kell megtennetek. Csak annyit mondok nektek, hogy készségesen és engedelmesen hagyjátok magatokat vezetni e szó által, amely az én Isteni Szellemem hangja.

44. Óvakodjatok attól, hogy megszegjétek a törvényt, hogy újra és újra elkövessétek ugyanazt a hibát. Vegyétek komolyan ezt a felhívást, amely javulásra szólít fel – egy kérés, amelyet Atyátok intéz hozzátok, mert nem akarom, hogy hiába éljetek a földön, és utána a engedetlenségetek miatt sírjatok. (322, 60)

45. Ne féljetek az emberek pletykáitól, sem ítéleteiktől, hanem féljétek Istenetek ítéletét. Gondoljatok arra, hogy azt mondtam nektek, hogy bíróként könyörtelen vagyok. Ezért mindig keressetek engem, mint Atyát, mint Istent, hogy semmiben se szenvedjetek hiányt életutatokon. (344, 31)

46. Ne hagyjátok, hogy meglepetés érjen titeket, népem. Éljétek mindig éberen, és legyetek hűséges őrök. Ne féljetek a szavaktól, amelyeket saját testvéreitek mondanak nektek, hogy meggyőzzenek benneteket arról, hogy tévedésben vagytok.

47. Maradjatok állhatatosak, mert nagy jutalmakat adok azoknak a „katonáknak”, akik hűek az én ügyemhez – azoknak közületek, akik szembeszállnak ezekkel a nehéz időkkel, amikor a világnézetek, a hitvallások és a vallások között zavar uralkodik.

48. Minden embertársotokat ugyanúgy tiszteljetek, ahogyan az én munkámat tisztelitek, és hivatkozzatok azokra a tanításokra, amelyeket ismét rátok hagyok. Ha az emberek gúnyt űznek belőletek, hagyjátok őket; mert a Szentlélek fénye eljut hozzájuk, és akkor bűnbánat lesz a szívükben. (336, 18)

49. Ne álljatok meg, ó tanítványok! Ahogyan mindig is mondtam nektek, lépteiteknek szilárdan a jóság és a

haladás útján kell maradniuk, mert eljönnek olyan idők, amikor csak a jóság segít az embernek tovább, amikor csak az erény és az igazság tartja meg őt a küzdelem és a harc útján.

50. Közelednek azok a napok, amikor a csalás bukásra kerül, amikor a hamisság, a képmutatás, az önzés, minden rossz mag súlyos csapások, bukások és ütések által véget ér.

51. Ezért mondja nektek a Mester: Legyetek egyre erősebbek a jóságban! Legyetek meggyőződve, népem, hogy a jótettetekért semmi rosszat nem kaphattok. Ha a földön végzett jótetteitekért rossz gyümölcsöt vagy rossz jutalmat arattok, akkor ez a rossz gyümölcs átmeneti, nem a végső gyümölcs, mondom nektek igazságban. Kitartónak kell maradni, amíg be nem aratjátok. (332, 31)

A kinyilatkoztatás gyülekezeteinek szóló figyelmeztetések

52. Jaj annak, aki saját belátása szerint értelmezi az én szavam, mert ezért nekem fog felelni.

53. A földön sokan szentelték magukat az igazság eltorzításának, anélkül, hogy tudatában lennének annak a felelősségnek, amely az Atya szeretetművében munkatársként rájuk hárul.

54. Ebben az ítélet idején, amelyet sokan nem ismernek, mert nem tudják értelmezni az általuk átélt eseményeket, az ítélet minden lélekben jelen van, és zarándokútjuk során ezen a világon elszámoltatást követel tőlük a szeretet törvényén belüli és kívüli cselekedeteikről.

55. Aki ezekben az írásokban megváltoztatja az ihletés útján adott kinyilatkoztatásaim értelmét, az felelősséggel tartozik tettéért előttem.

56. Ezért őszintén kell cselekednetek, mert ezek a tanítások a szeretet örökségem azoknak a gyermekeimnek, akik – akár inkarnálódtak, akár a szellemben vannak – részletesebb tanításokra várnak. (20, 12-14)

57. Nem akarok hazugságot látni nálad, Izrael, mert egy napon ez kiderül, és akkor a világ azt fogja mondani: „Ezek a Mester tanítványai? Ha hamis tanítványok, akkor hamis volt a Mester is, aki közöttük lakott, hogy hazugságokat adjon át nekik.” (344, 10)

58. Ti vagytok azok, akiknek a feladata, hogy enyhítsétek az emberek fájdalmát, hogy megtanítsátok imádkozni azokat, akik sokáig imádság nélkül maradtak, lelkük felemelkedése nélkül.

59. Ehhez azonban nap mint nap egyre inkább szellemesednetek kell, és megszabadulnotok a materializálódástól.

60. Mert nem akarom, hogy túlzottan szellemi emberek legyetek, nem. A fanatizmus a szememben utálatos, és ezt akarom eltávolítani közületek. A lelkiismeret fogja megmondani nektek, hogyan

kell összhangban élnetek mindennel. (344, 17-18)

61. Hallgassatok rám, nép, figyeljetek, tanítványok: jelenleg fényt adok nektek, és megszabadítalak benneteket a láncoktól, kötelékektől és a sötétségtől. De nem felhatalmazlak benneteket arra, hogy ebből a munkából újabb vallást csináljatok, sem arra, hogy szokás szerint szobrokkal és szertartásokkal töltsétek meg – nem!

62. Ismerjétek meg pontosan, miben áll az a szabadság, amelyet nektek hozok, hogy ne cseréljétek le egy új fanatizmusra.

63. Még nem jöttetek rá, hogy értelmetek, és vele együtt lelketek is gátolva volt a kibontakozásban? Nem emlékeztek az őseitektől örökölt hamis félelmek és előítéletek áradatára, amelyektől megszabadítottalak benneteket, hogy a valóságot torzítás nélkül láthassátok, és befogadhassátok a fényt? (297, 20-21)

64. A föld nedves és fogékony lesz, várva a vetőművelőim magvait, és itt helyénvaló, hogy egyszer elgondolkodjatok e vetőművelők felelősségéről. Helyes lenne-e, ha ez a nép, miután az emberiség megszabadul a fanatizmustól és az elmét elkápráztató imádattól , egy új bálványimádással állna elő? Nem, szeretett tanítványok és tanulók. Ezért van minden lépéseteknél leckéket és próbákat. (292, 44)

Figyelmeztetés a 1950 utáni kinyilatkoztatások folytatására és a hamis „Krisztus-kinyilatkoztatásokra”

65. Az én Istenségem által meghatározott nap után többé nem fogjátok hallani az én szavam. De az le lesz írva a lelketekben, a szívetekben és a könyvekben.

66. Aki ezután hanghordozóként lép fel, és az én sugárzásomat hívja segítségül, nem ismeri azt az ítéletet, amelyet magára hoz.

67. Figyelmeztetlek benneteket, hogy ne hallgassatok a hamis prófétákra, a hamis szószólókra és a hamis „Krisztusokra”. Felébresztelek benneteket, hogy időben elkerüljétek a zavart, és megakadályozzátok a sötétség szellemeinek behatolását közöttek. Ébren legyetek, mert ezekről a tanításokról számot kell adnotok Nekem, ha nem vagytok felkészülve. (229, 40-41)

68. Ez már az utolsó időszak, amikor ebben a formában veletek leszek. Higgyetek ebben, és higgyétek azt is, hogy nem fogok visszatérni ebbe a világba, hogy szavam anyagi formában hallhatóvá váljon, és még kevésbé azért, hogy emberré váljak.

69. Készüljetek fel, mert pletykák fognak eljutni hozzátok olyan emberektől, akik azt állítják, hogy visszatértem, hogy Krisztus eljött a földre. Akkor hűségesnek kell maradnotok, és meggyőződéssel kell mondanotok: „Az Úr szellemileg minden gyermeke mellett van.”

70. Ha azonban elaludtok, és nem szellemesedtek meg, tagadni fogjátok, hogy visszavontam az igémet; és istenkáromlókká és engedetlenekké válva le fogjátok hívni a sugárzásomat az emberek tömegére, és azt fogjátok mondani nekik: „Kérjük azt, aki nekünk adta az igéjét, hogy továbbra is szóljon hozzánk. Énekeket és himnuszokat akarunk felajánlani Neki, hogy meghallgasson minket."

71. De bizony, mondom nektek: Sugaram többé nem tér vissza az emberi értelemhez, mert nem fogom támogatni ostobaságotokat.

72. Mire számíthatnátok? Arra, hogy a látszólagos fény szavai zavarba ejtenek benneteket. Nem ezt akarja a szívetek? Akkor készüljetek fel arra a próbatételre, és engedelmeskedésetekre és alázatosságotokra ragyog majd le az én ihletem fénye.

73. Bejelentem nektek, hogy ha 1950 előtt nem történik meg e gyülekezetek egyesülése egyetlen néppé, akkor nagyon hamar zavar uralkodni fog, mert lesznek olyanok, akik azt állítják, hogy a Mester továbbra is -en nyilatkozik, és akkor jaj annak a népnek! Még nem éreztétek meg ezt a fenyegetést?

74. Még mindig nem ébredt fel bennetek az a testvériség és egység szelleme, és azt várjátok, hogy az események fogják egyesíteni benneteket. De ha ezt várjátok, ehelyett azt fogjátok megtapasztalni, hogy járványok, zűrzavar, háborúk és a természeti erők ítélete tör ki, amíg a világon nem marad békés hely – sem a föld felszínén, sem a belsejében, sem a tengeren, sem a levegőben. (146, 24-26)

75. Készüljetek fel, és akkor mindig, amikor összegyűltök – legyen az ezekben a gyülekezeti házakban, otthontokban vagy a szabad természetben –, ezeken a találkozásokon szellemileg érezni fogjátok jelenlétemet.

76. De vigyázzatok, mert hamis tanítványok is megjelennek majd, akik azt hirdetik, hogy közvetlen kapcsolatban állnak az Atyával, és hamis utasításokat és ihletéseket közvetítenek.

77. Megtanítottalak benneteket megkülönböztetni az igazságot a csalástól, a fát a gyümölcséről megismerni. (260, 65-66)

78. Bejelentettem nektek, hogy eljön az az idő, amikor sok „spiritualizmust" fogtok látni megjelenni, és hogy akkor képzetteknek kell lennetek ahhoz, hogy felismerjétek, melyikben rejlik az igazság, és melyikben a csalás.

79. Hamis kijelentéseket fogtok látni, amelyeket nekem tulajdonítanak; pletykákat isteni hírnökökről, akik üzeneteket hoznak a világnak; szektákat a Hét Pecsét nevében, és sok zavaros és kétértelmű tanítást.

80. Mindez annak a nagy szellemi zavarnak lesz a következménye, amelyet az emberiség előkészített. De ne aggódjatok; inkább gondoskodjatok arról, hogy ébren és

imádkozva éljetek, akkor nem fogtok áldozatul esni a szellemi zavarnak, mert az én szavam a legnagyobb sötétség pillanataiban fény lesz, amely megmutatja nektek az én kristálytiszta és örök igazságomat. (252, 15-17)

Rossz szokások, képmutatás, bűnösség

81. A hiúság beköltözött azokba, akik abban a hitben, hogy elérték az igazság teljes megismerését, tanultnak, erősnek, tévedhetetlennek, nagynak és abszolútnak tartották magukat, anélkül, hogy tudatában lettek volna annak, hogy gyakran tévedtek.

82. Nem akarom, hogy ebben a népben, amely éppen csak most kezd formálódni e tanítások fényében, holnap megjelenjenek olyan emberek, akik – hiúságuk által elvakítva – hirdetik, hogy ők Krisztus reinkarnációi vagy az új Messiások.

83. Azok fogják elkövetni ezeket a cselekedeteket, akik azt hiszik, hogy megértették az én teljes igazságomat, valójában azonban messze eltérnek a Krisztus által kijelölt úttól, amely az alázat útja.

84. Tanulmányozzátok Jézus földi életét, és mély és felejthetetlen tanítást fogtok találni az alázatosságról. (27, 3-6)

85. Az egyik legsúlyosabb jellemhiba a képmutatás. Ne beszéljetek hangosan a szeretetről, amíg nem vagytok képesek szeretni Engem embertársaitokban.

86. Hányan vannak azok közül, akik elítélték Júdás csókját, akik nem akarják felismerni, hogy ők is adtak testvérüknek a látszatbeli testvériség csókját, és hátba szúrták őt! Hányan vannak azok közül, akik azt mondják, hogy a rászorulóknak szolgálnak, akiket látom, hogy pénzért visznek fényt, igazságot és jótékonyságot.

87. Miért cselekedtek úgy, mint Péter gyengeségének pillanataiban, amikor valaki kérdéseivel megfélemlített benneteket, tagadtok engem, és biztosítjátok, hogy nem is ismertetek engem? Miért féltek az emberi ítélettől, és nem féltek az enyémtől?

88. De bizony, mondom nektek, az isteni igazságosság és bűneitek közé áll Mária, mennyei Anyátok közbenjárása, aki mindig értetek könyörög. (75, 34)

89. Senkinek nincs joga ítélkezni embertársai cselekedetei felett, mert ha az, aki tiszta, nem teszi meg – miért tehetné meg az, akinek szívében szégyenfoltok vannak?

90. Ezt mondom nektek, mert állandóan arra törekedtek, hogy megvizsgáljátok testvéretek magját, abban a reményben, hogy hibákat találtok benne, hogy aztán megmutathassátok neki a saját magotokat, és megalázhassátok azzal, hogy azt mondjátok neki, a ti munkátok tisztább és tökéletesebb.

91. Az egyetlen bíró, aki meg tudja mérlegelni cselekedeteiteket, az a mennyben lakó Atyátok. Amikor megjelenik a mérlegével, az Ő

szemében nem az lesz érdemesebb, aki többet ért, hanem az, aki tudta, hogyan kell embertársai testvére és Urának gyermeke lenni. (131, 55–57)

92. Tanuljatok és cselekedjetek, tanítsatok és érezzétek közben, amit tesztek és mondtok, erősítsétek meg tanításomat cselekedeteitekkel. Nem akarok képmutatókat a tanítványaim között. Gondoljatok bele, mi lenne az emberiséggel és magatokkal, ha ezt a sok szeretettel és türelemmel alapított művet az erkölcs, az erény és az őszinteség hiánya tenné tönkre az életetekben. (165, 25)

93. Ne rohanjatok többé a világ örömei vagy könnyelműségei után. Kövessétek azt az ideált, hogy életeteket feddhetetlenül alakítsátok, mert egész létezésetek során megadom nektek azokat az örömöket, amelyek lelketeknek ösztönzést jelentenek. (111, 61)

94. Jaj nektek, ha a gonosz hajlamok erősebbek lesznek, mint a lelketekben lévő erények, és ha tanításom nem hoz gyümölcsöt! Ha nem gondolkodtok el az én szavamon, és nem mélyedtek el benne, és közben azt hiszitek, hogy teljesítitek az akaratomat, akkor az én fényem felráz titeket. De ha megismeritek a teljes igazságot, eszetekbe jut majd, hogy azért küldtelek titeket a világra, hogy jótékony cselekedeteket végezzetek. (55, 6)

95. Jaj azoknak, akik ebben az időben gonoszságaikkal és engedetlenségükkel rossz példát mutatnak azoknak a gyermekeknek, akiket lelki küldetéssel küldtem a földre! Akartok-e olyanok lenni, mint az a népcsorda, amely kiáltások és gúnyolódás közepette vezette Jézust a Golgotára, és ezzel borzalmat vetett azoknak a gyermekeknek a szívébe, akik nem tudták megmagyarázni, miért kínoznak és ölnek meg egy embert, aki csak áldásokat osztott.

96. Minden alkalommal, amikor Jézus elesett, azok az ártatlanok sírtak. De bizony, mondom nektek, sírásotok inkább a szellemből fakadt, mint a testből. Hányan követtek később engem, és szerettek engem anélkül, hogy szívükből kitörölhető lett volna az emlék arról, amit ártatlan szemük látott. (69, 50-51)

Helytelen vezeklés és helytelen elvárások

97. Óvakodjatok a hamisan értelmezett vezeklésektől, és ne vonjátok meg testetektől azt, amire szüksége van. Sőt, kíméljétek meg attól, ami káros számára, még ha ez áldozatot is jelent számára. Ez lesz az a vezeklés, amely lelketek javát szolgálja, és ezért tetszik az Atyának. (55, 40)

98. Már kevésbé látjátok Istenben a bírót, mint inkább a tökéletes és kimeríthetetlen szeretet Atyját, és mondom nektek, hogy jó dolog, hogy Istenben az Atyátokat látjátok.

99. Mindazonáltal el kell mondanom nektek, hogy ébren

tartsalak titeket, hogy ti is, akárcsak az a régi nép, egy új hibába eshettek, és ez a hiba abban állhat, hogy nem törekedtek erkölcsi és lelki javulásra, vagy hogy nem aggódtok amiatt, hogy folyamatosan és súlyosan vétkeztek, abban a bizalomban, hogy az Atya mindenekelőtt szeretet, és megbocsát nektek.

100. Bizony, Isten szeretet, és nincs olyan bűn, bármilyen súlyos is legyen, amelyet Ő ne bocsátana meg. De pontosan tudnotok kell, hogy ebből az isteni szeretetből fakad egy igazságosság, amely könyörtelen.

101. Legyetek tudatában mindezeknek, hogy az, amit tanításom megismeréseként magatokba fogadtatok, megfeleljen az igazságnak, és eloszlassátok mindazokat a téves elképzeléseket, amelyek bennetek létezhetnek.

102. Ne felejtsétek el, hogy az Atya szeretete ugyan megbocsát nektek, de a szégyenfolt – a megbocsátás ellenére – megmarad a lelketekben, és azt érdemeitekkel kell lemosnotok , hogy így méltók legyetek ahhoz a szeretethez, amely megbocsátott nektek. (293, 43-44)

103. Egy hang ébresztett fel benneteket, egy jóságos és vigasztaló hang, amely a fény és az élet birodalmába hív benneteket, de amely igazságossággá válhat, ha inkább továbbra is megalázzátok a lelketeket és megsértitek a törvényt.

104. Az engedelmesnek és alázatosnak szól az én szavam: maradj állhatatos, mert sok kegyelmet fogsz kapni tőlem, és sokat fogsz elérni testvéreidért.

105. A bolondoknak az én hangom azt mondja: Ha nem használod ki ezt az áldott alkalmat, hogy megszabadulj a bűn szennyétől vagy a tudatlanság sötétségétől, amelyben élsz, akkor látni fogod, ahogy korszakok és korok múlnak el a lelked felett anélkül, hogy megtudnád, mit hozott az Úr az üzenetében, és milyen szellemi ajándékokat tárt fel népe előtt.

106. Igaz, hogy mindenkinek lesz megfelelő ideje arra, hogy megmeneküljön és a magasságokba emelkedjen. De jaj annak, aki elhalasztja ezt a napot! Jaj annak, aki elmulasztja a lehetőségeket lelke fejlődésének elérésére, mert a világ hiábavalóságainak szentelte magát! Nem tudja, mennyi idő telik el, amíg új lehetőségre kell várnia, és nem ismeri a jóvátétel keserűségét sem.

107. Ebben nincs a legcsekélyebb bosszú vagy a legenyhébb büntetés az Atya részéről, hanem szigorú és könyörtelen igazságossága.

108. Tudjátok-e ma, amikor köztetek vagyok, hogy nem szalasztottatok-e el korábbi lehetőségeket, vagy hagytátok-e azokat kihasználatlanul, és ismeritek-e azt az időtartamot, amelyet lelketek várt, hogy megkapja ezt az új lehetőséget, hogy teljesítse azt a küldetést, amelyet régen rábíztak?

109. Mit tud a szívetek vagy az értelmetek a lelketek múltjáról,

sorsáról, adósságairól, feladatairól és engeszteléseiről? Semmit!

110. Ezért nem szabad megszakítanotok a lélek tökéletesítését, sem pedig a világi javak iránti szeretettel kísértésbe ejtenetek. A léleknek más utat, más célokat, más eszményeket kell követnie. (279, 16-19)

Figyelmeztetés a népeknek és a föld hatalmasságainak

111. Jaj az embereknek, ha szívükben végre nem tör elő az irgalom és a cselekvő szeretet! Jaj az embereknek, ha végre nem jutnak el gonosz cselekedeteik teljes felismeréséhez! Saját kezük szabadítja rájuk a természeti erők dühét, és megpróbálja a nemzetekre kiönteni a fájdalom és a keserűség kehelyét. Még ha cselekedeteik eredményét is aratják, sokan még mindig azt fogják mondani: „Ez Isten büntetése." (57, 82)

112. Jaj azoknak a népeknek, akik makacsul ragaszkodnak bálványimádásukhoz, fanatizmusukhoz és hagyományaikhoz! Nem fogják látni az én fényemet, és nem fogják érezni a lélek ébredésének végtelen boldogságát.

113. Igaz, hogy tanításom megrázza a világot. De amikor a harc véget ér, a földön az igazi békét fogják érezni – azt, amely a Szellememtől fakad. Csak a bolondok, a makacsok és a kemény szívűek fognak tovább szenvedni. (272, 12-13)

114. Éreztetem magam az emberek kemény szívében – azokéban, akik háborúkat akarnak szítani –, hogy felismerjék: akaratom erősebb, mint háborús szándékaik. Ha azoknak az embereknek a szíve kemény marad, és nem hagyja magát meggyőzni akaratomról, igazságosságom az egész földgömbön érezhetővé válik. (340, 33)

115. Ismét, akárcsak Noé idején, az emberek gúnyt fognak űzni a próféciákból, és csak akkor fognak hinni és bűnbánatot gyakorolni, amikor már érzik, hogy a vízár eltemeti testüket.

116. Irgalmasságom mindig meg akart állítani benneteket meggondolatlanságotokban, de ti soha nem akartatok rám hallgatni. Szodomát és Gomorrát is figyelmeztettem, hogy félelmet és bűnbánatot érezzenek, és elkerüljék pusztulásukat. De ők nem akartak hallgatni a hangomra, és elpusztultak.

117. Jeruzsálemet is felszólítottam, hogy imádkozzon, és térjen vissza az igaz istenimádathoz. De hitetlen és testi gondolkodású szíve elutasította atyai intésemet, és az események révén kellett meggyőződnie az igazságról. Milyen keserűek voltak akkor azok a napok Jeruzsálem számára!

118. Felismeritek-e most az igazságot, hogy még mindig ugyanazok vagytok? Hiszen nem akartatok kilépni szellemi gyermekkorotokból, hogy növekedjetek és felemelkedjetek a

bölcsesség útján, amely az én szavaimban rejlik.
119. Nektek mindnyájatoknak küldöm ezt az üzenetet, amely a népeknek és nemzeteknek próféciaként szolgáljon az ébredéshez, az éberséghez. Boldogok vagytok, ha hisztek a tartalmában.
120. Gondolkodjatok el a jelentésén, de ébren maradjatok és imádkozzatok utána, mert ha ezt teszitek, egy belső fény fog vezetni benneteket, és egy magasabb erő fog megvédeni benneteket, amíg biztonságban nem lesztek. (325, 73-77)

62. fejezet – Szavak a mexikói hallgatóság számára

Szavak a jelen lévő hallgatóknak Mexikóban

1. Tanítványok, forduljatok önmagatokba, hallgassatok rám és érezzétek meg jelenlétemet, mint régen. Emlékezzetek arra, hogyan vallottátok meg, hogy ez az Ige az életetek és a sorsotok fénye. Ne felejtsétek el, amit ma mondok nektek: amire szükségetek van, azt a megfelelő időben megkapjátok.
2. Töltsetek új olajat a lámpáitokba, hogy a hit és a tudás lángja újra felragyogjon.
3. Ne aludjatok, virrasszatok és imádkozzatok, mert a Mester meglepetést okozhat nektek, ha úgy lép be lakásotokba, mint régen, mint azokban a szellemi lelkesedés napjaiban, amikor minden lépéseteknél éreztétek jelenlétemet.
4. Akkor meglátjátok, hogy életeteket újra megvilágítja az a fény, amely anélkül szűnt meg titeket megvilágítani, hogy észrevettétek volna; és ez visszaadja nektek a bizalmat egy bőségben és bölcsességben gazdag jövőben. (4, 27-29)
5. Sokan közületek spiritualistának nevezik magukat, mert hisznek jelenlétemben, amikor az emberi értelem révén kinyilatkoztatok, és mert gyakran jelen vannak, hogy meghallgassák szavaimat. De azt akarom, hogy a jót cselekedve, az élet lényegének megismerésével, a felebarátotok iránti szeretettel, nagylelkű, termékeny és erényes életviteletek révén legyetek spiritualisták. (269, 55)
6. Néhányuknak szerény származást adtam a földön, hogy életükben a Mestert vegyék példaképül; másoknak gazdag otthont adtam, hogy ők is Jézust kövessék, aki bár király volt, elhagyta „trónját”, és a szegényeknek, a betegeknek és a bűnösöknek szolgált.
7. Azé az érdem, aki társadalmi helyzetéből alászáll, hogy szomszédjainak szolgáljon, bárkik is legyenek azok, ugyanolyan nagy, mint annak, aki a szeretet útján emelkedik fel szegényes és ismeretlen életéből az igazak magasságába. (101, 55-56)

8. Kérdeztek tőlem, miért jöttem el hozzátok: azért, mert látom, hogy elfelejtettétek azt az utat, amelyen vissza kell térnetek ahhoz a kebelhez, ahonnan származtok; de én újra megmutatom nektek.

9. Az út az én törvényem, és annak betartásával a lélek elnyeri a halhatatlanságot. Megmutatom nektek a kaput, amely ugyanolyan keskeny, mint az az út, amelyet annak idején tanításommal mutattam nektek. (79, 2-3)

10. Ti, akik hallgattok rám, készítsétek elő az utat azok számára, akik szellemileg fognak befogadni engem. Nem a véletlen hozta az én jelenlétembe azokat, akik tanításomat fogadták, és nem is a véletlen fogja fejleszteni a szellemi adományokat azokban, akiknek érzékelniük kell az én jelenlétemet anélkül, hogy szükségük lenne emberi hanghordozóra. (80, 4)

11. Arra rendeltelek benneteket, hogy a földön terjesszétek a jót, ami az igazi spiritualitás.

12. Túl tehetetlennek és jelentéktelennek érzitek magatokat? Túl tisztátalannak tartjátok magatokat ahhoz, hogy ilyen feladatot vállaljatok a lelketekre? Ennek az az oka, hogy nem ismeritek a bölcsességemet és irgalmasságomat, hogy nem figyelitek tiszta érzékekkel azokat a tanító példákat, amelyeket lépésről lépésre adok nektek a természeten keresztül.

13. Nem látjátok, hogy a nap sugarai, mindent megvilágítva, eljutnak a legszennyezettebb pocsolyáig is, elpárologtatják, a légkörbe emelik, megtisztítják, és végül felhővé alakítják, amely áthalad a földeken, és termékennyé teszi azokat? (150, 51-53)

14. Szabadítsátok meg lelketeket itt, jelenlétemben, minden szennyeződéstől, és engedjétek szabadjára. Ne féljetek, mert nem árultok el nekem semmilyen titkot, én jobban ismerlek benneteket, mint ti magatokat. Gyónjatok nekem legbelsőbb lényetekben, én jobban meg foglak érteni benneteket, mint bárki más, és megbocsátom nektek törvényszegéseiteket és bűneiteket, mert én vagyok az egyetlen, aki ítélkezhet felettetek.

15. De ha kibékültetek Atyátokkal, és lelketekben halljátok a győzelmi himnuszt, amelyet szellemetek énekel, akkor üljetek le békében asztalomhoz, egyétek és igyátok a szellem ételeit, amelyek az én szavam értelmében rejlenek. (39, 71)

16. Sokan közületek sírva jönnek ide, miután átkozták a fájdalmat. Megbocsátom hibáitokat, tekintettel arra, hogy azok tudatlanságotokból fakadnak.

17. Nyugtasd meg a szívedet, és nyisd meg az elmédet, hogy megértsd, amit most mondok neked, az élet tanítványai: ha ismét úgy érzed, hogy a fájdalom áthatja a szívedet, akkor válj el egy rövid időre mindattól, ami körülvesz téged, és maradj egyedül. Ott,

hálószobátok meghittségében, beszéljetek lelketekkel, vegyétek kézbe fájdalmatokat, és vizsgáljátok meg, mintha valamilyen tárgyat vennétek a kezetekbe, hogy megvizsgáljátok.

18. Fedezzétek fel így a bánatotokat, ismerjétek fel, honnan származik és miért jött. Hallgassatok a lelketek hangjára, és bizony, mondom nektek, abból a szemlélődésből kincset nyertek majd a szívetek számára: fényt és békét.

19. A fény megmutatja nektek, hogyan szüntessétek meg a fájdalmat, a béke pedig erőt ad nektek, hogy kitartsatok, amíg a próbatétel véget nem ér. (286, 26-28)

20. Továbbra is arra kell törekednetek, hogy lelkileg és testileg ellenállóak legyetek. Mert ha ma is vannak köztetek betegségek, az azért van, mert a szellemiség és a hit hiánya miatt nem tudtatok felülemelkedni e élet nyomorúságán és fájdalmán.

21. Tanításom nem csupán azt tanítja, hogy higgyetek Isten hatalmában, hanem azt is, hogy higgyetek magatokban. (246, 40–41)

22. Ma ugyan azt mondjátok: „Isten bennünk van”; de ezt úgy mondjátok, hogy nem érezitek és nem értitek, mert anyagiasságotok megakadályozza, hogy érezzétek jelenlétemet a lényetekben. De ha egyszer a szellemiség része lesz az életeteknek, meg fogjátok tapasztalni jelenlétem igazságát minden emberben. Hangom a lelkiismeretben fog megszólalni, a belső bíró hangja hallható lesz, és az Atya melegszívűsége érezhető lesz. (265, 57)

23. Ez a tanítás eljut a szívetekbe, ahol a javulásra és a nemes érzésekre irányuló szándékok születtek.

24. Ha sokat szenvedtet és sírtatok, amíg készen álltatok arra, hogy megnyissátok nekem a szívetek ajtaját – bizony, mondom nektek, aki sokat szenvedett, az ezzel egyúttal vezekelt is bűneiért, és megbocsátást nyer. (9, 37-38)

25. Sírsz, népem, mert bűnbánó szívedben érzed a Mester szeretetét. Azt mondták nektek, hogy senki, aki súlyos bűn terhe alatt állva lép az Atya elé, nem nyer bocsánatot, és örök kárhozatra van ítélve.

26. De hogyan tudtátok ilyen szörnyűnek tekinteni az én isteni igazságosságomat? Nem vettétek észre, hogy Jézuson keresztül világosan megmutattam, hogy a leggyengédebb szavaim és a legszeretetteljesebb pillantásaim azoknak szóltak, akik a legtöbbet vétkeztek? Hogyan hirdethetnék a földön egy tanítást, és az örökkévalóságban annak ellenkezőjét tenném? (27, 41)

27. Az életetek keserű és nehéz pillanataiban vigasztalódjatok azzal a gondolattal, hogy bölcs és tökéletes törvényem mindent igazságosan ítél meg.

28. Ott voltam a fájdalmatokban, hogy azok révén keressetek engem. Szegénységgel sújtottalak benneteket, hogy megtanuljatok kérni, alázatosak lenni és megérteni a többieket.

29. Még a mindennapi kenyeret is megvontam tőletek, hogy megmutassam nektek: aki bizakodó marad, olyan, mint a madarak, akik nem aggódnak a holnap miatt; látják a hajnalhasadást, mint jelenlétem szimbólumát, és ébredéskor az első dolguk az, hogy trilláikkal hálaadó imát és bizalmuk bizonyítékát küldik fel. (5, 55-57)

30. Néha azt mondjátok nekem: „Uram, ha mindenem meglenne, ha semmiben sem szenvednék hiányt, részt vennék a te szellemi munkádban és jótékonykodnék.” De tudjátok meg, hogy ti, emberek, ingatagok vagytok, és hogy a mai szándékok, mivel semmit sem birtokoltok, megváltoznának, ha megadnék nektek mindazt, amit kívántok.

31. Csak Isten gyermekei iránti szeretete változatlan.

32. Előre tudom, hogy tönkremennétek, ha bőségesen ajándékoznám meg benneteket, mert ismerem döntéseiteket és gyengeségeiteket. (9, 55-57)

33. Amikor azt mondtam nektek, hogy lemondjatok az örömökről, félreértettétek a szavaimat, és végül azt gondoltátok, hogy nekem jobban tetszik, ha szenvedtek, mint ha örültök.

34. Mivel én az Atyátok vagyok – hogyan gondolhatjátok, hogy inkább látlak titeket sírni, mint mosolyogni?

35. Amikor azt mondtam nektek, hogy lemondjatok az örömökről, csak azokat értettem alatta, amelyek károsak a lélekre vagy ártalmasak a testetekre. De azt mondom, hogy szerezzetek magatoknak olyan, a szellemnek és a szívnek jótékony kielégüléseket, amelyek elérhetők számotokra. (303, 27)

36. Még azt sem kértem tőletek, hogy higgyetek bennem, amikor ide találtatok. Én voltam az, aki megelőztelek benneteket, és bizonyítékokat adtam nektek azzal, hogy meggyógyítottam testi betegségeiteket, békét adtam lelketeknek, vagy olyasmit, amit elérhetetlennek tartottatok.

37. Ezután, amikor hittetek bennem, és hittel szenteltétek magatokat a törvényem betartásának, mindenkinek megmutattam a feladatát, hogy ne térjen el az útról, és csak azt vállalja magára, ami rá tartozik, és irgalmat és szeretetet adjon testvéreinek, ahogyan én tettem veletek.

38. Talán azt hiszitek, hogy mindazok, akik tanítanak, mesterek? Gondoljátok, hogy mindazok, akik Isten szolgáinak nevezik magukat, az én küldötteim, vagy hogy én adtam nekik azt a feladatot, amelyet végrehajtanak? Gondoljátok, hogy mindazok, akik a világban uralkodnak, kormányoznak és parancsolnak, rendelkeznek a

szükséges képességekkel e feladat teljesítéséhez? Nem, népem! Milyen kevesen vannak azok, akik végrehajtják azt a megbízatást, amelyet valójában rájuk bíztak! Míg egyesek olyan pozíciót ragadnak magukhoz, amely nem jár nekik, addig azok, akiknek azt be kellene tölteniük, megalázva és háttérbe szorítva látják magukat. (76, 36-37)

39. Ne gondoljátok, hogy sértve érzem magam, ha valaki nem hisz jelenlétemben ezen a gyűlésen, mert semmi sem csorbítja igazságomat. Hányan kételkedtek abban, hogy létezik egy isteni lény, aki az univerzum minden csodáját teremtette, és mégis, a nap nem szűnt meg ezért fényét rájuk árasztani. (88, 7)

40. Ma megnyitjátok szívetek és elmétek kapuit tanításom fényének. Milyen cselekedetekkel fogtok engem dicsőíteni?

41. Mindannyian hallgattok, a lélek és a test is hallgat előttem. Meghajoljátok a fejeteket és alázatosak vagytok. De nem akarom, hogy gyermekeim alázatosak legyenek előttem. Azt akarom, hogy méltók legyenek arra, hogy felemeljék arcukat és az enyémet nézzék, mert nem szolgákat és rabszolgákat keresek; nem keresek olyan teremtményeket, akik kitaszítottnak, elutasítottnak érzik magukat. Eljövök azokhoz a gyermekeimhez, akiket annyira szeretek, hogy az Atya hangjának hallatán lelküket a lelki fejlődés útjára emeljék. (130, 39-40)

42. Szeretett tanítványok, buzgón őrizzétek munkámat, kövessétek utasításaimat, és ezzel tanúskodtok rólam. Mária, szerető Anyátok, szintén lejön hozzátok, és kegyelemmel tölt el benneteket, megtanít benneteket a tökéletes szeretetre, és szíveteket az irgalom forrásává alakítja, hogy nagy szeretetcselekedeteket hajtsatok végre embertársaitok között, és megismerjétek az igazságot. Ő az én munkatársam, és a Mester és Bíró szava mellett ott van az ő szava is, mint Anya és Közbenjáró. Szeressétek őt, népem, és hívjátok a nevét! Bizony, mondom nektek, Mária vigyáz rátok és mellettetek áll, nemcsak ezekben a próbatételek napjaiban, hanem örökké. (60, 24)

43. „Mária népének” neveztelek titeket, mert tudjátok szeretni és elismerni az Isteni Anyát, és hozzá jöttök, mint a gyermek, aki gyengédségre vágyik, vagy mint a bűnös, aki közbenjárást keres.

44. Mária jelenléte a világban az én emberek iránti szeretetem bizonyítéka. Tisztasága egy mennyei csoda, amelyet nektek kinyilatkoztattam. Tőlem szállt le a földre, hogy asszonnyá váljon, hogy méhében megcsírázhasson az isteni mag, Jézus teste, amelyen keresztül „az Ige” szólni fog. A mai korban újra kinyilatkoztatja magát. (5, 9-10)

45. Szükséges, hogy az emberi szív alapjaiban megismerje azt a drága üzenetet, amelyet lelke hozott a világnak, és miután megismertétek az egész igazságot, töröljétek ki

szívetekből minden bálványimádó és rajongó tiszteletet, amelyet neki szenteltetek, és cserébe szellemi szereteteteket ajánljátok fel neki. (140, 43)

46. Néhányan azt mondják nekem: „Uram, miért nem engeded, hogy mindannyian lássunk téged, mint testvéreink, akik tanúsítják, hogy látnak téged?”

47. Ó, ti gyenge szívűek, akiknek látnotok kell, hogy higgyetek! Milyen érdemet találtok abban, ha Jézust emberi alakban látjátok egy látomásban, noha lelketek a szeretet, a hit és az érzés révén korlátlanul és tökéletesen érzékelhet engem isteni lényegemben?

48. Rosszat cselekszetek, ha irigyelitek azokat, akiknek megadatott az a képesség, hogy a szellemit alakokban vagy szimbólumokban lássák; mert amit azok látnak, az szigorúan véve nem az isteni, hanem egy szimbólum vagy allegória, amely a szellemi világból szól hozzájuk.

49. Legyetek elégedettek adományaitokkal, és vizsgáljátok meg a tanúságokat, amelyeket kaptok, és mindig keressétek a jelentést, a fényt, a tanítást, az igazságot. (173, 28-30)

50. Soha ne hamisítsátok meg tanításaimat. Művemet olyan könyvként mutassátok be, amely csak tisztaságot tartalmaz, és ha befejeztétek utatokat, én fogadlak benneteket . Nem fogom meglátni a foltokat a lelketekben, és megadom nektek az isteni csókomat, ami a legnagyobb jutalom lesz, amikor megérkeztek az Ígéret Földjére. Mert nektek adtam ebben az időben egy marék magot, hogy megtanuljátok, hogyan kell termékeny mezőkre vetni, és ott szaporítani azt. (5, 27)

51. Mérlegeld a felelősségedet, szeretett népem, gondold át, hogy minden elmulasztott nap egy nappal késlelteti e Jó Hír eljutását embertársaid szívébe — hogy minden elmulasztott tanítás egy darab kenyérrel kevesebb, amit a rászorulóknak kínálhatnál. (121, 40)

52. Már ismeritek ennek a fának a gyümölcsének ízét, és figyelmeztetlek benneteket, hogy a jövőben ne hagyjátok magatokat megtéveszteni hamis próféták által; de embertársaitokért is „őrködnötök” kell, megtanítva őket tanításom lényegének felismerésére.

53. Meg van írva, hogy távozásom után hamis próféták fognak felállni, akik azt mondják majd népemnek, hogy ők az én hírnökeim, és az én nevemben jönnek, hogy folytassák azt a munkát, amelyet köztetek véghezvittem.

54. Jaj nektek, ha meghajoltok a hamis próféták és hamis tanítók előtt, vagy ha szellemi tartalom nélküli szavakat kevertek az én tanításomba, mert akkor nagy zavar lesz! Ezért mondom nektek újra és újra: „Ébren legyetek és imádkozzatok.” (112, 46-47)

55. Ha nem készültök fel, homályos hangok jutnak a fületekbe, amelyek megzavarják titeket, és később ezzel megzavarjátok testvéreiteket is.
56. Éberré teszlek benneteket, hogy ha ezek a kinyilatkoztatások egyszer véget érnek, ne próbáljátok meg újra felvenni őket, mert nem a fény szellemei fognak kinyilatkoztatni, hanem zavaros lények, akik el akarják pusztítani azt, amit korábban felépítettetek.
57. Ezzel szemben az, aki tud felkészülni, aki – ahelyett, hogy kiemelkedni akarna – hasznossá próbál válni, aki – ahelyett, hogy siettetné az eseményeket – türelmesen vár, világosan meghallja majd tanításomat, amely az ő szelleméhez jut el az őbenne lévő ajándékok révén, melyek az ihlet, az intuíció, az előérzet, az imádság, a szellemi látomás és a prófétai álmok révén. (7, 13-14)
58. Ma ezekre a hanghordozókra néztek, akik elragadtatással szólnak hozzátok, és bármennyire is nagy egyesek hitetlensége, azt gondoljátok, hogy az én kinyilatkoztatásom ezeken a közvetítőkön keresztül lehetséges. De ha az emberek egyszer látják, hogy tanítványaim normális állapotukban isteni kinyilatkoztatásokat hirdetnek, kételkedni fognak bennük.
59. A saját gyülekezetetekben is fel fognak állni olyanok, akik kételkednek, amikor hallják, hogy az én ihletésem alatt szóltok, és nagy lelki felkészültségre és lelki tisztaságra lesz szükségetek, hogy hitet találjatok. (316, 52-53)
60. Ha utatokon olyan embereket láttok, akik cselekedeteikkel vagy gondolkodásmódjukkal szellemi lemaradást mutatnak a kinyilatkoztatásaimmal szemben, ne csüggedjetek, mert tudnotok kell, hogy soha nem jártak az emberek mind ugyanabban a ritmusban. Bízzatok abban, hogy már most is hagyok számukra olyan szavakat, amelyek felébresztik őket, amint eljön az ideje.
61. Azok a szavak, amelyeket jelenleg nem tudtok megérteni, éppen azok, amelyeket azok az emberek meg fognak érteni. (104, 42-43)
62. Higgyetek és cselekedjetek fanatizmus nélkül. Emelkedjetek fel, és álljatok olyan szintre, ahonnan minden embertársotokat tanítások nélkül, megkülönböztetés nélkül taníthatjátok. Hitvallások
63. Ne habozzatok jót tenni egy rászorulóval csak azért, mert elmaradott vagy tökéletlen istenimádást gyakorol. Inkább önzetlen cselekedeteitekkel hódítsátok meg a szívét.
64. Ne zárkózzatok el csoportokba, és ne szűkítsétek ezzel tevékenységi körötöket. Legyetek fény minden lélek számára és balzsam minden szomorúságban. (60, 27)
65. Ha embertársaitok megvetően beszélnek rólatok, mert követtétek a hívásomat, akkor zárjátok be a fületeket és hallgassatok; ők tudatlanok. De ha ezt az ügyet

ürügyként használnátok arra, hogy ítélkezzetek felettük, akkor jaj nektek, mert ti már meg vagytok világítva a szellemetek fényével, és tudjátok, mit cselekszetek. (141, 27)

66. Nos, népem, ne várjátok el, hogy minden ember úgy gondolkodjon és higgyen, ahogy ti. Soha nem ítélhetitek el az embereket, nem hozhattok ítéletet és nem szabhattok ki büntetést azokra, akik nem hallgatnak rátok, akik nem fogadják el javaslataitokat, tanításaitokat vagy tanácsaitokat. Minden embertársotokat ugyanolyan mély tisztelettel és igazi szellemi szeretettel kell tekintenetek. Akkor meg fogjátok tapasztalni, hogy mindenki a vallásgyakorlásában, a tanításában, az útján eljutott arra a helyre, amelyre szellemi képességei jogosítják; és arra a pontra, ahol ti látjátok az embereket, a saját fejlődésük vezette őket. (330, 29)

67. Már most mondom nektek, hogy nem vagytok többek, mint bárki más, hogy az a hit, amelyet ápoltatok, miszerint kiváltságos lények népe vagytok, tévedés; mert a Teremtő, teljes szeretetében minden teremtménye iránt, senkit sem részesít előnyben.

68. Ezt mondom nektek, mert holnapnak kell bemutatnotok embertársaitoknak azt a tanítást, amelyet ebben az időben hoztam nektek, és nem akarom, hogy az utódok előtt felsőbbrendű lényeknek tűnjetek, sem pedig azt a látszatot keltsétek, hogy érdemeitek tették méltóvá titeket arra, hogy ti legyetek az egyetlenek, akik hallották az én szavam. 69. Értő, alázatos, egyszerű, nemes lelkű és irgalmas testvéreknek kell lennetek.

70. Erőseknek kell lennetek, de nem öntelteknek, hogy ne alázzátok meg a gyengéket. Ha nagy ismeretekkel rendelkeztek a tanításomról, soha ne dicsekedjetek a tudásotokkal, hogy embertársaitok ne érezzék magukat alacsonyabb rendűnek mellettetek. (75, 17-19)

71. Még itt is, a munkásaim között – hányan vannak, akik anélkül, hogy megértették volna a tanításomat, magasabb rendű lényeknek tartották magukat, akik csodálatra és tiszteletre méltók, mivel úgy vélték, hogy szellemi adománnyal lettek megáldva. Erre azt kérdezem tőletek, hogy jóvá tudjátok-e hagyni, hogy egy magasabb rendű szellem a képességeivel dicsekedjen, amikor pedig az alázat és a felebarát szeretete azok a lényeges tulajdonságok, amelyekkel rendelkeznie kell. (98, 15)

72. Emlékezzetek arra, hogy egyszer azt mondtam nektek: nem azért teremtettelek titeket, hogy parazita növények legyetek. Nem akarom, hogy azzal elégedjetek meg, hogy senkinek nem ártotok. Azt akarom, hogy abban találjátok meg az örömötöket, hogy jót tettetek. Aki nem cselekszik jót, pedig tehetné, több rosszat tett, mint az, aki – mivel nem volt képes jó cselekedetekre – arra szorítkozott,

hogy rosszat tegyen, mert az volt az egyetlen, amit tudott. (153, 71)

73. Ó, szeretett gyermekeim, akik mint eltévedt juhok panaszkodtok, és félelemmel teli hangon hívjátok pásztorotokat! Ha elzárjátok szemeteket a titeket körülvevő valóság elől, végül azt gondoljátok, hogy én vagyok az oka minden földi nyomorúságotoknak; mások azt hiszik, hogy nekem közömbös a jólétetek és a szenvedésetek.

74. Milyen hálátlanok vagytok, amikor így gondolkodtok Atyátokról, és milyen igazságtalanok az én tökéletes igazságosságom megítélésében!

75. Gondoljátok, hogy nem hallom, amikor azt mondjátok, hogy csak keserűségek táplálnak benneteket; hogy a világ, amelyben éltek, boldogtalan világ, és hogy az élet, amelyet éltek, nincs létjogosultsága?

76. Csak akkor érzitek meg Engem, amikor azt hiszitek, hogy megbüntetlek benneteket, hogy megtagadom tőletek minden irgalmat, és elfelejtitek Atyátok gyengédségét és jóságát; panaszkodtok az életetekre, ahelyett, hogy áldanátok annak jótéteményeit.

77. Ez azért van, mert elzárjátok a szemeteket az igazság elől, és csak szenvedést és könnyeket láttok a környezetetekben, és kétségbe esettek, mert azt hiszitek, hogy minden jutalom nélkül marad.

78. Milyen más lenne az életetek, ha e lázadás és meg nem értés helyett az első gondolatotok minden nap az lenne, hogy áldjátok Atyátokat, és az első szavaitok a hála szavai lennének a sok jótéteményért, amelyet az Ő szeretete ad nektek!

79. De már nem vagytok képesek ezeket az erényeket érezni, mert a „test” eltorzította lelketeket, és elfelejtettétek tanításomat; ezért beszélek nektek ezekről az érzésekről, amelyeket kiűztetek a szívetekből. (11, 4-9)

80. Vétkeztetek, megszegtétek a házasságot, bűncselekményeket követtetek el, és most, hogy szembesültök az Igém igazságával, amely rámutat vétkeitekre, elfelejtitek vétkeiteket, és azt hiszitek, hogy Uratok igazságtalan, amikor próbákról és vezeklésről beszél nektek. (17, 33)

81. Nagyon megpróbáltattatok, legkedvesebb tanítványaim. Mivel minden próba titkot rejt számotokra, nem tudjátok, hogy az azért van-e, hogy megerősítsen benneteket a küzdelemben, hogy felfedjen nektek valamit, amit nem ismertek, vagy hogy valamilyen vétket vezekeljetek. De soha ne hátráljatok meg a próbák elől, mert nem ezért küldték őket; és nem is haladják meg erkölcsi vagy lelki erőiteket. (47, 26)

82. Miért félnek sokan közületek attól, hogy sorsotokat próbatételekkel, fájdalmakkal, büntetésekkel vagy szerencsétlenségekkel írtam meg? Hogyan juthatnak arra a

következtetésre, hogy Aki tökéletesen szeret benneteket, tövisekkel teli utat szán nektek? Bizony, mondom nektek, az a végzetes és csapásokkal teli út az, amelyet saját akaratotokból választotok, abban a hitben, hogy azon öröm, szabadság és boldogság található, anélkül, hogy megértenétek, hogy éppen attól az útól távolodtok el, amelyet nektek szántam, és amelyen az igazi béke, biztonság, erő és egészség, jólét és bőség található.

83. Ez az út, amelyet tanításomban kínálok nektek, a lelketek számára teremtésétől fogva előre meghatározott, hogy végül rajta találjátok meg azt, amire vágytok. (283, 10-11)

84. Felületesen ítéltek, mintha gyermekek lennétek, és nem veszitek figyelembe, hogy a megpróbáltatások, amelyek ostoroznak benneteket, a ti művetek. Amikor tehát rátok zúdulnak, azt kívánjátok, hogy távozzanak tőletek, hogy a sors megváltozzon, hogy ne szenvedjetek, hogy ne kelljen tovább inni a szenvedés kehelyéből.

85. Ennek az az oka, hogy szellemi tekintetetekkel nem tudtok behatolni a valóságba, hogy megértsétek: mindazt, amit arattok, ti magatok vetettétek el, és minden szenvedést magatoknak okoztatok.

86. Nem, soha nem értettétek meg, hogyan hatoljatok be az igazságba, és ezért, amikor a fájdalom behatol a szívetekbe, isteni igazságtalanság áldozatainak tartjátok magatokat. De én azt mondom nektek, hogy Istenben a legkisebb igazságtalanság sem létezhet.

87. Isten szeretete változatlan, állandó és örök. Aki tehát azt hiszi, hogy az Isteni Szellemet elragadhatja a harag, a düh és a dühöngés, az nagy tévedésbe esik. Ilyen gyengeségek csak az emberi lényekben elképzelhetők, ha hiányzik belőlük a lelki érettség és az érzelmek feletti uralom.

88. Néha azt mondjátok nekem: „Uram, miért kell nekünk »megfizetnünk« olyan cselekedetek következményeit, amelyek nem a miénk, és miért kell nekünk betakarítanunk azt a keserű gyümölcsöt, amelyet mások termeltek?” – Erre azt válaszolom nektek, hogy ebből semmit sem értetek, mert nem tudjátok, kik voltatok korábban, és mik voltak a cselekedeteitek. (290, 9 12)

89. Szeretett népem: Szívetek elégedettséggel telik meg attól a gondolattól, hogy ti vagytok a tanítványaim ebben a „Harmadik Időben”. De azt mondom nektek, hogy soha nem szabad hagynotok, hogy a hiúság elvakítson benneteket. Mert ha ennek a gyengeségnek engednétek, akkor már a saját lelkiismeretetekre sem hallgatnátok, amikor az a vétkeiteket rója fel nektek. Aki nem kezdi el megtisztítani és nemesíteni emberi életét, nem várhatja el, hogy lelkileg fejlődjön, mert lépései félrevezetőek lesznek, és

cselekedetei nem hordoznak magukban igazságot.

90. Gondoljatok tehát arra, hogy leckéimben néha a szellemi tanításról a tanácsadásra térhetek át, hogy emberi életetekben helyesen viselkedjetek. Akkor az ember szívéhez szólok, megújulásra intem, megértetem vele a bűnök által a testnek okozott kárt és a léleknek okozott gonoszt.

91. Mondtam nektek, hogy az az ember, aki hagyja, hogy egy bűn uralkodjon rajta, elfelejtette, hogy a szellemet nem szabad legyőzni – hogy elfelejtette, hogy az igazi erő abban áll, hogy az erény legyőzze a gonoszt.

92. Az a test által legyőzött ember megalázta önmagát, megsértette önbecsülését, az ember magas rangjáról egy szegény teremtménnyé süllyedt, aki túl gyáva ahhoz, hogy harcoljon.

93. Ahelyett, hogy fényt, kenyeret és bort hozna otthonába, az az ember árnyékot, szenvedést és halált hoz, megnehezíti saját, felesége és gyermekei keresztjét, és gátolja mindazok lelki fejlődését, akik körülötte vannak. (312, 32-35)

94. Értsétek meg, hogy mindannyian, akik felhagytok a rossz úttal, azzal elérjétek, hogy a gonosz hatalma elveszítse erejének egy részét; hogy életetek, ha cselekedeteitekben, szavaitokban és gondolataitokban igazságos, jó magot hagy maga után; hogy tanácsaitok, ha jámbor szívből fakadnak, csodákat művelő erővel bírnak; és hogy az imádság, ha együttérző és szeretetteljes gondolatból születik, fényes üzenet lesz annak számára, akért imádkoztok. (108, 16)

95. Itt, nálam megtisztultok minden folttól. Ó, bárcsak meg tudnátok őrizni ezt a tisztaságot egész életetek során! De ez a szellemiség és testvériség légköre, amelyet ezekben a közösség és tanítás óráiban teremtetek, nem uralkodik a világban. A levegő, amelyet belélegzettek, a bűn által megmérgezett.

96. De éreztétek, hogy ahogy magatokévá teszitek a tanításomat, fokozatosan, láncszemről láncszemre lehull rólatok az a lánc, amely a világhoz köt benneteket. (56, 26-27)

97. Éljétek mindig éberen, mert utatokon lesznek olyanok, akik azt mondják, hogy hozzám tartoznak; de ne higgyetek nekik az első pillanatban, hanem higgyetek nekik azért, amit alázatosságukban, bölcsességükben és szeretetükben tanúsítanak.

98. Mások azt fogják mondani nektek, hogy kapcsolatban állnak Velem, miközben ők az elsők, akiket megtévesztettek. Ezért mindig ébereknek kell lennetek a feladatotok és a helyzetetek tekintetében. Nyitva kell tartanotok a szemeteket és a fületeket, és sok mindent meg kell bocsátanotok. (12, 55-56)

99. Legyetek aktívak, ne aludjatok! Vagy talán azt akarjátok, hogy az

üldözések alvó állapotban érjenek titeket? Újra el akartok esni a bálványimádásba? Várjátok meg, amíg idegen tanok erőszakkal vagy félelemmel érvényesülnek?

100. Legyetek éberek, mert keletről hamis próféták fognak felkelni, és megzavarják a népeket. Egyesüljetek, hogy hangotok visszhangozzon az egész földgömbön, és időben riasztassátok az emberiséget. (61, 25)

101. Nagy megpróbáltatások várnak az emberiségre; minden fájdalom és katasztrófa idején maradjatok ébren és imádkozzatok. Sok szenvedés enyhülni fog, mások nem következnek be, mert azok, akik imádkoznak, megakadályozzák azok bekövetkezését.

102. Amikor más felekezetek és szekták hívei meglátják, hogy nagy tömegek követik ezt a népet, azok közül, akik titeket üldöznek, elindulnak. De ne féljetek, mert ha nyugodtak maradtok, a Szentlélek a fény szavait helyezi ajkaitokra, amelyek elhallgattatják azokat, akik rágalmaznak titeket.

103. Nem a gyilkos kardot adom nektek védekezésül, hanem a szeretet kardját. Minden fényvillanása egy erény lesz, amely abból árad.

104. Mennyi kegyelmet fogtok találni az Atyánál, ha szavaitokkal legyőzitek az én művem üldözőinek seregeit, és szeretetetek cselekedeteivel megtérítve hozzám vezetitek őket.

105. Ez az a tanítás, amelyet a „Második Időben” adtam nektek, és amelyet már el is felejtettetek.

106. Az emberi értelem zavarba jön, ha megpróbálja megérteni a Szentháromság-Mária szellemi tanítását. Mert az anyagiassá vált ember ügyetlen a szellemi dolgokkal szemben. (55, 58-63)

107. Hányan hagyták az asztalomnál az ételeket, amelyeket annyi szeretettel kínáltam nekik, anélkül, hogy megkóstolták volna őket. Mikor fogják még egyszer átélni egy olyan kegyelmi időt, mint a jelenlegi, amikor megadatott nekik, hogy a földre jöjjenek, hogy meghallgassák az én szavam?

108. Ti kemény sziklák vagytok, amelyeknek viharokra és időre van szükségük, hogy meglágyuljanak. Örökségeteket megvonják tőletek, amíg nem tudjátok azt őrizni és értékelni. De újra birtokolni fogjátok, mert azt mondtam nektek, hogy amit az Atya ad gyermekeinek, azt soha nem veszik el tőlük, hanem csak megőrzik számukra. (48, 8)

109. Néhányatok átalakul és felkészül a tanításom által, hogy elinduljon azok keresésére, akik eltévedtek a sivatagban. Mert így látom az emberi életet – sivatagként. Sokan magányosnak érzik magukat milliók között, és szomjúságtól szenvednek, anélkül, hogy lenne valaki, aki egy kis vizet adna nekik; oda fogom küldeni új apostolaimat.

110. Azt akarom, hogy a nevemet az egyikek szeretettel ejtsék ki, a

másikok pedig meghatottsággal hallgassák. Azt akarom, hogy azok is megismerjék, akik nem ismerik. Vannak emberek – öregek, nők és gyermekek –, akik semmit sem tudnak a létezésemről. Azt akarom, hogy mindannyian megismerjenek engem, és tudják, hogy bennem van a legszeretőbb Atya – hogy mindannyian halljanak engem és szeressenek engem. (50, 3)

111. Szavam az önzésetekbe ütközött. Ezért mondtam nektek, hogy amit átadok nektek, azt ti is továbbadjátok embertársaitoknak. De ti csak a kijelentéseimből akartok erőt meríteni, anélkül, hogy mások iránti kötelezettségeket vállalnátok.

112. De a Mester nem azért hívott titeket, hogy haszontalan tanításokat adjon nektek; azt mondta nektek, hogy megtanuljátok ezt az isteni leckét, hogy később az életetekben hasznosítsátok azt, alkalmazva azt a felebarátotokra.

113. Ebben a pillanatban kinyilatkoztatom nektek, hogy lelketeknek régi adóssága van mindazokkal szemben, akik szenvedéssel, szükségben vagy kéréssel fordulnak hozzátok. Gondoljatok arra, milyen szeretettel helyezem őket életutatokra, hogy teljesítsétek jóvátételeteket azáltal, hogy őket teszitek aktív szeretetetek tárgyává. (76, 20)

114. Teljesítsétek ezt, hogy ne kelljen fájdalmas időkben visszatérnetek a földre, hogy learatjátok hibáitok vagy önzésetek gyümölcsét. Teljesítsétek küldetéseteket; akkor ugyan visszatértek majd, de béke idején lesz az, hogy felüdüljetek a mag gondozásában, amelyet -ben hagytatok hátra. Most nem Mózes fog vezetni benneteket, hogy megszabadítson benneteket, ahogyan az „Első Időben” tette; a lelkiismeretetek lesz az, ami vezet benneteket. (13. 17)

115. Itt vannak sokan azok közül, akik más időkben a törvény tanítói vagy tudósok voltak. Most felébredt az elméjük a szellemi tudásra, és meg vannak győződve arról, hogy a korlátozott emberi tudásban nem fogják megtalálni a legfőbb igazságot.

116. Vannak itt olyanok, akik más időkben hatalmasok és gazdagok voltak a földön, és akik most megismerkedtek a szegénységgel és az alázatossággal. Megáldom őket alázatosságuk és a tökéletesedés iránti vágyuk miatt. Ez az én szerető igazságosságom bizonyítéka, mivel újra a földre hoztam őket, hogy megmutassam nekik az örök bölcsesség könyvének egy újabb oldalát. (96, 16-17)

117. A világ sok örömet ad nektek, amelyek közül néhányat Én adtam, másokat pedig az ember teremtett. Most megtapasztaltátok, hogy nem tudtátok megszerezni őket, ami egyesekben lázadást, másokban pedig szomorúságot okozott.

118. El kell mondanom nektek, hogy sokuknak ebben az időben nem adatott meg, hogy „a test” gyönyöreiben és kielégüléseiben

elaludjanak vagy elvesszenek, mert a feladatuk teljesen más.

119. Igazság szerint mondom nektek, hogy nincs az emberiségben olyan lélek, amely ne ismerte volna meg az összes gyönyört, és ne evett volna meg az összes gyümölcsöt. Ma a lelketek azért jött (a Földre), hogy élvezze a szabadságot, hogy engem szeressen, és nem azért, hogy újra a világ, az arany, a bujaság vagy a bálványimádás rabszolgája legyen. (84, 47)

120. Nézzétek az embereket, a népeket, a nemzeteket, hogyan áldozzák fel életüket egy eszményért. Elégetik magukat küzdelmeik máglyáján, és közben a világ dicsőségéről, a birtokokról, a hatalomról álmodoznak. A föld mulandó dicsőségéért halnak meg.

121. De ti, akik lelketekben kezdtek meggyulladni egy isteni ideálért, amelynek célja egy örökké tartó dicsőség elnyerése, nem akartok-e – ha már nem is az életeteket – legalább annak egy részét feláldozni, hogy teljesítsétek embertársaitok iránti kötelességeiteket?

122. Felettetek láthatatlan csatazaj dúl, amelyet csak azok érzékelhetnek, akik felkészültek rá. Minden gonoszság, amely az emberektől származik gondolatokban, szavakban és cselekedetekben, az évszázadok bűnei, minden zavart ember és túlvilági lélek, minden tévelygés, az igazságtalanságok, a vallási fanatizmus és az emberek bálványimádása, az ostoba, ambiciózus törekvések és a hamisság egyesültek egy erővé, amely mindent lerombol, elfoglal és áthat, hogy azt ellenem fordítsa. Ez az a hatalom, amely Krisztussal szemben áll. , nagyok a seregei, erősek a fegyverei, de nem velem szemben erősek, hanem az emberekkel szemben.

123. Megvívom a csatát ezekkel a seregekkel az igazságosságom kardjával, és a harcban a seregeim mellett leszek, amelyeknek az én akaratom szerint ti is részesei lesztek.

124. Míg ez a csata nyugtalanítja az örömök után vágyakozó embereket, nektek, akiknek megadtam azt az ajándékot, hogy érezzétek, mi történik a túlvilágon, vigyáznotok kell testvéreitekre és imádkoznotok kell értük, mert így vigyáztok magatokra is.

125. Krisztus, a Főhadvezér, már előhúzta kardját; szükséges, hogy az a gonoszt, akár egy sarló, gyökerestül vágja le, és sugaraival fényt teremtsen az univerzumban.

126. Jaj a világnak és nektek, ha ajkaitok hallgatnak! Ti vagytok Jákób szellemi magja, és neki megígértem, hogy rajtatok keresztül a föld népei megmenekülnek és megáldattak lesznek. Egyetlen családként akarok egyesíteni benneteket, hogy erősek legyetek. (84, 55-57)

127. Tudom, hogy e nép kebelében nagy cselekedetek történtek, de elég, ha én tudom, még ha a neveitek a világban ismeretlenek is.

128. Csak én ismerem cselekedeteitek valódi érdemét vagy valódi értékét, mert még ti magatok sem tudjátok megítélni azokat. Néha egy csekély cselekedet nagyon nagynak tűnik majd számotokra, másokról pedig nem is fogtok tudomást szerezni, hogy érdemük eljutott hozzám. (106, 49-50)

129. Ti, emberek tömege, akik hallottatok engem – mikor jöttök ki elzárkózottságotokból és sötétségetekből? Talán szándékosan késleltetitek felkészüléseteket, a (akkor közeledő) összecsapástól való félelemből? Bizony, mondom nektek, csak az fél, aki nem készült fel lelkileg; mert aki ismeri az én szavam, és szereti Urát és felebarátját, annak nincs mitől tartania, és ahelyett, hogy kerülné az embereket, keresi a találkozást velük, hogy részesítse őket abban, amit kapott. Miután tanulmányozta és elmélyítette magában a tanításomat, azt alkalmazza is. (107, 41)

130. Ez az üzenet fényt hoz minden vallásnak, minden szektának és hitközösségnek, valamint a különböző vezetési formáknak. De mit tettetek az én szavaimmal, tanítványok? Így akartok virágozni a fát? Hagyjátok, hogy virágozzon, mert a virágok jelzik majd, hogy később gyümölcsöt terem.

131. Miért rejtegetitek ezeket az üzeneteket, és miért nem hoztok el a világnak ezzel az örömhírrel az új korszak meglepetését? Miért nem mertek azt mondani a világnak, hogy Krisztus hangja hallatszik köztetek? Beszéljetek, és tanúskodjatok tanításomról szeretetteljes cselekedeteitekkel; mert ha egyesek befognák fülük, hogy ne halljanak titeket, mások megnyitják azokat, és a ti hangotok akkor számukra olyan édes és kellemes lesz, mint a csalogány éneke. (114, 46)

132. Az emberiség várja az új tanítványaimat; de ha ti, akik az én munkásaim vagytok, félelmetekben a világ véleményétől elhanyagoljátok a magot és a mezőgazdasági eszközöket – mi lesz akkor ebből az emberiségből? Nem éreztétek még a felelősséget a megbízatásotok iránt?

133. A lelkiismeretetek soha nem csal meg benneteket, és mindig megmondja nektek, hogy teljesítettétek-e a kötelességeteket. A nyugtalanság, amit érzetek, annak a jele, hogy nem követtétek az utasításaimat. (133, 10)

134. Néha panaszkodtok arra, hogy az én igém követőinek száma csak lassan növekszik. De mondom nektek, hogy magatokra kell panaszkodnotok, mert nektek az a feladatotok, hogy növeljétek és megsokszorozzátok a közösséget alkotó tömegeket. De ha a szívetekben hiányzik a hit, ha szellemi adottságaitok nincsenek kibontakozva, ha elmétekben hiányzik a szellemi tudás fénye – hogyan akartok akkor meggyőzni a hitetleneket? Hogyan akartok őket belsőleg megérinteni a hitetekkel és

a szeretetetekkel, ha ezek az erények a szívetekben nincsenek kibontakozva?

135. Aki nem ért, nem vezethet megértéshez; aki nem érez, nem ébreszthet érzést. Értsétek meg hát, miért dadogtak és habogtak ajkaitok, amikor szükségessé vált, hogy tanúskodjatok az én szavaimról.

136. Aki szeret, annak nem kell dadogni, aki hisz, az nem fél. Aki érez, annak sok lehetősége van arra, hogy bizonyítsa őszinteségét és igazságosságát. (172, 24-26)

137. Ma meg akarjátok magyarázni, miért vagytok Izrael, és nincsenek érveitek; meg akarjátok magyarázni, miért vagytok spiritualisták, és hiányoznak a szavak. Megpróbáljátok kifejteni, miben állnak szellemi adományaitok, és hiányzik belőletek az érvelés és a szellemi fejlődés, hogy meggyőzően elmagyarázzátok azokat. De ha felfelé irányuló fejlődésetek valóra válik, a szükséges szavak maguktól jönnek majd, mert szeretetetek cselekedeteivel fogjátok elmagyarázni, kik vagytok, ki tanított titeket, és hová tartotok. (72, 27)

138. Nektek mondom: mire vártok, hogy továbbadjátok az Örömhírt? Talán romokon akartok jövendőt mondani? Mindent elmondok és kinyilatkoztatok nektek, hogy bármikor bölcs választ tudjatok adni minden kérdésre, amit embertársaitok feltennek nektek. Gondoljatok arra, hogy súlyos érvekkel támadnak majd titeket, amelyek félelemmel töltik el azt, aki nincs felkészülve.

139. Véssétek az én szavaimat az emlékezetetekbe, és ne felejtsétek el azokat a nagy csodákat, amelyeket nektek adtam, hogy mindannyian az én igazságom élő tanúi legyetek. Akkor az, aki titeket vizsgál, és az én szavaimban kutat, fel fogja ismerni, hogy azok semmiben sem ellentmondanak annak, amit nektek a múltban mondtam és megjövendöltem.

140. A harc nagy lesz – olyan nagy, hogy néhányan, akik tanítványaim voltak, félelemmel telnek meg, és tagadnak engem, azt állítva, hogy soha nem hallottak rólam.

141. Azokat, akik hűek maradnak parancsaimhoz és szembeszállnak a küzdelemmel, köpennyel foglak borítani, amely alatt megvédhetik magukat, és sértetlenül átvészelik minden kritikus helyzetet.

142. Aki rosszul veti el ezt a magot, vagy aki bemocskolja e mű tisztaságát, annak minden órában ítélet, az emberek üldözése és nyugtalanság jut osztályrészül. Mindenki a gyümölcs ízéből ismerje fel azt a fát, amelyet nevelt.

143. Népem szellemi küzdelmének idejére nagy csodákat tartok készen – csodákat és tetteket, amelyek a tudósokat és a kutatókat ámulatba ejtik. Soha nem hagylak titeket saját erőtökre. Ne hagyjátok, hogy elbátortalanítson titeket, ha az emberek gúnyolnak titeket; ne felejtsétek el, hogy a „Második

Időben” a tömeg a Mestereteket is kigúnyolta. (63, 42-44)

144. Bizony, mondom nektek, a világ ellenetek van, és erre készítelek fel benneteket, hogy a hitetek ügyét a szeretet és az irgalom fegyvereivel tudjátok megvédeni. Mondom nektek, győzni fogtok, még ha győzelmetek nem is lesz közismert.

145. Most áldozatotok nem véráldozat lesz, de mégis rágalmazást és megvetést fogtok tapasztalni. De a Mester ott lesz, hogy megvédjen és vigasztaljon benneteket, mert egyetlen tanítvány sem marad elhagyatva. (148, 17)

146. Népem, ne szokjatok hozzá tovább a romlottsághoz, küzdjetek ellene anélkül, hogy a tisztasággal dicsekednétek, és ne háborodjatok fel embertársaitok vétkei miatt sem. Legyetek tapintatosak, célratörőek és jóindulatúak beszédetekben és cselekedeteitekben, így a világ hallgatni fog rátok, és figyelmet szentel majd tanító szavaitoknak is. Szükséges-e, hogy még egyszer elmondjam nektek, hogy mielőtt továbbadjátok ezt a tanítást, élnetek kell vele? (89, 66)

147. Szükséges, hogy népem megjelenjen a nemzetek között, és példát mutasson a testvériségre, a harmóniára, a szeretetre és a megértésre, mint a béke katonája azok között, akik ismét visszaélnek az isteni tanításokkal, hogy vitatkozzanak, bántsák egymást és életet vegyenek. (131, 58)

148. Végre fogjátok fel, hogy mindannyian ugyanazt az Istent szeretitek, és ne vitatkozzatok azon, hogy az egyik vagy a másik milyen formában valósította meg ezt a szeretetet.

149. Meg kell tanulnotok megérteni, hogy vannak olyan lények, akikben a hitbeli meggyőződések, a hagyományok és a szokások olyan mély gyökereket vertek , hogy nem lesz könnyű számotokra ezeket az első pillanatban, amikor tanítjátok őket, kiirtani. Legyetek türelmesek, és az évek során el fogjátok érni. (141, 9)

150. Amikor az 1950-es év véget ér, sokatokban bizonytalanság és kétség fog uralkodni.

151. Miért kételkednek egyesek a kinyilatkoztatásaimban, akik nagyobb intelligenciával rendelkeznek, mint azok, akik hisznek a kinyilatkoztatásomban? Mert nem az emberi tudás, sem az értelem képes megítélni az igazságomat, és amikor az ember ezt megérti, félelem fogja el mindentől, ami új, mindentől, ami számára ismeretlen, hogy tudat alatt elutasítsa azt.

152. De ti, a gyengék, a műveletlenek, akik nem érhetitek el azoknak a magasságát, akiket intelligenciájuk elismer, ti vagytok azok, akik hisztek, és ti képesek vagytok elmélyülni a szellemi dolgok titkaiban. Miért? Mert a Szellem az, aki az értelemnek kinyilatkoztatja az örök életet és annak csodáit.

153. Az emberi értelem olyan erőt jelent, amellyel most fel kell vennetek a harcot, mert általa az ember olyan elképzeléseket és fogalmakat alkotott a szellemiségről, amelyeket nem a Szellem tártak fel előtte.

154. Erősnek kell lennetek ehhez a küzdelemhez – olyan erővel, amely szintén a Szellemből fakad. Erőtök soha nem fog a testeteken, sem a pénz hatalmán, sem földi eszközökön alapulni. Csak a bennetek élő igazságba vetett hitetek fog győzelmet hozni nektek a (249, 44-46) küzdelemben.

155. Ne féljetek, ha tévelygőknek neveznek benneteket – nyújtsatok kezet mindenkinek. Gondoljatok arra, hogy ez a mű, amely számotokra igaz, mások számára hamisnak tűnhet, mert szemükben hiányzik belőle az a szentelés, amelyet a vallások kaptak, hogy elismerjék őket.

156. Ha hisztek bennem, ha hiszitek, hogy e hanghordozók szavain keresztül nyilvánulok meg, akkor ne féljetek embertársaitok ítéletétől. Mert tanításom annyira beszédes, és üzenetem annyi igazságot tartalmaz, hogy ha jól tudjátok használni ezeket a fegyvereket, aligha lehet legyőzni benneteket.

157. Senki sem ítélhet el titeket azért, mert buzgón kerestek az igazságot, a tökéletességet. Ehhez mindannyiótoknak szent joga van, és ezért kaptátok meg a szabadságot, hogy a fény felé törekedjetek. (297, 51-53)

158. Amikor elkezditek teljesíteni küldetéseteket, és eljutotok a nemzetekhez, a legtávolabbi népekhez, sőt az őserdőkbe is, emberi lényekkel fogtok találkozni, és nekik meg kell értetnetek, hogy mindannyian testvérek vagytok , tanúskodnotok kell nekik az én szellemi tanításomról. Akkor csodálkozni fogtok azoknak a szeretetbizonyítékoknak a láttán, amelyeket adni fogok nektek.

159. Ott, azok között az emberek között, akik el vannak vágva a civilizációtól, de az emberi romlástól is nagyon messze vannak, nagy lelkeket fogtok felfedezni, akik gyarapítani fogják Izráel népének sorait.

160. A betegek az utatokon megkapják a gyógyító balzsamot, és meggyógyulnak; a szomorúak utoljára sírnak, de könnyeik örömkönnyek lesznek.

161. Azok a bizonyítékok, amelyeket adnotok kell, az emberek tömegei megáldják az Urat és tanítványait, és titeket ünnepelni fognak, ahogyan az azon a napon történt, amikor Mesteretek bevonult Jeruzsálembe.

162. De azok között is, akik üdvözölnek benneteket, lesznek olyan férfiak és nők, akik tele vannak azokkal a szellemi ajándékokkal, amelyekkel ti is rendelkeztek. Egyeseknél a prófécia ajándéka fog benneteket csodálkozásra késztetni; másoknál

az én gyógyító balzsamom kimeríthetetlen lesz; megint másoknál az én szavam kristálytiszta vízként fog előtörni. Így testvéreitek között, akár egy kimeríthetetlen vetés, a Szentlélek ajándékainak megjelenését fogjátok látni. (311, 38-40)

163. Népem, most látszólagos béke uralkodik a nemzetekben, de ne hirdessétek, hogy eljött a béke. Zárjátok be ajkaitokat. Az igazi béke nem épülhet a félelem vagy az anyagi kényelem alapjaira. A békének a szeretetből, a testvériségből kell fakadnia.

164. Az emberek jelenleg homokra építenek, és nem sziklára, és amikor a hullámok újra megduzzadnak, és azoknak a falaknak csapódnak, az épület összeomlik. (141, 70-71)

165. Az „Első Idő" óta prófétáimon keresztül szóltam hozzátok, hogy vezesselek benneteket, de nem azért, hogy kényszerítselek benneteket törvényem betartására.

166. De az idő elmúlt, és az emberi szellemi lélek fejlődött, elérte az érettséget, és most már képes megérteni szellemi lélekként betöltendő küldetését. Az emberiség, amely oly közel áll a szakadékhoz, a pusztuláshoz, szellemi segítségre szorul tőletek.

167. Ez a harc, az utolsó harc, a legsúlyosabb és legfélelmetesebb a sötétség és a fény között. A sötétség minden szelleme jelenleg egyesül, és a fény minden szellemének szembe kell szállnia azzal az erővel.

168. Ti, akik hallottatok engem, akik magatokban hordozzátok a Szentlélek fényét, ébredjetek fel! Ne pazaroljátok tovább az időt földi örömökre, világi célokra. Harcoljatok az emberiségért, küzdjetek azért, hogy az Atya országa eljöjjön erre a világra. Ez az a küldetés, amelyet én adok mindenkinek, a legkisebbtől a legműveltebbig.

169. A szellemi világ veletek van, és mindnyájatok felett ott van az Atya, tele szeretettel, irgalommal – az Atya, aki végtelen fájdalommal látja azt a szenvedést, amelyet az emberek egymásnak okoznak.

170. Ez a fény harca a sötétség ellen, és mindannyiótoknak harcolnotok kell, amíg el nem érjük a győzelmet. (358, 20-23)

63. fejezet – Tanítások a gyülekezeteknek és Krisztus minden tanítványának

Krisztus szellemi munkája

1. Örüljetek jelenlétemnek, szeretett népem, rendezzetek ünnepet a szívetekben, ujjongjatok örömötökben, mert végre megéltétek az „Úr napját".

2. Féltetek e nap eljövetelétől, mert még mindig úgy gondolkodtatok, mint az ősök, és azt hittétek, hogy Atyátok szíve bosszúvágyó, hogy haragot táplál a kapott sértések miatt, és ezért tartja készen a sarlót, az ostort és a szenvedés serlegét,

hogy bosszút álljon azokon, akik oly sokszor és oly súlyosan megsértették Őt.

3. De nagy volt a meglepetésetek, amikor rájöttetek, hogy Isten szellemében nem létezhet harag, düh vagy undor, és ha a világ is sír és panaszkodik, mint még soha, az oka nem az, hogy az Atya adta nektek ezt a gyümölcsöt, hogy megegyétek, és ezt a kehelyt, hogy megigyátok, hanem az, hogy ez az a termés, amelyet az emberiség most cselekedetei alapján arat.

4. Igaz, hogy minden baljós eseményt, amely ebben az időben szabadjára engedett, előre bejelentettem nektek. De ne gondoljátok azért, mert bejelentettem nektek, hogy Uratok büntetésként küldi ezeket rátok. Éppen ellenkezőleg: minden időkben figyelmeztettelek benneteket a gonoszra, a kísértésekre, és segítettem nektek felállni bukásaitokból. Ezenkívül minden szükséges eszközt a rendelkezésetekre bocsátottam, hogy megmenekülhessetek. De fel kell ismernetek azt is, hogy mindig süketek és hitetlenek voltatok a hívásaim iránt. (160, 40-41)

5. Jaj azoknak, akik ebben az időben nem törekednek arra, hogy meggyújtsák lámpásukat, mert el fognak veszni! Nézzétek, hogyan uralkodnak még mindig az árnyak mindenütt, noha ez a fény ideje!

6. Szavaimból tudjátok, hogy ezt a nemzetet választottam ki, hogy harmadik eljövetelemkor kinyilatkoztassam magam benne; de ennek okát nem ismeritek. A Mester, aki nem akar titkokat tartani tanítványai előtt, számotokra titok maradt. Eljön, hogy kinyilatkoztasson nektek mindent, amit tudnotok kell, hogy azoknak, akik kérdeznek tőletek, helyesen tudjatok válaszolni.

7. Láttam, hogy e földsark lakói mindig kerestek és szerettek engem, és bár imádatuk nem mindig volt tökéletes, szándékukat és szeretetüket az ártatlanság, az áldozat és a fájdalom virágaként fogadtam el. Istenségem oltárán ez az illatos virág mindig jelen volt.

8. Felkészítettek benneteket arra, hogy teljesítsétek ezt a nagy küldetést a „Harmadik Időben”.

9. Ma már tudjátok, hogy köztetek reinkarnáltam Izráel népét, mert kinyilatkoztattam nektek. Tudjátok, hogy a mag, amely a lényetekben él, és a belső fény, amely vezet benneteket, ugyanaz, amelyet már az „Első Időben” árasztottam Jakab házára.

10. Ti szellemileg izraeliták vagytok, szellemileg birtokoljátok Ábrahám, Izsák és Jákób magját. Ti vagytok annak az áldott fának az ágai, amelyek árnyékot és gyümölcsöt adnak az emberiségnek.

11. Ez az oka annak, hogy elsőszülötteknek nevezlek benneteket, és hogy ebben az időben felkerestelek benneteket, hogy rajtatok keresztül hirdessem a világnak harmadik kinyilatkoztatásomat.

12. Az én akaratom az, hogy az „Izráel népe” szellemileg feltámadjon az emberiség között, hogy az meglássa az igazi „testben való feltámadást”. (183, 33-35)

13. Talán azt hittétek, hogy minden földi népnek adnám az Igémet? Nem! Ebben is hasonlít az új kinyilatkoztatásom a múlt időkhöz, amikor egyetlen népnek mutattam meg magam, és ennek a népnek az volt a feladata, hogy elinduljon, terjessze az Örömhírt, és elvesse azt a magot, amelyet az üzenetemből kapott. (185, 20)

14. Hagyjátok más népekre, hogy csak akkor ébredjenek fel az új korszakra, amikor látják, hogy a vidékeket árvizek pusztítják, a nemzeteket háborúk rombolják le, és a járványok elpusztítják az életet. Ezek a népek – akik tudományukban gőgössé váltak, és egyházuk pompájának kényeztetésében elaludtak – nem fogják elismerni az én szavam e szerény formájában, és nem fogják megérezni a kinyilatkoztatásomat a szellemben. Ezért előbb meg kell rázódnia a földnek, és a természet azt fogja mondani az embereknek: Beteljesedett az idő, és az Úr eljött hozzátok.

15. Ahhoz, hogy az emberiség felébredjen, kinyissa a szemét, és elismerje, hogy én vagyok az, aki eljött, először az ember hatalmát és gőgjét kell megbüntetni. De a ti feladatotok az, hogy virrasszatok, imádkozzatok és felkészüljetek. (62, 53)

16. Egyszer megígértem nektek, hogy visszatérek az emberiséghez, és itt vagyok, hogy teljesítsem azt az ígéretet, még ha sok évszázad is eltelt. Szellemetek vágyott jelenlétemre a béke iránti vágyában, az igazság iránti éhségében, a tudás iránti vágyakozásában , és szellemem leszállt, hogy hallasson veletek egy tanítást az időnek megfelelően, amelyben éltek. Hogyan akarnak az emberek továbbra is olyan életet élni, mint eddig? Már nem illik a korhoz, hogy továbbra is szellemi pangásban maradjanak, vagy szellemi tétlenségben gyakorolják a szertartásokat és a hagyományokat. (77, 19)

17. Sok, a világban elismert tudós ember nem fog engem ebben a formában felismerni, és tagadni fog engem. De ne lepődjetek meg ezen, hiszen már régen meghirdettem nektek, amikor azt mondtam nektek: „Áldott vagy, Atyám, hogy kinyilatkoztattad igazságodat a kiskorúaknak, és elrejtetted a tudósok és a bölcsek elől.”

18. Ez azonban nem azért történik, mert elrejtem az igazságomat valaki elől, hanem inkább azért, mert azok, akiknek az elméje terhektől mentes, (szellemi) szegénységükben vagy jelentéktelenségükben jobban érzékelnek engem, míg a tehetséges emberek, akiknek az elméje tele van elméletekkel, filozófiákkal és hitbeli tanokkal, sem megérteni, sem érzékelni nem tudnak engem. De az igazság, amely mindenkié, a

meghatározott időben mindenkihez eljut. (50, 45)

19. Aki ismeri a törvényemet, és eltitkolja, nem nevezheti magát a tanítványomnak. Aki az igazságomat csak a szájával adja tovább, és nem a szívével, az nem vesz engem példaképének. Aki a szeretetről beszél, de cselekedeteivel az ellenkezőjét bizonyítja, az elárulja a tanításaimat.

20. Aki tagadja Mária tisztaságát és tökéletességét, az bolond, mert tudatlanságában kihívja Istent és tagadja hatalmát. Aki a „Harmadik Időben" nem ismeri el az igazságomat, és tagadja a lélek halhatatlanságát, az még alszik, és nem veszi komolyan a múlt idők próféciáit, amelyek bejelentették azt a kinyilatkoztatást, amelyet az emberiség ebben az időben él át. (73, 28-29)

21. Eljönnek, és próbára tesznek engem, mert be akarják bizonyítani nektek, hogy tévedésben vagytok. Ha nem mondom meg nekik a nevemet, azt fogják mondani, hogy nem én vagyok az, és ha válaszolok a rossz szándékú kérdéseikre, még nagyobb buzgalommal fognak tagadni engem.

22. Akkor azt mondom nekik: aki belépni akar a Fény Birodalmába, annak szívével kell keresnie. De aki anélkül akar élni, hogy elismerne engem, az megfosztja saját szellemét az isteni tudástól, és így elérte, hogy minden, ami tiszta és fényes kinyilatkoztatás, számára rejtély és misztérium legyen. (90, 49-50)

23. Most csak átmenetileg vagyok veletek, ahogyan egykor is voltam. Már közeledik az az idő, amikor többé nem szólok hozzátok, de az emberiség nem érzékelte jelenlétemet.

24. Arról a „hegyről", ahonnan szavamot küldöm nektek és figyelem titeket, búcsúzásom előestéjén ki kell kiáltanom: „Emberiség, emberiség, te, aki nem tudtad, ki volt veled!" Ahogyan a „Második Időben", röviddel halálom előtt, egy hegyről néztem a várost, és könnyek között kiáltottam: „Jeruzsálem, Jeruzsálem, te, aki nem ismerted fel a jót, ami veled volt!"

25. Nem a világ miatt sírt, hanem az emberek lelke miatt, akik még mindig fény nélkül voltak, és akiknek még sok könnyet kellett hullatniuk, hogy eljussanak az igazsághoz. (274, 68-69)

26. Sok évszázad telt el azóta a nap óta, amikor Jézuson keresztül átadtam nektek az igémet és utolsó intéseimet; ma azonban a Szentlélek formájában jelenek meg köztetek, hogy beteljesítsem nektek tett ígéretemet.

27. Nem emberré lettem, hanem a Lélekben jövök, és csak azok fognak meglátni, akik felkészültek rá.

28. Míg ti hisztek az én szavamban és követitek Engem, mások nem fogadják el a kinyilatkoztatásomat, és tagadják azt. Nagy bizonyítékokat kellett adnom nekik, és ezeknek

köszönhetően fokozatosan legyőztem hitetlenségüket.
29. A szeretet és a türelem, amelyet mindig tanúsítottam irántatok, megérteti veletek, hogy csak Atyátok tud így szeretni és tanítani titeket. Vigyázok rátok, és könnyítem kereszteteket, hogy ne botladozzatok meg. Éreztetem veletek békémet, hogy teljes bizalommal járjátok utatokat irántam. (32, 4)
30. Szavam, tanításom ma látszólag csak nektek szól; valójában azonban mindenkinek szól, mert bölcsessége és szeretete magába foglalja az egész világegyetemet, egyesíti az összes világot, az összes megtestesült és testet elhagyott lelket. Gyertek ide, ha szükségetek van rám; keressetek engem, ha elveszettnek érzitek magatokat.
31. Én vagyok a ti Atyátok, aki ismeri szenvedéseiteket, és aki megvigasztal titeket. Belétek csepegtetem azt a szeretetet, amelyre annyira szükségetek van – magatok számára, és hogy azt környezetetekben terjesszétek.
32. Ha valóban felismeritek jelenlétemet a bölcsességben, amelyet e hanghordozók révén kinyilatkoztatok, akkor ismerjétek fel azt is, hogy eljött az idő, hogy megkezdjétek az építő munkát a szellemi úton.
33. Ó, bárcsak mindazok, akiket elhívtak, sietve jönnének; bizony, mondom nektek, az Úr asztala tele lenne tanítványokkal, és mindannyian ugyanazt az ételt ennék! De nem jöttek el mindazok, akiket meghívtak, különféle elfoglaltságokat hoztak fel ürügyül, és így a második helyre szorították az isteni hívást.
34. Boldogok azok, akik sietve jöttek ide, mert megkapták jutalmukat. (12, 76-80)
35. Nem mindazok hallgatnak rám itt, akik ebben az időben szellemi ajándékokat kaptak. Nézzétek, hány üres hely van az asztalnál, mert sok kicsi gyermekem, miután jótéteményt kapott, eltávolodott, és elkerülte a felelősségeket és a megbízatásokat. Ó, ha még itt a földön tudnák azokat az esküket, amelyeket minden lélek tett nekem, mielőtt a földre jött! (86, 43)
36. Jelenleg a Harmadik Testamentumot hagyom rátok, de ti még a két elsőt sem értettétek meg. Ha ebben az időben felkészültek lettetek volna, nem lett volna szükség arra, hogy az én szavam anyagi formában hallhatóvá váljon, mert akkor szellemileg szólnék, és ti a szeretetetekkel válaszolnátok nekem. (86, 49)
37. Ez a „Harmadik Idő” fénye. De tegyétek próbára azt, aki azt mondja, hogy nem Isten szól hozzátok, hanem ez az ember itt. Bizony, mondom nektek, amíg az én isteni sugárom nem világítja meg az elméjét, nem fogtok tudni tőle szellemi értékű és igaz szavakat kicsikarni, még ha halállal is fenyegetnétek.
38. Nincs abban semmi furcsa, hogy ahogyan a lélek a testét használja a

beszédre és a kinyilatkoztatásra, úgy egy rövid időre el is válik tőle, hogy helyette a minden lélek Atyja, Isten nyilváníthassa ki magát.

39. Hozzátok jövök, mivel nem tudtok hozzám jönni, és azt tanítom, hogy a legkedvesebb ima, amely eljut az Atyához, az, amely csendben emelkedik fel lelketekből. Ez az ima vonzza vonalát, amelyen keresztül halljátok Engem. Nem az énekek és a szavak örvendeztetik meg istenségemet. (59, 57-59)

40. Nem állíthatjátok, hogy az én szavam nem világos, vagy hogy hiányosságokat tartalmaz, mert tőlem semmiféle homályosság nem származhat. Ha bármilyen hibát találtok benne, azt a hanghordozó rossz közvetítésének vagy a ti rossz felfogóképességeteknek tulajdonítsátok, de soha nem az én tanításomnak. Jaj annak a hanghordozónak, aki elrontja az én szavam! Jaj annak, aki rosszul közvetíti tanításomat és leértékeli azt, mert lelkiismerete szüntelen vádját fogja érezni, és elveszíti lelke békéjét! (108, 51)

41. Hogy nektek kedvezzenek, azt mondom nektek: ha nem akarjátok, hogy bűnös testet használjak, hogy nektek adományozzam a szeretetemet, mutassatok nekem egy igazat, egy tisztát, mutassatok nekem közületek valakit, aki ért a szeretethez, és biztosítalak benneteket, hogy őt fogom használni.

42. Értsétek meg, hogy a bűnösöket használom fel, hogy a bűnösöket magamhoz vezessem; mert nem azért jövök, hogy az igazakat megmentsem; ők már a Fény Birodalmában vannak. (16, 25)

43. Figyeljétek meg, hogy ez a mag, bár rosszul gondozzátok, nem hal meg; lássátok, hogyan győzi le a sötétséget és a csapdákat, az akadályokat és a próbákat , és napról napra tovább csírázik és fejlődik. Miért nem hal meg ez a mag? Mert az igazság halhatatlan, örök.

44. Ezért meg fogjátok tapasztalni, hogy ha ez a tanítás időnként eltűnni látszik, az éppen akkor lesz, amikor új és dús hajtások bújnak elő, hogy segítsék az embereket a szellemiség felé vezető úton egy újabb lépéssel előrehaladni. (99, 20)

45. Vizsgáljátok meg tanításaimat, és mondjátok meg nekem, hogy ez a tanítás beépíthető-e valamelyik vallásotokba.

46. Felfedtem nektek annak átfogó jellemzőit és egyetemes jelentését, amely nem korlátozódik az emberiség egy részére vagy (bizonyos) népekre, hanem túllép világotok bolygópályáján, hogy magába foglalja a végtelenséget minden életvilágával együtt, ahol – akárcsak ezen a világon – Isten gyermekei is laknak. (83, 6)

47. Ismerjétek fel, hogy az én szavam nem új vallás, és nem is lehet az. Ez a mű a fényes út, amelyen minden ideológia, hitvallás és vallás szellemileg egyesülni fog, hogy eljusson az Ígéret Földjének kapui elé. (310, 39)

48. Az én tanításom, amelyből lelketek táplálkozik, mesterekké akar titeket alakítani, a Szentlélek hű apostolaivá. (311, 12)

49. Az embereknek a szolgáimként foglak bemutatni benneteket, mint a Harmadik Korszak trinitaris-mariánus szellemiségűjeit – szellemiségűeket, mert többnek kell lennetek szellemben, mint anyagiakban; trinitarisokat, mert három korszakban fogadtátok meg a kinyilatkoztatásomat; mariánusokat, mert szeretitek Máriát, az egyetemes Anyátokat, aki vigyázott rátok, hogy ne csüggedjetek el az élet útján. (70, 36)

50. Nem csak azok, akik az emberi értelem szervén keresztül hallották az én szavam, lesznek e nép gyermekei. Mindenki, aki magára veszi a keresztjét – mindenki, aki szereti ezt a törvényt és terjeszti ezt a magot, az én szőlőskertem munkása, művem apostola és e nép gyermeke lesz, még akkor is, ha nem e kinyilatkoztatáson keresztül hallott engem. (94, 12)

51. Hogyan gondolhatod, népem, hogy – mivel különböző gyülekezeti helyeken jöttök össze – ez ok lenne arra, hogy távolságot tartsatok egymástól? Csak a tudatlanság fogja megakadályozni, hogy tudatára jussatok azoknak a szellemi kötelékeknek, amelyek az Úr minden gyermekét egyesítik. (191, 51)

52. Ha az egyik vagy a másik, vagy különböző gyülekezeti helyeket látogatjátok meg, és azok szószólóin keresztül ugyanazt az igét halljátok, akkor szívetek örömmel és hittel telik meg, és azt a tanítást valódi bizonyítéknak fogjátok fel arra, hogy ezek a közösségek szellemiségük alapján egyesültek. Ha azonban egy hiányos megnyilvánuláson vesztek részt, úgy érzitek, hogy megsebezték a szíveteket, és megértitek, hogy ott nem létezik vagy nem nyilvánul meg az az egység, amelynek ebben a népben lennie kellene. (140, 71)

53. Azt akarom, hogy jó és alázatos tanítványaim legyetek – olyanok, akik nem követelnek maguknak kinevezéseket vagy kitüntetéseket a közösségen belül, hanem hogy az ideálotok csak abban álljon, hogy az erény révén elérjétek a tökéletességet, és kövessétek az utasításaimat, hogy az életetek példaként szolgáljon. Mire lennének jók nektek a megtisztelő helyek, címek vagy nevek, ha nincsenek érdemeitek, amelyek alapján jogosan birtokolhatnátok őket? (165, 17)

54. Művem nem egy a sok tanítás közül, nem egy újabb szekta a világon. Ez a kinyilatkoztatás, amelyet ma hoztam nektek, az Örök Törvény. Mindazonáltal – hány rituálét kevertetek hozzá szellemiség és megértés hiányában, hány tisztességtelenséget, mígnem végül eltorzítottátok. Hány szertartást vezettetek be a tanításomba, miközben azt mondjátok és hiszitek, hogy mindaz,

amit tettetek, tőlem ihletett és elrendelt volt. (197, 48)

55. Hamarosan olyan emberek közé kerültök, akik fáradtak a külsőséges kultuszoktól és elegük van vallási fanatizmusukból. Ezért mondom nektek, hogy a szellemiség üzenete, amelyet nekik hoztok, friss és üdítő harmatként fogja elérni a szívüket.

56. Gondoljátok-e, hogy ha fanatikus szertartásokkal és a szellemiséggel ellentétes cselekedetekkel jöttök hozzájuk, akkor a világ elismerhet titeket egy isteni üzenet hírnökeiként? Bizony, mondom nektek, új szekta fanatikusainak tartanának titeket!

57. Tekintettel arra a világosságra, amellyel hozzátok szólok, vannak, akik azt mondják nekem: „Mester, hogyan lehetséges, hogy el kell vetnünk a szertartások közül sokat, amelyeket Roque Rojas hagyott ránk örökségül?”

58. Erre azt mondom nektek, hogy erre a „Második Korszakból” hoztam nektek példát, amikor megértettem a néppel, hogy a rítusok, a formalitások, a hagyományok és az ünnepek betartása miatt elfeledte a törvényt, ami a lényeg.

59. Emlékeztettelek titeket mesteretek e tettére, hogy megértsétek: ma is el kell felejtenetek a hagyományokat és szertartásokat, még akkor is, ha azokat Roque Rojas-tól tanultátok, ahogyan annak idején Mózes népe örökölte azokat.

60. Nos, ezzel nem azt akarom mondani, hogy ezek valami rosszat tanítottak volna nektek – nem. Csak kénytelenek voltak olyan szimbólumokhoz és cselekedetekhez folyamodni, amelyek segítettek a népnek megérteni az isteni kinyilatkoztatásokat. De amint ez a cél elérte, szükséges volt minden most már felesleges imádati formát vagy szimbolikát eltávolítani, hogy az igazság fénye ragyogjon. (253, 29-32)

61. Mennyi fájdalmat okoztak szívemnek azok a szolgák, akik nem értették meg törvényemet, és mennyi fájdalmat okoznak jelenleg azok, akik – bár én képeztem ki és rendeltem el őket – ma menedéket nyújtanak a kételynek, a bizonytalanságnak adtak menedéket, és értetlenségük és önzésük következtében azt mondták, hogy még egy ideig a nép között maradok, hogy emberi akaratuknak megfelelően még egyszer leeresztem az Egyetemes Sugaramat, és hosszú ideig továbbra is kinyilatkoztatom magam.

62. Ezért mondtam nektek: mikor mutattam volna szavaimban határozatlanságot, bizonytalanságot vagy akaratbeli ellentétet? Soha, bizony, mert akkor már nem lennék tökéletes, nem lennék többé a ti Istenetek és Teremtőtök.

63. Bennem határozottság van, egyetlen akarat, és ezért beszélek olyan világosan, mint a ragyogó nappali fény, hogy mindenki érezhesse jelenlétemet, lényegemet és hatalmamat, hogy a szellem

felismerhesse az (alapvető) ésszerűséget és a szót, amelyet az emberi értelem révén adtam.
64. A Mester azt mondja nektek: az ember épületeket emelt, és azokat templomoknak nevezte, és ezeken a helyeken a belépő nép tisztelgést ad, táplálja a fanatizmust és a bálványimádást, és imádja azt, amit az ember maga teremtett. Ez a szememben megvetendő, és ezért eltávolítottam tőled, Izráel népe, mindazt, amit kezdetben ismertél és hallottál, hogy feladd fanatizmusodat.
65. Izráel népének imaházait az emberiségnek ismernie kell, nem szabad bezárni őket, mert menedéket kell nyújtaniuk a gyengéknek és az eltévelyedetteknek, a kimerülteknek és a betegeknek. Az előkészületeitek, az én legfőbb akaratom iránti engedelmességetek és a törvényem betartása által igazolom magam az én istenségem igazi tanítványainak cselekedeteiben.
66. Ne szomorítson benneteket, hogy hamis szószólók, hamis gyülekezetvezetők, hamis „munkások” is megjelennek, hogy istenkáromló ajkaik a néphez szólnak, és azt állítják, hogy az én szavam és az én egyetemes sugárzásom továbbra is tanításként marad a nép között.
67. Kiderítem, ki a csaló, ki nem követi a törvényt az én akaratom szerint, ki az, aki csak a saját akaratát fejezi ki, és kiderítem a cselekedetet, amelyet elkövetett, és a törvényt, amelyet létrehozott, és el lesznek utasítva és száműzve.
68. Mert visszatartom az isteni kegyelmet és hatalmat, és a kísértés hálójába ejti őket, és ezért mindenki, aki felkeresi őket, lelkében nem fogja érezni Szent Szellemem kegyelmét. (363, 52-56)
69. Anélkül, hogy hirdetnétek, hogy az én apostolaim vagytok, azoknak kell lennetek. Még ha mesterek is vagytok, azt kell mondanotok, hogy tanítványok vagytok.
70. Ne viseljetek olyan ruhát, amely megkülönböztet titeket másoktól, ne tartsatok könyvet a kezetekben, ne építsetek gyülekezeti házakat.
71. Nem szabad, hogy a földön legyen központotok vagy alapotok a munkámhoz, és senki sem állhat az emberek fölé, aki a helyemet képviseli.
72. Azok a vezetők, akik eddig voltak nektek, az utolsók. Az imádság, a szellemiség és tanításom gyakorlása vezesse az emberek tömegeit a fény útjára. (246, 30-31)
73. Igazságos-e – kérdezem tanítványaimtól –, hogy egy olyan tökéletes művet, mint amit nektek kinyilatkoztattam, úgy mutattok be az emberiségnek, hogy tévútnak ítélik, vagy hogy a jelen kor uralkodó szellemi zavarának gyümölcseként született tanok és elméletek egyikeinek tekintik?
74. Helyes lenne-e, ha ti, akiket annyira szerettem és az én szavaimmal tanítottam, hogy tanúságtételetek tiszta legyen,

tévedéseitek áldozataként a földi igazságszolgáltatás kezébe kerülnétek, vagy üldöznének és szétszórnák titeket, mert a közelebbi társaik károsnak tartanak titeket?

75. Gondoljátok, hogy tanításom – ha helyesen követik – ilyen eseményeket idézhet elő? Nem, tanítványok.

76. Hadd szóljak hozzátok így, mert tudom, miért teszem. Holnap, amikor már nem ebben a formában szólok hozzátok, tudni fogjátok, miért szóltam így hozzátok, és azt fogjátok mondani: „A Mester pontosan tudta, hány gyengeségben fogunk szenvedni. Semmi sem kerüli el a bölcsességét.” (252, 26-27)

77. Felkészítelek benneteket arra az időre, amikor már nem halljátok majd az én szavam, mert akkor az emberek isten nélküli népnek, templom nélküli népnek fognak nevezni benneteket, mert nem lesznek pompás templomépületeitek, hogy imádjatok engem, sem ünnepélyes szertartásokat nem fogtok celebrálni, sem képeken nem fogtok keresni engem.

78. De hagyok nektek egy könyvet végrendeletül, amely védelmet nyújt majd nektek a megpróbáltatásokban, és az út lesz, amelyre lépteiteket kell irányítanotok. Ezek a szavak, amelyeket ma a hanghordozón keresztül hallotok, holnap a szentírásokból fognak áradni, hogy újra megerősödjetek bennük, és hogy azok a tömegek is meghallják őket, akik abban az időben csatlakoznak hozzátok. (129, 24)

79. Jelenleg egy új könyvet, egy új végrendeletet hagyok az emberiségre; a „Harmadik Idő” szavam, az isteni hang, amely a Hatodik Pecsét feloldásakor szólt az emberhez.

80. Nincs szükség arra, hogy a neveitek vagy tetteitek bekerüljenek a történelembe. Ebben a könyvben az én szavam olyan lesz, mint egy hangos és tiszta hang, amely örökké az emberi szívhez szól, és az én népem az utókornak hagyja majd nyomot lépteiről ezen a szellemesedés útján. (102, 28-29)

81. Megsokszorozódtak azok a gyülekezeti helyek, ahol az én szavam megnyilvánult, és mindegyikük olyan, mint az igazi tudás iskolája, ahol összegyűlnek azok az emberek, akik az én tanítványaimat alkotják, és vágyakozva jönnek ide, hogy megtanulják az új leckét.

82. Ha e gyülekezetek mindegyike tanúskodna azokról a jótéteményekről, amelyeket az én irgalmamból kapott, akkor azoknak a csodáknak a tanúságtétele nem lenne vége. És ha egy könyvbe kellene összegyűjtenetek mindazt, amit az első szavaimtól az utolsóig minden szószólóm által mondtam, az olyan mű lenne, amelyet nem tudnátok véghezvinni.

83. De az én népem közvetítésével eljuttatok az emberiségnek egy könyvet, amelyben benne van az én

szavam lényege és azoknak a cselekedeteknek a tanúsága, amelyeket köztetek hajtottam végre. Ne féljetek vállalni ezt a feladatot, mert én inspirálni foglak benneteket, hogy ebben a könyvben azok a tanítások kerüljenek rögzítésre, amelyek elengedhetetlenek. (152, 39–41)

84. E szó lényege soha nem változott azóta, hogy Damiana Oviedo révén szóltam hozzátok. Tanításom lényege ugyanaz maradt.

85. De hol van azoknak a szavaknak a lényege? Mi történt velük? El vannak rejtve azoknak az isteni üzeneteknek az írásai, amelyek az elsők voltak abban az időben, amikor szavam olyan bőségesen terjedt közöttetek.

86. Szükséges, hogy ezek a tanítások napvilágra kerüljenek, hogy holnap tanúskodhassatok arról, milyen volt e kinyilatkoztatás kezdete. Így meg fogjátok ismerni az első tanításom dátumát, annak tartalmát és az utolsóét, amelyet az 1950-es év hoz számotokra — a kijelölt év, amellyel ennek a kinyilatkoztatásnak az ideje véget ér. (127, 14-15)

87. Szükséges, hogy beszéljetek azokkal, akik elrejtik az én szavam, és akik eltorzítják a tanításaimat. Beszéljetek velük teljes egyértelműséggel, én mellettetek állok, hogy képviselhessétek álláspontotokat velük szemben. Mert az emberek azok, akik miatt holnap munkámat kifogásolják és törvényemet eltorzítják, mert hozzáadtak munkámhoz valamit, ami nem tartozik hozzá. (340, 39)

88. Elhoztam nektek ezt az igét, és a ti nyelveteken hallhattátok, de megbízlak benneteket, hogy később fordítsátok le más nyelvekre, hogy mindenki megismerje.

89. Így fogjátok megkezdeni az igazi „Izrael tornyának” építését – azt, amely szellemileg egyesíti az összes népet, amely egyesíti az összes embert abban az isteni, megváltoztathatatlan és örök törvényben, amelyet a világban Jézus szájából hallottatok, amikor azt mondta nektek: „Szeressétek egymást!” (34, 59-60)

A szellemi Izrael és a zsidó nép

90. „Izraelnek” neveztem el azt a népet, amelyet jelenleg új kinyilatkoztatásom köré gyűjtök, mert senki sem tudja nálam jobban, milyen szellem lakozik a „harmadik korszak” minden elhívottjában.

91. „Izraelnek” szellemi jelentése van, és nektek adom ezt a nevet, hogy tudatában legyetek annak, hogy Isten népének részei vagytok. Mert „Izrael” nem a föld népét jelenti, hanem a szellemek világát.

92. Ez a név újra ismertté válik a földön, de tévedésektől mentesen, valódi, szellemi jelentésében.

93. Ismernetek kell e név eredetét és jelentését; hitetek abban, hogy e nép gyermekei vagytok, abszolútnak kell lennie, és teljes ismerettel kell rendelkeznetek arról, kitől és miért kaptátok ezt a megnevezést, hogy ellenállhassatok azoknak a

támadásoknak, amelyek holnap érnek benneteket azok részéről, akik az „Izrael” névnek más értelmet adnak. (274, 47 50)

94. Engedelmeskedést várok tőletek, azt akarom, hogy hitetek és szellemi érettségetek révén erős néppé váljatok; mert ahogyan én megsokasítottam a Jákóbtól származó nemzedékeket – annak ellenére, hogy nagy nyomorúságok sújtották azt a népet –, úgy fogom elérni azt is, hogy ti, akik szellemileg hordozzátok magatokban azt a magot, kitartóak legyetek küzdelmeitekben, hogy népetek ismét megsokasodjon, mint a csillagok az égen és a homok a tenger partján.

95. Tudattam veletek, hogy szellemileg az izraeli nép részét képezitek, hogy teljesebb ismeretetek legyen a rendeltetésetekről. De egyúttal azt is ajánlottam nektek, hogy ne hirdessétek nyilvánosan az ezzel kapcsolatos próféciákat, amíg az emberiség saját magától nem fedezi fel azokat.

96. Mert mivel a földön még létezik az izraeliták népe, a test szerint zsidók, ők meg fogják tagadni tőletek ezt a nevet, és nem fogják elismerni nektek, bár ez nem képezi érvényes okot vitára.

97. Ők még semmit sem tudnak rólatok, ti viszont sokat tudtok róluk. Kinyilatkoztattam nektek, hogy ez a nép, amely a földön vándorol és lelkében nincs béke, lépésről lépésre, anélkül, hogy tudná, a Megfeszített felé halad, akit Urának fog elismerni, és akitől bocsánatot fog kérni hatalmas hálátlansága és szívtelensége miatt az Ő szeretete iránt.

98. Testemet levették a keresztről, de azok számára, akik évszázadokon át tagadtak engem, ott maradok a keresztre szögezve, és továbbra is várom az ébredésük és a bűnbánatuk pillanatát, hogy megadhassam nekik mindazt, amit felajánlottam nekik, és amit nem akartak elfogadni. (86, 11-13)

99. Ne legyetek ebben az időben olyanok, mint a „Második Idő” zsidó népe, amely – mivel hagyományhoz kötött, konzervatív és fanatikus volt – nem tudta megenni a mennyei kenyeret, amelyet a Messiás hozott neki, akire sok évszázadon át várt. Amikor eljött az óra, nem tudta felismerni Őt, mert anyagiassága megakadályozta abban, hogy meglássa az igazság fényét. (255, 19)

100. Távoli vidékekről és nemzetekből fogjátok látni érkezni testvéreiteket, akik lelkük felszabadítására vágynak. Az ókori Palesztinából is tömegesen fognak érkezni, mint annak idején, amikor Izráel törzsei átkeltek a sivatagon.

101. Hosszú és szenvedéses volt zarándoklata, mióta kiűzte magából azt, aki birodalmát új örökségként ajánlotta fel neki. De már közeledik az oázishoz, ahol pihenni fog és elmélkedni fog az én szavamról, hogy aztán, az én törvényem ismeretében megerősödve,

folytassa azt az utat, amely a számára oly sokáig elfeledett fejlődés felé vezet.

102. Akkor sokakat hallani fogtok azt mondani, hogy a ti nemzetetek az új ígéret földje, az Új Jeruzsálem. Ti azonban azt fogjátok mondani nekik, hogy az az Ígéret Földje e világon túl fekszik, és hogy ahhoz, hogy oda eljussanak, ezt szellemileg kell megtenniük, miután átkeltek e kor próbáinak nagy sivatagán. Azt is mondjátok nekik, hogy ez a nemzet csupán egy oázis a sivatag közepén.

103. De meg kell értened, népem, hogy az oázisnak árnyékot kell nyújtania a kimerült vándoroknak, és emellett kristálytiszta, friss vizét kell kínálnia azoknak a szomjúságtól kiszáradt ajkainak, akik menedéket keresnek benne.

104. Mi az az árnyék és az a víz, amelyről beszélek nektek? Tanításom, népem, az Isteni tanításom a szeretet cselekedeteiről. És kibe helyeztem ezt a kegyelem és áldások gazdagságát? Beléd, népem, hogy szívedet egyre inkább megszabadítsd minden önzéstől, és minden cselekedeted során tiszta tükörként mutathasd be.

105. Nem töltené el örömmel a lelketeket és a szíveteket, ha szeretetetek révén sikerülne megtéríteni azt a népet, amely annyira ragaszkodik hagyományaihoz és szellemileg megrekedt, a Szentháromság-Mária-i szellemi tanításra? Nem lenne-e öröm köztetek, ha az „Ó-Izrael” a „ ” közvetítésével megtérne az „Új-Izraelhez”, vagyis ha az előbbi az utóbbi által nyerne kegyelmet?

106. Eddig semmi sem győzte meg a zsidó népet arról, hogy meg kell szakítania a régi hagyományokkal, hogy elérje erkölcsi és szellemi fejlődését. Ez az a nép, amely azt hiszi, hogy betartja Jehova és Mózes törvényeit, de valójában még mindig az aranyborjút imádja.

107. Közeledik az az idő, amikor ez a tévelygő és a világon szétszórt nép abbahagyja a földre tekintést, és felemeli szemét az ég felé, keresve azt, akit kezdettől fogva Megváltójának ígértek neki, és akit elismeretlenül hagyott és megölt, mert gonosznak tartotta és semmi jót nem talált benne. (35, 55, 58)

108. Ne tekintsétek előnyben részesítésnek azt a tényt, hogy a föld népei közül egyet választottam ki: minden gyermekemet és az általuk alkotott népeket egyformán szeretem.

109. Minden nép hoz magával egy küldetést a földre, és az a rendeltetés, amelyet „Izrael” hozott magával, az, hogy az emberek között Isten prófétája, a hit világítótornya és a tökéletességhez vezető út legyen.

110. A próféciáim és kinyilatkoztatásaim, amelyeket az első idők óta adtam nektek, nem lettek helyesen értelmezve, mert még nem jött el az az óra, amikor az emberiség megértette volna őket.

111. Régen „Izrael” a föld népe volt; ma a világon szétszórt emberek;

holnap Isten népe minden olyan lélekből fog állni, akik Atyjukkal együtt tökéletes harmóniában alkotják majd az Isteni Családot. (221, 27-30)

Tanítványság és spiritualitás

112. Tanuljátok meg egymást szeretni, áldani, megbocsátani, szelídnek és szeretetteljesnek, jónak és nemesnek lenni, és fogjátok fel, hogy ha ezt nem teszitek, akkor életetekben a Mesteretek, Krisztus cselekedetei a legcsekélyebb mértékben sem fognak tükröződni.

113. Mindenkihez szólok, és mindannyiótokat felszólítom, hogy szüntessétek meg azokat a hibákat, amelyek oly sok évszázadon át gátolták fejlődéseteket. (21, 22-23)

114. Ne felejtsétek el, hogy eredetetek az én szeretetemben van. Ma a szívetek az önzés miatt megkeményedett, de ha egyszer újra fogékony lesz minden szellemi inspirációra, szeretetet fog érezni embertársai iránt, és mások fájdalmát úgy fogja átérezni, mintha a sajátja lenne. Akkor képesek lesztek teljesíteni azt a parancsot, amely azt mondja nektek: „Szeressétek egymást.” (80, 15)

115. Ez a világ a munkához legalkalmasabb terület. Fájdalom, betegség, bűn minden formában, bűnös életmód, viszály, eltévelyedett ifjúság, méltóság nélküli öregség, a gonosz céljaira visszaélt tudomány, gyűlölet, háború és hazugság található benne.

116. Ezek azok a mezők, amelyeken dolgoznotok és vetnetek kell. De ha az a küzdelem, amely az emberek között vár rátok, hatalmasnak tűnik számotokra – bizony, mondom nektek, bár nagy is, nem hasonlítható ahhoz, amelyet magatokkal kell megvívnotok: a lélek, az értelem és a szellem küzdelméhez a test szenvedélyei, önszeretete, önzése és anyagiassága ellen. De amíg nem győztök le önmagatokat – hogyan beszélhettek őszintén szeretetről, engedelmességről, alázatosságról és szellemiségről embertársaitok iránt? (73, 18–19)

117. Az erényt megvetették, és károsnak vagy haszontalannak tartották. Most eljött az idő, amikor meg kell értenetek, hogy csak az erény hozhat nektek üdvösséget, adhat békét, és tölthet el elégedettséggel. De az erénynek még mindig sok akadályt és megpróbáltatást kell elszenvednie, mielőtt minden szívbe beköltözhet.

118. Azok a katonák, akik megvédik, nagy erőfeszítéssel és nagy hittel kell harcoljanak. Hol vannak ezek a jóság, a cselekvő szeretet és a béke katonái? Azt hiszitek, hogy ti vagytok azok?

119. Vizsgáljátok meg magatokat belülről, és válaszoljatok nekem, hogy nem azok vagytok. Ezért mondom nektek, hogy jó szándékkal mindannyian azokhoz a katonákhoz tartozhattok. Mit gondoltok, miért jöttem hozzátok? (64, 16)

120. Szeressetek, beszéljetek, ha muszáj – hallgassatok, ha illik, ne mondjátok el senkinek, hogy ti vagytok a kiválasztottaim. Kerüljétek a hízelgést, és ne hirdessétek a jótetteiteket. Cselekedjetek csendben, és tetteitekkel tanúskodjatok a szeretetről, tanításom igazságáról.

121. A szeretet a ti rendeltetésetek. Szeressetek, mert így moshatjátok le a foltjaikatokat, mind a jelenlegi, mind a korábbi életetekből. (113, 58-59)

122. Utasítsátok el a hízelgést, mert az egy fegyver, amely elpusztítja nemes érzéseiteket. Ez egy kard, amely megölheti azt a hitet, amelyet én gyújtottam meg a szívetekben.

123. Hogyan engedhetitek meg, hogy az emberek elpusztítsák azt az oltárt, amelyet lényetek legmélyén őrzötök? (106, 47-48)

124. Ne keverjétek össze az alázatot a ruházat szegénységével. Ne higgyétek azt sem, hogy alázatos az, aki kisebbségi érzéssel rendelkezik, és emiatt kénytelen másoknak szolgálni és meghajolni előttük. Mondom nektek, az igazi alázat abban rejlik, aki ugyan képes felmérni, hogy ki is ő valójában, és tudja, hogy rendelkezik bizonyos ismeretekkel, de mégis hajlandó lehajolni mások elé, és örömét leli abban, hogy megossza velük azt, amije van.

125. Milyen hálás érzés tölt el benneteket, amikor azt tapasztaljátok, hogy egy az emberek körében nagyra becsült személy szeretetet, megértést és alázatot tanúsít irántatok. Ugyanezt az érzést tudjátok átadni azoknak, akik alattatok állnak, vagy úgy érzik magukat.

126. Tanuljátok meg, hogyan kell lehajolni, hogyan kell kezet nyújtani anélkül, hogy felsőbbrendűséget éreznétek, tanuljátok meg, hogyan kell megértőnek lenni. Mondom nektek, hogy ezekben az esetekben nem csak az boldog, aki megkapja a szeretet, a támogatás vagy a vigasz bizonyítékát, hanem az is, aki adja, mert tudja, hogy van valaki fölötte, aki neki is bizonyította a szeretetet és az alázatot, és ez az ő Istene és Ura. (101, 60, 62)

127. Éljetek tisztán, alázatosan, egyszerűen. Teljesítsétek mindazt, ami az emberi életben igazságos, és mindazt, ami a lelketeket érinti. Távolítsátok el életetekből a feleslegeset, a mesterségest, a károsat, és helyette gyönyörködjetek mindabban, ami jó van a létezésetekben. (131, 51)

128. Ne lássatok senkiben ellenséget, lássatok minden emberben testvéreiteket, ez a feladatotok. Ha kitartóak maradtok ebben a végsőkig, a földön az igazságosság és a szeretet fog győzedelmeskedni, és ez megadja nektek azt a békét és biztonságot, amelyre annyira vágytok. (123, 65)

129. Adjatok szabadságot a szíveteknek, hogy elkezdje átérezni mások fájdalmát. Ne hagyjátok, hogy kizárólag azzal legyen elfoglalva és igyekezzen, hogy csak

azt érezze, ami a saját személyeteket érinti. Ne legyetek többé közömbösek az emberiség által átélt megpróbáltatások iránt.

130. Mikor lesz a szeretetetek olyan nagy, hogy sok embertársotokat magába foglalhassa, hogy úgy szeressétek őket, ahogy azokat szeretitek, akik a véretekben hordozzák a véreteket, és a testetekből való testet?

131. Ha tudnátok, hogy inkább a lélek szerint vagytok testvérek, mint a test szerint, sokan nem hinnék el. De mondom nektek: bizonyára inkább a lélek szerint vagytok testvérek, mint a test burkátok szerint, mert a lélek az örökkévalósághoz tartozik, míg a test mulandó.

132. Gondoljatok tehát arra a tényre, hogy a családok itt a földön ma keletkeznek, holnap pedig felbomlanak, míg a szellemi család örökké létezik. (290, 39-41)

133. Ti, akik ezeket a szavakat halljátok, gondoljátok-e, hogy a szívetekbe ellenszenvet vagy rosszindulatot vethetnék azok iránt, akik más valláshoz tartoznak? Soha, tanítványok, nektek kell elkezdeni a testvériség és a harmónia példáját mutatni azzal, hogy mindenkit ugyanolyan szeretettel néztek és szerettek, amellyel azokat nézitek, akik osztják a gondolkodásmódotokat. (297, 49)

134. Tudom, hogy minél nagyobb a megismerésetek, annál nagyobb lesz irántam érzett szeretetetek. Amikor azt mondom nektek: „Szeressetek engem” – tudjátok-e, mit akarok ezzel mondani nektek? Szeressétek az igazságot, szeressétek a jót, szeressétek a fényt, szeressétek egymást, szeressétek az igazi életet. (297, 57-58)

135. Tudjátok meg, tanítványok, hogy küzdelmetek célja az a lelkiállapot, amelyet már nem ér el a fájdalom, és ezt a célt érdemekkel, küzdelmekkel, próbákkal, áldozatokkal és lemondásokkal lehet elérni.

136. Figyeljetek azokra a türelem, hit, alázat és beletörődés eseteire, amelyeket néha felfedeztek néhány embertársatoknál. Ők az általam küldött lelkek, hogy példát mutassanak az erényre az emberiség körében. Látszólag e teremtmények sorsa szomorú, mégis hitükben tudják, hogy azért jöttek, hogy egy küldetést teljesítsenek.

137. Történelmetek során nagy példákat kaptatok hírnökeimtől és tanítványaimtól – neveket, amelyek ismerősek számotokra; de emiatt ne becsüljétek le azokat a kis példaképeket, akikkel életutatokon találkoztok. (298, 30-32)

138. Ne higgyétek, hogy csak Izráel népének kebelében voltak próféták, úttörők és fénylények. Más népek közé is küldtem közülük néhányat, de az emberek isteneknek tartották őket, nem pedig küldötteknek, és tanításaikból vallásokat és kultuszokat hoztak létre. (135, 15)

139. Tanítványaim, mindig először a saját szemetekben lévő „gerendát” lássátok meg, hogy jogotok legyen megnézni a testvéretek szemében lévő „szálkát”.

140. Ezzel azt akarom mondani nektek, hogy ne használjátok a tanításomat arra, hogy elítéljétek embertársaitok cselekedeteit a különböző felekezeteiken belül.

141. Bizony, mondom nektek, mindazon utakon vannak szívek, amelyek nemes és áldozatokkal teli élettel keresnek engem.

142. Mindazonáltal a tanítvány újra és újra megkérdezi tőlem, miért engedem meg a világnézeteknek azt a sokféleségét, amelyek néha ellentmondanak egymásnak, különbségeket teremtenek és ellenségeskedést váltanak ki az emberek között.

143. Erre a Mester így szól hozzátok: azért lett ez megengedve, mert nincs két lélek, amely pontosan ugyanazt a megértést, ugyanazt a fényt, ugyanazt a hitet birtokolná, és mert emellett szabad akaratot kaptatok, hogy kiválasszátok az utatokat. Soha nem kényszerítettek titeket arra, hogy a törvény útját járjátok, hanem meghívtak rá, amivel megőriztétek a szabadságot, hogy az igazság iránti vágyatokban valódi érdemeket szerezzetek. (297, 23-24)

144. Azt akarom, hogy megtanuljátok, ne legyetek könnyelműek ítéleteitekben, és ne hagyjátok, hogy az első benyomás elhamarkodottan meghatározzon benneteket.

145. Ezt a tanácsot azért adom nektek, hogy amikor az én szavamot értelmezitek, és amikor tanításokról, vallásokról, filozófiákról, kultuszokról, szellemi kinyilatkoztatásokról vagy tudományokról kell ítélkeznetek, felismerjétek, hogy amit tudtok, az nem minden, ami létezik, és hogy az igazság, amelyet ismertek, csupán egy minimális része az abszolút igazságnak, amely itt egy bizonyos módon nyilvánul meg, de amely sok más, számotokra ismeretlen módon is megnyilvánulhat. (266, 33)

146. Tiszteljétek embertársaitok vallási meggyőződését, és amikor templomaikba léptek, vegyétek le a fejeteket őszinte áhítattal, mert tudjátok, hogy minden istentiszteleten jelen vagyok.

147. Ne tagadjátok meg a világot, hogy utánam jöjjetek, és ne váljatok el tőlem azzal az ürüggyel, hogy kötelességeitek vannak a világban. Tanuljátok meg, hogyan egyesítsétek mindkét törvényt egyetlenbe. (51, 53)

148. Hát nem az egész emberiséget áldom meg, anélkül, hogy bárkit is előnyben részesítenék? Az áldásnak azt a „köpenyét” mind a jók és szelídek, mind a gőgösök és a bűnözők viselik. Miért nem vesztek példát rólam? Talán undort érzetek mások cselekedetei iránt?

149. Ne felejtsétek el, hogy az emberiség részesei vagytok, hogy szeretnetek és megbocsátanotok

kell nekik, de nem utasíthatjátok el őket, mert ez olyan lenne, mintha undort éreznétek önmagatok iránt. Mindaz, amit a felebarátotokban láttok, nagyobb vagy kisebb mértékben bennetek is megvan.

150. Ezért akarom, hogy megtanuljátok feltárni a lelketeket, hogy megismerjétek lelki és erkölcsi arcotokat. Így meg fogjátok érteni, hogyan kell megítélni magatokat, és jogotok lesz másokra is tekinteni.

151. Ne keressétek a hibákat embertársaitokban; azok, amik nektek vannak, elégek. (286, 41-42)

152. Gondoljátok, hogy teljesítitek az egymás iránti szeretetre vonatkozó parancsomat, ha önző módon a családotokra korlátozzátok a szeretetteteket? Gondolják-e a vallási közösségek, hogy teljesítik azt a legfőbb parancsot, ha csak a saját híveiket ismerik el, és elutasítják azokat, akik más felekezethez tartoznak?

153. A világ nagy népei, akik a civilizációval és a haladással dicsekednek – vajon állíthatják-e, hogy szellemileg haladtak előre és betartották Jézus utasítását, ha minden törekvésük abból áll, hogy felkészüljenek egy testvérgyilkos háborúra?

154. Ó, emberek, soha nem tudtátok értékelni szavaim értékét, és nem is akartatok leülni az Úr asztalához, mert túlságosan szerénynek tűnt számotokra! Mégis, asztalom továbbra is vár rátok az élet kenyerével és borával a lelketek számára. (98, 50-51)

155. Ne tekintsétek munkámat tehernek, és ne mondjátok, hogy az Atyát és embertársaitokat szeretni szóló szép feladat teljesítése nehéz a lelketek számára. Ami valóban nehéz, az a saját és mások gonoszságainak keresztje, amelyek miatt sírnotok, véreznetek, sőt meghalnotok is kell. A hálátlanság, a meg nem értés, az önzés és a rágalmazás teherként fog rajtatok nyugodni, ha menedéket adtok nekik.

156. A makacs ember számára törvényem betartása keménynek és nehéznek tűnhet, mert az tökéletes, és sem a gonoszságot, sem a hazugságot nem kedvezményezi. Az engedelmes ember számára azonban a törvény védelme, támasza és üdvössége. (6, 16-17)

157. Azt is mondom nektek: az embereknek hinniük kell az emberekben, hitüknek és bizalmuknak kell lennie egymás iránt, mert el kell jutnotok arra a meggyőződésre, hogy mindannyian szükségetek van egymásra a Földön.

158. Ne gondoljátok, hogy tetszik nekem, ha azt mondjátok, hogy hisztek bennem, miközben tudom, hogy az egész világban kételkedtek. Mert amit tőletek várok, az az, hogy a felebarátotok iránti szeretetetek révén szeressetek engem, és bocsássatok meg azoknak, akik megsértik titeket; hogy szeretettel álljatok a legszegényebb, a legkisebb vagy a leggyengébb mellett, különbségtétel nélkül szeressétek embertársaitokat, és minden

cselekedetetekben a legnagyobb önzetlenséget és őszinteséget tanúsítsátok.

159. Tanuljatok tőlem, mert én soha nem kételkedtem bennetek, hiszek a megváltásotokban, és bízom abban, hogy összeszeditek magatokat, hogy eljussatok az igazi élethez. (167, 5-7)

160. Szeressétek Atyátokat, legyetek irgalmasak embertársaitokhoz, váljatok meg mindattól, ami káros emberi életetekre vagy lelketekre. Ezt tanítja nektek tanításom. Hol látjátok ebben a nehézségeket és a lehetetlenségeket?

161. Nem, szeretett népem, nem lehetetlen az én szavamnak engedelmeskedni: nem ez a nehéz, hanem a javulásotok, megújulásotok és szellemiségre való átalakulásotok, mert hiányoznak belőletek a nemes érzelmek és a magas törekvések. De mivel tudom, hogy minden kétségeteknek, tudatlanságotoknak és határozatlanságotoknak el kell tűnnie, továbbra is tanítani foglak benneteket, mert számomra nincs lehetetlen. Képes vagyok köveket az örök élet kenyerévé változtatni, és kristálytiszta vizet a sziklákból előtörni. (149, 63-64)

162. Emlékeztetlek benneteket a törvényre – arra, amelyet nem lehet kitörölni a lelketekből, sem elfelejteni a szívetekből, sem megkérdőjelezni, mert azt a bölcs értelem, az egyetemes értelem diktálta, hogy minden ember belsőleg birtokolja azt a fényt, amely Istenhez vezető útra tereli.

163. Szükséges a törvény mély ismerete, hogy az élet minden cselekedete az igazságon és az igazságosságon alapuljon. A törvény ismerete nélkül elkerülhetetlenül sok hibát fogtok elkövetni. De megkérdezlek titeket: vajon a szellemetek soha nem vezette-e titeket a megismerés fényéhez? Bizony, mondom nektek, a szellem soha nem volt tétlen vagy közömbös. A szívetek, sőt az értelmetek is elutasítja a belső fényt, elbűvölve a külső fény ragyogásától, vagyis a világ tudásától. (306, 13-14)

164. Ma, amikor tanításomról részletes magyarázatot adok, meg kell értetnem veletek, hogy mindaz, amit a lélek vagy a testet irányító törvényeken kívül tesztek, mindkettőnek kárt okoz.

165. A lelkiismeret, az intuíció és a megismerés azok a vezetők, amelyek megmutatják nektek a biztonságos utat, és megóvnak benneteket a bukástól. Ezek a fények a szellemhez tartoznak, de szükséges, hogy ragyogásba jöjjenek. Ha egyszer ez a tisztaság mindannyiótokban megvan, kiáltani fogtok: „Atyám, a te megváltó magod kicsírázott a lényemben, és a te szavad végre virágba borult az életemben.” (256, 37-38)

166. Azért jöttem, hogy nagyságot adjak lelketeknek – olyan nagyságot, amely a törvényem betartásán alapul, amely az én szeretetem. De

ennek a nagyságnak méltóknak kell lennetek, azáltal, hogy betöltitek küldetéseteket a Mesteretek nyomdokaiba lépve. (343, 29)

167. Mindig azt fogom mondani nektek: Használjátok ki azokat az örömöket, amelyeket a világotok nyújtani tud nektek, de élvezzétek azokat a törvényem keretein belül, és tökéletesek lesztek.

168. Folyamatosan halljátok a lelkiismeret vádját, és ez azért van, mert testeteket és lelketeket nem hoztátok összhangba az általam adott törvény szerint.

169. Gyakran továbbra is vétkeztek, mert azt hiszitek, hogy nem bocsátanak meg nektek. Ez téves vélemény, mert a szívem egy ajtó, amely mindig nyitva áll a bűnbánó előtt.

170. Nincs már bennetek remény, amely bátorít benneteket egy jobb jövőre? Ne hagyjátok, hogy eluralkodjon rajtatok a mélankólia és a kétségbeesés. Gondoljatok az én szeretetemre, amely mindig veletek van. Keressétek nálam a választ a kétségeitekre, és hamarosan új kinyilatkoztatás által megvilágosodva fogjátok érezni magatokat. A hit és a remény fénye mélyen felragyog majd a lelketekben. Akkor a gyengék védelmezői lesztek. (155, 50-53)

171. Mindig éljetek lelki éberségben, hogy szívből megbocsáthassatok azoknak, akik bántottak titeket. Gondoljatok előre arra, hogy aki embertársait bántja, azt csak azért teszi, mert hiányzik belőle a lelki fény; de mondom nektek, hogy a megbocsátás az egyetlen, ami fényt hozhat azokba a szívekbe. A harag vagy a bosszú csak növeli a sötétséget, és vonzza a szenvedést. (99, 53)

172. A lelkiismeretetek, amely tökéletes cselekedeteket követel és vár tőletek, nem hagy nyugodni titeket, amíg nem adtok igazi megbocsátást embertársaitoknak.

173. Miért gyűlölnétek azokat, akik megsértettek titeket, ha ők csupán lépcsőfokok, hogy eljussatok hozzám? Ha megbocsátotok, érdemeket szereztek, és amikor a mennyországban lesztek, felismeritek a földön azokat , akik segítettek nektek szellemi felemelkedésetekben. Akkor az Atyát fogjátok kérni, hogy ők is megtalálják az eszközöket az üdvösségre és az Úrhoz való eljutásra, és a közbenjárásotok révén elnyerik ezt a kegyelmet. (44, 44-45)

174. Ne forduljatok el azoktól, akik kétségbeesésükben káromolnak engem vagy titeket. Adok nektek értük egy csepp balzsamomat.

175. Legyetek készek megbocsátani mindenkinek, aki a számotokra legkedvesebb dolgot sérti meg. Bizony, mondom nektek, minden alkalommal, amikor ezekben a próbákban őszinte és igaz megbocsátást nyújtotok, az egy újabb lépcsőfok lesz, amelyet lelki fejlődésetek útján elértek.

176. Vajon haragot fogtok érezni, és megtagadjátok a megbocsátást

azoktól, akik segítenek nektek közelebb kerülni hozzám? Lemondtok-e arról a lelki gyönyörről, hogy engem példaképeteknek vegyetek, és hagyjátok, hogy az erőszakosság elsötétítse agyatokat, hogy minden csapást visszavágjatok?

177. Bizony, mondom nektek, ez az emberiség még nem ismeri a megbocsátás erejét és a csodákat, amelyeket az művel. Ha egyszer hitet nyer az én szavam iránt, meggyőződhet erről az igazságról. (111, 64-67)

178. Szeretett népem: egyesüljetek testvéreitekkel, hogy amikor velem párbeszédben vagytok, az általam belétek ihletett szeretet által még a legsúlyosabb sértéseket is megbocsássátok. Miért ne bocsátanátok meg annak, aki nem tudja, mit cselekszik? Nem tudja, mert nem ismeri fel, hogy ezt a gonoszt saját magának okozza. (359, 25)

179. Bocsássatok meg annyiszor, ahányszor csak megsértőtök. Ne is vegyétek figyelembe azoknak az eseteknek a számát, amikor megbocsátanotok kell. A rendeltetésetek olyan magas, hogy nem szabad beleesnetek az út ezen csapdáiba; mert előrébb nagyon nagy feladatok várnak rátok.

180. Lelketek mindig legyen készen a szeretetre, a megértésre és a jóságra, hogy magasabb szintekre emelkedhessetek.

181. Ahogyan a múltban sok testvéretek cselekedeteivel gyönyörű oldalakat írt az Örök Szellem Könyvébe, úgy nektek is követnötök kell őket, és folytatnotok kell ezt a történetet, példaként és örömül az új generációk számára, akik a Földre fognak jönni. (322, 52)

182. Ápoljátok a békét, szeressétek és terjesszétek mindenfelé, mert mennyire szüksége van rá az emberiségnek!

183. Ne hagyjátok, hogy az élet változatos sorsfordulói megzavarjanak benneteket, hogy mindig erősek maradhassatok és készek legyetek arra, hogy odaadjátok, amivel rendelkeztek.

184. Az a béke, amely minden lélek öröksége, ebben az időben eltűnt, és helyet adott a háborúnak, amely nemzeteket kínozott, intézményeket rombolt le és lelkeket tett tönkre.

185. Ennek oka az, hogy a gonosz hatalmába kerítette az emberi szívet. A gyűlölet, a mértéktelen ambíció, a féktelen kapzsiság terjednek és kárt okoznak. De milyen rövid lesz már csak uralmuk.

186. Örömötökre és megnyugvásotokra bejelentem nektek, hogy felszabadulásotok már közel van, hogy sokan elkötelezték magukat e cél mellett, akik arra vágynak, hogy testvériség, tisztaság és egészség légkörében lélegezhessenek. (335, 18)

187. Egész életutatokon aktív szeretetet kell gyakorolnotok; ez a feladatotok. Sok tehetséggel rendelkeztek, hogy különböző

módon önzetlen segítséget nyújthassatok. Ha tudtok felkészülni, akkor azt is véghez fogjátok vinni, amit lehetetlennek neveztek.

188. Az a szeretetcselekedet, amelyet egy pénzérmével gyakoroltok – bár ez is szeretetcselekedet –, mégis a kevésbé nemes lesz.

189. Szeretetet, megbocsátást és békét kell vinni embertársaitok szívébe.

190. Nem akarok többé a törvényem által védett farizeusokat és képmutatókat. Olyan tanítványokat akarok, akik érzik embertársaik fájdalmát. Mindenkinek, aki bűnbánóan feláll, megbocsátok, függetlenül attól, hogy melyik szektához vagy egyházhoz tartoznak, és világosan megmutatom nekik az igaz utat. (10, 104-107)

191. Hallgassatok rám: legyetek alázatosak a világon, és vessetek jót a földre, hogy annak gyümölcsét a mennyben arathassátok. Ha nem tetszik nektek, hogy tanúitok vannak, amikor rosszat cselekszetek – miért tetszik nektek, hogy legyenek tanúitok, amikor jó cselekedeteket végzitek? Mivel dicsekedhettek, hiszen csak a kötelességeteket teljesítettétek?

192. Értsétek meg, hogy a dicséret káros a lelketekre, mivel még olyan tapasztalatlanok és emberiak vagytok.

193. Miért várjátok el, hogy miután jó cselekedetet tettetek, Atyátok azonnal megjutalmazza azt? Aki így gondolkodik, az nem önzetlenül cselekszik, ezért jótékonysága hamis, és szeretete messze áll attól, hogy igaz legyen.

194. Hadd lássa a világ, hogy jó cselekedeteket tesztek, de ne azért, hogy dicsőséget kapjatok, hanem csak azért, hogy jó példát mutassatok és tanítsatok, és tanúskodjatok az én igazságomról. (139, 56-58)

195. Amikor lelketek a „Szellemi Völgyben” találja magát, hogy számot adjon földi tartózkodásáról és cselekedeteiről, akkor az, amiről leginkább kérdezni foglak titeket, mindaz lesz, amit embertársaitok javára kértetek és tettetek. Akkor emlékezni fogtok e napon szavaimra. (36, 17)

196. A „Második Időben” az emberiség egy fából készült keresztet adott nekem, amelynek szenvedésére az emberek ítéltek. De lelkemben egy másikat, nehezebbet és véresebbet hordtam: a ti tökéletlenségeitekét és hálátlanságotokat.

197. Képesek lennétek-e a szeretet és az áldozat keresztjét a vállatokon hordozni a felebarátotokért, és így eljutni az én jelenlétembe? Látjátok, ezért küldtelek titeket a földre; ezért akkor fog bekövetkezni a visszatérésetek, amikor teljesített küldetéssel álltok elém. Ez a kereszt lesz a kulcs, amely megnyitja előttetek az ígéretes Királyság kapuit. (67, 17-18)

198. Nem követelem tőletek, hogy mindent hátrahagyjatok, ahogyan azt azoktól követeltem, akik a „Második Időben” követtek engem. Közülük sokan elhagyták szüleiket, mások élettársukat; elhagyták otthonukat, partjukat, halászhajójukat és hálóikat – mindezt maguk mögött hagyták, hogy Jézust kövessék. Ugyanígy nem mondom nektek, hogy ebben az időben vérüket kell ontaniuk. (80, 13)

199. Értsétek meg, hogy lelkileg és testileg is meg kell változnotok, hogy sok szokásotok és hagyományotok – őseitek öröksége – eltűnjön az életetekből, hogy helyet adjon a szellemiségnek. (63, 15)

200. Jelenleg nem mindannyian értitek, mit jelent a „szellemiség”, és azt sem értitek, miért kérem tőletek, hogy érjétek el ezt a belső emelkedést. Lehettek-e hajlandóak és engedelmesek parancsaim iránt, ha még azt sem értitek, mire kérem titeket?

201. De vannak, akik megértik azt az ideált, amelyet a Mester tanítványainak sugall, és ők sietnek majd követni az ő utasításait. (261, 38)

202. Ha valóban vágytok arra, hogy a szellemiség mestereivé váljatok, kitartónak, türelmesnek, tanulni vágyónak és figyelmesnek kell lennetek, mert akkor lehetőségetek lesz arra, hogy utatokon fokozatosan betakarítsátok cselekedeteitek gyümölcsét, amellyel olyan tapasztalatot fogtok gyűjteni, amely fény, az igazi élet megismerése. (172, 9)

203. Új tanítást hozok nektek, amelyen keresztül megtanultok a földön szellemileg élni, ami az igazi élet, amelyet Isten rendelt az embernek.

204. Már mondtam nektek, hogy a „szellemiség” nem jelenti a jámborságot, sem a vallási fanatizmust, sem a természetfeletti gyakorlatokat. A szellemiség a lélek és a test harmóniáját, az isteni és emberi törvények betartását, az élet egyszerűségét és tisztaságát, az Atyában való abszolút és mély hitet, a bizalmat és az örömöt jelenti abban, hogy Istennek szolgáljatok a felebarátotokban, valamint az erkölcs és a lélek tökéletesítésének eszményeit. (279, 65-66)

205. Kérdezitek magatoktól, mi a jelentése a „mennyei létra hét fokának”, és Mesteretek határozottan azt mondja nektek: a hét szám a szellemiséget jelenti, ez az a szellemiség, amelyet látni szeretnék kiválasztott népemben, Izraelben.

206. Minden erényetekkel és kibontakozott képességeitekkel kell hozzám jönnötök. Fejlődésetek hetedik fokán vagy szakaszán eljutotok hozzám , és látni fogjátok, hogy a menny megnyitja kapuit, hogy fogadjon benneteket. (340, 6)

207. Először is fogjátok fel, hogy amíg az emberek nem érik el a teljes szellemiséget, addig szükségük lesz anyagi templomokra, és szobrokat

vagy képeket állítanak majd a szemük elé, amelyek érzékelhetővé teszik számukra a jelenlétemet.

208. Az emberek szellemiségének vagy materializmusának mértékét a vallási tiszteletük módján mérhetitek meg. A materialista a földi dolgokban keres engem, és ha nem lát engem a kívánságai szerint, valamilyen módon ábrázol engem, hogy érezze, hogy előttem áll.

209. Aki szellemként fogad el Engem, érez Engem magában, magán kívül és mindabban, ami körülveszi, mert ő maga lett az én templomom. (125, 49-51)

210. Mutassatok felém lelki tiszteletet, és ne legyetek olyanok, mint azok, akik arannyal és drágakövekkel borított templomokat és oltárokat emelnek, mint azok, akik hosszú zarándokutakra indulnak, nyers és kegyetlen ostorozással gyötrik magukat, ajkukon imádságok és litániák hangzanak, miközben térdre borulnak, és mégis képtelenek átadni nekem a szívüket. A lelkiismeretetek révén intettelek benneteket, és ezért mondom nektek: aki beszél és arról beszél, amit tett, és azt hirdeti, annak nincs semmiféle érdeme a Mennyei Atya előtt. (115, 9)

211. Ahhoz, hogy betartsátok a törvényemet, imádkoznotok kell, hogy lelketeket mindig Atyátokhoz emeljétek.

212. Láttam, hogy imádkozni legszívesebben a magányt és a csendet keressétek, és jól teszitek, ha imádság által ihletet akartok nyerni, vagy ha hálát akartok adni nekem. De azt is mondom nektek, hogy imádkozzatok, bármilyen helyzetben is legyetek, hogy életetek legnehezebb pillanataiban is tudjátok segítségemet hívni, anélkül, hogy elveszítenétek a nyugalmat, az önuralmat, a jelenlétemben való hitet és a magatokba vetett bizalmat. (40, 34-35)

213. Csendben meséljétek el nekem szenvedéseiteket, bízzátok rám vágyaitokat. Bár mindent tudok, azt akarom, hogy fokozatosan megtanuljátok megfogalmazni saját imátokat, amíg el nem éritek azt a szintet, hogy lelketek tökéletes párbeszédet folytasson az Atyával. (110, 31)

214. Tudatára ébredtetek az imádság hatásának, és megértettétek azt a mérhetetlen erőt, amely benne rejlik, amikor felkülditek – akár lelki szükséget elhárítani, akár anyagi szükséghelyzet megoldását kérni.

215. Emlékezzetek arra, hogy gyakran elég volt kimondani az „Atya” szót, hogy egész lényetek megremegjen, és szívetek átjárja az a érzés, hogy elárasztja az Ő szeretete által nyújtott vigasz.

216. Tudjátok meg, hogy mindig, amikor szívetek őszintén hív engem, az én lelkem is örömtől remeg.

217. Amikor „Atyának” hívtok, amikor ez a név kitör belőletek, hangotokat a mennyben is hallják, és ezzel elragadjátok az Isteni

Bölcsesség valamely titkát. (166, 49-51)

218. Meg kell tanulnotok kérni, várni és fogadni, és soha nem szabad elfelejtenetek továbbadni azt, amit adok nektek, mert ebben rejlik a legnagyobb érdem. Imádkozzatok azokért, akik nap mint nap meghalnak a háborúban. Azoknak, akik tiszta szívvel imádkoznak, megadom, hogy még 1950 előtt mindenki, aki a háborúban elesett, szellemileg feltámadjon a fénybe. (84, 53)

219. Ma még tanítványok vagytok, és nem mindig vagytok képesek megérteni a leckéimet. De egyelőre szóljatok Istenhez a szívetekkel, a gondolataitokkal, és Ő a lényetek legmélyén fog válaszolni nektek. Az Ő üzenete, amely a lelketekben fog megszólalni, egy tiszta, bölcs, szeretetteljes hang lesz, amelyet fokozatosan fogtok felfedezni, és amelyhez később hozzászoktok. (205, 47)

220. Ne csodálkozzatok, és ne háborodjatok fel, ha azt mondom nektek, hogy vallási közösségeitek minden pompája, hatalma és dicsősége eltűnik, és hogy – amikor ez megtörténik – már terítve lesz a szellemi asztal, amelyen a szeretetre és igazságra éhező emberiség táplálkozni fog.

221. Sokan – ha meghallják ezeket a szavakat – tagadni fogják, hogy az enyémek. De akkor megkérdezem tőlük, miért háborodnak fel, és mit is védenek valójában? Az életüket? Azt én védem. A törvényemet? Arra is én vigyázok.

222. Ne féljetek, mert senki sem fog meghalni az én ügyem védelmében; csak a gonosz fog meghalni, mert a jó, az igazság és az igazságosság örökké fennmarad. (125, 54-56)

223. Hihetetlennek tartjátok, hogy ez a tudományos és materialista világ ismét vonzódást érez a szellemiség felé? Mondom nektek, hogy semmi sem hihetetlen, mert hatalmam határtalan. A belső felemelkedés, a hit, a fény és a jó a lélek számára kényszerítőbb szükséglet, mint a testetek számára az evés, az ivás és az alvás.

224. Még ha a szellem adományai, képességei és tulajdonságai hosszú ideig szunnyadtak is, az én hívásomra felébrednek, és elérik, hogy az emberekhez visszatérjen a szellemiség minden csodájával és kinyilatkoztatásával, amelyek nagyobbak lesznek, mint a múlt időkben, mert most jobban képesek vagytok megérteni őket. (159, 7-8)

fejlődése

225. Ahogyan látjátok az emberi test fejlődését, úgy bontakozik ki benne a lélek is. De a test fejlődése során határokba ütközik, míg a léleknek sok testre és az örökkévalóságra van szüksége ahhoz, hogy elérje a tökéletességet. Ez az oka a reinkarnációtoknak.

226. Ti Isten atyai és anyai Teremtő Szelleméből származó magként születtetek, tiszta, egyszerű és ártatlanul. De ne tévedjetek, mert

nem ugyanaz a dolog tiszta és egyszerűnek lenni, mint nagynak és tökéletesnek lenni.

227. Összehasonlíthatjátok ezt egy újszülött gyermekkel és egy tapasztalt emberrel, aki gyermekeket tanít.

228. Ez lesz a rendeltetésetek minden életszakaszban, amint a lelketek fejlődött. De milyen lassan halad előre a lelketek! (212, 57-60)

229. Tanulmányozzátok, gondolkodjatok el alaposan; mert sokan zavarba jönnek attól a gondolattól, hogy hogyan lehetséges – ha lelketek az én istenségem egy részecskéje –, hogy szenvedjen? És ha a szellem fénye a Szentlélek fényének egy szikrája – hogyan lehet, hogy időnként sötétségbe burkolózva látja magát?

230. Ismerjétek fel, hogy ez a fejlődési út arra szolgál, hogy elegendő érdemet szerezzetek Isten előtt, amelyek révén lelketeket egy tudatlan és fejletlen lélektől egy nagy fénylélekké alakíthatjátok az Atya jobbján. (231, 12)

231. Azt akarom, hogy jók legyetek, és emellett az a vágyam, hogy tökéletessé váljatok. Mert bár látszólag jelentéktelenek vagytok, nagyobbak vagytok az anyagi dolgoknál és a világoknál, mert örök életetek van, az én fényem szikrái vagytok.

232. Ti szellemi lények vagytok. Fel kell ismernetek, mi a szellem, hogy megérthessétek, miért hívlak titeket a tökéletesség útjára. (174, 60)

233. Ti a fejlődés törvényének vagytok alávetve, ez az oka a reinkarnációitoknak. Csak az én szellememnek nincs szüksége fejlődésre: én változatlan vagyok.

234. A kezdetektől fogva megmutattam nektek a létrát, amelyen a lelkeknek fel kell mászniuk, hogy eljussanak hozzám. Ma nem tudjátok, melyik létsíkon tartózkodtok; de amikor levetitek a burkotokat, fel fogjátok ismerni fejlődési fokotokat. Ne álljatok meg, mert akadályt jelentetek volna az utánatok jövők számára.

235. Legyetek egyek a Lélekben, még ha különböző szinteken is tartózkodtok, és egy napon a hetedik, a legmagasabb szinten egyesültök, és élvezni fogjátok a szeretetemet. (8, 25–27)

236. Mondtam nektek, hogy nem csak egyszer jöttetek a Földre, hanem lelketek annyiszor öltött testet, ahányszor az fejlődéséhez és tökéletesedéséhez szükséges volt. Most hozzá kell tennem, hogy rajtatok is múlik, hogy rövidebb vagy hosszabb idő alatt érjétek el a célt, vágyaitoknak megfelelően. (97, 61)

237. Ki tud közületek bizonyítani, hogy nem létezett ezelőtt az élet előtt? Kik azok közül, akik teljesen biztosak abban, hogy újra megtestesülnek, tudják bizonyítani, hogy elszámoltak az Atyával, és hogy még vannak érdemek a „jó oldalon”?

238. Senki sem ismeri azt a tökéletességi szintet, amelyen

tartózkodik. Ezért küzdjetek, szeressetek és maradjatok kitartóak a végsőkig. (46, 58-59)

239. Ahhoz, hogy ezeket az új kinyilatkoztatásokat adhassam nektek, szükséges volt, hogy az időszakban, amely az emberiséghez emberként való megjelenésem és a jelenkori szellemi eljövetelem között telt el, sok reinkarnáción menjetek keresztül a Földön, hogy a szellemetek tudjon válaszolni, amikor a múltbeli leckét követelem tőletek, és amikor új kinyilatkoztatásokat adok neki, azt megérthesse. (13, 52)

240. Hányszor kell majd visszatérnetek a Földre, hogy legyen testetek, amelyen keresztül egyre nagyobb tisztasággal nyilvánul meg az üzenet, amelyet a világnak hirdettek?

241. Hagyjátok, hogy lelketek ebben az életben, akár egy pacsirta, megélje a tavaszt és örüljön neki, és hagyjátok, hogy zarándokútján megtalálja a szükséges tapasztalatot, hogy visszatérhessen hozzám.

242. Míg a gazdagok olyan kincseket halmoznak fel, amelyek túlságosan is mulandóak, nektek tapasztalatot kell gyűjtenetek, igazi tudást. (142, 72)

243. Ebben az időben az emberiség tudatlansága ellen fogtok küzdeni, amely – bár minden területen materializálódott – kevésbé kegyetlen és fejlettebb az előző inkarnációiban szerzett tapasztalatok révén.

244. Ha manapság ismertek valakit, aki nem úgy érti és fejezi ki istenimádatát, ahogyan a többség teszi – még ha ez számotokra idegen is, és megbotránkoztok rajta –, akkor már nem kiáltjátok, hogy élve kellene elégetni. (14, 21-22)

245. Féltek-e arról, hogy embertársaitokkal a lélek reinkarnációjáról beszéljetek? Hát nem vagytok meggyőződve a benne rejlő szeretetteljes igazságosságról?

246. Hasonlítsátok össze ezt a vezeklésformát az örök büntetéssel a pokol szüntelen tüzében – egy elképzeléssel, amelyet az emberiség használ az emberek lelkének megfélemlítésére. Mondjátok meg nekem, melyik e két fajta közül közvetíti számotokra az isteni, tökéletes és irgalmas igazságosság képét.

247. Az egyik kegyetlenséget, határtalan haragot, bosszút tár fel; a másik csak megbocsátást, atyai szeretetet, az örök élet elnyerésének reményét tartalmazza. Milyen nagy az eltorzítás, amelyet tanításaim rossz értelmezések következtében szenvedtek el!

248. Felkészítelek benneteket a küzdelemre, mert tudom, hogy azért fogják támadni benneteket, amit tanítani fogtok. De ha a halál meglepné azokat a társaitokat, akik jelenleg harcolnak ellenetek, és én – ha bűnben halnak meg – megkérdezném tőlük, mit választanának: az örök tüzet, amelyben hisznek, vagy a lehetőséget, hogy egy új életben

megtisztuljanak – bizony, mondom nektek, a második megoldást választanák, még akkor is, ha fanatizmusuk elvakította őket, és életükben ellene harcoltak. (120, 15-17)

249. Elég tudni – ahogyan azt nektek az Igémben mondtam –, hogy a lélek reinkarnációja igazság, és máris fény gyullad a szívetekben, és még jobban csodáljátok szerető igazságosságomat.

250. Hasonlítsátok össze azokat az elméleteket és különböző értelmezéseket, amelyeket a felekezetek adtak ezeknek a tanításoknak, és döntsetek azok mellett, amelyek a legtöbb igazságot és a legtöbb ésszerűséget tartalmazzák.

251. De bizony, mondom nektek, ez az egyik olyan kinyilatkoztatás, amely a leginkább megindítja a szellemet ebben az időben, amikor felébred a belső megértés e nagy igazságról. (63, 76)

252. Meg kell erősítenetek, hogy a lélek reinkarnációja az egyik nagy igazság, amelyet az emberiségnek ismernie és hinnie kell.

253. Vannak, akik megsejtik, elfogadják és hisznek benne az intuíciójuk alapján, mint olyasvalamiben, ami nem hiányozhat az emberek iránti szerető igazságosságomból. De sokan lesznek, akik istenkáromlóknak és hazugoknak fogják nevezni titeket.

254. Ne aggódjatok, ugyanez történt az apostolaimmal is, amikor a halottak feltámadásáról prédikáltak, ahogyan Jézus tanította. A papok és a bírák börtönbe vetették őket, mert ilyen tanokat hirdettek.

255. Később a világ elfogadta ezt a kinyilatkoztatást, bár biztosíthatlak benneteket, hogy nem tudták megérteni e tanítás teljes jelentőségét, ezért szükséges, hogy ebben az időben eljöjjek és tanítsalak benneteket arról, hogy a „test feltámadása” csak a lélek reinkarnációjára vonatkozhat, mivel ez a lényeg és az élet alapja – az, ami valójában örök. Milyen célból kelnének fel újra a halott testek, hiszen azok csupán a lélek mulandó ruhái voltak?

256. A test a földbe süllyed és összekeveredik vele. Ott megtisztul, átalakul és szüntelenül új életre kel, míg a lélek tovább fejlődik felfelé, tovább halad a tökéletesség felé, és amikor visszatér a földre, az számára az emberi életbe való feltámadás, és új testburkolatának is feltámadás a lélekkel való kapcsolatban.

257. De az anyagi nem halhatatlan természetű, a szellemi viszont igen, ezért mondom nektek még egyszer, hogy a lelketeket keresem, azt tanítom, és azt akarom magam mellett tudni. (151, 56-58)

258. Lelketek fáradságosan húz maga után egy láncot, amelyet azok az életek hoztak létre, amelyeket én adtam nektek a tökéletesedésetekre, és amelyeket nem használtatok ki. Minden létezés egy láncszemet alkot. De ha

életeteket az én tanításaim szerint alakítjátok, ha betartjátok a törvényt, többé nem fogtok ebbe a világba jönni szenvedni.

259. Ha hagyjátok, hogy az idő elteljen anélkül, hogy az én szavaimat tanulmányoznátok, én, aki az idő vagyok, meg foglak lepni benneteket. Tanulmányozzátok, hogy elfoglalhassátok a nekem járó helyet a munkámban. Én az időn túl vagyok, és adok nektek ebből a kincsből, hogy lelki fejlődésetekre használjátok. Én vagyok a Mesteretek, aki egész életetek során tanít benneteket. (168, 250)

260. Azt akarom, hogy véget érjen a félreértés és a különböző vélemények az én istenségemről. Értsétek meg, hogy mindannyian egyetlen Istentől származtok. (181, 63-65)

261. Nézzétek az Univerzumot, és becsüljétek meg annak teljes tökéletességében és szépségében. Azért lett teremtve, hogy az Úr gyermekei ihletet merítsenek belőle, és benne az Atya képmását lássák. Ha így fogjátok fel a teremtést, gondolataitokat az én istenségem felé emelitek. (169, 44)

262. E korszak fénye elszakítja a sötét fátylat, amely az emberek szellemét borította; eltöri a láncokat, amelyek megkötözték őket, és megakadályozták őket abban, hogy az igaz útra lépjenek.

263. Bizony, mondom nektek: ne gondoljátok, hogy tanításom tiltja minden tudományág kutatását, hiszen én vagyok az, aki felkelti érdeklődéseteket, csodálatotokat és kíváncsiságotokat. Éppen ezért adtam nektek a gondolkodóképességet, hogy akadálytalanul haladjon abba az irányba, amerre csak akar.

264. Megadtam nektek az értelem fényét, hogy megértsétek, amit utatokon láttok. Ezért mondom nektek: fedezzetek fel, kutassatok, de ügyeljetek arra, hogy a titkaimba való behatolásotok tiszteletteljes és alázatos legyen, mert akkor valóban megengedett lesz.

265. Nem tiltottam meg nektek, hogy megismerjétek az emberek által írt könyveket; de képzetteknek kell lennetek, hogy ne botladozzatok meg és ne essetek tévedésekbe. Akkor megtudjátok, hogyan kezdte az ember az életét és a küzdelmét, és milyen messzire jutott.

266. Ha készen álltok, akkor az én tanításaim és kinyilatkoztatásaim forrásához kell fordulnotok, hogy megmutassam nektek a jövőt és a célt, amely rátok vár. (179, 22 23)

267. Biztosítalak benneteket: ha elhatároztok, hogy érdeklődéssel és szeretettel elmélyültök e tanítások tartalmában, lépésről lépésre igazi csodákat fogtok felfedezni a szellemi bölcsesség, a tökéletes szeretet és az isteni igazságosság terén. De ha közömbösen tekintetek ezekre a kinyilatkoztatásokra, nem fogjátok megtudni, mit rejtenek magukban.

268. Ne haladjatok el a kinyilatkoztatásom mellett úgy, ahogyan sokan közületek haladtok

az életben: látva, anélkül, hogy néznétek; hallva, anélkül, hogy meghallanátok; és gondolkodva, anélkül, hogy megértenétek. (333, 11-12)

269. Nem akarom, hogy a Szellememet vagy bármit, ami a szellemihez tartozik, úgy vizsgáljátok, mintha anyagi tárgyak lennének. Nem akarom, hogy tudósok módjára tanulmányozzatok engem, mert akkor nagy és sajnálatos tévedésekbe esnétek. (276, 17)

270. Az egész tanításom célja, hogy személtessem veletek mindazt, ami a lényetekben rejlik, mert ebből a tudásból születik a fény, hogy megtaláljátok az utat, amely az Örökhöz, a Tökéleteshez, Istenhez vezet. (262, 43)

Megtisztulás és tökéletesedés

271. Ma a szenvedéseiteket tárjátok elém, hogy enyhítsem őket, és igazán mondom nektek, hogy ez a feladatom, hogy ezért jöttem, mert én vagyok az Isteni Orvos.

272. De mielőtt gyógyító balzsamom hatni kezdne sebeitekben, mielőtt simogatásom eljutna hozzátok, összpontosítsatok önmagatokra, és vizsgáljátok meg fájdalmatokat, kutassátok át, gondolkodjatok el rajta annyi ideig, amennyi szükséges, hogy ebből a szemlélődésből levonjátok a tanulságot, amelyet ez a próba tartalmaz, valamint azt a felismerést, amely benne rejlik, és amelyet meg kell ismernetek. Ez a felismerés tapasztalattá, hitgé válik, az igazság arcába vetett pillantás lesz, és magyarázatot ad majd a sokatok számára érthetetlen próbákra és leckékre.

273. Vizsgáljátok a fájdalmat, mintha valami kézzelfogható dolog lenne, és felfedezitek benne a tapasztalat gyönyörű magját, létezésetek nagy tanítását, mert a fájdalom életetek tanítómesterévé vált.

274. Aki a fájdalmat tanítómesternek tekinti, és szelídséggel követi annak figyelmeztető hívásait, amelyeket a megújulás, a bűnbánat és a javulás érdekében intéz, az később megismeri a boldogság érzését, a békét és az egészséget.

275. Vizsgáljátok meg magatokat alaposan, és megtapasztaljátok, mennyi hasznot húztok belőle. Felismeritek hiányosságaitokat és tökéletlenségeiteket, kijavítjátok azokat, és ezért abbahagyjátok, hogy mások bírái legyetek. (8, 50-53)

276. Csak akarnom kellene, és máris tiszták lennétek. De mi lenne az érdemetek, ha én lennék az, aki megtisztít benneteket? Mindenkinek jóvá kell tennie a törvényem elleni vétkeit, ez az érdem. Mert akkor a jövőben tudni fogjátok elkerülni a bukásokat és a hibákat, mert a fájdalom emlékeztetni fog rátok.

277. Ha az elkövetett vétket és annak természetes következményeit őszinte bűnbánat követi, a fájdalom

nem ér titeket, mert akkor már elég erősek lesztek ahhoz, hogy alázattal viseljétek a próbát.

278. A világ nagyon keserű kehelyt iszik; de én nem büntettem meg. De fájdalmuk után hozzám fognak jönni, aki hívom őket. Akkor azok, akik hálátlanok voltak, tudni fogják, hogyan kell hálálkodni annak, aki létezésüket csak jótettekkel halmozta el. (33, 30-31)

279. Szabaduljatok meg a testetek iránti túlzott szeretettől, és legyetek irgalmasak a lelketekhez, segítsétek megtisztulni és felemelkedni. Ha ezt elértétek, megtapasztaljátok, milyen erősek lesztek lélekben és testben.

280. Gondoljatok bele: ha a lélek beteg, hogyan lehetne béke a szívben? És ha a lélekben lelkiismeret-furdalás van, élvezheti-e a békét? (91, 72-73)

281. Ha ez a föld minden kívánságotokat teljesítene, ha nem lennének rajta nagy lelki próbák – ki közületek vágyna akkor az én országomba jönni?

282. Ne káromoljátok és ne átkozzátok a fájdalmat sem, hiszen ti magatok hoztátok létre a vétkeitekkel. Viseljétek türelemmel, akkor megtisztít benneteket, és segít abban, hogy közelebb kerüljetek hozzám.

283. Felismeritek, milyen erősen gyökereztek e világ dicsőségeiben és élvezeteiben? Nos, eljön az az idő, amikor a vágy, hogy elszakadjatok tőle, nagyon heves lesz.

284. Aki lelki felemelkedéssel képes kiállni a próbáit, békét talál ebben a győzelemben. Aki a földön a menny felé emelt tekintettel jár, nem botlik meg, és a lábai sem sérülnek meg a vezeklési útjának tövisein. (48, 53-55)

285. Teljesítsétek a rendeltetéseteket! Ne vágyjatok arra, hogy hozzám térjetek vissza anélkül, hogy előbb bejárnátok azt az utat, amelyet mutattam nektek, mert fájdalmat okozna nektek, ha foltokat látnátok a lelketekben, amelyeket még nem mostatok le, mert nem jutottatok el a vezeklési utatok végéig.

286. A reinkarnációk elhaladtak felettetek, de sokan közületek nem értékelték azt a végtelen kegyelmet és szeretetet, amelyet az Atya ezzel adományozott nektek.

287. Gondoljatok bele: minél nagyobb a lehetőségek száma, annál nagyobb a felelősségetek, és ha ezeket a lehetőségeket nem használjátok ki, akkor mindegyikkel együtt nőni fog a vezeklés terhe és a kiegyenlítő igazságosság. Ez az a teher, amelynek elviselhetetlen súlyát sok lény nem érti meg, és amelyet csak az én tanításom tud nektek feltárni. (67, 46)

288. Azok a próbák, amelyekben az emberek élnek, azok a gyümölcsök, amelyeket most aratnak, saját vetésük eredménye – egy aratás, amely néha az előző évben elvetett mag következménye, más esetekben pedig annak a gyümölcse, amit évekkel korábban vagy más inkarnációkban vetettek el. (178, 2)

289. Ne gondoljátok, hogy az engedetlenség következményei azonnal érezhetőek – nem. Amit azonban mondok nektek, az az, hogy előbb vagy utóbb felelősséget kell vállalnotok tetteitekért; még akkor is, ha néha úgy tűnt számotokra, hogy vétketek nem járt következményekkel, tekintettel arra, hogy az idő telt, és igazságosságom semmiféle jelet nem adott.

290. De az én szavam által már tudjátok, hogy bíróként könyörtelen vagyok, és hogy amikor eljön az ítéletetek, megnyitjátok a szemeteket a lelkiismeret fényére. (298, 48)

291. Ó, lelkek, akik hallgattok rám, ne engedjétek, hogy a földi élet problémái nyomot hagyjanak bennetek, és még kevésbé, hogy megtörjenek benneteket. Keressétek a fényt, amely minden próbatételben benne van, hogy ez segítsen nektek erőssé és mértékletesekké válni.

292. Ha a lélek nem képes alávetni magát a testnek, az meg fogja hajlítani és uralni fogja; ezért gyengülnek el a lelkek, és azt hiszik, hogy a testtel együtt halnak meg. (89, 11-12)

293. Tapasztaltatok-e életetekben valamilyen testi szenvedélyt, amely egész lényeteket elragadta, és lehetetlenné tette számotokra, hogy meghalljátok a lelkiismeret, az erkölcs és az értelem hangját?

294. Ez akkor történt, amikor a lélek mélyre süllyedt, mert a kísértések és a gonosz fenevad hatalma, amely a testben lakozik, legyőzte őt.

295. És nem igaz-e, hogy mély boldogságot és békét éreztetek, amikor sikerült megszabadulnotok attól a szenvedélytől, és legyőztétek annak hatását?

296. Ez a béke és ez az öröm a lélek test feletti győzelmének köszönhető – egy győzelemnek, amelyet mérhetetlen küzdelem, egy „véres" belső csata árán értek el. De elég volt, hogy a lélek új erőt merített , és felegyenesedett, a lelkiismeret ösztönzésére és tanácsára, és máris legyőzte a test ösztöneit, és megszabadult tőlük, hogy ne hagyja magát tovább a romlásba sodorni.

297. Ebben a küzdelemben, ebben az önmegtartóztatásban, ebben a magatok elleni csatában láttátok meghalni azt, ami bennetek lakozott, anélkül, hogy az életetek lett volna. Csak egy értelmetlen szenvedély volt. (186, 18-19)

298. Ismerjétek fel, hogy a leghatalmasabb ellenséget magatokban hordozzátok. Ha legyőztétek őt, a lábatok alatt fogjátok látni azt a „hétfejű sárkányt", akiről az apostol János beszélt nektek. Csak akkor mondhatjátok igazán: „Felemelhetem arcomat Uram felé, hogy azt mondjam neki: Uram, követni foglak." Mert akkor nem csak az ajkak mondják ezt, hanem a szellem is. (73, 20)

299. Hamarosan rá fogtok jönni, hogy nem az élet kegyetlen veletek, emberekkel, hanem ti vagytok azok

magatokkal. Szenvedtek, és szenvedést okoztok azoknak, akik körülöttetek vannak, a megértés hiányából fakadóan. Magányosnak érezitek magatokat, látjátok, hogy senki sem szeret titeket, és önzőkké és szívtelenekké váltok. (272, 34)

300. Értsétek meg, hogy az életetek minden szenvedése az emberi vétkek következménye, mert Én, aki szeretlek benneteket, nem kínálhatnék nektek ilyen keserű kehelyt.

301. A legkorábbi idők óta kinyilatkoztattam nektek a törvényt, mint egy utat, amelyen megóvhatjátok magatokat a bukástól, a romlástól és a „haláltól". (215, 65)

302. Ma még nem vagytok képesek megérteni próbáitok értelmét. Feleslegesnek, igazságtalannak és ésszerűtlennek tartjátok őket. De még el fogom mondani nektek, mennyi igazságosság és mértékletesség rejlett mindegyikben, amikor megöregedtek, és másoknak, amikor átlépitek e világ küszöbét, és a szellemi régiókban lakoztok. (301, 44)

303. Még egyszer mondom nektek, hogy minden gondolatot és minden kérést érzékelek, míg „a világ" nem képes befogadni az ihletemet, nem készült fel arra, hogy az én isteni gondolataim ragyogjanak az elméjében, és nem hallja a hangomat, amikor a hívására válaszolok.

304. De bízom bennetek, hiszek bennetek, mert én teremtettelek benneteket, és megajándékoztalak benneteket egy szellemi lélekkel, amely az én szikrája, és egy szellemmel, amely az én képmásom.

305. Ha azt mondanám nektek, hogy nem várom el tőletek, hogy tökéletesedjetek, az olyan lenne, mintha kijelenteném, hogy kudarcot vallottam a legnagyobb műben, amely az én isteni akaratomból származott, és ez nem lehet.

306. Tudom, hogy olyan korban éltek, amelyben lelketek győztesen fog kikerülni minden kísértésből, amellyel útján találkozik. Utána fényben ragyogva új életre kel. (238, 52-54)

A földi élet ezen és azon túl

307. Dolgozzatok magatokon, ne várjátok meg, amíg a halál felkészületlenül ér titeket. Mit készítettetek elő arra az időpontra, amikor visszatértek a szellemi életbe? Meglepetésként érjen titeket, miközben még láncokkal vagytok az anyagihoz, a szenvedélyekhez és a földi javakhoz kötve? Csukott szemmel akartok belépni a túlvilágba, anélkül, hogy megtalálnátok az utat, és magatokkal vinnétek a lélekbe vésődött fáradtságot ebből az életből? Készüljetek fel, tanítványok, akkor nem fogtok félni a testi halál eljövetelétől.

308. Ne sóhajtozzatok, mert el kell hagynotok ezt a földi völgyet, mert még ha felismeritek is, hogy csodák

és dicsőségek léteznek benne, igazság szerint mondom nektek, hogy ezek csak a szellemi élet szépségeinek tükörképei.

309. Ha nem ébredtek fel – mit fogtok tenni, amikor egy új út elején álltok, amelyet egy számotokra ismeretlen fény világít meg?

310. Távozzatok ebből a világból könnyek nélkül, anélkül, hogy fájdalmat hagynátok hátra szeretteitek szívében. Szakadjatok el, amikor eljön az idő, és hagyjatok hátra testetek arcán egy békés mosolyt, amely lelketek felszabadulásáról beszél.

311. Testetek halála nem választ el benneteket azoktól a lényektől, akik rátok voltak bízva, és nem menti fel benneteket a szellemi felelősség alól, amelyet azok iránt viseltek, akik szüleitek, testvéreitek vagy gyermekeitek voltak.

312. Értsétek meg, hogy a szeretet, a kötelesség, az érzelmek, egyszóval: a lélek számára a halál nem létezik. (70, 14-19)

313. Dolgozzatok nagy buzgalommal, hogy – amikor eljön a halál, és bezárjátok testetek szemét ebben az életben – lelketek magától felemelkedve érezze magát, amíg el nem éri azt a hazát, amelyet érdemei révén elnyert.

314. E mű tanítványai a testi halál bekövetkeztekor megtapasztalják majd, milyen könnyen szakadnak el azok a kötelékek, amelyek a lelket a testhez kötik. Nem lesz fájdalom benne, mert el kell hagynia a földi kényelmet. A lélek nem fog árnyékként vándorolni az emberek között, és ajtóról ajtóra, szívről szívre kopogtatni a fény, a szeretet és a béke utáni vágyában. (133, 61-62)

315. Emeljétek fel lelketeket, hogy csak az örökben, a szépségben és a jóságban találjatok örömöt. Ha nem így lenne, lelketek – az általad élt élet által elanyagiasodva – sokat fog szenvedni, hogy elszakadjon testétől és mindattól, amit hátrahagy, és egy ideig zavarodottságban és keserű fájdalomban fog vándorolni a (szellemi) terekben, amíg el nem éri megtisztulását.

316. Éljétek az én törvényem szerint, akkor nem kell félnetek a haláltól. De ne hívjátok és ne kívánjátok azt idő előtt. Hagyjátok, hogy eljöjjön, mert ő mindig engedelmeskedik parancsaimnak. Gondoskodjatok arról, hogy felkészülten találjon benneteket, akkor a szellemi világba a fény gyermekeként fogtok belépni. (56, 43-44)

317. Éljetek békében otthontokban, tegyétek azokat szentélyekké, hogy amikor a láthatatlan lények betörnek, akik zavartan vándorolnak a „szellemi völgyben”, a ti lényetekben megtalálják a fényt és a békét, amit keresnek, és a túlvilágon felfelé emelkedjenek. (41, 50)

318. Nektek, akik a szellemben éltek, de még mindig ragaszkodtok az anyagi célokhoz, azt mondom: forduljatok el attól, ami már nem tartozik hozzátok. Mert ha a Föld nem az ember örök otthona, akkor

még kevésbé az a lélek számára. A túlvilágon, a „szellemi völgyben” egy fényteljes élet vár rátok, ahová a jóság útján lépésről lépésre eljuthattok.

319. Azoknak, akik emberi lényekként hallgatnak rám, azt mondom, hogy – amíg rendelkeznek ezzel a testtel, amely kíséri őket földi életútjukon – gondoskodniuk kell róla, és meg kell őrizniük egészen az utolsó pillanatig. Mert ez az a bot, amelyre a lélek támaszkodik, és a harc eszköze. A lélek az ő anyagi szemén keresztül tekint erre az életre, és az ő száján keresztül szól, és így tud vigaszt nyújtani embertársainak. (57, 3)

320. Most a Mester azt kérdezi tőletek: Hol vannak halottaitok, és miért sírtok azoknak a lényeknek a eltűnése miatt, akiket szerettek? Bizony, mondom nektek, a szememben senki sem halt meg, mert mindenkinek örök életet adtam. Mindannyian élnek; azok, akiket elveszettnek hittetek, velem vannak. Ahol a halált látjátok, ott az élet van, ahol a véget látjátok, ott a kezdet van. Ahol azt gondoljátok, hogy minden rejtély és kifürkészhetetlen titok, ott van a fény, ragyogó, mint egy örökös hajnal. Ahol azt hiszitek, hogy a semmi van, ott van a Minden, és ahol a nagy csendet sejtitek, ott van egy „koncert”. (164, 6)

321. Valahányszor a halál véget vet testetek létezésének, ez olyan, mint egy pihenő a lélek számára, amely, amikor újra megtestesül, új erővel és nagyobb fényességgel tér vissza, és folytatja annak az isteni leckének a tanulmányozását, amelyet még nem fejezett be. Így érik meg az idők folyamán a búza, amely a lelketek.

322. Sok mindent kinyilatkoztattam nektek a szellemi életről, de azt mondom nektek, hogy most még nem kell mindent tudnotok, hanem csak azt, ami elengedhetetlen az örök hazába való eljutásotokhoz. Ott elmondok nektek mindent, amit tudnotok kell. (99, 32)

323. El tudjátok képzelni annak a boldogságát, aki visszatér a szellemi életbe, és a földön teljesítette azt a rendeltetést, amelyet Atyja kijelölt számára? Az ő elégedettsége és békéje végtelenül nagyobb, mint minden olyan elégedettség, amelyet a lélek az emberi életben szerezhet.

324. És ezt a lehetőséget kínálom nektek, hogy azok közé tartozzatok, akik örülnek, amikor visszatérnek a Birodalmába, és ne azok közé, akik mély megrázkódtatásukban vagy bűnbánatukban szenvednek és sírnak. (93, 31-32)

325. Már közel van ennek a kinyilatkoztatásnak a vége, hogy aztán magasabb formában folytassuk azt a szellemről szellemre való párbeszéd kezdetével a Teremtőtökkel, amelyet azok a magasabb szellemi lények használnak, akik nálam lakoznak. (157, 33)

326. Amikor a szellemi világomról beszélek nektek, azokra a engedelmes szellemi lények seregeire gondolok, akik igazi

szolgaként csak azt teszik, amit Uruk akarata parancsol nekik.

327. Őket küldtem hozzátok, hogy minden ember számára tanácsadók, védelmezők, orvosok és igazi testvérek legyenek. Nem panaszkodnak, mert békesség van bennük. Nem tesznek fel kérdéseket, mert fejlődésük és a hosszú utakon szerzett tapasztalatuk fénye megadta nekik a jogot, hogy megvilágítsák az emberek értelmét. Minden segélykérésre és minden szükségben készségesen és alázatosan állnak rendelkezésre.

328. Én vagyok az, aki megbízta őket, hogy jelentkezzenek köztetek, hogy megadják nektek utasításaikat, tanúságtételüket és bátorításukat. Előttetek járnak, megtisztítják az utat, és segítséget nyújtanak nektek, hogy ne veszítsétek el a bátorságotokat.

329. Holnap ti is ehhez a fényhadsereghez fogtok tartozni, amely a szellemi lények végtelen világában kizárólag emberi testvérei iránti szeretetből cselekszik, annak tudatában, hogy ezzel dicsőíti és szereti Atyját.

330. Ha hasonlóak akartok lenni hozzájuk, szenteljétek létezéseteket a jónak. Osszátok meg békességeteket és kenyereteket, fogadjátok szeretettel a rászorulókat, látogassátok meg a betegeket és a foglyokat. Vigyetek fényt azoknak az embertársaitoknak az útjára, akik a valódi utat keresve tapogatóznak. Töltsétek meg a végtelenséget nemes gondolatokkal, imádkozzatok a távol lévőkért, akkor az ima közelebb hozza őket hozzátok.

331. Amikor aztán a halál megállítja szívetek dobogását, és kialszik a fény a szemetekben, egy csodálatos világba ébredtek majd, melyet harmóniája, rendje és igazságossága jellemez. Ott kezditek megérteni, hogy Isten szeretete kárpótolhat benneteket minden cselekedetetekért, próbátokért és szenvedésetekért.

332. Amikor egy lélek eljut abba a mennyei otthonba, egyre erősebben érezheti magában a végtelen békét. Azonnal eszébe jutnak azok, akik még távol vannak ettől a boldogságtól, és abban a vágyában, abban a sóvárgásában, hogy azok, akiket szeret, szintén részesüljenek ebben az isteni ajándékban, csatlakozik azokhoz a szellemi seregekhez, amelyek földi testvéreik megmentéséért, jólétéért és békéjéért küzdenek és dolgoznak. (170, 43-48)

333. Ki alkotta már meg magának azt a képet, hogy milyen csatákat vívnak ezek a fény légiói a zavart lények támadásai ellen, amelyek folyamatosan fenyegetnek benneteket? Nincs olyan emberi tekintet, amely felfedezte volna ezt a harcot, amelyet mindkét fél szüntelenül vív egymás ellen, anélkül, hogy ti észrevettétek volna. (334, 77)

334. Íme, itt van munkám folytatása, eljövetelem a „Harmadik

Korban” mint vigasztaló szellem, nagy angyalseregeim körülvéve, ahogyan meg van írva.

335. Ezek a szellemi lények a kíséretemben annak a vigasztalásnak a részét képezik, amelyet nektek megígértem, és gyógyító tanácsaikban és erényes példáikban már megkaptátok az irgalmuk és békéjük bizonyítékait. Rajtuk keresztül jótéteményeket adtam nektek, és ők közvetítők voltak köztetek és a szellemem között.

336. Amikor észrevettétek a rájuk jellemző kegyelmi ajándékokat és alázatosságukat, arra inspirálódtatok, hogy olyan tiszta cselekedeteket hajtsatok végre, mint amilyeneket ők véghezvittek az életetekben. Amikor felkeresték otthonotokat, megtiszteltetésnek éreztétek a szellemi jelenlétüket.

337. Áldottak vagytok, ha felismertétek nagylelkűségüket. De a Mester azt mondja nektek: gondoljátok, hogy mindig is erényes lények voltak? Nem tudjátok, hogy közülük sokan laktak a Földön, és megismerkedtek a gyengeséggel és a súlyos vétkekkel?

338. De nézzétek meg őket most: már nincs rajtuk semmiféle folt, és ez azért van, mert hallgattak a lelkiismeret hangjára, felébredtek a szeretetre, és megbánták korábbi vétkeiket. Abban a tűzpróbában megtisztultak, hogy méltóan emelkedhessenek fel, és ma Nekem szolgálnak azzal, hogy az emberiségnek szolgálnak.

339. Szellemük szeretetből vállalta azt a feladatot, hogy segítse embertársait, hogy jóvá tegyenek mindazt, amit elmulasztottak, amikor a Földön éltek, és isteni ajándékként éltek a lehetőséggel, hogy elvessék azt a magot, amelyet korábban nem vetettek el, és kijavítsák minden olyan tökéletlen cselekedetet, amelyet elkövettek.

340. Ezért most csodálkozva tapasztaljátok meg alázatosságukat, türelmüket és szelídségüket, és néha láttátok őket szenvedni a jóvátételük érdekében. De szeretetük és megértésük, amelyek nagyobbak az akadályoknál, amelyekkel szembesülnek, mindent legyőznek, és készek az önfeláldozásig elmenni. (354, 14-15)

341. Van fogalmatok arról a szellemi otthonról, amelyet elhagytatok, hogy a Földre jöjjetek? „Nem, Mester” – mondjátok nekem –, „nincs fogalmunk róla, és nem is emlékszünk semmire.”

342. Igen, népem, olyan régen távolodtatok el a tisztaságtól és az ártatlanságtól, hogy még azt a békés létezést, azt a jólétet sem tudjátok elképzelni.

343. De most, hogy megtanultatok hallani a Szellem hangját és fogadni tőle a kinyilatkoztatásait, elérhető számotokra az az út, amely azoknak vezet az ígéretes birodalomba, akik hozzám fordulnak.

344. Ez nem az a béke paradicsoma, amelyet az „Elsők” elhagytak, hanem a Szellem végtelen világa, a bölcsesség világa, az igazi szellemi

boldogság paradicsoma, a szeretet és a tökéletesség mennyországa. (287, 14-15)

Az Isteni kinyilatkoztatások

345. Minden lény Atyja szól hozzátok ebben a pillanatban. A szeretet, amely teremtett benneteket, érezhetővé válik mindazokban, akik ezt a szót hallják. (102, 17)

346. Hozzátok szól az egyetlen létező Isten, akit Jehova-nak neveztetek, amikor megmutatta nektek hatalmát, és a Sínai-hegyen kinyilatkoztatta nektek a törvényt; akit Jézusnak neveztetek, mert benne volt az én szavam; és akit ma Szentléleknek neveztek, mert én vagyok az igazság Lelke. (51, 63)

347. Amikor Atyaként szólok hozzátok, megnyílik előttetek a Törvény könyve. Amikor Mesterként szólok hozzátok, az a szeretet könyve, amelyet tanítványaimnak mutatok. Amikor Szentlélekként szólok hozzátok, az a bölcsesség könyve, amely tanításaimon keresztül megvilágosít benneteket. Ezek egyetlen tanítást alkotnak, mert egyetlen Istentől származnak. (141, 19)

348. Isten a fény, a szeretet, az igazságosság. Mindenki, aki életében ezeket a tulajdonságokat megnyilvánulja, képviselni és tisztelni fogja Urát. (290, 1)

349. Ne mondjátok, hogy én a szegénység vagy a szomorúság Istene vagyok, mert azt veszitek figyelembe, hogy Jézust mindig betegek és szomorúak tömege követte. Bár én a betegeket, a gyászolókat és a szegényeket keresem, de ezt azért teszem, hogy örömmel, egészséggel és reménnyel töltsem el őket, mert én vagyok az öröm, az élet, a béke és a fény Istene. (113, 60)

350. Igen, népem, én vagyok a kezdetetek és a végetek, én vagyok az Alfa és az Omega, bár még nem közlöm veletek vagy nem fedem fel nektek mindazokat a tanításokat, amelyeket a lelketek számára tartogatok, és amelyeket csak akkor fogtok megismerni, amikor már nagyon messze lesztek ettől a világtól.

351. Sok új tanítást fogok nektek kinyilatkoztatni a mai időkben, de azt fogom adni nektek, amit képesek vagytok birtokolni anélkül, hogy nagyképűek lennétek, vagy büszke fölényességgel viselkednétek az emberekkel szemben . Tudjátok ugyanis, hogy aki büszke a cselekedeteire, éppen ez a büszkeség rombolja le azokat. Ezért tanítottalak titeket arra, hogy csendben cselekedjetek, hogy cselekedeteitek a szeretet gyümölcsét hozzák. (106, 46)

352. Még mindig nem vagytok képesek megérteni sok olyan kinyilatkoztatást, amelyek arra rendeltettek, hogy a tudásotok részét képezzék, és amelyekről az emberek azt feltételezték, hogy azok ismerete egyedül Istené. Amint valaki kifejezi vágyát, hogy azokat értelmezze, vagy megpróbálja

azokba belelátni, azonnal istenkáromlónak nevezik, vagy merésznek tartják. (165, 10)

353. Még sokat kell tanulnotok, hogy fogékonyak legyetek az én ihletéseimre és hívásaimra. Hányszor érzékeltétek a szellemi rezgéseket anélkül, hogy meg tudtátok volna érteni, ki hív titeket! Az a „nyelv" annyira zavarba ejtő számotokra, hogy nem tudjátok megérteni, és végül a szellemi megnyilvánulásokat hallucinációknak vagy anyagi okoknak tulajdonítjátok. (249, 24)

354. Ne csodálkozzatok azon, hogy – bár én vagyok minden teremtett dolog Ura – megjelenek köztetek, és szeretetet kérek. Én vagyok a szelídség és az alázatosság Istene. Nem dicsekedem nagyságommal, inkább elrejtem tökéletességemet és dicsőségemet, hogy közelebb kerülhessek a szívetekhez. Ha teljes dicsőségemben látnátok Engem – mennyire sírnál a vétkeitek miatt! (63, 48)

355. Érezzétek, hogy nagyon közel vagyok hozzátok; erre bizonyítékokat adok nektek életetek nehéz pillanataiban. Arra törekedtem, hogy szívetekből készítsétek el lakóhelyemet, hogy ott érezzétek jelenlétemet.

356. Hogy lehet, hogy nem érzitek meg Engem, pedig bennetek vagyok? Egyesek a természetben látnak Engem, mások csak az anyagi világon túl érzik Engem, de igazán mondom nektek: mindenben és mindenhol ott vagyok. Miért kerestek Engem mindig magatokon kívül, amikor bennetek is ott vagyok? (1, 47-48)

357. Még ha nem is lennének vallások a világon, elég lenne, ha a lényetek mélyére koncentrálnátok, hogy megtaláljátok jelenlétemet a belső templomotokban.

358. Azt is mondom nektek, hogy elég lenne megfigyelni mindazt, amit az élet kínál nektek, hogy felfedezzétek benne a bölcsesség könyvét, amely folyamatosan megmutatja nektek legszebb oldalait és legmélyebb tanításait.

359. Akkor meg fogjátok érteni, hogy nem helyes, hogy a világ tévútra téved, miközben a helyes utat a szívében hordozza, és az sem, hogy a tudatlanság sötétjében bolyong, noha oly sok fény közepette él. (131, 31-32)

360. Ma egyetemes nyelvem mindenkihez eljut, hogy elmondjam nekik: bár mindannyiótokban ott vagyok, senki ne mondja, hogy Isten csak az emberben létezik, mert a lények és minden teremtett dolog Istenen belül van.

361. Én vagyok az Úr, ti pedig az én teremtményeim. Nem szolgáknak, hanem gyermekeimnek akarok nevezni benneteket; de tudjátok meg, hogy én minden felett állok. Szeressétek az akaratomat, és tartsátok be a törvényemet, legyetek tudatában annak, hogy az én rendeleteimben semmiféle tökéletlenség vagy hiba nem lehetséges. (136, 71-72)

362. Azért teremtettelek titeket, hogy szeresselek titeket, és hogy szeressenek engem. Ti is szükségetek van rám, ahogy nekem is szükségem van rátok. Aki azt állítja, hogy nincs szükségem rátok, az nem az igazat mondja. Ha így lenne, nem teremtettelek volna titeket, és nem lettem volna emberré, hogy megmentselek titeket azzal az áldozattal, amely a szeretet nagy bizonyítéka volt; hagyhattalak volna tönkremenni.

363. De fel kell ismernetek, hogy ha az én szeretetemből táplálkoztok, igazságos, hogy ugyanezt nyújtsátok Atyátoknak, mert újra és újra azt mondom nektek: „Szomjazom, szomjazom a szeretetetekre." (146, 3)

364. Hogyan hihetitek, hogy kevésbé szeretem azt, aki többet szenved? Hogyan tekinthetitek fájdalmatokat annak jelének, hogy nem szeretlek benneteket? Hiszen megértenétek, hogy éppen szeretetből jöttem el hozzátok! Hát nem mondtam nektek, hogy az igaz már megmenekült, és hogy az egészségesnek nincs szüksége orvosra? Ha betegnek érzitek magatokat, és lelkiismeretetek fényében önvizsgálat során bűnösnek ismeritek fel magatokat, akkor biztosak lehettek abban, hogy ti vagytok azok, akiket keresni jöttem.

365. Ha hiszitek, hogy Isten néha könnyeket hullajtott, akkor az bizony nem azokért volt, akik örvendeznek mennyei országának, hanem azokért, akik zavarodottak vagy sírnak. (100, 50-51)

366. Atyám háza fel van készítve számotokra. Ha hozzá jöttök, igazán örülni fogtok neki. Hogyan élhetne egy atya királyi szobában és élvezhetne finom ételeket, ha tudja, hogy saját gyermekei koldusokként állnak a saját háza kapuja előtt? (73, 37)

367. Ismerjétek meg a törvényt, szeressétek a jót, tegyétek cselekedetté a szeretetet és az irgalmat, adjatok szellemeteknek szent szabadságot, hogy felemelkedjen szülőföldjére, és szeretni fogtok Engem.

368. Akartok-e tökéletes példát arra, hogyan kell cselekednetek és milyennek kell lennetek, hogy eljussatok hozzám? Vegyétek példaképeteknek Jézust, szeressetek engem benne, keressetek engem rajta keresztül, jöjjetek hozzám az ő isteni nyomában.

369. De ne szeressetek engem a testében vagy a képmásában, és ne is helyettesítsétek tanításainak gyakorlását szertartásokkal vagy külső formákkal, mert különben örökre megmaradtok a különbségeitekben, az ellenségeskedésetekben és a fanatizmusotokban.

370. Szeressetek engem Jézusban, de az ő szellemében, az ő tanításában, és teljesítitek az örök törvényt; mert Krisztusban az igazságosság, a szeretet és a bölcsesség egyesül az egységben, amellyel az emberiségnek

megismertettem az ő szellemének létezését és mindenhatóságát. (1, 71-72)

Az ember és rendeltetése

371. Már régóta nem ragaszkodtok hozzám, nem tudjátok többé, kik vagytok valójában, mert hagytátok, hogy lényetekben sok olyan tulajdonság, képesség és adomány, amelyet Teremtőtök belétek helyezett, tétlenül szunnyadjon. Alusztok a lélek és a szellem tekintetében, pedig éppen ezekben a szellemi tulajdonságokban rejlik az ember igazi nagysága. Úgy éltek, mint azok a lények, akik ehhez a világhoz tartoznak, mert ebben a világban születnek és halnak meg. (85, 57)

372. A Mester megkérdez titeket, ó szeretett tanítványok: Mi a tiétek ezen a világon? Mindaz, amivel rendelkeztek, az Atyától kaptátok, hogy azt használjátok földi utatokon, amíg a szívetek ver. Mivel szellemetek az én Istenségemből származik, mivel az a Mennyei Atya lehelete, mivel az én szellemem egy atomjának megtestesülése, mivel testetek is az én törvényeim szerint lett kialakítva, és én azt szellemetek eszközeként rábíztam rátok, semmi sem a tiétek, szeretett gyermekeim. Minden teremtett dolog az Atyáé, és Ő ideiglenesen titeket tette azok birtokosaivá. Emlékezzetek arra, hogy anyagi életetek csupán egy lépés az örökkévalóságban, egy fénysugár a végtelenségben, és ezért arra kell figyelnetek, ami örök, ami soha nem hal meg, és ez a lélek. (147, 8)

373. A szellemnek kell irányítania az értelmet, és az értelemnek, amelyet csak az emberi nagyságra vágyó szív vezet, nem szabad uralkodnia az életetek felett.

374. Gondoljatok bele: ha hagyjátok, hogy az agyatok parancsai irányítsanak benneteket, túlterhelitek azt, és nem juthattok túl azon, amit csekély ereje megenged.

375. Mondom nektek: ha tudni akartok, miért éreztétek magatokat arra inspirálva, hogy jót cselekedjetek, és miért lángol a szívetek a felebarát szeretetétől, akkor engedjétek, hogy a szíveteket és az értelmi erőiteket a szellem vezesse. Akkor meg fogtok lepődni Atyátok hatalmán. (286, 7)

376. Az a helyes, ha a Szellem bölcsességet tár fel az emberi értelem előtt, és nem az értelem ad „fényt” a Szellemnek.

377. Sokan nem fogják megérteni azt, amit itt mondok nektek, mégpedig azért, mert már régóta felforgattátok életetek rendjét. (295, 48)

378. Tudjátok meg, tanítványok, hogy a szellemiség lehetővé teszi a lelkiismeretnek, hogy nagyobb tisztasággal nyilvánuljon meg, és aki meghallja ezt a bölcs hangot, az nem fogja hagyni, hogy megtévesztsék.

379. Ismerjétek meg a lelkiismeretet, ez egy barátságos hang, ez a fény, amelyen keresztül

az Úr átengedi a saját fényét – akár Atyaként, akár Mesterként, akár Bíróként. (293, 73-74)

380. Legyetek kitartóak az én szavam ismételt olvasásában. Az, mint egy láthatatlan véső, felvállalja azt a feladatot, hogy simítsa le karakteretek éles széleit, amíg felkészültök arra, hogy foglalkozzatok embertársaitok legnehezebb problémáival.

381. Fájdalmakat, engesztelési kényszereket és jóvátételi kötelezettségeket fogtok felfedezni bennük, amelyek okai nagyon különbözőek lehetnek. Némelyiknek nincs különösebben nehezen érthető eredete, viszont lesznek olyanok is, amelyeket csak intuícióval, kinyilatkoztatással és tisztánlátással tudtok megvilágítani, hogy embertársaitokat egy súlyos terhetől megszabadítsátok.

382. Ezek a szellemi adományok csak akkor fogják előidézni azt a csodát, ha az, aki őket gyakorolja, a felebarátja iránti szeretet ihleti. (149, 88)

383. Miért beszélnek az emberek „természetfelettiről”, holott minden természetes bennem és a munkámban? Nem inkább az emberek gonosz és tökéletlen cselekedetei „természetfelettiek”, hiszen természetes lenne, ha mindig jót cselekednének, tekintettel arra, miből származnak, és a tulajdonságokra, amelyekkel rendelkeznek és amelyeket magukban hordoznak? Bennem mindennek egyszerű és mély magyarázata van, semmi sem marad a sötétben.

384. Ti mindazt „természetfelettinek” nevezitek, amit nem értetek, vagy amit rejtélybe burkolva szemléltek. De amint lelketek érdemei révén elnyeri felemelkedését, és meglátja és felfedezi azt, amit korábban nem láthatott, rájön, hogy a teremtésben minden természetes.

385. Ha néhány évszázaddal ezelőtt bejelentették volna az emberiségnek azokat a fejlődéseket és felfedezéseket, amelyeket az ember a mai korban fog elérni, akkor még a tudósok is kételkedtek volna, és ilyen csodákat természetfelettinek tekintettek volna. Ma azonban, amikor már fejlettek vagytok, és lépésről lépésre követtétek az emberi tudomány fejlődését, természetes alkotásoknak tekintitek őket, még ha csodáljátok is őket. (198, 11 12)

386. El kell mondanom nektek: ne higgyétek, hogy a léleknek feltétlenül szüksége van az emberi testre és a földi életre ahhoz, hogy fejlődhessen. De a leckék, amelyeket ebben a világban kap, nagy hasznára válnak tökéletesedésének.

387. A test segít a léleknek a fejlődésében, a tapasztalataiban, a vezeklésében és a küzdelmeiben; ez a rá háruló feladat, és ezt megerősítést nyerhettek az én istenségemnek az ember által történő megnyilvánulásában, amikor az agyát használom, és azt

vevőkészülékként használom az üzenetem átadására. Értsétek meg, hogy nem csupán a lélek rendeltetett a szellemi életre , hanem az anyagi világ legkisebb részecskéje is szellemi célokra lett teremtve.

388. Gondolkodásra ösztönző szót és felhívást intézek lelketekhez, hogy lépjen túl az anyagi világ hatásán, amely uralja, és az intuíció ajándékát felhasználva juttassa el fényét a szívhez és az értelemhez.

389. Ez az én fényem a ti lelketek számára az út a felszabaduláshoz, ez az én tanításom kínálja fel nektek az eszközöket, hogy felemelkedjetek az emberi élet fölé, és minden cselekedetetek irányítói legyetek, uraik az érzéseiteknek, és ne legyetek alacsony szenvedélyek rabszolgái, sem gyengeségek és szükségek áldozatai. (78, 12-15)

390. Ki más, rajtam kívül, képes uralkodni a lelkekben és meghatározni sorsukat? Senki. Aki tehát a hatalomvágyból megpróbálta elfoglalni Urának helyét, olyan birodalmat teremt magának, amely megfelel hajlamainak, szeszélyeinek, hatalomvágyának és hiúságának – az anyag, az alantas szenvedélyek és a nemes érzelmek birodalmát.

391. A lelkiismeretet nem tudjátok elnyomni, mert benne van a tökéletes igazságosság. A lelkekben csak a tisztaságnak van hatalma a nemes érzelmek felett, csak a jó mozgatja azokat – egy szóval: a lelket csak az igaz és a jó táplálja. (184, 49-50)

392. Mivel minden teremtett dolgot a földön az ember felüdülésére alakítottam ki, használjátok azokat mindig a jótokra. Ne felejtsétek azonban el, hogy van bennetek egy hang, amely rámutat azokra a határokra, amelyeken belül használhatjátok mindazt, amit a természet kínál nektek, és ennek a belső hangnak kell engedelmeskednetek.

393. Ahogyan a testetek számára otthont, védelmet, fenntartást és kielégülést igyekeztek biztosítani, hogy létezésetek kellemesebb legyen, úgy kell a léleknek is megadnotok mindazt, amire jólétéhez és felfelé irányuló fejlődéséhez szüksége van.

394. Ha vonzódik a magasabb régiókhoz, ahol igazi otthona van, akkor hagyjátok, hogy felemelkedjen. Ne tartsa fogva, mert engem keres, hogy táplálkozzon és erőt merítsen. Mondom nektek: minden alkalommal, amikor megengeditek neki, hogy ilyen módon felszabaduljon, boldogan tér vissza testi burkába. (125, 30)

395. A lélek élni akar, a halhatatlanságra törekszik, megtisztulni és megtisztulni akar, tudásra éhezik és szeretetre szomjazik. Hagyjátok, hogy gondolkodjon, érezzen és cselekedjen, engedjétek meg neki, hogy a rendelkezésetekre álló idő egy részét magára fordítsa, hogy

abban kifejezhesse magát, és szabadságában megújuljon.
396. Mindabból, amik itt a világban vagytok, ezen az életen túl csak a lelketek marad meg. Hagyjátok, hogy erényeket és érdemeket gyűjtsön, és azokat magában őrizze , hogy amikor eljön a felszabadulásának órája, ne egy szegény lélek legyen az Ígéret Földjének kapuinál. (111, 74-75)
397. Nem akarok több vezeklést vagy fájdalmat számotokra; azt akarom, hogy minden gyermekem lelke, ahogy a csillagok szépítik az égboltot, fényével megvilágítsa az én országomat, és örömmel töltse el Atyátok szívét. (171, 67)
398. Szavam megbékíti a lelket a testtel, mivel már régóta ellenségeskedés van közöttük, hogy megtudjátok: a testetek, amelyet a lélek fejlődési útjának akadályaként és kísértésként tekintettetek, a legjobb eszköz lehet földi feladataitok teljesítéséhez. (138, 51)
399. Gondoskodjatok arról, hogy a lélek és a testburkolat között harmónia uralkodjon, hogy könnyedén teljesíthessétek az utasításaimat. Szeretettel tegyétek engedelmeské a testet, szigorral járjatok el, ha szükséges. Vigyázzatok azonban arra, hogy a fanatizmus ne vakítson el benneteket, hogy közben ne bánjatok vele kegyetlenül. Alakítsatok ki a lényetekből egyetlen akaratot. (57, 65)
400. Nemcsak azt mondom nektek, hogy tisztítsátok meg lelketeket, hanem azt is, hogy erősítsétek meg testeteket, hogy az új generációk, akik tőletek származnak, egészségesek legyenek, és lelkük képes legyen teljesíteni nehéz feladatát. (51, 59)
401. Azt akarom, hogy olyan otthonokat teremtsetek, amelyek az egyetlen Istenben hisznek – olyan otthonokat, amelyek templomok, ahol a szeretetet, a türelmet és az önmegtagadást gyakoroljátok.
402. Bennük legyetek a gyermekek tanítói, akiket gyengédséggel és megértéssel kell körülvennetek, akiket vigyáznotok kell, minden lépésüket érdeklődéssel követve.
403. Adjátok szereteteteket mindazoknak, akiket szépség övez, mindazoknak, akik látszólag csúnyák. Nem mindig tükrözi a szép arc egy ugyanolyan szép lelket. Ezzel szemben azoknak a látszólag csúnya teremtményeknek a mögött egy erényes lélek rejtőzhet, amelyet nagyra kell becsülnötök. (142, 73)
404. Gondoljatok komolyan az utánatok jövő nemzedékekre, gondoljatok gyermekeitekre. Ahogyan megadtátok nekik a testi létet, úgy kötelességetek megadni nekik a szellemi életet is – azt, amely hit, erény és szellemiség. (138, 61)
405. Vigyázzatok családjaitok erényére és otthontok békéjére. Lássátok meg, hogy még a legszegényebbek is birtokolhatják ezt a kincset.
406. Ismerjétek fel, hogy az emberi család a Szellemi Család

megtestesülése: benne a férfi apává válik, amivel valódi hasonlóságot mutat Mennyei Atyjával. A nő, anyai szívével, mely tele van gyengédséggel, az Isteni Anya szeretetének képmása, és a család, amelyet együtt alkotnak, a Teremtő Szellemi Családjának megtestesülése.

407. Az otthon az a templom, ahol a legjobban megtanulhatjátok betartani törvényeimet, ha a szülők hajlandóak voltak önmagukon dolgozni.

408. A szülők és a gyermekek sorsa Bennem van. De mindkettőjüknek meg kell segítenie a másikat feladataiban és vezeklési kötelességeiben.

409. Milyen könnyű lenne a kereszt és elviselhető az élet, ha minden szülő és gyermek szeretné egymást! A legnehezebb próbákat is enyhítené a szeretet és a megértés. Az isteni akarat iránti alázatosságukat békével jutalmaznák. (199, 72-74)

410. Tanulmányozzátok a körülöttetek lévő lelkeket és azokat, akik keresztezik életutatokat, hogy megtanuljátok értékelni erényeiket, befogadjátok az üzenetet, amelyet hoznak nektek, vagy megadjátok nekik azt, amit tőletek kapniuk kell.

411. Miért vetettétek meg a sors által utatokba állított embertársaitokat? Bezártátok előttük szívetek ajtaját, anélkül, hogy megtanultátok volna a tanítást, amelyet hozniuk kellett volna nektek.

412. Gyakran éppen azt tartottátok távol magatoktól, aki békesség és vigasz üzenetét hozta lelketeknek, és aztán panaszkodtok, amikor keserűséggel töltöttétek meg kehelyeteket.

413. Az élet váratlan változásokat és meglepetéseket hoz magával, és mit fogtok tenni, ha holnap vágyakozva kell keresnetek azt, akit ma gőgösen elutasítottatok?

414. Gondoljatok arra, hogy lehetséges, hogy holnap vágyakozva kell keresnetek azt, akit ma elutasítottatok és megvetettetek, de gyakran már túl késő lesz. (11, 26-30)

415. Milyen szép példát nyújt nektek a kozmosz a harmóniára! Ragyogó csillagok, amelyek tele vannak élettel, az űrben lengnek, körülöttük más csillagok keringenek. Én vagyok a ragyogó, isteni csillag, amely életet és meleget ad a lelkeknek; de milyen kevesen mozognak a kijelölt pályájukon, és milyen sokan azok, akik messze a pályájuktól keringenek!

416. Mondhatnátok nekem, hogy az anyagi csillagoknak nincs szabad akaratuk, és hogy éppen ez a szabadság térítette el az embereket az útról. Ezért mondom nektek: milyen érdemes lesz minden lélek küzdelme, mivel a szabad akarat ajándéka ellenére is tudta alárendelni magát a Teremtőjével való harmónia törvényének. (84, 58)

417. Senki, aki e szellemi tanítás tanítványának nevezi magát, ne panaszkodjon az Atyának amiatt,

hogy anyagi életében szegény, és sok olyan kényelemtől mentes, amiben mások bővelkednek, vagy amiatt, hogy hiányban és nélkülözésben szenved. Ezek a panaszok az anyagi természetből fakadnak, amelynek, mint tudjátok, egyetlen létezése van.

418. A lelketeknek nincs joga így beszélni az Atyához, sem elégedetlennek mutatkozni, sem a saját sorsával vitatkozni, mert minden lélek a Földön végzett hosszú fejlődési útján végigjárta a tapasztalatok, az örömök és az emberi elégedettségek teljes lépcsőfokait.

419. A lelkek szellemiségre való átalakulása már régóta megkezdődött; ehhez segít az a fájdalom és szegénység, amelyet a szívetek nem hajlandó elviselni és elszenvedni. Minden szellemi és anyagi javaknak van jelentése, amelyet fel kell ismernetek, hogy egyiknek sem tagadjátok meg az értékét. (87, 26–27)

420. Minden embernek, minden teremtménynek megvan a kijelölt helye, amelyet nem szabad feladnia; de ugyanúgy nem szabad elfoglalnia azt a helyet sem, amely nem jár neki. (109, 22)

421. Miért féltek a jövőtől? Akarjátok-e kihasználatlanul hagyni mindazt a tapasztalatot, amelyet lelketek a múltban gyűjtött? Akarjátok-e cserben hagyni a magot anélkül, hogy betakarítanátok a termést? Nem, tanítványok. Gondoljatok arra, hogy senki sem változtathatja meg a sorsát, de késleltetheti a győzelme óráját, és megsokasíthatja a szenvedéseket, amelyek egyébként is minden úton jelen vannak. (267, 14)

422. Az Atya országa minden gyermek öröksége, ezt a kegyelmet csak a lélek nagy érdemei révén lehet elérni. Azt akarom, hogy ne tartsátok lehetetlennek annak a kegyelemnek az elnyerését, amely közelebb hoz hozzám.

423. Ne szomorkodjatok, ha szavaimban azt halljátok, hogy csak nagy erőfeszítésekkel és fáradalmakkal juthattok el az „Ígéret Földjére”. Örüljetek, mert aki életét erre a célra irányítja, nem szenved csalódást, és nem érzi magát becsapva. Nem úgy fog járni, mint sokan, akik a világ dicsőségére törekednek, és sok fáradozás után sem érik el azt, vagy akik ugyan elnyerik, de hamarosan megtapasztalják azt a szenvedést, hogy látják, ahogy elillan, míg végül semmi sem marad belőle. (100, 42-43)

424. Nektek adom a kulcsokat, hogy kinyissátok az örök boldogságotok kapuit. Ezek a kulcsok a szeretet, amelyből az irgalom, a megbocsátás, a megértés, az alázat és a béke fakad, és amelyekkel végig kell járnotok az életet.

425. Milyen nagy a lelketek boldogsága, amikor uralmat gyakorol az anyagi világ felett, és a Szentlélek fényében gyönyörködik! (340, 56-57)

426. Ez a föld, amely mindig beteg, fáradt, zavart, összezavarodott lelkeket küldött a túlvilágra, vagy olyanokat, akik csak csekély érettséget mutattak, hamarosan a szeretetemre méltó gyümölcsöket fog nekem hozni.

427. A betegség és a fájdalom egyre inkább eltűnik az életetekből, ha egészséges és felemelő életet éltek. Amikor aztán eljön a halál, felkészülten talál titeket a szellemi hazába vezető útra. (117, 24-25)

428. Ne csüggedjetek, ó lelkek, akikhez különösen szólok. Maradjatok kitartóan az én utamon, és meg fogjátok ismerni a békét. Bizony, mondom nektek, mindannyian arra vagytok rendeltetve, hogy megtapasztaljátok a boldogságot. Nem lennék a ti Atyátok, ha nem arra lettetek volna teremtve, hogy velem osztozzatok a Mennyországban.

429. De ne felejtsétek el: ahhoz, hogy boldogságotok teljes legyen, szükséges, hogy lépésről lépésre felhalmozzátok érdemeiteket, hogy lelketek méltónak érezze magát arra az isteni jutalomra.

430. Ismerjétek fel, hogy mellettetek állok, végig kísérlek benneteket az úton. Legyen teljes bizalmatok bennem, tudatában annak, hogy az én feladatom egyesül a tiétekkel, és a sorsom a tiétekkel! (272, 61)

Rossz szokások, vétkek, tévelygések

431. Értsétek meg tanításomat, hogy ne kövessetek el további hibákat az életetekben; mert minden sérelem, amit embertársaitoknak okoztok, legyen az szóval vagy tettel, kitörölhetetlen emlék marad a lelkiismeretetekben, amely megbocsáthatatlanul szemrehányást fog tenni nektek.

432. Még egyszer mondom nektek, hogy mindannyiótokra szükség van ahhoz, hogy az isteni terv beteljesüljön, és véget érjen az emberek között uralkodó hatalmas lelki nyomorúság.

433. Amíg az önzés létezik, addig a fájdalom is létezni fog. Alakítsátok át közönyötöket, önzéseteket és megvetéseteket szeretetté, együttérzéssé, és megtapasztaljátok, milyen hamar eljön hozzátok a béke. (11, 38-40)

434. Keressétek a fejlődést az emberi életben, de soha ne hagyjátok, hogy a túlzott ambíció uralkodjon rajtatok; mert akkor elveszítitek a szabadságotokat, és a materializmus rabszolgává tesz titeket. (51, 52)

435. Megbocsátom vétkeiteket, de egyúttal kijavítalak benneteket, hogy kiűzzétek szívetekből az önzést, mert ez az egyik olyan gyengeség, amely a legmélyebbre húzza le a lelket.

436. A lelkiismeretetekre hatok, hogy emlékezzetek testvéreitek iránti kötelességeitekre, és utatokon szeretetteljes cselekedeteket és

megbocsátást vessetek, ahogyan azt a „Második Időben” tanítottam nektek. (300, 29)

437. Ma az anyag hatalma és a világ befolyása önzőkké tett benneteket. De az anyag nem örök, ahogy a világ és annak befolyása sem, és én vagyok a türelmes Bíró, akinek igazságossága az élet és az Idő ura. Nem ítélhetitek el azokat, akik tagadnak engem, mert akkor bűnösebbnek foglak találni benneteket, mint őket.

438. Talán felemeltem a hangomat, hogy elítéljem a hóhéraimat? Nem áldottam meg őket szeretettel és szelídséggel? Ha csak megértenétek, hogy sokan azok közül, akik e bűn miatt ideiglenesen eltévelyedtek a világon, ma megtisztulva a szellemi világban tartózkodnak! (54, 47-48)

439. Ne próbáljátok feltárni a közelebbi társaik rejtett érzéseit sem, mert minden lényben létezik egy titok, amelyet csak Én ismerhetek. De ha felfedeznétek azt, ami – mivel csak a testvéretekhez tartozik – számotokra szentnek kell lennie, ne hozzátok nyilvánosságra, ne tépjétek szét ezt a fátylat, inkább sűrűbbé tegyétek.

440. Hányszor láttam már, hogy az emberek behatoltak testvérük szívébe, amíg felfedezték annak erkölcsi vagy lelki sebezhetőségét, hogy aztán élvezettel terjesszék azt.

441. Azok közül, akik így meggyalázták embertársuk magánéletét, senki se csodálkozzon, ha valaki az élete során leleplezi és kigúnyolja. Ne mondja akkor, hogy az igazságosság mércéje méri őt; hiszen az igazságtalanság mércéje lesz az, amellyel ő mérte embertársait.

442. Tiszteljétek a többieket, köntösötök irgalmával takarjátok be a leleplezetteket, és védjétek meg a gyengéket az emberek pletykás természetétől. (44, 46-48)

443. Nem mindazok, akik „utcákon és sikátorokban járnak”, és a múlt eseményeiről beszélnek, próféciákat magyarázzák vagy kinyilatkoztatásokat értelmeznek, az én hírnökeim; mert sokan hiúságból, keserűségből vagy emberi önérdekből visszaéltek ezekkel az üzenetekkel, hogy sértegessenek és ítélkezzenek, hogy megalázzanak vagy megbántsanak, sőt, hogy „megöljenek”. (116, 21)

444. Indulj el, emberiség, fedezd fel az utat, fedezd fel az élet értelmét! Egyesüljetek, nép a néppel, szeressétek egymást! Milyen vékony a válaszfal, amelyik az egyik otthont a másiktól elválasztja, és mégis – milyen távol vannak egymástól lakói! És országaitok határain – hány feltételt szabnak ott, hogy átengedjék az idegent! Ha ezt teszitek még az emberi testvéreitek között is – mit tettetek akkor azokkal, akik egy másik életben élnek? Leeresztettetek egy függönyt köztetek és köztük – ha nem a feledés függönyét, akkor is a tudatlanság függönyét, amely olyan, mint a sűrű köd. (167, 31)

445. Látjátok azokat az embereket, akik csak azért élnek, hogy

kielégítsék mérhetetlen hatalomvágyukat, és eközben semmibe veszik embertársaik életét, anélkül, hogy tisztelnék azokat a jogokat, amelyeket Én, Teremtőjük, megadtam nekik? Észrevesszétek, hogy cselekedeteik csak irigységről, gyűlöletről és kapzsiságról beszélnek? Éppen ezért nekik kell többet imádkoznotok, mint másokért, akik nem annyira szorulnak a fényre.

446. Bocsássatok meg ezeknek az embereknek minden fájdalmat, amit nektek okoznak, és segítsétek őket tiszta gondolataitokkal, hogy észhez térjenek. Ne sűrűsítsétek még jobban a ködöt, amely körülveszi őket; mert ha egyszer felelősségre kell vonni őket tetteikért, én azokat is felelősségre fogom vonni, akik imádkozás helyett gonosz gondolatokkal csak sötétséget küldtek rájuk. (113, 30)

447. Emlékezzetek arra, hogy a Törvényben ezt mondták nektek: „Ne legyenek más isteneid rajtam kívül.” Ennek ellenére sok isten van, akiket az emberi ambíció teremtett, hogy imádják őket, tisztelegjenek előttük, sőt, akár az életüket is feláldozzák értük.

448. Értsétek meg, hogy a törvényem nem elavult, és hogy anélkül, hogy tudnátok róla, a lelkiismeretetek révén szüntelenül szól hozzátok; az emberek azonban továbbra is pogányok és bálványimádók.

449. Szeretik testüket, hízelegnek hiúságuknak és engednek gyengeségeiknek; szeretik a föld kincseit, amelyekért feláldozzák békéjüket és szellemi jövőjüket. A testnek hódolnak, és ezzel néha a degenerációig jutnak el, sőt az élvezetek iránti vágyban még a halált is megtalálják.

450. Győződjetek meg magatok is arról, hogy a világ dolgait jobban szerettétek, mint Atyátokat. Mikor áldoztátok fel magatokat Értem azzal, hogy szerettetek Engem a felebarátotokban és szolgáltatok Nekem? Mikor áldoztátok fel alvásotokat, vagy kockáztattátok egészségeteket, hogy segítséget nyújtsatok és enyhítsétek a szenvedéseket, amelyek embertársaitokat sújtják? És mikor mentetek a halál közelébe valamelyik nemes eszményért, amelyet tanításom ihletett?

451. Ismerjétek fel, hogy az anyagi élet iránti rajongásotok számotokra fontosabb, mint a szellemi élet tisztelete. Ez az oka annak, hogy azt mondtam nektek, hogy más isteneitek vannak, akiket imádtok, és akiknek többet szolgáltok, mint az igaz Istennek. (118, 24-26)

452. Annyira hozzászoktatok a bűnhez, hogy életetek a legtermészetesebbnek, a legnormálisabbnak és a legmegengedhetőbbnek tűnik számotokra, és mégis úgy tűnik, mintha Sodoma és Gomorra, Babilon és Róma minden erkölcstelenségüket és bűnüket ráhárították volna erre az emberiségre. (275, 49)

453. Ma a szellemi zavarodottság korában éltek, amikor a gonoszt jónak nevezitek, amikor azt hiszitek, hogy ott láttok fényt, ahol sötétség van, amikor a feleslegeset részesítitek előnyben a lényegessel szemben. De az én mindig készséges és segítőkész irgalmasságom időben közbe fog lépni, hogy megmentsen benneteket, és megmutassa nektek az igazság fényes útját – azt az utat, amelytől eltávolodtatok. (358, 30)

454. Hogy minden próbatételben győzedelmeskedhessetek, tegyétek azt, amit a Mester tanított nektek: virrasszatok és imádkozzatok, hogy szemeitek mindig éberek legyenek, és ne győzzön le titeket a kísértés. Gondoljatok arra, hogy a gonosznak nagy érzéke van ahhoz, hogy megkísértsen benneteket, hogy elbukasson benneteket, legyőzzön benneteket, és kihasználja gyengeségeteket. Legyetek éles szeműek, hogy felismerjétek, amikor lesben áll rátok. (327, 10)

455. Bizony, mondom nektek, az emberiség megtalálja az utat a sötétségből a fénybe. De ez a lépés lassan fog megtörténni. Mi lenne az emberekkel, ha egy pillanat alatt megértenék minden gonoszt, amit okoztak? Egyesek elveszítenék az eszüket, mások véget vetnének az életüknek. (61, 52)

Az emberiség megtisztulása és szellemiségre ébredése

456. Elfelejtettétek a törvényt, és vártatok, amíg a természeti erők emlékeztettek titeket az én igazságosságomra: a viharok, a partjaikat elárasztó folyók, a földrengések, az aszályok, az árvizek olyan kiáltások, amelyek felrázzák titeket, és az én igazságosságomról beszélnek nektek.

457. Milyen más gyümölcsöt tud az emberiség ebben az időben felajánlani nekem, mint a viszályt és a materializmust? Ez a nép, amely évek óta hallgatja tanításomat, szintén nem tud nekem tetsző termést hozni. (69, 54-55)

458. Nem halljátok az igazságosság kiáltásait? Nem látjátok a természeti erőket, ahogy egyik vidék után a másikat sújtják? Gondoljátok, hogy – ha erényes életet élnétek – szükség lenne arra, hogy igazságosságom ilyen módon éreztesse hatását? Bizony, mondom nektek, nem lenne okotok megtisztulni, ha tiszta állapotban találtalak volna titeket. (69, 11)

459. Bár jelenleg lehetetlennek tűnik számotokra, hogy békét teremtsetek az emberiségben, mondom nektek, hogy béke lesz, sőt még több: az ember szellemi életet fog élni.

460. Sok csapás fogja sújtani a világot e korszak beköszöntése előtt. De ezek a szenvedések az emberiség javát fogják szolgálni, mind a földi, mind a szellemi életben. Ez olyan lesz, mint egy „Eddig és nem tovább” a gonosz cselekedetek, az önzés és az élvezetvágy féktelen rohanásának.

461. Így egyensúly fog kialakulni; mert a gonosz erői többé nem lesznek képesek legyőzni a jó erőit.
462. Mivel ez a megtisztulás mindig a legérzékenyebbet és a legkedvesebbet érinti, büntetésnek tűnik, anélkül, hogy az lenne. Valójában ugyanis ez a megoldás a lelkek megmentésére, amelyek eltávolodtak az úttól, vagy eltévedtek rajta.
463. Aki földi szemmel ítél, nem találhat semmi hasznosat a fájdalomban; aki azonban figyelembe veszi, hogy örökké élő lelke van, ugyanabból a fájdalomból fényt, állhatatosságot és megújulást nyer.
464. Ha szellemileg gondolkodtok – hogyan hihetitek akkor, hogy a fájdalom az emberiség számára gonosz, ha egy olyan Istentől származik, aki teljes mértékben szeretet?
465. Az idő múlik, és eljön az a pillanat, amikor azok a nagy próbák megkezdődnek, és a világból eltűnik az utolsó nyugalom is, amely nem tér vissza, amíg az emberiség meg nem találja az én törvényem útját, és nem hallgat arra a belső hangra, amely szüntelenül azt mondja nektek: Isten él! Isten bennetek van! Ismerjétek meg Őt, érezzétek Őt, béküljetek ki Vele!
466. Akkor megváltozik az életviteletek. Az önzés eltűnik, és mindenki hasznára lesz a másiknak. Az emberek az én igazságosságomból merítenek ihletet, hogy új törvényeket alkossanak, és szeretettel kormányozzák a népeket. (232, 43 47)
467. Az anyagi világban is átalakulást fogtok tapasztalni: a folyók vízben gazdagok lesznek, a terméketlen mezők termékennyé válnak, a természeti erők visszatérnek szokásos pályájukra, mert harmónia fog uralkodni az ember és Isten között, az ember és az isteni művek között, az ember és az élet Teremtője által diktált törvények között. (352, 65)
468. Ne aggódjatok, szeretett tanúk! Bejelentem nektek, hogy ez a materialista emberiség, amely oly sokáig csak abban hitt, amit megérint, lát és korlátozott értelmével megért, valamint abban, amit tudományával bizonyít, szellemi lesz, és képes lesz szellemi tekintetével látni Engem és keresni az igazságot. (307, 56)
469. Ha szellemileg felkészültek lennétek, láthatnátok a végtelenben a szellemi lények seregeit, amelyek a szemetek előtt egy mérhetetlenül nagy, fehér felhőhöz hasonlítanának, és amikor a hírnökök vagy követei elszakadnak tőle, látnátok őket, ahogy fényszikrákként közelednek felétek.
470. Szellemi tekintetetek még nem átható, ezért kell nektek beszélnem a túlvilágról, mindarról, amit még nem tudtok látni. De mondom nektek, eljön az idő, amikor mindannyian látnokok lesztek, és gyönyörködni fogtok abban a csodálatos életben, amelyet jelenleg

távol érzetek magatoktól, de amely valójában közel rezeg hozzátok, körülvesz benneteket és megvilágít, inspirál benneteket, és szüntelenül kopogtat az ajtóitokon. (71, 37-38)

471. Érzékenység, megérzés, kinyilatkoztatás, prófécia, ihlet, látnokság, kegyelem, belső szó – mindez és még más ajándékok is a Szellemből fognak származni, és ezeken keresztül az emberek megerősítik majd, hogy új korszak köszöntött be az emberiség számára.

472. Ma még kételkedtek abban, hogy léteznek-e ezek a szellemi ajándékok, mert egyesek a világ elől elrejtik őket, mivel félnek a közvéleménytől; holnap viszont a legtermészetesebb és legszebb dolog lesz, ha birtokoljátok őket.

473. Ebben a „harmadik korszakban" jövök hozzátok, mert testben és lélekben betegek vagytok. Az egészségesnek nincs szüksége orvosra, sem az igaznak megtisztulásra. (80, 5-6)

474. Ma még szükségetek van papokra, bírákra és tanítókra. De ha egyszer szellemi és erkölcsi állapototok magas szintre emelkedik, akkor már nem lesz szükségetek ezekre a támaszokra, sem ezekre a hangokra. Minden emberben bíró, lelkész, tanító és oltár lesz. (208, 41)

XVI. Jövendölések és példázatok, vigasz és ígéret

64. fejezet – Jövendölések

A régi és új próféciák beteljesülése

1. Amit a próféták hirdettek, ebben az időben beteljesül. Új szavam eljut a filozófusokhoz és a teológusokhoz, sokan gúnyolódni fognak rajta, mások pedig felháborodnak. De miközben ez történik, csodálkozó szemükkel látni fogják a próféciák beteljesülését, amelyeket most bejelentettem nektek. (151, 75)

2. A múlt idők prófétái semmiféle jogi felhatalmazást vagy meghatalmazást nem kaptak a földön, nem voltak kénytelenek alávetni magukat semmiféle hatóságnak, és csak arra koncentráltak, hogy engedelmeskedjenek Uruk parancsainak, aki szavát azok ajkára helyezte, akiket Ő választott ki.

3. Hittel és bátorsággal telve semmi sem tartotta vissza őket attól a feladatuktól, hogy tanítsák a népnek a törvényemet, és eltérítsék őket a vallási fanatizmustól, ráébresztve őket a papok közönyére és tévedéseire. (162, 7-8)

4. Emberiség, vajon előre nem láthatónak tűnik számotokra a fájdalom, a nyomorúság és a káosz, amely ebben az időben körülvesz titeket?

5. Ha meglepődtök, az azért van, mert nem érdekeltek a próféciáim, és nem készültetek fel rájuk.
6. Minden előre látható volt, és mindent bejelentettek, de nektek hiányzott a hit, és ennek következtében most nagyon keserű poharat isztok.
7. Ma is az emberi értelem révén prófétálok. Néhány prófécia hamarosan beteljesül, mások csak távoli időkben.
8. Ennek a népnek, amely meghallja őket, nagy felelőssége van abban, hogy azokat az emberiség tudomására hozza. Mert azok olyan fényt tartalmaznak, amely az emberek számára érthetővé teszi azt a valóságot, amelyben élnek, hogy megálljanak a szakadék felé vezető őrült rohanásukban. (276, 41–42)
9. Sok minden, amit ebben az időben mondtam nektek, prófécia, amely néha a közeljövőre, néha a távoli jövőre vonatkozik. Ezért sokan nem akarnak jelentőséget tulajdonítani ennek az isteni üzenetnek.
10. Ez az ige azonban teljes fényben fog feltámadni a jövő korok emberei között, akik benne nagy kinyilatkoztatásokat fognak felismerni és felfedezni, amelyek pontossága és tökéletessége megdöbbenteni fogja a tudósokat. (216, 13)

Nagy népi prófécia 1945. január 10-én, a második világháború vége felé

11. Ebben a pillanatban a föld népeihez szólok. Mindannyian rendelkeznek az én fényemmel; ezzel kell elgondolkodniuk azon, hogy mertek úgy rendelkezni az életről, mintha annak tulajdonosai lennének.
12. Bizony, mondom nektek, pusztulásotok és fájdalmatok sokban mély bűnbánatot váltott ki, és milliókat ébresztett fel a fényre, akik engem keresnek és hívnak, és tőlük felhangzik hozzám egy sirató kiáltás, amely így kérdezi: „Atyám, vajon a háború 1945-ben nem fog véget érni, és te nem fogod-e megszárítani könnyeinket, és békét hozni nekünk?”
13. Itt vagyok köztetek, ó, ti hét nemzet! 808 64. fejezet Hét fejedelem, akik a világon felemeltétek magatokat előttem!
14. ANGLIA: Megvilágosítalak téged, igazságosságom még súlyosan meg fog büntetni téged; de erőt adok neked, megérintem a szívedet, és azt mondom neked: hatalmi igényeid elbuknak, gazdagságaidat elveszik tőled, és azokat senkinek sem adják oda.
15. NÉMETORSZÁG: Ebben a pillanatban büntetem a gőgödet, és azt mondom neked: Készülj fel, mert a magod nem fog elpusztulni. Új országokat kértél tőlem, de az emberek beleavatkoztak a magas tanácsaimba. Meghajlítom a nyakad, és azt mondom neked:

Vedd át az erőmet, és bízz abban, hogy meg foglak menteni.
16. De ha nem bízol bennem, és átadod magad a büszkeségednek, egyedül maradsz, és a világ rabszolgája leszel. Ez azonban nem az én akaratom, mert eljött az idő, amikor megdöntöm az urakat, és felszabadítom a rabszolgákat és a foglyokat. Fogadd el a fényemet, és emelkedj fel újra!
17. OROSZORSZÁG: Szellemem mindent lát. A világ nem a tiéd lesz. Én leszek az, aki mindnyájatok felett uralkodik. Nem leszel képes kitörölni a nevemet, mert Krisztus, aki hozzád szól, uralkodni fog minden ember felett. Szabadulj meg a materializmustól, és készülj fel egy új életre, mert ha ez nem történik meg, megtöröm a gőgödet. Átadom neked a fényemet.
18. OLASZORSZÁG: Már nem vagy az Úr, mint a múltban; ma a gúny, a szolgaság és a háború tönkretett téged. Romlásod következtében nagy megtisztuláson mész keresztül. De azt mondom neked: újulj meg, szüntesd meg fanatizmusodat és bálványimádásodat, és ismerj el engem a legfőbb Urnak. Új inspirációkat és fényt fogok rád árasztani. Fogadd el gyógyító balzsamomat, és bocsássatok meg egymásnak.
19. FRANCIAORSZÁG: Fájdalmadat hozod elém. Sírásod eljut magas trónomig. Fogadlak téged. Régen uralkodónak tartottad magad, most pedig csak azokat a láncokat mutatod nekem, amelyeket magaddal cipelsz.
20. Nem virrasztottál, nem imádkoztál. A test örömeinek adtad át magad, és a sárkány zsákmányul ejtett téged.
21. De meg foglak menteni, mert a nőid siralma és a gyermekek sírása eljut hozzám. Meg akarsz menekülni, és én kinyújtom feléd a kezem. De igazán mondom neked: virrassz, imádkozz és bocsáss meg!
22. EGYESÜLT ÁLLAMOK: Ebben a pillanatban téged is befogadlak. Megnézem a szívedet – nem kőből van, hanem fémből, aranyból. Látom, hogy fémből készült agyad megkeményedett. Nem találok benned szeretetet, nem fedezek fel szellemiséget. Csak nagyzási mániát, ambíciót és kapzsiságot látok.
23. „Csak így tovább”, de megkérdezlek: mikor fog az én magom mély gyökereket verni benned? Mikor fogod lerombolni az „aranyborjút” és a „Bábel tornyát”, hogy helyette felépítsd az Úr igazi templomát?
24. Megérintem a lelkiismereteteket, az elsőtől az utolsóig, és megbocsátok nektek. Megvilágosítalak benneteket, hogy a legnehezebb órában, amikor a megpróbáltatás csúcspontjára ér, az elmétek ne legyen elhomályosítva, hanem tisztán gondolkodjon, és emlékezzetek arra, hogy én állok felettetek.
25. Fényt, erőt és hatalmat adok neked. Ne avatkozz bele magas tanácsaimba, mert ha nem

engedelmeskedsz utasításaimnak, vagy átléped a határt, amelyet én húzok, fájdalom, pusztítás, tűz, járvány és halál fog rád szállni.
26. JAPÁN: Fogadlak téged, és szólok hozzád. Beléptem szentélyedbe, és mindent megnéztem. Nem akarsz utolsó lenni, mindig első akartál lenni. De igazán mondom neked: ez a mag nem tetszik nekem.
27. Szükséges, hogy kiürítsd a szenvedés serlegét, hogy megtisztuljon a szíved. Szükséges, hogy a „nyelved”* keveredjen más „nyelvekkel”. Szükséges, hogy a világ közeledjen hozzád. Ha a világ felkészült és megtisztult, elhozza neked azt a magot, amelyet én átadok neki. Mert nem látok senkit, aki felkészült volna. Nem látom benned az én istenségem szellemi magját. De én meg fogom nyitni az utat. * Ezzel értelemszerűen a nyelv által befolyásolt és meghatározott gondolkodásmódra és képzeletvilágra utalok.
28. Hamarosan világszerte világnézeti káosz, a tudományok és elméletek zavara fog uralkodni. De e káosz után a fény eljut hozzád. Mindannyiótokat felkészítelek, megbocsátok nektek, és gondoskodom arról, hogy a helyes utat járjátok.
29. Ha eljön az idő, és béke lesz a nemzetek között, ne legyetek engedetlenek, ne avatkozzatok bele magas tanácsaimba, és ne szegüljetek szembe akaratommal. Ha a nemzetek békét kötöttek, ne támadjatok hátba rájuk, mert akkor ítéletemet hozom rátok.
30. Hét nemzet! Hét fejedelem! Az Atya fogadott be titeket. Előttetek, uralkodásotok alatt áll a világ. Ti vagytok felelősek nekem értük!
31. A „Hét Pecsét könyve” fénye legyen jelen minden nemzetben, hogy az emberek felkészüljenek, amint az az én akaratom. Békességem legyen veletek! (127, 50–65)

Háborúk és természeti katasztrófák – jelek az égen

32. Ugyanaz a világ, amelyet jelenleg laktok, hosszú ideig csatatér volt. De az embernek nem volt elég az a hatalmas tapasztalat, amelyet ősei hagytak rá – egy keserű és fájdalmas tapasztalat, amely úgy fekszik a mai emberek előtt, mint egy a lelkiismeret által felnyitott könyv.
33. De az emberek szíve túl kemény ahhoz, hogy befogadja a tapasztalat gyümölcsét, amely olyan, mint egy fény öröksége. Az egyetlen dolog, amit őseiktől örököltek, a gyűlölet, a büszkeség, a harag, a kapzsiság, a gőg és a bosszú volt, amelyek a vérükben öröklődtek rájuk. (271, 65)
34. Gondoljatok arra, hogy ítélet ideje van; mert bizony, mondom nektek, minden vétket meg kell vezekelni. Maga a Föld is számon fogja kérni azt a rossz használatot, amelyet az ember tett vele és természeti kincseivel.
35. Minden, ami elpusztult, számon fogja kérni tőletek, és ezáltal az

emberek felismerik majd, hogy a Teremtő szeretetteljes szándékkal teremtette őket , és hogy éppen az az egyetlen akarat, amely elpusztíthatná őket, gondoskodik róluk, védi őket és megáldja őket. (180, 67)

36. Átadom nektek ezt az üzenetet, amelyet át kell adnotok a tengereken túlra. Szavamnak át kell hatolnia az Óvilágon, és el kell jutnia még az izraelitákhoz is, akik testvérgyilkos harcba vetették magukat egy darab földért, anélkül, hogy tudatában lennének lelkük nyomorúságának.

37. El sem tudjátok képzelni azt a próbatételt, amelyen a világ keresztül fog menni. Mindenki a békét várja, de ez csak akkor fog érvényesülni, miután a természeti erők tanúskodtak rólam. (243, 52)

38. Természeti erőim felszabadulnak, és egész vidékeket pusztítanak el. A tudósok egy új bolygót fognak felfedezni, és egy „csillagözön”* fogja megvilágítani a világotokat. De ez nem hoz majd csapást az emberiségre; csupán egy új korszak eljövetelét hirdeti majd az embereknek. (182, 38)

** Az evangéliumokban ezt az ítélet jeleit a következő szavakkal hirdetik meg: „A »csillagok« hullani fognak az égből”. Ez azonban nyilvánvalóan egy nagy meteorrajról szól, amely a Földre hullik.*

39. Már kinyilatkoztattam nektek, hogy népem az egész Földön szétszóródott, vagyis a szellemi mag az egész földgömbön elszóródott.

40. Ma még nem vagytok egyetértésben, sőt apró dolgok miatt meg is vetitek egymást. De amikor a materialista tanok mindannyiótokat elborítani fenyegetnek, ti, akik a Lélekkel gondolkodtok és érzetek, végre eggyé váltok. Amikor eljön az az idő, jelet adok nektek, hogy felismerhessétek egymást – olyat, amit mindannyian ugyanúgy láthatnak és hallhatnak. Amikor egymásnak tanúskodtok erről, csodálkozni fogtok, és azt mondjátok: „Az Úr látogatott meg minket.” (156, 35-36)

Jóslat a mexikói gyülekezetek megosztottságáról

41. Most figyeljetek rám jól, népem, és fogjatok hozzá, hogy méltóan és hűen kövessétek az én szavam.

42. Látom, hogy szomorúságot hordoztok a szívetekben, mert előre látjátok, hogy nem fogják mindazok az emberek betartani azt a törvényt, amelyet a lelketekbe írtam. De mondom nektek, hogy ma, akárcsak az „Első Időben”, a nép meg fog oszlani.

43. Sokat beszéltem hozzátok, és mindnyájatok számára egyetlen utat jelöltem ki. Ezért mondom nektek: ha néhány gyermekem engedetlen lesz irántam, ítéletet fognak hozni e nép felett, amikor eljön az Atyátok akaratában meghatározott nap,

hogy véget vessen ennek a kinyilatkoztatásnak.
44. Ebben az időben megszabadítóként jöttem hozzátok, megmutattam nektek az utat a sivatagon át, a megszabadulásért és megmentésért folytatott küzdelem szellemi „napi munkáját”, és végül megígértem nektek az új ígéret földjét, amely békét, fényt és boldogságot jelent a szellem számára.
45. Boldogok azok, akik elindulnak és követnek engem ezen az úton a felszabadulás és a szellemiség iránti vágyból, mert soha nem fognak magukra maradni, és nem fognak gyengének érezni magukat a próbatételekben, amelyeket a hatalmas sivatag hoz rájuk.
46. Jaj viszont azoknak, akik megsértik a hitet, akik a világ dolgait jobban szeretik, mint a szellemit – azoknak, akik továbbra is ragaszkodnak bálványaikhoz és hagyományaikhoz! Abban a hitben, hogy Nekem szolgálnak, a „Fáraó” alattvalói lesznek, aki a „hús”, a materializmus, a bálványimádás.
47. Aki el akar jutni az Ígéret Földjére, a Szellem Hazájába, annak a világon való vándorlása során a jóság nyomát kell hagynia.
48. Jöjjetek ezen az úton, és ne féljetek! Mert ha rám helyezitek reményeteket, lehetetlen, hogy eltévedjetek. Ha féltek vagy nincs bizalmatok, akkor hitetek nem abszolút, és mondom nektek, hogy aki követni akar engem, annak meg kell győződnie igazságomról. (269, 50-51)

65. fejezet – Példázatok, vigasz és ígéret

A rossz gazdákról szóló példabeszéd

1. Irgalomra vágyva éhesek, betegek és meztelenek tömege gyűlt össze egy ház előtt.
2. A ház gondnokai szünet nélkül készültek, hogy az átutazókat asztalukhoz ültessék.
3. A birtokos, azoknak a földeknek a tulajdonosa és ura odajött, hogy leüljön a lakoma élére.
4. Az idő telt, és a rászorulók mindig ételt és menedéket találtak a házban.
5. Egy napon az úr meglátta, hogy a víz az asztalon zavaros, az ételek nem egészségesek és ízletesek, az asztalterítők pedig foltosak.
6. Ekkor magához hívatta azokat, akik az asztal megterítésével voltak megbízva, és így szólt hozzájuk: „Láttátok a terítőket, megkóstoltátok az ételeket és ittátok a vizet?”
7. „Igen, uram” – felelték azok.
8. „Akkor, mielőtt enni adnátok ezeknek az éheseknek, először a gyermekeitek egyenek belőle, és ha nekik ízlik az étel, adjatok belőle ezeknek a vendégeknek is.”
9. A gyerekek ettek a kenyérből, a gyümölcsökből és abból, ami az

asztalon volt; de az íze undorító volt, és elégedetlenség és zűrzavar támadt emiatt, és hevesen panaszkodtak.
10. Ekkor a birtokos így szólt azokhoz, akik még várakoztak: „Gyertek egy fa alá, mert a kertem gyümölcseit és ízletes ételeket kínálok nektek.”
11. De a szolgáknak ezt mondta: „Tisztítsátok meg a szennyeződést, távolítsátok el a rossz ízt azok ajkáról, akiket csalódás ért. Nem vagyok elégedett veletek, mert megbíttalak benneteket, hogy fogadjátok be az éhezőket és a szomjazókat, hogy a legjobb ételeket és tiszta vizet kínáljátok nekik, és ti nem teljesítettétek ezt. Munkátok nem tetszik nekem.”
12. A birtok ura most saját maga készítette elő a lakomát: a kenyér tápláló volt, a gyümölcsök egészségesek és érettek, a víz friss és üdítő. Aztán meghívta azokat, akik várták – koldusokat, betegeket és leprásokat –, és mindannyian jóllaktak, és nagy volt az örömük. Hamarosan meggyógyultak és megszabadultak a szenvedésektől, és úgy döntöttek, hogy a birtokon maradnak.
13. Elkezdték művelni a földeket, földművesek lettek, de gyengék voltak, és nem tudták követni a földesúr utasításait. Keverték a különböző magvakat, és a termés eltorzult, a búzát elnyomta a gyom.
14. Amikor eljött a betakarítás ideje, a birtokos odajött hozzájuk, és így szólt: „Mit csináltok itt, amikor én csak a ház vezetését bíztam rátok, hogy fogadjátok a vendégeket? A vetés, amit elvégeztetek, nem jó, mások feladata a földek művelése. Menjetek, és tisztítsátok meg a földet a bogáncsoktól és a gyomoktól, majd ismét vezessétek a házat. A kút kiszáradt, a kenyér nem ad erőt, és a gyümölcsök keserűek. Cselekedjetek az átutazókkal úgy, ahogy én cselekedtem veletek. Ha tápláltátok és meggyógyítottátok azokat, akik hozzátok fordultak, ha eltávolítottátok a felebarátotok fájdalmát, akkor pihenni hagylak titeket az én házamban.” (196, 47–49)

Példabeszéd a sivatag átkeléséről a Nagyvárosig

15. Két vándor lassú léptekkel haladt át egy hatalmas sivatagon; lábukat a forró homok csípte. Egy távoli város felé tartottak, és csak a remény, hogy eljutnak céljukhoz, adott nekik erőt a nehéz úton; hiszen a kenyerük és a vizük is lassan elfogyott. A kettő közül a fiatalabb kezdett elfáradni, és megkérte társát, hogy folytassa egyedül az utat, mert ő már nem bírja tovább.
16. Az idősebb vándor megpróbálta új bátorságot csepegtetni a fiatalba azzal, hogy azt mondta neki, talán hamarosan rátalálnak egy oázisra, ahol visszanyerhetik elvesztett erejüket; de az nem nyert új bátorságot.

17. Az idősebb nem akarta cserben hagyni őt abban a pusztaságban, és bár ő is fáradt volt, hátára vette a kimerült társát, és nehezen folytatta az utat.
18. Miután a fiatalember kipihente magát, és átgondolta, milyen megpróbáltatásokat okoz annak, aki a vállán viszi, leereszkedett a nyakáról, megfogta a kezét, és így folytatták útjukat.
19. Mérhetetlen hit töltötte el az idős vándor szívét, ami erőt adott neki, hogy legyőzze fáradtságát.
20. Ahogyan sejtette, a láthatáron megjelent egy oázis, amelynek árnyékában egy forrás hűs vize várt rájuk. Végül elérték azt, és ittak abból a frissítő vízből, amíg jóllaktak.
21. Pihentető álomba merültek, és ébredésükkor érezték, hogy a fáradtság eltűnt, és sem éhséget, sem szomjúságot nem éreztek. Békét éreztek a szívükben és erőt, hogy eljussanak a városba, amelyet kerestek.
22. Valójában nem akarták elhagyni azt a helyet, de az utazást folytatniuk kellett. Megtöltötték edényeiket azzal a kristálytiszta és tiszta vízzel, és újra útnak indultak.
23. Az idős vándor, aki a fiatalember támasza volt, így szólt: „A magunkkal vitt vizet csak mértékkel használjuk fel. Lehetséges, hogy útközben találkozunk néhány zarándokkal, akiket a kimerültség legyőzött, akik szomjaznak vagy betegek, és akkor szükség lesz rá, hogy felajánljuk nekik azt, amit magunkkal viszünk."
24. A fiatalember ellentmondott, és azt mondta, hogy nem lenne ésszerű abból adni, ami talán még nekik sem lenne elég; hogy ilyen esetben azt az áron adhatnák el, amit akarnak, mivel olyan nagy erőfeszítésbe került nekik megszerezni azt a drága elemet.
25. Az öreg nem volt elégedett ezzel a válasszal, és azt felelte neki, hogy ha békét akarnak lelkükben, meg kell osztaniuk a vizet a rászorulókkal.
26. A fiatalember morcosan azt mondta, hogy inkább egyedül fogyasztja el a vizeskancsójában lévő vizet, mintsem megossza valakivel, akivel útközben találkoznak.
27. Az öreg előérzete ismét beigazolódott, mert előttük egy férfiakból, nőkből és gyermekekből álló karaván láttak, amely a sivatagban eltévedve a pusztulás szélén állt.
28. A jó öreg sietve odament azokhoz az emberekhez, és itatott velük. A kimerültek azonnal megerősödtek, a betegek kinyitották a szemüket, hogy megköszönjék annak az utazónak, és a gyerekek abbahagyták a szomjúságtól való sírást. A karaván felállt, és folytatta útját.
29. Béke volt a nemes szívű vándor szívében, míg a másik, látva, hogy edénye kiürült, aggódva mondta társának, hogy vissza kell fordulniuk,

és meg kell keresniük a forrást, hogy pótolják az elfogyasztott vizet.
30. „Nem mehetünk vissza” – mondta a jó vándor –, „ha van hitünk, előbb-utóbb új oázisokra bukkanunk.”
31. De a fiatalember kételkedett, félt, és inkább ott helyben búcsút vett társától, hogy a forrás után vágyakozva visszatérjen. Ők, akik eddig szenvedéstársak voltak, elváltak egymástól. Míg az egyik a célba vetett hitétől vezérelve továbbhaladt az ösvényen, a másik, attól a gondolattól vezérelve, hogy a sivatagban elpusztulhat, a halál kényszeres gondolatával a szívében rohant a forrás felé.
32. Végül zihálva és kimerülten érkezett meg. De elégedetten itta magát jóllakásig, megfeledkezett a társáról, akit egyedül hagyott, és a városról is, amelyről lemondott, és elhatározta, hogy ezentúl a sivatagban fog élni.
33. Nem telt el sok idő, amikor a közelben elhaladt egy karaván, amely kimerült és szomjas férfiakból és nőkből állt. Lelkesen közeledtek, hogy igyanak a forrás vizéből.
34. De hirtelen megláttak egy férfit, aki megtiltotta nekik, hogy igyanak és pihenjenek, ha nem fizetnek neki azokért a jótéteményekért. Ez volt a fiatal vándor, aki birtokba vette az oázist, és a sivatag urává tette magát.
35. Azok az emberek szomorúan hallgatták őt, mert szegények voltak, és nem tudták megvenni azt a drága kincset, amely csillapította volna szomjukat. Végül elváltak attól a kevesetől, amit magukkal vittek, vettek egy kis vizet, hogy enyhítsék égő szomjukat, és folytatták útjukat.
36. Hamarosan az az ember uralkodóból királlyá vált, mert nem mindig szegények jártak arra; voltak hatalmasságok is, akik egy vagyont adtak volna egy pohár vízért.
37. Ez az ember már nem emlékezett a sivatagon túli városra, és még kevésbé a testvéri társra, aki a vállán vitte, és megmentette attól, hogy abban a pusztaságban elpusztuljon.
38. Egy nap látott közeledni egy karavánt, amely határozottan a nagy város felé tartott. De meglepetten figyelte, hogy azok a férfiak, nők és gyermekek erővel és örömmel lépkedtek, és közben dicsőítő éneket zengtek.
39. A férfi nem értette, mit lát, és meglepetése még nagyobb lett, amikor meglátta, hogy a karaván élén az halad, aki az útitársa volt.
40. A karaván az oázis előtt megállt, míg a két férfi egymással szemben állt, és csodálkozva nézte egymást. Végül az oázis lakója megkérdezte azt, aki egykor útitársa volt: „Mondd meg nekem, hogyan lehetséges, hogy vannak emberek, akik átkelnek ezen a sivatagon anélkül, hogy szomjúságot vagy fáradtságot éreznének?”
41. Ezt azért tette, mert belülről azon gondolkodott, mi lesz vele attól a naptól kezdve, amikor már senki sem jön majd hozzá vízért vagy menedékért.

42. A jó vándor így szólt társához: „Eljutottam a nagyvárosba, de nem egyedül. Útközben találkoztam betegekkel, szomjazókkal, eltévedtekkel, kimerültekkel, és mindannyiuknak új bátorságot adtam az engem lelkesítő hit által, és így jutottunk el oázistól oázisig, mígnem egy nap a nagyváros kapui elé érkeztünk.

43. Ott az ország urához hívattam, aki, látva, hogy ismerem a sivatagot és irgalmas vagyok az utazókkal, megbízott, hogy térjek vissza, hogy vezetőjük és tanácsadójuk legyek az utazóknak a gyötrelmes sivatagátkelés során.

44. És itt látsz engem, ahogy éppen egy újabb karaván vezetek, amelyet el kell vinnem a nagyvárosba. – És te? Mit csinálsz itt?” – kérdezte azt, aki az oázisban maradt. – Ez szégyenlősen hallgatott.

45. Ekkor a jó utazó így szólt hozzá: „Tudom, hogy magadévá tetted ezt az oázist, hogy vizet árulsz, és pénzt kérsz az árnyékért. Ezek a javak nem a tieid, hanem egy isteni erő helyezte őket a sivatagba, hogy az használhassa őket, akinek szüksége van rájuk.

46. Látod ezeket az embercsoportokat? Nincs szükségük oázisra, mert nem éreznek szomjúságot, és nem fáradnak el. Elég, ha átadom nekik az üzenetet, amelyet a nagy város ura az én közvetítésem révén küld nekik, és máris útra kelnek, és minden lépésnél új erőt nyernek a magas céljuknak köszönhetően: hogy elérjék azt a birodalmat.

47. Hagyd a forrást a szomjazóknak, hogy ott felfrissülést találjanak, és azok olthassák szomjukat, akik a sivatag viszontagságait szenvedik el.

48. A büszkeséged és az önzésed elvakított. De mi haszna volt neked abból, hogy ennek a kis oázisnak az ura voltál, ha ebben a pusztaságban élsz, és megfosztottad magad attól a lehetőségtől, hogy megismerd azt a nagy várost, amely felé együtt tartottunk? Máris elfelejtetted azt a magas célt, amely mindkettőnknek volt?”

49. Amikor az a férfi végighallgatta a hűséges és önzetlen társát, sírva fakadt, mert bűnbánatot érzett vétkei miatt. Letépte magáról a hamis díszruhákat, és felkereste a kiindulási pontot, amely ott volt, ahol a sivatag kezdődött, hogy kövesse azt az utat, amely a nagyvárosba vezetne. De most már egy új fény, a hit és a felebarátai iránti szeretet fénye világította meg útját. A példabeszéd vége

50. Én vagyok a Nagy Város ura, és Illés az én példabeszédem öregje. Ő „a sivatagban kiáltó hangja”, ő az, aki újra megnyilvánul közöttetek, beteljesítve azt a kinyilatkoztatást, amelyet a Tabor-hegyen történt megdicsőüléskor adtam nektek. Ő az, aki a „Harmadik Időben” elvezet benneteket a Nagyvárosba, ahol várlak benneteket, hogy megadjam nektek szeretetem örök jutalmát.

51. Kövesd Eliást, ó, szeretett népem, és minden megváltozik az

életedben, az istenimádatodban és az eszményeidben; minden átalakul.
52. Hittétek-e, hogy tökéletlen vallásgyakorlásotok örökké fennmarad? – Nem, tanítványaim. Holnap, amikor lelketek megpillantja a Nagy Várost a láthatáron, úgy fog mondani, mint Urának: „Az én országom nem e világból való.” (28, 18-40)

király nagylelkűségéről szóló példabeszéd

53. Volt egyszer egy király, aki alattvalói körében ünnepelte a lázadó nép felett aratott győzelmét, amely így vazallussá vált.
54. A király és kísérete győzelmi himnuszt énekelt. Aztán a király így szólt népéhez: „Karom ereje győzedelmeskedett, és birodalmamat növelte; de a legyőzötteket úgy fogom szeretni, mint titeket, földeket adok nekik birtokaimon, hogy szőlőt termeljenek, és az az akaratom, hogy ti is úgy szeressétek őket, ahogy én szeretem őket.”
55. Teltek az évek, és azon a népen, amelyet a király szeretete és igazságossága megnyert, felbukkant egy férfi, aki fellázadt urára, és megpróbálta megölni álmában, de csak megsebesítette.
56. Bűne miatt az a férfi félelmében elmenekült, hogy a legsötétebb erdőkben rejtőzzön el, míg a király a hálátlanságot és alattvalója távollétét siratta, mert szíve nagyon szerette őt.
57. Az a férfi menekülése közben a király ellenséges népe fogságába esett, és amikor azzal vádolták, hogy olyan uralkodó alattvalója, akinek uralmát ők nem ismerik el, ijedten teljes hangon kiáltotta nekik, hogy menekült, mert éppen most ölte meg a királyt. De nem hittek neki, és arra ítélték, hogy kínozás után máglyán haljon meg.
58. Amikor már vérzett, és éppen a tűzbe akarták vetni, éppen akkor jött arra a király a szolgáival, akik a lázadót keresték, és amikor meglátta, mi történik itt, az uralkodó felemelte karját, és így szólt a csatlósokhoz: „Mit csináltok itt, lázadó nép?” És a király fenséges és parancsoló hangjának hallatán a lázadók leborultak előtte.
59. A hálátlan alattvaló, aki még mindig a tűz közelében feküdt bilincsekben, és csak ítéletének végrehajtására várt, megdöbbent és megrémült, amikor látta, hogy a király nem halt meg, és hogy lépésről lépésre közeledik hozzá, és eloldja a kötelékeit.
60. Elvezette a tűztől, és ellátták a sebeit. Aztán bort adott neki inni, új fehér ruhába öltöztette, és miután megcsókolta a homlokát, így szólt hozzá: „Alattvalóm, miért menekültél el előlem? Miért bántottál engem? Ne szavakkal válaszolj, csak azt akarom, hogy tudd, szeretlek, és most azt mondom neked: Gyere és kövess engem.”
61. Az a nép, amely tanúja volt ezeknek az irgalmas jeleneteknek,

csodálkozva és belső megújulással kiáltotta: „Hosanna, Hosanna!” Engedelmes alattvalóiként vallották magukat annak a királynak, és csak jótetteket kaptak uruktól, és az a alattvaló, aki egykor lázadt, – királya oly sok szeretetétől elragadva – elhatározta, hogy viszonozza azokat a határtalan szeretet bizonyítékait azzal, hogy örökké szereti és tiszteli urát, akinek oly tökéletes cselekedetei meghódították.

A példabeszéd vége

62. Íme, nép, milyen világos az én szavam! De az emberek harcolnak ellenem, és elveszítik barátságukat velem.

63. Milyen kárt okoztam az embereknek? Milyen hátrányt jelent számukra a tanításom és a törvényem? 64. Tudjátok meg: bármennyiszer is bántotok engem, minden alkalommal megbocsátást nyertek. De akkor ti is kötelesek vagytok megbocsátani ellenségeiteknek, amikor azok bántanak titeket.

65. Szeretlek titeket, és ha egy lépéssel eltávolodtok tőlem, én is ugyanazt a lépést teszem, hogy közelebb kerüljek hozzátok. Ha bezárjátok előttem templomotok kapuit, addig fogok kopogtatni rajtuk, amíg kinyitjátok, és beléphetek. (100, 61-70)

Ösztönzők a fejlődéshez

66. Boldog, aki türelmesen viseli szenvedését, mert éppen szelídségében találja meg az erőt, hogy fejlődési útján továbbra is hordozza keresztjét.

67. Áldott, aki alázattal viseli a megaláztatást, és képes megbocsátani azoknak, akik megsértették, mert én igazolni fogom őt. De jaj azoknak, akik ítélkeznek embertársaik cselekedetei felett, mert ők maguk is ítéletet fognak kapni!

68. Áldott legyen, aki betartja a törvény első parancsolatát, és engem minden teremtettnél jobban szeret.

69. Áldott legyen, aki engem ítélkezni hagy igaz vagy igazságtalan ügyében. (44, 52-55)

70. Boldog, aki alázatos a földön, mert megbocsátok neki. Boldog, akit rágalmaznak, mert tanúskodom ártatlanságáról. Boldog, aki tanúskodik rólam, mert megáldom őt. És akit tanításom gyakorlása miatt elítélnek, azt én elismerem. (8, 30)

71. Boldogok azok, akik elesnek és újra felállnak, akik sírnak és engem áldanak, akik saját testvéreiktől megsértve szívük legmélyén bízva
bízva bízva bízva bízva bízva bízva
bízva bízva bízva bízva bízva bízva
bízva bízva bízva bízva bízva bízva
bízva bízva bízva bízva bízva bízva
bízva bízva bízva bízva bízva bízva
bízva bízva bízva bízva bízva bízva
bízva bízva bízva bízva bízva bízva
bízva bízva bízva bízva bízva bízva
bízva bízva bízva bízva bízva bízva
bízva bízva bízva bízva bízva bízva
bízva bízva bízva bízva bízva bízva
bízva bízva bízva bízva bízva bízva

bízva bíz

72. Boldog, aki áldja Urának akaratát, boldog, aki áldja saját szenvedését, mert tudja, hogy az lemosja bűneit. Mert ez ad támaszt lépteinek, hogy megmássza a Szellemi Hegyet. (308, 10)

73. Mindenki várja egy új nap fényét, a béke hajnalát, amely egy jobb korszak kezdetét jelenti. Az elnyomottak várják felszabadulásuk napját, a betegek reménykednek egy gyógyszerben, amely visszaadja nekik az egészséget, az erőt és az életörömöt.

74. Boldogok azok, akik az utolsó pillanatig tudnak várni, mert nekik kamatostul visszaadatik, amit elvesztettek. Áldom ezt a várakozást, mert ez a hitem bizonyítéka. (286, 59-60)

75. Boldogok a hűségesek, áldás azoknak, akik próbáik végéig kitartanak. Áldottak legyenek azok, akik nem pazarolták el azt az erőt, amelyet tanításom ad nekik, mert a közelgő keserű időkben erőteljesen és fényesen fogják átvészelni az élet viszontagságait. (311, 10)

76. Áldottak legyenek azok, akik a teremtés oltárán áldanak engem, és alázatosan tudják elfogadni vétkeik következményeit, anélkül, hogy azokat isteni büntetésnek tulajdonítanák.

77. Áldottak legyenek azok, akik tudják követni az akaratomat, és alázatosan fogadják megpróbáltatásaikat. Mindannyian szeretni fognak engem. (325, 7-8)

Bátorítások a felfelé vezető fejlődéshez

78. Áldottak legyenek azok, akik alázatossággal és hittel kérnek tőlem lelkük felemelkedését, mert megkapják, amit Atyjuktól kérnek.

79. Áldottak legyenek azok, akik tudnak várni, mert irgalmas segítségem a megfelelő pillanatban a kezükbe kerül.

80. Tanuljatok meg kérni és várni is – abban a tudatban, hogy semmi sem kerüli el szerető akaratomat. Bízzatok abban, hogy akaratom minden szükségletetekben és minden próbátokban megnyilvánul. (35, 1-3)

81. Áldottak azok, akik a béke és a harmónia paradicsomáról álmodnak.

82. Boldogok azok, akik megvetik és közömbösen tekintenek az apróságokra, a hiúságra és a szenvedélyekre, amelyek semmit sem hoznak az embernek, és még kevesebbet a lelkének.

83. Áldottak azok, akik eltávolították a semmire sem vezető fanatikus kultikus cselekedeteket, és feladták a régi és téves hiedelmeket, hogy megragadják az abszolút, meztelen és tiszta igazságot.

84. Áldom azokat, akik elutasítják a külsőségeket, hogy helyette a szellemi elmélkedésnek, a szeretetnek és a belső békének szenteljék magukat, mert egyre inkább felismerik, hogy a világ nem ad békét, hanem azt magatokban találhatjátok meg.

85. Áldottak legyenek azok közületek, akiket az igazság nem ijesztett meg, és akik nem háborodtak fel rajta, mert igazán mondom nektek, a fény vízesésként fog lezúdulni lelketekre, hogy örökre csillapítsa a fény iránti vágyatokat. (263, 2-6)

86. Boldog, aki meghallgatja tanításaimat, magáévá teszi és követi őket, mert meg fogja érteni, hogyan kell élni a világban, meg fogja érteni, hogyan kell elhalni a világtól, és amikor eljön az ő órája, feltámad az örökkévalóságban.

87. Áldott az, aki elmélyül az én szavamban, mert megtanulta megérteni a fájdalom okát, a jóvátétel és a vezeklés értelmét, és ahelyett, hogy kétségbe esne vagy káromkodna, amivel csak még növelné szenvedését, hitben és reményben emelkedik fel, hogy küzdjön azért, hogy adósságainak terhe napról napra könnyebbé váljon, és szenvedésének kehelye kevésbé keserű legyen.

88. A vidámság és a béke a hívő emberek sajátja – azoké, akik egyetértenek az Atya akaratával. (283, 45-47)

89. Fejlődésetek, illetve felemelkedésetek lehetővé teszi majd számotokra, hogy felfedezzétek igazságomat, és megérezhessétek isteni jelenlétemet – mind a szellemi világban, mind pedig minden cselekedetemben. Akkor azt mondom nektek: „Boldogok azok, akik mindenütt képesek felismerni Engem, mert ők azok, akik igazán szeretnek Engem. Boldogok azok, akik képesek lelkükkel és még testükkel is érezni Engem, mert ők azok, akik egész lényüket érzékenységgel ruházták fel, akik valóban megszellemesedtek.” (305, 61-62)

90. Tudjátok, hogy „Magas Trónomról” az egész világot békémbe és áldásomba burkolom.

91. Minden órában, minden pillanatban minden általam megáldott.

92. Tőlem nem származik, és soha nem is fog származni semmiféle átok vagy kárhozat gyermekeimre. Ezért, anélkül, hogy megkülönböztetném az igazakat a bűnösöktől, mindnyájatokra leeresztem áldásomat, szeretetem csókját és békémet. (319, 49-50)

BÉKÉM LEGYEN VELETEK

Isten hívása

Felhívás a mai emberekhez:

„Emberek, emberek, keljetek fel, az idő sürget, és ha nem teszitek meg ezen a »napon«, többé nem ébredtek fel ebben a földi életben.

Tovább akartok aludni az én üzenetem ellenére? Azt akarjátok, hogy a test halála ébresszen fel benneteket – a lelketek anyagtalan, emésztő tűzével? Legyetek őszinték, képzeljétek el magatokat a szellemi életben, az igazság színe előtt, ahol semmi sem mentheti fel anyagiasságotokat, ahol valóban rongyokban látjátok magatokat – foltosakban, piszkosakban és szakadtakban –, amelyeket lelketek visel majd ruhaként. Bizony, mondom nektek, ott, nyomorúságotok látványától és a hatalmas szégyen érzésétől vezérelve, hatalmas vágyat fogtok érezni, hogy a legmélyebb bűnbánat vizében megtisztuljatok, mert tudjátok, hogy csak tisztán mehettek el a Lélek ünnepére. Nézzetek túl az emberi önzésen, annak minden hibáján, ami jelenleg büszkeségetek, elégedettségetek, és mondjátok meg nekem, éreztétek-e az emberek fájdalmát, visszhangzik-e szívetekben a nők zokogása vagy a gyermekek sírása. Mondjátok tehát nekem: mik voltatok az emberek számára? Életet jelentettetek számukra?" (228, 62-63)

Felhívás az értelmiségiekhez:

„Gyertek hozzám, ti értelmiségiek, akik meguntok a halált és csalódottak vagytok a szívetekben. Gyertek hozzám, akik zavarodottak vagytok, és ahelyett, hogy szerettetek volna, gyűlöltetek. Nyugalmat adok nektek, és megértetem veletek, hogy az én parancsaimnak engedelmes szellem soha nem fárad el. Bevezetlek benneteket egy tudományba, amely soha nem zavarja meg az értelmet." (282, 54)

Felhívás a fáradtakhoz és terheket cipelőkhöz:

„Jöjjetek hozzám, ti szomorú, magányos és beteg emberek. Ti, akik a bűn láncait hordozzátok magatokkal, ti megalázottak, igazságra éhezők és szomjazók, legyetek velem; jelenlétemben sok bajotok eltűnik, és érezni fogjátok, hogy terhetetek könnyebbé válik. Ha a szellem javait akarjátok birtokolni, megadom nektek; ha földi javakat kértek tőlem, hogy azokat jó célra fordítsátok, azokat is megadom nektek, mert kérésetek nemes és igazságos. Akkor jó gondnokokká váltok, és megadom nektek azoknak az javaknak a gyarapodását, hogy embertársaitokat is részesítsétek belőlük." (144, 80-81)

Felhívás a szellemi Izraelhez:

„Izrael, légy az emberiség vezetője, add meg neki az örök élet kenyerét, mutasd meg neki ezt a szellemi munkát, hogy a különböző vallások az én tanításomban szellemiségre találjanak, és így Isten országa eljusson minden emberhez." (249, 66)

„Hallgass rám, szeretett Izrael! Nyisd meg szellemi szemeidet, és nézd meg Atyád dicsőségét!

Hallgasd meg hangomat a lelkiismereted révén, hallgasd meg szellemi füleddel a mennyei dallamokat, hogy szíved és lelked örvendezzen, hogy békét érezz; mert én vagyok a béke, és meghívlak benneteket, hogy abban éljetek. Kinyilatkoztatom nektek azt a szeretetet, amelyet minden időkben éreztem az emberiség iránt – ez az oka annak, hogy Jézus a „Második Időben" kiontotta legdrágább vérét, hogy megváltasson benneteket a bűntől, megtanítson benneteket a szeretetre, és lelketekbe és szívetekbe vésse az igaz tanítást." (283, 71)

„Rám irányítsátok tekinteteteket, ha eltévedtetek; legyetek ma velem. Emeljétek fel gondolataitokat hozzám, és beszéljetek velem, ahogy egy gyermek beszél az apjával, ahogy bizalommal beszélünk egy baráttal." (280, 31)

„Változzatok meg az én tanításom alatt, érezzétek magatokat új embernek, gyakoroljátok az én erényeimet, akkor lelketekben egyre világosabb lesz, és Krisztus megnyilvánul az utatokon." (228, 60)

„Népem, menjetek az emberekhez, beszéljetek velük, ahogy Krisztus beszélt hozzátok – ugyanazzal az együttérzéssel, ugyanazzal a határozottsággal és reménnyel. Hadd ismerjék meg, hogy vannak olyan felemelkedés útjai, amelyek nagyobb elégedettséget nyújtanak, mint azok, amelyeket az anyagi javak biztosítanak. Hadd ismerjék meg, hogy létezik olyan hit, amely a látható és érzékelhető dolgokon túl is hitet és reményt ad. Mondjátok meg nekik, hogy lelkük örökké élni fog, és ezért fel kell készülniük arra, hogy részesülhessenek abban az örök boldogságban." (359, 94-95)

Irodalom

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, Tel: +49 (0)6741 1720
Az Igaz Élet könyve, I., II., III., IV., V., VI. kötet
A Harmadik Testamentum (spanyol, angol és francia nyelven is)
A mexikói isteni kinyilatkoztatások (rövid bevezetés)
Isteni kinyilatkoztatások az élet kérdéseiről
Jóslatok a Harmadik Korra

Buchdienst zum Leben, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
Tel.: +49 (0)7371 929 66 42, e-mail:manfredbaese@gmx.de

Az isteni szeretet, életünk és minden létezés eredete, lényege és célja
El Amor Divino – Origen, esencia y fin de nuestra vida y de todo ser
Az Igaz Élet könyve, VII., VIII., IX., X., XI. kötet

A Harmadik Testamentum
Unicon Alapítvány, D-88709 Meersburg
Tel.: +49 (0)7532 808162, e-mail: info@unicon-stiftung.de
Bevezetés az „Igaz Élet könyvébe" (ingyenes)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Orinoco N° 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco, 03550 México, D.F.
Libro de la Vida Verdadera, I–XII. kötet
El Tercer Testamento
és egyéb könyvek ezekről a mexikói isteni kinyilatkoztatásokról

Weboldalak
www.reichl-verlag.de
www.das-dritte-testament.com (spanyol, német, angol, francia nyelven)
www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (többnyelvű)
www.tercera-era.net (spanyol nyelven)
www.144000.net (többnyelvű)
www.dritte-zeit.net